

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

*A Tattered Curtain
novel*

ROUGE

GREER RIVERS

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Rouge

YIRTIK PIRTIK BİR PERDE ROMANI

GREER NEHİRLERİ

Telif hakkı© 2023 by Greer Rivers

Tüm hakları saklıdır.

Blue Ghost Publishing, LLC
BGP Karanlık Dünya

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılar yapılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın herhangi bir biçimde çoğaltılamaz veya kullanılamaz. Daha fazla bilgi için greerriverswriting@gmail.com ile iletişime geçin.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, şovlar, olaylar, yöreler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Kapak Tasarımı: TRC Designs

Editörlük ve : Kardeşimin Editörü

ASIN: B09WSVTHP4
Ciltless ISBN: 979-8-9861242-2-3
Ciltli ISBN: 979-8-9861242-3-0

İçindekiler

Yazardan Bir Not Önsöz

Sahne 1

Sahne 1

Sahne 2

Sahne 3

Sahne 4

Sahne 5

Sahne 6

Sahne 7

Sahne 2

Sahne 8

Sahne 9

Sahne 10

Sahne 11

Sahne 12

Sahne 13

Sahne 14

Sahne 15

Sahne 16

Sahne 17

Sahne 3

Sahne 18

Sahne 19

Sahne 20

Sahne 21

Sahne 22

Sahne 23

Sahne 24

Sahne 25

Sahne 26

Sahne 27

[Sahne 28](#)

[Sahne 29](#)

[Sahne 30](#)

[Sahne 31](#)

[4. Perde](#)

[Sahne 32](#)

[Sahne 33](#)

[Sahne 34](#)

[Sahne 35](#)

[Sahne 36](#)

[Sahne 37](#)

[Sahne 38](#)

[Sahne 39](#)

[Sahne 40](#)

[Sahne 41](#)

[Epilog](#)

[Ayrıca yazar: Greer](#)

[Rivers Phantom](#)

[Yıldırım Yakalamak](#)

[Mahkumiyetten Kaçış \(Mahkumiyet Serisi Birinci](#)

[Kitap\) Sevgili Ol ve Greer'i Burada Takip Et](#)

[Teşekkür](#)

[Greer Hakkında Her Şey](#)

Rouge

Garde dört ideale değer verir: *Çarpıttığımız* gerçekler. Güzelliği *gösteriş*. *Verdiğimiz* Özgürlük. *Aldığımız* Güç.

Lacey O'Shea'ya kadar yalanlarına inandım.

Garde'ın önde gelen ailesinin tek kızı ve benim olması gerekiyordu.

Ama babası başkasına satmak için onu benden çaldı.

Ben de onu geri çaldım.

Ancak bizi ayrı tutan komploda daha fazlası var ve gerçeği bulmak için ilişkimizi eski nişanlısı Baron'dan gizli tutmak zorundayız.

Adam bir yere kapatmak ister ama kadın yaldızlı kafesinden kaçmak isteyen bir kuş gibidir.

Onu kurtarmak için Baron'la, Garde'la ve tüm lanet dünyayla savaşacağım.

Çalma Listesi

Roses & Revolutions'dan "Boulevard of Broken Dreams" Sam
Tinnesz, Yacht Money'den "Play with Fire" Elvis Drew ve
Avivian'dan "Where Are You?"

Stileto'dan "Cravin'", Kendyle Paige

Elvis Drew'dan "Colors"

Bishop Briggs'den "Revolution"

Omido'dan "PLEASE", Ex Habit

Sia'dan "Elastic Heart"

VOILÀ'dan "Figure You Out"

"Love into a Weapon" Madalen Duke "Hold
Your Breath" Astyria

MILCK'ten "Take Me to Church"

EMM'den "Twin Flame"

Roses & Revolutions'dan "Dancing in a Daydream", Weathers Sam
Smith'ten "Fire on Fire"

KALEO'dan "Way Down We Go"

Sia'dan "Angel By The Wings"

"Kryptonite (Reloaded)" Jeris Johnson "Bird
Set Free" Sia

Billie Eilish'ten "Beni bir taş içinde görmelisin"

Tüm alma listesini buradan alın!

Yazardan Bir Not

Bu kitabı yazarken, bu karakterleri hayata geçirmeme yardımcı olan İrlandalı biriyle çalışacak kadar şanslıydım. İrlandalı Amerikalılar olarak, bu karakterlerin konuşma dilleri ve tavırları İrlandalı kuzenlerinden "biraz" farklı ve bazı İrlandalı kelimeler ve ifadeler mecazi olarak kullanılıyor. Bununla birlikte, umarım Kian hakkındaki her şeyi çok seversiniz!

Yırtık Perde Serisi, klasik öykülerden ve trajik sonlu sahne prodüksiyonlarından esinlenen tek kitaplık serilerden oluşmaktadır. Bu bir yeniden anlatım değil. *Rouge*, *Romeo ve Juliet*, *Camille* ve *Orpheus* ve *Eurydice* gibi klasik trajedileri karanlık ve dolambaçlı HEA'lara dönüştüren karanlık, modern, baharatlı bir yeniden canlandırma.

TETİKLEYİCİ/ İÇERİK/ KINAYE UYARISI

Rouge karanlık bir aşk romanıdır. Sadece olgun okuyucular (18+) tarafından okunmalıdır.

[Tetikleyici/içerik uyarılarının ve kinayelerin tam listesine buradan ulaşabilirsiniz.](#)

Kalbinizi koruyun dostlar. Okuyucu sağduyusu tavsiye edilir.

*Bay Rivers'a.
Her gün seni seçiyorum.*

"Eğer insanlar bir gözyaşı karşılığında nelere sahip olabileceklerini bilselerdi, daha çok sevilirlerdi ve biz de için daha az yıkıcı olurduk."

**Alexandre Dumas *fils* La
Dame aux Camélias**

Önsöz

Kian

(Hayatımın aşkı ölüyor... ve bu benim hatam.

Sahne 1

Sahne 1

KIRMIZI KAMELYA

Üç hafta önce Kian

T içine girdiğimde derimin altında her şeyi tüketen bir ateş tutuşuyor ve zevkten çökmemek için parmaklarımı kalçalarına sokmak zorunda kalıyorum. gevşiyor, Gök mavisi gözleriyle bana bakarken çilek sarısı bukleleri yastığımın üzerine dökülüyor. Onları daha önce sadece ekranda görmüştüm ama şahsen parıldıyorlar.

Bu gerçek değil. Gerçek olamayacak kadar iyi hissettiriyor.

İnlemeleri gerçekliği bir kenara itmeme sağlıyor. O haklı olarak benim ve sonunda onu ele geçirdiğimi bilmek damarlarımdan kan, adrenalin ve coşku akıtıyor, sikime pompalıyor. Bir hamle daha McKennon'ın varis-

Başımın yanında hafif bir vızıltı titreşiyor ve hayallerimin kadınından muhtemelen asla alamayacağım mutlu sonu mahvediyor. Hafif ses, baş ağrım sayesinde kulaklarımda çınlıyor.

Dün gece hayal kırıklığının içinde kayboldum ve en iyi iki arkadaşım ile çok geç saatlere kadar dışarıda kaldım. Merek doğal olarak erken çıktı. McKennon güvenliğinin başı olarak işini ciddiye alıyor, bu da delikanlının yedi gün yirmi dört saat çalıştığı anlamına geliyor. Ama Tolie gece hayatında başarılıdır. Las Vegas'ın en büyük eğlence şirketi olan O'Shea Entertainment aracılığıyla aldığı pek çok iş sayesinde Vegas'ın yeraltı dünyasını neredeyse benden daha iyi biliyor.

ve onunla dışarı çıkmak her zaman bir maceradır.

O ve oyuncu arkadaşları bu hafta sonu Cadılar Bayramı için bir "ön oyun" olarak bütün gece parti yaptılar. Tolie'nin Yunan heykellerinden birini tekrar becermeye çalışmayacağından emin olduktan sonra, onu diğer arkadaşlarıyla birlikte dans ettikleri Las Vegas burlesque ve erkek revü kulübü Rouge'a sürükledim. Onlar sefahati sürdürürken ben de onun soyunma odasında kaldım.

Tanrıya şükür Tolie'oyuncu arkadaşlarıyla kendi soyunma odasındaki yatakta yatmama kuralı var, yoksa kıcıımı kaldırıp süitime geri dönerdim. Belki de yapmalıydım. İçki içmedim ama sabah altıya kadar duvarlarda çınlayan bas sesleri gibi hissettirdi.

Oyuncuların Şeytan Gecesi performansından önceki gecenin rahat geçmesi gerekiyordu ve onların standartlarına göre de öyleydi. Ama absent içmeye başladıkları anda gitmeliydim. Şimdi hâlâ siyah düğmeli bluzum ve pantolonumla, içmediğim sigaraların ve içmediğim içkilerin kokusu içindeyim ve hak etmediğim migren benzeri bir akşamdan kalmalığın acısını çekiyorum.

Cep telefonum tahtaya çarparak gümbürdüyor ve sinir bozucu cihaz altında karıncalanana kadar komodine körlemesine vuruyorum. Elime aldığımda, altındaki katlanmış oyun kartı yere düşüyor.

Ekranı kaydırıyorum ve gözlerimi açma zahmetine bile girmeden kulağıma bastırıyorum. Eğer burası sessizse, günün çok erken bir saatidir ve arayanın kim ele verir. Doğrudan iş bağlantılarımın hiçbirisi gündüz vakti ayakta değil. Sadece o.

"Baba, öğleden önce aramamalısın." Sesim taş çiğniyormuşum gibi çıkıyor ve boğazım da pek iyi hissettirmiyor. "İsa, Meryem ve Yusuf, Kian.

Saat 12:01 ve bu kanlı

Önemli. Senin aptal kuralına uyduğum için şanslısın. Dün gece seninkini bozmadın, değil mi?"

Dişlerimi sıkıp karşılık vermek istiyorum ama sorusundaki endişe notası dilimi ısırmama neden oluyor. Alışkanlıktan ötürü parmaklarım cebimdeki poker fişi büyüklüğündeki madeni paraya yöneliyor ve ona cevap verirken kabarık deseni izliyorum.

"Tabii ki hayır. Rahibeler dün gece benim içtiğimden daha fazla içiyor."

"Güzel, çünkü bu parti çocuğu görüntüsü çok uzun sürdü.
Kian... vakti geldi."

Yorgun zihnim ayak uydurmaya çalışırken kalbim göğsümde tekliyor. Lezzetli rüyamda hissettiğim adrenalin şimdi damarlarımda dolaşıyor ve başımdaki ağrıyı görmezden gelmeme yardımcı oluyor.

"Bu Kırmızı Kamelya ile mi ilgili?"

"Evet, öyle. Dün gece sen rolünü oynarken pokerde detayları teyit ettim. Kırmızı Kamelya'yı mahvetmeni istiyorum."

Uykulu gözlerim nihayet üç yıldır takip etmek için can attığım komutla açıldı.

Son kelime ağzından çıkar çıkmaz, Tolie'ye aynı anda mesaj atabilmek için babamı hoparlöre alıyorum. Hazırlamama yardım ettiği bu çılgın planın çok önemli bir parçası. Onu sabahın erken saatlerinde bıraktığım büyük dinlenme odasında bulmaya çalışabilirim ama şu anda sevişme sonrası çıplak yabancıları görme havamda değilim.

Hemen antrenman yap. Bu gece .

Yarı uykulu olduğundan eminim, ama yazım hataları olsa da bana neredeyse anında cevap veriyor.

TOLIE

Her şeyin mükemmel olmasını sağlayacağım.

Tolie'nin imza niteliğindeki sözlerinden birini takip eden aşırı emoji ler homurdanmama neden oluyor, ancak babamın ifadesi sonunda fark ediliyor ve kaşlarım çatılıyor.

"...*Kırmızı Kamelya'yı mahvet.*"

Her ne kadar itiraz etmek istesem de, kelimeler alışkanlıktan dudaklarımdan dökülüyor.

"Nasıl yapılmasını istersiniz?"

Ailemin sadakat yemini ettiği gizli cemiyet Garde için iş söz konusu olduğunda hep aynı soruyu sorarım. McKennon'lar bir zamanlar tahtı ele geçirmeye hazır olsalar da ben bu adamlar için düşük rütbeli bir kartım.

Bizi mahveden kaleci Charlie O'Shea'ydı.

Yıllar önce babalarımızın yaptığı evlilik anlaşmasına göre kızı Lacey O'Shea ile evlenmem gerekiyordu. Babam ve ben O'Shea'nın Garde'da kalan birkaç iyi adamdan biri olduğunu düşünüyorduk ancak hiçbir açıklama yapmadan sözleşmeyi geri çekince beni toplumumuzun yüz karası haline getirdi ve bir numaralı düşmanım oldu. Şu anda onun hapiste olması ve ailemin dışlanması, bu organizasyonda yanlış olan her şeyi gösteriyor.

Aileler bu topluma katılmak zorundadır ve bir kez katıldıklarında mal varlıkları örgüte bağlanır. Ebeveynlerimiz öldükten sonra mirasımızın yarısını alırız ve ancak başka bir Garde varisi ile evlenip kendi çocuğumuz olduğunda geri kalanını almaya hak kazanırız. Eğer bunu hiç yapmazsak, kalan servetimiz Garde'da kilitli kalır ve diğer ailelere dağıtılır. Kurucular sadakati bu şekilde sağlıyor ama kuralları beni mahvetti, onlar da benimkini.

Garde'ın yardımı olmadan kendi bağlantılarımı, paramı ve iş anlaşmalarımı yaptım ama bunların hiçbirinin önemi yok. Babam hala hayatta olduğu için, Garde'dan bağımsız olarak kazandığım serveti rapor etmiyorum, bu yüzden beş parasız olduğumu düşünüyorlar. Bekçi açıklanamaz bir şekilde beni değersiz bulduğunda, toplumumuzdaki pek çok kişi McKennon'larla iş yapmayı bıraktı ve beni onların gözünde de güçsüz kıldı. Artık hiçbir Garde babası kızının benimle evlenmesine izin vermeyi düşünmüyor. Kadınlarını istediğimden değil.

Ben *benimkini* istiyorum.

"Nasıl yapıldığı umurumda bile değil." Babamın İrlanda aksanı her öfkeli kelimedede daha da kalınlaşıyor. "Kararı hakkında bildiğimiz kadarıyla, tüm bunları ona yaptıran kişi kızı olabilir. Gerekirse kızı öldürüp Mead Gölü'ne atın ya da becerin ve onu öyle bir mahvedin ki başka kimse değerli O'Shea çiçeğini istemesin."

"Annem bu şekilde konuşmandan hoşlanmazdı," diye şakayla karışık onu sakinleştirmeye çalışıyorum. Annem yaklaşık dört yıl önce kalp krizinden vefat etti. Babamın da aynı şeyi yapmasına izin veremem.

Lacey'nin müstakbel gelinim olmasını savunan oydu ve en güçlü iki ailenin

toplum içinde bölünmeyi önlemek için birleşmek. O'Shea ailesinin hiçbir üyesiyle şahsen tanışmadım. Hepimizin bir odada bir araya gelmesi - özellikle de varislerin- acımasız bir darbeye ya da karşılıklı güvence altına alınmış bir yıkıma yol açabilirdi. Ama Mam, Lacey ile henüz on sekiz yaşındayken tanıştı ve o tek görüşmeden sonra annem mükemmel bir eş olduğumuza ikna oldu.

"Bah, kusurlarımı biliyordu ve yine de beni seviyordu. Kadın bir azizdi. Charlie sözleşmeyi ihlal ettiğinde annen hayatta olsaydı tüm bunları düzeltebilirdi."

Oğlunun kiminle evlenmesi gerektiğine dair altıncı hissi olabilirdi ama bir kadın olan annemin Bekçi'yi herhangi bir konuda nasıl ikna edebileceğini bilmiyorum. Garde bir kadının güzelliğinden başka hiçbir şeyine değer vermez. Rahmetli annemin çöpçatanlıkta oynadığı role saygı gösterilmemesi, babamı ihanet konusunda daha da öfkeliyordu.

Ama McKennon'lar olarak zirveye doğru tırmanıyoruz. Nihayet bizim olanı geri almak için desteğe sahibiz ve zamanlama bundan daha mükemmel olamazdı.

"Charlie O'Shea benim düşmanım olabilir evlat ama tüm ailemizi sırtından bıçaklayıp bizden misilleme yapmamamızı bekleyemez. Bu benden çok senin intikamın. Onun değerli eşyasını uygun gördüğün şekilde kullanmayı hak ediyorsun. Ne de olsa Kırmızı Kamelya'nın senin olması gerekiyordu."

"Bu konuda çok haklısın," diye mırıldanıyorum nefesimin altında.

Doğruluyorum ve sosyal medya uygulamamı açarken yerden katlanmış karo kız kartını alıyorum. Sahte profilimin altında gezinirken, uygulama beni benden daha iyi tanıdığını kanıtlıyor ve Lacey O'Shea sihirli bir şekilde akışımında belirliyor.

Gök mavisi gözleri donuk, herhangi bir akıllı düşünce veya tutkudan tamamen yoksun. Rüyamdakilere hiç benzemiyor. En yakın arkadaşı Roxana Muñoz'un yanında, binlerce diğer sosyetik influencer'ın zahmetsiz görünmek için benimsediği bir pozda dururken gülümsemiyor. Görmek beni hasta ediyor ve Roxana'nın daha az düzenlenmiş profilinde de onu takip etmiyorum olsaydım, neredeyse bu görüntüye inanacaktım.

Roxana aşırı paylaşım sanatını mükemmelleştirmiş ve sürekli olarak kaotik hayatının fotoğraflarını çekiyor. Sohbeta dahil olmaya çalışırken bu paylaşımlardan birini hızlıca bulmak için akışı kaydırıyorum.

"Bahşışimi nasıl doğruladınız? Bağlantım bana bu haftaki zaman çizelgesi hakkında kesin bir cevap vermedi. Sanırım yapacaklarımdan . Şehirdeki herkes Monroe'nun bu hafta sonu düğünü için burada olduğunu biliyor, koca ağzı sağ olsun-"

"O artık 'Baron', biliyorsun," diye hatırlatıyor babam sert bir kıkırdamayla. "Monroe'nun babası 'gizemli' sebeplerden ölmüş olabilir ama bu onu hâlâ evin reisi yapıyor. Kurallarımıza göre, bu Monroe'yu kendi adının başı yapıyor."

"Gizemli koşullar', kığımın kenarı. Yaşlı Baron'un ölümüyle ilgili gizemli olan tek şey oğlunun onu daha önce öldürmemiş olması."

"Onun bir rol oynadığından hiç şüphem yok. Adamda çok az 'yaşlı' vardı. Turp gibiydi. Adli tabip otopsi yapılmasını istedi ama elbette Gardiyan buna izin veremezdi. Başka bir Garde üyesini bu işe bulaştıramayız. Ölüm kurumu içinde ele alınır."

"Ve aile içindeki ölümler hiç ele alınmıyor. Tıpkı eski günlerdeki gibi."

Garde kendisini bir zamanlar Amerika Birleşik Devletleri'ne hükmeden Mafya'dan ayırmaya çalıştı. Para hırslarını bastırmak için açıkça suç hayatına girmek yerine, sır ticareti yaparak bunları hükümette ve ülke çapında etkili şirketlerde pozisyon elde etmek için kullandılar.

Açgözlülüğün kök salması için sadece iki nesil boyunca ahlaki tavizler verilmesi gerekti. Toplum yüksek fikirli ideallerle övünüyor ama onlar idealleri saptırdılar: gerçeği çarpıttılar, güzellik maskesi taktılar, özgürlük yanılsaması verdiler ve kendileri için çalabildikleri tüm gücü çaldılar. Bugünlerde Garde tıpkı Mafya'daki muadili gibi. Ancak Garde hükümete sızdığı için, yakalanmamak için yetkilerini kullanabiliyorlar.

Şimdi örgütün üye sayısından daha uzun bir düşman listesi var ve içimizden biri ilk kez kovuşturmaya uğruyor. Her zamankinden daha fazla birbirimize kenetlenmeliyiz ama aileme sırtlarını döndüler.

"Bu işler böyledir. Garde'ın kuralları var ve o da ailesinin reisi-"

"O adam bir yılan baba. Ona bu ayrıcalığı vermektense kafasını kesmeyi tercih ederim."

"Bunu kazanmak istiyorsan biraz daha iyi oynaman gerekecek, Kian."

Lanet olsun. O haklı. Ama hayal kırıklığı içinde saçımı çekiştirirken homurdanmaktan başka bir şeyle bunu kabul etmeyi reddediyorum.

"*Baron* gerçekten de düğünü için şehirde, bu yüzden hala McKennon'lara sadık olan eski bir Garde arkadaşımı onu daimi poker oyunlarımızdan birine davet etmeye ikna ettim. Tabii ki da bu fırsatın üzerine atladı."

"Pokerde çok kötüsün," diye . "Bu sefer kaybetmedin, değil mi? Geçen sefer bir Baron'a kaybetmiştin-"

"Ben kaybetmedim!" Alaycı bir şekilde kıkırdıyor. "İnanın bana, dersimi Artık paradan başka bir şey için oynamıyorum."

Birkaç yıl önce Monroe Baron Sr. ile oynadığımız bir oyunda Las Vegas Strip'teki bir otelin tapusu üzerine bahse girmemiz konusunda onu daha fazla kızdırma dürtüsüne direnerek homurdanıyordum ve başımı sallıyorum. Vegas'ta hâlâ adımızı taşıyan pek çok işletme var, kendi özel mülklerimden bahsetmiyorum bile, bu yüzden şimdi çok komik.

"Beni davet etmeliydin. Belki oteli geri kazanabilirdim." "O otele ihtiyacımız yok. Bir tane yeter. Ve bunu yapamayacağımı biliyorsun.

Ne olursa olsun oynamayı planlamıyordum. Sadece gözlemleyin.

Neyse ki, kibirli aptal

Oraya vardığımda o piç için sadece başka bir yüzdüm."

"İçkiyi ağzından düşürmüyor, değil mi? Eğer kendisi için neyin iyi olduğunu biliyorsa, *Baron* da babası gibi içki içmemeli. Hiçbir zaman içkilerini tutamadılar."

"Her şeye karşı dayanıklı olduğunu düşünüyor, buna sıçanlara yakalanmak da dahil. Bardağının hiç boş kalmadığından emin oldum. Bir süre sonra cevap bulmak için tek yapmam gereken onun dinlemek oldu."

Babamın ukala orospu çocuğunu kandırmakla övünmesi göğsümü şiirsel bir adaletle kabartmalı ama nefesim kaçıyor

Roxana'nın son yazısını incelerken akciğerler.

Diğer resimde Lacey'nin pratik ve duygusuz ifadesi ön plandaydı. Ama her zaman olduğu gibi, seyirci olmadan performansı sona erer.

Bu fotoğrafta Roxana dilini çıkarmış, orta parmağını yanağının yanına kaldırmış, yüzü o kadar yakın ki filtrenin koyu altın tenindeki gözenekleri sildiği yeri görebiliyorum. Neredeyse tüm ekranı kaplıyor ama arka planda, Vegas Strip kaldırımında dans eden iki sokak sanatçısıyla büyülenmiş Lacey var.

Gülümsemesi mükemmel, o kadar saf ki pürüzsüz fildişi tenini parlatan hazzı hissedebiliyorum. Narin kulağının arkasındaki gevşek çilek sarısı bukleyi çözüyor, sanki gösterinin tadını huzur içinde çıkarabilmek için kamerayla arasında bir perde oluşturmaya çalışıyor. Bu hareket yanlışlıkla sol yüzük parmağındaki kocaman, ışıltılı taşı parlatıyor.

Sikeyim.

Başımı ve uygulamadan çıkmak istiyorum ama gözlerimi Monroe Baron'un tehlike ışığı gibi yanıp sönen elmasından ayıramıyorum.

"Monroe sızlanıp duruyor mu?" Alay ediyorum. "O salağın şikâyet edecek neyi var ki? Charlie O'Shea'nın kızı Garde'in gelecekteki kraliçesi sayılır. Monroe onunla evlenir evlenmez, Koruyucu olmak için sıraya girecek. Sonra adaylığını koyduğunda Garde'in sahip olduğu tüm sırlara erişmiş olacak ve bu avantajı bir gün Amerikan başkanlığını garantilemek için kullanacağına şüphe yok."

Ve Lacey sonsuza dek onun olacak.

Göğsümdeki o neredeyse sürekli, kemirici ağrı yeniden alevlendi. Yıllar geçtikçe daha da kötüleşti. İntikamımı almak için gölgelerde doğru zamanı beklemek beni neredeyse öldürüyordu.

Babam İrlanda'da Garde'in arkadan bıçaklamalarından uzakta büyümem için ısrar etti ama ailemin suç bağlantıları beni dövüş dünyasına soktu. Acımasızdı -kırılan burnumu birçok kez kendim düzeltmek zorunda kaldım- ama bu becerilerimin stres atmamda ve garip şeyler yapmamda defalarca yararlı olduğu kanıtlandı.

Babamın işimizi korumak için bana yaptırdığı işler. Son bir yıldır beni kurtaran tek şey onlar oldu ama intikamımı kadar asla rahat etmeyeceğim.

Elimdeki vezir kartıyla oynuyorum ve aklıma bir fikir gelince gözlerim açılıyor. Babam bundan hoşlanmayacak. Finneas McKennon ailesine karşı ne kadar yumuşak olsa da, McKennon'ın diğer herkese karşı intikamı İncil'e dayanır: çal, öldür, yok et. Daha azı onun gözünde başarısızlık olur.

Bu ya hep ya hiç stratejisi onu mükemmel bir iş adamı ama berbat bir poker oyuncusu yaptı. Önündekini değerlendirmede iyi ama etrafındaki oyuncular okumada berbat ve kötü kartlara büyük bahisler oynamasıyla ünlü.

Ama ya karo kızını çalmak kazanan bir el elde etmek için tek ihtiyacım olan şeyse?

"Baron, Bayan O'Shea'nın bu gece Rouge'daki bekârlığa veda partisine gitmesini istemiyor, özellikle de korumalarını yanında götürmeyi reddettiği için. Görünüşe göre memleketinde kendini güvende hissediyor," diye devam ediyor babam, bana onun güvenlik varlığı ya da yokluğu hakkında ihtiyacım olan bilgiyi veriyor. "Ayrıca revüye gitmenin *gerçek* düşünlerinden bir gece önce yüzlerine atılmış bir tokat olduğuna inanıyor."

"Yani yarın evlenmeleri mi gerekiyor? Bağlantım teyit edemedim."

"Adamın söylediğine göre, yarın sabah yasal kısmı halletmek için adliyede buluşacaklarmış. Hatta kızın bu akşamki 'günahkâr' gösteride onu utandırmamasını yoksa her şeyi iptal edebileceğini söyledi."

"Dur tahmin edeyim, iyi bir çocuktu ve poker oyunundan sonra eve tek başına mı gitti?" Monroe'nun haftanın her günü farklı bir metresi olduğunu gayet iyi bildiğim için alay ediyorum.

"Tabii ki hayır. Kumarhanedeki iki garson kızın boynuna sarılıp gitti. Baronların McKennon'a sadakati yoktur. Garde'in sorunu da bu. Görücü usulü evlilikler sadece iş anlaşması olmak zorunda değil, hatta iyi bir eşleşmese daha da az. Ailelerimizin farklılıklarına rağmen, sen ve Lacey, o aptal bir sosyetik olmadan önce iyi bir eştiniz. Annen hiç yanılmadı. Şantaj ve finansal güç olabilir en önemli şeyler için

ama hiçbir şey bir erkeğe yanında sevdiği birinin olmasından daha fazla güç veremez. Annene ve bana bir bak. Gözümü ona diktiğimde, başka kimse yoktu. Garde erkekleri bunu asla anlamayacak. Her şeyi daha iyi hale getirmek için senin gibi birinin Bekçi olması gerekir ve O'Shea bunun asla olamayacağından emin oldu."

"Dikkatli ol, baba. Yaşlılığın seni romantikleştirmesine izin verme."

"Oh, inanın bana, içimde hala işi bitirecek kadar acımasızlık var. Bu arada, Bayan O'Shea' saf imajını koruması Baron'un tek şikâyeti değildi. Rouge'da başının belaya gireceğine inanıyor."

"Burası kendi ailesinin işletmesi. Nasıl bir belaya bulaşabilir ki?"

"Sormanız ironik. Umarım bu geceki numaran tam da bunu vaat ediyordur. O'Shea ismini mahvetmelisin, Kian. Eğer bunu doğru yaparsan Garde bile akıllanabilir ve o omurgasız haini hapisane hücresindeyken devirmek için ihtiyacımız olan liderin sen olduğunu anlayabilir. Sana güveniyorum ve dışlandığımızda bizi destekleyen tüm aileler de öyle. Baron ve O'Shea'dan tek seferde intikam almanın tek yolu bu. Onları mahvedin ve asla arkanıza bakmayın."

Başparmağım ekranda Lacey'nin yüzünü sıyrarak elmas yüzüğü örtüyor ve dudaklarımda yavaş bir gülümseme belirliyor.

"Bunu planlıyorum."

Sahne 2

YEŞİL PERİ

Lacey

"Lacey, canım, sence bu elbise... bileyim, biraz açık mı?"
Müstakbel baldızımın yorumu beni soyunmaya itti.

Sırf ona inat olsun diye çıplak. Bunun yerine, iyi bir "Garde kızı" gibi davranıyor ve Maeve'e doğru bir gülümseme yerleştiriyorum. Diğer elim yumruk haline gelirken bile kısa beyaz elbisemin tül eteklerini aşağı çekiyorum.

Kostümün saçma olduğunu kabul ediyorum ama en iyi arkadaşım Roxy ısrar edince gözümü bile . Üstü dantelli ve pırlantalı, kaçak gelin kokteyl elbisesi, tenis ayakkabılarıyla tamamlandı. Dans etmek için harika olacak ama ışıltılı kıyafet ve yüzük parmağımdaki kocaman prenses kesim taş beni yürüten bir disko topu gibi gösteriyor.

"Bu kadar kıskanç olmamaya çalış, Mimi," diye beni savunuyor Roxy, limuzinin içine dökmemeye dikkat ederek bize shot doldururken.

"Bana böyle hitap etmesine izin verilen tek kişi kardeşim."

"Ama Maeve ismi çok... havalı."

"Lacey, Roxana'yı durdur! Limuzine bindiğimden beri benimle alay ediyor."

Roxy, mükemmel sürülmüş kan kırmızısı rujunu öne çıkararak sırtıyor. Koyu kahverengi gözleri yoğun bir göz farı ile kaplıdır ve hiperrealistik dişleri onu kişiliğinden daha korkutucu hale getirir

Zaten öyle. Seksi vampir ile dominatrix arasındaki çizgide duran tamamen siyah deri bir tulum giydiği gerçeğinden bahsetmiyorum bile.

"Roxy... Maeve..." İkisini de çalışarak uyarıyorum. "Bütün gece boyunca birbirinize kedi gibi tısladınız ve bu daha başlangıç. Ben sadece eğlenmek istiyorum."

"Tamam, tamam, şaka bir yana Maeve, bu benim en iyi arkadaşımın doğum günü ve bekarlığa veda partisi. Seksi görünmeyi hak ediyor, tamam mı? Kıyafeti şeytan'ın Gecesi için neredeyse uysal. Ayrıca Cadılar Bayramı'nda herkes sürtük gibi giyinir."

"ok kısa, özellikle de çok kıpır kıpır olduğunuzda. Ayrıca bu dekolte oldukça dekolte," diye itiraz ediyor Maeve. "Kaçak gelin lafının kardeşime yanlış bir izlenim verebileceğinden bahsetmiyorum bile. Bu konuda şaka bile yapamayacak kadar çok şey tehlikede."

Boynumdaki dantel V'yi kaldırmak için bana doğru eğiliyor, ama ben geri sıçırıyorum ve yumruk yaptığım elim onu tokatlamak için zorlukla kontrol altına bir dürtüyle açılıyor.

"Hoşuma gitti." Gözlerim kısılıyor ve sarhoş arkadaşımın fısıltımı duymaması için ona doğru eğiliyorum. "Ve bana ne kadar çok şeyin tehlikede olduğunu hatırlatmana gerek yok."

Roxy bana ağzına kadar dolu bir shot bardağı Belvedere votka vererek sözümüzü kesiyor. Limuzin şoförü yine sarhoş bir yaya için aniden durmak zorunda kalırsa diye hızlıca üstünü yudumluyorum. Gevrek likörün aşağı inerken yumuşak olması gerekiyor, ama yine de tadı beni irkiltiyor.

Maeve'in gözleri büyür. "Gelinler shot yapmamalı. Bu ok !"

İğneye uzanıyor ama ben geri çekiliyorum ve yanmasına rağmen büyük bir yudum alıyorum.

Roxy homurdanıyor. "Big Easy'de Saints maçında bira içen bu kızı görmeliydin. Yemin ederim, arka kapıda diz çökmeye hazır adamlar vardı. Aramızda Keeper'ın çiçeği olabilir ama kardeşin kesinlikle küçülen bir menekşe değil."

Roxy'nin Garde'in gösterişli ismi Kırmızı Kamelya'ya yaptığı gönderme beni kıvrandırıyor. Çocukken, bu güzel çiçeği sevdiğim için babamın verdiği sevimli bir lakap olduğunu düşünürdüm.

Büyürken. Evlilik ve evlenme teklifleri konuşulana kadar bunun Garde'ın Bekçi'nin tek kızına verdiği isim olduğunu ve bu güzel çiçeğin kaderinde Garde'ın zevki için koparılmak olduğunu fark etmemiştim.

Yine de ikisi de rahatsızlığımı fark etmiyor. Maeve'in çenesi bir karış açık, Roxy'nin anlattıkları karşısında dehşete düşmüş bir halde kıpırdandığım için beni azarlıyor. Müstakbel baldızım kendini hatırlar gibi olduğunda, rahibe kostümü olarak kullandığı simsiyah elbisesini düzeltiyor ve burnunun ucuyla bana bakmadan önce boğazını temizliyor.

Eğer beni sürekli eleştirmeyi planlıyorsa neden gelmek istedi ki?

"Günah Şehri'nde büyüdüğün için belki bilmiyorsundur ama benim yaptığım gibi üniversitede bu tür davranışları geride bırakman *gerekiyor*. Eminim New Orleans'ta bir sanat okuluna gitmek baştan çıkarıcıydı ama umarım bacaklarını bu gece olduğundan daha sıkı kapatmışsındır." Dizlerimi o kadar hızlı birbirine bastırıyor ki onu durduramıyorum. "Kardeşimin ve Garde'ın beklentileri var, biliyorsun. Yine de Monroe'nun seni evcilleştirebileceğinden eminim."

Elbisemin altından ve üstünden aşağılayıcı bir bakışla bakarken kollarımı kıpırdatıyorum. "Ben evcilleştirilmesi gereken bir hayvan değilim. Ama endişelenme, biliyorum benden ne *beklendiğini*." Roxy'nin kadeh kaldırmasını beklemeden içkimin kalanını yudumluyorum.

Garde hayatımdan, bedenimden ve geleceğimden sorumlu olabilir ama bu küçük isyan anları her boktan anı atlatmamı sağlıyor.

"Hey! En azından 'Şerefe' falan demeliyiz," diye homurdanıyor Roxy, ben ona boş kadehimi uzatana kadar.

"Bana tekrar vur."

Planladığım son isyan hareketini gerçekleştireceksem alabildiğim kadar sıvı cesarete ihtiyacım olacak. Bu akşamki burlesk gösterisinin sadece amatörler için olan bir bölümü var. Arkadaşım Tolie ailemin eğlence şirketi için çalışıyor ve dansçılardan birinin beni seçmesi için bir rutin hazırladı. Sahneye çıkmayalı çok uzun zaman oldu ve sabırsızlanıyorum.

Roxy omuz silkiyor ve iki bardak daha doldurmadan önce bardağı yeniden dolduruyor. "Al Maeve, *canım*, neden biraz rahatlamıyorsun? Belki biraz

uzun bir gece."

Roxy'nin kan kırmızı gülümsemesi Maeve'e kadehini uzatırken sakarin gibi tatlı. Maeve'in soluk teni limuzinin LED ışıkları altında neredeyse yarı saydam ama kadehi almak için bana doğru uzanırken kaşları çatık.

", şimdi. Uslu dur." Roxy, istediğini elde etmek için ilkokulda mükemmelleştirdiği bir hareketle alt dudağını dışarı çıkarıyor. "Ben baş nedimeyim ve Lacey seni davet etmem için ısrar etti, her ne kadar kız kardeşler bach gecelerinde hep ispiyoncu olsalar da. bizimle kutlayacak mısın yoksa beni haklı mı çıkaracaksın?"

Roxy'nin mikroblade edilmiş siyah kaşları soru sorarcasına kalkıyor ve Maeve'in yanakları öylesine kızarıyor ki mor bir renk alıyor.

"Ben *ispiyoncu* değilim." Maeve üçümüzün ortasında kadehi kaldırdı. "Geline, Garde'ın en güzel çiçeğine. Tanrı sizi birçok Baron bebekle kutsasın."

Kadeh kaldırması yüzümü buruşturmama neden oluyor ama o bunu görmüyor çünkü içkisini bir dikişte bitiriyor ve yanındaki deri kolçağa çarpıyor.

Roxy, "Tamam, benim şimşeğimi çalmayı bırakmalısınız," diye sızlanıyor. "Kadeh kaldırmayı benim yapmam gerekiyordu. Şimdi sen bir tane daha yapmak zorundasın."

Maeve cevap olarak öksürüyor ve açık kahverengi gözlerini Roxy'ye dikeyyor. Yüzündeki ekşi ifade neredeyse komik, ama Maeve bu gece çok sinirli olsa da suçluluk duygusu onu rahat bırakmamı sağlıyor.

"Maeve, ateş etmene gerek yok. Sadece seninle dalga geçiyor."

Müstakbel baldızımın küçümsemesi bana kayıyor. Tasarım bir saç bandıyla geriye taranmış kirli sarı düz saçları ve yüzündeki hayal kırıklığıyla tıpkı nişanlıma benziyor. Tek ihtiyacı olan bir keçi sakalı.

"Bana ispiyoncu demesinler. Garde sır saklamakla gurur duyar ve ben de kendi payıma düşeni sakladım."

Sivri bakışları karşısında alnım çatlıyor. Neden anlamıyorum. Roxy ve benim New York'ta Bourbon Caddesi ve Frenchman Caddesi'nde ne kadar vahşi ve çılgın olduğumuzu biliyor mu?

Orleans mı? Bu olamaz, değil mi? Yakalanmamak için çok dikkatliydik.

Ben daha detaylandırmasını isteyemeden Roxy bir bardak daha doldurup Maeve'in eline tutuşturuyor.

". İç bakalım"

Roxy ona donuk donuk bakıyor ama ben bardağımın arkasından hafifçe kaşlarımı çatıyorum. İkisi de bir şeylerin peşinde, ancak birinin diğerinin planını bildiğinden şüpheliyim. Amaçları her neyse, bunu izin veriyorum. Bu gece Maeve'in küçümsemesiyle tek başıma başa çıkamayacak kadar gerginim. Arkadaşımın beni savunması güzel, her ne kadar kendisinin de şüpheli zehirli eğilimleri olsa da.

"Hayır, sen ve Lacey önden gidin. Ben kendiminkini yeni içtim ve ikiniz de kendinizinkini bitirmediniz!"

"Tanrım, Maeve, sana zorla Belvedere ve Dom Perignon yediriyor değilim. Kadeh kaldırmayı benim yapmam gerekiyordu ama sen benim parıltımı çaldın. Şimdi sen bir tane daha iç ki ben de benimkini içebileyim ve uğursuzluk gelmesin."

Maeve suratını astı ama bardağı aldı, beni şaşırttı. Onun ne bilmiyorum. Roxy gibi ben de Maeve'in sadece ağabeyi beni gözetlemesi için onu zorladığı için gelmek istediğini sanıyordum. Hayatımı Garde'a devretmeden önceki gece burlesk gösterisine gitmek bir yana, bekârlığa veda partisi vermemden bile nefret ediyor.

Babam için.

Bu düşünce beni sakinleştirdi. En bu anlaşılmayı kabul etmemin sebebi oydu. Onun hatırı için yeni bir sahte gülümseme takınıyorum ve her şeyin en iyisini yapmaya çalışıyorum.

"İstediğin kadar içeceğim, Rox." "İşte ruh bu!"

"Hayır, , hayır. Gelinin bekarlığa veda gecesinde ayyaş olmasını istemiyoruz!"

"Kendi adına konuş," diye alay ediyor Roxy. "Kız arkadaşımı sarhoş etmek için sabırsızlanıyorum."

"Şaka yapıyor Maeve. Sarhoş olmayacağım, yemin ederim."

Bu gece dans edeceksem yapamam. Maeve ne planladığımı bilmiyor.

Maeve onaylayan bir baş hareketiyle "Güzel," diye cevap veriyor. "Yarın senin için önemli bir gün."

"Neden? Yarın ne var?" Roxy soruyor ve kalbim tekliyor. "Papayalarımıza ağda yaptırdık bile, prova yemeği ve düğün planlamasıyla annesi ilgileniyor ve asıl etkinlik Cumartesi günü. Yarının boş olduğunu sanıyordum?"

Maeve bir olmayabilir ama sır saklamakta kesinlikle övündüğü kadar iyi değil. Monroe ve benim yarın sabah evlilik cüzdanını imzalayacağımızı sadece ailelerimiz biliyor. Kimsenin gerçek evliliğin yasallığına müdahale etmesini istemiyoruz ve Baron'un cömert bir prova yemeği partisi ve sürpriz, abartılı bir düğün için büyük vizyonu - annemin mükemmel hale getirmek için neredeyse saçlarını yolduğu - toplumumuzda bir adım öne çıkmak için düğünümüzü engellemek isteyebilecek herkese yanıp sönen bir uyarı işaretidir.

"Pardon, Cumartesi demek istemiştin..." Maeve bir damperli kamyon gibi sırlar saçarak konuşmaya devam ediyor. "*Cumartesi günü* önemli. O zamana kadar ailemi utandırmadığı sürece, yakında endişelenmesi gereken tek bir varis üretmek olacak."

Kelimeler göğsüme çarpıyor ve üçümüzün arasına bir tuğla gibi iniyor.

Garde'ın kadınlarına evlenmeden önce biblo, evlendikten sonra da damızlık gibi davrandığı bir sır değil ama başka bir kadının bu gerçeği bu kadar kolay kabul etmesi beni Garde'ın geleceği için korkutuyor.

"Kocam yönetirken boş boş oturmayı planlamıyorum, biliyorsunuz. Eğer istemiyorsak, ödül eşleri olmak zorunda değiliz. Anneme bir bakın. Babam hapisteyken, onun işlerini yürütmek için harika bir iş çıkardı."

Maeve alay ediyor. "Sadece hükümetin soruşturma için el koymadıkları. Neyse ki kardeşim günü kurtarmaya geliyor."

Roxy, Maeve'in sarhoşken limuzinde yaptığı itiraflarla çok fazla şeyi açığa vurduğunu fark etmesin diye tepki vermemeye dikkat ediyorum. Roxy'yi seviyorum ama onun sadakati soyadına ve Muñozeler son bir yıldır bağlarında öngörülemmez oldular. Babası gibi garde erkekler, onun için takas yapmaya, hatta öldürmeye hevesli.

Zayıflık hissettiklerinde güçlerini kullanırlar. Babamın finans müdürlerinden biri olarak Monroe'nun tanıklığı babamın masumiyetini kanıtlamak için çok önemli olacak. Ailelerimiz onun tanıklık edeceği gerçeğini sır olarak sakladı çünkü Muñozeler gibi rakip ailelerin Monroe'nun babamın özgürlüğü için ne kadar önemli olduğunu öğrenmesini istemiyoruz.

Babamın ilk tutuklanmasından sonra, yalakalık ve yağcılığın birdenbire yok olması, etrafımda büyüdüğümünden çok farklıydı. İki yıl sonra babam yeni suçlamalarla tekrar tutuklandı ve yargıç onu tekrar hapse gönderdi. Şimdi, mahkemesi görülene kadar orada kalmak zorunda - ki bu da lanet olası yavaş yargı sistemi sayesinde Tanrı bilir ne zaman olacak.

Gittiğinde, Garde'ın onu devirip dair bir soru vardı, bu da annem ve benim mahkemeyi görecektik kadar bile hayatta kalamayacağımızdan endişelenmemize neden oldu. Eğer bir aile reisi, boşluğu dolduracak bir oğlu ya da kardeşi olmadan ölürse, soyun geri kalanı da kısa süre içinde "gizemli koşullar" altında onunla birlikte ölür, böylece servetler Garde'a iade edilir ve kalan aileler arasında dağıtılır.

Ama emsalleri, Gardiyan pozisyonunun el değiştirmesinin tek yolunun ölüm olduğunu söylemişti. Parmaklıklar ardında bile babam Garde'ın tam kontrolünü elinde tutuyor. İttifak görüşmeleri yapmak için kaçak telefonunu kullandığında memurlar başlarını çeviriyor ve hala koruduğu sırlar beni ve annemi de güvende tutuyor. Toplumumuz onun yönetimi altında gelişmeye devam ediyor.

Şimdiye kadarki tek sorun McKennon'lardı ama hiçbir şey onları hizada tutamaz.

Hiç tanışmamış olsak da, bir zamanlar McKennon soyadının varisi ile evlenmem gerekiyordu. Anlaşma konusunda gergindim ama yıllar önce tatlı annesiyle tanıştıktan sonra onunla evlenmek için heyecanlandım. Sözleşmemizi bozduğunda yıkılmıştım... ilk başta. Çok geçmeden onun da bu toplumdaki diğer herkes gibi olduğunu öğrendim. Herkes ailemin anlaşmadan caydığını düşünüyor ama babam bana gerçeği söyledi.

Kian McKennon beni istemedi. Güç istiyordu. Ve bu beni öfkeliyordu.

Babamın iftiraya uğramış olması umurunda değildi ve beni bir kenara attığında, ailemin neden onlardan her zaman nefret ettiğini nihayet anladım.

Neyse ki Monroe Baron ortaya çıktı ve benimle evlenmek istedi. Garde, onun babamın masum olduğuna inandığını bilmiyor, bu yüzden sözde bir suçlunun kızı olan benimle kendini küçük düşürdüğü için onun bir aziz olduğunu düşünüyorlar.

Ama Garde böyle düşünüyor ve Maeve daha iyi biliyor. Onun gevşek dudakları beni kaynatıyor.

"Ailenizi utandıracak hiçbir şey yapmadım."

"Utanç kaynağı ister sen ol ister baban, fark etmez. Kardeşim Gardiyan olduğunda, tıpkı McKennon'lar gibi gözden düşmüş O'Shea'lar da unutulacak."

"O'Shea'lar *unutulacak* mı?" Roxy'nin gözleri golf topu büyüklüğünde . "Sen geleceğin Gardiyan'ının kız kardeşi olabilirsin ama Lacey hâlâ Garde'in gelecekteki kraliçesi sayılır."

"Hayır, hayır. Kastettiğim bu değildi." Maeve başını hızla sallar. "Demek istediğim, O'Shea'ların *rezilliği* unutulacak."

"Ama 'gözden düşmüş O'Shea'ların' unutulacağını söylemişsiniz," diye itiraz ediyorum.

"Oh hayır. Beni yanlış duydun, aptal. Ben böyle bir şey söylemezdim." Sanki burada haddini aşan benmişim gibi düşüncesini elinin tersiyle itiyor.

Benim ve Roxy'nin yüzleri yumuşamayınca Maeve gergin bir şekilde gülüyor ve etiketsiz bir reçete şişesini almak için çantasını karıştırıyor.

"Ne yapıyorsun?" Roxy soruyor. "Valium mu o?"

"Sadece sinirlerim için küçük bir hap." Maeve tek eliyle ustalıkla kapağı açıyor.

"Bekle," diye araya giriyorum. "İçki içiyorsun. Bu iyi bir fikir mi?"

"İyi olacağım. Daha önce de yaptım."

"Bu aynı şey olmak zorunda değil-"

Az önce içmiş gibi şişeyi geri iterken beni görmezden geliyor. İçkiden birkaç yudum alıp ikisini de yutmadan önce haplar şeffaf turuncu plastikten aşağı kayıyor.

Ne kadar aldığını anlayamıyorum ama işi bittiğinde şişeyi şık çantasına geri koyuyor ve sanki hiç içmemiş gibi bana gülümsüyor.

sadece aileme hakaret etmek, yarım yamalak hapları patlatmak ve ikisini de saniyeler içinde pahalı votkayla kovalamak.

Roxy benden daha çabuk toparlanıyor ve kadehini üçümüzün arasında yavaşça kaldırarak Maeve'i daha fazla sorgulamamı engelliyor.

"Bu rahatsız edici not üzerine... hayatınızın geri kalanında tek bir alete! Ve umarım tek penis kısmını unutmanıza yardımcı olacak milyonlarca dolara. erefe!"

Ben kıkırdarken Roxy kadehlerimizi tokuturuyor ve Maeve onarılamaz bir şekilde skandala uramı görünüyor. Yine de kadehi bizimle birlikte bir ampiyon gibi deviriyor.

Sıvı tat alma tomurcuklarımdan geçer geçmez tıslıyorum ve başımı sallıyorum, gözlerimi yakarak kapatıyorum.

"Tanrım, bu seni yumurtalıklarından vuracak," diye mırıldanıyorum, Maeve'in kalıcı onaylamama ifadesini görmezden gelerek.

"Ah, unutmuum!" Roxy çantasını karıtırıyor ve gümüş bir halkayla birbirine bağlanmı küçük bir indeks kartı destesi çıkarıp bana uzatıyor. "Senin için."

n yüzünde Roxy'nin el yazısıyla yazılmı kıvrıcık pembe el yazısını okuyana kadar kalarımlı çatılıyor: "eref Kaırmalarının Kaltağı." Kâğıdın kapağını çevirdiğimde, üzerinde "Cilalı Papaya ve Pedikr" yazan, irin bir şekilde sslenmi bir randevu kartı görüyorum. Tekrar evirdiğimde, "Gelinin Seçtiği Aptal Rom-Kom", "Yumurtalıklar İçki Gecesinde" ve "Keşke Hâlâ Bekâr Olsaydın" kartlarını görüyorum.

"Bunu benim için mi yaptın?" Hediyeinin ardındaki dncelilik karşısında gğsm sıkııyor.

Roxy omuz ve en iyi soğukkanlı Garde yüzünü takınmaya çalışıyor. " korktuğunu sylemitin. Bunları ne zaman kullanmak istersen bana bir fotoğrafını gnder, sorgusuz sualsiz kaçırmaya gelirim."

"Roxy..." Gözlerim yala doluyor. "Bu çok tatlı-"

Maeve kartları elimden kaptı ve bir tanesini yırttı. "Keşke hâlâ bekâr olsaydın" kartı mı? Gerçekten mi? Buna ihtiyacın olacağını sanmıyorum. Asla."

Roxy kupon defterini geri alır ve yırtık kâğıdı havada sallamadan önce dar elbisesinin içine sokar. "Bak ne diyeceğim,

Maeve mi? Bence bu geceki kızımız için bu mükemmel olacak. İnsanın yeniden bekar olmak istemesi için bir parti gibisi yoktur."

"Hayır. Lacey'nin 'bekar günleri' ağabeyim onunla evlenmeyi ayarladığında sona erdi. Uzun zamandır ailesinin bu anlaşmaya uymasını bekliyordu. Düğüne bu kadar yakın bir zamanda akşamdan kalma olmak ya da aptalca bir şey yapmak istememeli."

İnadına onunla tartışmak istiyorum ama haksız değil. Uzun zaman oldu. Aslında yıllar, ama Garde tarzı bu. Üniversite mezuniyetimizden sonraki doğum gününe kadar evlenmememiz gerekiyordu, bir gün öncesine kadar değil.

Bir gece. Bekar hayatımdan geriye kalan tek şey bu.

Evlenmek için beklemek bizim dünyamızda bir nimettir; sorumluluklarımız bizi zincirler gibi ağırlaştırmadan önce bize küçük bir özgürlük kısıntısı verir. Bir adam tutkusuna ulaşırken onun yanında dururken tutkumu geride bırakmam gerektiğini bilmek ruhumu parçalıyor. Monroe beni sadece adım ve babamın pozisyonu için istediğini açıkça belirtti. Bir Baron varisim olduğunda, mirasına konabilir ve siyasi hedefleri için toplumun desteğini alabilir.

Garde'daki kadınlar, masadaki kartlar gibi güç karşılığında takas edilir, hanedanlar ve servetler el değiştirir. Garde tarafından onaylanmış bir eşi ve varisi olmayan Monroe'nun mirasının yarısı ya evlenip çocuk sahibi olursa Maeve'e gidecek ya da Garde'a geri dönecektir. Öde-oyuna sistemi acımasız ve arkaik bir uygulama ama Garde'ın tek özelliği bu. Acımasız ve arkaik.

Ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok.

Henüz.

Bu düşünce aklıma baştan çıkarıcı bir şekilde fısıldıyor ama ben onu uzaklaştırıyorum. Dans etmek neyse de, darbe benzeri bir isyan, müstakbel kayınbiraderimle alkol paylaşırken düşünülecek en akıllıca şey *değil*.

Limuzin yavaşlayarak durdu ve Roxy koltuğunda heyecanlı bir şekilde sallanmaya başladı. Başka biri olsa gülünç görünürdü ama kız, ikimizin de New Orleans'ta gittiği sahne sanatları okulu Bordeaux Konservatuvarı'nın en iyi dansçılarından biriydi. Yaptığı her hareket akıcı ve mükemmel, ne olursa olsun.

"Geldik!" diye şarkı söylüyor ve şişeden biraz likör çekiyor. İçine çekiyor ve Maeve'e uzatmadan önce ofluyor.

"İç, Mimi. Kışındaki o çubuğu gevşetmelisin."

Maeve kaşlarını çatıyor ama yine de bir yudum alıyor. Yıllarca ne yapmaları gerektiğinin söylenmesi çoğu Garde kadınına itaatkâr olmaya alıştıırır. Baron'un evlenmeden önce bile hayatımı kontrol etmekte ısrar ettiği düşünülürse, daha zengin biri bunu yapmasını söylese yakındaki bir çatı katının cam duvarından atlayacağından şüphem yok.

"Sen de, geleceğin Bayan Kışını Kaldıran." Roxy limuzinin soğutucusundan bir şişe daha Dom alıp bana bana göz kırıyor.

Dudaklarıma götürürken kıkırdıyorum, endişemi gidermek için tatlı bir yudum almak istiyorum ama telefonum elbisemin cebinde çalıyor.

"Kahretsin." Şişeyi Roxy'ye doğru iterek Maeve'le alay etmesini engelliyorum. Yemin ederim onu bilerek sarhoş ediyor. Roxy kendinden geçene kadar içmesiyle ünlüdür ve Maeve'in vücudundaki Valium'la bekârlığa veda gecemde bebek bakıcılığı yapıyor olabilirim.

Cebimden telefonumu çıkarıyorum ve kulağıma götürmeden önce ekrana hızlıca bakıyorum.

"Monroe? Kulübe girmek . Seni sonra arayabilir miyim?"

Nişanlım alay ediyor. Roxy ve Tolie bu fikri ortaya attığından beri bir erkek revüsüne gitmeme kızıyor. Kız kardeşi sarhoş ve ilgili gözlerle beni izliyor, ben de kendi gözlerimi devirmek için içimdeki dürtüye direniyorum. Maeve muhtemelen bu geceyle ilgili hiçbir şey hatırlamayacak ama şantaj yapmaktansa güvende olmak daha iyi.

Roxy kendinden oldukça memnun görünmektedir ve farkına varır. Maeve'i sarhoş etmeye çalışıyor. Belki de Maeve'in Monroe'ya dansımı anlatamayacağından emin olmaya çalışıyordur? Onunla "önce evlen, sonra af dile" durumu yaşamayı umuyordum ama bunu hiç hatırlamaması benim lehime çok daha iyi olurdu.

"Bu saçma gösteriye neden gitmek zorunda olduğunuzu anlamıyorum. Tanrı aşkına, burası gösterişli bir striptiz kulübü. Müstakbel eşimin gidiyor olması utanç verici."

"Peki bekarlığa veda partin nerede , hmm? Bir manastırda mı?"

Monroe homurdanıyor. "Belli ki değil, ama erkekler farklıdır. Böyle bir elbiseyle şehrin bir ucundan diğer ucuna gezip tozmamalısın."

Aşağı bakıyorum. "Ne giydiğimi nereden biliyorsun..."

Tekrar yukarı baktığımda Maeve'i benden başka her şeye bakarken yakalıyorum.

Tabii ki beni ispiyonladı. Muhtemelen üçümüzün grup fotoğrafını çeker çekmez ona göndermiştir. daha azını beklememeliydim, sadece bu kadar hızlı hareket ededeğini tahmin etmemiştim.

", ceza olarak bu düğünü ertelemekle ilgili bir sorunum yok. Hatta babanın duruşmasını bile erteleyebilirim. O zaman ne olacak? Aklanmak, 'suçsuz' kararından çok daha zordur. Bu gece beni utandırma Lacey."

Soğuk tehdidi karşısında ciğerlerimdeki hava donuyor. İçimdeki O'Shea parçası onun kibirli tavrına isyan etmek istiyor. Beni korkutmaya ve babamın özgürlüğünü bana karşı kullanmaya nasıl cüret eder?

Ancak içinde bulunduğum durumun gerçekliği, sadece güzel şeylere bakmak isteyen dünya için ayırdığım sahte, ışılı cephely gerektiriyor. Görüldüğüm ama duyulmadığım yer. Ve o yanım bir köşeye sinmek istiyor.

Mantık devreye girmeden önce ağızım ikisinin karışımını seçiyor.

"Bu benim bekarlığa veda gecem, Monroe. İyi vakit geçireceğim. Rouge bir Garde kuruluşudur. Hatta bir O'Shea işletmesi. Paparazzilerden güvende olacağım. Babamın adamları sadıktır ve seni sonra arayacağıma söz veriyorum. Tıpkı anlaştığımız gibi."

Monroe hattın diğer ucunda homurdanıyor ama ne dediğini tam olarak anlayamıyorum. Sonunda cevap verdiğinde, ses tonuna sinirleniyorum.

"Hiç zahmet etme Lacey. Seni uyarmaya çalıştım. Bir bar sürtüğü gibi ortalığı dağıttığın için her şey mahvolursa yazık olur. Pazarlık kozu sen olmazsan hapiste ne yapacak? Garde sadakati sadece bir yere kadar sürer."

İtiraz etmek için ağızımı açıyorum ama telefonu yüzüme kapatıyor. Kalbim göğsümde hızla çarpıyor ve Roxy'ye bakıyorum, beni eve geri götürmesi ve bu geceyi erken bitirmesi için ona yalvarmaya hazırım.

"Belki onun yerine romantik komedi falan izleyebiliriz-"

"Hayır, işte-" Elime bir shot yeşil sıvı tutuşturdu. "İç bunu. Tolie'den bir hediye."

Rengine şüpheyle bakıyorum ve daha koklamadan bardaktan meyan kökü kokusu alıyorum.

"Tanrım, ne ?"

Roxy homurdanıyor. "Yeşil peri. Sana iyi davranacak, bebeğim. Bu gece hiçbir şey için endişelenme. Tolie ve ben her şeyi hallederiz." Başını hıçkıran Maeve'e doğru eğerek şüphelerimi doğruluyor. "Rouge'da ne olursa, Rouge'da kalır."

Göz kırıyor ve göğsümde oturan taş fil hafifliyor. İçkiyi geri devirmeden önce biraz gülümsüyorum. İnerken yanıyor ve güçlü meyan kökü tadı daha yutmadan yüzümü buruşturmama neden oluyor. Ürperiyorum ve geri öksürme dürtüsüyle .

"Whew, bu çok güçlü!"

Roxy kıkırdar. "Yine de işe yanıyor. Şimdi gidip göz alıcı yarı çıplak erkek ve kadınlara saçma sapan miktarlarda para atalım."

Tam o sırada Roxy'nin korumalarından biri limuzinin kapısını açıyor ve Fremont Caddesi'nin gürültülü kaosu otoparkın her iki ucundan yankılanarak geniş duvarlara ve yüksek beton tavanlara çarpıyor. Las Vegas'ta, ailemin sahip olduğu işletmelerden biri olan Montmartre Otel ve Kumarhanesi'ndeyiz ve tavandaki parlak kırmızı LED'ler tek ışığımız.

Şehrin bu kısmına gelmeyeli yıllar oldu. New Orleans'ta o kadar uzun süre kaldım ki bir yer olduğunu neredeyse unutmuşum.

Limuzinden iner inmez, duvarı yerden tavana kadar kaplayan devasa üç boyutlu bir şeytan kafası duvar resmiyle göz göze geliyorum. Yıkılmış kırmızı bir yel değirmeninin dönen kanatlarını tutuyor, sanki arkasında resmedilmiş pastoral Fransız köyünü yok etme sürecindeymiş gibi. Sanat, hem yeraltı dünyasına hem de Paris'teki orijinal Moulin Rouge kabaresine saygı duruşunda bulunuyor. Kulübün kapısı şeytanın büyük, geniş açık ağzının içinde yer alıyor ve kırmızı bir halı uzun kırmızı bir dil gibi taş kaldırımın üzerinde yuvarlanıyor. Girişten müzik sesleri yükseliyor ve içimde bir heyecan dalgası dalgalanıyor.

"Merak etme," diye fısıldıyor Roxy limuzinden iner inmez bana. "O kartın bu gece iyi bir şekilde kullanılmasını sağlayacağım."

Kolunu benimkine doluyor ve yel değirmeninin yavaşça dönen kanatlarının üzerindeki neon kırmızısı tabelayı işaret ederken sırıtıyor.

"Rouge'a hoş geldin Lacey."

Sahne 3

KİRLİ DANS

Lacey

"W Rouge'a hoş geldiniz!" Tolie'nin zengin sesi hoparlörlerden yükselen müziğin üzerinde yankılanıyor ve büyük mekânın her yerinde olduğu izlenimini veriyor.

Giriş yolu, bir sahnenin önündeki masalarda gruplanmış insanların bulunduğu kabare tarzı oturma düzenine açılmaktadır. Cadılar Bayramı olmadığı zamanlarda mekân zengin kırmızılar ve gümüş aksanlar, perdeler ve sofra takımlarıyla muhteşem bir şekilde dekore ediliyor. Bu gösterişli tasarım ailem ve Garde'in düzenlediği balolar için mükemmel. Ancak şimdi, tüm oda yeraltı dünyasının ateş ve kükürtüne benzeyecek şekilde dönüştürüldü, cehennem sahnesinin sağ ağzı ile tamamlandı.

İlk perdenin ortasına geldik. Kadınlardan oluşan bir koro, 1890'larda çılgın danslarıyla tanınan orijinal Moulin Rouge kabaresine bir başka saygı duruşu niteliğindeki cancan'ın yavaş, erotik bir versiyonunu dans ediyor. Gösterişli düşmüş melek kostümlerinin Victoria's Secret tarzı siyah kanatlarına çılgınca renkli tüyler serpiştirilmiş ve gece yarısı etekleri bellerine kadar dalgalanırken, kalça hizasındaki bacaklarını şehvetli bir *port d'armes* ile havaya kaldırıyorlar.

Bu hareket, bir bacakları tavana dönükken diğer bacaklarının üzerinde dönmelerini gerektiriyor ve ellerini topuklu ayak bileklerinden aşağıya doğru uzatırken bile dönüşleri pürüzsüz oluyor.

Kalçaları. Özellikle de fedainin bizi masamıza götürmesi için gereken süre boyunca ayakta durabildiklerini düşünürsek, çekirdek güçleri mükemmel olmalı.

Koltuklarımız en önde ve ortanın hemen sağında. Seyircilerin arasından geçerken, salondaki tek Cadılar Bayramı bekârlığa veda partisinin biz olmadığımızı anlıyoruz. Temalı kostümler giymiş kadın grupları arasında hepimiz beyaz giydiğimiz için gelinleri fark etmek kolay. Elbette benim küçük partim -kaçak bir gelin, bir vampir ve rahibe kostümüne bürünmüş iffetli bir siyah elbise- bir bütünlük arz etmiyor. Gerçi başlangıçta bir parti bile sayılmazdı ama umarım bu gösteri bizi havaya sokar.

Dansçılar bittiğinde, Tolie aniden sahnenin köşesindeki ürkütücü, gri yırtık perdelerin arkasından bir duman bulutu içinde beliriyor. Çivili mor saçları siyah smokininde göze çarpıyor ama boynuna doladığı turuncu tüylü boa, sunuculuk kıyafetine ayrı bir renk katıyor. Gülümsediğinde, teatral takma bıyığı zeytin rengi teni boyunca yanaktan yanağa kıvrılıyor.

"Kuraklık içinde olabiliriz ama Rouge'a her zaman erkek yağar! Ve bu Şeytan Gecesi'nde, yüzleşmeye hazır olun..." Perdeler kırbaç sesiyle açılırken kollarını iki yana açıyor. "İblisleriniz!"

Etrafımda çılgın, tiz tezahüratlar ve çığlıklar patlıyor ve tepeden tırnağa siyah kapüşonlu pelerinler giymiş altı dev adam belirlediğinde ben de salonun geri kalanıyla birlikte alkışlıyorum. Müzik kesiliyor ve kadınları, giyinik adamlar karşısında kendimizi kaybetmemizi engelleyecek kadar susturuyor. Ama yeni bir şarkı başladığında, tüm bahisler kapanıyor. Heyecan verici hip-hop ritmi beni dans etmek için kıvrandırıyor ve kendimi durdurmak için ellerimi kucağımda yumrukluyorum, böylece rahatlayabilir ve sıram gelmeden gösterinin tadını çıkarabilirim.

Adamlar pistte süzülerek sahnenin kenarına kadar birlikte hareket ediyor. Orada, siyah maskeli kafalarını kaldırmadan ve aynı anda pelerinlerini çıkarıp kaslı göğüslerini, yağlanmış karın kaslarını ve şişmiş kollarını ortaya çıkarmadan önce bas ritminin düşmesini bekliyorlar. Havada ters takla, ters parende ve spiral gibi hareketler yaparken pelerinleri hala ellerinde, her dansçı kapalı perdelerin yanına atana kadar kumaş uçuyor.

Dansçılar sahnenin ön tarafında performanslarını sergileyip seyircinin görüş alanını kaplarken, bakışlarını onların arkasındaki hareketi yakalıyor. Sahne görevlileri ellerinde sandalyelerle dışarı fırlıyor ve kaybolmadan önce sandalyeleri sıraya diziyorlar. Sonuncusu da ortadan kaybolur kaybolmaz, her dansçı bir sandalyeye doğru ilerliyor, bazıları dizlerinin üzerinde geriye doğru sürünerek yere doğru dalgalanırken, diğerleri kalabalığa doğru pelvik itme hareketi yapıyor.

Oturduklarında, altı iblis maskeli adam şehvetli striptizlerini gerçekleştiriyor. Maskelerinin ardında bile gözleri seyircilerin ilgisini çekiyor ve susamış kalabalığın gürültüsü kulaklarımı çınlatıyor.

"Ateşli, değil mi?" Roxy bangır bangır bağırarak hoparlörler ve çığlık atan kadınlar arasında sarhoşça bağırıyor ve ben de başımı sallıyorum.

"Daha önce hiç dizi izlemediğim için kendime kızıyorum!"

"Tabii ki yapmadın! Gardiyan'ın değerli çiçeği bir erkek revüsünde mi?! *Skandal!*" Gülmeden önce sahte bir dehşetle soluk soluğa kalıyor. "Hayatının geri kalanında bir yeğen bebek sahibi olmak zorunda kalmadan ve lanet olası aklımdan sıkılmadan önce bunu yaşayalım."

Roxy özensiz bir gülümsemeyle kadehini kaldırıyor, son cümlesinin midemdeki alkolü çalkaladığından tamamen habersiz. Kız gece kulüplerine böcek kaçıran pervaneler gibi akın eden bir sosyetik ama hayatını kurtarmak için içkisini tutamıyor. Daha yarım şarkıdır burada olmamıza rağmen masaya bir tepsi shot sipariş etmiş olması hayra alamet değil. Göz ucuyla Maeve'in başının göğsüne düştüğünü görüyorum. Ben daha sahneye çıkmadan ikisi de sızmış olabilir.

Bu gecenin en sarhoşu olmak buraya kadarmış.

Roxy'nin yaptığı gibi hazırlanırken oyun öncesi yapmadığıma sevindim. Alkol beni etkiliyor ama şu ana kadar sadece sistemimde vızıldıyor ve bana mezun olduğumdan beri ilk kez sahneye çıkma cesareti veriyor.

Roxy içkiyi bensiz içiyor ve bardağı masaya geri deviriyor. Tepsiden bir tane daha alıp elime tutuşturuyor.

"Bu gecenin tadını çıkarabiliyorken çıkar, betch. Baron hakkındaki söylentiler doğruysa, bu senin son günlerinden biri olabilir."

Sarhoşken konuşması neredeyse anlaşılmasını zorlaştırıyor ama uyarısı çok net. Yüzümdeki kan hızla çekiliyor, başım dönüyor ve bir yudumda içkiyi boşaltıyorum. Meyveli karışım Roxy'nin limuzinde içtiği likör kadar güçlü değil ama işimi görüyor. Bardağımı onun yaptığı gibi masaya geri çarptığımda Roxy'nin gülümsemesi hüzne dönüşüyor.

"Diğer türlü olmaması çok kötü." Kelimeler sanki diliyle bulmaya çalışıyormuş gibi ağızdan yuvarlanıyor. "Kian'la olan iyi sonuçlanabilirdi."

"Evet, ama bana bağlı değildi, değil mi?"

O beni istese bile -ben onu istesem *bile*- artık bir önemi yok. Babamı kurtaramazdı.

Yine de bunu ona söylemedim. Bunun yerine bir kadeh daha içki içmekten vazgeçip şampanyamı yudumluyorum. Bu gece suratımın beş karış olmasını hiç planlamamıştım ama bu şekilde konuşmaya devam ederse olabilir.

"Doğru. Doğru. Ama bu gece sana bağlı olabilir! Kim bilir? Kartlarını doğru oynarsan belki biriyle yatarsın!"

Bakışlarım Roxy'yi duyup duymadığını anlamak için Maeve'e yöneliyor ama müstakbel baldızımın çenesi resmen göğsünde bir yatak yapmış ve gözleri kapalı. Tanrı'ya şükür, sanırım ben temize çıktım.

Garde'ın, "güzelliğimizi ve değerimizi mahvetmememiz" için kadınların düğün gecemizden önce "saf" kalmaları yönünde kadın düşmanı bir politikası var. Gerçekten de annem on iki yaşındayken beni erkeklere karşı uyardığında bu şekilde ifade etmişti. Bu, striptiz kulüplerinden milyonlar kazanan ve bir tamponun da bir penis kadar kolay bir şekilde "bekaretimizi alabileceğini" bilmeyen erkekler tarafından oluşturulmuş iğrenç bir çifte standart. Üniversiteye gider gitmez isyan ettim.

O ilk gece Roxy korumalarımızla beni korurken ben de bulabildiğim en ateşli turisti bir barın tuvaletine götürdüm. Bugüne kadar yaşadığım en iyi seksti, romantik olduğu için değil - hiç de öyle değildi, hatta o kadar da iyi değildi - ama bu *benim* kararımdı. Garde'a ilk büyük 'siktir git'imdi. Baron başkalarıyla yattığını öğrenirse her şey . Neyse ki Roxy'nin gizli ajandası işe yaradı ve Maeve çoktan ışık gibi söndü.

Göğsümdeki gerginlik hafifliyor ve son bir kez daha sahneye çıkacağımı fark edince sinirlerim yatışıyor. Roxy'nin

Heyecan ıgıllıkları beni ateşliyor ve sahneye doğru döndüğümde onun her yere dolarlar savurduğunu ama bir şekilde hâlâ erkekleri ıskaladığını görüyorum.

Çok kendimi kulaktan kulağa sırtırken buluyorum, sanatçılarının dans edip dönmelerini izlerken kendimi bırakıyorum. Egzotik dansçılardan çok akrobatlar, neredeyse en sevdiğim Cirque du Soleil gösterilerinden birini izliyormuşum gibi, ama şaşırmadım.

Vegas sanatçıları en iyinin de iyisidir. Rekabet çok acımasız olduğu için öyle olmak zorundalar. Kendimi fiziklerine bakmak yerine hareketlerini incelerken yakalıyorum. Ta ki şeytan kostümlerinin geri kalanını çıkarıp sadece açıkta bırakan siyah mayolarını giyene kadar.

Tabii ki bu durum kalabalığı çılgına çeviriyor ve bir anlığına müziğin sesini bastırıyoruz. Biraz sakinleştikten sonra tempo değişiyor ve adamlar aniden tekrar sıraya girip hazır olda donakalıyorlar. Perde ardına kadar açılırken, konumlanışları perdenin arkasındaki şeyi gizliyor. Zonklayan, derin bas müzik uğursuz bir tona bürünüyor ve nabzımı hızlandırıyor.

"Ve şimdi..." Tolie'nin sesi ses sisteminde tekrar yankılanıyor ve neredeyse benim sıramın geldiğini fark ettiğimde damarlarım zonkluyor. "Şeytanın ta kendisi!"

İblisler hep birlikte diz çöker ve ortaya kırmızı pelerinli dev gibi bir adam çıkar. Söz konusu şeytan alkışlar üzerine kırmızı esasını kaldırıyor ve tekrar yere bırakıyor. Boynuzlu maskesi yüzünün üst yarısını kapladığından, görebildiğimiz tek belirgin özelliği kısa, dağınık kahverengi saçları, sert, dağınık çenesi ve ciddi bir çizgiye oturtulmuş acımasız dudaklarıdır. Başını kaldırdığında, spot ışığıyla kaplanmış yoğun bakışları karanlık ve odaklanmış. Avını arayan bir avcı gibi.

Hoparlörlerden çalan Sam Tinnesz'in "Play with Fire" şarkısıyla aynı hipnotik tempoda yavaşça sahnenin önüne doğru ilerliyor. Kalabalığın coşkusu tüm zamanların en yüksek seviyesinde ve şeytan kendine engel olamıyormuş gibi sırtıyor. Kadınların onu alkışlama şekliyle, bu basit hareketler onları ayağa için tek ihtiyacı olan şey.

Tolie, yeni adamın gerçek bir numaraya dahil olabilmesi için daha fazla deneyime ihtiyacı olduğu konusunda beni uyardı. Arkadaşımanın amatör rolü oynamama izin vermesinin nedenlerinden biri de bu. Yeni adam

Bir rutini öğrenme baskısı olmadan sahne deneyimi ve görünüşe göre kalabalıklar, gizlice yetenekli bir seyirci üyesinin bir bölümü devralarak onları şaşırtmasına bayılıyor. Şeytanın tek yapması gereken, ben ona yolumu gösterirken durup güzel görünmek.

"Şeytan hiçbir erkeği beklemez... ya da kadını," diye duyuruyor Tolie. "Ama Şeytan Gecesi'nde ve Rouge'daki her gecede, bayanlar *her zaman* önce gelir. Ve bu gece, içinizden birini seçiyor!"

Kadınlar beklentiyle çığlık atıyor ve şeytan bize emretmek için elindeki asayı kaldırıyor. Salon pür dikkat kesiliyor ve ben nefesimi tutarak koltuğumun kenarına kayıyorum. Sahnede adımlarını atıyor, vücudu güçlü ama zarif. Dans konusunda yeni olmasına rağmen, hareketleri bana başka bir konuda eğitim alıp merak ettiriyor. Dövüş, belki? Birçoğu ayakları üzerinde hafif olmak için eğitiliyor. Her iki durumda da umut vaat ediyor ve reflekslerinin ne kadar iyi olduğunu görmek eğlenceli olacak.

Tolie'nin sesi yine hoparlörden yankılanıyor, ama onu kürsüsünde göremiyorum, bu yüzden şu anda sahne arkasından anons yapıyor olmalı.

"Herkes şeytanın kötü olduğunu bilir ama biliyor muydunuz... o her zaman iyi bir kızı sevmiştir?"

Roxy ve ben onun sevimsiz repliğine kıs kıs gülüyoruz ve *yemin ederim* şeytan kaşlarını çatıyor. Yine de seyirciler buna bayılıyor ve salonda "ooh" ve "aah" lar havada uçuşuyor.

"Doymak bilmeyen şehvetini doyuracak kişiyi bulmak için alemleri araştırıyordu. Bu hayatta ve ötesinde zevk alabileceği birini. Ve ne şanslı ki, mahsulün en iyisine sahip, değil mi hanımlar? Şimdi siz güzel kadınlardan hangisi olacak?"

Bir kez daha, Roxy de dahil olmak üzere etrafımdaki tüm kadınlar lanet olası akıllarını kaybediyor.

"Sessizlik!" Şeytanın derin sesi kulaklıklılı mikrofonundan doğrudan klitorisime doğru gürlüyor.

Vay anasını.

Kırmızı asasını her masayı işaret etmek için kullanarak sahnenin benim tarafımdan uzaklaşıyor ve Tolie'nin ona planı söylemeyi unuttuğu korkusuyla kalbim sıkışıyor. Ama umudumu yitirmeden önce, sahnenin sağını süsleyen cehennemin ağzının dışında duruyor, topuğunun üzerinde dönüyor ve sinsice bana geri geliyor.

Her adım yaklaştığımda, kaslarım derimden fırlamakla tehdit ediyor, yukarı tırmanıp ona katılmak için çaresizim. Tolie'nin yaptığı gibi kalabalığa seslenmesini, biraz şamata yapmasını bekliyorum ama o sessiz ve seyirciler gergin bir enerjiyle twit atıyor.

Nihayet sahnenin ortasına geldiğinde, bir metre ötede, yere doğru takla pelerinini havada savuruyor ve beni şoke ediyor. Bu hareket etrafımızdaki masalardan heyecan dolu çılgınlık yükselmesine neden oluyor, herkes şüphesiz onun kendilerini seçeceğini umuyor. Ama tekrar doğrulduğunda, geniş omuzları geriye doğru yuvarlanıyor ve esasını işaret etmek için kaldırdığında yontulmuş, bronzlaşmış karın kaslarına bir göz atıyorum. *Bana* doğru.

Sonunda.

"Sen," diye emrediyor. "Sen benim seçtiğim kişisin. Sen benim sahiplendiğimsin."

Sözlerindeki karanlık vaat karşısında karnımın alt kısmı dönüyor.

"Ben mi?" Bunun planlı olduğunu biliyorum ama şekilde rüya gibi geliyor.

"Evet, sen."

Hayal kırıklığına uğramış inlemeler ve cesaretlendirici tezahüratların karışımını belli belirsiz kaydediyorum. Maeve titreyerek uyanırken Roxy ayağa kalkıp beni alkışlayarak teşvik ediyor. Elime doğru hamle yapıyor ama şeytan da aynı anda bana uzanıyor.

Bana dokunur dokunmaz, elektrik çarpmış gibi parmaklarımdan kıvılcıklar çıkıyor. İçgüdüsel olarak nasırlı avucunu kavradığımda nefesimi tutamıyorum.

Mikrofonu dudaklarından uzaklaştırıyor ve sadece benim duyabileceğim şekilde konuşmak için eğiliyor. "Biraz eğleneceğiz."

Şeytanın sırtışında neredeyse... uğursuz bir şey var, ama bunu sorgulayamadan alkol ve sinirler devreye giriyor ve bana son performansımı sergilemem gerektiğini hatırlatıyor.

Yarın Garde'ın benim gibi kadınlar için tasarladığı maskeyi takacağım. Nefret ettiğim bir adam tüm hayallerini benimkiler pahasına gerçekleştirirken desteklemek için gülümseyen ve başını sallayan bir maske. Bu acı kabullenışı hayatımın sonuna kadar takacağım ve asla çıkaramayacağım. Ama bu gece tamamen bana bağlı bir rol oynayabilirim.

Sevdiğiniz bir şeyi son kez yaptığınızı bilmek bir hediyedir. Bunu sonuna kadar yaşayacağım.

Sakinleşmeye çalışmak için elimi gürleyen kalp atışlarıma bastırıyorum. Gözleri benim üzerimde geziniyor, sonra tekrar benim bakışlarımla buluşuyor. Bu bakış alışverişi böyle bir sette beklediğimden daha uzun sürüyor, ancak duraklama şüphesiz aç seyirciyi daha fazla kızdırıyor. Kesinlikle benim için yapıyor ve benim onun dokunuşu için yanıyor.

Doğrudan ruhuma bakarken kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor. Saçları spot ışığı altında kızıl bir renk alıyor ve neredeyse tanıdık gelen ela bakışları parlıyor. Eli benimkini daha sıkı kavıyor, sanki odada sadece ikimiz varmışız gibi hissettiriyor-

"Lay-she!" Maeve, elbisemin tülünü çekiştirirken sarhoşça homurdanıyor. "Yapamazsın! Kardeşim ne olacak?"

Binaya girdiğimizden beri yarı uyur haldeydi, yani şimdi uyanması benim şansım. İçki beni de etkiledi -en iyi şekilde- tüm çekingenliğimi yok etti, ama sahneye çıkma düşüncesi beni hafifçe ayılttı. Kullanmadığım kaslarım şimdiden canlanmaya başladı ve elini itip sahneye fırlamamak için elimden geleni yapıyorum.

Roxy dramatik bir şekilde gözlerini deviriyor ve Maeve'in ellerini üzerimden çekiyor. "Ish a bashelorette night! Bırak biraz eğlen. Yıkanmak istemiyorsan biraz kestir."

Maeve suratını asıyor ve mesaj yazmak için telefonunu cebinden çıkarıyor ama şeytan mikrofona homurdanıyor.

"Tüm telefonları kaldırdığımızı söylemeyi unuttuk mu?"

Roxy cihazı Maeve'in elinden alır ve çantasına koyar.

"Hey!"

"Şeytan öyle yapmamı söyledi." Maeve kollarını kavuşturup sandalyesinde kambur dururken Roxy sırtıyor. Roxy bana dönüyor ve beni kışkırtıyor. "*Gît*. Hala yapabiliyorken biraz eğlen."

Gözlerim açılıyor, gerçekler yüzüme çarpıyor. Bu benim son özgürlük gecem olabilir. Yarın evlilik cüzdanımı imzalıyorum ve hayatım ve bedenim de onunla birlikte gidiyor. Eğer bu gece hayatımı gibi son gece olacaksa, onu yaşayacağım.

"Sahneye çık. Sahneye çık." Oda tezahürata başladı, şu anda teşvike ihtiyacım olduğundan değil.

"İnsanları duydunuz. Onlara itaatsizlik etmeye cesaretin var mı?" Şeytanın sesi sıcak kadife gibidir. "*Bana* itaatsizlik etmeye cesaretin var mı?"

Bakışlarındaki yoğunluk içimin ısınmasına neden oluyor. Sistemimdeki tüm likörün şehvet ve adrenalin karşılığında buharlaştığını hissedebiliyorum. Bir yanım bunu yapmamam gerektiğini biliyor ama diğer yanım da bu son dansı yapmazsam hayatımın sonuna kadar pişman olacağımı biliyor.

Son bir kez arkama bakıyorum. Roxy kendini yelpazeler gibi elini sallıyor ve bana göz kırptıyor. Maeve uykuyla olan savaşını yine kaybediyor, Valium ve alkol onun içindeki tangolarını bir ışık söndürme performansı ile tamamlıyor.

Baron'un muhbirinin kontrol edildiğini bildiğim için nabzım göğsümde hafifliyor ve kendimi o ana bırakmaya karar veriyorum.

Tekrar arkamı dönüyorum ve şeytanla yüzleşiyorum. Bordeaux'da geliştirdiğim sahne duruşu üzerimde eriyor ve mikrofonuna konuşabilmek için dudaklarına birkaç santim yaklaşıyorum.

"Hayır, Şeytan. Sana asla itaatsizlik etmem."

Ela gözleri, altın rengi tonlarını karanlık bir şehvet kaplamadan önce genişliyor. Dudaklarına yayılan şehvet dolu gülümseme beni ihtiyaçtan titretiyor.

"Gel o zaman, gelinim."

Sahne 4

ŞEYTANLA DANS

Kian

W Perdeler açıldığında, kaçak gelinimi ön sırada bir elmas gibi parıldarken bulmam uzun sürmedi.

Bugünkü Erkek Striptizci 101 hızlandırılmış kursum sırasında, Tolie bana kalabalığa karışmamı, rol yapmamı ve kadınları çılgına çevirmemi söyledi. Ama hedefime bu kadar yaklaştıysam buna zahmet edemezdim. Kendimi Lacey'yi alıp buradan götürmekten alıkoymak için elimden geleni yapıyorum.

Kırmızı Kamelya'nın bir bekârlığa veda partisi istediğini öğrendiğimden beri her şey harekete geçmişti. Onu baştan çıkarmak için gösteri yapmak çoğunlukla Tolie'nin fikriydi ve ben de bunu kabul edecek kadar çaresizdim. Annemin kotilyon ve salon dansı dersleri konusundaki ısrarının bir işe yarayacağını hiç düşünmezdim ama onlar ve karma dövüş sanatları, egomu aştıktan sonra onun rutinini öğrenmemi çok daha kolaylaştırdı.

Bu kostüm çok saçma ve dans etmeye başladığımda bu plan daha da saçma olacak ama Lacey'i yalnız yakalayabilmemin tek yolu buysa her şeyi deneyebilirim. Yıllardır ya kendisinin ya da Monroe'nun durmadan korumaları vardı ama bu gece onu kurtaracak kimse yok. Tek yapmam gereken Kırmızı Kamelya'yı çalmak.

Elmas kraliçem.

Ama stratejim şimdiden parmaklarımın arasından kayıp gidiyor.

Tam durduğunda nasıl hissedeceğimi bilmeme imkân yoktu. Ailesi beni bir kenara attığı için nefret duyacağımı ya da bir işi yaparken genellikle hissettiğim gibi kayıtsız kalacağımı tahmin ediyordum.

Beklemediğim şey, onun dokunuşuyla yaşayacağım gerçek şoktu. Ya da onun çöl gökyüzü kadar mavi, ekrandan veya rüyalarımından çok farklı bakışlarına nasıl kapılacağımı. Gözleri kocaman ve aç; sahneye ilk çıktığım andan beri bana gelmek için can attığını biliyorum. Ben de aynı şeyi hissettim.

Oturduğu yerden bir yudum ince boğazından aşağı iniyor. Bizi sahneye götürmeden önce elimden kaçmayacağından emin olmak için elimi sıkıyorum ve arkadaşlarına bir bakış atıyorum.

Monroe'nun kız kardeşi yine sızdı. Roxana'nın çenesini kapalı tutacağını biliyorum ve kız işleri berbat etmeden önce Maeve'in cep telefonunu sarhoş bir şekilde kaptığına göre, ben temizim. Kırmızı Kamelya bu gece "kaybolursa", çok geç olana kadar kimse bir şeyden şüphelenmeyecek.

Lacey'yi kucağıma alıp sahneye koyduğumda aklım ve kalbim hızla çarpıyor. Ellerimi kalçalarının yanına, kenarına koyarak ayaklarımı yerden kesiyorum ve Lacey'nin üzerinden takla atarak arkasına çömeliyorum. Kalabalık soluk soluğa alkışlıyor ama Lacey'nin kaçmasından korktuğum için durup takdirlerini içime çekemiyorum. Ayak parmaklarımın üzerinde dönüyorum ve benden kaçmadan önce ikimizi de ayağa kaldırmak için onu belinden tutuyorum.

Lacey'i arkadan kucaklayıp göğsüme yasladığımda sahnede diz çökmüş dansçılar zarafetle yerlerinden zıplıyorlar. Esirim kollarımda o kadar iyi hissediyor ki, hoparlörlerden gelen gürültülü perküsyon sinyaline rağmen neredeyse işaretimi kaçırıyorum.

Tolie, profesyonel olduğu için dansı bırakmamı söyledi. Bana öğrettiği birkaç hareketi yapmam gerekiyor, böylece orada bir aptal gibi durmayacağım, ama ne yapmayı planladığı hakkında hiçbir fikrim yok.

Sahnenin sağında, cehennemin ağzından bir taht çıkar, kalabalığa paralel ve sahenin soluna bakacak şekilde konumlandırılır. Neredeyse çıplak olan iblisler sahneden çıkar, dans eder, itişir ve taklalar atarak

ve kaybolmadan önce onlardan birine asamı ver.

Anın içinde kaybolup bu işi berbat edemeyeceğimi hatırlayarak Lacey'yi yüzüme bakması için döndürüyorum ama o durmak yerine kendi etrafında dönüyor.

Pekala, işte başlıyoruz. Neyin var göster bana, Tine.

Kısa elbisesinin tülü yukarı kalkıyor ama kalabalığın altında ne giydiğini görebileceği kadar değil. Kalabalığın alkışları ve tezahüratları beni kendime getirene kadar onun dolgun kalçalarına hayranlıkla bakıyorum.

Daha önce hiç deneyimlemediğim bir yönünü gösterdiği için memnun olmanın ötesinde, boğazımı temizliyorum ve aksanımı belli etmediğimden emin olarak mikrofonuma gürlüyorum.

"Ah, bir dansçımız var. Görüyorum ki akıllıca bir seçim yapmışım."

Onu tahtın yanına götürüyorum, yanaklarında güzel bir kızarıklıkla arkasına yaslanıyor. Müzik nabız gibi atan bir ritme bürünüyor ve damarlarıma pompalanıyor. Sandalyenin etrafında süzülüyorum ve ellerimi gövdesine doğru kaydırmak için arkaya uzanıyorum, göğüslerini yukarı iten dantel ve elmas korseyi sıyrıyorum. Elleri benimkileri örttüğünde ve tırnakları kollarımı hafifçe çizdiğinde, sikim kırmızı pantolonumdan fırlamakla tehdit ediyor. Parmaklarım yakası boyunca çıplak teninde ve çilek sarısı saçlarında geziniyor.

Ondan uzaklaşırken mikrofona "Müziğin sesini aç," diye sesleniyorum. "Daha fazla konuşmak yok. Gelinin şeytaniyle dans etme vakti geldi."

Elvis Drew ve Avivian'ın "Where Are You" şarkısının yavaş, şehvetli ritimleri o kadar yüksek sesle çalıyor ki derimin altında titreşerek diğer her şeyi bastırıyor. Yüksek arkalıklı ahşap tahtın etrafında dolanırken sadece ikimiz varmışız gibi davranmak kolay.

Tahtı hareketlerimi korumak için kullanarak, haltere takılmamaya dikkat ederek sertleşmiş sikimi gizlice düzeltiyorum. Ayrılabilir pantolonun altında, dansçıların kalabalığının onları tamamen çıplak görmesini önlemek için giydikleri bir kumaş parçasıyla örtülüyorum, ancak ucun da spandex kemerimin arkasına saklandığından emin oluyorum.

Öfkeli ereksiyonumu sağlama aldıktan sonra, mikrofonumun düğmesine basıp, koreografisi olmayan bir hareketle kafamdan çıkarıp

sahne de sıçrıyor. Söyleyeceğim diğer her şey sadece Lacey'nin kulağına . Mikrofona bakarken kaşları çatılıyor ama görüş alanına tekrar girdiğimde gözlerimiz kilitleniyor. Bakışlarımızla birbirimizi esir alıyor, odanın geri kalanını unutmamızı kolaylaştırıyoruz.

Çok tehlikeli. Odaklan.

Ailesi seninkini mahvetmeye çalıştı.

Bu son hatırlatma, bu kızın atlatmama yardımcı oluyor. Vücudumu odanın geri kalanının görebileceği bir açıda konumlandırıyorum ve adem elmamın altındaki pelerinin düğümünü işaret ediyorum. Beni bekletmeden hevesle ipi çekiştiriyor ve pelerin çözülüp yağlı, dövme li üst bedenimi ortaya çıkarırken dudağını ısıyor. Elleri göğsümden aşağı kayıyor ve vücudum iz boyunca zevkle dalgalanıyor.

Kahretsin, neden beni etkiliyor? Ben kadınlara boyun eğmem. Hiçbir zaman. En azından bir iş üzerindeyken.

Ama görünüşe göre Lacey ile durum farklı. Kendime bunun havada süzölen intikam vaadi olduğunu söylemeye çalışıyorum ama her şey farklı.

Takıntı haline getirdiğim o mavi gözler, kaslarımın iniş çıkışlarını takip ederken hayat dolu. Karın kaslarım onun bakışları karşısında geriliyor ve dudağını ısıyor. Göğsümün kısık bir inilti yükseliyor ve iri gözleri benimkilere kayıyor, şüphesiz ihtiyacımın tenimde titreştiğini hissettiği için. Arzu omurgamda bir aşağı bir yukarı dolaşıyor ve keşke bu performansı erkenden bitirip görevime devam edebilseydim diyorum.

Bunu yapabilecek miyim?

Bir yıl önce, O'Shea'ları mahvetmek yeterince basit bir görev gibi görünüyordu. Bir adamı dizlerinden kesmenin pek çok yolu vardır ve kanımda kaynayan bu kadar nefretle Charlie O'Shea'yı öldürmek kolay olurdu. Ama iş Lacey'deydi. Babamın istediğinin aksine, onun için stratejim farklıydı. Bir kadına zarar vermeyeceğim ama sosyal medyasını ele geçiren ruhsuz, bencil yaratığın itibarını yok etmekle ilgili bir sorunum yoktu.

Ama *bu* kadın? Lanet olsun, içinde söndürmek istediğimden emin olmadığım bir ateş var.

Sandalyenin önünde dönüyorum ve şarkının ritmiyle yuvarlanıyorum. Gözleri irileşiyor ve bacak bacak üstüne atmaya çalışıyor ama tek bir akıcı hareketle önünde diz çöküp bacaklarını ayırıyorum ve başımı sallıyorum.

"Hayır."

Seyirciler solumda olduğu için kimse tülün altını göremiyor ama ben görebiliyorum. Bembeyaz bir elbise giyiyor olabilir ama altında kıpkırmızı dantel ve gınahtan başka bir şey yok. Avuçlarım iç bacaklarını kaplayıp yumuşak teninde yukarı doğru kayarken hınzırca gülümsememe engel olamıyorum. Vücudu dokunuşlarımın altında titriyor ve her zaman göz ardı ettiğim söylentiler bir an için aklımdan geçiyor.

Efsaneye göre, Garde'ın Bekçisi'nin değerli kızı olarak ona hiç bu kadar yakından dokunulmamıştı. Ama şu anda önümde kıvılcım saçan bu fişeğin Garde gibi berbat bir şeyin hayatını bu derece belirlemesine izin verdiğini hayal bile edemiyorum.

Bu düşünceyi bir kenara itiyor ve geri kalanına devam ediyorum. Odadaki diğer tüm sesler boğuluyor, geriye sadece kalbimin nabızı ve müziğin sabit basları kalıyor. O ve benden başka kimse yok.

Dizlerimin üzerinde yükselirken ellerim tül eteğin üzerinde geziniyor. Varlığımın her zerresi onu sahne arkasına götürüp onunla birlikte olmak, babamın O'Shea'lardan sonsuza dek kurtulma planını unutmak ve yıllardır yapmayı arzuladığım şeyi yapmak istiyor. Ama buna karşı koyuyorum, doğru anı beklemem gerektiğini biliyorum.

Bedenimi onunkine doğru yuvarlıyorum ve çıplak göğüs kaslarım kızarmış yanaklarına bir santim yaklaştığında nefesi kesiliyor. Dizlerimi kullanarak uyluklarını ayırıp sandalyenin koltuğunda diz çöküyorum. Altıma geçmeden önce bacaklarını tutup dış uyluklarıma bastırıyorum ve sessizce sıkmasını söylüyorum.

Hemen itaat ediyor ve ben de aldığım zevkin zaten zor olan odaklanmamı geçersiz kılmasına izin vermemeye çalışıyorum. Bunun yerine kolumu sırtına doluyor, onu kalçalarımın üzerine kaldırıyor ve kendimi yakalamak için elimi uzatarak sandalyeden geriye doğru düşüyorum.

Yere ayaklarımı açarak yengeç pozisyonunda iniyorum. Ben onu iterken ve altında sallanırken düşmemek için tırnaklarını omuzlarıma geçiriyor ve bana binmesini sağlıyor. Gözleri

Hiç şüphesiz kaya gibi sert horozumun sıcaklığına karşı hissi ile genişler ve şaftımla klitorisini bulduğumda başı geri düşer.

Böyle bir performans sergilemekten nefret edeceğimi düşünmüştüm ama onun zevkini izlemek rolümü oynamayı kolaylaştırıyor. Bunların hepsi onun için bir oyun mu? Yoksa o... o ben olduğumu biliyor mu?

Onunla sevişmeyi taklit ederken, gözlerindeki kıvılcımı görmeden önce dürtülerinin kontrolü ele geçirdiği anı hissediyorum. Geriye doğru eğiliyor, ellerini arkasına ve bacaklarımın arasına daldırıyor. Tenis ayakkabıları göğsümü itiyor ve beni kaldıraç olarak kullanıp sırt üstü dönüyor. Yere düşüyorum ve geriye doğru yuvarlanarak çömeliyorum, onu takip etmeye çalışıyorum.

O ayağa kalktığında, ben çoktan onunla göğüs göğüse gelmiştim. Omuzlarıma tutunuyor ve etrafında dönerken sırtını derince kavislendiriyor. Bir elimle boğazını okşuyorum, diğer elimle de kolumu beline dolayarak aşağı inmesine yardım ediyorum ve dansın kontrolünü ele geçirirken ona tutunuyorum. Tekrar ayağa kalktığında göğsümü sertçe itiyor ve benden uzaklaşarak sahnenin ortasına doğru dönüyor.

Durduğunda, bir yaklaşma hareketiyle beni kendine çekiyor. Bana hükmetmeye çalıştığı düşüncesiyle göğsümde bir hırıltı oluşuyor ama her alçak bas notasında daha da yaklaşıyorum. Tek yapmam gereken bu oyunu bitirmek ve ışıkların sönmelerini beklemek. zaman benim olacak.

Pembe dudakları, avım olduğunu nihayet anlamış gibi aralanıyor. Sanki kaçak bir gelin kendi meydan okumasından kaçabileceğini sanıyormuş gibi sivri tenis ayakkabılarının üzerinde yavaşça benden yana dönüyor. Koluna atılıp onu kendime çekiyorum.

"Hayır, tatlı gelin, bunu sen başlattın."

Sırıttırıyor ve kaçmak için bacağını kaldırıyor ama baldırını yakalayıp belime doluyorum. Onu geriye doğru bükerek bacağını bana dolması ya da düşmesi için zorluyorum. Bir elimi sırtına koyup diğeriyle boynunu kavriyorum ve bana bakmasını sağlıyorum.

"Sizce şeytan gelininin kendisinden kaçmasına izin verir mi?"

"İstediğimi kim söyledi?" öne doğru çekerek sikimi ortasına bastırıyor. Uzun kirpikleri daralmış gözlerinin üzerinde dalgalanıyor, eldiveni aşağı atıyor.

Bunu istiyor.

İçimden geçen heyecan neredeyse beni durduracaktı. Dudaklarımda günahkâr bir sırıtış yayılıyor ve bizi tekrar önce onun çekirdeğine sürtünüyorum. Bacağının düşmesine izin veriyorum, ama boynundaki tutuşumu sıkılaştırıyorum ve diğer elimi bana aynı hızda tutmak için sırtının küçük kısmında kullanıyorum.

Tahta doğru modifiye bir tango yaptıktan sonra bacağını ikiye ayırıp bileğini omzuma koyuyorum. Göbeğine sürtünüyorum ve o bana yapışıyor, boynuma tutunuyor ve bu sefer bana binerek tahta oturduğumda benimle gözlerini kilitliyor.

Kollarımın arasında kayarak sandalyenin arkasına tutunuyor ve dizlerinin üzerine oturuyor. Tülün altındaki çıplak kavriyorum ve yüzümü dantelle kaplı amına sokmak için kalçalarını omuzlarımdan üzerine kaldırıyorum. Ben daha lezzetli bir temas kurmadan topuklarını kürek kemiklerime geçiriyor ve geriye doğru eğilerek vücudunu havaya kaldırıyor.

Başım tülle kaplı olduğu için ne yaptığını göremiyorum ama parmaklarımdan altındaki kaslarının hareketinden, her birini yerçekimine karşı dalgalanmak için kullandığını anlayabiliyorum. Kıçını daha sıkı kavrayarak yüzümü onun sıcaklığına daha da bastırıyorum ama ona dokunmadan duruyorum, tatlı amına sıcak nefesimi hissettiriyorum. Onu sahnenin arkasına götürmeden önce damlamasını ve benim için inlemesini istiyorum.

Sikim bel kemerimde zonklıyor ve daha ne kadar dayanabileceğimden emin değilim. İç uyluğunu hafifçe ısıtıyorum, yere doğru eğilmeden önce avuçlarımda sarsılmasını sağlıyorum. Omurgası parmaklarıma karşı kıvrılıyor ve tahtın tepesinden başka bir sırt üstü yürüyüşe çıkana kadar onu bir köprüde kemerli görmek için çekiyorum.

Oturduğum yerden sıçırıyorum ve o tam olarak doğrulmadan önce arkasında durmak için hamle yapıyorum. Kollarıma geldiğinde ellerim korsesinin üzerinden kayarak göğüslerini avuçluyor ve elimi göğsünde gezdirdiğimi görmelerini engellemek için bizi kalabalıktan uzaklaştırıyorum. Yapmamam gerektiğini bilsem de, parmaklarım göğsünün yumuşak tümseği üzerinde masaj yaparken ve sıkı kumaşın altına dalarken, sadece meme ucunu sıyrırken kendi akıllarına sahipler. Kulağına fısıldadığımda iniltisi avuçlarımda titreşiyor.

"Kendini neye bulaştırdığının farkında mısın?"

"şaşırt beni."

Boynunu kavrayıp tülün arasından amını avuladığımda titriyor. Nefes nefese göğsünü koluma bastırıyor ve ben de yuvarlak kıcına dayıyorum. Kaçmaya çalışmasını bekliyorum ama bana doğru eğiliyor, arkasına yaslanıyor ve kollarını boynuma dolayarak performansımızın illüzyonunu sürdürüyor.

Ya da belki de bu onun için sadece budur?

Aklımdaki soruyu sormak için dudaklarım kulağının kabuğunu okşarken kollarımın arasında macun gibi.

"Benim kim olduğumu biliyor musun?"

Tırnakları boynuma keskin kesikler atıyor ve gözlerimle buluşmak için arkasına yaslandığında lezzetli acıyla tıslıyorum.

"Kim olduğunuzu bilmiyorum... ama eğlenmek için birbirimizi tanımamıza gerek yok, değil mi?"

Sıradan konuşması karşısında çenem düşüyor ama o gülüyor ve etrafımda dönüp göğsümü tırmalamak için elimden kurtuluyor. Yere melirken pençeleri bel kemerimde bitiyor.

Kim olduğumu umursamaması önemli olmamalı. Planın amacı da buydu zaten, onu sahte bir güvenlik duygusuna çekmek. Ama gerçek, boynumdaki yaralardan daha acı verici bir şekilde beni bıçaklıyor. Bırakın Lacey O'Shea'yı, *herhangi birinin* bana zarar verebileceğini düşündüğümden çok daha derin.

Kalabalığın önünde pantolonumu çözmeden önce, buna bir son vermeye karar veriyorum. Eğer Lacey benim değersiz olduğumu, iyi bir sikişten bir işe düşünüyorsa, belki de babamın asıl planına uyacağım.

Ya da belki ona ne kadar yanıldığını gösteririm.

n kolunu tutup dizlerinin üzerinden kaldırıyorum. Parmak uçlarında yükseliyor ve aniden durmadan önce dönerek uzaklaşıyor. Vücudu su gibi hareket ediyor, benden hemen önce müzikle birlikte akıyor. Kalabalık bağırıyor, bana aslında bir seyircimiz olduğunu hatırlatıyor, onun düşmesine izin vereceğimi düşünen bir seyirci.

Göğsümdeki açıklanamaz acıya rağmen, onun düşmesine izin verme düşüncesini aklıma bile . Bizi içine hapsettiğim bu sinir bozucu dansı sürdürme zahmetine girmeden, ona doğru hamle yapıyorum.

ve onu tam zamanında yakaladım, kollarımla sırtının ve dizlerinin altından yakaladım.

Onu yakalayacağımı başından beri biliyormuş gibi bana gülümsüyor. Yüzünde zerre kadar şüphe yok ve nedense bu, göğsümü sızlatan suçluluk duygusuna rağmen beni rahatlatıyor.

Annem aşk gibi olduğunu, zayıf ya da kalpsizlere göre olmadığını söylerdi. Ama böyle bir şey hissedebileceğimi hiç düşünmemiştim. Duvarlarımı yüksek tutmak için elimden geleni yapıyorum ama sadece bu set bile beni fazlasıyla savunmasız hale getirdi. Bu olamaz, özellikle de Gardiyan'ın kızıyla.

"Bu iş şimdi bitiyor," diye .

"Peki nasıl bitiyor, Şeytan?" diye soruyor nefes nefese, kollarını boynuma dolamış, kaderini benim için belirlerken gözlerinde hınzır bir cazibe var.

"Şeytan gelinini sikerken."

Sahne 5

EĞER AŞK SERT OLURSA

Kian

I Lacey'e tekrar düşünmesi için zaman vermeyeceğim. Kaçak gelinimi tam da istediğim gibi sahne arkasına götürürken seyircilerin şaşkın protestolarını duymazdan geliyorum. Umarım bunların hiçbirisi

Monroe'nun kız kardeşinden itirazlar geliyor ve hâlâ baygın durumda ama her halükârda Merek işini yapacak ve Roxy'yle ilgilenildiğinden emin olacak.

Perdeyi araladığım anda Tolie'nin başka bir dansçıyla cümlelerin ortasında durakladığını görüyorum.

"Sen ne-"

"Gösteri bitti."

"Ama hala... siktir-" Benimle tartışmayacağını bilerek topuğunun üzerinde döndü ve duyurusunu yapmak için perdeyi araladı.

"Sanırım şeytan gelinini almak için bir saniye daha bekleyemedi..."

Onu susturuyorum ve sahneyi arkamda bırakarak Rouge'un derinliklerindeki soyunma odasına doğru hızla ilerliyorum. Dışarıdaki gösterimizi yeni bitirmiş olabiliriz ama benim gecem daha yeni başlıyor.

Sadece tavandaki kırmızı LED ışıklar bana yol gösterirken, koridorlar boş ama etrafta dolaşan insanlarla dolu. Bir sonraki seti monte etmekle meşguller, pratik, çılgın çalışmaları sırasında bana en ufak bir dikkat göstermiyorlar.

Gösteri bir erkek revüsüyle birleştirilmiş bir burlesk olacaktı, ancak O'Shea'lar dansçıların kendi soyunma odalarının mahremiyetinde gelecekteki müşterilerle "geyik yapmalarını" mümkün kıldı. Biz McKennon'lar daha çok kumarhane insanlarıyız, ancak yöntem ya da mengene ne olursa olsun, arka oda anlaşmaları Garde'da bir düzine kuruş. Bu gece de farklı olmayacak.

Lacey'nin kolları hâlâ boynumda. Tolie'nin soyunma odasına girdiğimde kapıyı tekmeleyerek kapatıyorum ve sahneden gelen gümbür gümbür bas sesini bastırıyorum. Kapıyı kilitleyebilmek ve yatağın yorganını çekiştirebilmek için ön kolumu kalçalarının altına kaydırduğimde bana olan sarılışını sıkılaştırıyor. Çarşaf lar ortaya çıktığında, sistemime pompalanan adrenalinle yapabileceğimi düşündüğümünden çok daha nazikçe onu üstüne yatırdım.

Bir yıl boyunca onu takıntı haline getirdikten sonra, acele etmek istemiyorum ama Lacey'nin böyle bir niyeti yok. Ben bileklerini yakalayana kadar tırnaklarını dövmelerimin üzerinde gezdiriyor. Kırmızı, kapının dış hatlarından görünüyor ve sözümü verirken aç bakışlarını karşılamak için çenesini ışığa doğru kaldırıyorum.

"Eğer beni bir daha işaretlersen, gelin, beni sonsuza dek işaretlemiş olacaksın ve ben de aynısını yapmak zorunda kalacağım."

Çilek sarısı kaşları, aramızda dönen duygular karşısında onun da kafası en az benim kadar karışmış gibi çatılıyor. Yüzünde kısa süreli bir belirsizlik ifadesi beliriyor ama dudaklarını bir sırtıma kaplıyor ve bana inanmamaya karar verdiğini anlıyorum. Göğsümü sertçe kaşıyor, belime kadar iniyor.

Senin hatan, Lace.

Arkasında bıraktığı iz boyunca yeni girintiler yanıyor, ama benim horozum onun incelemesinin bittiği yerin hemen altında pantolonumun içinde zıplıyor. Gözleri beklentiyle genişliyor. Dünyaya karşı sergilediği masum rolünü mükemmelleştirmiş olabilir ama benimleyken tam bir baştan çıkarıcı oluyor ve bu gece onu daha da bozmayı planlıyorum.

Onun muhteşem ıslak pembe dudaklarına birkaç santim yaklaşıyorum. Yüzümün üst yarısını kaplayan kırmızı şeytan maskesini hâlâ takıyorum ama henüz çıkarmıyorum. Sahnede ona kim olduğumu bilip bilmediğini sorduğumda, bilmesine *gerek* olmadığını söyledi. Ben onun için sadece bir sikiciyim, bu yüzden kendimi açıklamam gerekene kadar öyle olacağım.

Ellerimi şiltenin üzerine koyarak onu kafeslediğimde çiçek kokusu beni sarıyor. Pantolonumun yanlarından birindeki *çıtçıt*, gözlerinin kumaşı sıkıca kavradığı yere sıçramasına neden oluyor.

"onları, *Tine*. İsteddiğini biliyorsun"

Gözleri kısıldı. "Tin-eh? Bu ne anlama geliyor?"

Kalbim hızla çarpıyor ama bileklerini kavriyorum ve dikkat dağıtmak için ellerini kullanarak pantolonumu çekip çıkarıyorum. Pantolonum tasarlandığı gibi yanlardan yırtılıyor ve kolayca yere düşüyor, sikimi örten küçük kumaş parçasını da beraberinde götürüyor. Bu hareket beni ona doğru çekiyor, dudaklarımız neredeyse birbirine değecek kadar yaklaşıyor.

O anda, nefeslerimiz aramızda ileri geri pompalanırken, göğsüm onun elmas kaplı göğüslerine dokunurken diğer her şey kayboluyor. Spot ışıkları, geçmişlerimiz, kavgalı ailelerimiz, emirlerim olmadan başka hiçbir şeyin önemi yok. Karanlıkta sadece biz varız.

Kolumu beline sararken diğer elimle yanağını okşuyorum ve bebek mavilerine bakarken hissettiğim tüm arzunun gözlerimde alevlenmesine izin .

"Bu gece benimsin, gelinim."

Sesim daha önce hiç duymadığım kadar derinden ve alçaktan geliyor. Bu bir bildiri, soru değil. Ona bir seçim şansı bile vermiyorum.

"Bunun doğru olduğuna inandır beni... lütfen."

Sonunda sesi kesiliyor ve yalvarışı göğsümün derinliklerine işliyor. Bana yalvarıyor, ama neden? Dışarıdan bakıldığında, isteyebileceği her şeye sahip, öyleyse neden maskeli bir yabancıyla tüm bunları berbat etmek istesin? Başı belada mı?

Eğer teselliye ihtiyacı , bunu ona verecek kişi ben değilim. Eğer bütün gün aklımı kurcalayan fikri hayata geçirirsem, zaten benden bunu istemeyecektir. Neye karar verirsem vereyim, bu gece onun için her şey değişecek ve onu yumuşak bir prens olduğuma inandırmayacağım. Şeytan gibi giyinmemin bir sebebi var.

Yine de cevabıma ihtiyacı yokmuş gibi görünüyor ve bakışları benimkinden kayarak vücudumun üst kısmında geziniyor. Beni tamamen içine alamadan, onu yatağın daha yukarisına taşıyorum. Anında bana yapışıyor, bastırıyor

Karın kaslarımın sıcaklığını hissediyor, onu taşırken acı verici bir şekilde sertleşen sikim giyinik girişiyle alay ediyor.

Onu altımdaki çarşaflara yatırdığımda, uyluklarının tepesine doğru inmeye başlıyorum. Sikimin başındaki sıcak metal kalçasına değene kadar izlerken dudaklarını yalıyor.

O yoğun mavi bakışları ilgiyle daralıyor, ama dikkatini dağıtmak için kalçalarına masaj yapıyorum ve gözleri kafasının içinde geri dönüyor. İniltisi doğrudan sikime gidiyor ve ihtiyaçla nabzının atmasını sağlıyor. Eteğinin tülünün altına kadar masaj yapıyorum ve parmak uçlarımı kıpkırmızı dantel tangasının ince bel bandına sokuyorum. Aşağı doğru kaydırduğımda dokunuşumun altında kıvranıyor.

Şehvetli dansımız amını o kadar ıslattı ki kumaşı sıırılsıklam etti ve bu manzara karşısında ağzım sulandı. Tangayı komodinin üzerine, daha sonra kullanmak zorunda kalmayacağımı umduğum kitin yanına atıyorum.

Damarlarım nihayet fantezimi yaşama düşüncesiyle heyecanla pompalanıyor. Dirseklerimi kalçalarının arasına dayayıp bacaklarını omuzlarımın üzerine kaldırıyorum, içine dalmaya hazırım.

"Bekle."

Kaldırdığı elini ve hızlı nefes alış veriş yüzünden neredeyse korsesinden taşacak olan göğüslerini görünce kalbim göğsümde sıkışıyor.

Fikrini mi değiştirdi? Ailesinin bana yaptığı onca şeyden sonra, intikamcı tarafım neredeyse beni durdurmaya çalışmasını istiyor. Direnirse ne kadar ileri gidebilirim? Pek çok boktan şey yaptım, çoğu beni sonsuza dek hapse attırabilirdi. Ama hiç bir kadını incitmedim. Lacey'den ilk olacak kadar nefret ediyor muyum?

nefret ediyor muyum?

Saten yumuşaklığındaki teni başımın iki yanına sürtünürken, ellerim kalçalarını kavrarken, sıcak teni yanaklarıma yayılırken... hepsi bana hayal ettiğim her şeyden bir nefes uzakta olduğumu hatırlatıyor. Eğer hayır derse...

Gözlerine bakıyorum ama ağzımı kapalı tutuyorum, bir şey söyleyemiyorum ve söylersem işleri berbat korkuyorum. Ben yataırken, şeytan maskemin ve şu anda aramızdaki tek engel olan sinir bozucu tülün üzerinden onu izlerken dişleri alt dudağının üzerinde endişeleniyor.

"Ben... Ben senin adını bilmiyorum."

Gerçek adımı söyleyeceği düşüncesi beni rahatlatıyor ve göğsüm sıkışıyor. Ona sırrımı açmak dilimin ucuna geliyor ama . O'Sheas'a güvenilmez ve bunca zaman sonra teslim olmak planımı mahvedecek.

Parmakları elbisesiyle oynarken koridordaki kırmızı ışık Monroe'nun kahrolası elmasına vuruyor. Bacaklarını omuzlarımin üzerinde tutarak üst kısmını sol elini tutacak kadar yukarı kaldırıyorum. Kaşları çatılıyor ama nişan yüzüğünü çıkarırken beni durdurmuyor. Sanki parmağı onu takmaya henüz alışmamış gibi kolayca kayıyor. Anlayış çilli yüz hatlarını yumuşatıyor ve yüzüğü komodinin üzerine itiraz bile etmiyor.

"Benim için çığlık attığında bana Key de."

Henüz bilmemem gereken adı ya da babamın emirlerine karşı gelmediğim sürece tutamayacağım sözler gibi aptalca şeyler söylememek için dilimi ısırarak zorunda kalıyorum. Şimdi kendimi toparlayamazsam her şeyi mahvedeceğim.

"Anahtar," diye fısıldıyor o iki dolgun dudak arasında, sanki dilinde ilk kez tadıyormuş gibi. Nefesleri yavaşlıyor ve tatlı bir gülümseme kırmızı ışıktaki yüzünü aydınlatıyor.

"Mükemmel," diye fısıldıyorum ve bakışlarımdan uzaklaşıyorum.

Güzel, çıplak amını tamamen ortaya çıkarmak için tülü tekrar beline kadar ittim, sonunda onu tatmak için dalmadan önce geniş omuzlarımla uyluklarını daha da açtım.

Dilimin yumuşak tenine ilk uzun vuruşunda, elleri hemen saçlarıma dolanıyor ve dizgin gibi çekiyor. Tat alma tomurcukları için o bir ambrosia ve zevk çığlıkları da bir o kadar lezzetli.

Kafa derimi sertçe çektiğinde, girişine doğru inliyorum ve ipeksi, pürüzsüz merkezini yukarı doğru kaydırıyorum, tepedeki küçük sinir demetinin etrafında bir dansla bitiyor. Tennis ayakkabıları çıplak sırtıma batıyor ve bana onu daha soymadığımı hatırlatıyor. Yine de kendimi durduramıyorum. Kalçaları rahatlamak için yatağa sürtünüyor, ama tüm dikkatimi ona veriyorum ve parmaklarımin dilime katılabilmesi için yer değiştiriyorum.

İşaret parmağımı uyarılmışlığının içinde gezdiriyorum ve sıcak kanalının içine itmeden önce klitorisini okşamaya devam ediyorum. Üstümde tıslıyor ama uylukları etrafımda gevşeyene kadar iç kaslarına masaj yapıyorum.

"Lanet olsun, çok sıkısın."

O çılgın Garde çifte standardı yine aklıma geliyor. Gerçekten hiç birlikte olmadı mı? Bu düşünce beni aynı anda hem sahiplenici hem de öldürücü yapıyor. İlkel bir dürtü ona bu şekilde dokunabilen tek kişi olmak istiyor. Ama toplumumuzun onun üzerinde bu kadar kontrol sahibi olması Garde'dan daha da nefret etmeme neden oluyor.

Bu gece onun tutkusunu deneyimlediğimde ve şimdi kollarımdayken, insanların izlediğini bildiğinde kendini "iyi kız" olarak gösteren kof Garde gibi değil, arka planda takıntı haline getirdiğim kadın gibi hissediyorum. Babamın emirlerine karşı gelme kararım neredeyse kesinleşti, ancak kalbim buna hazır olsa da, aklım hala onun berbat dünyamızdaki başka bir sosyete klonu olduğu korkusuyla sarsılıyor.

İniltisi beni düşüncelerimden koparıyor ve saçlarımdaki talepkâr çekiş beni devam etmeye teşvik ediyor. Adımı tekrar haykırana kadar G noktasına karşı tüyler ürpertirken klitorisini dairesel hareketlerle dilliyorum. Kanalı parmağımı bir mengene gibi kavlıyor, ama benimle ilk kez boşaldığında, sikimin etrafında bıraktığını hissetmek istiyorum. Uyluk kasları kulaklarımı sıktığında ve ayakkabıları inanılmaz sert bir masajla kürek kemiklerime sürtündüğünde, tamamen geri çekiliyorum.

"Ne yapıyorsun? Hayır. Ne yapıyorsun?" Sorusundaki hayal kırıklığı beni kıkırdatıyor.

"Merak etme gelinim. Bu bizim son eylemimiz."

Yataktan kalkıp baldırlarımın üzerine oturuyorum. Aletim yukarı doğru sallanıyor, ucu sıırılsıklam ve Lacey'nin gözleri apadravya piercingimin başının çaprazına yerleştirilmiş metal çubuğuyla açılıyor.

"Delinmişsin."

"Bunu seveceksin, *Tine*. Tam ihtiyacın yere vuruyor."

Bacaklarını dolaştırırken hınzırca sırıtıyorum. Elleri pazularımı kavlıyor, ama sikimi onun boyunca ıslatırken beni durdurmuyor.

sırılsıklam amcık. Şaftım onun uyarılmışlığıyla onun islandığında, başımı hizalıyorum ve bağlantımızın onun sıkı açıklığını ihlal etmesini izliyorum. Tırnakları kollarımı kesiyor, damarlarıma korku salıyor ama beni hemen içine çekiyor ve başımı geriye eğerek inliyorum.

"Bunun seni incitmesini istemiyorum. Ama, lanet olası

Lac-" "Neden... oh, Key-"

Takma adımı haykırmaya başladığını duyduğumda artık kendimi tutamıyorum ve kalçalarım ileri doğru hareket ediyor. Onu tek bir hamlede doldururken istesem bile duramazdım. Tek bir hızlı, acımasızca sıkı itme.

Mesafemi koruma içgüdüğü devreye girmeden önce onu kollarımın arasına alıyorum. İnanılmaz bir şekilde, ona acı çektirdikten sonra bile bana sarılıyor, kucağımda titriyor.

"Seni incittim mi?"

Lacey'nin titremelerinin acıdan kaynaklanmadığını fark edene kadar suçluluk duygusu içeri sızıyor. Kollarımdan birini kurtarmak için yer değiştiriyorum. Serbest kaldığında, yumuşak saçlarını alnından iterek gözleriyle buluşuyorum. Göğsünden yükselen kahkahalarla doluydular. Ondan daha önce hiç duymadığım tatlı, çınlayan bir ses göğsümü ağrıtıyor.

"mı yaktın? Hayır. Yani, uzun zaman oldu ama-"

"Bir süre mi?" Nabzım aynı üç katına çıkıyor. "Daha önce seks yaptın mı?"

Kaşı havaya kalkıyor. "Tabii ki var. Yirmi birinci yüzyıldayız, Key. Sen yattığım ilk erkek çok uzaksın."

İlk ağladığında hissettiğim endişe kayboldu, yerini rahatlama, kıskançlık ve kesinliğin kafa karıştırıcı bir karışımı aldı.

Garde'ın arkaik yasalarına uymak tamamen gülünçmüş gibi altımda kıkırdamasını izlerken her şey yerine oturuyor. Bu güzel melodi, geçen yıl onu inceledikten sonra geliştirdiğim şüpheleri doğruluyor.

Herkese gösterdiği şey bir duman ve ayna oyunu, ama bu Lacey? O gerçek. İhtiyacı olan tek şey tutuşmak için özgürlük ve ben onun alevinin kibritiyim.

"İlk erkek ben değilim," diye fısıldıyorum ve yavaşça içinde hareket etmeye başlarken boynuna gülümsüyorum.

Ben sonuncuyum.

Sahne 6

AŞKLA SERT OL

Lacey

God, Key çok iyi hissettiriyor, ve sondaki halter? İçeride sihir var. Ama Tanrım, o büyük ve uzun zaman oldu dediğimde şaka yapmıyordum. Hazırdan da öte olmama rağmen

İlk itiş beni şok edecek kadar acıttı.

Ona çoktan güven verdim ama hareketleri hâlâ yavaş, sanki çok hızlı giderse kırılacağımdan korkuyor gibi. Yine de şu anda minnettarım çünkü bu yumuşak hareketler beni onun büyüklüğüne alıştıırıyor. Sert, kaslı kolları beni çevreliyor, zaten ağrıyan amımın içinde siki nabız gibi atarken beni yatıştırıyor.

Nefesinin altında küfrediyor ve kalçaları bana sürtünmeye başlıyor, delicisinin metal toplarından birini G noktama doğru itiyor.

"Aman... Anahtar... evet. Aynen ."

"Daha ne kadar yavaş gidebileceğimi bilmiyorum, *tine*," diye homurdandı sıkılmış dişlerinin arasından.

İşte yine o kelime, ama bu sefer sert tonuna bir aksan karışıyor. Kadife sesi, kelimenin arkasında kullandığı duyguyla birleşince, düşünmeye hazır olmadığım kelekler uçuşuyor içimde. Onda tanıdık gelen bir şeyler var ama maskesini çıkarmadığı için bana kimi hatırlattığını kestirmek zor.

"Yavaş istemiyorum," diye fısıldıyorum.

Tenimizin değdiği her yer karıncalanıyor ve üstümde kayarak soğuk havanın aramıza girmesine izin verdiğinde, ona bunu söylediğim için neredeyse pişman oluyorum.

Daha hızlı. Yine de şu anda yaptığımız şey şok samimi hissettiriyor ve zevkten başka bir şey hissetmeme izin veremem yoksa çatlayacağım.

Bu yoğun metodik vuruşlar daha hızlı pompalanıyor, vücudumda coşkuyu dalgalandırıyor ve duygularımı tamamen unutmamı sağlıyor.

"Durmamı istiyorsan ya da canın acıyorsa söyle."

"Tanrı aşkına, lütfen durma."

"Güzel, çünkü yapabileceğimi sanmıyorum. Sana karşı koymak zor."

Bu duygu kalbimi yerinden oynatıyor ve içimdeki endişe tekrar ortaya çıkıyor. Bacaklarımı kalçalarının etrafına sarıyorum ve onun vuruşları diğerk tüm itirazları ve endişeleri uzaklaştırana kadar onunla birlikte hareket ediyorum. Kalçaları mükemmel bir tempoyla içime giriyor ama yine de derinlere inmeyi , amımın onun etrafında çırpınmasına ve kaslarımın gerilmesine neden oluyor.

"Oh, Key... Aman Tanrım. Bu şok iyi hissettiriyor."

Şeytan maskesinin arkasından bana bakıyor ve birdenbire beni öpmesini o kadar şok istiyorum ki dayanamıyorum. Öpüşmek daha önce hiç tek gecelik ilişki gündemimde olmamıştı ama daha önce hiç *böyle* hissetmemiştim.

Orgazmım arttıkça, dudaklarını hissetme ihtiyacım da artıyor.

Bir sonraki , ağzımı onunkine bastırıyorum.

Vücudunun üzerimde aniden donması neredeyse durmam için yeterli ama ben istediğini alan bir kızım ve onun da beni öpmesini istiyorum. Dilimi onun kullandığı kadar büyük bir güçle ağzına daldırıyorum ve tekrar itmesini sağlamaya çalışıyorum. İkinci hamle onu inletiyor ve güçlü vücudu bana karşı eriyor. Hızına devam ederken eli saçlarıma dolanıyor ve öpücüğünü lezzetli bir güçle devralıyor, beni amıma yaptığı kadar büyük bir şevk ve ihtiyaçla yutuyor.

Bu adamla ilgili her şey sert ama onunla birlikte hareket ederken durgun ve yumuşağım. İçime daha güçlü bir şekilde daldıkça, kaslarım beklentiyle da geriliyor. Pompalarken diğerk kolu kıcıımı sarıyor ve boynumun arkasındaki tutuşu neredeyse acı noktasına kadar sıkıyor. Beni koruyucu bir şekilde tutuyor ama bana sahipmiş gibi beceriyor. Ona tamamen teslim oldum.

Ve buna *bayıldım*.

Bu, *kendim* olmak için son gecem olabilir. Lacey. Gardiyan'ın tek kızı değil. Bir suçlunun çocuğu. Baron'un müstakbel karısı. Kırmızı Kamelya, kafesli bir çiçek. Garde'ın iyiliği için takas edilecek herhangi bir adamın şeyi. Bu gece hayatım kendime aitmiş gibi davranacağım. Kendi seçtiğim biriyle birlikteyim ve bir yabancı olmasına rağmen bana bir yabancıymışım gibi dokunmuyor.

Ağzımın içine doğru hırlıyor ve amım boşalma ihtiyacıyla çırpınıyor. Leğen kemiği klitorisime sürünerek beni dışarıdan ve içeriden uyarıyor. Delinmiş kafası belirli bir noktayı her sıyırdığında, kaslarım gerilene ve tekrar serbest kalmayana kadar aynı anda kıvrılıp gevşiyorum.

Öpüşmeyi kesiyorum ve dudaklarına doğru fısıldıyorum, "Boşalacağım."

"Şeytanın için gel, *Tine*."

Sanki kendisi çağırıyormuş gibi, içimin derinliklerinden gelen bir his patlıyor ve dönen bir elbise gibi vücudumun her yerine spiraller çizerek yayılıyor. Kendi orgazmı düzensiz itişlerini yönlendiriyor ve başımı arkaya eğiyorum, böylece onun da benimle geldiğini görebiliyorum.

Gözleri kapalı ve kendinden geçmiş bir halde dudağını ısıyor. Yüzünü görebilmek için parmaklarımı maskesinin altına sokuyorum ama o daha sert ve daha hızlı itiyor, damarlarımda zevk çağlayanları gönderiyor.

"Anahtar!" Çığlık atıyorum.

Sesim titrerken, şeytanın adımı inlediğini duyduğuma yemin edebilirim, ama boynumu sertçe ısırarak haykırmama ve dikkatimi kaybetmeme neden oluyor. Orgazmın içinde o kadar kaybolmuşum ki vücudumda sarsıntı ve dalgalanmalardan başka bir şey kalmayana kadar düşünemiyorum. karşı nefes nefese kalırken siki içimde nabız gibi atıyor.

İçime çektiğim her nefes beni onun kokusuyla sarmalıyor, amberle karışık tatlı puroların hafif dumanı gibi. Bu zengin koku beni bunaltıyor ve sonsuza kadar burada kalıp onun içinde kaybolmayı dilememe neden oluyor.

"Aşka inanmıyorum," diye fısıldıyorum, bu sefer anı ikinci kez tahmin etmeme izin vermiyorum. "Ama sanırım başka bir hayatta senin gibi birine aşık olabilirdim."

Kollarını bana daha sıkı sararken bile pazuları yumuşuyor. Boğazını temizliyor ve bir şey söylemeye hazırlandığını hissediyorum,

Ama o kısa, sessiz sükunet içinde, doymuş nefeslerimizin yavaş ritmi beni vuruyor.

Bedenim bana ait olabilir. Ama sadece bu gece için.

"Başka biri olmak zorunda değil-"

Nişanlımı aldattım... Garde'ın gelecekteki liderini ve babamı kurtarabilecek tek adamı.

"Kahretsin!"

Key'in sözleri kesiliyor ve vücudu üstümde sertleşiyor. Az önce onun kucağında hissettiğim özgürlük daha çok bir kafes gibi gelmeye başlıyor. Kalbim bir step dansı gibi hızla atıyor ve bir anlık özgürlük için sevdiğim her şeyi ve herkesi yok ettiğime inanamıyorum.

"Az önce aldattım," diye boğuluyorum, ifşaatı daha fazla içimde tutamıyorum.

"Hayır, yapmadın," diye hırlıyor boynuma karşı.

"Evet, yaptım. Aman Tanrım, evet yaptım. *Kahretsin.*" Göğsüm daralıyor, onun ağırlığı ve yaptığım şeyin ağırlığı altında nefes nefese kalıyorum. "Arkadaşlarım . Nerede olduğumu merak edecekler. Gitmem gerek." Onu itmeye çalışıyorum ama bana yapışmış, kaçmamı imkânsız kılıyor. "Anahtar, lütfen. Gitmem gerek. Burada kalamam. Arkadaşlarım bir şeylerden şüphelenip nişanlıma söyleyebilir. Eğer öğrenirse-"

"Nişanlını sikeyim."

Sesindeki öfke beni şaşırtıyor. "Ama Key-"

Sonunda üstüme doğru kayıyor ama yatağın yanındaki lambayı yakıp komodinin üzerindeki bir şeye uzanırken bana hareket etmem için yeterli alan bırakmıyor.

Komodin. Oh, kahretsin, biz kullanmadık-

"Nişanlını sikeyim. Sözde 'arkadaşlarının' da canı cehenneme. Eve sağ salım dönmelerini sağlayacağım."

"Bekle, hayır. Durumu anlamıyorsunuz. Yani, güvende olacaklarına sevindim ama içlerinden biri nişanlımın kız kardeşi. Ona her şeyi anlatacaktır."

"Hayır, yapmayacak."

Beni bırakmadığı için göğsüne doğru ofluyorum. "Bunu nereden biliyorsun? Onu tanı mıyorsun. Sen

beni tanıımıyorsun bile. Ben kesinlikle 'tin-eh' ya da bana ne diyorsan o değilim. Ve kesinlikle 'senin gelinin' de değilim."

"Bunu göreceğiz..."

"Ne anahtarı! Ben ciddiym-"

"Dinle, en başından beri rahibe arkadaşının bizi videoya çekemeyeceğinden emin oldum. Ayrıca, sahne aldığımız süre boyunca uyudu. Diğerleri sadık olacak. Çok sarhoş değildi ve dışarıda eve dönmelerini sağlayacak birileri var."

Homurdanıyorum. "Ciddi misin? Kızı seviyorum ama Roxy hayatında bir gün bile sadık olmadı."

"Belki senin için değil."

hava yumruk yemiş gibi daralıyor. Yıllar boyunca kabullenmek zorunda kaldığım bir gerçek bu, ama şimdi başımı sallayarak bundan kurtuluyorum. Gerçeklerin duygularımı incitmesine izin vermenin bir anlamı yok.

"Benim geldiğim yerde aile, dost ya da düşman, kartlarını yanlış oynarsan herkes sana sırtını dönebilir. Roxy bu konuda ağzını kapalı tutamayacaktır. Kullanılmayacak kadar cazip bir skandal."

"Bu... beni senin için üzüyor." Her ne yapıyorsa duraklıyor, ama önümde sadece nemli, seksi göğsü var, bu yüzden yüz ifadesini göremiyorum. "Artık bu konuda endişelenmene gerek yok. Roxana'nın sessiz kalmasını sağlayacağım."

"Roxana?"

Geriye çekilip ona bakmaya çalışıyorum ama komodinin üzerindeki bir kutuyu karıştırmaya devam ettiği için ancak bir santimlik yerim var. Onu tekrar itmeye çalışırken kalbim hızla çarpmaya başlıyor.

"Key, cevap ver bana. Roxy'yi tanıyor musun?"

"Sadece bana güven. Burada olduğunuzu kimse öğrenmeyecek."

Başımın yanındaki bir hışırtı boynumu eğmeye çalışmama neden oluyor.

"Key... neler oluyor?" Kalbim tekliyor ve son bir saat içinde verdiğim tüm aptalca kararlar aklımdan geçiyor.

Vegas'ta hiç korumaya ihtiyacım olmadı. Babam neredeyse buranın sahibi, bu yüzden şehirde dokunulmaz hissederek dolaşıyorum. Ama şu anda hafif sarhoşum ve tamamen yabancı biriyle yataktayım. Kimse nerede olduğumu bilmiyor ve beni kaçıran kişi de kimsenin bilmeyeceğine dair söz verdi.

"beni! Ne yapıyorsun?"

"En başından beri yapmam gereken şeyi." "Ne-
"

Key diğer n kolunu göğsüme geçirerek beni yere yapıştırıyor. Yardım ığlığım, st pazumdaki keskin bir iğnenin acıyla tıslamama neden olmasıyla aniden kesiliyor. Bu şeytanın bir şırınganın pistonunu kasın içine bastırđıęını görmek için boynumu garip bir açıyla bkmem gerekiyor. ığlık atmak için ağzımı açıyorum ama göğsümden kalkıp sert eliyle ağzımı öyle bir kapatıyor ki başımı yastığa bastırıyor.

"Hareket etmeyi bırak yoksa kendine zarar vereceksin." şırıngayı çıkarıp komodinin üzerine fırlatıyor ve bana onu peneleyecek kadar hareket kabiliyeti veriyor. "Bunu bu şekilde yapmak zorunda kalmak istemezdim ama bana başka seçenek ."

Kurtulmak için ırpınıyorum ama sadece maskesini düşürmeyi başarabiliyorum. Dizleri vücudumu tamamen kaplayarak ona saldırmamı engelliyor ve işaret parmağını dudaklarının üzerine bastırırken beni esir alan kişiyle yüz yüze geliyorum.

"şşş... , şşş. Sessiz ol, Lacey. Bana güvenmelisin, *Tine*."

Sonunda kiminle yattığımı gördüğümde gözlerim açılıyor. Yüzü tanıdık, ünlülerin haber başlıklarında ve sosyal medyada gördüğüm bir yüz. Ama güçlü kumral kaşlarının altındaki ela gözleri sadece tanıdık gelmiyor. Onları *tanıyorum*. Aynı altın rengi benekleri beş yıl önce güzel bir kadının bakışlarında görmüştüm. Bu anı sanki başka bir hayattan, ailem için her şey patlamadan önceki bir hayattanmış gibi geliyor.

Anahtar...

Kian. Hayır.

Hayır. Hayır!

Az önce bana verdiği ilaç her neyse vücudumda dalgalanarak beni uzuv uzuv tüketiyor. Grşmn kenarındaki bulanıklık beni ele ve etrafımdaki her şey, Kian McKennon'ın yakışıklı yüzündeki kendini beğenmiş gülümseme dışında her şey kayboluyor.

Tam bilincim tamamen kaybolurken nişan yüzüğümü gösteriyor.

"Artık buna ihtiyaın olmayacak."

Sahne 7

HOŞGELDİN EV

Lacey

S Yumuşak saten beni kucaklıyor ve hafif, memnun bir iniltiyle uzanıyorum. Alçak ses boğazımın arkasını acıyla tırmalıyor. Kuruyan ağzımı ıslatmak için yutkunmaya çalışıyorum ama sonunda

Hareket. Rahatsızlık bana gerçekliği geri getiriyor ve inliyorum.

Bugün benim doğum günüm ve aynı zamanda babamı kurtaracak bilgilere sahip olan tek adamla evlilik cüzdanını imzalayacağım gün.

Ama dün gece? Dün gece çekingenliğimi bir kez olsun bıraktığımı hayal ettim. Tüm gösterileri sona erdiren bir gösteri yaptım ve bir Las Vegas dansçısıyla tek gecelik bir ilişki yaşadım. Ondan sonra olanlar, en çılgın rüyalardan birinin üzerindeki puslu bir kirazdı.

Yalan söylemeyeceğim ama gerçek olmadığı için hayal kırıklığına uğradım. Key kadar özgür ve heyecan verici bir adamla birlikte olmak, gerçek olmasından milyon kat daha iyi olurdu. Ve eğer ilk seferimiz bu kadar ateşli olsaydı, yataktan hiç çıkmazdık. Özellikle de bu kadar yumuşaksa.

Çarşafın içine uzanıyorum ve yumuşacık hafızalı köpük yastığa tutunuyorum.

Bekle...

Hafızalı köpük yastığım yok.

Bunu fark ettiğimde dik bir pozisyona geçiyorum ve başımdan aşağı kör edici bir ağrı yayılıyor. İlk gördüğüm şey yatağımın başucundaki masanın üzerinde bir bardak su ve yanında bir şişe ibuprofen

Bu. Kafam karışıyor ve başlıyorum ama ağrı beni öldürüyor, bu yüzden hapları alıyorum ve bardağın tamamını içiyorum, soğuk suyun kavrulmuş boğazımı ıslatmasına izin veriyorum.

Bitirdiğimde, odanın şık, modern, siyah-gümüş estetiğine göz gezdiriyorum. Her şey keskin hatlara sahip, çok erkeksi ve benim pastel renkli yatak odama ya da daha önce otel odalarına hiç benzemiyor.

"Hangi cehennemdeyim ben?"

Yanımdaki gümüş yastıkta hâlâ kafa şeklinde bir çöküntü var, ancak kişi hiçbir yerde görünmüyor.

Kimin ? Dün gece ne oldu? O kadar çok düşünüyorum ki beynim dönmeye başlıyor.

Roxy ile hazırlandım, ardından Roxy ve Maeve ile limuzine bindik. Rouge. Sonra... sanki yaşadığım değil de hayal ettiğim bir şeyi hatırlıyormuşum gibi bulanıklaşıyor. Key adındaki seksi şeytanla sahnede dans ettiğimi biliyorum ama sonrası... o bir rüyaydı, değil mi? Öyle olmak zorundaydı. Yanlışlıkla seks yapmamın imkanı yok-

Hayır, hayır. Hayır, hayır. Hayır. Hayır.

Farklı *hissetmiyorum*. Ailemin düşmanıyla yattıysam farklı hissetmem gerekmez mi?

Şüphe, anı olduğuna inanmayı reddettiğim sahneler eşliğinde zihnimi dolduruyor.

Ama eğer doğruysa.

, ya dün gece bir rüya değilse?

En-suite banyoda duş aniden açılıyor ve buradan fark edilmeden çıkmak istiyorsam kaybedecek zamanım olmadığını fark ediyorum. Neyse ki hâlâ kaçak gelinliğimi giyiyorum, yani telefonum cebimde.

Kısa bir süre içinde milyonlarca cevapsız arama ve mesaj arasında geziniyorum. Roxy'den gelen birkaç mesajda, kendinden geçmiş Maeve'i oteline geri götürecek kadar -şaşırtıcı bir şekilde- sorumlu olduğu yazıyordu. Roxy ayrıca "Keşke Hâlâ Bekâr Olsaydın" kartımı elimden geldiğince iyi kullandığımı umuyor ve ben ayrıntıları açıklamaya hazır olana kadar kimseye söylemeyeceğine yemin ediyor - bu her ne demekse. Bırakın bu konuyu başkasına açmayı, *bana* bundan bahsetmesi bile kalbimi durduruyor.

Roxy sırlarımı saklama konusunda çok başarılı ya da başarısız ve onun her zaman güvenilebileceğim biri olmadığını zor yoldan öğrenmek zorunda kaldım. Garde'da kimse öyle değil. Hepsi kan, güç ve statü peşinde , insanları anında satmaya hazırlar. Roxy bunların için bana ihanet etmezdi ama dedikodu yapmaktan da kendini alamazdı, özellikle de bunun hayatımı mahveden en büyük sırlardan biri düşünürsek.

Annemden gelen mesaja geldiğimde kalbim tamamen durdu.

ANNE

Neredesin? Evrakları imzalamana tanıklık etmek için adliyedeyim. Baron her an burada olabilir.

"Oh, , kahretsin, kahretsin."

Gümüş saten çarşafı çözüp yataktan zıplamadan önce telefonumu cebime geri koyuyorum. Serin hava çıplak popomun üzerinden geçerek omurgamdan aşağı bir korku şoku daha gönderiyor. Her geçen nefeste, dün gecenin en çılgın kısımlarının sadece bir rüya olduğuna dair ısrarım daha da zayıflıyor.

Çıplak kığımın üzerindeki elbisemin vahşi tülünü düzeltirken, ayakkabılarımı ve çoraplarımı arıyorum ama bulamıyorum. Utanç verici yürüyüşü yalınayak yapmaya karar vererek, yatak odasının tek çıkışına doğru parmak uçlarımla ilerliyorum ve yolda karanlık, açık dolabı karıştırma dürtüsüne direniyorum. Odadan gizlice çıktıktan sonra kapıyı arkamdan sessizce kapatıyorum ve kaçış yolumu bulmak için etrafıma bakıyorum.

Ama manzara karşısında olduğum yerde duruyorum.

Kocaman bir oturma odası ve arka duvarın tamamını kaplayan pencere beni oraya doğru çekiyor. Vadi, şehri çevreleyen güzel zirvelere yükselmeden önce önümde uzanıyor.

New Orleans bir maceraydı ama kısa bir süreliğine de olsa Vadi'ye dönmek güzel. Bu hafta sonu evlendikten sonra Monroe ile New York'ta yaşamak zorunda kalacağım ve memleketimin kaotik partisini özleyeceğime şüphe yok.

Gün ışığı parlak ışıkları karartsa da, ikonik Las Vegas Strip aynı derecede elektriktir. Mavi gökyüzünü delen Eyfel Kulesi gece ya da gündüz her zaman favorim olmuştur ve Bellagio çeşmesindeki su gösterisini kim sevmez ki? Şimdi kapalı, önümdeki insan yapımı gölü bir aynaya çeviriyor...

Her bir işaret bir harita haline gelene kadar etrafımı tararken nabzım güm güm atıyor. Bu şehirde benim için tamamen güvenli olmayan birkaç binadan birinin *içinde* olduğumu yavaşça fark ettiğimde göğsüm daralıyor.

McKennon Oteli.

Duştaki şelale duruyor ve beni harekete geçiriyor. Bu çatı katı süitinin kapısını aramak için pencereden uzaklaşıyorum ve binlerce dolar değerinde sanat eseri deri mobilyaların yanından geçiyorum. Muhteşem parçalar ama dekor normal bir başkanlık süiti için fazla ısmarlama. Bu da demek oluyor ki burada kim kalırsa kalsın buranın bir sakini.

McKennon Otel'de.

"Dün gece bir rüyaydı" cephesinde iyi görünmüyor.

Sonunda kapıyı gördüğümde, aceleyle sanat eserlerinin yanından geçip kapı kolunu tutuyorum-

Hareket etmiyor.

Kaşlarımı çatarak tüm gücümle çekiştiriyorum ama yine kıpırdamıyor.

"Ne yapıyorsun?"

Yumuşak, derin ses beni hareketsizliğe itiyor. İrlanda aksanının en ufak bir ipucu var ve *biliyorum* ki dün gece duysaydım ya kimliğini ele verirdi ya da beni daha hızlı kaçırırdı. Beni kandırmak için bilerek mi sakladı?

Kian McKennon'ın bana baktığını görmek için yavaşça tek topuğumun dönüyorum, koyu kumral kaşları soruyla kalkmış.

Hafif bronzlaşmış, dövmeli teni duştan dolayı nemli ve damlacıklar göğsünden aşağı yuvarlanıyor, yontulmuş vücudunun her yarığına damlıyor. Özellikle bir su damlası paniğimi bir anlığına yok ediyor. Boncuğun Adonis kemeri boyunca beyaz havlusunun içinde kayboluşunu izlerken şehvet onun yerini alıyor. Aceleyle sarılmış kumaş

Sanki kaçırmaya çalıştığımı fark etmiş ve beni durdurmak için koşmuş gibi giydiği tek şey.

"Gerçekten sendin. Rüya olduğunu sanmıştım," diye fısıldadım.

Dudaklarında bir gülümseme beliriyor ve birden iç çamaşırı giymediğimin farkına varıyorum.

"Benimle seks yapmak o kadar güzel ki rüya gibi geliyor, ha? Sanırım hayatımızın geri kalanında bunu dört gözle bekleyeceksin."

"Geri için..." Sesim kesiliyor ve düşünce trenimi bölmeye çalışan o çok iyi anıdan kurtulmak için başımı sallıyorum.

Tekrar ona odaklandığımda Kian kaşlarını çatmış bana bakıyordu. "Boğazın ağrıyor."

"Hayır değil," diye yalan söylüyorum, sesimin çakıl taşlarının arasından konuşuyormuşum gibi çıkmaması için yutkunuyorum.

"Öyle. Belli oluyor. Senin için bıraktığım ibuprofeni aldın mı?"

Bana doğru bir adım atıyor, beni kapıya doğru fırlatıyor ve parmağımı havaya kaldırıyorum.

"Boğazım için endişelenme. Önemli olan buraya nasıl geldiğimi hatırlamıyor olmam. Dün gece bana ilaç mı verdin?"

"Ben sadece yapmam gerekeni yaptım. Bana başka seçenek bırakmadın. İnan bana, daha kötüsü de olabilirdi."

Sanki sakinleştirmesi gereken vahşi bir hayvanmışım gibi elini kaldırıyor ve nazik ses tonunun gerçekten işe yaraması beni rahatsız ediyor.

Ama sonra sözleri kaydedildi.

"Bekle, ne yapmak zorundaydın? Dinle, sen delisin ve benim gitmem *gerek*. Bir randevuya gerçekten geç kaldım-"

"-evlilik cüzdanı imzalamak için mi? Evet, dün gece bundan bahsetmiştin. Merak etme, ben hallettim."

Kalbim göğsümde sıkışıyor. Adam bilmecelerle konuşuyor ve ben onları anlayamayacak kadar akşamdan kalmayım.

"Bu hafta sonu evleniyorum ve Baron'un programının evlilik cüzdanımızı birlikte imzalayabileceğimiz kadar açık olduğu tek gün bugün. Annem şahit ve beni bekliyor."

"Lanet olsun." *Key-Kian* saat beşteki gölgesini ovuşturuyor. "Biliyor musun, bugün Cadılar Bayramı ama Monroe Baron'la evlenmekte ısrar etmen bütün gün duyacağım en korkunç şey olabilir."

Homurdanıyorum. Elimde değil ve hızlı kahkaha göğsümdeki endişenin bir kısmını hafifletiyor. Ama hâlâ çok gerginim. Kian yeterince çekici görünüyor ama babamın hayatını mahvetmiş olabileceğim gerçeği migren gibi beynime vuruyor. Tüm ailem Baron'la evlenmeme bel bağlamış durumda. Ya Vegas'ta içkili bir gecede, bir erkek revüsünde ve tek gecelik bir ilişkide her şeyi mahvettiysen?

Ne kadar klişe ki?

"Gitmem gerek Kian," diyorum sonunda yüksek sesle.

Kaşları çatılıyor ve sert bir şekilde vermeden önce hızlı bir nefes alıyor.

"Üzgünüm, Lace. Bunu yapmana izin veremem."

Lace mi? Bana lakap takamaz. Ailelerimiz arasındaki nefret dışında birbirimizi hiç tanımıyoruz. Anlaşmalı evliliğimiz sona erdiğinde ona ulaşmalıydım ama gençtim ve New Orleans'ta isyan etmekle meşguldüm. Sonra nişanı attığında, onu tüm sosyal medyada engelledim çünkü ben için harap olmuşken onun parti yaptığını görmeye dayanamadım.

Öfke yüzümü ısıtıyor ve elindeki şeyi fark ettiğimde kendimi dudaklarımı büzerken yakalıyorum.

Elinde bir yüzük tutuyor. Baron'un *nişan* yüzüğü. Aşağı baktığımda sol yüzük parmağımda onun yerine yeni, güzel, sade bir gümüş bant olduğunu görüyorum.

Ne oluyor lan?

"Bu bir şaka, değil mi? Tamam, ha ha, beni yakaladın. Çok komik bir şaka." Ona ters ters baktım ve avucumu uzattım. "Şimdi bana yüzüğü ver. Ona ihtiyacım var."

"Hayır, artık buna ihtiyacın yok." Bir bozuk para gibi fırlatıyor, yakalayana kadar kalbim karnıma düşüyor.

"Ciddi misin, Kian? Baron'un elmas yüzüğünü mü çalılıyorsun? McKennon'lar milyarder değil mi?"

Bir kahkaha attı. "Dün gece elmas kraliçemi çaldım. Monroe'nun lanet yüzüğü umurumda bile değil."

Ter alınma batıyor ve sol elimdeki basit yüzük yanıyor.

Hayır.

Garde'da ben alınacak, satılacak ve takas edilecek bir maldım ama Kian McKennon bunun yerine beni çaldı. Ve bunu hiç hatırlamıyorum.

Nişan yüzüğünü arkasından fırlatıyor ve yere düştüğünde sinirlerim paramparça oluyor. Bana doğru salına salına yürüdüğünde, gözlerindeki sıcaklık karnımın alt kısmının dönmesine ve amımın sıkılmasına neden oluyor, azgın kaltağın başımıza açtığı tüm belaları unutuyorum. Vücudumun ona dün gece hayatımın en büyük hatası değilmiş gibi bir bakışla karşılık vermesinden nefret ediyorum ve bir tane daha yapmaya hazırım.

"Anneni ara, Lace. Düğününe yetişemeyeceksin."

"Neden olmasın? Bırak gideyim, Kian. Baron öğrenirse-" Başımı sallıyorum. "O lisansı imzalamam gerek."

"Yapamazsın." Girişteki masadan bir yığın kâğıt almak için benden bir adım ötede duruyor. İstedikini bulmadan önce kâğıtları karıştırıyor ve görmem için havaya kaldırıyor.

Altta birkaç imza var: iki tanık, bir yargıç, Kian'ınki... ve benimki. Biraz sallanıyor ama yine de orada.

Rüyamdaki bir görüntü zihnimde yanıp sönüyor. Bir gece yarısı şapelinde, bir rahip ve bir yargıcın önünde, arkamızda gülümseyen birkaç rastgele yaşlı kadınla birlikte olduğumuz bir sahne.

"Hayır," diye fısıldadım ve geri çekildim.

"Bana inanmıyorsanız elimde video var." Girişteki masanın gözünden telefonunu alır ve videoyu bulana kadar kaydırır.

İlerliyorum, sadece görece kadar yaklaşıyorum ama aramızdaki vahşi, manyetik enerjinin içine çekilecek kadar değil.

Ekranda kaçak gelin kostümümle ben ve yakışıklı siyah tasarımcı takımıyla Kian var. Önemli kısma , Kian'ın gerçek adını coşkuyla söylerken ve yeminlerimi tekrarlarken gülümsüyorum. Uyuşturulduğumu ben bile anlayamıyorum.

Rahip daha sonra Kian'a geçiyor ve kalbim küt küt atıyor. Yüzünü görebilmek için gözlerimi kısıyorum ama açtım bunu imkânsız kılıyor.

"Ben, Kian, seni alıyorum, Lace-"

Kian ekranı kapatır ve telefonu kaseye geri koyar. "Gördün mü? İki kişiyle evlenemezsin."

"Gerisini görmem gerek, Kian!"

"Oh... sana olan sonsuz *aşkımı* itiraf edişimi mi görmek istedin?" Nefesim ciğerlerimde düğümleniyor, cevabını bekliyorum, ama o başını iki yana sallıyor. "Bu tavırla olmaz."

Sıkışan hava serbest kalıyor ve göğsümde açıklanamaz bir sızı bırakıyor. Kollarımı kavuşturuyorum, bu sinir bozucu adama karşı bir şeyler hissettiğim için utanıyorum.

Neden umurumda olsun ki?

Yapamam. Yapamam. Babamı kurtaracaksam olmaz.

"Tek bilmek istediğim o videonun yasal olup olmadığı," diye ısrar ediyorum dişlerimi sıkarak, kendimden emin bir görüntü sergilemek için elimden geleni yapıyorum. "Bana ilaç verdin. Bu geçerli olamaz."

Sesim ikna edici olmak için gereken mücadeleye sahip değil. Söylediğim her şey doğru olabilir ama kimse bunu videodan ya da imzamdaki anlayamaz.

Aklımdan geçenleri okuyarak, "O videoda uyuşturulmuş *gibi görünmüyorsun*," diyor.

Kocam, "Gelinimin benden kaçamayacağı konusunda seni uyarmıştım" diye benimle alay ederken zaferin resmini çiziyor.

Gülümsemesi kendini beğenmiş ve seksi olsa da, anlayamadığım başka bir şey var. Ben daha analiz dönüp elini arkasındaki odaya sallıyor.

"Evine hoş geldin Lacey McKennon."

Sahne 2

Sahne 8

CINAYET YA DA EVLİLİK

Kian

S Lacey'nin artık evli olduğumuz gerçeği karşısında çılgına döndüğünü görmek aynı anda hem tatmin edici hem de hayal kırıklığı yaratıyor. Bu haberi vermeyi düşündüğümde, sadece Muzaffer. Ama şu anda yüz ifadesinde her şeyi yeniden düşünmeme neden olan bir şey var.

"Hoş geldin... eve mi?" diye soruyor, yavaşça başını sallayarak. "Hayır, Kian. Hayır. Bu . Eve gitmem gerek. *Evim* gibi evime. Buraya değil. Evlilik cüzdanını imzalamam gerekiyor. Anlamıyorsun. _"

"*İhtiyacım* da ne demek?" Bir adım öne çıkarak soruyorum. O da aynı anda kekeliyor ve ben olduğum yerde kalıyorum. "Benden korkuyor musun?"

"Hayır. Tabii ki hayır. Ben sadece... bilirsiniz, ruhsatı imzalamak zorundayım ve gitmek istiyorum."

Yüzünü inceliyorum, kızarmış yanaklarına ve sürekli nemli göğsüme bakmasına dikkat ediyorum. Dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. Benden korkmuyor. Bana korkuyor. Bunu ona söylemek istiyorum ama cevabının ikinci yarısı beni daha çok sinirlendiriyor.

"Belirsiz cevaplar bizi bir yere götürmez Lacey." "Tamam o zaman. *Nişanım* olmasına ne dersin?"

"Hayır... sen benimle evlisin," diyorum yavaşça. Gözleri havluma kaymaya devam ediyor, ben de elimi hemen üstündeki kapı çerçevesine koyuyorum.

başını kaldırıyor ve muhteşem mavi gözleri benimkilerle buluşurken zevkle bekliyor. "Monroe artık senin için hiçbir şey ifade etmiyor."

Bunun bir hırlama olarak çıkmasını istememiştim, ama ses tonumdan ürpermesi bana bunun onu korkutmadığını düşündürüyor. Tam tersi, eğer o günahkâr kısacık elbisenin altında birbirine yapışan kalçaları bir gösterge ise.

Ama benim küçük *kızım* yenilgiyi kabul etmek istemiyor. İsteddiği şey için savaşıma isteği çok ferahlatıcı bir şekilde "Garde dışı". Sırtını dikleştiriyor ve meydan okurcasına bana bakıyor. Bu kadar yakından bakınca burnundaki çillerin hafif tozunu ve kızarmış yanaklarının elmalarını görebiliyorum. Vücudunu kaplayan her bir çili öpebilmek için onu soymak için neredeyse dayanılmaz bir ihtiyaç duyuyorum.

"Seninle evli değilim ve seninle *evlenmeyeceğim*. Garde'a göre, doğum gününe kadar evlenemem-"

"Hangi-" Sanki saatimi takıyormuşum gibi çıplak bileğime bakıyorum. "Dokuz saat önce."

"Doğum günümü nereden biliyorsun?" "Çok basit. Düğün tarihimizdi."

Gözlerini kısıyor. "Bu, babamın imzaladığı Garde sözleşmesine aykırı-"

"Babanın *bozduğu* asıl sözleşme *bizdik*. Onu dürüst tutarak ona iyilik yapıyorum."

"Benim babam dürüsttür! Sözleşmeyi bozan *senin* ailen, benim değil."

Bu beni durdurdu. Başımı yana eğiyorum, ama açıklamasını isteyemeden başını sallıyor.

"Bak, gitmem gerek. Bırak gideyim, tamam mı?"

Ona tanıdığım küçücük alan içinde dönüyor ve çilek sarısı saçları tatlı çiçek kokusunu bana doğru yayıyor.

Kolu sallıyor ve kıpırdamayınca hırılıyor. Hayal kırıklığı çok sevimli.

"Aç... kahretsin!"

"Olmaz. Mıknatısla kapatılmış. Sadece özel yapılmış bir anahtarla çalışır-"

"Anahtarı ver o zaman-"

"-Ve bir kod." Eğer gerçekten şanslıysa, tahmin edebilir. Ama bu, takıntımın benim olacağına söz verildiği anda başladığını bildiği anlamına gelir.

Omzunun üzerinden bana bakıp alay ediyor. "Bir anahtar ve bir şifre mi? Sence de biraz fazla değil mi? Ne yani? Düşmanınız falan mı var?"

"Evet, ailen."

Gözlerini deviriyor. "Retorik bir soruydu. Biz Garde'ız. Hepimizin düşmanları var."

Onun gerçekçi konuşması beni şok ediyor. Hayal kırıklığım aksanımı kalınlaştırarak dışarı sızıyor. "Ve bu senin için sorun değil mi? Değiştirmek istemiyor musun? Baban-"

"Kendine bir iyilik yapsan ve bir daha babam hakkında konuşmasan nasıl olur, anladın mı?"

Kıkırdıyorum. "Oh, eğer bu küçük baharatlı tavrının beni uzaklaştıracağını düşünüyorsan, çok yanılıyorsun, *tine*."

"Tanrım, bana öyle *demeyi* kes! Ayrıca, dün gece neden aksanını sakladın? En başta neden ailemin iş yerindeydin? Bu benim gecem olmalıydı. Tolie ve Roxy-"

Sırtını kapıya dayayıp kamburunu çıkarırken gözleri büyüyor ve içindeki mücadele dışarı sızıyor.

"Tolie ve Roxy de içinde miydi?"

Yenilgiye uğramış, monoton sorusu neredeyse ona yalan söylemek istememe neden oluyor, ama ona kötülük yapmak istemiyorum.

"Tolie benim adamlarımdan biri. Ailemin tarafında."

"Ama nasıl? Neden? Yani, babamın eğlence şirketi için çalışıyor. Bu artık bir şey ifade etmiyor mu? Annem işleri devralıyor. Annemin nasıl haberi olmaz?"

"Babanız aileniz için her şeyi berbat ettikten sonra anneniz harika bir iş çıkardı. Ama herkesin ittifakını her zaman bilemez."

"İttifaklar mı? Ne ittifakı? Tolie Garde bile değil!" "O benim arkadaşım. Garde'ın dışında, bu her şeyden önce gelir."

"Peki ya Garde'ın içinde?" Gözlerinden öfke yaşları akıyor. "Peki ya Roxy?"

Kolumu bırakıyorum ve bir adım geri çekiliyorum. Bu hareket ona alan açıyor ama etrafımdan dolaşabileceği kadar değil. Parmaklarım seğiriyor

Yanağını okşuyorum, ama arkadaşının tüm bu olanlarda oynadığı rolü açıklarken bu dürtüye direniyorum.

"Roxana'nın babası McKennon'ın adamı. Baban ilk tutuklanmasından sonra Muñoz'u kaybetti."

"Bu... bu üç yıl önceydi," diye fısıldıyor usulca.

Bir süre sonra bilgiyi hafifçe başıyla onaylıyor. Alt dudağı sadece bir kez titriyor. Ama sonra her tarafı sertleşiyor ve yüzü tamamen kararıyor. Duygularını şimdiye kadar gördüğüm tüm poker oyuncularından daha iyi bastırmasını izlemek inanılmaz. İnanılmaz ve yıkıcı. Tıpkı iskambil masasında olduğu gibi, rakibimin ne yapacağını çoktan öğrenmişim ama şu anda o neredeyse okunamaz halde.

"Biliyor muydu..." Kolunu bir kenara bıraktığım kâğıtlara doğru uzattı. "Beni kaçıracağını ve seninle evlenmeye zorlayacağını biliyor muydu?"

"Seni hiçbir şey yapmaya *zorlamadım*."

"Bana ilaç verdin, Kian. Birlikte uyuduktan sonra gecenin geri kalanını neredeyse hiç hatırlamıyorum."

"Sanırım alkolle olan kombinasyon -ki Roxana daha sonra beni bilgilendirene kadar bu kadar çok içtiğini fark etmemiştim- hafızanı en çok etkileyen şey olabilir. Kullandığım ilaç, sadece hafif bir yatıştırıcı ve doğruluk serumu olarak işlev görmesi için özel olarak üretilmiş, radara yakalanmayan bir karışım. Zararlı dozlarda, sakinleştirici çok fazla olabilir ve ölüme neden olabilir, ama-"

"Ölüm mü?!"

"-ama sana verdiğim dozajda, tek yaptığı seni rahat ve dürüst tutmaktı."

"Kıçımın doğrusu. Bir şeyin etkisi altında olmasaydım dün gece seninle asla evlenmezdim. Şimdi bana cevap ver. Roxy ne biliyordu?"

Kahretsin, içindeki bu ateşi seviyorum, ama şu anda bana karşı öfkeli ve daha da öfkelenmeye devam ederse yakında onu ikna edemeyeceğim. Aklıma onu sakinleştirebileceğim birkaç fikir geliyor ama bekleyip, sözlerim başarısız olursa onları deneyeceğim.

"Roxana'nın tek bildiği, evlenmeden önce seninle tanışabilmem için Rouge'da korumalar olmadan sana ihtiyacım olduğuydu.

çok geç. Planımın boyutunu bilmiyordu. Dans etmeye başlayana kadar işlerin hangi yöne gideceğini bile bilmiyordum."

"Nasıl bilmezsin? Bunların hepsi senin fikrin değil miydi?"

"Bu iş sadece benim fikrim değildi. Ama onu nasıl uyguladığımı tamamen bana aitti." "Peki neden *böyle* bir şey yaptın? Yapabilirdin İsteseydin beni sokaktan çalabilirdin."

"Aslında-" Kollarımı kavuşturup duvara yaslanıyorum. Yanakları kızararak hareketi takip ediyor ve takmak için çok uğraştığı boş maskeye renk katıyor. "-Seni yalnız yakalamak sandığından daha zor. Vegas'tan önce korumaların her yerdeydi. Burada Monroe'nun korumaları senin gölgen oldu. Rouge seni yalnız yakalayabildiğim ilk yerdi. Annem balo salonu dansını öğrenmemi sağladı ve karma dövüş sanatları eğitimi , bu yüzden Tolie'nin benim için koreografisini yaptığı basit rutini öğrenmek zor olmadı. Kimse bir McKennon'ın o sahnede olmasını beklemeydi. Dans etmeye başladıktan sonra olanlar... doğaçlamaydı."

"O zaman ne olması gerekiyordu?" Kaşları çatılıyor ama kafasının içinde dönen dişlileri görebiliyorum. "Sen... beni öldürmen gerekiyordu. Değil mi?" Bir kahkaha atıyor ve başını sallıyor. "Vay be. Her şey daha kötü olabilirdi derken şaka yapmıyormuşsun."

"Bundan kaçınmak için bazı idari kararlar aldım."

"Yani... ya cinayet ya da evlilik, öyle mi? İkisinin arası yok mu?"

"Ortada bir yerde birkaç seçenek vardı. seçebilirdim. Ama ben en sevdiğimi seçtim."

"Baban kararın hakkında ne düşünüyor? Sanırım McKennon vurgun yaptı."

Bu konuda o kadar soğukkanlı ki, babamın hava durumu hakkında ne hissettiğini sorabilirdi. Çarpık aşk hikâyemizin bu kısmını ona anlatmak istemedim ama Bekçi'nin kızı olarak bunu anlaması kaçınılmazdı.

"O'Shea'ların erkek bir varis üretmek için tek olası şansını öldürmek en çok Keeper'a ve O'Shea ismine zarar verirdi."

"Bu yüzden emrin bizden en çok nefret eden ailenin reisinden gelmesi çok doğal."

"Doğal olarak." Omuz silkiyorum. Onun kayıtsızlığına ayak uydurmaya çalışıyorum ama kızgınım. Bu organizasyonda değiştirmek istediğim o kadar çok şey var ki, ama o bunların hatalarını değişmez gerçekler olarak kabul ediyor gibi görünüyor.

"Peki ya rahip ve yargıç? Onlar o saatte kalplerindeki iyilikten dolayı mı ayaktaydılar?"

"Bu, ve onlar McKennon'ın adamları."

"Siz herkesi dönüştürdünüz, değil mi? Ya tanıklar? Onlar da McKennon'ın adamları mı?"

Kıkırdamama engel olamıyorum. "Kaç tane yaşlı kadının gerçek aşka şahit olabilmek için gece yarısı şapellerinde takıldığını bilsen şaşarsın."

"Gerçek aşk mı?"

"Daha çılgın aşk hikâyeleri de var," diye takılıyorum, kaşlarını çatmasının tadını çıkararak. Duvarı iterek ön kolumu tekrar başının hemen yanındaki kapı çerçevesine dayıyorum ve onu kafesliyorum. "Biliyor musun, eğer bu kolay kandırılabilirsen hayatımızın geri kalanı oldukça eğlenceli geçecek."

Gözlerindeki parıltı bana o hayatı bir anlığına hayal etmesine izin verdiğini söylüyor, ama sonra kollarını bana karşı bir bariyer gibi kavuşturuyor ve gözlerini deviriyor.

"Harika, sadece harika. Sadece bir deliyle evli olduğum iddia edilmiyor, o *romantik* bir deli."

"Sakin ol, *Tine*. O kadar da kötü değil. Zaten evlenmemiz gerekiyordu. Sadece damadı değiştirdik. Ne zararı var ki?"

"Ne zararı var?! Doğru ya. Bilmiyorsun çünkü biliyorsun Benimle ilgili *hiçbir* şey. Herkesin gördüğü gerçek ben değilim."

"Biliyorum. Kimse izlemediğinde olduğun kadın tam da bu yüzden seni öldürmek yerine seninle evlenmeyi seçtim."

Gözleri tekrar kısılmadan önce merakla parlıyor.

"Ne bildiğini *sanıyorsan* yanılıyorsun. Tıpkı dün gece olduğunu düşündüğün şey hakkında yanıldığın gibi. Baron'la evleniyorum ve o da bunun ya bugün olması ya da hiç olmaması gerektiğini açıkça belirtti."

"Ne kadar şanslı bir kadınsınız ki *nişanlınız* yoğun programı arasında sizinle evlenmek için zaman bulabildi. Bilirsiniz, çoğu insan düğüne göre plan yapar, tersi olmaz. Evlilik planları yapan adamla evlenmelisin."

size bir randevu gibi davranmak yerine sizinle birlikte olmak için her türlü çabayı gösterecektir."

"Beni kandırmak, kaçırmak ve onunla zorlamak gibi mi?"

"Takıntılı olmak görmezden gelinmekten iyidir," ona takıntılı olduğumu itiraf etmek istediğimden biraz daha fazla ve sesime damlayan sahiplenme duygusu bunu daha da kötüleştiriyor.

Güzel pembe dudakları aralanıyor ve hayal kırıklığı nefeslerinin kesilmesine neden oluyor, neredeyse göğüsleri korsesinden dışarı taşıyor. Bu manzara sikimin ağrısına neden oluyor. Sonunda pes ediyorum ve parmaklarımı yanağında gezdirirken, "" dediğini duyduğumdan beri aklımda olan soruyu mırıldanıyorum. Avucumun içine bir parça eğiliyor ve bana umut veriyor.

"Dün gece benim gibi bir adamı sevebileceğini söylemiştin. Artık kim olduğumu bildiğine göre seni durduran ne?"

Bana cevap verirken sesi sadece bir fısıltıdan ibaretti. "Aşka inanmadığımı da söyledim. Birini sevmek evlenmeniz gerektiği anlamına gelmez. Garde'da evlilikler... onlar sadece işlemlerdir."

"Büyük. Bu alışverişi bir diğerine karşılık olarak düşün." İnliyor.

"Tanrım, keşke bu kadar kolay olsaydı."

"İzin verirseniz olabilir."

"Bununla birlikte gitmek tehlikeli olacak." "Seni güvende tutabilirim Lacey."

Başını sallarken gözlerinin arasına endişe yerleşiyor. "Önemli olan tek şey benim güvenliğim değil."

"Benim için öyle."

Sanki onu yakalamışım gibi bir sessizlik oluyor. Bana doğru adım attığında yüzü yumuşuyor ve muhtemelen fikrini değiştirdiğimi düşünüyorum.

"O zaman bırak gideyim, Kian. Bu durumda beni güvende tutmanın tek yolu bu."

Ne be?

Çenem sıkıştı ve elimi bıraktım. Belli ki bu şeker-tatlı numarasını yaparak beni manipüle etmeye çalışıyor, ama neden?

"Bakın, Monroe öğrenirse ne olacağından gerçekten endişeleniyorsanız, sizi koruyabilirim."

"Beni korumak mı? Nasıl koruyacaksın?" Geriye çekilir ve alay eder. "Muñoze'ler dışında Garde'dan hiçbir desteğin yok. Mirasın yok. Hiçbir şeyin yoksa, bir hiçsin."

Göğsümde öfke kabarıyor. "Demek Garde'ın değer ölçüsüne inandın, ha? Hayal kırıklığına uğradım. Belki de her şeyin canı cehenneme deyip Monroe'ya düğün videomuzu gönderirim-"

"Hayır, yapamazsın!" Ön kolumu tutuyor ve tırnakları derime batıyor. "Kian, lütfen, ona söyleyemezsin, en azından şimdilik."

Bu onu doğruluyor. Daha önce bana kızgın olabilirdi ama tehdidim karşısında Lacey'nin kocaman gözleri yaşlarla parlıyor, yanaklarındaki pembe ten rengi soluyor ve bana bir can simidi gibi yapışıyor. İçimden onu kucağıma alıp yatağımıza geri sokmak geliyor, böylece ona bu korkunun bir zerresini bile aşıl原因an herkesi tamamen yok edebilirim.

"Lacey... Bana anlattığından daha fazlası olduğunu biliyorum, bu yüzden tekrar soracağım. Neden o sözleşmeyi imzalamak zorundasın? Babanın yaklaşan duruşması bir yana, o hâlâ Bekçi ve sen de Garde'ın nadide çiçeğisin, yani prensesimizsin. Kendi kurallarını koy. Dün gece ben yaptım."

Hayal kırıklığına uğramış konuşmamı bir sırtışıyla yumuşatmaya çalışıyorum, ama o eskisinden daha yenilmiş görünüyor ve kapıya doğru yığılıyor. Kollarım onu bu şekilde hapsederken, bu pozisyon bana kendimi baskıcı hissettiriyor. Kontrolün bende olmasını seviyorum ama bunu kanıtlamak için sikimi sallamak zorunda değilim.

Bir kez daha geri çekilerek, kalınlaşan aletimin etrafındaki havlumu görmesi umurumda bile değil. Onu sıkıntılı gördüğüm için göğsüm ağrısa da, vücudunun geri kalanımda etkiye engel olamıyorum.

Gözleri aşağı bakarken soluk yanakları pembeleşiyor.

"Tanrım," diye mırıldanıyor ve gözlerini tekrar benimkilere dikeyor. "Kuralları ben değiştiremem, tamam mı? Sadece Garde ile arası açık olan bir adam benim herhangi bir konuda söz hakkım olduğunu düşünür. Baron'la evlenmek zorundayım ve onu hayal kırıklığına uğratarak başlamak istemiyorum-"

Kıkırdıyorum. "O, toplumumuzun en yüksek rütbeli kızıyla evlenerek siyasi hedeflerine ulaşmaya çalışan bir Garde hiç kimse - muhteşem, esprili ve neredeyse kendisinden yirmi yıl küçük olduğunu da ekleyeyim. Nasıl hayal kırıklığına uğrayabilir ki? Ve neden umurunda olsun ki? Onu seviyor musun yoksa?"

"Tabii ki hayır. Birbirimize katlanamıyoruz. Hikayeleri duydum. Baron, beni tükettikten sonra daha iyi bir model için bir kenara atacak bir adam, daha önce olmasa bile."

Yüzündeki tiksinti beni son derece memnun ediyor ama sözleri beni öfkeliyor. Monroe' neler yapabileceğini ve kadınlara nasıl davrandığını biliyorsa, neden onunla evlenmeyi kabul etsin ki? Şimdi bile, onu onunla bir hayattan kurtardıktan sonra, hala geri itiyor.

"O zaman istediğin aptal bir nişan yüzüğü mü?" Sebebin bu olamayacağını zaten bildiğim halde, cevap verecek kadar sinirlenmesini umarak soruyorum. "Eğer öyleyse, sana başka bir tane alabilirim, kolay."

"Aptal mücevher mi? Bu yedi milyon dolarlık bir yüzük!"

"Aynen öyle. Onunla evlenmen için gerçekten bu kadar uğraşması mı gerekiyordu? Tek yapmam gereken dans etmektir." Zapt etmeye çalıştığım sırıtış, ben onu bastıramadan yüzüme geri dönüyor.

Alay ediyor. "Neden bilmiyorsun."

"Hayır mı? Özetleyelim o zaman, olur mu?" Değerlendirmemi gözden geçiriyorum, her noktayı parmaklarımla işaretliyorum. "Ona katlanamıyorsun. Parasını istemiyorsun. Sadece seni kullandığını biliyorsun. O zaman Monroe'nun senin üzerinde ne etkisi var?" Yüzünde yine korku titreşiyor ve on ikiden vurduğumu anlıyorum. "Seni siker sikmez öldürecek bir adamla evlenmeye razı olacak kadar önemli ne bir alışverişin olabilir?"

"Sen de böyle bir adam değil misin?"

Yüzümü buruşturmamak için kendimi zor tutuyorum ve soğukkanlı bir ifade takınmaya çalışıyorum. "Belki, ama ben seçimimi yaptım. Beni pişman etme." Eğer Gerçeği öğrenmenin tek yolu onu tehdit etmek, şu anda her şeyi deneyeceğim.

Çatık kaşları yüzünden düşüyor ve dengesini bozmaya niyetli olmama rağmen, *bana* karşı ilk belirsizlik iması kalbimin sıkışmasına neden oluyor.

"En azından bir seçeneğin vardı," diye homurdanıyor sonunda.

Bu birkaç kelime neredeyse ayaklarımı yerden kesiyor. Tartışmamız sırasında şimdiye kadar oynadığı kartları hatırlamaya ve hangilerini hala göğsüne yakın tuttuğunu tahmin etmeye çalışıyorum. Garde'ın kadınları üzerinde baskıcı olabileceğini biliyorum ama en azından onun da söz hakkı olması gerekmez miydi?

Kiminle evleneceği kadar önemli bir konuda? Yoksa sadece kendisine dağıtılan el ile mi çalışıyordu?

"Baban Monroe ile evlenmeni tartıştığında ne dedin?"

Yüzü allak bullak oldu. "Ne demek istiyorsun?"

"Baban sana Monroe ile evlenmek isteyip istemediğini sorduğunda... cevabın ne oldu?"

Kollarını kavuşturuyor ve gözlerimin içine bakmaktan kaçınıyor. "Bana hiç sorulmadı, tamam mı? Bana söylendi ve hepsi bu kadar. Asla bir tartışma olmadı."

Göğsümde öfke yükselirken zihnimde endişe süzülüyor. "Peki ya ben? Beni seçebildin mi?"

Kaşları çatılır. "Bunun ne önemi var ki?"

"Söylediğin her şey önemli. Anlat bana Lacey." Çenesini yukarı kaldırıp onu gözlerimle buluşmaya zorladığımda nefesi kesiliyor. "Beni seçebildin mi?"

"Evet." Fısıltıyla verdiği cevap damarlarımı donduran endişeyi ısıtıyor ve nihayet ciğerlerime yeniden hava giriyor. "Babam bana senin aday olduğunu söyledi. Sonra annenle tanıştım, o da... Tanrım, inanılmaz biriydi. Onunla tanışmaya bayıldım. Seninle ilgili bir seçenek sunuldu ve ben de evet dedim. Ama Baron'la? Bana söylendi."

Duygular içimde dönüyor ve hangisine tutunacağımı bilemiyorum. için.

Son on beş dakikada Lacey hakkında

Bir yıl boyunca onu hedefim olarak saplantı haline getirdim. Monroe'yu koca olarak seçmesinde onun da payı olduğunu düşünmüştüm ama . zaman altındaydı ve görünüşe göre, tüm hayatını neredeyse bir oyunmuş gibi küçük ihlaller yaparak, kafesle tehdit edilene kadar tasmaını çekerek geçirdi.

Dün gece sonsuza dek kapana kısılmadan önceki son isyan hareketiydi ve ben bunu ondan çaldım. Onu tuzağa düşürmek istemiyorum, ama onu güvende tutacaksam, ona öğretilen oyunu oynamalı ve ikimizin de eli kazanmasına yardımcı olmak için blöflerini görmeliyim.

"O zaman neden benimle değil de Monroe ile evlenmen gerekiyordu? Senin üzerinde nasıl bir etkisi var? Söyle ki sana yardım edebileyim."

Başını yavaşça sallıyor. "Bu basit bir iş anlaşmasından daha fazlası. Onun... onun bir şey yapması gerekiyor ve ben... ben karışmak istemiyorum."

"Bu kadar belirsiz olmayı bırak ve konuş benimle. Sırlarını saklayacağım *Tine*, yemin ederim."

Cevap vermek için ağzını açıyor ama kapanıyor ve o öfke gözlerini yeniden ısıtıyor. Söylediğim bir şey onu yine kızdırdı ama ne olduğundan emin değilim.

"Hayır, beni kaçırıp seninle evlenmeye zorlayamazsın ve sırlarımı da çalamazsın. Eğer bende uysal bir eş arıyorsan, fena halde yanılmışsın."

"İlginç, yani Monroe için uysal bir eş olmaya razıydın, öyle mi? Çünkü sizi temin ederim ki *ben* asla kartondan bir Garde eşi aramadım. Seni evcilleştirmek değil, özgürleştirmek istiyorum."

Bir cep telefonu sesi bizi böldü. Sanki zamanında cevap vermezse cihaz patlayacakmış gibi cebini karıştırıyor. Arayanın kimliğini okuduğunda rahatlatarak derin bir nefes alıyor.

Kiminle konuşmak için bu kadar rahatladı? Ailesinin benimkine tercih ettiği piç mi?

O cevap vermeden önce kıskançlık devreye giriyor ve cevap vermek için telefonu elinden kapıyorum.

"Kian, hayır!" Kapiya doğru hamle yapıyor ama ben boştaki elimle boynunu kavrayıp sıkıyorum. Tutuşumun altında hemen gevşiyor ve benimle savaşmaya çalışmıyor. Avucumun altında titreşen lezzetli bir solukla birlikte küçük bir inilti çıkarıyor.

İlginç.

Başparmağım boynunun ayrılıyor ve arayanın kimliğine bakarken pürüzsüz tenini sıyrıyorum.

Anne.

Bu çok can sıkıcı.

"Bunu cevaplama izin vereceğim." Parmaklarımın geri kalanını konuşmasına yetecek kadar gevşetiyorum. "Ama sadece onu tebrik etmem gerektiğini söylemek için."

"Kian, bunu yapamam. Onunla adliyede buluşmam gerekiyor."

"O zaman ona yeni evlilik ruhsatlarınızın kalmadığını söyleyin." Bir sırıtış serbest kalmaya çalışırken ağzımın köşesi yukarı doğru kıpırdıyor.

"Eğer ona Baron'dan başka biriyle evli olduğumu söylersem, tüm ailem mahvolur!"

Babasının zaten ailemi mahvetmeye çalıştığını ve o zamandan beri tırnaklarımızla kazıyarak yükseldiğimizi haykırmak istiyorum. Ama gözyaşları gözlerini dolduruyor, onları değerli taşlar gibi parlatıyor ve ben güçlü elmas kraliçemin ağladığını görmeye dayanamıyorum, nedeni ne olursa olsun.

"Eğer bir McKennon'la evlenmek inandığınız kadar yıkıcıysa, devam edin. Cevap ver." Cep telefonunu ona geri verirken içimden iğneleyici kelimeler tıslıyor. "Yeni kayınvalideme söylemek için nasıl bir yalan bulduğunu görmek isterim. Bir brunch randevusu ayarlamayı unutma."

Onu bırakıyorum ve geri çekilip kanepeye yaslanıyorum, ellerimi deri koluna dayıyorum.

Bana biraz da kafa karışıklığıyla temkinli bir şekilde bakıyor. Neye, bilmiyorum, ama cevap verdiğinde ve Moira O'Shea ahizeye bir ölüm perisi gibi çılgılık attığında aşırı analiz yapmayı tamamen bırakıyorum.

Sahne 9

YÜKSEK STAKLAR

Lacey

"**L** Acey! Lacey, iyi misin?"

Annemin çılgılığı beni elektrik prizindeki bir kuruş gibi sarsıyor.

"Anne! Anne! İyi misin? Neler oluyor?!"

"Lacey! İyisin. Tanrı'ya şükür. Bu sabah cevap vermedin ve o zavallı kızın sen olmasından korktum!"

Kian kanepeye uzanırken sıkılmış gibi davranıyor, belirgin karın kasları artık kuru ve gelişigüzel çalışıyor. Ama koyu kumral kaşları ilgiyle hafifçe kalkıyor.

"Anne, sakin ol. Seni anlayamıyorum. *Kimin* ben olduğumu sandın?"

O kadar sert yutkunuyor ki, daha önce aldığım ibuprofen'e rağmen benim de boğazım ağrıyor. Elim boynuma, Kian'ın parmaklarının olduğu yere gidiyor. Göz ucuyla dudaklarında küçük, sinir bozucu bir gülümseme belirliyor. Ben de ona kaşlarımı çatıyorum.

"Bu sabah Rouge soyunma odalarından birinde bir kadın ölü bulundu! Yüzü tanınmayacak şekilde dövülmüştü ama beyaz bir gelin kostümü giyyordu ve saçları seninkiyle aynı renkteydi. Çok korktum Lacey."

"Dün gece Rouge'da bir kadın mı öldürüldü?" Gözlerim açıldı.

Kian'ın ukala ifadesi kayboluyor ve yaklaşmak için kanepeyi itiyor. Kalın telli kolları yumruk olmuş ve ben onun

Kalp atışları damarlarında atıyor. Ama benden bir nefes durduğunda, teninden yayılan sıcaklık benimkini ısıtacak kadar yakın olduğunda, korkmuyorum.

Korunduğumu hissediyorum.

Tehlikeli.

"Evet! Kendi işimizde! Adliyede sizi beklerken müdür bana haber verdi. Baban bugün gardiyanlar molaya çıkana kadar aramayacağı için onunla konuşamadım. Sana da ulaşamayınca en kötüsünü düşündüm!"

"Anne, çok üzgünüm ama ben iyiyim." Gözlerim Kian'buluşuyor ve ironi gözümde kaçmıyor. "Ben güvendeyim."

"Neredesin? Roxana süitinizde olduğunuz konusunda ısrar etti ama korumalarımızdan biri gittiğinizi söyledi ve Maeve de onları kulüpte bıraktığınızı iddia ediyor."

Kalp atışlarım hızlanıyor. Kahretsin, Maeve pek bir şey hatırlamıyor olabilir ama bana karşı en büyük kanıtlardan birini hatırlıyor.

Kian başını sallar ve fısıldar, "Hatırlayamayacak kadar harap olmuştu."

Ona başımı salladım ve yalanını kullandım. "Dün gece limuzinin ötesini hatırlayamayacak kadar sarhoş olduğu gerçeğini örtbas ediyor. Benim için endişelenme, ben iyiyim. Rouge'da şimdi ne oluyor? Polis orada mı?"

"Zavallı kız olay yeri inceleme ekipleri ve adli tabip tarafından inceleniyor. Polis, kulübün etkin sahibi olduğum için benim de kulübe gitmemi istedi. Şimdi adliyeden ayrılıyorum, böylece onların sorularını yanıtlayabilirim."

"Kimin yapmış olabileceğini biliyorlar mı?"

"Kurbanın adını bile bilmiyorlar Lacey!"

"Tamam, özür dilerim. Ben de endişeliyim ve tüm bunları kafamda oturtmaya çalışıyorum."

Kian'ın güçlü eli enseme kavırıyor ve her ne kadar istemesem de enseme masaj yaparken kendimi ona bırakıyorum.

"En önemli şey bizim sorumlu bulunmamamız. Baş dedektif bizimkilerden biri, bu yüzden en azından bu bizim tarafımızda.

bir anlaşmanın ortaya çıktı."

Bir büyüğe karşı fikrimi söylememek için dudaklarım dişlerimin arasında yuvarlanıyor.

"Evet," diye mırıldanıyorum, alaycılığımı anlamayacağını bildiğimden. "En önemli şey de bu."

Eğer masum biri ölmüşse, kimin kimin tarafında olduğu önemli olmamalıdır. Katil ya kurum içinde ya da hükümet tarafından uygun şekilde cezalandırılmalıdır. Ancak suikast yüksek rütbeli bir üye tarafından yapılmışsa, ikisi de gerçekleşmeyecektir.

Garde'da işler böyle yürür. Ailem el sıkışma ve kafa çevirme toplumunda büyür. Kil poker fişleri para kadar iyidir ve sadakat ancak onu güvence altına alan şantaj kadar iyidir.

"Tanrıya şükür Monroe henüz adliyeye gelmemiştir." Kaşlarımı çattım. "Orada değil miydi?"

"Hayır. Rouge'u haber vermek için aradım. Hatta yaratacağı skandala rağmen onunla birlikte olmanızı umuyordum."

"Aradığında ne dedi? Endişeli miydi?"

Soruma cevap vermeden önce bir duraksama oldu. "O, , geri aramadı. Korumalarından biri mesajı ileteceğine söz verdi ama Baron Strip'te halletmesi gereken bir işle meşguldü. Garde erkeklerinin nasıl olduğunu bilirsiniz. Her zaman çok meşguldürler."

Evet, servetini kumarda kaybetmekle meşgul.

"Nişanlım o kadar meşguldü ki *hayatta* olduğumdan emin olamadım mı?"

Evleneceğim adamın beni sadece onun için bir değerim olduğunda önemsemesi canımı acıtmalı ama hayal kırıklığım annemden kaynaklanıyor. O da bu anlaşmayı en az benim kadar , bu yüzden her zaman onu desteklemesi canımı yakıyor.

Ama nedense Kian'ın koruyucu kaşları yanıklara merhem gibi geliyor. Beni hiç bu kadar önemseyen biri olmamıştı. Neden ailemin nefret ettiği bir adam olmak zorunda?

"Olaya bu şekilde bakmamak en iyisi canım. Baban ve ben ilk başta birbirimize aşık değildik. İlk anlaşmanız için büyük umutlar beslediğinizi biliyorum ama ben de babanızın ilk tercihi değildim ve zaman içinde birbirimizi sevmeye başladık. ... Eminim sen ve Monroe da birbirinizi seveceksiniz."

"Eğer benimle aynı odada olmak için bir dakikasını ayırabilirse."

Kian'ın yoğun bakışlarını engelliyorum ve elini omzumdan silkiyorum. Ondan ve bu savunmasız andan kaçabilseydim, kaçırdım. bir şeyler yapıyormuş gibi hissetmek için kapının kolunu gönülsüzce sallıyorum.

"Bir dakikanı ayırmaktan bahsetmişken, bu sabah evlenmek için bir dakikanı ayıramadın mı? Hangi cehennemdeydin? Telefonundaki konum kapalı. Bunun ne kadar tehlikeli olabileceğinden bahsetmiştik. Nasıl bu kadar umursamaz olabilirsin?"

"Ben yapmadım-" Kian'a hızlı bir bakış, yüzüne kalıcı olarak kazınmış gibi görünen kendini beğenmiş gülümsemeyi bana gösteriyor.

"Sen mi?" Ağzımı açıyorum.

"Suçlu" der gibi omuz silkiyor.

Elbette düşünmüştür. Bu psikopat belli ki planındaki her şeyi ne için düşünmüş? İntikam için mi? Ancak insanlar intikam için evlenmezler ve Garde aile soylarını kurutmak için aşırı doz ve sahte intiharlar kullanır. Para için olamaz çünkü McKennon'lar milyarder.

Ama Kian bir varisi olmadığı sürece tek kuruş görmüyor.

Garde onaylı bir evlilik yapmazsa -ki Kian beni bir kenara attıktan sonra babam bunu *asla* kabul etmeyecek- Finneas McKennon öldüğünde mirası Garde'ın kasasına gidecek. Statü ve aile seni Garde'a sokar. Güç ve veraset sizi içeride tutar.

Ve görünüşe göre Kian en büyük güç oyununu oynadı. "Lacey!"

Annem beni tekrar konuşmaya dahil ediyor. "Kusura bakma anne. Yerimi gizli tutmanın sadece New Orleans'ta olduğum sürece geçerli olduğunu sanıyordum," diye yalan söylüyorum. "Bilirsin, oradaki yönetici aile Garde'a katılmayı reddettiği için."

"Elbette sadece New Orleans değil. Sizi zarar görmeden bırakacaklarına dair verdikleri sözü tuttular ama düşmanlarımızın olduğu her yerde tetikte olmanız gerekiyor. Ve eğer bu bir uyarıysa, düşmanlarımız kendi arka bahçemizde bile var demektir."

"Bizimle hiçbir ilgisi olmayabilirdi," diye karşı çıktım, bunun doğru olmasını dileyerek.

"Saf olma. İnsanlar Baron'la evliliğinizi durdurmak için büyük olasılıkla ortaya çıkacaktır, özellikle de onun tanıklık edeceğini biliyorlarsa..."

"Tamam! Tamam, konumumu açacağım. Özür dilerim." Umarım Kian'ın Monroe'nun babam adına tanıklık edeceğini duymasını engellemişimdir. Kian'ın dakikalar önce beni sorgulama şekline bakılırsa, bildiğini sanmıyorum. Gerçi öğrendiğinde, ailem için yapmam gerekeni yapmamı engellemek için daha fazla nedeni olacak.

"Güzel. Neredesin şimdi? Bir koruma göndereceğim-"

"-Akşamdan kalmayım ve Bellagio'nun yakınında bir kahve alıyorum," diye geveliyorum, bir koruma gelip beni kurtarsın diye doğruyu söylemediğim için kendime kızıyorum.

"Lacey O'Shea, aklını mı kaçırdın? Önce konumunu kapatıyorsun, sonra akşamdan kalma olacak kadar sarhoş oluyorsun ve *şimdi* de McKennon Hotel'in karşısındaki caddede kahve mi içiyorsun? Ya onlardan biri -ya da Tanrı korusun Kian- evleneceğin gün *görürse*?"

Kian homurdanıyor. Cevap vermeden önce ahizeyi hızla kapatıyorum ve onun meraklı bakışlarından uzaklaşıyorum.

"Güpegündüz bana zarar veremezler. Ayrıca, şimdi gidiyorum."

"Bulduğunuzda konumunuzu tekrar açın ve Monroe'yu arayın. Beg ona bir şans daha vereceğim."

"Ona *yalvarmak* mı?" Yüzümü buruşturuyorum ve Kian'ın bunu duyup duymadığını görmek için etrafıma bakıyorum, ama o gitmiş. Yalnız başımayım. ne yapmam gerektiğiyle ilgili koşturuyor ama annem konuşmaya devam ederek dikkatimi dağıtıyor.

"Garde'ın kadınları, seçkinlerin seçkinlerini ilerletmek için ne yapmamız gerekiyorsa onu yaparız. Bu ülkeyi erkekler yönetiyor olabilir ama erkekleri kadınlar yönetir."

"Tabii önce adamlar bizi öldürmezse," diye mırıldandım.

"Sadece onlara bir sebep verirsek," diye savunuyor, sanki bu bizim gerçekliğimizi daha iyi yapıyormuş gibi. "Neyin tehlikede olduğunu biliyorsun. Babanın sana ihtiyacı var. Ya sen aptalca davrandığın için Baron ifade vermemeye karar verirse?"

Nefesim göğsümde sıkışıyor. "Bunu yapabilir mi ki? Yapmaz, değil mi?"

"Neden yapmasın ki? Bizi cezalandırmak için seninle hemen evlenmeyi reddederse, Garde bir mahkûmun Gardiyan olmasına daha ne kadar tahammül edecek? Babanı tahttan indirirlerse, artık liderlik sırası onda olmayacağı için Baron'un ilgisini ne çekecek? Kimse istemezken seninle evlenmeyi teklif ederek zaten bize bir iyilik yaptı. Eğer Baron seni istemezse ve baban gasp edilirse, biz de yok oluruz."

O konuşurken kalbim hızla çarpıyor. İlk defa Kian'ın beni koruma sözü için gerçekten minnettarım. Baron babamı kurtarmak için tanıklık edeceğini söylemiş olsa da Monroe evliliğimiz suya düşerse beni koruyacağına dair hiç söz vermemişti. Babamı kurtarmak için ne gerekiyorsa yaparsam, Kian beni yine de kurtaracak mı?

"Görünüşe göre sonunda kendinden başka birini düşünmeni sağladım. Doğru yapacağını biliyorum. Rouge'a yeni geldim ve gitmem gerekiyor. Baban ve ben sana güveniyoruz."

Bununla birlikte kapattı. Telefonu indiriyorum, elim sıcak, annemin az önce söyledikleri yüzünden neredeyse yanaklarım kadar sıcak.

Ne halt edeceğim ben?

Mermer üzerindeki elbise ayakkabılarının sesi oturma odasında daha yüksek sesle yankılanıyor, ta ki Kian benden sadece bir metre uzağa gelene kadar. Siyah Ferragamo mokasenlerini uzun boyuna kadar takip ederek keskin kömür grisi takım elbisesini inceliyorum. Geniş omuzlarını vurgulayarak onu olduğundan daha iri gösteriyor. Koyu kırmızı kravatındaki ince gümüş iplik, ela gözlerindeki altın beneklerin parlaklığını ortaya çıkarıyor. Gümüş bir poker fişini gelişigüzel havada çevirip cebine atarken bakışları benimkileri yakalıyor. O kadar yoğun ki karnımın alt kısmı ihtiyaçla alevleniyor. Ama o zorba ağzını açtığında bu ateş hızla öfkeye dönüşüyor.

"Yalvarmak' dediğinizi mi duydum? Büyük Lacey O'Shea'nın yaşlı Baron'a kendisiyle evlenmesi için yalvarmasını gerektirecek kadar tehlikede olan şey nedir?" Sesinde hafif aksanını ortaya çıkaran, zorlukla kontrol edilebilen bir öfke var. Derimin altında bir ürpertiyle dans ediyor ama alaycı sorusu sinirlerimi bozuyor.

"Seni ," diye mırıldandım. "Bilmeniz gereken tek şey, dün gece yaptığımız her şeyin geri alınması gerektiğidir. Bir iptal kararı alabiliriz-"

"Yapacağız amına koyayım." Beni göğsüne o kadar sert çekiyor ki göğüslerim neredeyse korsemden taşacak. Sarhoş edici dumanlı kehribar kokusu beni boğuyor ve neredeyse hâlâ konuştuğunu kaçışıyorum. "Yaptığın her şey artık beni ilgilendiriyor. Özellikle de dün gecenin geri alınamayacak kısımları varsa."

Dehşet buz gibi üzerime çöküyor. "Ne demek istiyorsun? Geri alınamayacak ne yaptık?"

Kulağıma fısıldamak için eğilmeden önce hızla nefes alan göğsüme takdirle bakıyor. Kısa, kaba sakalları yanağımı hafifçe gıdıklıyor.

"Ten *tene idik, Tine*. Dün gece aramızda hiçbir şey yoktu ve asla da olmayacak."

"bir şey yok..." Kalbim . Bir adımı atladığımızı düşündüğümü hatırlıyorum, ama o anın sıcaklığına o kadar kapılmışım ki... "Aman Tanrım. Prezervatif kullanmadık. Kian, ben hap kullanmıyorum!"

Kendini beğenmiş bir piç gibi omuz silkiyor. "İşe yarayacağını umarak bahisleri yükselttim. Görünüşe göre bu eli ben kazandım. Bunun için benden nefret edebilirsin, ama tek bir şeyden bile pişman değilim-"

Ona tokat attığımın farkına bile varmadan parmaklarımdaki sızı karıncalanıyor.

Sahne 10

BİR KRALİYET FLAŞI

Lacey

K lan'ın eli boğazımda.
Hiç bu kadar hızlı hareket eden birini görmemiştim. Yüzüstü yattığımı fark etmeden önce derinin kokusu ve pürüzsüz dokusu bana çarptı.

bir kanepe minderinde. Kian'ın sert kalçaları altımda taş kesiliyor, aptal korsem sayesinde göğüslerim çeneme kadar itiliyor ve kabarmış kığım havada beyaz bir teslim bayrağı gibi dalgalanıyor.

İri eli elbisemi yukarı çekiyor ve çıplak popomun üzerinde dolaşan soğuk hava karşısında nefesim kesiliyor. Avuç içi sağ popomun yanağını avuçladığı için bu soğukluk kısa sürüyor.

"Kian," diye hayıflandım. "Sen ne-"

Ben ona karşı koyamadan eli çevremde hareket ediyor ve havada keskin bir çatırtı çınlıyor. Kışıma yediği tokat ona vurduğum kadar sert değil ama yine de acısıyla inliyorum.

"Kian!"

"Asla..." Bana bir tokat daha atıyor ve beni inletiyor. "Vur..."

Şaplak!

"Ben..."

Şaplak!

"Tekrar, karıcığım."

Şaplak!

Sadece beş şaplak, birbiri ardına, neredeyse bedenimin kavrayamayacağı kadar hızlı bir şekilde atılıyor. Ama zihnim çok iyi biliyor

Neler olduğunu. Bir utanç seli damarlarımdan akıyor ve görüşümü bozan beyaz gözyaşları olarak ortaya çıkıyor. Alt dudağım titrerken bile yanaklarımdan aşağı dökülmelerine izin vermeyi reddediyorum. Ağlamamak için dişlerimi sıkıyorum ve yumruklarımı kanepenin minderine vuruyorum, öfkeyle titriyorum.

Bu çok aşağılayıcı.

Sözde kocam bana *şaplak atıyor*.

Garde sırlar konusunda ne kadar harika olsa da, en kötü saklanan sır erkeklerin eşlerine nasıl davrandıklarıdır. Konu kadınlarını fiziksel olarak cezalandırmaya geldiğinde geri adım atmıyorlar. Eğer taciz kontrolden çıkarsa, Garde bunu örtbas eder. Babam bir anomaliydi. Bağırırdı ama anneme yumruk kaldırdığını hiç görmedim. Baron ise beni sert bir el ile yöneteceğine söz verdi.

Sanırım Kian da diğer Garde erkekleri gibi.

Neden en çok bu farkındalığın canımı yaktığını bilmiyorum. Bu düşünce burnumu çekmeme neden oluyor ve vücudum utançtan aşırı ısınıyor ta ki... ta ki sıcaklığın başka bir şeye dönüştüğünü fark edene kadar...

Avucu, acı veren darbeleri indirdiği yeri okşuyor. Güçlü parmakları, kafa karıştırıcı işkencesinden dolayı hassaslaşan cildimi nazikçe yoğuruyor. Dizlerimin üzerine kalkmaya çalıştığımda, elini enseme koyarak beni sertçe geri itiyor. Bedenim beni dinleyip sessizce tekrar kalçalarının üzerine uzandığında şaşkınlığa uğruyorum. Onaylamak için enseme sıkıyor ve hem oradaki hem de kalçalarımdaki şehvetli baskı dudaklarımdan utanç verici bir inilti çıkarıyor.

"İyi hissettiriyor, değil mi? Bir erkek ve karısı arasında ceza böyle hissettirmeli."

Tanrım, eğer beni böyle "cezalandıracaksa", tekrar kötü olmak için sabırsızlanıyorum.

Parmaklarıyla enseme nazikçe iterek, garip açığa rağmen yüzünü görebileceğim şekilde başımı ona doğru çevirmemi işaret ediyor. Sert çenesi gergin ve çatık koyu kumral kaşlarının üzerinde sanki kontrolünü korumaya çalışıyormuş gibi bir ter izi var. Yine de o ela gözler her şeyi anlatıyor. İhtiyaçtan erimiş gibiler ve beni tekrar becermesi için yalvarmamak için dilimi ısıriyorum.

"Bana asla öfkeyle vurma Lacey. Garde kötü davranışları teşvik etse , Garde'ın ne düşündüğünü umursamadığımı göreceksin. İçindeki ateşi ehlileştirmek istemiyorum ama kontrolden çıkmasına da izin vermeyeceğim."

"Oh, ama öfkeyle bana vurabiliyorsun?" Tükürdüm.

Başını sallıyor ve yanaklarımdan birini daha da sert bir şekilde yoğurarak ağrıyan merkezime tehlikeli bir şekilde yaklaşıyor. Kukum zonkluyor ve çarpık arzu, uyarılmayı doğru dalgalandırıyor. Kıçım hafifçe kalkarken vücudumun kendi akli var, daha aşağı inmesi için yalvarıyor. Sert bir kalınlık kalçamı dürtüyor ve şehvet dolu zihnimin onun da bundan zevk aldığını fark etmesi çok uzun sürüyor.

"Kızgınmışım gibi mi hissediyorsun, *Tine*?"

Bana doğru hafifçe itiyor ve beni kalçalarına tutunmaya . Bacaklarım açılıyor ve usta parmakları sonunda göbeğimi buluyor.

"Mmm, hayır. Hayır, değil."

Parmaklarından biri hızlı bir tempoyla klitorisime doğru dönüp nabız atmadan önce sırılıklılam giriş yerimde tembelce oynuyor. İçimden bir inilti kaçıyor ve başımı ondan yana çeviriyorum. Sanki kaçmaya çalışacağımdan korkuyormuş gibi çenem deriye dayanana kadar parmakları sıkılaşıyor. Tekrar sakinleştiğimde, alçak sesle söylediği cesaretlendirici sözler karnımın alt kısmının dönmesine neden oluyor ve buna karşılık ensemdaki tutuşu hafifliyor.

"Gördüğüm kadarıyla, bana vurmanı gerektirecek hiçbir şey yapmayacağım. Senin ceza yöntemine asla ihtiyacım olmayacağına söz , peki ya sen? Benim cezalandırma yöntemim hakkında ne düşünüyorsun, karıcığım?" Başlık tıslayarak çıkıyor, yoğun bir sahiplenmeyle.

"Ben senin karın değilim," bunu bir azarlama olarak söylemek istemişim ama Tanrı olsun, bunun yerine bir inilti olarak çıktı.

Birden klitorisim onun dokunuşundan mahrum kaldı ve sol kık yanağım başka bir şaplaktan dolayı yanıyor.

"Kian!" Parmakları klitorisime masaj yapmak için hemen geri dönene kadar kıvraniyorum.

"Sen benim karımsın Lacey. Gazeteleri, videoyu gördün ve yüzüğüm sende. Gece yarısı düşünümüzü hatırlamıyor olabilirsin ama kiminle evli olduğunu unutmama asla izin vermeyeceğim. Benimle. Lanet Monroe Baron'la değil. Anladın mı?"

"Kian, ben-"

Şaplak.

"Pekala, tamam!" Serbest kalmam o kadar yakın ki her şeyi kabul edebilirim. "Ben senin karınım, tamam mı?"

"İşte bunu duymak hoşuma gidiyor, *Tine*." Kian nefesinin altından güvence mırıldanıyor ve beni ürpertiyor. "Ama bir gün seni buna inandıracağım."

Eli boynumdan ayrılırken diğer eli zonklayan klitorisimi okşamaya devam ediyor. Artık beni okşayan parmak uçlarından başka hiçbir şey tutmuyor ve ikimizin de beni tam istediği yerde fark etmem bir saniye sürüyor. Hiçbir yere gitmiyorum.

Parmaklarına karşı kıvranıyorum, serbest kalmayı arıyorum ve vücudum ihtiyaçla ateşleniyor. Beni orgazmın eşiğine getiriyor, ama boş amım ağrıyor ve oraya tam olarak ulaşamıyorum.

"Kian," diye .

"Benim için ağlamayı dinle. Dün gece seni doyurdum ve şimdiden seni tekrar becermemi diliyorsun. Seni sikimle doldurmamı istiyorsun, değil mi? Bu tatlı amcıktan sızana kadar döllerimi içine akıtmamı?"

İğrenç sözleri karşısında yanaklarım yanıyor ama nefes nefese kabul ediyorum. "Evet."

"Dar amcığının beni emişine bayıldım, döllerim için açgözlüydün." Sıcak nefesi kulağımı gıcıklayana kadar öne eğiliyor. "Sıcak amcığından ayrılmak istemedim, *tine*. Hayatımın sonuna kadar içinde gömülü kalmak istedim. Ve şimdi istediğin zaman sana bu kadar iyi hissettirebilirim. Bu hoşuna gitmez miydi, karıcığım? Seni bu kadar iyi becerirsem, asla istemez misin?"

Sözleri ısıtıyor ve sızlatıyor ama ona cevap veremiyorum. Önemli olan tek şey gelmek.

Ayağa kalkıyor ve sıcak nefesi yüzümü serinletiyor. Parmakları klitorisimi öfkeyle ovuyor ve bu his beni döndürüyor ta ki sonunda...

Sonunda.

Göbeğimi terk ediyor ve kıç yanağıma sert bir tokat atarak beni şehvetli bulanıklığımdan uzaklaştırıyor.

"Kian!"

Hızla altımdan çekiliyor ve ben daha ne olduğunu anlamadan Kian ayağa kalkarken ben yine yüzüstü kanepeye düşünüyorum. Oturmak için çabalıyorum ve fırırlı eteğimi düzeltiyorum, bu basit hareketi yönümü bulmaya çalışmak kullanıyorum.

Sonunda tekrar başımı kaldırdığımda, sinirli ve azgın bir halde, Kian'ın ela gözleri bana dik dik bakıyor.

"Ben... um..." Bunun acımasız bir şaka olmadığına dair ona şüpheyile yaklaşıyorum. Ama kara kahkahası aksini söylüyor.

"Sen gelmedin mi? Bunun farkındayım Lacey. Kollarımda parçalanmanın nasıl bir his olduğunu artık biliyorum ve sen de tam bunun eşiğindeydin, bu yüzden durdum."

"Kian," diye alay ettim. "Ne be?"

"Teslimiyetini hissettim. Gerçek teslimiyetini, Garde'ı yatıştırmak için yaptığın numaraları değil. Ama düzgün bir şekilde hükmedilmenin nasıl bir his olduğunu bilmen ve bunu yaptığımda bana güvenmen gerekiyor."

"Hükmetmek mi? Ne? Beni yüzüstü bırakırsan sana nasıl güvenebilirim?!"

"Döndüğümde gelmene izin vereceğime güvenmek zorundasın." Uzun parmakları kollarını düzeltir ve az önce olanlardan hiç etkilenmemiş gibi gümüş, yakut ve elmas kol düğmeleriyle . Ama Armani pantolonundan taşmak üzere olan kocaman ereksiyon ona ihanet ediyor.

"Sen de gelmedin," diyerek aletine bir bakış attım. Kumaşın altından piercingini bulmaya çalıştığımı fark edince gözlerimi hızla kaçırıyorum.

"Oh, benim için endişelenme, Lacey. Burası Vegas. Evlenmemiş bir adam olduğuma göre, sikimi ıslatmak için daha pek çok fırsatım olacak." Bunu söylerken bana bakmıyor ama sözleri beni yine de etkiliyor.

Kıskançlığın asidik tadını dilimde hissettiğimde şok oluyorum. Sonunda kol bana bakıp ellerini ceplerine sokarken elim göğsümü ovuşturuyor.

"gereken bir iş var."

"bakalım. Nereye gidiyorsun?" için yer değiştiriyorum, ama amım protesto için çırpınıyor ve bunu daha iyi düşünüyorum. Ayrıca bir gerçeği de biliyorum

Deri kanepenin üzerinde görmesini istemediğim nemli bir leke bıraktım.

bu piçin işine gelirdi.

"Sen benim karım mısın?" diye sorarak beni şaşırttı.

"Hayır." Kelime refleks olarak ağızımdan çıkıveriyor ve bunun bir hata olduğunu hemen anlıyorum.

Başını sallıyor, sakalının kaba gölgesini ovuşturduktan sonra parmağını sallayarak beni işaret ediyor. "O zaman nereye gittiğimin seni neden ilgilendirdiğini anlamıyorum."

Kendi sözlerimi bana karşı kullanması karşısında çenem düştü. Yaşadığım şoku görmezden gelerek telefonumu düşürmüş olabileceğim yumuşak beyaz halının üzerinden alıyor ve cebine sokuyor.

"Kian-bekle, o benim!"

"Daha sonra geri alabilirsin."

"Şimdi ihtiyacım var. Ya biri ararsa?"

"Merak etmeyin, mesajınızı alırım."

Kalbim karnıma düşüyor. "Ama ya-"

"Baron mu?" Kian'ın sesi unvanla alay edercesine yükseliyor. "Eğer değerli Monroe'nuzsa, bu çağrıya cevap vermekten en çok ben keyif alacağım."

Arkasını dönüp kapıya doğru giderken kendini ayarlıyor ve sonunda şaka yapmadığını anladığımda kafamda alarm zillerinin çalmasına oluyor.

"Bekle, cidden, Kian. Beni burada bırakamazsın! Gitmem gerek."

Girişteki masadan telefonunu alıyor ve tekrar kucağına atlamak istememe neden olan seksi, alaycı bir sırıtışla bana bakıyor. "Bana vurduğun için cezan bu. "Bana vurmanın cezası bu. Doymamış şehvet ve zavallı, cömert, gösterişli yakışıklı kocana yaptıklarından dolayı kendini suçlu hissetmek. Belki bir dahaki sefere bana saygı göstermemek istediğinde, seni nelerden mahrum bırakabileceğimi hatırlarsın."

Alay ediyorum, "Yani beni reddettin ama gidip bir kulüpte ineceksin öyle mi?" "Bu seni rahatsız ediyor mu..." duraklıyor, aynı lanet sırıtış yanıp sönüyor, "...karım?"

"Hayır!" Ve bu beni rahatsız etmemeli. Bir Garde kadınının kocasından isteyebileceği tek şey sağduyudur, sadakat değil.

Kian kocam olduğundan değil. Olmadığına göre, sağduyulu olmakta ısrar edemem.

"Yazık," diye iç geçiriyor, sanki beni hayal kırıklığına uğratan kendisiymiş gibi. "Gitmeden önce evlilik cüzdanımızın *birkaç* kopyasını , yok et, umurumda değil. Ama ben yokken kendini tatmin etmeye çalışma. Anlarım," sinir bozucu bir ses tonuyla emrediyor ve dönüp kapıyı açıyor.

Koltuktan fırladım. "Kian, bekle-"

"Ve yine de bana itaatsizlik ederken beni çok fazla düşünmemeye çalış."

Ben kapıya doğru hamle yaparken bana göz kırpmıyor ama ben oraya varamadan kapıyı arkasından kapatıyor.

"Kian?" Avucumun içiyle kapıya vuruyorum. "Kian!"

"McKennon Otel'deki süitimdesin." Kian'ın sesi bana doğru yankılanıyor ve kapının yanında fark etmediğim hoparlörden geriye doğru ırkiliyorum. "Yalıtım ve ses yalıtımı kusursuz. Kurulumunu bizzat ben denetledim. O yüzden istediğin kadar bağır Lacey McKennon. Kimse seni duymayacak."

Sözlerinin gerçekliği soğuk bir sis gibi üzerime çöküyor ve uzun dakikalar boyunca hoparlöre bakıyorum. Tehdidi kulaklarımda çınlamayı bıraktığında, çıkış yolu olmayan oturma odasındaki pahalı mobilyalara doğru yavaşça topuklarımda üzerinde dönüyorum.

Sonra aklıma geldi.

Beni özgür bırakmak istediğini söyledi ama bu da başka bir yaldızlı kafes. Anahtar sadece kocamda var... ve onun da beni dışarı çıkarmak gibi bir arzusu yok.

Her zamankinden daha çok kapana kısıldım.

Sahne 11

HEPSİ İÇİNDE

Kian

"N o telefonlar," diye derin bir ses kumarhane katındaki gürültünün arasından yükseliyor ve başımı ekranımdan kaldırıyorum. Uzun boylu, siyah saçlı fedainin solgun yüzü kırmızı çiçek açar, yakındaki bir kumar makinesinin yanıp sönen ışıklarıyla renk daha da kötüleşir. "Kahretsin, Bay McKennon, özür dilerim. Karanlık-"

Cep telefonumu cebime sokup çipimle değiştirmeden önce "Bir daha olmasına izin verme," diye emrediyorum.

Ailemin kumarhanesindeki kurallar tabii ki benim için geçerli değil, ancak güvenlik uygulamamda küçük karımı izlemek resmen yeni favori takıntım. Bu da dikkat dağıtıcı şeyleri bir kenara bırakıp kafamı oyuna vermem gerektiği anlamına geliyor.

Yüksek roller odasının fedaisini tanımıyorum ama gözlerindeki korku tanıdık geliyor. Garde mafya köklerinden çok uzaklaştı ama yine de eski yöntemlerden vazgeçmiş değiliz. Benim yöntemlerim en tecrübeli suçluların bile ödünü koparabilir.

"Sen yenisin." Bu bir soru değil, cevabı zaten biliyorum. "Senin adın ne?"

"Lorenzo, efendim. Özür dilerim, Bay McKennon. Başınız eğikken sizi tanıyamadım."

Kumarhaneyi tararken sorunu bulmam uzun sürmedi.

En yakındaki oyun masasında bir kadın dans ediyor, ama bizden özenle uzaklara bakıyor. Fedai ise suçlulukla bize bakıyor.

bana geri dönmeden önce kadın.

Ona yaklaşıyorum, boşluğu doldururken gümüş çipimi rahatça çeviriyorum. Dudaklarım alaycı bir sırıtışla kalkıyor.

"Güzel, değil mi?" Başımı, parlak siyah sütyeniyle göğüslerini çenesine kadar kaldırmış olan kadına doğru eğiyorum ve çipimi tekrar takım elbisemin cebine sokuyorum.

Fedai biraz rahatlıyor ve yüzünde aptal bir gülümsemeyle onu bir aptal gibi izliyor.

"Evet, patron, o bir duman gösterisi-"

Silahımın namlusu kaburgalarına saplanınca homurdanıyor. Kendimi konumlandırıdığım açıdan, karanlık koridorda kimse silahımı göremiyor. Kocaman gözleri benimkilere kayınca elimi omzuna atıyorum.

"Şimdi bunun bir bıçak olduğunu hayal et. Bu bıçağı kaburgalarının arasından geçirip o değerli ciğerlerine sapladığımı hayal et. Çok geç olana kadar kimse kendi kanında boğulduğunu anlamadan kapıcıların temizlik odalarından birine taşıyabilirim. O amcığa bakmak hayatınıza değer mi?"

"Hayır."

"Akıllı adam, çünkü benimkine de değmez. McKennons'ı -ve bu isme sadık herkesi- güvende tutmak için buradasın."

Silahımı kılıfına sokarken geri çekilip omzunu irkilmesine neden olacak kadar sertçe sıkıyorum. Bir ter damlası şakağından aşağıya doğru süzülüyor ve takım elbisesinin ceketine damlıyor.

"McKennon'lar ikinci bir şans vermezler, ama sen yenisin, bu yüzden bu senin uyarın olsun. Burası Vegas, Lorenzo. Kuku gibi sıradan bir şeyin işinin önüne geçmesine izin verirsen, bir dahaki sefere kuraklık olduğunda Mead Gölü'nün yüzeyinde sallanırsın. Anladın mı?"

Bana hevesle başını ve ben de iyi bir önlem olarak omzunu bir kez daha sıkıyorum.

"Gezinen gözünle iyi şanslar asker."

Onun yanından geçip atmosferin anında daha sessiz ve daha az dumanlı olduğu yüksek roller odasına giriyorum. Masa oyunları daha sakın çünkü bahisler daha yüksek ve oyuncular daha

ortalama bir turistten daha tecrübeli. Odanın arka tarafındaki kırmızı perdeye doğru yürüdüm.

Merek beni kaşlarını çatarak karşılıyor, kaşları alnından parlak kahverengi kafa derisine kadar çatılıyor. Dudakları kısa, tuzlu ve biberli keçi sakalının içinde kaşlarını çatıyor ve kocaman kolları neredeyse tamamen siyah takım elbisesini patlatacak şekilde çapraz duruyor.

"Bunu gördün mü?" Gördüğünü biliyorum. Merek zavallı Lorenzo'nun kışını yakacak.

"Keşke ."

"Adamlarına dikkat etmelisin dostum. Kendi askerlerimi batırmak zorunda kalmak istemiyorum."

"Oh, bir daha olmayacak. Bundan kendim emin olacağım." Perdeyi geri çekmeden önce odaya doğru başını salladı ve alçak fısıltısını duymak için hafifçe eğildim. "Babanla birlikte içeride beş kişi var. Muñoz, Milton, Thomson ve şu İtalyan, Luciano, New York'tan gelen capo'sbirlikte."

Babam dışında, bu adamlardan üçüne hayatım pahasına güveniyorum. Bir diğeri McKennon'ın servetine ve gücüne sadık ve sonuncusu bu kanlı odada bile olmamalı ama patronu onu hizada tutacaktır.

"Olağan şüpheliler o zaman. Biliyorlar mı?"

Başını sallıyor. "Gerçi henüz kimse bir şey söylemedi. Sanırım sonuçları hakkında konuşmak için senin gelmeni bekliyorlar. Uyarayım, Luciano'nun ikinci adamı buraya gelmeden önce birkaç kadeh içmiş bile. Kabadayılık yapacağından şüpheleniyorum."

"Mükemmel. Dışarı çıkarmak için can attığım bastırılmış bir saldırırganlığım var."

Merek homurdanıyor. "Evlenmenin bu gerginliği azaltması gerekir. En azından benim için öyle oldu."

"Evet, karın senden hoşlanıyor dostum. Hepimiz doğru adımlarla başlayamayız."

"Bir dahaki sefere onu kaçırmamayı dene. Bunun işe yaradığını duymuştum."

Merek benim yüzümden sessizce gülerken ve perdeyi içeri girmeme yetecek kadar çekerken, "Lanet olası pislik," diye mırıldanıyorum nefesimin altında.

Kırmızı Oda küçük, bakara, blackjack, rulet ve poker için sadece dört masa var. Odayı dolduran puro dumanı, şimdiye kadar alışmış olmam gerektiği halde gözlerimi yakıyor. Sadece en sağdaki poker masasında oyuncu var ve onların konuşmaları, poker fişlerinin kart masasında birbirine çarpma sesleriyle noktalanıyor.

"Oğlum! Sana bir yer ayırdım delikanlı," diye sesleniyor babam, dudaklarının arasında uzun bir Kraliyet purosı. Altın sargısı ve pırlantalı bandı, tepedeki Tiffany vitraydan gelen ışıkta parılıyor.

Babam ve Muñoz'un yanındaki boş koltuğa oturmak için rulet masasını geçiyorum, maden suyu ve poker fişleriyle çoktan kurulmuşlar. Masanın etrafında farklı derecelerde boş altı yüksek top bardağı var ve Muñoz'un bardağı tik McKennon Hotel ve Casino altlığına terliyor.

Odaklan.

Önümdeki cipsleri saydıktan sonra elimi cebime sokuyorum ve başparmağımı orada tuttuğum cipsin üzerindeki desenin üzerine sürüyorum. Babamın benim için sipariş ettiğı soğuk, köpüklü suyu yudumluyorum ve yutmadan önce ağızımda köpürmesine izin veriyorum. Puroların havaya yaydığı tatlılıktan derin bir nefes alarak burun deliklerime dolmasına izin veriyorum ve iki adım babamın viskisinin ağız sulandıran kokusundan kurtuluyorum.

İkimiz de beni merkeze neyin yerleştirdiğini çabucak öğrendik. Etrafımı analiz etmek, herkesin ağızından kaçırdığı ufak tefek şeyleri tespit etmek ve benim için en önemli olan insanları hatırlamak, herhangi bir isteğı engellemek için kullandığım en iyi üç teknik oldu. Günaha girmeyi görmezden gelmek, Lacey ile olan görevimin bana bir amaç vermesinden bir yıl öncesine göre çok daha kolay. Şimdi de bu yöntemleri kullanıyorum ve buna Lacey'nin üst katta bana taparcasına kızmış halinin lezzetli görüntüsünü de ekliyorum. Nabzım tekrar rahatladıktan sonra, nihayet diğerk oyuncularını değerlendirmek için arkama yaslanıyorum ve elimizdeki göreve odaklanıyorum: adımıza sadık ailelerin toplantısı.

Merek beni katılımcılar hakkında iyi bilgilendirdi. Şu ana kadar her birinin babamın sahip olduğı milyon dolarlık puroyu içiyor olması dışında bir sürpriz yok.

"Gördüğüm kadarıyla Gurkha'ları ıkarmışsınız."

"Bunun gibi kutlamalar onlar için mükemmel, değil mi? İşte -" Babamın endişeli bakışları kısa sürüyor. Masada başka kimse görmemiş olacak ki, sağ tarafındaki çantadan uzun bir puro çıkarırken kayboldu. Bir McKennon Otel ve Kumarhanesi kibrit kutusu ile birlikte bana uzatıyor. "Bunu senin için çoktan kestim."

"Teşekkürler, baba."

Cebimdeki çipi bırakıyorum ve puronun dibini kızartmak için bir kibrit çakıyorum. Bir süre dinlendirdikten sonra kapağı ağızıma yerleştiriyorum ve dumanlı, zengin kestane, vanilya ve karamel aromalarını içime çekiyorum. Tadı dilimin üzerinde dönüyor ve dudaklarımın arasından yavaşça kaçmasına izin vermeden önce tadını çıkarıyorum.

"Lanet olsun, bu çok iyi."

Artık kendime pek fazla kötü alışkanlık tanımıyorum, ama lanet olsun, poker oynarken iyi bir puro her nefese değer.

Benecio Muñoz elindekini bana doğru kaldırıyor ve nazikçe gülümsüyor. "Duyduğuma göre vahşi asımız için tebrikler sıraya girmiş."

"Bu son gösteriyle lakabına kesinlikle uyuyor." Luciano'nun yardımcısı Vinnie Flores, sadece kötü bir tarak ve eşofman giyen bir adamın sahip olabileceği türden bir özgüvenle sırtıyor. "Varlığınla bizi şereflelendirmeyeli zaman oldu."

Diğer herkes takım elbiselerini giymiş ve belli ki hâlâ akılları başlarında. Ama keskin içki kokusu Vinnie'nin geveleyerek söylediği sözlerle birlikte bana doğru yayılıyor.

Adama katlanamıyorum ama sarhoş hali sadece çekimser kalmama yardımcı olmakla kalmıyor, aynı zamanda bu oyunda onu yenmemi de kolaylaştıracak. Nedense bana karşı hep bir kini vardı ama o Luciano ismine sadık ve onlar da bizimkine sadık, bu yüzden bu konuda konuşmam kadar dilimi ısıracağım. Merek kötü davrandığı konusunda beni uyardı, bakalım bu gece o gece mi?

"Kırmızı Kamelya ile evlenmek. Cesur bir hamle," diyor Milton, ağır göbeğinin etrafında öne doğru eğilirken ve bahsi yükseltmek için fişlerini yığının içine atarken. "Sanırım bu... yetkili biriydi?"

"Benim seçimim babamın verdiği emrin sınırları ," diyorum arkasına sığınmadan. Kararımı verdiğim anda sorgulanacağımı biliyordum ama onlara cevap . "Kart bana verildiğinde, istediğim gibi oynarım."

Luciano, "Diğer 'seçenekler' nelerdi?" diye soruyor. Ailesi Kuzeydoğu'daki bir grubun parçası. Tarihsel olarak, bağları hala Mafya ile kesişiyor, bu yüzden dikkatli olunması gereken kişiler. Ama Luciano bizim tarafımıza bağlılık yemini etti, biz de onu içeri aldık. En azından şimdilik.

Thomson rahat bir tavırla, "Sanırım kirletme ya da aşırı dozdan oldu," diyor. Koyu kahverengi tenindeki derin kırışıklıklar çoğunlukla gülümseme çizgileri, ama şu anda belirgin bir kaş çatma halindeler. Sadakati neredeyse Muñoz ve Milton kadar tartışılmaz ama Luciano ile dostluğu sağlam, muhtemelen bu yüzden aptalca soruyu benden önce cevapladı.

Hepimiz cevabı biliyorduk. Ya Lacey'i öldürecektim ya da Monroe'ya maskeli bir yabancıнын bakire gelininin bekaretini bozduğu bir video göndererek Kırmızı Kamelya'yı "mahvedecektim". Monroe onu kötü bir alışkanlık gibi bırakacaktı ve bu da Lacey'nin diğer tüm Garde evlilikleri için "saflığını" yok edecekti. Taliplerinin olmaması, benim aileme yapmaya çalıştıkları gibi onun ailesinin de soyunu tüketecekti.

Vinnie kıs kıs güler. "Sanırım Kian seks kaseti yerine bir düğün videosu çekmek istedi."

Gobshite'ı görmezden gelerek, elinde bir deste kâğıtla sabırla bekleyen odadaki tek kadına başımla selam veriyorum. "Dağıt beni."

Bir kez başını sallıyor ve hepimize arka arkaya kartlar dağıtıyor. Yeni oyun başladığında hepsinin bilmek için can attığı soruyu yanıtlıyorum.

"Kırmızı Kamelya'yı öldürmek onun soyunu kurutacak ve Garde'ın parasını potaya geri döndürecekti. Ancak keder, aşağılanma kadar tatmin edici değildir ve Charlie O'Shea ikincisini hak ediyor."

"Yine de onu küçük düşürmedin. Onun kızıyla evlendin," diyor Luciano, elindeki düzgün desteyi masanın içine doğru iterken.

"Öngörmediğimiz üçüncü bir seçenek. Bu turu kontrol edeceğim," diye yanıtlıyor babam, kartlarını gelişigüzel tutarak. Bu onun en büyük özelliği. İyi bir eli olduğunda eli her zaman titrer, bu yüzden titremeyi azaltmak için rahat bir duruş sergiler. "Oğlum disiplinli ve sağduyulu biri olduğunu kanıtladı. Eğer oyunu bu şekilde oynamayı seçtiyse, ona güveniyorum."

"Yani dün gece bir fahişe gibi dans etmen *doğru bir karar mıydı?*" Vinnie kıkırdar ama oda soğur ve dengeli patronu sertleşir. "Dublin'de geçirdiğin boks günleri ayak parmaklarının parıldamasına yardımcı oldu mu? Biri seni ringe geri almadan önce hâlâ bir erkek gibi yumruk atabildiğini kanıtlaman gerekecek."

"Kendine dikkat et," diye sakince uyarıyorum ve puromu üflüyorum. "Blöfünü görmek zorunda kalmaktan nefret ederim, Vinnie."

Göz ucuyla kaşlarını çattığını ve oturduğu yerde kaykıldığını görüyorum. Yine de kaşları köşede kalkıyor ve çevremde onu masanın altında kıpırdanırken yakalıyorum.

O piçin şu anda beni test ediyor olması umurumda değil. Bu kadar uzun süre ortalıkta olmayınca tabii ki geri tepmeler oluyor. Gardiyan'ın aşırı korunan kızını nasıl yalnız bırakacağımı bulmak benim ana görevimdi ve geçen yıl beni diğer işlerin çoğunda devre dışı bıraktı. Topluluğa geri dönmek, herkese kim olduğumu hatırlatmak için birkaç kafatası kırmayı gerektirebilir. Eğer Vinnie ilk kurban olmak , olsun.

İşler bir yana, bu kadar çok Garde ailesinin oyuncu olarak yer aldığı bir maça katılmayalı da uzun zaman olmuştu. Hepimizin aynı yerde olduğu nadirdir. Garde geleneğine göre sadece hayır işleri için bir araya geliyoruz -ki bunlar aileler için iyi halkla ilişkiler açısından kutsal anlardır- ve Merek ve ekibi sayesinde bunun gibi yüksek güvenli toplantılarda bir araya geliyoruz. Eğer çok sık bir araya gelseydik, düşmanlarımızın hepimizi bir vuruşta yok etmesi kolay olurdu.

Babamın hayatımın çoğunu İrlanda'da geçirmem için ısrar etmesinin ve en zengin ve en güçlü iki isim olan O'Shea ve McKennon'ların varislerinin aynı odada bulunmasına asla izin verilmemesinin nedeni buydu. Birleşmemizin Garde'daki iki düellocu grubu yeniden birleştirmek için muazzam bir çaba olması gerekiyordu. O'Shea'lerin anlaşmanın gerçekleşmesine izin vermeyecek kadar açgözlü olduğunu düşünüyordum ama Lacey'nin tepkisi şimdi beni düşündürüyor.

Masanın etrafına göz gezdiriyor, ittifaklarımızı yeniden değerlendiriyor ve onların anlattıklarına kulak kabartıyorum. Burada daha fazlası mı var?

"İkincim ne kadar kaba olursa olsun..." Luciano'nun sinirli gözleri Vinnie'ye kayar. En azından patronun akli başındaydı.

değil. "Soruyu geçiştiremezsin. Planın bu olmadığı halde neden onunla evlendin?"

Puromdan biraz daha duman çektikten sonra dudaklarımdan yavaşça üflüyorum, bu orospu çocuğu için kendimi tekrarlamadan önce istediğim kadar zaman ayırıyorum.

"Aldığım emirlerin sınırları içindeydim, size başka bir açıklama borçlu değilim."

"Bu doğru olabilir. Ama benim soyadım gelecekteki herhangi bir Garde... yeniden konumlandırmasında sizinkini destekleyecekse, bir jokerle karşı olmadığımızı bilmemiz gerekir."

O devam ederken masanın etrafındaki oyuncular koltuklarında kayıyorlar, ama babam ve ben sanki o bize kendi lanet olası kumarhanemizde meydan okumuyormuş gibi oyunu oynamaya devam ediyoruz.

"Sen görevinin derinliklerindeyken son birkaç ayda çok şey değişti," diye devam ediyor. "New Orleans'ta Bordeaux'nun ikizi Chatelain soyunu ortadan kaldırdı ve Monroe'nun kuzeni Jacques'ı öldürdü. Baron muhtemelen bir noktada intikam almak isteyecektir."

"Chatelain'in kaybı büyük bir sarsıntı olmadı." Babamın yüzü rahat ama koltuğunda geriniyor. Bu hareket onu daha iri gösteriyor ve neredeyse benim boyumda, zaten heybetli bir yapıya sahip. "Baron'un kuzeni de her tarafa oynayan bir yıldı. Bordeaux'lar Garde değiller ama kendi bölgelerini bizimkilere doğru genişletmeye niyetleri yok. Eğer Baron misilleme yapmaya karar verirse, bunu kendi parasıyla yapacaktır."

Luciano homurdanıyor ve babam gözlerini ona dikeyor. "Yine de, bu seni ilgilendirebilir... Bordeaux beni Chatelain'in Kuzeydoğu'da bir sendikayla işi olduğu konusunda uyardı. Onun ve Baron'un sizin bölgenizle ilgilendiğini düşünürsek, Louisiana'dan ziyade kendi bölgeniz için endişelenmeniz konusunda sizi uyarmak isterim."

"Ölü Chatelain'in ilişkileri hakkında hiçbir şey bilmiyorum." Luciano omuz silkiyor, yüzü bomboş. Başka biri olsa masum ya da bilgisiz görünürdü ama İtalyan duygusal bir oyuncu. Duygusuz olmak onun özelliğidir.

İtalyan'ın yalan söylediğini benim kadar iyi bilen babam, "O zaman seninkine tecavüz etmeden önce öğrensen iyi olur, delikanlı," diye mırıldandı.

Şu anda iki Luciano'yu da dışarı atmayı düşünüyorum ama doğru koşullar altında düşmanlar bile müttefik olabilir. Sadece Luciano'nun çekilmeye çalışması ihtimaline karşı onları doğru tutmalıyız.

Elimdeki karo kız kartını inceliyorum, son bir yıldır cebimde taşıdığım aynısına kıyasla yepyeni. Sadece sanat eseriyle ilgileniyormuşum gibi davranarak köşelerinden rakiplerimi dinliyor ve izliyorum. Kumarhanemiz sadece benim tasarladığım desteyi kullanıyor ve bu vezir kartı için, üstteki dik olan kırmızı bir çiçek tutarken, baş aşağı duran vezir bir kılıç tutuyor. Ve göz ucuyla Vinnie de masanın altında aynı hareketi yapıyor. Tekrar konuşmadan önce sessizce bu ikinci ihlali de ona karşı şikayetler listeme ekliyorum.

"Joker olup ilgili sorunuza cevap vermek için." Boğazımı temizliyorum. "Ünüm benden önce geliyor ama ben serseri mayın değilim. Tam tersine, aslında Gardiyan'ın kendi fermanını uyguluyorum."

"Nasıl yani?" diye sorar Thomson. Bahsini rahatça koyarken tel gibi gri kaşları ortada birleşiyor.

"Bir Garde sözleşmesi kanundur ve O'Shea ailelerimiz arasındaki ilk evlilik anlaşmasını bozabileceğine inansa da, bu daha önce hiçbir sebep olmadan yapılmadı ve hiçbir sebep göstermedi. Kırmızı Kamelya bana söz verilmişti. Garde'ı birleştirmemiz ve aramızdaki bölünmüşlüğe son vermemiz gerekiyordu. Monroe nüfuzlu olduğunu düşünüyor ama ailesi yeni Garde. Henüz bir varisi olmadığı için mirasının sadece yarısını alabildi ve Bekçi olmak istiyor. Her ikisi için de Lacey'e ihtiyacı var."

"Onu bu yüzden istemedin mi?" Vinnie kıkırdıyor. "McKennon'ların büyük paralarını alabilmek için içine bir McKennon çocuğu mu sokacaktın?"

Milyon dolarlık puromu üflüyorum, Kraliyet Fahişesi'nin tadını son kez gerçekten çıkarıyorum. Karnımı doyurduktan sonra Muñoz'a doğru eğilip kendi mezarını kazan adama gri bir bulut üflüyorum. Vinnie dumanı uzaklaştırırken, altın puromun geri kalanını sarhoş İtalyan'ın viskisinde söndürüyorum. Sıvıya çarptığında tıslıyor ve onu orada bırakıyorum, koltuğuma geri yerleşirken ona gülümsüyorum.

"O'Shea'nın ya da ailemin parasına ihtiyacım yok. Bana Lacey sözü verilmişti. O'Shea onu benden çaldı ve

ama ben onu geri çaldım. İnsanların benim olanı almaya çalışmasından hoşlanmam, Vinnie. Kendi ailemin kumarhanesinde bunu hatırlasan iyi edersin."

Gözlerim onun kartlarına kayıyor ve oyun boyunca hile yaptığını -kötü bir şekilde- gördüğümü ona bildiriyorum.

Vinnie'nin yüzü paha biçilemez. Normalde kırmızı olan solgunluğu hastalıklı bir solgunluğa dönüşmüş ve gözleri nefretle yanıyor olsa da purosu dişlerinin arasında korkuyla sallanıyor.

Luciano'nun zeytin yanakları zengin, aşağılanmış bir erik rengine dönüşmüş ve kara gözleri ikincisine dikilmişti.

Güzel. Kendi adamının benim müessesemde hırsızlık yapmasından utanç duymalı.

"Hırsızlar arasında onur olduğunu bilmek güzel, Luciano."

"Luciano'lar hırsız değildir," diye karşı çıkıyor.

Vinnie onun yanında kıvranıyor. Sanki aynı anda hem sinirlenmiş hem de bir karşılık bulmak için çok çalışıyormuş gibi alnından terler akıyor.

"Hepimiz hırsız değil miyiz?" diye şaka yapıyor babam, ortamı yumuşatmaya çalışarak. "Garde'in hepsi bu. Halkla ilişkileri iyi olan bir hırsızlar topluluğu."

"Kendi karını bile çaldın, Finneas. Baba gibi, oğul gibi. Tarihin tekerrür etmesi ne kadar komik," diyen Muñoz diğerleriyle birlikte kıkırdarken Luciano rahatlamış görünüyor. Ama ben babama doğru dönüyorum.

"Muñoz neden bahsediyor?"

"Bilmiyor muydun?" diye soruyor Milton ve purosunun etrafında kıkırdıyor. "O'Shea'ların ailenizden nefret etmesinin nedeni de bu zaten. Annen Charlie'yle sözlenmişti ama baban düğünden bir gece önce onu kaçırdı. Seninle baban arasındaki tek fark, muhtemelen karının hayatını kurtarmış olman. Baron kadınlarına karşı tam bir canavar."

Son cümlesindeki gerçek kanımı kaynatıyor ama ilk yarısını hâlâ atlatamadım. "Baba, sen ve annem hakkında beni gaza getiriyorlar, değil mi?"

Babamın güzel yanakları bu hikâye karşısında pembeleşti. "Öyle derler. Ama annen ve ben önce birbirimize aşıktık ve Charlie bunu biliyordu. Onu ailesinin gücü için istiyordu. Ben onu kalbi için istedim. Charlie bunun için benden nefret edebilir ama ben tek bir şeyden bile pişman değilim."

Aynı cümleyi daha bu sabah Lacey'e söyledim ve sözlerimi babamın ağzından duymak göğsüme çarptı. Annemle babamın birbirlerine aşık olduklarını biliyordum ama birbirleri için neredeyse her şeyi mahvedeceklerini bilmiyordum.

Luciano alay eder. "Aşk mı? Ne saçma bir kavram. Ben ne düşünüyorum biliyor musunuz? Asla bir kadına aşık olma, hele ki bir Garde kadınına. Onlar sadece kendi çıkarları için seni manipüle etmek isterler. Tanrım, McKennon, sen iyi bir adamsın ama romantik bir aptalsın."

"Evet, belki. Ama biz aptallar en zenginleriz. Sevgi insanı güçlü kılar. Açıgözlülük onu zayıflatır."

"Hayır. Güç ve statü bir erkeği güçlü yapar. Aşk ise onu zayıflatır," diye karşı çıkıyor Luciano.

"Bunu hiç hissetmemiş bir adam gibi konuştun." Babam ona sert bir bakış atıyor ve Luciano kendi kartlarında bir delik açıyor.

"Aşık olmak onu senin gibi soneler itiyorsa belki de alaycı olması daha iyidir, eski dostum." Thomson'ın kahkahası geniş gülümsemesinin etrafındaki kırıksıklıkları kaldırıyor. "Baban gerçek bir şair, Kian."

"Hayır, olsa olsa ben bir filozofum. Şair onun annesiydi. Bana da bulaştı."

Milton, "Her iki durumda da, hepimiz seviştığımız kadınlar yerine evlendiğimiz kadınları arzulayabilsek dünya daha iyi olurdu," diye kıkırdıyor.

Odada kahkahalar yükseliyor ve babam kadehini kaldırıyor. "Kian her ikisini de aynı anda bulacak kadar şanslı olsun. kadın." "*Sláinte is táinte*." diye alkışlarken geri kalanımız kadehlerimizi kaldırıyoruz. Sağlığa ve zenginliğe, beyler."

Hepimiz alkışlayıp içkilerimizi yudumladıktan sonra oyuna dönüyoruz ama Vinnie bütün gece yaptığı hatayı cesurca yaparken yakalamadan önce değil.

Orospu çocuğu.

"Tebrikler aradan çıktığına göre," diye öksürüyor babam ve ayağa kalkıyor. Lanet olsun. Ya eli kötü ya da beni üzere. "Genelde söylemeye gerek olmadığını biliyorum ama bunu şimdilik aramızda tutalım. Birkaç sadık çalışan dışında bu bilgiyi bilen tek kişi sizsiniz. Hanginizin ağzından çıkanı kulağının duyduğunu anlamak zor olmayacak."

"Baba? Evliliğimi sessiz mi tutayım? Bunu neden ki?"

Babam, grubun önünde onu sorgulamamdan rahatsız olarak elini büyük bir gösteriyle ayırıyor. Ama umurumda değil. Bu boktan bir şey.

"Asıl plan O'Shea'ları mahvetmekti," diye açıklıyor. "Ama o zamanlar her şeyin nedenini umursamıyorduk, sadece intikam almak istiyorduk. Şimdi bizi onlarla aynı hizaya getirdiniz ve işleri düzeltmek bize düştü. tüm açılardan düşündüğümüzde, dediğin gibi , Baron yeni Garde. O'Shea'ler neden Lacey'i *ona* bağlamak için sözleşmemizi bozsunlar ki? Charlie yıllar önce ona yaptıklarından dolayı McKennon'lardan nefret etse bile, her zaman toplumu gözetmiştir. Öyleyse neden herkes için en iyi olanın tam tersi bir şey yapsın?"

"Charlie O'Shea, bir McKennon'ın Garde'ın Bekçisi olmasına izin vermektense bıçaklanmayı tercih ettiği için mi?" Muñoz şakaları.

"O'Shea bundan daha akıllıdır," diye gürlüyor babam ve başını sallıyor.

Thomson, "Dün gece Rouge'da bir cinayet işlendiğini duydum," diyor. "Kız Lacey'nin açık tenine, aynı saç rengine, kostümüne ve her şeyine sahipti."

Yüzler buruşuyor ve küfürler masanın etrafında uçuşuyor. Muñoz başını sallıyor.

"her yerinde Baron'un pis kokusu var, Kian."

Babam, "Teşkilattaki arkadaşlarımızdan birine sormaya değer olabilir," diye öneriyor.

," diye cevap veriyorum burnumdan hüsrarla hava çıkarken.

Rouge cinayetinde daha fazlası olduğunu hissediyordum. Bu yüzden Lacey'i odama kilitleyip bu toplantıya gelmesini sağladım, her şeyi araştırmak ve onu güvende tutmak için. Ancak bu bilginin başka bir Garde üyesi tarafından yüksek sesle söylenmesi ve babam tarafından da desteklenmesi Monroe'nun kirli oyunlar oynadığına dair korkularımı doğruladı.

"Monroe, O'Shea'nın şirketlerinin finans müdürlerinden biri değil miydi? Belki de O'Shea'ların tutuklanmasıyla bir ilgisi vardır? Ya da duruşmayla?" diye sorar Luciano.

Kafamın içinde alarm zilleri çalıyor ama yüzümü boş tutuyorum, elimi göstermiyorum. Herhangi bir sonuca varmalarını istemiyorum.

Lacey için zararlı olabilir. Monroe'nun O'Shea hakkında ne kendim öğrenmeliyim.

Bir süre sessiz kalıyorum, ası istediğim yere getirene kadar her şeyi düşünürken kendi kartlarımı değerlerine göre düzenliyorum.

Evliliğimi sır olarak saklamak yapmak istediğim son şey. Elimden gelse gece yarısı düğünümüzün videosunu Strip'teki yanıp sönen reklam panolarından birinde oynatırdım. Ama Monroe'ya göndermekle tehdit ettiğimde Lacey'nin dehşete kapılmış gök mavisi gözlerini hatırlamaktan kendimi alamıyorum.

Fişlerimi masanın diğer tarafına iterken krupiyeye başımı sallıyorum. "Hepsi benim içeri."

Göz ucuyla babamın gür kaşlarının görüyorum. Hafif bir hareketle beni başından beri izlediğini fark ediyorum. Bana bakışından, çoktan bir plan yaptığımı bildiğini anlayabiliyorum ama odanın geri kalanının bunu henüz duymasını istemiyorum.

"Haklısın baba. Monroe ve O'Shea'nın neyin peşinde olduğunu bulacağım. Bu arada, sadakat ve sessizliğe ihtiyacımız var. Bu toplum sırlarla ayakta duruyor, umarım benim sizinkileri sakladığım gibi sizinkileri de saklayacağınıza güvenebilirim."

Aileler başlarını sallar ama Vinnie'nin koyu kahverengi gözleri, iki geri zekâlı beyin hücresinin bulunduğu geri dönüşü nihayet anlamış gibi parlar.

"Büyük vahşi as gösteriş yapmak istemiyor mu? Hayır, buna inanmıyorum. Gerçekte ne var, Kian?" Gözleri aniden sahte bir dehşetle açılıyor ve diğer herkese bir gösteri yaparak soruyor: "Kahretsin. Belki de bakire am o kadar da iyi değildi?"

Sakince yerimden kalkıyorum ve ihtiyacım olanı bulana kadar rulet masasının yanında geziniyorum. , Vinnie'nin seyircilerine odaklanmış bir şekilde dramatik bir şekilde bağırması mükemmel bir zamanlamaydı.

"Bekle? Bakire *değil miydi*? Bahse girelim beyler. Kırmızı Kamelya'nın fahişe olduğuna bir yüzlüğüm var-"

Çatlak.

Alayını kendi kan donduran çılgılığı noktılıyor.

Sahne 12

RULET BAHISLERİ

Kian

Vinnie ılık atıyor ve yaralanmamış eliyle bileğini tutuyor, gözleri onu masaya sabitleyen derme çatma tahta kazııma dikilmiş.

Vinnie bana düşman olmakta ısrar ederken, gümüş boyalı ahşap rulet tırmaını kaptım, dizimin üzerinden geçirdim ve elinin içinden poker masasının yüzeyine sapladım. Piçin yarısından kan akarken yeşil keçesi hızla kıpkırmızı oldu.

Aile reisleri acımadan bakmaktadır. Bunun yerine, yüz ifadeleri Vinnie'yi k  msemi ve kan dökme arzusunun bir karışımıyla doludur.

Tırmaın oymalı gümüş telk risi tavana doğru uzanırken tepedeki ışıkta parılıyor. Keskin, kırık ucu masanın içine o kadar gömülü ki, Vinnie'yi seyrelmiş siyah saçlarından tutup yüzüne doğru tısladığımda yerinden kıpırdamıyor.

"Zavallı el çabukluğu numaralarını kumarhanemde bir kez daha denersen, fişlerini toplayamadan Garde'dan çıkarsın. *Karım* hakkında bir daha konuşursan, balıklar bile senden geriye kalanları yemez. Anladın mı?"

ılgınca başını sallıyor, "Evet, efendim."

"Güzel. Bir anlaşmaya varabileceğimizi biliyordum. Lucianolar her zaman makul bir aile olmuştur."

Luciano kuzenine başını sallayarak, "Görünüşe göre her nesilde birkaç *apta* var," diye mırıldandı. "Özür dilerim, McKennon dostlarım. Onunla şirket içinde ilgileneceğim."

"olduğunu gör."

Tırmığın parçalanmış ucunu bir hamlede Vinnie'nin elinin arkasından çekip çıkarıyorum ve çığlık atmasına neden oluyorum. Çıkardıktan sonra bayılıyor ve başı masaya çarpıyor. Tiz çığlıkları aniden kesilir ve ürkütücü bir his yaratarak hala havada belli belirsiz yankılanır. Artık yılan gibi bir tutuşa sahip olamayan adamın kanla ıslanmış "kişisel destesi" kolundan dökülerek yaralı elinin altından yayılır. Kanın metalik kokusu burun deliklerime ekşi geliyor ama tadı tatlı bir intikam gibi. Kan dökmekten zevk almıyorum ama iyi bir intikamdan hoşlanıyorum.

Babam çıtladı. "Bu masaların üzerindeki keçeleri gerçekten temizlemek imkânsız, biliyorsun."

"Bunu bir iş gideri olarak düşünün."

Herkese bir McKennon'ı geçmenin maliyetini hatırlatırsa buna değecektir.

Masadaki kendi elimden ası seçiyorum ve parmaklarımın arasında gezdiriyorum. Luciano gözleri karttan kuzenine kayarken tedirgin görünüyor.

Konuşurken sesi alçak çıkıyor, "Kian... Ben . Şirket içinde."

Alnını çatlatan öfkeyi ve poker masasının üzerine dikilmiş gergin parmaklarını değerlendirdikten sonra hafifçe başımı sallıyorum. Luciano'nun omuzları bir parça gevşiyor ama ben ası masanın geri kalanına doğrulturken gösterdiği tek gerçek duygu belirtisi bu.

"Beyler. O'Shea'nın Monroe ile olan ilişkisini çözene kadar bu toplantıyı gizli tutacağınıza güvenebilir ?"

İhtiyacım olan tek şey koro halinde gelen onay sesi ve ben de bunu gitmem için bir işaret kabul ederek başımı sallıyorum. Bunu yapmadan önce ası diğerlerinin yanına koyuyorum ve karoların floşunu göstermek için kartlarımı ters çeviriyorum. Yenilmez bir eldi ama pottan sadece iki tane on bin dolarlık fiş alarak ayrıldım. En az kan sıçraması onlarda,

Ama yine de Vinnie'nin iğrenç eşofmanının üzerine siliyorum.

"Oh, ve eğer kuzenin seninle gelirse, Luciano, lanet olası bir takım elbise giyecek. Burası lanet olası Sopranos değil."

Luciano kollarını kavuşturur ve bilinçsiz kaptanına bakarak başını sallar. "Geri gelmeyecek. Bir hilekar benim olamaz. Ama sırrınız bizimle güvende, sizi temin ederim."

"Yeterince adil." Poker fişlerinden birini krupiyeye vermeden önce kömür grisi yakalarımı ve kıpkırmızı kravatımı düzeltiyorum.

Kolayca yakalıyor ve hiçbir şey hissetmeden cebine atıyor. Kırmızı Oda çalışanları McKennon ismine olan sadakatlerini defalarca kanıtladılar. Sessiz kalacağını biliyorum. Eminim bu, McKennon'a sadık kalmak için saklamak zorunda kaldığı en kötü sır bile değildir.

Adamlara alнімdan sahte bir iki parmak selamı veriyorum. "Bir dahaki sefere kadar beyler, sanırım size *veda* edeceğim. Fişlerim oyununuzu mahvettiğim için özür olarak sizde kalsın."

Çenelerini kapalı tutmalarını tekrar hatırlatmama gerek yok. McKennon'ın sadakatinin sadece kendilerinininki kadar olduğunu biliyorlar ve anarşi çıkarsa bize ihtiyaçları olacak.

"Yakında konuşuruz oğlum," diye sesleniyor babam ben dönerken arkamdan. Diğerleri duyamayabilir ama sesindeki gurur ve mizah beni sırtıtmaya itiyor. "Ne diyebilirim ki beyler? Ev her zaman kazanır," diye kıkırdadığını duyuyorum perdelerin arasından çıkarken.

Merek beni geniş bir gülümsemeye selamlıyor. "Olaylı bir maç olmuş gibi görünüyor."

"Daha yarısını bile bilmiyorsun." Vinnie'nin çığlıklarını duyan başka biri olup olmadığını görmek için etrafıma bakıyorum ama yüksek silindirli oda boş.

"Vinnie'nin saçma sapan konuştuğunu duyar duymaz herkesi dışarı çıkarttım."

"İyi adam." Sırtını sıvazlıyorum ve omzumun üzerinden seslenmeden önce cep telefonumu çıkararak yürümeye devam ediyorum. "Telefonunu açık tut, dostum. Eğer bir İtalyan'dan hoşnutsuzluk sesleri duyarsan bana haber ver."

"Elbette. Oh, ve Key?"

"Öyle mi?" Başımı ekrandan kaldırıyorum ve arkadaşımın kendini beğenmiş yüzündeki neşeyi görmek için dönüyorum.

"Bir kadının sizden hoşlanmasını istiyorsanız, önce siz hoşlanılabilir olmalısınız."

"Siktir git, göt herif." Gözlerimi deviriyorum ve arkamı dönmeden önce sırtıyorum.

"Üzgünüm, Key. İrlandaca bilmiyorum," diye gülüyor Merek. "Bazen 'fuck' diyorsun ama bazen de bu 'feck' kelimesini söylüyorsun. Ne demek istediğini nereden bileyim?"

"Tamam o zaman, *siktir git, göt herif*." Ona ters ters bakıyorum ve ben yüksek silindirli odadan çıkarken arkamdan kıkırdıyor.

Müzik tekrar mekânı dolduruyor ve Vinnie'nin acı çığlıklarının bangır bangır çalan şarkılar, kumar makinelerinin dönen notaları ve Kırmızı Oda'nın kalın, gürültüyü azaltan perdeleri tarafından boğulduğu konusunda beni daha da rahatlatıyor.

Gözü olan Lorenzo, mütevazı adam kendisinden on adım ötede yerleri silerken bir şahin gibi kapıcıyı izliyor. Kumarhane hademesi tanıdığım biri ve on yıllardır ailemle birlikte çalışıyor. Lorenzo'nun yanından geçerken, çenemi kumarhanemi tutmak için canla başla çalışan adama doğru uzatıyorum.

"O iyi."

Ben hamala yaklaşırken Lorenzo arkamdan, "Evet efendim," diye cevap veriyor. "Bay Logan, konuşabilir miyiz?"

"Oh, Bay McKennon." Paspaslamayı bıraktı ve geçmeme izin vermek için kenara çekildi. "Dikkat et, kaygan."

"Aslında, sen tam da görmek istediğim adamsın. Bugün Kırmızı Oda'da mısın Hugo?"

"Evet, efendim."

"Mükemmel." Ödeme olarak masadan aldığım fazladan fişi ona fırlatıyorum. "Görünüşe göre ortalığı biraz dağıtmışım. Benim için halleder misin?"

"Elbette, efendim, Kırmızı Oda'daki karışıklıklardan payıma düşeni gördüm. I-" Çipi görünce gözlerini kırıştırıyor ve gözleri açılıyor. "Efendim, bu... bu on bin-"

"Tüm yıllarınız sıkı çalışmalarınız, sadakatiniz, ve için bir teşekkür
takdir yetkisi."

Hugo çipin çok fazla para olduğu konusunda ısrar etmeye çalışmadan önce dönüp kumar makineleri ve masalardan oluşan karmaşık labirente doğru ilerliyorum. Miktarı ne olursa olsun ona her bahşış verdiğimde bunu yapıyor ama bir suç mahallini temizlediği için hepsini ve daha fazlasını hak ediyor. Dediği gibi, bunu ilk kez yapmıyor ama son da olmayacak. alışanlarımın arada sırada yaptığım saçmalıklara katlanabileceğinden emin olmalıyım.

Kumarhanede asansöre doğru ilerlerken nihayet güvenlik uygulamamı açıp küçük esir gelinimi kontrol edebiliyorum. Onu son gördüğümde volta atıyor ve kendi kendine konuşuyordu. Hareket etmeyi hiç bırakmıyor ve onu bu şekilde, kimsenin beklentileri enerjisini azaltmadan izlemeyi seviyorum. Onun etrafında olmak hayatımda özlemini çektiğim bir ateş kıvılcımı ve umarım hiç .

Ekran açılıp oturma odamın görüntüsü tam odak noktasına geldiğinde, daha iyi görebilmek için gözlerim kısılıyor. Her şeyi kavradığımda göğsümden şok, kızgınlık ve gurur karışımı bir ses yükseliyor ve kahkaha atarak kaçıyor.

"İsa, Meryem ve Yusuf, *tine*, sizinle ne yapacağım?" Ekranın altındaki süitin hoparlörleri için düğmeye basıyorum. Ahizeyi dudaklarıma götürdüğümde, alçak bir hırıltıyla karımı hem kızdırıyor hem de tahrik ediyor gibi görünüyor.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen Lacey McKennon?"

Sahne 13

SOLO TANTRUM

Lacey

A Mikrodalgaya göre, yirmi yedi dakika oldu ve ben hala kendimi toparlayamadım.

İlk sekizi kilitli kapıya karşı öfkelenmemden ibaretti. ve bir anahtar bulmaya çalışarak geçirdi. Sonraki on dokuz günü kendine acıyarak geçirdi.

Acıma evresinde, öfkelendiğimden daha uzun süre yuvarlandığım için utanmaya başladım. Sonra kendi babam *gerçek* bir hapishanedeyken çatı katındaki bir hapishaneye kapatıldığım için sızlandığımı fark ettim. Ama bu beni Baron evli olduğumu öğrendiğinde ne olacağı konusunda endişelendirdi. Tüm bunların üzerine, hiç tanımadığım ölü bir kadının görüntüleri beynimde tekrar tekrar yanıp sönüyor ve Rouge'daki cinayetin benimle bir ilgisi olup olmadığını merak etmeden duramadığım için kendimi her zamankinden daha suçlu hissetmeme neden oluyordu. Sonra her şeyin benimle ilgili olduğunu düşünecek kadar kibirli olduğum için kendimi azarladım.

Süitte volta atar, gerinir ve kıpırdanırken, düşüncelere dalıp kendimi sakinleştirmeye çalışırken, aynadaki yansımamı - hala gülünç tül Cadılar Bayramı kostümümün içindeydin - ve tekrar sinirlendim.

Tamamen yabancı biriyle yatmak gibi aptalca bir karar verdim ama bunun son eğlence gecem olması gerekiyordu. Şimdi gereken bir evlilik ve potansiyel bir mini-McKennon var.

Aman Tanrım.

Bu son hatırlatma midemi bulandırıyor, bu da sabah bulantısı yaşırsam ne kadar çekilmez biri olacağımı düşünmeme neden oluyor.

Beynimi kusarken benimle ilgilenmek ona iyi gelirdi.

Düşündüğümde duraksıyorum.

Tanıdığım hiçbir Garde erkeği hamile karısının yanına adım atmadı, sabah bulantısı olduğunda ona yardım etmek şöyle dursun. Öyleyse neden Kian'ın istisna olmasını bekleyeyim?

Çünkü öyle.

"Tamam beyin, şu anda benimle tam kapsamlı bir konuşma yapmayı bırakman gerekecek. Garipleşmeye başladı."

Her şey beni kaçıran adamı romantikleştirmekten iyidir, bu yüzden zihnimi temizlemek için başımı sallıyorum ve yuvarlanmaya geri dönüyorum.

Roxy'nin deyimiyse "Garde'ın iyi kızıydım". Ya da en azından rol yapmakta o kadar iyiydim ki insanlar aradaki farkı fark etmiyordu. Rolümü biliyorum. Ailemi asla utandırmam ya da ittifakları bozmam. Baron'la evlenmeyi seçen kişinin ben olduğumu düşünerek kendimi bile kandırdım.

Ve şimdi bu özenle düzenlenmiş hayatım, affedilemeyecek kadar aptalca *bir* karar yüzünden ailemin düşmanı tarafından sorgulanıyor.

Siktiğimin Kian McKennon'ı.

Baron soluk, kirli sarı keçi sakalının arkasından sırttırken koridorda sessizce ilerlemeye razıyım. Ama şimdi Kian tüm sözde "seçeneklerimi" çaldığı için, son birkaç yılın hayal kırıklığı, çaresizliği ve umutsuzluğu taşıyor ve öfke olarak dökülüyor.

"Siktir git, Kian McKennon!"

Ağrıyan boğazım isyan edene ve sonunda boğuklaşana kadar kelimeleri avazım çıktığı kadar tekrar tekrar haykırıyorum. Göğsümden hüsrana dolu bir inilti yükseliyor ve dramatik bir şekilde deri koltuğa yığılıyorum. Bu yetenek aslında kendim için o kadar üzülmememe yardımcı oluyor, ama içimde hala yanan *diğer* hayal kırıklığı için hiçbir şey yapmıyor.

Orgazm olmamı engellediği için Kian'ın canı cehenneme. Evet, tabii, ona tokat atmamalıydım ama o bana tokat *attı!*

Ve hoşuma gitti.

"Hayır. Hayır. Hayır. Hayır, yapmadım. Yapmış olsam bile, bunu düşünmüyorum."

Dirseklerimin üzerinde doğrulup kapıya bakıyorum ve Kian'ın hangi cehenneme merak ediyorum. Eğer sertleşmesi ve imaları bir gösterge ise muhtemelen bir striptiz kulübüne.

Göğsümde yüzen acı kırıntısını ovuyorum.

Hayır! . . O adam için kıskançlık hissetmeyeceğim.
Düşüncelerimi işe yarar bir şeye yönlendirmeye çalışırken kanepeye bacaklarımı uzatıyorum.

Dans ederken, vücudumun her pozisyonda hareket ettiğini ve aktığını gözümde canlandırmak bana yardımcı oluyor. Garde'daki yaşamda yolumu bulmak için stratejiler geliştirmek, kendi koreografimi oluşturmak gibi bir şey. Bir sonraki adımımı bulmak genellikle kolaydır. Ama Kian rutinimi bozdu ve ne yapacağımı şaşırdım.

En azından başım artık ağrııyor, gerçi çığlıklar boğazıma hiç iyi gelmedi. Alkol, kötü kararlar ve Kian'ın bana enjekte ettiği uyuşturucu her neyse, vücudum ve zihnim en iyi durumda değil.

İğne.

"Sen bir pisliksin! Beni duyuyor musun, Kian? Sen bir !"

Ofladım ve kanepeden yuvarlandım - tıpkı üzerine indiğim gibi teatral bir şekilde

-Ve mutfağa doğru yürüdüm. Otuz küsur dakika içinde bininci kez, kendi kendime konuşmakla meşgulüm ve beni duymasını diliyorum... gözlerim kapının yanındaki hoparlörü fark ettiğinde.

Benimle alay .

Hoparlörü açmasam bile beni duyabilir mi? Ve eğer duyabiliyorsa...

"Sen de beni görebiliyor musun?" Fısıldıyorum ve başım dönerek odanın içinde parmak uçlarımla dolaşmaya başlıyorum. Onları bulana kadar tam olarak ne aradığımı bilmiyorum.

Tavanın köşelerinde golf topu büyüklüğünde ve duvarlarla aynı beyaz renkte küçük, yuvarlak kubbeler var. Tıpkı çocukluğumda evimde güvenlik kameralarını saklayanlar gibi. Kian'ın korumasının telefonunda güvenlik uygulaması var mı?

Hayır. Kian'ın başka birinin beni "cezalandırılırken" görmesini istemesine imkan yok.

Ama *Kian*'ın telefonunda kesinlikle uygulama vardır. Kahretsin, muhtemelen şu anda aklımı kaçırmamı izliyordur.

öğrenmenin tek bir yolu var.

Mutfğa girerken yüzümü dikkatlice düzeltiyorum ve karışık saçlarımı pratik bir şekilde yüksek bir midilli haline getirmek için kolumdaki saç bağıını kullanıyorum. Eğer savaşa gidiyorsam, yatak başının beni durdurmasına izin vermeyeceğim.

Mutfakta ya da süitin herhangi bir yerinde alkol yok. Yuvarlanma aşamasında kontrol ettim. Eğer olsaydı, üzüntülerimi çoktan bir şişenin dibinde boğmuş olurdu.

Buzdolabından bir bardak soğuk su almaya karar veriyorum ve yudumlamak için tezgâha yaslanıyorum. Mutfğın açık kapısından oturma odasını ve onun paha biçilmez dekorunu görmek için mükemmel bir noktadayım.

Oda bir müze gibi sergileniyor ve bana bir modern mimarlık ve iç tasarım dergisinde okuduğum bir makaleyi hatırlatıyor. Derginin sahibi bekâr bir adamdı ve iş için seyahat ettiğinden evinin tadını çıkarmak için neredeyse hiç zaman harcamıyordu. Dergi zengin ve ünlülerin imrenilecek tarzını göz kamaştırıcı hale getirmeye çalışsa da, gerçek hayatta her zaman çok... *yalnız* görünüyor.

Eğer *Kian* çocuklarını doğurmamı isterse asla istemem- ama varsayımsal olarak, eğer o isterse, bir yerde yaşamayacaklar. *Ben* böyle bir yerde büyüdüm, çocukların görüldüğü ama duyulmadığı bir yerde ve beni seven ebeveynlerim olsa bile bundan nefret ettim.

Garde çocuklarının çoğu sadece bir araçtır, ebeveynlerin aile mirasının kendi soylarında kalmasını sağlamalarının bir yoludur. Aile ağacının yüksekliği, içindeki canlı dallardan daha önemlidir. Birinin talih kuşunu güvence altına alması için gereken tek şey tek bir varistir. Garde'ın açgözlü ve sevgisiz evliliklerinin tek hedefi budur.

Toplumun ilk zamanlarında kardeşler arasındaki çekişme büyük bir sorundu. Bir çocuğun sırf para için kendi akrabalarını yok ettiğine, mahvettiğine ve hatta öldürdüğüne dair pek çok hikaye vardır. Bazen ebeveynler bile olaya dahil oluyor, taraf seçiyor, favorilerini belirliyor ve suçları örtbas ediyorlardı. Bu iğrenç bir şeydi.

Kian bir baba olarak böyle mi olurdu? Sadece oturma odasındaki güzel eşyalar McKennon adına kalsın diye mi bir varis istiyor?

Tüm güzel eşyaları aniden kırılrsa ne yapardı?

Suyumu yudumlayarak mutfakta dolaşırken, çatal, bıçak ya da iyi bir silah veya yıkım aracı olabilecek herhangi bir keskin nesne aramak için çekmeceleri açmaya çalışıyorum. Ama çocuklar için hiç de uygun olmayan bu süitte Kian her şeyi çocuk korumasına almış. Bunun beni gerçekten durdurabileceğini düşünmesi beni sinirlendiriyor... ama sonra o lanet şeyleri nasıl aşacağımı bulamayınca *daha* da .

Sonunda pes ettiğimde, suyumun son yarısını bir yudumda bitiriyorum ve bardağı biraz fazla güç kullanarak tezgâhın üzerine koyuyorum. Çıkan çınlama sesi beni irkiltiyor.

"Kahretsin." Mermeri kırmadığımdan emin olmak için onu mermerden kopardım.

Kristal.

Hınzır bir gülümseme dudaklarımı büküyor.

Mükemmel.

Kolumu yukarı kaldırıyorum ve bardağı siyah-beyaz kareli mermer zemine çarpıyorum. Bin dolarlık cam bir o kadar parçaya ayrılıyor.

"Şuna bak, Kian. Her parça için bir dolar." İçimden manik bir kahkaha yükseliyor ve odanın köşesindeki güvenlik kamerasını işaret ediyorum. "Beni karın yaptığına pişman olacaksın, *kocacığım*."

Kian'ın sahip olduğu tüm porselen tabakları, kristal bardakları ve yemek takımlarını bulana kadar her dolabı didik didik ediyorum. Onları en yakın sert yüzeye fırlatıp kaosun kakofonisinin tadını çıkarırken her biri paramparça bir sonla karşılaşır. Kırılabilir sofra takımlarım bittiğinde, ışıltılı döküntüler arasında kullanabileceğim kadar uzun bir parça arıyorum. Ancak eleme yaparken, özellikle keskin bir parça çıplak ayağıma .

"Ow, ow, ow, ow, *oww-ah, Tanrım*."

Adımlarıma dikkat ederek temiz tezgâhın üzerine çıkıyorum ve tezgâhın altındaki dolabın içinde duran çöp kutusuna atmadan önce parçayı yavaşça çekip çıkarıyorum. Yanımdaki lavabonun yanında duran kalın kâğıt peçetelerden birini açıyorum ve

kanamayı durdurmak için kestim. Bir dakika kadar sonra hasarı incelemek için çekiyorum.

Sadece bir deri parçası kesilmiş ve iyileşmesi için dikiş atılması gerekmiyor. Kan peçetede ki *M* harfini iyice ıslatmış, bu yüzden topuğuma sarmak için bir tane daha alıyorum ve iki peçeteyi de çöpe atmadan önce kanama büyük ölçüde durana kadar tutuyorum.

Görevimden caymadan, tezgahı dikkatlice kaymadan önce mermer döşemeyi kontrol ediyorum ve ayaklarımın toparlarını kullanarak gerçek bir hasar vermek için oturma odasına doğru beceriksizce yürüyorum.

İlk zayıyatım muhteşem bir Versace yastık oluyor ve açarken kameralardan birine dönüp tatlı tatlı gülümsüyorum. Şeytani planım bir bıçakla çok daha tatmin edici olurdu ama camla kesilme riskini tekrar almak istemiyorum, bu yüzden şimdilik tamamen yok etmek yerine ılımlı bir kargaşayla idare edebilirim.

Minik tüyler yastıktan fırlayıp uçuyor ve ben hiç durmadan bir sonrakine, bir sonrakine ve bir sonrakine . Tüyler etrafımda sürüklenip yumuşak bir konfeti gibi ayaklarımın dibinde dinlenene kadar hızım giderek artıyor.

"Annemden daha fazla dekoratif yastığın var, biliyorsun!" Bağıriyorum. "Eskiden vardı."

Yanıt alamayınca devam ediyorum, kanepenin deri minderlerini kapıp görebildiğim kırılğan her şeye fırlatıyorum.

"Kumaş kılıfı cehennem kadar sertse, kabarık... kuş tüyü... yastığın ne anlamı var? Ha?" doğru bağıriyorum.

Seyirci olup olmadığını bilmeden gösteri yapmaya devam ettiğim için kendimi aptal gibi hissetmeye başladım. Ama anda yıllardır içimi kemiren öfkeyle hareket ediyorum.

Eğer kırılğansa, kırarım. İplikleri varsa, çözerim. Ve eğer yeterince hafifse, fırlatırım. Yolumda hiçbir şey güvenli değil ve mahvedecek bir şeyim kalmayana ve tüm oda darmadağın olana kadar bir kasırga gibiyim.

Klima tüylere tam isabet ettiğinde, esintiyi yakalayıp savruluyorlar. Sökülmüş battaniyeler karmakarışık iplikler halinde etrafa saçılmış ve yastık kılıfları gelişigüzel bir şekilde

Oda. Çelik ve cam sanat eserleri fırtına sonrası enkaz gibi yerden yükseliyor.

Derin bir nefes alıyorum ve ellerimi kalçalarımın üzerine yerleştiriyorum, izin verdiğim ilk tamamen delirmiş anın tadını çıkarıyorum.

Ama beklediğim zafer asla gelmiyor. Bunun yerine, hayal kırıklığı içeri sızıyor ve görüşümdeki kırmızı pusu temizliyor.

Duygusuz kameralara bakıyorum ve sahte şöminenin önündeki yumuşak beyaz halının üzerine çöküyorum. Bir tüy bulutu havalanıyor ve tekrar etrafımdan aşağıya süzülüyor. Parmaklarım, katlettiğim kaşmir battaniyeden arta kalan yün ipliklerden biriyle oynuyor.

"Hangi cehennemdesin sen?" Cevabı bu kadar önemseydiğim için nefret ederek mırıldanıyorum.

"Ne sanıyorsun, Lacey McKennon?" Ve... aynen böyle, tekrar sinirlendim.

"Lacey O'Shea!" Kapının yanındaki hoparlöre bağıyorum. "Sahte evlilik ya da değil, hâlâ adımları değiştirmedim!"

"Hemen düzelteceğim bir ihmal, sizi temin ederim. Süitime ne yapıyorsun?" İrlandalı ses tonunun ardındaki duygu bana ilk kristal bardağı fırlattığımdan beri beklediğim tepkiyi veriyor.

"Süitiniz mi?" Beni görebildiğini bildiğim için dudaklarımda nazlı bir gülümseme oluşarak soruyorum. "Ama biz evliyiz bebeğim. Senin olan benimdir, değil mi?"

Hoparlörlerden bir hırıltı yankılanıyor ve içime işliyor. Daha önce bastırdığım orgazmım tekrar canlanıyor ve aklımdan başka bir fikir geçiyor. Bunu daha önce düşünmediğim için biraz kızgınım. Çok iyi bir stres giderici olabilirdi.

"Benim olan senindir ve on dakikadan kısa bir süre içinde kışın benim olacak."

Söz mü?

Yüksek sesle söylememek için dilimi ısırıyorum.

"Bu konuda..." Kendim için yaptığım kuş tüyü, kaşmir ve pamuktan yatağa yavaşça uzanmak için geriye doğru kıvrılıyorum. "Bu sabah *kışım*a yaptığın muamele hiç hoşuma gitmedi."

"Bana yalan söyleme, Lace. Ne kadar ıslak olduğunu hissettim. Elimde oyuncak olmuştun. İçine girip seni boşaltabilirdim."

tek ."

Nefis bir ürperti dalga dalga tenimde tüylerimi diken diken ediyor. Karanlık kıkırdaması hoparlörlerden duyuluyor ama bu sefer aklımı başımda tutuyorum.

"Evet, ama sen yapmadın... o halde sanırım bu iş benim elimde. Şimdi bunu nasıl yapmalıyım, hmm?"

Tehdidimi yerine getirmeye kararlı bir şekilde, kameralardan birinin tül eteğimin altındaki çıplak amımı görebileceği şekilde kendimi konumlandırıyorum. Parmaklarımı göbeğime daldırmak için aşağı doğru kaydırmadan önce bacaklarımı iyice açıyorum.

"Lacey..." Adımı söyledikten sonra yutkunuyor. Derin sesindeki uyarı klitorisimin nabzının neden oluyor ve hemen parmaklarımı etrafında döndürmeye başlıyorum. "O amcık benim. Senin orgazmların benim. Sen... *benimsin*. Eğer ben oraya varmadan kendini boşaltırsan-"

"Evet, evet, ..." Zaten kaygan olan amıma iki parmağımı sokarken nefes nefese kalıyorum. Daha iyi bir aç elde etmek için topuklarımı itiyorum, ama yaralı ayağımdaki baskı tıslamama neden oluyor.

"Sorun ne, *Tine*?" Kian'ın sesi karanlık ve lezzetli, günahların en tatlısını vaat ediyor. "Şişmiş, muhtaç amcığın sikimden mi ağrıyor? Yoksa kığın ellerimden mi ağrıyor?"

"Hayır," diye homurdanıyorum ve ağırlığımı yaralı ayağımdan kaydırıyorum.

Yine de haksız değil. Cüssesi sayesinde amım acıyor ve iri elinin hâlâ hassas kık yanağıma şaplak attığını neredeyse hissedebiliyorum. Ama bunu sahte kocama itiraf etmektense rahibe olmayı tercih ederim.

"Eğer beni beklersen, nazik olacağım," diye mırıldanıyor parmaklarım G noktama vururken ve avucumun topuğu klitorisime masaj yaparken. "Benim için hazır olduğundan emin olmak için o tatlı kedi üzerinde yemek yiyeceğim. Sonra sen boşalırken amcığın sikimin canını sıkana kadar derin ve yavaşça içine sokacağım."

"Neden ben-" Kısmen onu daha da kızdırmak için ama çoğunlukla hızla eşiğe yaklaştığım için yüksek sesle inliyorum. Diğer elim korsemi aşağı çekiyor ve sivri meme ucumla oynuyor. Onun yerine dilinin orada olmasını çok istiyorum ama şimdi durmak istemiyorum. "Bensiz dışarı çıkmışken neden seni bekleyeyim ki? O... en azından güzel miydi?"

Bekle, bunu neden sordum ki?

Bir duraklama oluyor ve o cevap verene kadar nefes almayı bıraktığımı fark etmiyorum.

"Senden başka kimse yok, *Tine*. Bir süredir de yoktu."

Parmaklarım hala tamamen. Striptiz kulübüne gideceğini söylememiş miydi? Tam olarak bu kelimeleri mi söyledi? Yoksa ben mi çıkardım? Tam soracaktım ki hoparlörden bir asansör sesi duyuldu.

İlk kez, bunları bir izleyici kitlesinin önünde söylüyor olabileceği aklıma geliyor. Aşağılanma, utanç, incinme ve arzunun kafa karıştırıcı bir karışımı bu düşünceyle içimde dönüp duruyor.

"?"

"Kimsenin karımı baştan çıkardığımı ya da onun tatlı iniltilerini duymayacağı kadar تنها bir yer."

İçimde bir zevk çalkantısı oluşuyor ama bunun nedeni etrafımdaki hoparlörlerden gelen gürleyen ses *değil*. Ben sadece kapının yanındakini gördüm ama Kian çıkış yerini değiştirmiş olmalı çünkü seksi aksanı artık tüm surround sesle çalışıyor.

"Senin baştan çıkarmana ihtiyacım yok, Kian. Gelebilirim-" Uzun bir inilti çıkarıyorum ve klitorisime odaklanmak ve tekrar orgazmımı kovalamak için parmaklarımı göbeğimden kaydırıyorum. "Kendi başıma boşalabilirim."

"Ayrıca o kadar ki ben gelmeden gelersen yemin ederim seni pişman ederim Lace."

"Sana ihtiyacım yok dedim! Kimseye ihtiyacım yok! Siz erkekler işe yaramazsınız, kadınlar değil."

Diğer uçta sessizlik var, bu yüzden klitorisimdeki baskıyı mükemmelleştiriyorum. Alt karnım kasılıyor, içimde dalgalanmanın eşiğinde olan heyecanı hissetmek için kaslarımı güçlendiriyorum. Bir inilti daha çıkıyor ve tüm göğsümü avuçlayıp sertçe masaj yapıyorum.

"Sana yapabildiklerim ve sana hissettirdiklerim beni işe yaramaz olmaktan çok uzak kılıyor, karıcığım."

"Yine de sensiz çok iyi hissediyorum."

Hırlaması beni neredeyse uçurumun kenarına itiyor, "Tanrı aşkına, Lace. Bu sana son uyarım. Eğer bensiz gelersen-"

Parmak uçlarımla nihayet o mükemmel ritmi bulduğunda ve hafif bir zevk dalgası akarken haykırıyorum. Güzel ve biraz

tatmin edici, ama řu anki halime bakılırsa, bunun hayatımın en iyi orgazmı olduğunu dűřünebilirsiniz-

Kapı çarparak açıldı ve kapandı. Doğrulduğumda Kian'ın ela gözlerindeki erimiş altın beneklerin parladığını ve koyu kumral saçlarının sanki buraya kadar yırtarak gelmiş gibi dağıldığını görüyorum. Her nefes alışında güçlü göğsü takım elbise ceketinin altındaki gömleğinden neredeyse ve siki pantolonuna o kadar acı veriyor ki piercing'in kumaştaki izini görebiliyorum.

Güzel. Umarım siki onsuz boşalmamı izlemekten acı çekmiştir.

"Gördün mü? Sana hiç ihtiyacım yoktu."

Ceketini silkiyor ve bana doğru ilerlerken yere fırlatıyor. Yüzünde yavaşça aç, çılgın bir gülümseme oluşuyor.

"Keşke beni bekleseydim diyeceksin, *Tine*."

Sahne 14

ŞİDDETLİ ZEVK

Lacey

I çimde bir hata yaptığıma dair belirgin bir his var.

Kian yaklaşırken durmadan ayakkabılarını çıkarıyor. Geri ve gergin bir kahkaha atıyorum, ama bunu kendini beğenmiş bir gülümsemeyele geçiştiriyorum.

"Her şeyi kendi başıma yapabilecekken neden bekleyeyim? Beni zaten bir kez reddettin-"

Bana doğru hamle yaptı ve ben kaçmaya çalıştım ama ayak bileklerimden yakaladı ve beni kendisine doğru çekti. Bu hareket elbisemi kalçalarımın kadar sürükleyerek beni belden aşağısı çıplak bırakıyor ve açık kalçalarımın arasına diz çöküyor.

"Kian! Sen ne-"

"Güvenli kelimen '*is tú mo rogha*'. Gerçekten durmamı istediğinde kullan. Sen onu kullanana kadar durmayacağım, anlaşıldı mı?"

"*Güvenli* bir *kelime* mi? Gerçekten mi? Bunun *tek* bir kelime olması gerektiğini sanıyordum, bütün bir cümle değil. Ve neden 'ananas' gibi kolay bir şey olamıyor?!"

Açıkçası güvenli kelimeleri daha önce duymuştum ama sadece seks kulüpleri ve filmler bağlamında. İnsanların bunları gerçek dünyada kullandığını düşünmüyordum, ya da en azından *benim* gerçek dünyamda. Garde erkekleri bir şey istediklerinde durmazlar. Sadece alırlar.

Ellerimi nasırlı avuçlarının arasına almak için aniden duruyor ve görüş alanımı doldurmak için üzerime eğiliyor. Puro ve sigaranın zengin dumanlı kokusu

amber burun deliklerimi dolduruyor. Ela gözleri benimkilere bakarken yoğun.

"Bu önemli Lacey. *Is... tú... mo... rogħa.*"

Gözlerimi kısıyorum, onu tekrarlamak için elimden geleni yapmadan önce şehvetli dudaklarının her kelimenin etrafında şekillenmesini izliyorum.

"Iss... too... mu... row-ah."

Gözlerinde bir kıvılcım parlıyor ve başını sallıyor. "*Is tú mo rogħa.*" "Iss too mu row-ah."

Etrafımızdaki hava kalın ve ağır. Az önce ne dediğimi bilmiyorum ama onun için "ananas"tan daha fazla şey ifade ettiğİ kesin. Kalbim göğsümde gümbür gümbür atıyor ve sormak istiyorum ama cevabın hoşuma gitmesinden korkuyorum... ve buna hazır değilim.

"Evet, *Tine. Is tú mo rogħa.*"

Enerjiyle dolup taşıyor ve bir kez boşalmış olmama rağmen bedenim onunkİyle birleşmek için can atıyor.

"Iss too mu row-ah benim güvenli kelimem," diye kabul ediyorum. "İhtiyacım olduğunda kullanacağım."

"Kahretsin, mükemmelsin," diye mırıldanıyor bacaklarımın arasına dalmadan önce, klitorisimi emiyor ve İki parmağınİ ıslak amıma kolayca sokuyor.

"Lanet olsun *Kian! Aman Tanrım.*" Bir elimle saçlarını tutuyorum, diğİr elimle de bir avuç kaşmir ve tüyü avuçluyorum.

Kendi parmaklarım sayesinde çoktan hazırım ve Kian hiç vakit kaybetmeden dilini yukarı doğru kıvrıp içimi okşarken, dili dışarıda klitorisimle dans ediyor. Zirveye tırmanırken tam olarak inmek için zamanım olmadı, kendimi onun durması ve beni tekrar inkar etmesi için hazırlıyorum.

Yaklaşan orgazmımı bana karşı kullanmaması için tepkilerimi gizlemeye konsantre olurken gözlerim kapanıyor. Ama tüm çabalarım rağmen bedenim geriliyor ve nefesim kesik geliyor. Dilini ihtiyacım olan yere yönlendirmek için saçlarını sertçe çekiştiriyorum, sonunda o uçuruma ulaştığİmda durmaması için dua ediyorum...

"*Kian!*"

Aşağı, aşağı, aşağı yuvarlanıyorum. Vücudum kasılırken ve orgazmımla sarsılırken amım parmaklarına karşı titreşiyor. Yoğun, çok

Şimdiye kadar kendi başıma başardığım her şeyden daha iyi ve saçlarına yapıştım, damarlarımda dolaşan mutluluk dalgasıyla ağladım.

"Kian, aman Tanrım. Yine duracaksın diye korkuyordum." Aşağı bakıp Kian'ın gözlerini görene kadar içimden hafif bir kahkaha yükseliyor.

Karanlık ihtiyaç çenesini sertleştiriyor ve kirli saat beş gölgesinin üzerinde yanaklarını keskinleştiriyor. Parmaklarını geri çekiyor ve bana bir öpücükle saldırmadan önce üzerimde sürünüyor.

Uyarılmışlığımın baş döndürücü tadı beni bunaltıyor. En iyi kararına rağmen, onun içinde eriyorum ve kollarımı boynuna doluyorum. Dili ağzımı istila ediyor ve ben de onu tamamen kabul ederek inliyorum.

Dillerle, ısırıklarla ve ısırıklarla dans ediyoruz ve elleri vücudumun üzerinde dolaşıyor, yumuşakça okşuyor, masaj yapıyor ve yoğuruyor. Uzun parmakları önden bağcıklı korsemın tepesindeki küçük yayı çözüyor. Bu kadar basit bir çözme işlemi korseyi aralık bırakıyor ve göğüslerimi içine tıklıdıkları mahfazadan dışarı çıkararak tatlı yakanın iki yanını ayırıyor.

"Mm, bu *tek başına* orgazmik hissettiriyor."

Alçak sesle kıkırdaması amımın kasılmasına neden oluyor. "Korseden daha iyisini yapacağıma söz veriyorum, *Tine*."

Korse çözüldüğünde, elbisenin geri kalanı parçalara ayrılıyor ve Kian elbiseyi vücudumdan aşağı çekerek hızlı bir çalışma yapıyor.

Kaşmir tenimi yumuşatıyor ama şu anda ihtiyacım olan şey yumuşaklık değil. Öfkeliyim, kafam karışık ve çok tahrik olmuş durumdayım. Kian'ın sıcaklığının ve benim neden olduğum öfkenin içimde zaten alev alev yanan cehennemle birleşmesini istiyorum.

"Seni hissetmeye ihtiyacım var..." Dudaklarına karşı mırıldanıyorum ve kravatını çekiştirerek gevşetiyorum. Bileğine bir fiske vurup ustalıkla çıkarıyor ve kıpkırmızı ipeğin geri kalanı yere dökülüyor.

O gider gitmez gömleğine saldırıyorum, kendisi yırtıp düğmelerini yere fırlatana kadar düğmelerini açıyorum. sıyrılır sıyrılmaz, elini boynuma dolayarak beni halının üzerine geri götürüyor ve orada bana kavurucu bir öpücük daha veriyor.

Kollarımı okşarken karın kasları parmak uçlarımda kasılıyor ve gevşiyor. Tüy kadar hafif dokunuşu şehvetli ve dikkatli, ama iki orgazmdan sonra hala neredeyse çok fazla.

İzi avuçlarıma ulaştığında, ellerimi tutmak için parmaklarımızı iç içe geçiriyor ve kalbim bu yakınlık karşısında yerinden fırlıyor. Onları başımın üzerine uzatıp ağırlığını bacaklarımın arasına yerleştirdiğinde, kavurucu sıcaktaki göğsü ağrıyan meme uçlarımı sızlatıyor ve bir iniltiyle yerden doğruluyorum. Dilini ağzımın içine daldırıyor ve beni bileklerimin etrafındaki yeni baskıdan uzaklaştırıyor. Dudağını ısıyorum ve öpüşmemizden uzaklaşmadan önce homurdanıyor. Benden bir kıkırdama kaçıyor ve onunla birlikte oturmaya çalışıyorum, ama bir şey beni geri çekiyor.

Kaşlarım çatılıyor ve başımı kaldırdığımda kravatının sehpanın ayaklarından birine asıldığını ve bileklerime düğümlendiğini görüyorum.

"Kian, ne-"

Cümlemin ortasında duruyorum ve ilk kez yüz ifadesini gerçekten inceliyorum.

Arzu ve bir sürü kafa karıştırıcı duygu beni yönlendirirken, Kian'ın aç gözlerinin her bir santimetrekaremi yiyip bitirmesinden çok daha ilkel bir şeyin onu beslediği anlaşıyor. Pantolonunun fermuarını açıp serbest kalırken bakışları bedenimden hiç ayrılmıyor. Uzun, kalın sikinin ucundaki gümüş piercing çevremde parlıyor ama bakışlarından o kadar büyülenmişim ki manzaranın tadını çıkarmak için aşağı bakmıyorum.

"Kian?" Sessizce çit çekiyorum.

Bu, onu ele geçiren trans halinden çıkarması için yeterli. Bacaklarımı etrafına sarıp girişime doğru pozisyon alırken yüzünde şeytani bir gülümseme beliriyor. Dudaklarıma doğru fısıldamak için eğildiğinde kalp atışlarım hızlanıyor.

"İnkârın kötü olduğunu mu düşünüyordun, *Tine*? Bir de aşırı uyarılmayı deneyelim." Kaşlarımın ortası çatıldı. "Aşırı... ne-"

Kian ben daha sorumu bitiremeden beni içine alıyor ve uyum sağlamam için bana hiç zaman tanımıyor. Bana sertçe vuruyor, cezalandırıcı bir hızla girip çıkıyor.

"Kian!"

Tekrar topuklarının üzerine oturuyor ve beni kalçalarından yukarı çekerek alt yarımı, delicisinin topunun G noktamda acımasızca sürüklenmesine neden olacak bir açığa zorluyor. İnliyorum ve kıvranıyorum

Parmakları üst uyluklarıma girene kadar acımasızca kalın şaftı, o hareket ederken beni sabit tutuyor.

"Kian, bekle! Bu çok fazla-"

"Hayır, sana seçenek sundum Lacey," diye homurdanıyor. "Tatlı, yumuşak ve yavaş olabilirdi. Bugün bana güvendiğin için ödüllendirilebilirdin. Ben bunu istedim."

Tatlı mı istedi?

"Ama senin tek görevin bu amcığ *yalnız* bırakmaktı" - klitorisimi tokatlıyor ve ben haykırıyorum- "*yalnız*. Bana itaatsizlik etmekle kalmadın, itaatsizliğini yüzüme karşı sergiledin. Parlayan amını okşadığını görünce neredeyse pantolonuma boşalıyordum. Ondan sonra mı? Oyun bitti. Tatlı bir *karın* olabilirdi ama sen beni seçmeyip sertliği seçtin."

Kalçalarını kaldırıyor ve sikinin delinmiş ucu derin bir noktaya çarpıyor, bu da hemen içimde zevk ürpertileri yaratıyor.

"Aman Tanrım!"

Sığ pompalara geçiyor ve bağlantımıza huşu içinde bakıyor. "Bize bak, *Tine*, amcığının beni nasıl emdiğine. Güzel pembe amcığın kızarmış ve şişmiş, ama yine de sikimi yutmaya çalışan açgözlü küçük bir sürtük."

Keşke ona dokunabilseydim, ama kravatında bir şey yok, bu yüzden kalçalarımı onunla buluşmak için sürmekle yetiniyorum. Bir anda başka bir orgazm daha geldiğinde, kaslarım zevkten zayıflayana kadar yüksekliğin peşinden gidiyorum.

"Kahretsin, Lacey," Kian üzerime eğiliyor ve pompalamaya devam ederken kıcımlı kaldırıyor. "Sikimin üzerine geldiğini hissedebiliyorum. Bunu biliyor muydun?"

İtişlerini yavaşlatıyor ve kulağımı ısırtıyor, omurgamdan aşağı bir acı şoku gönderiyor ve cildimde tüylerim diken diken oluyor. Aşırı duyusal yüklemeye rağmen, amım onu memnun etmek için o kadar çaresiz ki tekrar çırpınmaya çalışıyor, ama tamamen tükendim.

Ya da en azından ben öyle *sanıyordum*.

Uzun, derin vuruşlarla aşırı çalışan iç kaslarıma giriyor, ta ki başka bir zevk karıncalanması ateşlenene kadar. Bırakın ikiyi, daha önce hiç bir kereden fazla boşalmamıştım. Ve şimdi, *dört* kez? Bu çılgınlık.

"İşte , *Tine*. Tekrar geldiğini hissetmeme izin ver."

"Hayır... Kian, yapabileceğimi sanmıyorum." Şu anda bile alev titriyor, ama diğerlerinden daha zayıf, sanki kaslar yarışa edemeyecek kadar yorgun.

"Yapacaksın." Vites değiştirip başparmağıyla klitorisime masaj yapıyor ve tekrar içime girerken benden bir inilti çıkarıyor. "Bugün, benim için olan bir orgazmı çaldın. Bana bir tane daha ver ve ödeşmiş olalım."

Başımı sallamaya çalışıyorum ama parmağı daha fazla baskı uyguluyor ve uzun, derin vuruşlarla bitkin göbeğime pompalıyor.

"İtaatsiz olabilirsin karıcığım ama bedenim bana cevap veriyor." *İt.* "Parmaklarım, dilim, sikim." Her kelimeyi başka bir dalan vuruşla nokt alıyor. "Sen tamamen benimsin, Lacey. *Sadece* benimsin. Bundan eminim."

Boğazımı ısıyor ve o kadar sert emiyor ki yükselen alev bir şenlik ateşine dönüşüyor. Bacaklarım istemsizce beline dolanıyor ve her vuruşta ona karşılık veriyorum. Cezalandırıcı bir dansın içinde birbirimize kenetlenmiş durumdayız. Zihnim ve kalbim daha ne kadar dayanabileceğimizden emin değil ama bedenim yeni efendimizin kaldırabileceğimizi düşündüğü her şeye hazır.

Parmakları kalçalarımı zedeliyor ve iç kaslarım onu kavramak için zorlanıyor, ta ki o öfkeyle hızını artırana ve ben artık ayak uyduramayana kadar. Nabzım kulaklarımda güm güm atıyor ve bir başka amansız, yavaş hareket eden coşku dalgası dökülürken haykırıyorum.

"Kian! Lütfen!"

Ne için yalvardığımı bilmiyorum ama bu yeni zevk tsunamisi daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyor. Başı, ortası ve sonu olan erotik bir danstan çok, acının kıyısında sürekli bir aşırı uyarılma hali gibi.

"Kian, lütfen! Daha fazla dayanamayacağım. Lütfen!"

İticileri yavaşlıyor, ikimize de nefes almamız için yer açıyor. Bu hızda, G noktamın üzerinden geçerken sikişin şık halterini tekrar hissedebiliyorum. Bronz teni terden parlıyor ve göğsü nefes alıp verirken yükselip alçalıyor. Ama asla durmuyor. Yeni hızını koruyor ve elini boynuma doluyor, diğer eliyle de göğsüme nazikçe masaj yapıyor. Kadife dili kulağımın sürtünerek tüm vücudumu ürpertiyor.

"Bir tane daha, *Tine*. Sadece bir tane daha."

Başımı salladım. "Hayır, Kian. Lütfen. İhtiyacım var... Bir molaya ihtiyacım var."

Parmaklarının sıkmaya başladığı yerin yukarısında boynuma doğru hırlıyor ve tenimdeki titreşimle inliyorum.

"Gerçekten durmamı istiyorsan ne söyleyeceğini biliyorsun."

Is tú mo rogha.

Dilimin ucuna geliyor ama şişmiş dudağımı ısıyorum. Heyecan ve gurur yüzünü aydınlatıyor ve kalbim yerinden fırlıyor.

"İşte benim *dişlerim*. Bana son bir tane ver."

"Lütfen, Kian. Gerçekten... Gerçekten yapabileceğimi sanmıyorum." Göz kapaklarım çırpınarak kapanıyor, ağırlıkları bile .

Aniden beni kollarının arasına alıyor ve göğsümü yakalıyor, neredeyse yarısını ağızına alıyor ve gözlerimin açılmasını sağlıyor. Diğerini de ihmal etmeden, başparmağı ve işaret parmağı arasında meme ucumu çimdikliyor ve cımbızlıyor. Hassas tepe noktalarım, dili ve parmakları üzerlerinde gezinirken, doğrudan klitorisime hafif acı veren zingler gönderirken duyumla yanıyor. güçleniyor, deliciliği kanalım boyunca ilave bir zevk veriyor. Acımasızca göğsümü ısırdığında çığlık atıyorum, ancak elini boğazıma doladığında kesiliyorum.

Tutuşunu bir anlığına gevşetiyor ve tekrar sıkmadan önce kocaman bir nefes almamı sağlıyor. Kalp atışlarım parmaklarının altında güçlü bir şekilde atarken, tenim, kaslarım, çekirdeğim -her şey-onunla birlikte nabız atmaya başlıyor ve kör edici bir coşkuya dönüşüyor. Aklımı artan farkındalığa kaptırıyorum ve görüşüm kenarlarda kayboluyor. İçimdeki ateş, lezzetli bir coşku ve his patlamasına dönüşürken bedenim alevler içinde kalıyor.

Küçük iniltim parmaklarında titreşiyor ve Kian inliyor.

"Kahretsin, Lacey. İçinde bir tane daha olduğunu biliyordum. Benimle gel, benim muhteşem karım. Neredeyse geldim."

Doğrulup üzerime eğiliyor, eli hâlâ boynuma sıkıca sarılmış. Ellerimin üzerindeki baskı azalana kadar bağımlı olduğum fark etmiyorum. Onları tekrar aşağı indirmeye çalışırken kollarım havada süzülüyormuş gibi hissediyorum ve geri kalan her şeyim de onlarla birlikte sürükleniyor.

Kian kalçamı kavradığında her şey kararıyor. Gözleri düşmanını yenmiş muzaffer bir savaşçı gibi üzerimde geziniyor.

Ve de sayılır.

Zevk tenimin yüzeyine yükseliyor, sanki her an taşmaya hazırmış gibi hemen altında fokurduyor ve boynumu kavrayışından yüzüm şişiyor ve nabız atıyor. Başparmağıyla klitorisime masaj yapmak için kalçamdan hareket ederken küfrediyor. Gözlerim tekrar kapanıyor ve bacaklarım serbest kalmak için titrerken tırnaklarım koluna batıyor.

Neredeyse kaçınılmaz olandan korkuyorum, sanki beni yakalayacak bir zemin olup olmayacağını bilmeden dönen bir piruetten atlamak üzereymişim gibi.

"Siktir, işte bu bebeğim. Benimle gel. Kocan için bir kez daha."

Onun emriyle, boşalmasına tanık olmak için gözlerim açıldı. Dün gece soyunma odasında yüzü karanlıktı. Ama burada, gün ışığında, coşkusu yüzünden okunuyordu.

Boynu kendini tutmanın verdiği güçle geriliyor ve dişlerini sıkarken ela gözleri benimkileri yakıyor. Şakaklarındaki damarlar itişiyse birlikte nabız gibi atıyor.

Ama başparmağı klitorisimde tekrar hızla dönmeye başladığında tüm odağımı kaybediyorum.

"Benimle gel dedim, karıcığım."

Uzun, kasıtlı bir vuruş, delicinin kanalımdaki mükemmel derin noktaya çarpmasıyla sona eriyor. Boğazımdaki eli sonunda bırakıyor ve nefes almak için soluk soluğa kalıyorum.

Vücudum patlıyor ve beni dalgalar halinde kendinden geçiriyor. İçimden akıyor ve Kian itişleri vahşileştikçe haykırıyor.

Boşalırken sert yüz hatları buruşuyor. Görüşüm bulanıklaşıyor ve ben kendiminkiyle savaşıırken tek görebildiğim Kian'ın coşkusu oluyor. Beni esir aldı, daha fazla dayanamayana kadar tamamen teslim olurken beni esir tutuyor.

"Iss too mu row-ah! Iss too mu row-ah! Lütfen... lütfen..." Kian içimdeki son darbesini bitirip kendini kalçalarımın arasına sabitlerken gözyaşlarımın eşiğinde çığlık atıyorum.

Yorgunluk üzerime çöküyor ve artık bacaklarımı yukarıda tutamıyorum, ama o onları yakalıyor ve otururken beni kollarıyla sarıyor, beni göğüs kaslarına doğru sıkıca tutuyor. Çarpan dalgalar geri çekiliyor,

Görme ve duyma yetilerim yavaşça bana geri dönüyor ve hâlâ güvenli kelimemi söylediğimi fark ediyorum. Kian altımdan kayınca tırnaklarımı sırtına geçiriyorum.

"Hayır, bu çok mu row-ah, Kian... lütfen. Yeter artık."

"Şşş, şşş, *tine*. Benim için çok iyi yaptın, bebeğim. Seni yakaladım. Her şey bitti." Sırtımı yumuşak daireler çizerek okşuyor ve "*Is tú mo rogha*, Lacey" diye fısıldarken beni nazikçe sallıyor.

Sahne 15

NAZİK GERÇEKLER

Lacey

K ian siki içimden çıkarken küfrediyor ve ben ani boşluk karşısında nefes nefese kalıyorum. Kayıp göğsüme çarpıyor ve gözlerim yaşlarla doluyor.

Ne be?

Beni kollarına alıp gelin gibi kaldırırken yanaklarımdan sessizce küçük damlalar akıyor. Ona bir can simidi gibi yapışıyorum ama düşmeme izin vermeyeceğini biliyorum.

Bu düşünce bana dün geceyi hatırlattı, şehvetli dansımız sırasında beni yakalayacağını hiç şüphe duymadan biliyordum. O zaman neden güven onun için bu kadar doğaldı?

Neden şimdi?

Soruyu uzaklaştırmaya çalışıyorum ama bana hissettirdikleriyle yüzleşmek zorunda kalmadan önce bunun daha ne işe yarayacağını bilmiyorum. Bu düşünce beni onun kollarında titretiyor.

"Tuttum seni. Bir saniye içinde kendini daha iyi hissedeceksin. Seninle ilgileneceğim," diyerek beni rahatlatıyor ve ben de onun sıcak göğsüne sarılıyorum.

Vücudumda bir ağırlık hissediyorum ve beni taşımak zorunda olan ben bile değilim. Bir eli sırtıma bastırıp omurgamı okşuyor, diğer eli ise durgun bedenim düşme tehlikesi geçirirken kıcımlı destekliyor. En-suite banyoya ulaşana kadar bizi süitte gezdiriyor.

"Ayakta durabilir misin?" diye sorar.

Homurdanarak cevap verdiğimde kıkırdıyor. "O zaman seni buraya yerleştireyim."

Beni küvetin kenarına oturtuyor ve yüzümdeki gözyaşlarını iki kez szyor.

"Oh, tatlı *tine*. Sana çok iyi bakacağım bebeğim." Alnımdan pmeden önce nemli yanaklarımı siliyor.

"Neden ağlıyorum?" Sessizce fısıldıyorum ve utanarak ağlayan gözlerime öfkeyle vuruyorum.

Ancak Kian, jakuzi büyüklüğündeki küveti suyla doldururken nazik ve kibar bir şekilde cevap veriyor.

"Endorfin yüzünden. Vücudunuz bir anda bu kadar çok zevkle ne yapacağını bilemiyor. Bu kadar çok orgazm seni yorgunluktan bitap düşürürken, aklın karışmış ve bunalımış durumda. Merak etme, nasıl yardım edeceğimi biliyorum."

Yükselen suyun içine biraz tuz döküyor ve havaya tatlı bir vanilya ve orkide kokusu yayılıyor.

"Banyo mu? Bu her şeyi düzeltecek mi?"

"Güven bana Lacey." ıplak ve benim şpheciliğimden etkilenmeden mkemmел banyoyu hazırlamaya devam ederken sesi şakacı.

Kaşlarımı atıyorum ve duvara yaslanıp onun çalışmasını izliyorum.

Kvetin kenarı altımda serin ve soğuk duvar neredeyse aşırı hassas cildimi acıtıyor. Ama banyodan gelen buhar ve rahatlatıcı aroma işliyor, beni daha da rahatlatıyor ve gözlerimi kapatıyorum.

"*Tine*, benim için ayağa kalk." Gz kapaklarım tekrar açıldığında küvetin neredeyse dolu olduğunu ve Kian'ın elini tutmam için bana uzattığını görüyorum. "Seni güvenli bir şekilde küvete sokmak istiyorum."

Başımı sallıyorum ve beni neredeyse kaynar suya sokmasına izin veriyorum. Ayak parmaklarımı daldırıp içine girdiğimde tenimde harika bir his uyandırıyor. Ortada duruyorum, henüz dalmaya hazır değilim ve bacaklarımın arasında alışılmadık bir his hissettiğimde dizlerime ulaşan sıcaklıkta ıslanıyorum. Aşağı baktığımda Kian'ın döllerinin i bacaklarımdan aşağı damladığını görüyorum ve nefesim kesiliyor.

Kahretsin.

Daha önce hiç prezervatif kullanmamıştım ve burada gidip bir deliyle iki kez yaptım.

Benim neyim var böyle?

EndiŖe damarlarımda dolaŖıyor ve temizlemek için en yakın el havlusunu kapıyorum ama Kian küvetin kenarından uzanıp bileğimi yakalıyor.

"Yapma."

"Ama, Kian-"

BakıŖları saf bir sahiplenmeydi ve beni nazikçe kendine doğru çekerken bakıŖlarının yoğunluğuna kapıldım.

"A," diye emrediyor ve hiç dŖnmeden daha geniŖ bir adım atıyorum. Ela bakıŖları benden sızan dölleri toplarken ve kanalımı özüyle kaplamak için parmağını tekrar göbeğime daldırırken benimkinden ayrılıyor. Bu hareket aynı anda hem irkilmeme hem de inlememe neden oluyor, bedenim bunun acı mı yoksa zevk mi olduğunu karıŖtırıyor.

"Ŗimdi kapat."

Bacaklarım anında itaat ediyor, o giriŖimi terk eder etmez kalçalarımı birbirine çarpıyor.

"Banyoda otururken, ben a diyene kadar onları bir arada tut."

BaŖımı sallıyorum. "Neden?"

"Yap yoksa beŖ tane daha yaparız."

Gözlerim faltaŖı gibi açıldı. Geri çekiliyorum ve bacaklarım bir mengene gibi birbirine kenetlenmiŖ halde suyun içinde manevra yapmaya alıŖıyorum. Beklediğimden çok daha derin, gğslerimin hemen üzerinde yükseliyor.

"Mm, bu iyi hissettiriyor."

Sıcaklık, ağrıdığını fark etmediğim kaslarımı rahatlatıyor. Gözlerimi kapatıp arkama yaslanmaya baŖlıyorum ama bir Ŗırıltı dikkatimi çekiyor. Arkamı döndüğümde Kian'ın kocaman aletinin tam üstümde, yarı direktte sallandığını görüyorum.

"Um... ne yapıyorsun?"

"İçeri giriyorum."

Alay ediyorum ve dıŖarı çıkmak için hamle yapıyorum ama Kian çok hızlı. Ben daha ne olduğunu anlamadan kolunu belime doluyor ve arkama yerleŖiyor. Tekrar kıpırdanmaya alıŖtıđımda, beni kolayca kendine doğru çekiyor ve yanlardan su akıtıyor.

"Her zaman benden kaçmaya alıŖıyorsun, *Tine*. Sadece dur ve bunu bir anlığına içine ek, tamam mı?"

KaŖlarım çatıldı ve küvetin diğer tarafındaki suyun altında kalan ayak parmaklarına baktım.

Hata.

Kian kızgınlığını görse bile umursayacağını sanmıyorum. Muhtemelen en iyisi de bu çünkü beni kendine yakın tuttuğunda hızla azalıyor. Taş gibi sert kalçalarına rağmen şaşırtıcı derecede rahat. Ona yaslanıp sıcaklığının ve gücünün tadını çıkarıyorum. Kendimi hiç aynı anda hem bu kadar korunmuş hem de muhtaç hissetmemiştim. Bu... kafa karıştırıcı.

Ama boyu belime doğru sertleştğinde geriliyorum. Kollarındaki gergin kaslar sanki tekrar kaçmaya çalışacakmışım gibi etrafımda sertleşiyor ve kulağımın hemen üstündeki saçlarıma kıkırdıyor.

"Onu tekrar benim suçum değil. Yürümeye devam et."

Kalp atışlarım onu daha fazla kızdırma ihtimaliyle hızlanıyor, ama amım ağrıyor ve bana umutsuzca bir molaya ihtiyacım olduğunu hatırlatıyor. Hayatımda bir kez olsun rahatlamak ve hareketsiz oturmak için elimden geleni yapıyorum. Birkaç dakika sonra Kian saçlarımı atkuyruğumdan dikkatlice çekerek beni ödüllendiriyor. Çilek sarısı saçlarım bir perde halinde düşerken kafa derim rahatlıyor. Uçları suyun içinde yüzüyor, etrafımda yakut kırmızısına dönüyor ve ben onların sürüklenişini izliyorum.

Kian'ın görüş alanımdan çıkmasıyla, daha önce o kadar yoğun bir şekilde bakarken sormaya korktuğum soruyu nihayet sorma cesaretini buluyorum.

"Kian?"

"Öyle mi?"

"Güvenli kelimem ne anlama geliyordu? Iss too mu row-ah."

Boynuma homurdanmadan ve bir beze sabun doldurmadan önce bir nefeslik bir duraklama oluyor.

"Kıçımdaki acı' demek. Şimdi hareket kes, yoksa seni tekrar becermeden önce yıkayamam ve bunların hiçbirisi işe yaramaz."

"Oh, güzeldi. Keşke başımın belası olduğunu tekrar tekrar bağırdığımı bilseydim." Söylediklerinin geri kalanı aklıma gelene kadar oflayıp pufluyor ve gözlerimi deviriyorum. "Bekle... ne işe yaramayacak?"

"Bu," diye homurdanıyor ve sabunlu bezi kolumda gezdiriyor. Ses tonu sinirli ama dokunuşu saygılı ve tüylerim bezin izlediği yolu takip ederken ürpermeme neden oluyor. "Bu kısmı daha önce hiç yapmadım."

"Seks mi?!" Gözlerim yuvalarından fırlıyor ve dönmeye çalışıyorum ama o kolunu göğüslerimin üzerinde bağılıyor.

"Hayır." Gülüyor. "*Bu konuda çok bilgiliyim.*"

Bu düşünceyle yüzümü buruşturuyorum, ama mırıldandığında neredeyse savunmasız kenar var, "Yeni olduğum şey sonraki bakım."

Dudaklarım sessiz bir nefesle ayrılıyor.

"... Bunu başka biriyle hiç yapmadın mı?"

Aman Tanrım, bu benim işim değil.

Elindeki bezi musluğun altında ıslatıyor ve cevap vermeden önce sıkıyor.

"Ben . Önceden ama şimdi umursuyorum." "Peki, ne değişti?"

"Başka kimse benim karım değildi."

İtirafı karşısında düşüncelerim bir mil hızla akıp gidiyor ama Kian elindeki bezi kollarımın ve göğsümün üzerinde bir aşağı bir yukarı gezdirirken transa geçmiş gibi görünüyor. Hırpalanmış meme uçlarımla oynamasını bekleyerek geriliyorum ama bez sadece suya dalıyor ve cildimi nazikçe ovuyor.

Göğsümün üst kısmını yıkamak için ilerlediğinde, saçlarımı yana doğru çekiyor ve boynumu okşamadan önce bir takdir mırıltısı çıkarıyor.

"Mmm, bu izler güzelce moraracak."

Zedelenmiş tenime hafif dokunuşlarla ürperiyorum ve alt karnım çırpınıyor.

"Seni işaretlersem beni sonsuza dek işaretleyeceğini söylerken bunu mu kastettin?"

Kıkırdıyor. "Hayır. Evlendiğimizde seni benim olarak işaretledim." Sol elimi kaldırıyor ve yüzük parmağımdaki sade bandı döndürüyor.

Işık gümüşü yakalıyor ve kaşlarım çatılıyor.

Baron'un yüzüğü her gün canımı sıkıyordu, bu yüzden onu sadece insan içine çıktığımda takıyordum. Ama Kian'ın yüzüğü şimdiden o kadar normal geliyor ki orada olduğunu bile unutmuşum.

Ben bu keşfe hayret ederken, boynumu okşarken sesi kalınlaşıyor ve sahiplenici bir hal alıyor.

"Bu izler kaybolacak ama ben artık senin bir parçanım. Parmak izlerim olsun... yüzüğüm olsun..." Bacaklarımın arasına uzanıyor ve parmağını giriş yerimde gezdirirken dudağımı ısıyorum. "Benim dölüm..." Onun diğer

eli karnımın alt kısmına uzanıyor ve kulağıma doğru alçak sesle hırlıyor. "Ya da çocuğum... Ben hep yanında olacağım."

Sözleri beni korkutmalı, ama yemin ederim dokunuşu vücudumu ya boşalmaya ya da onun için sakinleşmeye çoktan eğitti. Parmakları klitorisimin etrafında dans ederken nefeslerim sabırsızca kesiliyor. Ağrım olmasına rağmen, iki eli de kaybolduğunda, amım protesto için seğiriyor.

"Bugün sana sert davrandım. Seni daha önce reddettim, sonra da zevk almaya zorladım. Sıcak, Epsom tuzu ve dokunuşun seni daha iyi hissettirmesi gerekiyordu. Eskisinden daha da doygun."

El bezi kıvrımlarımın üzerindeki yolculuğuna devam ediyor ve başım omzuna yaslanırken inliyorum. Gözlerim kapanmak istiyor ve ben ilginin tadını çıkarırken kalp atışlarım yavaşlıyor.

Dizimi tutmak için etrafımda eğiliyor ve bakımlarına devam ediyor. Ayaklarımı tutabilmesi için bacağımı omzumun üzerinden yukarı doğru uzatıyorum. O uzanırken kahkahası sırtıma çarpıyor.

"Çok esneksin. Benim için ne kadar ileri gideceğini görmek için ."

Sözleri içimi ısıtıyor. Güzel şeyler söylemesi umurumda olmamalı. Bana şu anda onun için değerliymişim gibi davranmasını umursamamalıyım. Ama *gerçekten* umursuyorum ve bundan ne anlam çıkaracağımı bilmiyorum.

"Yine de kendini zorlama, Lace. Bunun rahatlatıcı olması gerekiyor."

"Esnemek rahatlatıcıdır." Gülümsüyorum. Yalan söylemiyorum ama topuğuma geldiğinde acı içinde tıslıyorum.

"Ne oldu?" sesi endişeyle derinleşiyor ve yaralı ayağımı görebilmek için bacağımı büküyor. "Burada ne oldu?"

"Önemli değil-"

"Bu hiçbir şey değil Lacey. Bu kesiği nasıl aldın?"

"Tüm gözlüklerini yok etmekten." İrkildim. Daha önce ona çok ama birkaç orgazm ve ılık bir banyodan sonra kendimi o kadar da yıkıcı hissetmiyorum.

Ofluyor. "Bunu temizleteceğimden emin ol, böylece bir daha kendini incitmezsin."

"Cidden iyiyim. Pointe çalışırken ayaklarıma çok daha kötü şeyler yapmışım."

"Hmm." Ayağımı suya geri bırakmadan önce incelemek için hafifçe çeviriyor. "Ufak bir keşiğe benziyor. Ama hepsi bu kadar olduğu için şanslısın."

Süitini dağıtmam hakkında hiç konuşmamışız gibi bezi tenimde gezdirmeye devam ettiğinde çenem düşüyor.

"Bu mı? Kızmadın mı?"

"Kendine zarar vermene mi? Öfkeli. Ama seni bir gün için yeterince cezalandırdım."

"Hayır, evinizi mahvetmekten bahsediyorum."

Omuz silktiğini hissediyorum. "Onlar sadece eşya, *Tine*. Eşyalar bir ev yapmaz. Yine de süitimden nefret ettiğini söylemek için harika bir yoldu. Oturma odamızı istediğin gibi tasarlaması için bir sonraki dekoratörü sen seçebilirsin."

"Ama eve geldiğinde çok kızgındın-"

"İlk başta öfke nöbetinin çok sevimli olduğunu düşünmüştüm. Cezalandırılmana neden olan şey, benim iznim olmadan kendini boşaltman oldu."

"Tanrım, not aldım. Bir dahaki sefere yıkanmak ve şımartılmak istediğimde, tek yapmam gereken sensiz kendimi tatmin etmek."

Cevabını beklerken bir gülümsemeyi ısııyorum. İsmim alçak bir hırıltıyla çıkarken hayal kırıklığına uğratmıyor.

"Lacey..."

" yapıyorum. Şaka yapıyorum." Kıkırdıyorum. "Biliyor musun, benimle dalga geçmenin eğlenceli olduğunu söylemiştin ama sen de kendini kızdırmak için oldukça eğlencelisin."

Kıkırdıyor ama beni yıkamaya devam ediyor. "Benim için aç."

İçimden ılık bir zevk ürpertisi geçiyor ve bacaklarımı onun için açarken bir gülümsemeyi ısııyorum. Elindeki bezi arasına daldırırken kendimi destekliyorum. Şişmiş merkezime nazikçe dokunmasına rağmen, ne kadar hassas olduğumu tıslıyorum.

Başka bir şey denemiyor, sadece metodik olarak davranmaya dikkat ediyor. Boyu alt omurgama doğru sertleşene kadar onun da etkilendiğini fark ediyorum ve dudaklarımda kendini beğenmiş bir gülümseme beliriyor.

Bacaklarımın arasından ondan arta kalanları temizlemeyi bitirdiğinde, bir düşünce beynimde elektrik çarpması gibi vızıldıyor. Ben

Birkaç dakika önce bu konuyu açamayacak kadar boku yemiştim ama şimdi zihnim nihayet açılıyor.

"Kian, konuşmamız gerek. Yine prezervatif kullanmadın. Benim için aylar oldu ve test yaptırdım, ama... peki ya sen?"

"Aynen. Ve babamın bana sıradaki hedefimin sen olduğunu söylediği geceden beri kimseyle birlikte olmadım."

"Sıradaki *hedefin*?"

"Emirlerimi biliyorsunuz. Yeni görevimi takıntı haline getirdim ama o zaman bile bunu nasıl başarmak istediğimden emin değildim. Sanırım bir parçam hep bitmesini umuyordu."

Göğsüm sıkışıyor ama odaklanmaya çalışıyorum. "Kian... bu bir son değil. Bu bir başlangıç bile değil. Yükümlölüklerim, aileme ve Garde'a karşı sorumluluklarım var. Peki ya bebekler? Sana doğum kontrol hapi ."

Elindeki bezi bırakıyor ve kollarını bana dolamadan önce bezi kenara koyuyor. Bu rahatlatıcı, ama bana hareket etmem için bir santim bile vermediğinde yatıştırıcı kucaklamasının da aynı derecede bağlayıcı olduğunu hemen fark ediyorum.

"Her şey girecek, *Tine*."

"*İyi* olacak mı? *İyi* olacağını nereden biliyorsun? Tanrı ile bir ilişkin mi var ve geleceği falan mı biliyorsun? Belki bu Pazar birlikte ayine gideriz ve beni tanıştıırırsın."

"Lacey-"

"İçime boşaldın, Kian. *İki kez*. Ya hamile kalırsam?" "Sen benim karımsın." Umursamaz omuz silkişi suya sıçırıyor. "Kian..."

İnledim. "Ben senin karın değilim."

"Öylesin ve az önce evliliğimizi tamamladık. Tebrikler Lacey McKennon, artık geri dönüş yok. Savaşmadan gitmene izin vermeyeceğim."

Artık geri dönüş yok.

Kollarında gevşedim.

"*Tine*, dinle..." Konuşurken suyun altında kollarımı usulca okşuyor. "Ben çocuk istiyorum. Çocuk istiyorsun-"

"Çocuk istediğimi nereden biliyorsun?"

"Çünkü babanız tutuklandıktan sonra bir yıl boş kaldığınızda, gittiğiniz her yerde yerel bir yetimhaneyi ziyaret ettiniz. Bu

ondan sonra eğitimli bir tahmin."

Yanaklarım yanıyor. "Boş yılımı biliyor musun?"

Babam ilk kez tutuklandığında, başa çıkamadım. Okula bir yıl ara verdim ve evden başka bir yere gitmedim. O zaman bir yargıcın onu duruşmasından önce hapse atacağını , o zamanı onunla geçirirdim. Ama yapmadım ve bunun yerine sosyal medya için muhteşem, abartılı bir zaman geçirdim ve O'Shea'ların hala yenilmez olduğunu gösterdim.

Yolculuğumdan asıl keyif aldığım şey tek başıma geçirdiğim boş zamanlardı. Oyuncak almayı, yerel yetimhaneleri ya da barınakları ziyaret etmeyi ve çocukların onlarla oynamasını izlemeyi çok sevdim. Bu zaman zarfında, sadece siyasi çıkarlar için çalışan bir aileye değil, gerçek bir aile fikrine aşık oldum.

Ama o bunu nereden biliyor? Kimseye söylemedim.

"Bana söz verildiğinden beri seni takip ediyorum, sözleşme bozulduğunda bile. Yanılıyor muyum?"

Başımı salladım. "Hayır, bir aile istiyorum. Sadece... bunun istediğim şekilde gerçekleşeceğini hiç düşünmemiştim."

Kian iç geçiriyor. "Dürüst olmak gerekirse, hala olmayabilir ama içinde sevgi olan bir evim olduğu sürece, ne olursa olsun benim için sorun değil. Garde'ın bir kısırlık geçmişi var-"

Alay ediyorum ve kelimeler ben onları durduramadan ağızımdan dökülüyor.

"Açgözlülük ve kısırlık aynı şeyler *değildir*. Ebeveynler çocuklarının birbirlerini öldürüp aile mirasını kaybetme riskini göze almak istemezler. Garde'da kalıtsal olan tek şey açgözlülüktür."

"Bütün aileler değil," diye cevap veriyor Kian sessizce. Bir süre sonra nefes alıyor ve fısıltı gibi alçak sesle konuşuyor. "Annem benden önce birkaç düşük yapmış. Bir ağabeyim olmalıydı ama onu kaybettiğinde babam da neredeyse onu kaybediyordu. Babam ondan sonra başka çocuk yapmayı reddetmiş, annemi kaybetmekten korkmuş-"

"Gerçekten mi?" Sesimdeki şaşkınlığa engel olamıyorum. Çoğu aile için varisler ne pahasına olursa olsun doğar. Bir ailenin müstakbel karısı için tüm bunlardan vazgeçmek istemesi duyulmamış bir şeydir.

Kian başını sallar. "Yine de hep anne olmak istemişti ve ona yalvardı. Ona hayır demek hiç iyi değildi. Bir kez daha denediler ve sonra ben geldim. Zor bir doğum yaptım ve

ondan sonra babam gerçekten ayak diredi. Ama ailem bu yüzden durdu. Açgözlülük değil. Sevgi."

"Yani... aşka inanıyor musun? Gerçekten?"

Başımı sallıyor ve sıcak nefesini kafa derimde hissediyorum. "Hiç şüphesiz."

"Ama aşk bizim dünyamızda neredeyse eski moda."

"Benim dünyamda değil."

Kelimeler beni sessizliğe boğuyor ve duyulabilen tek şey banyo suyunun küvetin kenarlarına yumuşak bir şekilde vurması oluyor. Tepkim sadece hik yeye değil, itirafın içindeki kırılğanlığa . Ve sırlara.

Garde'da asıl yetkili olan kişi paranın değil sırların koruyucusudur. Topluluğun başı, kullanana bağlı olarak bir kral yapıcı ve bir kral katilidir. Bekimiz olarak babam, üyeler arasında barıŐı çoğunlukla adil olduğu ve her ailenin güvenini koruduğu, sırlarını nadiren bir kılıç olarak kullandığı için korumuŐtur.

Ama yıllardır McKennon'ların itibarının katledildiğine dair söylentiler dolaŐıyordu. Kian'ın   yıl önce evlilik sözleşmemizi bozup iki yıl süren bir alem yapması yüzünden olduğunu sanıyordum ama babam onlara karşı bir sır kullandı mı? Eğer kullandıysa, bu sadece Kian beni reddettiği için bir misillemeydi... değil mi?

Ve yine de...

Kian beni çaldı, evlenmem için kandırdı ve çocuklarını istiyor. Benimle evlenmeyi reddettikten sonra neden bütün bunları yapsın ki?

Bunun ayrıntılı bir hile olduğunu düşünürdüm ama şimdi bana babamın bilmediğinden emin olduğum aile sırlarını emanet ediyor. Kian doğmadan önce bunları bilseydi, bir McKennon varisinin asla var sağlamak için ne kadar ileri giderdi? En büyük rakibinin ona asla karşı çıkmayacağını? McKennon'lar milyarder. McKennon varissiz ölürse Garde'ın cebine girecek çok para var. Kaos olurdu.

"Bunu bana neden anlatıyorsun?" DüŐüncemi yüksek sesle fısıldıyorum.

"Bir sır için bir sır," diye mırıldanıyor Kian ve küvetin fişini çekiyor. Su yavaşça boşalıyor ve ardından tenimde serin bir hava bırakıyor. "İhtiyacım olan cevaplar sende var."

Kollarımda tüylerim diken diken oluyor ama Kian'ın sıcak vücudu hâlâ benimkiyle aynı hizadayken    mekten başka bir şey yapamıyorum.

Bütün bunları bu yüzden mi yaptı? Bir noktada, mirasını almak için olduğunu d   nm   t m ama sadece benim sırlarım için mi? Kian'ın bilmediği neyi biliyorum ki?

G  s m sıkışıyor.

Babamla ya da onun davasıyla bir ilgisi varsa.

"Ne bilmek istiyorsun?" Sesim kısık, tanınmaz halde ve Kian yavaşça kollarını bana doluyor.

"Neden Monroe ile ni anlandın?"

Sahne 16

GERİ DÖNÜŞ

Kian

M Güzel karım hala kollarımda, ama benden kaçmaya çalıştığında hazırlıklıyım. Sorumu sormadan önce mecazi ve gerçek anlamda benden kaçmaya çalışabileceğini biliyordum. Buna karşı. İçinde korumak için ölebileceği bir sır var ama önce beni aşması gerekecek.

O çırpınıyor ve ben de bir kolumu beline, diğerini göğsüne dolayarak onu daha sıkı tutuyorum. Onu sarmaya çalışırken bile, kafesteki bir hayvan gibi saldırıyor ve ön kolumu ısıırıyor. Dişlerinin altından ateş fışkırıyor ve kanın tadını aldığını biliyorum.

Öne doğru eğildim ve hiç düşünmeden onu suya daldırdım. Çığlık atmak için kilidini açıyor ve beni tırmalarken çığlığı suda yankılanıyor. Hızlı kalp atışlarım göğsümde gümbürdüyor, öfke ve endişe mantığımla düello yapıyor.

Beni hırpalamayı bırakır bırakmaz, onu boynunun arkasından olabildiğince hızlı bir şekilde yukarı çekiyorum. Yüzeye çıktığında, tekrar benden uzaklaşmaya çalışamayacak kadar çok öksürüyor ve boğuluyordu.

"Ne oluyor lan, Kian?!" diye kekeliyor ve bana hançer gibi bakıyor. Kan kırmızısı damlacıklar pembe dudaklarını renklendiriyor ve ön kolumdan sızan lal rengi girdaplar beni iyi yakaladığını kanıtlıyor.

"Sen iyisin." Kalın bir şekilde yutkunuyorum, kendime ondan daha çok şey söylüyorum.

"Ben *iyiyim*" mi?! Şu kelimeyi söylemeyi kes! İyiyim, iyiyim, iyiyim! Ben iyi falan değilim!"

"Neredeyse on saniyedir suyun altındasın. Benimle dövüşmeyi daha erken bıraksaydın, daha az olurdu. Beni lanet olası vahşi bir hayvan gibi ısırdıktan sonra tek yaptığım bu olduğu için şanslısın!"

Ona bağırırken bile parmaklarımla nabzını kontrol ediyorum. Hızlı ama güçlü ve göğsü efordan çilek gibi kızarmış olsa da burnundan buhar çıkacak kadar nefes alıyor. Onu daha fazla değerlendirmeden elimi itiyor, ama öfkeli öfkesi ve kızgın gözleri bana her şeyden çok onun iyi olduğunu söylüyor.

"Beni boğmaya çalıştın!" O bana bağırırken, kanamayı durdurmak için ön koluma uzun bir el havlusu sarıyorum.

"Ben yapmadım ve sen de bunu çok iyi biliyorsun. Sen sadece" - bir elimle düğümü çekiyorum- "verdiğin kadar iyi" -ve onun öfkeli bakışlarını sivri bir bakışla karşılamadan önce dişlerimle sıkıyorum- "*karım*. Evliliğimizde bunu unutma. Belki hayatta . Ama yemin , vahşi bir kedi gibi davranmaya devam edersen hayatta kalamazsın."

Beni okumaya çalışırken gözleri açılıyor, belli ki saçmalayıp saçmalamadığımı merak ediyor. Öyle olmak istiyorum ama bir daha böyle bir numara yaparsa onu gerçekten cezalandırmaktan başka çarem kalmayacak. Başka bir Garde üyesi olsaydım, asla hava almaya çıkmazdı.

Beni incelemeyi bırakmasını sabırsızlıkla beklerken çenem acı verecek kadar sıkılıyor. Sonunda cevap vermeden önce somurtan yüzünden üç damla süzülüyor.

"Kurtarıcım mısın yoksa en kötü kabusum mu karar veremiyorum." "O zaman beni her ikisi olarak düşün, daha güvenli."

Yanıtını beklemeden ayağa kalkıyorum ve suyun aşağı süzülmesine izin veriyorum. Gözleri kaslarımın belirgin tepelerini ve vadilerini su taneciklerinden daha iyi takip ediyor. Sırtıma dürtüsüne direnerek dışarı çıkıyorum ve belime sarmadan önce bir kurulanıyorum. İçine girmesi için başka bir kabarık beyaz havlu tuttuğumda o hâlâ manzaranın tadını çıkarıyor.

"Yukarı."

Kaşları çatıldı. Ateşli karım bana karşı çok kötü bir poker suratına sahip, ama savunmasını bıraktığını bilmek beni son derece memnun ediyor.

"Ne yapıyorsun?" Yavaşça kalkıp kollarını kavuşturuyor, istemeden de olsa parlayan göğüslerini yukarı kaldırıyor ve aletimin pamuğun arkasında seğirmesine neden oluyor.

Lanet olsun, bu kıza doyamıyorum.

"İslanmışsın Lacey, hem de eğlenceli sebeplerden değil. Eğer kurulanmaz ve üzerine bir şeyler giymezen bunu düzeltmek zorunda kalacağım."

Sanki bir düğmeye basılmış gibi havluyu benden kapıyor ve kendi etrafına sarıyor.

Dişlerimi emiyorum ve iç çekiyorum. "Yazık. Senden birkaç orgazm daha almak eğlenceli olabilirdi."

Daralmış gözleri, onları çevreleyen ıslak kirpikler sayesinde daha da kızgın görünüyor. Çekincelerine rağmen yine de küvetten çıkmasına yardım etmeme ve onu yatak odasına götürmeme izin veriyor.

Geniş odaya girdiğimizde gözleri çıkışa doğru kayıyor.

"Kaçmayı mı düşünüyorsun?"

"Keşke, ama belli ki kilitler konusunda iyi değilim," diye homurdanıyor. "Bir içki ve kıyafet değişikliğine gerçekten ihtiyacım olduğunu düşünüyorum. Daha önce bu kadar uzun süre alkol ve kıyafet değişikliği olmadan bu kadar kaosa dayanabildiğimi sanmıyorum."

"Korkarım alkol konusunda şansımız yok. Size su getirirdim ama bardakların yeni bittiğini duydum." Kaşlarım kalktı.

"*Peki.* Peki ya kıyafetler? O elbiseyi tekrar giymek istemiyorum."

"Bunun için endişelenmenize gerek yok. Burada seçebileceğin bir sürü kıyafet var."

Gözleri öyle bir dönüyor ki, sanırım düşecekler. "Dur tahmin edeyim, *küçük* karının giydiği her şeyi sen mi seçmek istiyorsun?"

"Çıplak olmanı tercih ederdim ama alternatif olarak..." Dolabın açık kapısının içindeki ışığı yakıyorum ve küçük odanın onun tarafına dramatik bir veriyorum. "Sen buradayken bunları teslim ettirdim-"

"Uyuşturucu mu?"

"*Uyuyor.* Daha fazlası gelecek ama kısa sürede ancak bu kadarını bulabildim."

Dolabın içinde yürüyor, parmaklarını farklı giysilerin üzerinde gezdiriyor. Sonunda durumu lehime çevirdiğimi düşünüyorum ama cevap verdiğinde sesinde bir küçümseme var.

"Onları almaya güzel bir asistanınız mı gitti?"

"Kıskandın mı, *Tine*?" . "Tolie pek benim tarzım değil ama eminim ona güzel dediğini bilmek hoşuna gidecektir."

"*Tolie* bunları mı buldu?" Yeni bir şevkle dolabı ararken yüzü aydınlanıyor.

"Tek ve biricik. Makyaj malzemesi ve görünüşe göre sihirli bir saç kurutma makinesi de getirmiş. Bunun ne olduğunu bilmiyorum ama hepsi banyoda."

Ortak arkadaşımız gececidir ve Rouge'daki gösteri biter bitmez çağırma cevap verdi ve bu fırsatın üzerine atladı. Bu işi yapmayı çok seviyor ve Lacey'nin tarzını zaten biliyor. Lacey'nin bir gönderide adını geçirdiği anda cep telefonunun ünlüler ve A-listers'ın dolaplarını doldurmasını istemesiyle patlayacağı gerçeğinden bahsetmiyorum bile.

O göz gezdirirken ben de yaramı örten kumaşın altını kontrol ediyorum. Beni yırttığı yerdeki izler çiğ ve pembe, ama yeni kan yok, ben de çözüyorum. Havluyu çöp kutusuna atmadan önce kanamanın durduğunu teyit etmek için bekliyorum. Ne yazık ki, kaç kez yıkarsam yıkayayım, bembeyaz pamuktan kan çıkmadığını fark ettim.

"Vay canına, Kian. Mükemmel bir iş çıkarmış. Modayla ilgilendiğini bilmiyordum. Neden bana söylemedi?"

Omuz silkiyorum. "Bazen utangaç oluyor."

Tolie Garde olmayabilir ama sırları benimle güvende. Ona en iyi arkadaşımın beni uzun süre tutsak eden aynı yıkıcı döngüye hapsoldüğünü henüz anlamadığını söylemeyeceğim. Amacımı bulduğumda kendimi Las Vegas'ın yeraltı dünyasından çıkarmak çok daha kolay oldu. Umarım o da kendi amacını bulduğunda, benim gibi onun da doğru yola girmesine yardımcı olur.

"Ona ödeme yapsanız iyi olur. Ve dükkan sahiplerine. Gecenin bir yarısı şekilde uyandırılmak çok can sıkıcı olmalı." "Elbette herkese ödeme yaptım, ayrıca takdir yetkileri için ekstra ödeme yaptım." Alay ettim

ve hayal kırıklığı içinde kuruyan saç tellerimi çekiştiriyorum. "Beni gerçekten bu kadar az mı düşünüyorsun?"

"Bana yaşattığın onca boktan şeyden sonra yaptığın *her* şeye minnettar inanacak kadar az mı düşünüyorsun *beni*?"

"Lanet olsun, Lacey. Seni memnun etmek zor, biliyor musun? Çoğu kadın tasarım kıyafetlerle dolu bir dolaba sahip olmak için cinayet işler. Garde kadınlarının çoğu şu anda sikimin önünde diz çökmüş teşekkür ediyor olurdu."

Yüzünde kıskançlık ifadesi beliriyor ama kayboluyor. "Belli ki 'çoğu kadını' tanımıyorsun. *Çoğu* kadın, kaçırın kişi dikkatlerini dağıtmak için kafeslerini parlak nesnelerle doldursa minnettar olmaz. Ben lanet bir kuş değilim." Beyaz bir elbisenin duraklıyor ve parlak, şeffaf kollarından birini ilgiyle havaya kaldırıyor, sonra kendini hatırlayıp bana tekrar bakıyor. "Bundan etkilenmem mi gerekiyor? Umurumda bile değil. Tanrı'dan daha çok paran var. Biraz Alexander McQueen ve Chanel kovada bir damla."

Onun küçümsemesi itiraf etmek istediğimden daha fazla acıtıyor.

"Peki o zaman, ne tür hediyelerden hoşlanırsınız, benim küçük Garde prensesim? Kırmızı Kamelya için bir parça et belki?" Kollarımı kavuşturarak kızgın dişlerinin ön koluma açtığı delikleri görmesini sağlıyorum. Dişlerimin bıraktığı izden gurur duyuyorum ama gözleri üzerinde gezinirken irkiliyor. Gözleri pazılarımda ve göğsümde oyalansa da, ben onu kızdıramadan kendini toparlıyor.

Bakışlarımla buluştuğunda, gözlerinde muziplik parlıyor ve nabzım atıyor.

"Aldığım *son* hediye, istediğim zaman takılabilmem için bir kupon defteriydi."

Göğsümden gelen kahkaha patlaması onu zıplattı. "Ne, bunu beş yaşındaki bir çocuktan mı aldın? İnşaat kağıdının üzerine pastel boyayla da mı yazdın?"

"Hayır." Çenesi gerildi ve çenesini bana doğru uzattı. "Özel birinden geldi."

"Kim?" Sesim amaçladığımdan daha keskin. Boynumda ve yanaklarımda sıcaklık artıyor.

Titriyor ve havluyu göğüslerinin etrafına daha sıkı sarıyor, sonra kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor, şüphesiz meme uçlarının kumaştan dışarı çıkmaya başladığı yeri örtmek için.

"Sana söylemiyorum. O çok gurur duyduğun büyük penis enerjini sallayıp onlara vurmanı istemem."

"Bana söylesen de söylemesen de bir yolunu bulacağım. Ama şu anda, yeni karımla sözlü tartışmayı ne kadar sevsem de, konuşmamız gerek. Yatağa otur. Zaten kıyafetlerinden hiç etkilenmediğin için sana kıyafet seçmemin bir sakıncası yok, değil mi?"

"Devam et. Ne tür bir milyarder playboy olduğunu öğrenmeme yardımcı olur. Karının rahibe gibi giyinmesini mi istersin yoksa mal varlığımı göstermesini mi? Senin gibi adamlar için ikisinin arası yoktur."

Kaşlarım kalkıyor.

"İsa, Meryem ve Yusuf, beni çok iyi değil mi? Bir an için oturup benimle kavga etmeyi bıraksanız ve birbirimizi gerçekten tanısak nasıl olur? Ya bunu yaparsınız ya da sözde umurunuzda bile olmayan tüm giysilerinizi Bellagio çeşmesine atar ve günlerimizin geri kalanında burada çıplak dolaşmanızı sağlarım."

Homurdanıyor ama yatağa doğru yürüyüp oturuyor. Hiç kimse bana bu şekilde meydan okumamıştı ve benimle oynayacak kadar alıngan olmasına bayılıyorum. Ama gün uzuyor, cevaplara bu sabah olduğumdan daha yakın değilim ve daha fazla sorunun içine düştüm.

"Büyük, şimdi söyle bana. Monroe ile evlenmek senin için neden bu kadar önemliydi?"

Omuzları gergin ama henüz benimle kavga etmiyor, yani bu bir ilerleme.

Giymek için gömme dolaba girmeyi göze alıyorum ve dışarı çıktığımda karımın beni öldürmek için bir plan yapmadığına güvenebilmem için dua ediyorum. Havlumu hizmetçim için çamaşır sepetine atarken, temizlik ekibi çağırmayı aklıma not ediyorum. Oturma odasındaki dağınıklığı toplamaları için onlara üç kat para ve sus payı ödemem gerekecek. Yepyeni karımın öfke nöbeti geçirdiğini tüm otelin bilmesine izin veremem.

Bütün otelin onun hakkında bir şey bilmesine izin veremem.

Babam evliliğimizi şimdilik gizli tutmamızı istiyor ama bu düşünce bile göğsümü ağrıtıyor. Bu plana uymak istemiyorum, ama Lacey'nin ne kadarını ifşa etmeye istekli olduğuna bağlı olarak, doğru bir fikre sahip olabilir. Yine de evli değilmişiz gibi davranmam gerekiyorsa, en azından beyaz giydiğinden emin olabilirim.

Daha önce üzerinde oyalandığı elbiseyi buluyorum. İnatçı olmakta ısrar ediyor olabilir ama elbiseyi sevdiğini söyleyebilirim, bu yüzden o kıyafeti bir kenara bırakıp diğer düşünceleri aklımdan uzaklaştırıyorum...

Onunla ilgilenirken, bir çift boxer külot, siyah pantolon ve Lacey'nin diş izlerini için kolları kıvrılmış siyah bir elbise gömleği giydim. Yine de düğmelerini iliklemekten vazgeçtim. Karım dövmeli kaslarıma ve karın kaslarıma bayılıyor ve bakışlarındaki açlığı her gördüğümde heyecanlanıyorum.

"Hiçbir cevap duymuyorum!" Açık kapının dışındaki mağlup iç çekişi, etrafımdaki tüm kumaşlar onu boğduğu için zar zor duyuluyor. "Bana Monroe ile nişanlanmanın gerçek nedenini söyle."

Beyaz bir sutyen, topuklu ayakkabılar ve benimle alay ettiği Alexander McQueen elbiseyle dışarı çıktığımda, mucizevi bir şekilde hâlâ yatakta oturuyordu. Azim dudaklarını kararlı bir çizgiye dönüştürmüş ve bakışlarımla buluşmadan önce bir kez başını sallıyor.

"Babam tutuklandıktan sonra ailen nişanı bozduğunda, Monroe bir adım öne çıkıp benimle evlenmek istediğini söyleyen tek kişiydi."

Suçlama karşısında başım dönüyor. "Bu saçmalık."

Alay ediyor. "Hangi kısmı? 'Babam haksız yere suçlandığı için senin ailen benimkinin pislik olduğunu düşünüyor' kısmı mı? Yoksa 'kimse beni istemedi' kısmı mı?"

"Aslında ikisi de. Kimse seni istemiyor diyen aptalın tekiydi. Ve ilk kısım da yalan. McKennon'lar nişanı bozmadı."

"Kian, yalan söylemenin ne anlamı var? *Biliyorum*, tamam. Babam söyledi. Sen ya da ailen, size en çok ihtiyacımız olduğu anda geri çekildiniz çünkü bir suçluyla iş birliği yapmak istemediniz-"

Göğsümden bir kahkaha patlıyor ve yuvarlak yanakları öfkeyle pembeleşiyor. "Bana gülme!"

"*Sana* gülmüyorum ama bunun ne kadar saçma duymuyor musun? Garde'daki *herkes* suçludur. Bazılarımız çoğumuzdan daha fazla, ama baban hepimizin yaptığı pisliğin aynısını yaptığı için yakalandı. Hatta söylentiler doğruysa, O'Shea bile yapmamış olabilir."

Gözleri parlıyor. "Ona da komplo kurulduğunu mu düşünüyorsun?"

"Ona komplo kurulup kurulmadığını bilmiyorum ama bildiğim bir şey var." Bakışlarımı onunkilere kilitlemeden önce kıyafetleri yatağın yanına bıraktım. "Benim ailem nişanı bozmadı, *Tine*. Seninkiler bozdu."

Sahne 17

BEYAZ GİYİYORSUN

Lacey

N o. No. No.

Başımı yavaşça sallıyorum.

"Neden... neden babam bunu yapsın ki?"

"Bilmiyorum. O'Shea bize hiçbir zaman bir sebep göstermedi. Bir gün babama evlilik sözleşmesini bozduğunu bildirdi ve hiçbir neden göstermedi. Garde tarihinde böyle bir şey ilk kez oluyor. McKennon'lar iş anlaşmalarını ve arkadaşlarını kaybetti çünkü toplum Bekçi'nin ailemle ilgili korkunç bir sırrı öğrendiğini düşünüyor. Bizde, *yani bende* korkunç bir sorun olduğunu varsayıyorlar *çünkü* başka türlü neden anlaşmamızı bozsun ki? Baban Monroe denen Baron'u kocan olarak seçerek bu inançları pekiştirdi, ailesi Garde'a daha yeni kabul edilmiş ve büyük olasılıkla mirasının yarısını almak için kendi babasını öldürmüş bir adamı. Sen söyle bakalım. Charlie O'Shea neden ailemi yok etmeye ve tek kızını tehlikeye atmaya çalıştı?"

Stres midemde yuvarlanıyor ve safra boğazımda fokurduyor.

Bu doğru olamaz.

Olamaz. Çünkü eğer öyleyse, babam yıllardır bana yalan söylüyor demektir.

Kian koyu kumral saçlarını sıkıca tuttuğu yerden bırakıyor. Nemli olduğunda kahverengi görünüyor ve görünüşe göre elektrik çarpmış gibi

hayal kırıklığına uğradığında. Endişeyle kaşlarını çatıyor ve sırlarımı dökmemi sağlamaya çalışırken nasırlı elleri omuzlarımı hafifçe kavıyor.

"Bana anlatabilirsin, *Tine*."

Sırılsıklam saçlarım omuzlarıma damlıyor, beni titretiyor ve kaçmam gerektiğini bildiğim halde ona doğru eğiliyorum.

"Sen bana sırlarını anlatırsan ben de sana anlatırım, Kian McKennon." Çenesi titriyor. "Ne bilmek istiyorsun?"

Bu fırsat karşısında nefesim kesiliyor ama bu beni aklımı kurcalayan soruyu sormaktan alıkoymuyor.

"Benimle neden evlendin? *Gerçek* sebep. Senin çıkarın ne?" Başını yavaşça sallar. "Bunu sana söylemeyeceğim. Henüz değil."

"Neden olmasın?"

"Bunu hak etmedin."

Alay ediyorum. "Bu çok zengin. Tıpkı bir Garde adamı gibi. Vermeyi reddederken alabileceğini düşünüyor. Sen her şeyi hak ediyorsun ve ben de senin bana vermeye tenezzül ettiğin hak ediyorum, mi? Böyle mi?"

"Tabii ki hayır-"

"O zaman veremeyeceğim cevaplar istemekten vazgeçin! Sizi temin ederim ki kartlarınızı kapalı tutma nedenleriniz en az benimkiler kadar geçerli."

Dürüst olmak gerekirse, keşke ona güvenebilseydim. Babamın bana yalan söylediği ve Kian'la olan evlilik anlaşmamı sabote ettiği gerçeğini *biriyle* konuşmak istiyorum...

Ne için? Baron'un ifadesini güvence altına almak için mi? Kimse istemezken Monroe'nun benimle evlenmek için elini taşın altına koyduğunu ve babamın finans müdürü olarak babam adına tanıklık edebileceğini düşünmüştüm. Benim saf aklıma göre, biri diğerini ifade etmiyordu ve babam da beni buna inandırmıştı.

Ama ya Baron sadece onunla evlenirsem tanıklık *edecekse*? Eğer durum buysa, babamın bana neden yalan söylediğinin bir açıklaması olmalı. Bunu sebepsiz yere yapmaz.

Ve Kian babamın hapse girmesini istiyor, değil mi? Eğer bu sırlardan *herhangi birini* Kian'a söylersem, babamın duruşmasını sabote edebilir. Riskler çok yüksek.

Saçlarını karıştırıyor ve adımlarının ortasında durana kadar yürüyor. Gözlerini bana diyor, sanki yeterince dikkatli bakarsa aklımı okuyabilirmiş gibi.

"Babanın davasıyla bir ilgisi var mı? Belki ben yardımcı olabilirim."

"O... Ben..." Kian'ın göğsü nefesini tutarken kıpırdamıyor, ama belirsizlik beni ele geçiriyor. "Söyleyemem. İstiyorum ama yapamam."

Hayal kırıklığı Kian'ın omuzlarını çökertiyor ve benim göğsüm suçluluk duygusuyla .

"Bana güvenmiyorsun."

Ona güvenmek *istiyorum* ve bazı açılardan güveniyorum da. Bunun tam olarak ne zaman başladığını bilmiyorum ama ona kendi sırlarım konusunda güvenebilsem de babaminkiler konusunda güvenemiyorum.

"Özür dilerim. Konu sadece ben olsaydım sana güvenirdim ama bu benim sırrım değil. Söyleyeceğim her şey ailemi incitebilir ve bunu önlemek için her şeyi yaparım."

Kian'ın başı eğiliyor ve zihnim son cümleyi düşünürken kalp atışlarım hızlanıyor. Bu kadar az kelimeyle bile yine de çok fazla şey söyledim. Umarım beni pişman etmez.

"Ailenize olan sadakatınızı takdir ediyorum ama-"

Diğer odada bir şey vızıldıyor ve daha iyi duyabilmek için doğruluyorum. "O benim telefonum mu?"

Tam bakmaya gidecektim ki Kian yatak odasından çıktı ve atılmış pantolonuyla geri geldi. Cebinden bir cihaz çıkarıyor ve ekranı incelerken önce dudağı kıvrılıyor, sonra küçümsemenin yerini kendini beğenmiş bir gülümseme alıyor.

Telefonu bana uzatırken yüzünde gurur gibi bir şey parlıyor.

"Baron,' ha? Adı yok, resmi yok. Nişanlın olması gereken adam için oldukça kişisel bir dokunuş yapmışsın."

Telefonu ondan alırken gözlerimi deviriyorum ama ne diyebilirim ki? Adam haklı. Kişi listemde bile bu adamla hiçbir şey yapmak istemediğim çok açık. Kian cebinden gümüş bir poker fişi çıkarıp havada çevirirken kıkırdıyor.

Göğsümü herhangi bir korseden daha iyi daraltan endişeyi görmezden gelmeye çalışarak, çipin parıltısının yukarı ve aşağı gidişini takip ediyorum... yukarı ve aşağı.

Hipnotik bir meditasyon gibi rahatlatıcı ve hazır olduğumda kendimi desteklemek için derin bir nefes alıyorum ve aynı tempoda nefes veriyorum.

Son zil sesinde havlumu bir kalkan gibi göğsümden daha da yukarı çekiyorum ve sonunda cevap veriyorum.

"Merhaba."

"Lacey O'Shea, konumun neden açık değil?"

"Büyüleyici," diye mırıldanıyor Kian çipi tekrar yakalarken. Susmasını sağlamak için gözlerimi ona dikiyorum ve Baron'un duymamasını umarak aceleyle konuşuyorum.

"Çok özür dilerim, unutup duruyorum."

"Korumalarım sabahtan beri kaçak gelin kostümü giymiş bir fahişe arıyor!"

Kian, "İşte ilk vuruşun, göt herif," diye homurdanıyor.

"Lacey, kimdi o?"

Yataktan sıçıyorum ve elimi Kian'ın ağzının üzerine öyle hızlı kapatıyorum ki neredeyse düşüyorum. Çipi cebine koyuyor ve beni sabitlemek için belimden tutuyor ama bırakmıyor ve ben... bırakmasını istemiyorum. Sözümü kesmesini engellemek ne kadar sinir bozucu olsa da, bu görüşmelerden birinde arkamı kollayan birinin olması güzel.

"Kim neydi, Monroe?" Ben soruyorum.

"Yanında biri mi var? Neredesin?"

Zihnim dikkatimi dağıtacak bir şey bulmak için koşturuyor ama aklıma gelen tek şey, bugün annemle konuştuğumdan beri beni rahatsız eden şey oluyor.

"Bu sabah neredeydin? Annem adliyede olmadığını söyledi."

Monroe alay ediyor ama oyalamam işe yarıyor gibi görünüyor, bu yüzden bana daha da kızması umurumda değil.

"Seni bulamadıklarında, açıkçası adliyeye gitmeye zahmet etmedim. Neden vaktimi evlenemeyecek kadar akşamdan kalma aptal bir sosyetik için harcayayım ki?"

Kian'ın elleri yumruk haline geldi ama Monroe bana bir çıkış yolu gösterdi ve ben de ona doğru kaçtım.

"Biliyorum. Özür dilerim. Dün gece çok sarhoş oldum. Bütün gün kendime gelmeye çalıştım-"

"Bahanelerin sikimde bile değil. Kız kardeşim bana dün geceyle ilgili hiçbir detay veremedi ve açıkçası ben de istemiyorum, umurumda da değil. Şimdi en iyi şekilde davranacaksın. Bu akşam yemekten itibaren. Benimle saat altıda Vincelli'de buluşacaksın."

Telefonu kulağımdan çekiyorum ve saate bakınca gözlerim açılıyor. "Bir saat içinde mi? Hazırlanmam o kadar uzun sürüyor."

"Benim sorunum değil. Konuşmamız gereken şeyler var ve bu sabah beni ektikten sonra beklemeyeceğim."

"Ama bu gece Cadılar Bayramı. İnsanlar dışarı çıkmamı bekleyecek-"

"Oh, lütfen. Bana bunu yapma. Zaten bu sabah ruhsatımızı imzalamış olsaydık bu gece dışarı çıkmayacaktın. Vincelli saat altıda. Orada ol, yoksa kararımdan hoşlanmayacaksın."

Bir karar mı? Ne kararı?

Nabzım hızlanıyor ama Kian bana bu kadar merakla bakarken ne demek istediğini sormaya cesaret edemiyorum.

Nasıl olsa herif telefonu kapattığı için bir önemi yok. Başımı sallıyorum ve Kian elimi yavaşça ağzından çekiyor.

"Bu hiç bir cümleyi bitirebildin mi?" soruyor ve ben iç çekiyorum.

"Aslında bu en iyi çağrılarımızdan biriydi. Bu sabahtan sonra daha kötüsünü bekliyordum."

Ondan uzaklaşıyorum ve Kian'ın benim için seçtiğı muhteşem, sade beyaz elbisenin gümüşü organze kollarını .

"Beyaz giymemi mi istiyorsun?"

"Pekâlâ," diye arkamdan yaklaştığını hissediyorum ve sıcak elleri çıplak omuzlarımı sıkarken ona doğru gevşeme isteğıme direnmek zorunda kalıyorum. "*Bugün* senin düğün günün."

İçimden bir kahkaha yükseliyor ve ben de ona yaslanıyorum. "İddiaya göre."

Sessizlik üzerimizde. Onun akli da benimki gibi çalışıyor mu? Kaçınılmaz olarak yapmak zorunda kalacağım şey için kendini hazırlıyor mu? Diğer her şey gibi bununla da yalnız mı yüzleşeceğim?

"Bu yemeğe gitmek zorundayım," diye fısıldıyorum sonunda. "Hayır, zorunda değilsin ve de."

"Evet öyleyim." Arkamı döndüm ve endişemin yüzümden okunmasına izin verdim. "Anlamıyorsunuz. Burada tehlikede olan daha fazlası var."

"Anlamama yardım et o zaman. Bırak sana yardım edeyim Lacey."

Ağzım açılıyor ama zihnim tam zamanında durduruyor. Kian'a birçok nedenden dolayı "vahşi as" diyorlar, bazıları diğerlerinden daha paralı. Bu onun acımasız kartviziti olmasının yanı sıra, öngörülemez biri ve Baron'un ne düşündüğünü bilmeden babamın hayatını Kian'ın ellerine teslim edemem.

"Sana söyleyemem. Henüz söyleyemem."

İç geçiriyor ve elini boynuma koyuyor. Yaptığı onca şeyden sonra korkmam gerekirdi ama kaslarım onun dokunuşuyla gevşiyor.

"Monroe'nun senin üzerinde ne etkisi olduğunu bana söylemeyeceksen, cevapları kendim bulacağım. Ve onları bulma şeklime de kıyamazsın."

Onunla tartışmak için ağzımı açtım ama hemen .

Ailemin sırlarını bilmesini istiyor muyum? Eğer bunları *benim* yardımım olmadan öğrenirse, ortaya çıkmaları *benim* suçum değil...

Bir kez daha, Kian bana bir çıkış yolu veriyor. Önce Baron'la evlenmekten, şimdi de teknik olarak benim paylaşamayacağım aile sırlarına sahip bir muhbir olmaktan.

Umudum göğsümde çırpınırken umursamaz görünmeye çalışarak omuz silkiyorum.

"Ne yapman gerekiyorsa yap."

Alay ediyor. "Karımın evde benimle kalmasına ve başka bir adamla yemeğe çıkmamasına ihtiyacım var."

"İhtiyacım olan cevaplar onda var! Senin beni orada istediğinden daha fazla gitmek istemiyorum. Onu kandırıp ağzından laf aldıktan sonra eve gideceğim, tamam, ama orasının senin çatı katın olmadığı kesin."

"Hâlâ evli olduğumuza inanmıyor musun?"

Homurdanıyorum. "Oh, buna inanıyorum. Sen tam da bir eş çalacak tipte bir adamsın."

Oflayıp pufluyor ve başını sallıyor. "Gerçekten , değil mi? Monroe ile başka seçeneğin olmadığını biliyorum ama aşk için evlenmeyi hiç mi?"

"Ne?" Bu soru beni o kadar ürkütüyor ki sesim gıcırıyor. Ama sonra gülüyorum. Elimde değil. "Garde'daki kadınlar aşık olmaz. Erkekler para kazanırken biz gülümseriz ve bebek yaparız. Ve sonuncusu sadece şanslıysak olur. Bu da nereden çıktı şimdi?"

İnliyor. "Unut gitsin." Sanki bir karar vermiş gibi başını sallıyor ve ofluyor. "Bak, eğer sana yardım etmeme izin vermiyorsan ve bu akşamki yemeğe gitmekte ısrar ediyorsan... blöf yapmak zorundayız."

"Ne?" İçimde şok ve rahatlama savaşı. "Nasıl?"

Tekrar konuştuğunda, sanki her kelimeyi uzatmak zorunda kalıyormuş gibi görünüyor. Bu benim boğazımın kurummasına neden oluyor ve yutkunuyorum.

"Babam bizim için endişeleniyor."

Göz kırpıyorum. "Beni öldürtmek ya da mahvetmek isteyen adam endişeli mi? Benim için mi?"

Kian başını sallıyor ve yumruğu yanında gerilirken ön kolundaki ısırik izimin etrafındaki damarlar şişiyor. Tanrım, şu anda önerdiği şeyden gerçekten nefret ediyor olmalı.

"Evlendiğimizden beri ailelerimiz sonsuza dek birbirine bağlı. Babam ve ben, babanız ve Monroe'nun beklenmedik ittifakına yol açan tüm gerçekleri ve koşulları bildiğimizden emin olmak istiyoruz. Ailelerimiz birbirinden nefret ediyor ama baban tutuklandıktan sonra olanlar hiç mantıklı değil. Bu yüzden siz bana gerçeği söyleyene ya da ben kendi başıma cevaplar bulana kadar, bu akşamki yemeğiniz sırasında evliliğimizi gizli tutmak zorundayız."

O devam ederken göğsüme gelen ani bir yumruk beni geriyor.

"Akşam yemeği zaten hızla yaklaşıyor, bu yüzden burada hazırlanacaksınız, sonra Monroe'yu yatıştırmak için yemeğe gideceksiniz. Ondan sonra da eve döneceksin."

"Ev... O'Shea oteli gibi mi?"

Homurdanıyor. "Tabii ki hayır. Senin evin artık burada. Benimle birlikte."

Bu düşünce midemi bulandırıyor ama başımı sallıyorum. "Bunun işe yaramayacağını biliyorsun. Bir saniye içinde ortaya çıkarız. O'Shea'deki evime geri dönmeliyim. Orada güvende olurum."

Başını sallarken kaşları çatılıyor. "Burada kalacaksın Lacey. Umarım akşam yemeği sana biraz yön verir ve sonraki adımlarımızın nereye gitmesini istediğimizi tartışabiliriz."

Teklifini düşünürken dudaklarım dişlerimin arasında yuvarlanıyor. Her şeyden çok, zorunda kalmamayı dilediğim için şaşıyorum. Ama sırlarımı saklama kararında bana güvenmesini ve Barondan daha fazla bilgi edinme fırsatını bana vermesini seviyorum.

Kabul ettiğimi başımla onayladığımda, Kian da aynısını yapıyor.

"Harika. Koruma için adamlarımdan birini yanına veriyorum." "Hayır, Baron . Zaten korumaları var.

her saniye beni ! Beni henüz bulamamış olmaları bir mucize."

"Bu bir mucize değil, burası *McKennon* Oteli. Monroe'nun ya da adamlarının kumarhane katına adım atmasına izin vereceğimizi mi sanıyorsunuz? Ona orada izin vermemizin tek nedeni her kumar oynadığında gururunu kaybetmesi."

"Ama, Kian-"

"Bu pazarlığa açık değil." Sesindeki sertlik itirazlarımın geri kalanını yutmama neden oluyor. "Ya ben ya da güvendiğim biri gittiğin andan itibaren seni izliyor olacak ya da her şey iptal edilecek ve Vegas'taki en büyük reklam panosunda lanet olası düğün videomuzu oynatacağım."

Bu düşünceyle karnım zonkluyor ama sonra içinde bulunduğum durumun gerçekliği tekrar yüzüme çarpıyor ve ciğerlerimdeki nefes donuyor.

"."

"Beni test edin ve bunu göstermekte bir sorun yaşamayacağım. Bu bahanelerin hiçbiri umurumda değil, ama sen ve babam aynı fikirdesiniz ve ben ikinize de güvenmeye çalışıyorum. Yine de korumanız konusunda taviz vermeyeceğim. Hala Rouge'da öldürülen kadın meselesi var. Monroe'nun parmağı olduğunu göz ardı etmedik ama umarım yakında bu konuda cevaplar alabilirim."

Yüzümden kan çekiliyor ve midem bulanıyor. "İyi, tamam. Ama ya adamlarından birini görürse?"

"O zaman olsun. Adam bir New Yorklu, Lace. Kuzeydoğu'da hangi gücü dolandırmayı başardığı umurumda değil, burası Las Vegas. Baban ailemi yok etmeye çalışmış olabilir ama biz savaşıarak tekrar zirveye çıktık. Babam içerideki ailelerden sadakat buldu ve ben de İrlanda'dan Vegas'a kadar toplumun etkisi olmadan müttefikler ve işletmeler topladım. Charlie O'Shea bir Vegas'a hükmediyordu, ama şimdi yeraltı dünyasına ben hükmediyorum. Kimse benim kadar değil. Ne Monroe, ne baban, ne de Garde. Şehrimde kimse *benimle* boy ölçüşemez."

Şok, çenemi düşürüyor.

Garde'a ihtiyacı yok mu?

Eğer bu doğruysa, Kian McKennon Garde'in en büyük tehditlerinden biri.

Varlıkların tam kontrolü, toplumun sadakati sürdürmek için kullandığı bir taktiktir. Ebeveynlerimiz ölene kadar miraslarımızdan bir kuruş bile alamıyoruz. Üyelerin çoğu bu süre zarfında ebeveynlerinden aldıkları harçlıklara bel bağlıyor ve kendi başlarına para kazanamıyor ya da kazanmaya çalışmıyor. Kian'ın da böyle olması gerekiyor: beş parasız ve güçsüz. Bir noktada, acaba bu yüzden mi benimle evlenmekte ısrar etti diye düşündüm. Ama Garde dışında servet, güç ve sadakat biriktirdiyse, bana ya da toplumumuza ihtiyacı yok demektir. Garde'in ona ihtiyacı var, yoksa Garde'in varlığı için bir tehlike haline gelecek.

"Ya bunu birlikte yaparız ya da hiç yapmayız, tamam mı karıcığım?" Yavaşça başımı sallıyorum, hala bir argüman bulamayacak kadar sersemlemiş durumdayım.

"Monroe'yu hemen şimdi arayıp senden özür dilemesini söylememi engellemek istiyorsan birkaç şartım daha var. Kafamda saymaya başladım bile."

"Saymak mı?" Kaşlarım kalktı. "Onunla olan şikayetlerimi."

"Bunu yapabilir miyim bilmiyorum." Göğsümden bir kahkaha yükseliyor. "Takip edilecek çok fazla kişi var."

"Merak etme, çok fazla saymama gerek kalmadan her şey bitmiş olacak." Bu söz üzerine dudaklarında yavaş bir gülümseme beliriyor. Kendine güveni bana umut veriyor. Çok fazla umut.

Göğsümü aydınlatan aptalca duyguları bastırmaya çalışırken elbisenin kolunun altındaki gümüş düğmede dikkatimi dağıtacak bir şey buluyorum. Ama Kian ellerimi avuçlarının arasına alarak tekrar başımı kaldırmamı sağlıyor. Şimdiden bir parçamış gibi hissettiren basit gümüş yüzüğü öperken bakışları tamamen yakalıyor.

"Eğer *bu* gece evliliğimizi saklayacaksak, *bu* seni asla terk etmeyecek. Anlaşıldı mı? Giyememeni anlıyorum. Ama bunu her zaman üzerinde istiyorum."

Karnımın alt kısmı dönüyor ve kalbim sıkışıyor. "Ben... Ben bunu yapabilirim." "Orada olacağım, yani bana ihtiyacın olursa ya da kendini güvende hissetmezsen numara cep telefonunda. Dün gece sana zorla yazdırdım."

Gözlerimi deviriyorum. "Tabii ki bana numaranı verdin. Bu şimdiye kadar yaptığın en az psikopatça şey. Başka bir şey var mı?"

"Sana dokunmasına izin yok."

Omuz silkiyorum. "Kolay. Garde buna izin vermez. azından yakınlaşmaya." Kian ellerimi sıkıyor ve benimle göz göze geliyor.

"Lacey... *kimse* sana dokunmuyor. Hem de hiç."

"Yapmasını istemiyorum ama..." "Yapmadığından nasıl emin olabilirim?" diye sormadan önce dudaklarım geriliyor. Eğer yaparsa kocamın onu öldüreceğini söyleyemem."

Kian'dan kaçan karanlık kahkaha meme uçlarımı dikleştiriyor.

"Tek yapman gereken bana rapor etmek, *Tine*. Gerisini ben hallederim."

Sahne 3

Sahne 18

BARON'UN AKŞAM YEMEĞİ

Lacey

I Bir yabancıyla evli olarak uyanmanın sinir bozucu olduğunu düşünmüştüm ama eski sevgilisi olduğunu bilmeyen bir nişanlıyı beklemenin yanında bu hiç kalır.

İtalyan restoranı , Vegas'ın görülmesi gereken yerlerinden biridir.

restoranlar. Strip'teki en yüksek binanın en üst katında yer alan bu restoran, şehirde Cadılar Bayramı'ndan etkilenmeyen az sayıdaki mekândan biri olup, zengin ve ünlülerin Vincelli's'de geçirdikleri gecelerde bekledikleri zarif atmosferi korumaktadır. Politikacılar her zaman ekmek kırmak ve anlaşma yapmak için buraya gelirler ve Baron Hotel'in tam karşısındadır, bu yüzden Monroe'nun burayı seçmesi şaşırtıcı değildir.

Tavandan tabana pencereler, Vadi'de dönen, yanıp sönen ve yanıp sönen canlı ışıkların üç altmışlık manzarasını sunar. Alacakaranlık bu yükseklikte çarpıcı bir fon oluşturuyor. Koyu mor dağlar vadinin kenarında gökyüzünü delip geçerek gün batımının canlı mavilerini, pembelerini ve kırmızılarını vurguluyor.

Restoranı aramamak için gözlerim aşağıdaki şehre kalıyor. Zıplayan dizim sayesinde, beyaz elbisemin kalçamdan daha da yukarı çıkmasını engellemek için en az üç kez aşağı çekmek zorunda kaldım. Bunu düzeltmediğim zamanlarda, elbisemin cebindeki sade gümüş alyansla oynuyorum.

Baron'un elmas yüzüğünü Kian'ın oturma odasının zemininde buldum ama geri takmaya kıyamadım. İhtiyacım olursa çantamda duruyor.

Organze kollarım parmaklarımı örtecek kadar uzun olduğu için Monroe'nun yokluğunu fark etmeyeceğini umuyorum.

Baron'un yüzüğünü Mead Gölü'ne atmayı tercih etsem de, Kian'ın yüzüğünü takma dürtüsüne karşı koymak zor. Yüzüğü sağ elime takıp Baron'un nereden geldiğini sorgulamasını istemem. Cesur olabilirim ama sol elime takmak intihar olur.

Kian'ı aramak için restoranın etrafına bakmaktan kendimi alıkoymak için çok irade göstermem gerekti. Ayrılmadan önce, yapılacak en doğal şeymiş gibi bana veda öpücüğü verdi ve burada beni izleyeceğine söz verdi.

Hayır. Beni *koruyor*.

Takdir tenimi ısıtıyor ve şarabımı yudumlarken cazibeme yenik düşüp kalabalık yemek alanına göz atıyorum.

Onu hemen buluyorum, restoranın ortasındaki barda oturuyor ve bir su bardağı içiyor. İçki vitrininin üzerinde bir ayna uzanıyor ve gözlerimiz birbirine çekilmiş iki mıknatıs gibi yansımada kilitleniyor. Baron'la konuşmamı o kadar uzaktan duyamayacak ama sadece varlığı bile bana yardımcı oluyor ve sakın bir dalga üzerime yuvarlanarak zıplayan dizimi sakinleştiriyor.

Bir şekilde çoktan alıştığım o şakacı, muzip gülümsemesi artık yok. Ama bardağının üzerinden bana bakarken ela bakışları ateş ve umut dolu. Şu anda giydiğim elbiseyi seçerken giydiği siyah düğmeli bluzu giyiyor ve kolları hala kıvrık, sanki ona verdiğim ısırık izini gösteriyor.

Telefonum kucağımda çalışıyor ve ona bakıyorum-

KOCAM

Şok omurgamda zonkluyor ve mesajı okuyamadan telefonu kucağıma geri kapatıyorum.

Tanrıya şükür kimse Kian'ın adını iletişim listeme nasıl girdiğine dair çıldırmama aldırış etmiyor. Şu anda bardan bana sırtan yakışıklı pisliğe çaktırmadan ters ters bakıyorum.

Daha fazla okumadan, adını "Roxxy" olarak değiştiriyorum. Eğer Baron bir şekilde telefonumu görürse, bunu makul bir şekilde inkar edebilirim.

o benim arkadaşım ve ben kendi ölüm fermanımı imzalamayacağım.
Kriz önlendi, ne dediğini görmek için uygulamalarım arasında gezindim.

ROXXY

Seni seçtiğim elbisenin içinde görmek, o masanın altına girip şefin getirdiği her ne haltsa onun yerine seninle ziyafet çekmek neden oluyor.

Yanaklarımda ısı çiçekleri açıyor ve özellikle beyaz elbisemle karşılaştırıldığında, acayip bir domates renginde olduğumu biliyorum. Dudaklarımı dişlerimin arasında yuvarlıyorum ve geri mesaj atıyorum.

İyi ki Tolie bana sahneye yakışır bir makyaj getirmiş yoksa buradaki herkes senin aç ağzının ve küçük el kolyelerinin bıraktığı tüm morlukları görebilirdi.

Yansımda bana kaşlarını çatıyor ve telefonum tekrar çalıyor.

ROXXY

Ellerimin küçük olmadığını biliyorsun.

Başka bir mesaj gelirken .

ROXXY

Ve senin üzerindeki izlerimi seviyorum.

Ben de flört etmeden önce karnım dönüyor.

Ben de benimkini sende seviyorum.

Bardağımın arkasından gülümsüyorum ve dudakları kıvrılıyor. Kukum kasılıyor ve beni masa örtüsünün altında bacak bacak üstüne atmaya zorluyor.

"Lacey!"

Monroe'nun sesiyle sığıyorum, genizden gelen tonu soğuk bir duştan daha etkili. Başımı çevirdiğimde onu hostesi masama doğru takip ederken buluyorum ve telefonumu gizlice kucağıma geri koyuyorum. Kibarca el sallamaya çalışıyorum ama gözleri uzun boylu, güzel sarışın hostesin kışında.

Görüş alanımın kenarında Kian'ın kaşları sinirli bir şekilde çatılıyor. Bakışlarımı şarap kadehime çeviriyorum.

an. yudumlamayı, geceyi bitirmeyi ve gizli bir bakışla bana ihtiyaç duyulduğunu hissettiren adamlarla birlikte gitmeyi çok isterdim. Bunun yerine, yudumlarken parmaklarım titriyor ve bardağı yavaşça masaya geri koyuyorum.

Monroe ev sahibesine gülümsüyor, eğer tüm sıcaklığı emilmemiş olsaydı büyüleyici bir ifade. Benim masama gelip oturduklarında Monroe çoktan bir şişe şarap sipariş etmişti ve şüphesiz ana yemek için ona sahip olmayı diliyordu.

"Garsonunuz cabernet'inizi hemen getirecek efendim." Hostes ona üstünkörü bir gülümseme verir ve gitmeye çalışır ama Monroe onun elini tutar.

"*Monroe*," diye tısladım.

Bana ters ters bakıyor, ama bu ev sahibesine elini onun elinden çekmesi için yeterli zamanı veriyor.

"Efendim, yardımcı olabilir miyim?"

Monroe ona surat asıyor. "Garsonumuz olmayacak mısınız?"

Başını sallarken kızarıyor ve endişeyle bana bakıyor. Zavallı şey muhtemelen umursayacağımdan endişeleniyor. Ben umursamıyorum. Eğer umursadıysam bile ilk kez böyle davrandı ama o kadar uzun zaman önceydi ki şimdi hatırlamıyorum bile.

O süzülürken ve flört ederken, bu bana onu incelemek ve bu gece onun için nasıl bir yüz takınmam gerektiğini için zaman veriyor. Soluk, kirli sarı saçları arkaya doğru kaymış ve zaten açık olan teni restoranın ortam aydınlatmasında soluk görünüyor. Ne zaman hareket etse, kokan kolonyası bana doğru yayılıyor ve öğürmek istememe neden oluyor. Mavi takım elbisesi ve parlak kırmızı, beyaz ve mavi kravatı politikaya hazır. Masamızın önünden önemli biri geçecek olursa, gevezelik etmek için kendini hazır tutmak istediğine şüphe yok.

Hostes, adamın kendisine gösterdiği ilgiden açıkça rahatsız, ama geçmişte kadınları böyle anlardan kurtarmaya çalıştım ve bu sadece ikimiz için de acı bir şekilde sona erdi. Neyse ki bir garson onu uzaklaştırıyor ve rahatlamış bir gülümsemeyle oradan ayrılıyor.

Eski nişanım giderken yine kışına bakıyor, ama arkasını döndüğünde beni görünce karizma perdesi kayboluyor. Neredeyse

Yirmi yıl daha yaşlı, ama yaşı sadece kaşlarını çatarak bana bakarken alnında derin oluklar açtığı zaman belli oluyor.

Onun soğuk hayal kırıklığı Kian'ın ateşli tutkusundan çok farklı. Baron'a göre ben, istediğini elde etme yolunda bir aracım. Ama Kian için... Onun *tek* istediği benim.

Düşünceyi uzaklaştırmadan önce göğsüm titriyor.

Tanrım. Kendine gel, O'Shea. Gösteri zamanı.

Monroe altın cep saatini kontrol ederken, annemin sayısız dersi devreye giriyor.

İyi bir Garde kızının takındığı ifadeyi takınıyorum. Parlak büyük gözler. Kibar bir gülümseme. Eller kucağımda ağırbaşlı bir şekilde. Zıplayan dizler yok. Yüzüğümlle oynamak yok. Hiçbir şekilde kıpırdanmak yok. Ve son olarak, bacaklar bileklerden çapraz, böylece hafifçe dengesizim, erkeklerin bizi sevdiği şekilde.

Monroe saatini takım elbisesinin ceketine geri soktuğunda ben de yerimi almış, konuşulmayı bekliyordum. Sonunda konuşmadan önce her saniyeyi bir güç gösterisi olarak değerlendiriyor.

"En azından vaktinde geldin, gerçi geç kalsaydın saçına biraz daha özen gösterip ısrarla yaptığın o şatafatlı makyajı azaltabilirdin. Makyaj yapmak seni fahişe gibi gösteriyor. Utanç verici."

Cevap verirken gülümsemem hiç bozulmuyor. "Özür dilerim, Monroe. Bu kadar kısa elimden geldiğince tazelenmeye çalıştım."

Gözleri kısıldı.

Oops, son kısmı atlamalıyım...

"Sanırım daha kötüsü de , değil mi? Sonun bu sabah bulunan ölü kız gibi olabilirdi. Trajik ama dün gece seni uyarmıştım. O sen olabilirdin."

Kalbim göğsümde sıkışıyor. Kian, Rouge'daki kadını kimin öldürdüğünü araştırdığını söyledi ama cevaptan korkuyorum. Umarım yakında bir cevap alır.

Monroe koltuğunda iki büklüm olur. "Garsonumuz nerede lan?" "

Bunun için üzgünüm, efendim."

Garson birdenbire ortaya çıktı ve şişenin ağzını açıp benim için bardakları değiştirirken şarabın tarifine daldı.

her birimize denememiz için bir ons döküyor. Ama ben içemeyecek kadar şaşkınım çünkü garsonumuz *Tolie*.

Monroe şarabını tadarken siyah üniformasıyla bize gülümsüyor. Tolie'nin dikenli mor saçları bir pompadour haline getirilmiş ve kulak ve kaş piercingleri kaybolmuş. Üst sınıf, kibirli bir restorandaki bir garsonun her parçasına benziyor.

Onun burada ne işi var? Rouge için çalışıyor, Vincelli için değil.

Arkadaşım sahte siyah çerçeveli gözlüklerinin arkasından bana göz kırıyor ve dudaklarım kıpırdıyor. İkimiz de karakterimizi bozuyoruz ama Monroe'nun fark edemeyeceği kadar ince bir şekilde. Aslına bakarsanız Monroe ikimize de, onu oturtan güzel sarışına gösterdiği ilginin neredeyse aynısını göstermiyor.

"Hanımefendi, elbisenize *bayıldım*. kim?"

"Teşekkür ederim." Artık gülümsememi gizleyemiyorum. "Alexander McQueen ve Tolie Hendrix tarafından tasarlandı."

"Tolie'nin harika bir zevki olduğunu duydum-"

"Şarap güzeldir," diye araya giriyor Monroe, bir yandan da gözleriyle beni hançerliyor. "Sipariş vermeye hazırım."

Tolie hiç vakit kaybetmeden eski nişanlımın kaba davranışını görmezden geliyor. "Çok iyi, efendim. İkiniz için ne getirebilirim?"

Tolie iyi bir arkadaş gibi bana doyurucu bir bayram içkisi verirken, Monroe kendisi için biftek ve benim için de sossuz bir bahçe salatası sipariş ediyor.

Arkadaşım kaşlarını çattı. "Salatayla birlikte bir şey ister misiniz hanımefendi?"

Baron başının yan tarafına hançerler fırlatır. "Salata yiyecek. Tıpkı *nişanlısının* emrettiği gibi. Şimdi doğrayın. Bütün gece bekleyemeyiz."

Tıpkı birer şovmen gibi, ne ben ne de Tolie onun kısa komutu karşısında yüz ifadelerimizin değişmesine izin verdik.

"Elbette, efendim. Şarabınızın tadını çıkarın."

Tolie uzaklaşırken aynada Kian'ın bakışlarını yakalıyorum ve önümdeki tehdide odaklanmadan önce gösterdiğim küçük minnettar görmesini umuyorum.

Nasıl yaptığını bilmiyorum ama Tolie'nin bu gece masamızda çalıştığından eminim çünkü Kian ayarladı. Tolie, Monroe ile her konuşmamın dönüştüğü mayın tarlasında gezinmemi yardım edemeyecek ama bu konuda yalnız olmadığımı bilmek bana normalde Baron'un yanında olmayan cesareti veriyor. Sinirlerimin beni ele geçirmesine izin vermek ya da uysal Garde alışkanlıklarına kaymak yerine, ihtiyacım olan bilgiyi nasıl alacağımı bulmak için beynimi zorluyorum.

"Dün gece için üzgünüm," sağduyum yalanı boğazımdan çekip alıyor ve o zaman dün gece için üzgün *olmadığımı* fark ediyorum. Hem de hiç. Hiçbiri için.

Tanrım, Kian'ın bunu bilmesine izin veremem. Kendini beğenmiş sırtışını şimdiden görebiliyorum.

Monroe gözlerini kısar ve başını sallar. "Sana inanmıyorum ama dünyayı inandırsan iyi edersin. Basın beni çoktan aptal yerine koydu."

Bana doğru çevirmeden önce telefonunu karıştırıyor. Kalbim mideme saplandı.

Rouge'un içinde kimsenin fotoğraf çekememesi ya da kayıt yapamaması gerekiyordu. Bu sadece kulüp politikası değil, Kian da bundan emin olmaya çalıştı. Ama işte eski nişanlının telefonunda birlikte dans ediyoruz.

Fotoğraf, Kian'ın düşmeden önce beni yakaladığı anı yakalıyor. Kimyamız ekrandan bile hissediliyor. Başka bir hayatta olsam çerçeveletip şifonyerimizin üzerine koyardım.

Hayır... *benim* şifonyerim. *Benimkini*.

Küçük zihinsel hatamı görmezden gelip Kian olup olmadığını anlamaya çalışıyorum ama maskesi ikimizi de kurtarmış olabilir. Sanki onun için doğru kişi benmişim gibi maskenin arkasından bana bakıyor ve ben de zaten benimmiş gibi yapışıyorum. Eğer bir resim bin kelimeye bedel ise, bizimki destansı bir aşk hikayesinin başlangıcını anlatıyor Ama Monroe Baron'un elinde bu bir trajedi, tabutuma çakılmış bir çivi. Özellikle de manşeti gördüğümde.

"O'Shea Varisi Şeytanla Dans Ediyor," Baron benim için okuyor. "Alt başlıkta 'Nişanlısı bir azizin kalbine mi sahip? Yoksa sadece bir aptal mı?'"

"Monroe, hiçbir şey olmadı," diye mırıldanıyorum uyuşmuş dudaklarımın arasından.

"Umarım değildir," diye alay ediyor. "Bu resim? Dans mı? Bu yeterince kötü. Eğer böyle bir numara yapacağını bilseydim

seni kilit altına alır ve asla dışarı çıkmama izin vermezdim. Bunu hâlâ yapabilirim." "Sadece dans ediyordum-"

Elindeki telefon çalıyor ve beni susturmak için bir parmağını kaldırıyor. "Bir dakika... Ah, tam zamanında."

Yüzünde kendini beğenmiş bir gülümsemeyle masada telefonuna cevap veriyor. "Sesini tekrar duymak güzel, Keeper. Siz O'Shea'lar bugün çok dakiksiniz."

Sahne 19

ONUN CEZASI, ONUN AFFI

Lacey

(Kanınız donuyor.

"Babamla mı konuşuyorsun?"

Monroe bana ters ters baktı. "Evet, aslında şu anda kızınızla birlikteyim Bay O'Shea. Onunla konuşabilirsiniz elbette. Ama önce konuşmamız gereken küçük bir mesele var."

O devam ederken alnımdan buz gibi terler akıyor.

"Lacey dün gece benim isteklerime karşı geldi ve sizin tesisinizdeki bekarlığa veda partisinde sarhoş oldu. Bu sabah evlilik cüzdanını imzalamaya gelmedi, gün boyu nerede olduğunu bilmiyordu ve hem bana hem de annesine verdiği cevaplar *da* çok tuhaftı. Son yirmi dört saattir neyin peşinde olduğunu Tanrı bilir. Korkarım konuştuğumuz gibi onu daha iyi takip etmeye başlamam gerekecek."

Monroe telefonu masanın ortasına koyup hoparlör simgesine bastığında kaşlarım çatılıyor. İnsanların kulak misafiri olmasından endişelenerek etrafıma bakıyorum ama babam konuştuğunda eski telefonu sayesinde onu duymak için kendimi zorlamam gerekiyor.

"Monroe, özür dilerim. Bu kadar kötü davranacağını hiç düşünmemiştim." Babam beni savunmak yerine özür dilerken kalbim acıyor. "Ben... Bence en azından düğüne kadar ona daha iyi göz kulak olmak çare olabilir."

"Lafı açılmışken. Kızınızın davranışları nedeniyle ertelemek zorundayım."

Babam sonuncusunu tekrarlayıp eklerken çenem düştü: "Ama... bu hafta sonu olması gerekiyordu. Sonra savcı duruşmaya devam edecek."

"Ah, evet, duruşma... Ben de bunu düşünüyordum. Lacey'nin çocuk sahibi olabileceğine dair bir güvence olmadan neden tanıklık ki? Bu benim çıkarıma değil. Belki de avukatınız Lacey ve ben evlenip bir varisi olana kadar bu işi bir yıl daha erteleyebilir. Aksi takdirde, eğer temyiz sırasında her zaman tanıklık edebilirim."

Yüzümden kan akıyor ve yutkunuyorum.

Ne oluyor lan?

Hizada kalmam gerektiğini biliyordum, yoksa müstakbel kocamı, kadınları incitme konusundaki üzü kendisinden önce gelen bir adamı üzme riskine girecektim. Ama Monroe mahkemeye çağrılırsa ifade vermek *zorunda* kalacağını düşünmüştüm.

"Seçme şansın olduğunu bilmiyordum," diye fısıldıyorum.

"Mesele bu değil, Monroe," diye homurdanıyor babam, O'Shea'nın bilinen sertliğinden biraz vererek ve damarlarıma umut pompalayarak. Ama daha uysal bir tonda devam ederken ikisi de kayboluyor. "Aklınızdaki her şeyin Lacey'yi hizaya sokacağına eminim. Onunla konuşacağım."

"Kızınızı evcilleştirmek zorundayım, yoksa onunla evlenemem ve hiç tanıklık etmem. Anlaşma *buydu*. Onu bana bağlamak için McKennon varisiyle nişanı bozdun, ama kızın kabul etmezse sözleşmenin bana düşen kısmını yerine getirmek zorunda kalmayacağım."

Yani bu doğru.

Babamın üç yıl önce sırtıma saplamaya başladığı bıçak zaman içinde o kadar yavaş ilerledi ki acısını hiç hissetmedim. Monroe'yla bana iyilik yaptıklarını, kimsenin beni istemediğini düşündürdü. Ama o beni *kullanıyor*. Bu vahiy bıçağı kalbimden birkaç santim uzağa sapladı ve artık ne kadar harcanabilir olduğuma dair hiçbir soru yok. Kendi babam için bile.

"Monroe... O tehlikenin farkında değil. Onunla başka kimse evlenmediği için sanıyor, sadece tanıklık edeceğini değil."

eğer seninle evlenirse."

"Artık biliyor." Baron'un solgun, ince dudakları çirkin bir gülümsemeye genişler. "Konuşmacı sensin, O'Shea. Davranışının riskleri hakkında onu bilgilendirmeni öneririm, yoksa *ben* . Ve ikiniz de yöntemlerimden hoşlanmayacaksınız."

Babam nefesini içine çekiyor ve ben de bir şey söylemesini bekliyorum-

Bunu düzeltmek *için herhangi bir şey*. Ama onun yerine hançeri evine sapladı. "Anladığından emin olacağım."

ağrıyor ve nefes alamıyorum. Bu ihanet beni öldürebilir.

"Bunu duyduğuma sevindim. Evlilik konusuna gelince... Bu skandal sırasında yasal olarak ya da alenen evlenmek gibi bir niyetim yok. Onunla evlenip evlenmeyeceğime karar vermek için olayların yatışmasını bekleyeceğim. Umarım hüküm giymeden önce olur. Temyiz sürecinde aklanmak, mahkemede beraat etmekten çok daha zordur."

Tenim ısınıyor ve elbisemdeki sahte boyun beni boğuyor. Biraz hava almak için kenarlarından çekiştiriyorum ve dizim tekrar zıplamaya başlıyor.

Monroe bir somun ekmek uzatır gibi telefonu bana uzatıyor ve parmağımı hoparlör simgesine vuruyorum. Babamın aldatmacası beni gözyaşlarının eşiğine getirdi, ama onları geri kırıyorum ve cesur bir ses taklidi yapıyorum.

"Baba?"

"Benim küçük kamelyam, iyi misin?" Bıçak bükülür.

Umurunda mı?

"Öyleyim... ama ben... anlamıyorum."

"Bu şekilde öğrenmek zorunda kaldığın için üzgünüm. Monroe bana, eğer onunla evlenirsen benim adıma tanıklık edebileceğini söylediğinde, yapmam gerekeni yaptım-"

"Senin için," diye bitiriyorum.

Kendi özgürlüğünü kurtarmaya çalıştığı için ona kızmam bencillik mi? Belki, ama Tanrım, bu benim özgürlüğüm pahasına olmak zorunda mıydı?

"Bunu sadece kendim için yapmadım. Herkes için yaptım. Eğer hapse girersem, Garde unvanımı elimden alacak. Yeni bir Bekçi göreve gelene kadar anarşi hüküm sürecektir ve sen de... yok . Garde'in yolu budur. Hiçbir şey karşılıksız verilmez ya da kazanılmaz. Değil.

Hatta masumiyetimi bile. Avukatım ifadenin beraat etmem için yeterli olacağını söylüyor ama Monroe duruşmaya kadar ifadenin ne olduğunu kimseye açıklamayacak. Beni serbest bırakabilir ve..." Babamın ağır iç çekişi kalbimi sızlatıyor ama söyledikleri göğsümdeki acıyı söküp atmamak istememe neden oluyor. "O beni özgür bırakabilir ve bunun gerçekleşmesi için onu memnun etmek adına ne gerekiyorsa yapmalısın. Üzgünüm Lacey. Küçük çiçeğimin bu kadar üzüldüğünü duymaktan nefret ediyorum ama Kırmızı Kamelya olarak Garde'a karşı görevini yapmalısın. Olması gereken bu."

Sorular dilimde düğümleniyor ama Monroe bana bakıp şarabını yudumlarken sormıyorum. Ayrıca, Monroe tanıklık etmeyi reddetmekle tehdit ediyorsa, şu anda bana yardım edebilecek tek bir kişi var.

Sanki düşüncelerim onu çağırmış gibi, çevremde Kian'ı görüyorum, elinde telefonuyla Tolie'yle konuşmak için barın üzerine eğilmiş. Tolie bana bakıp başını salladıktan sonra Kian telefonu kulağına götürüyor, tabureden atlıyor ve dışarı çıkıyor.

Korku göğsümü bıçak gibi kesiyor ve telefonum kucağımda vızıldıyor. Yine de kontrol etmiyorum. Kian'ın bana Tolie'nin ve gizli güvenlik görevlilerinden birinin o telefon görüşmesi için dışarı çıkarken beni izlediğini söylediğinden eminim. Monroe kalabalık bir restoranda bir şey yapabilecek gibi değil.

Yutkunuyorum ve babamla yaptığım görüşmeye odaklanmaya çalışıyorum. "Tamam, baba... Anlıyorum."

"Biliyordum prenses. Seni bu hafta arayacağım, ama gitmem gerek-"

"Baba, bekle... 'tin-eh' ne demek?"

Babamın İrlandalı kökleri Amerikanlaştı ama umarım dedelerinin konuştuğu dilin bir kısmını hatırlar. "'Tine?' Ah, bir bakalım. İrlandaca'yı duymayalı onlarca yıl oldu.

Dil. Eğer doğru hatırlıyorsam, İrlandaca'da 'tine' 'ateş' anlamına gelir."

Ateş.

Kian'ı lanetledim, onunla dövüştüm, eşyalarını yok ettim ve hatta onu ısırdım ama onunla tanıştığım andan itibaren bana "ateşim" dedi. Asla evcilleştirmeyeceğine söz verdiği bir ateş.

Kesinlik göğsümü ısıtırken, kararımı sağlamlaştıırken yaşadığım o uyuşukluk hissi kayboluyor. Umutsuzca "ne olduğunu" sormak istiyorum

"çok mu row-ah" aslında ne anlama geliyor, ama Monroe konuyu değiştirmeme kaşlarını çatmaya başladı bile. Kian'ın iddia ettiği gibi "baş belası" olmadığına eminim ama babama sormak bir yana, güvenli kelimemin kibar bir ortamda kullanılması gerektiğinden bile emin değilim.

"Bu soru nereden çıktı tatlım?"

"Yok bir şey. Sadece merak ettim. Seni seviyorum baba. Ve seni özleyorum," diyorum otomatik pilotta ve içten içe bunu kastettiğime eminim, ama şu anda bunu hissetmiyorum. "Bu hafta arayacağını ?"

"Evet, tabii ki. Seviyorum-"

Babamın sözünü bitirdiğini duymadan önce Baron cihazı kapıyor.

"kadar yeter. İnsanlar bakıyor."

Dilimin ucunda bize dikkat eden hiç kimsenin olmadığını söylemek var ama Tolie beni kurtardı.

"Hanımefendi, işte salatanız. Şef Key, tavşan yemeğinden daha doyurucu bir şeyler isterseniz diye yanına ızgara tavuk ve sos eklemeyi ihmal etmedi."

Tolie bana göz kırparken gülümsememek için dudaklarımı içe doğru kıvrıp ısıyorum. Yüzü bir anda saf profesyonelliğe bürünüyor ve vakit kaybetmeden dönüyor.

"Ve efendim, işte bifteğiniz... sizin için getirebileceğim başka bir şey var mı?" Tolie biraz daha şarap koyarken oyalanıyor. O bitirir bitirmez bir yudum alıyorum, sinirlerimi yatıştırmaya çalışıyorum.

"Hayır," diye cevap veriyor Monroe ve filetosunu kesmeye başlıyor. "Pekâlâ o zaman, kısa süre içinde seni kontrol etmek için geri döneceğim."

Tolie masamızdan bir adım bile uzaklaşmadan Monroe homurdanıyor, "Eskiden personel bu kadar profesyonel değildi. Sanırım bugünlerde herkesi işe alıyorlar."

Tolie kafasının arkasına dik dik bakıyor ama tepki vermeye cesaret edemiyorum. Monroe ağzına bir parça et tıktırıp bıçağını bana doğrulturken bunların hiçbirini fark etmiyor.

"Evet, *nişanlım*. Babanla konuşman nasıldı? Aydınlatıcı mıydı?"

"Evet." Sesim bu basit kelimeyle kesiliyor ve kocaman bir yudum alıyorum

Bir kadeh şarap içip, endişeyi hafifletmeyi umuyordum.

Stresliyim ama Monroe'nun ifade vermemekle tehdit etmesi sandığı gibi bir güç değil. Şimdi biliyorum ki bu riske değer.

müttefikler. Neyse ki, yardım etmeyi teklif eden acımasız, saplantılı bir piçle gizlice evliyim.

Bu yemek bittikten sonra tek yapmam gereken Kian'ı evliliğimizi biraz daha saklamaya ikna etmek. Baron'un babamın özgürlüğünü garantileyecek kadar önemli hangi bilgileri bildiğini öğrenmeliyim.

"Umarım artık istediğim her şeyi yapabileceğimi anlamışsındır. Babanın kaderi benim ellerimde. Yaşamasına ya da çürümesine izin verebilirim. Bu noktada, evlenene ve mirasçım olana kadar tanıklık etmeyi reddediyorum. Eğer bu temyiz sürecine kadar olmayacaksa, öyle olsun. Tabii eğer hapisten sağ çıkabilirse."

Kalbim boğazımda düğümleniyor. "Ne?"

"Duymadınız mı? Son zamanlarda hapishanede kavgalar oldu. Korkunç şeyler. Yanlış zamanda yanlış yerde olan herkes bıçaklanabilir."

"Babam... babam tehlikede mi?"

"Tabii ki tehlikede. Aptal olma. Hapishanenin *güvenli* olduğunu düşünmedin, değil mi? Baban bir telefon kaçırdı diye korunuyor anlamına gelmez. İçerideki insanlara artık faydası olmadığına, sırtında bir hedef var demektir. Tıpkı senin burada olduğun gibi."

Öfke yanaklarımı ısıtıyor. "Bu bana yönelik bir tehdit mi Monroe?"

"Daha çok... bir *gözlem*. Hapishanelerin kendi kuralları vardır ve Garde bizimkini aldı. Sıraya girmeni öneririm, sevgili nişanlım. Sürtük bir sosyetikle evlenerek itibarımın zedelenmesini ve eğer seninle evlenmezsem, tanıklık etmem ve eğer tanıklık etmezsem, baban hayatının geri kalanında hapishanede çürüyebilir, mahkum arkadaşları ne kadar kısa olduğuna karar verirse versin. Ama neyse ki herkes için bunların hiçbirinin olmayacağını garanti ettim."

"Ne demek istiyorsun?" Boğucu yakamı çekiştiriyorum.

"Şu andan itibaren benim süitimde kalacaksın." Başını pencereden dışarı, karşımızdaki binaya doğru salladı. "Baron Otel'de."

"Süitiniz mi?" Bir bahane bulmaya çalışırken gözlerim açılıyor ve kalbim göğsümde gümbür gümbür atıyor. "Ama Garde evlenmeden önce birlikte yaşamamıza izin vermiyor."

Oflayıp pufluyor ve başını sallıyor. "Garde'ın en azından *bazı* eski moda yöntemlerden vazgeçtiği düşünülebilir ama belli ki bir kadının erdemi hâlâ her şeyin üstünde tutuluyor. Benimle yaşamayacaksın. Odalarım otelin en üst katının tamamını kaplıyor ama sen en küçüğünde, Fil Süiti'nde kalacaksın ve kapının önünde sürekli korumalar olacak. Bu hem sosyetenin hassasiyetlerine uygun hem de ben yanında olmadığım sürece asla ayrılmamanı sağlayacak."

Beynim saniyede bir mil hızla çalışıyor ve kalbim göğsümü acıtacak kadar hızlı atıyor. Monroe ağzına atmak için biftek parçalarını bıçaklarken, ben bir yudum şarap daha alıp etrafıma bakıyorum.

Kian henüz dönmedi ve Tolie'yi de göremiyorum. Kendimi sakinleştirmek için bir yudum daha içiyorum ama vızıltı tehlikeli bir şekilde çakırkeyifliğe doğru kayıyor ve kalp çarpıntılarımın sonu hâlâ gelmiyor.

"Beni öylece kilitleyemezsin, Monroe. Kendin söyledin. Ben sosyetik biriyim. Dışarı çıkmazsam insanlar bir sorun olduğunu anlar."

Gözleri üzerime dikilmişti ve geçen her kelimeyle kendimi ve kararlılığımı daha da küçülmüş hissediyordum.

"O iş halledildi. Senin adına yaptığım açıklamaya göre, suçluluk duygusu içindeymişsin. Düğünü iptal etmemem için bana *yalvardın* ama iyileşmek için zamana ihtiyacım olduğunu anlıyorsun. Sosyal medyayı kapattın ve kendi üzerinde çalışırken yalnız bırakılmayı talep ediyorsun. Bu konuda sana yardımcı olmak için, bilgi işlemcim süitimin dış dünyaya minimum erişimi olmasını sağladı. İnsanlar öldüğünü düşünmesin diye mesaj atabilir ve arayabilirsin ama internetin olmayacak. Önümüzdeki birkaç haftayı ya da ayı günahlarının kefareti ödeyerek geçireceksin. Ayine gideceksin. Umarım seni affederim ama herkesin sandığı gibi bir parti prensesi olmadığını kanıtlamak için ben şehir dışındayken benim süitimde kalmakta ısrar ediyorsun." Alay ediyor ve boş şarap kadehimi dürtüyor. "Her ne kadar şu anki halin sana iyilik yapmıyor olsa da."

Gerçekliğimin duvarları şimdiden üzerime kapanıyor, beni hapsediyor ve ben henüz kilitli bile değilim. Her ne kadar "sosyetik" kelimesiyle gelen damgalamadan nefret etsem de, sosyal olmayı seviyorum. Yeni insanlarla tanışmak, yeni şeyler denemek bana enerji veriyor. Dans edemediğim, dışarı çıkamadığım ya da araba kullanan insanları göremediğim kısa süreler bile

beni deli ediyor. Buna sosyal medya ve kimseyle iletişim kuramamak da eklenince...

"Monroe, yapamam. Lütfen-"

"Umurumda bile değil," diye tıslıyor Monroe ve masanın üzerinden eğilip ön kolumu *sertçe* kavlıyor.

Kavrayışı acıtıyor ama bağırmaya cesaret edemiyorum. O pisliğin yüzündeki memnuniyeti görmek istemiyorum.

"Bu durumun ciddiyetini anladığını sanmıyorum Lacey. Babanın bana ihtiyacı var ve sen beni utandırma cüretini gösteriyorsun. Şimdi ayrılmalıyım ama gözüm ödülde. Mirasımı alacağım. Garde'ı ben yöneteceğim. Ve sen de benim karım olacaksın." Bir çatal kaptı, sapını elime soktu ve kolumu bıraktı. "Şimdi ye. Olay çıkarıyorsun ve yemin ederim beni bir daha küçük düşürürsen babanın başına gelenler hoşuna gitmeyecek. Uslu dur, yoksa bu birleşme asla ."

Birleşme... sanki evlilik sadece aracılık edilecek bir iş anlaşmasıymış gibi. Garde için öyle sanırım. Ve ben de malım.

Ama ben bundan daha *fazlasıyım*, kahretsin. Sayısız kez dünyanın beni aptal bir sosyetik sanmasına bel bağladım. Neden şimdi bunu kendi avantajıma kullanmayayım? Babamı hapisten kendim çıkarabilmek için Monroe'nun ifadesinin ne olacağını bilmem gerektiğine karar verdim bile. Ya Monroe suitinde dosyalar saklıyorsa? Cevapları bulmanın tek yolu onun oyununu oynamak ve eğer kartlarımı doğru oynarsam... belki bu işe yarayabilir.

"Şehir dışına çıkacağını mı söyledin?" Avcısını takip eden bir av gibi soruyorum.

"İş için New York'a gidip geleceğim. Seni geride bırakarak, dünya sana bir ders verdiğimi ve omurgasız bir aptal olmadığımı göreceksin. İyi bir politikacı eşi olabileceğini kanıtladıktan sonra düşün detaylarımızı konuşabiliriz. Başlangıç olarak, yemeğini ye. İnsanlar bakıyor."

El değmemiş yemeğime bakıyorum ama ağzım o kadar kuru ki hiçbir şeyi yutamayacağımı biliyorum.

"Ben... bunu istemiyorum."

Bu noktada yemekleri mi yoksa genel olarak hayatı mı kastettiğimden emin değilim. Muhtemelen ikisi de. Ama Baron bir parça et daha saplıyor,

dudaklarının arasında patlatıyor ve bıçağını havaya kaldırıp bana saplıyor.

"Bu hayat senin için seçildi ve sorumlulukların seni yakalayana kadar onu sevdin. Ama artık şımarık bir prenses gibi yaşayamayacağına göre, bu rolü oynamak istemiyorsun. Artık büyümenin ve bu dünyada kimsenin senin ne istediğini umursamadığını, sadece senin onlara ne verebileceğini öğrenmenin zamanı geldi Lacey O'Shea."

...*McKennon*.

Son isim zihnimde fısıldıyor. Masanın altında, parmağımı basit yüzüğe geçiriyorum ve gümüş metalin sıcaklığımla eşleşmesini bekliyorum.

Baron söylediklerinin çoğunda haklı ama her şeyde değil. Bu dünyada ne istediğimin kimsenin umurunda olmadığı hiç bu kadar açık olmamıştı...

...Kian McKennon hariç.

Sahne 20

AS-KRALIÇE OFFSUIT

Kian

L Lacey'i restoranda bırakmak parmaklarımı endişeyle titretti ama babam Rouge cinayetiyle ilgili acil ayrıntılar vermek için aradı ve hemen onunla buluşmamı istedi. Ben olsam

Normalde babamın emirlerine sorgusuz sualsiz itaat ederim. Ama Tolie beni arayıp faturayı getirdiğini söyler söylemez, babamın işi bitse de bitmese de Lacey'i eve götürmek için Vincelli'ye gideceğim.

Yine de Tolie için Tanrı'ya şükürler olsun. Herkesi tanıyacak kadar uzun süredir bu kasabada çalışıyor. Birçoğu arkadaşı olan çalışanları, özellikle de bu gece için bahşişlerini üç katına çıkaracağıma söz verdikten sonra, masaya oturmasına izin vermeleri için ikna etmek kolay oldu.

Konuşmalarını takip etmeme yardımcı oldu ama aynı zamanda Lacey'nin daha az gergin olmasını sağladı. Zavallı *kızım* orada tek başına otururken bastırılmış bir enerji yığınıydı. Flörtöz mesajlaşmalar başlangıçta yaramış gibi görünüyordu ama Monroe'yu görünce yüzünün bembeyaz kesildiğini görünce Tolie'yi hazır bulundurduğum için şükrettim. Şimdi sinirlerim tepeme çıkıyor ve karım yatağımıza geri dönene kadar rahatlayamayacağım.

Kırmızı Oda'ya girerken parmaklarımı meşgul etmek için gümüş çipimi aşağı yukarı çeviriyorum. Kapıcı Hugo sağ olsun, sabahki puroların tatlı, dumanlı kokusu hâlâ üzerinde olmasına rağmen tertemiz görünüyor. Buradaki diğer tek kişi babam.

poker masasında gözlüklerini takmış, kısmen yapılmış bir kart tablosunun önünde cep telefonu ile mesajlaşıyor.

"Baba, ben bir şeyin ortasında iken ve sen sabırla poker oynarken kızıyı buraya getirmem için beni mi çağırıyorsun? Oynamıyorsun bile, mesajlaşıyorsun. Sana şu anda söyleyebilirim ki emojiler oyunda daha iyi olmana yardımcı olmayacak."

Babam homurdanıyor ve gözlüklerinin kenarından bana bakıyor. Elimdeki cipsi havaya fırlatmamı izliyor. Genelde bu beni sakinleştirir ama şu anda işe yaramıyor.

"Yanınızda kimse var mı?" Sandalyesinin altından bir şey almak için eğiliyor.

"Merek Fremont'taki kumarhanemde çalışıyor ve Tolia de Vincelli'de... benim olmam gereken yerde."

"Ah, O'Shea kızıyla."

"McKennon'ın karısı demek istiyorsun." Fişimi yakalıyorum ve atmadan önce ona sert bir bakış atıyorum.

"Elbette," diye mırıldanıyor.

Bu sabah iyi bir gösteri yaptı ve doğru olduğunu düşündüğüm şeyi yaptığıma inandığını biliyorum. Ancak Finneas McKennon yarım kalmış işlerden hoşlanmaz ve Monroe'yu Charlie O'Shea'ya neyin bağladığını anlayana kadar Lacey'nin öngörülemez sadakati onu onun gözünde sadece bu hale getirir.

"Benim için neyin var, baba? Cidden, geri dönmem lazım." "O lanet olası halkın içinde, delikanlı. Sakin ol. O iyi olacak." Benim gibi Babam homurdanıyor, keçe poker masasının üzerine bir dosya attı ve ben de açmak için kaptım.

"Bu kadar mı?"

Ben kâğıtları karıştırırken, o bana bilgi verirken raporları gözden geçirirken başını sallıyor.

"Şu ana kadar müfettişlerin elindeki tek bilgi bu. Sizi hemen aradım çünkü bağlantım mola sırasında kumarhane katındaki birinde yemek yiyor. Burada olduğu sürece ön dosyayı incelememize izin verecek ama ayrılmadan önce dosyayı da yanında götürecektir."

"O zaman neden o şeyin fotoğrafını çekmiyorsunuz?"

Babam bana kaşlarını çatı. "Bu saçmalığı cep telefonumda görmek istemiyorum. Bizimle hiçbir ilgisi olmayan bir davaya olan ilgimiz bizi

olduğu gibi şüpheli. Eğer mahkeme celbi alırsak ve Gardiyan'a yapıldığı gibi bundan kurtulamazsak, bir megadate izi ya da bugünlerde siz buna ne diyorsanız, onu istemeyiz."

Öfkelendim ve başımı salladım. "Bir *meta veriyle* uğraşamam İz, baba. Lacey lanet olası Monroe ile yemek yiyor."

"O zaman dosyayı hızlıca oku ve devam et. Fazla bir şey yok ama kendiniz bakmak isteyeceğinizi bildiğim için yeterli. Henüz otopsi yapılmadığı için elimizde sadece adli tabibin notları var. Görünüşe göre kurban Rouge'un soyunma odalarından birinde sopayla dövülerek öldürülmüş. Görgü tanığı yok."

Basılı ilk fotoğrafta sayfayı çevirmeyi yarıda bırakıyorum. Vahşi cinayet sahnesinde midem düğümleniyor. Kadın halı kaplı zemine yayılmış, gelin kostümü darmadağın ve bacakları acı verici bir açıyla bükülmüş. Her tarafı yara bere içinde ve kan içinde, öyle ki yüzü tanınmaz halde. Uzun, çilek sarısı saçlarını görünce tüylerim diken diken oluyor, ta ki zihnim onun benim Lacey'im olmadığını fark edene kadar.

"Lanet olsun. Moira O'Shea'nın bu sabah neden bu halde olduğuna şaşmamalı."

"Soruşturmacı kurbanın saçını *boyadığını* söyledi... ama bu renk eşsiz."

"Acaba yanlış hedefi mi vurdular diye merak ediyor insan." Raporu okumaya devam etmeden önce gözlerim babamın kalkık, gür gri kaşlarına kayıyor. "Katilin kim olduğuna dair bir fikriniz var mı?"

"Polis nişanlısını sorguluyor. Adamın aile içi şiddetten sabıkası var ve dün gece vardiyasına gelmemiş. Bağlantımın söylediğine göre, şüpheliyi sorgulamayı bitirdikten sonra tutuklayacaklar."

"Peki *sen* ne düşünüyorsun?"

Gözlüklerinin altından gözlerini ovuşturuyor. "Bilmiyorum evlat. Kurban ve şüpheli arasında bir geçmiş var, uzmanlar adamlarını yakaladıklarını düşünüyorlar ve bu tipik bir Garde cinayeti de değil. Çok özensiz. Tüm ilk işaretler Baron'un bu işe karışmadığını gösteriyor."

"Monroe tipik bir Garde üyesi değil. Henüz bizim yöntemlerimize alışkın değil."

Babam omuz silkiyor. "Bu doğru. Ama tesadüfler olur."

Başımı salladım. "Buna inanmıyorum. Monroe bugün Lacey ile yaptığı görüşmede bunu itiraf etti. Bence bu bir tesadüften daha fazlası."

"Belki bir uyarı o zaman? Ona karşı gelemeyeceğini öğretmek için? Garde erkekleri inatçı eşlere çok daha kötülerini yapmıştır."

"O onun karısı *değil*," diye homurdanıyorum ve babam ellerini kaldırıyor. "Biliyorum oğlum... ama o bilmiyor."

Gerçek dudaklarımı kıvırıyor ve saçlarımı çekiştiriyorum. Bu plan inandığım her şeye ters düşüyor.

"Charlie Lacey'ye nişanı bozduğumuzu ve onunla evlenmek isteyen tek kişinin Monroe olduğunu ."

Babam, "O'Shea bir ahmak," diye mırıldandı. "Tabii ki kendi kızına yalan söyleyecek."

"Evet, ama neden?"

"Ben de bir baba olarak, çocuklarımızın kusurlarımızı görmesini asla istemeyiz. Belki gerçek onun gözünde onu lekeleyebilir. Ama bir sürü talibi olduğunu biliyoruz, o zaman neden Monroe'yu seçti?"

"Sanırım Monroe'nun elinde O'Shea'larla ilgili bir şey var. Lacey ailesini korumak için her şeyi yapabileceğini ve bunun onun sırrı olmadığını söylemişti."

"Bu tür bir sadakat onu hayatta tutabilir... ya da tutmayabilir." Babam homurdanıyor. "etmeliyim ki, bir yıl önce sana vezir kartını verdiğimde bu kadar zor bir el beklemiyordum. O zaman onun sırlarını kendi başımıza , değil mi?"

"*Ya da* Sırların Koruyucusu'nun kendisine sorarım."

Babamın dudakları büzülüyor ve gözleri kısılıyor. "Sence O'Shea seninle konuşur mu?"

"Damadının hayır cevabını kabul etmeyeceğini bilmesini sağlayacağım. Gitmeden önce davasıyla ilgili hafızamı tazelemeliyim. Lacey ona komplo kurulduğunu düşünüyor."

"Bu beni şaşırtmazdı, ancak o kesinlikle bir aziz değil. Hepimiz bir şeylerden suçluyuz. Garde'da olmak bazı özgürlükler veriyor ama oğlumun bu karmaşanın içine çekilmesini istemiyorum. Charlie kralımız olabilir ama hepimiz kötü bir polis aramasından sonra yakalanabiliriz."

"Kaynağından öğrenmek istiyorum baba. Sadece saatler oldu ve evliliğimi saklamaktan yoruldum."

Babam çıplak kolumdaki diş izlerini işaret ediyor ve kıkırdıyor. "Belli ki çok fazla saklanmamışsın. Görüyorum ki senden hoşlanmaya başlamış bile."

Sırıtiyorum. "Benim küçük karım da ısırır, orası kesin. Süitimi görmelisiniz. Kuzenlerimden biri ufaklıklarını tekrar getirmeden önce temizlik ekibinin gelmesi gerekecek."

"Eğer annen kadar ateşliyse, ona kur yapman gerekecek, biliyorsun. Onu sadece çalmak değil."

Öfkelendim. "Ona zaten koca bir gardırop aldım ve hiç memnun olmadı. Evliliğimiz gizliyen ne kadar *kur* yapabileceğimi de bilmiyorum."

"Kadınların çok şeye ihtiyacı yoktur evlat ve Garde kadınları zaten istedikleri her şeye sahiptir. Ama annen bana düşünceli olmanın her zaman kazandırdığını öğretti. İhtiyacı olan tek şey bu."

"Benimle güvende olmalı," diye . "Ve lanet olası Monroe'dan uzakta."

Babam güler ve başını sallar. "Baron için endişelenme, delikanlı. O'Shea üzerinde nasıl bir etkisi olursa olsun, Lacey'i asla alt edemezdi. Onun ruhunu ezmeden olmaz."

"Artık ikisini de yapamayacak."

Önündeki tabloda kupa asını çıkarırken babamın gözlerinde bir gülümseme beliriyor. Bana yaklaşıyor ve ona dokunuyor.

"Vahşi asın kalp olduğunu kim tahmin edebilirdi ki?"

Onun sırtışı benimkini de ateşliyor ve ben de tabloda bir kart daha çekerek elinde kırmızı kamelya olan veziri asın yanına dik olarak yerleştiriyorum.

"Sadece karo kızı için. As-kraliçe offsuit iyi bir başlangıç elidir, biliyorsun."

"Doğru..." Babam ifadeyi tartıyor gibi görünüyor. "Ama yine de... çalması zor."

"Oyuncuya göre değişir. Ve ben en iyisiyim." Ona göz kırptıyorum, o da bir kahkaha atıyor ve ben dosyayı ona geri veriyorum. "Görünüşe göre siz polisin adamını yakaladığından eminsiniz ama ben Monroe'nun bu olayla *hiçbir* ilgisi olmadığından yüzde yüz emin olmak istiyorum."

onunla birlikte. Şimdi Vincelli'ye geri dönmem gerekiyor, yeni bir şey olursa beni haberdar edin."

"Yapacağım, evlat."

Kırmızı Oda'dan dışarı adımımı atar atmaz Tolie arıyor ve ilk çalışta cevap veriyorum.

"Güncelleme mi? Şimdi geri dönüyorum."

Tolie diğer küfrediyor, "Kahretsin, Key, bundan hoşlanmayacaksın. o."

Kaygım artıyor, bir yuvanın önünden geçerken daha da kötüleşiyor. sarsıcı bir şingirtı ile. Elimi cebime sokup parmaklarımı çipimin üzerinde gezdiriyorum.

"Anlat bana."

Tolie iç geçirir. "Hesabı ödedim ve sana mesaj atacaktım ama dönüp baktığımda masada sadece nakit vardı. Onu aldı."

Adrenalin damarlarımda dolaşüyor ve hızımı artırarak gösterişli kumar makinelerinin ve Cadılar Bayramı kıyafetleri içindeki sarhoş müşterilerin arasından geçiyorum.

"Ne sen?"

"Yani, Monroe Lacey'i aldı. geldiğinde takip ettim. Onu Baron Suites'e götürdü-"

O sözünü bitiremeden telefonu kapatıyorum ve parmaklarım ekranın üzerinde uçuşuyor.

Sen iyi misin?

Onu aramak onu tehlikeye atabilir ve umarım rehberine adımı "Kocam" olarak girdiğimde yaptığım küstahlık her şeyi berbat etmez. Restorandan çıkarken ona döneceğimi söylemek için mesaj attığımda zaten bir kez riske girdim.

Henüz bana geri mesaj atmadı ama Baron Suites'e bir ekip göndermesi için Merek'e mesaj atıyorum. İşim bittiğinde ekranıma bakıyorum, artık yürürken birine çarpıp çarpmamayı umursamıyorum.

Alnımda ter boncukları oluşuyor ve ağzım kuruyor ama rahatlamak için bir bara bakmayı reddediyorum. Parmağım çipime o kadar sert bastırıyor ki başparmağımdaki hissi kaybetmeye başlıyorum. Dürtüler asla gerçekten geçmiyor. Delikteki bir yılan gibi uykuda yatıyorlar, saldırmak için zaman kolluyorlar ve stres beni her zaman mükemmel bir av haline getirdi.

Kahretsin, eğer bana mesaj atmazsa-
Metin gelir gelmez, aynı anda hem okuyor hem de yazıyorum.

EŞİM

Beni şimdiden
özledin mi?

Ben ciddiym. Neredesin sen? Seni nereye götürdü?

Nereden biliyorsun?

Tolie söyledi. Şimdi soruya cevap ver. Senin güvenliğine
oynamıyorum.

Beni aradığında cep telefonum titriyor. Cevap vermeden önce Lacey'nin muhteşem uyku halinin çektiğim samimi fotoğrafı ekranımı dolduruyor.

"Konuş benimle, *Tine*."

İç çekiyor. "Uzun süre yapamam. İnternet kullanamayacağımı söyledi, bu yüzden mesaj ve arama alabildiğime seviniyorum. Henüz kamera bulamadım ama her saat başı beni kontrol edecek korumaları olduğu için kameraları olmayabilir diye düşünüyorum. Banyoya gizlice girebildim-"

"Kim? *Kimin* korumaları var?"

Zaten biliyor olmama rağmen, fısıltının biraz üzerinde bir sesle cevap vermeden önce nefesim onunla birlikte duraklıyor.

"Baron. Birisi Rouge'da fotoğrafımızı çekmiş. O seni tanımadı ama biri beni tanıdı. Basında çıktı."

Nabzım fırladı. Bütün gün bu kadar meşgul olmasaydım, basın haberlerini yakalayabilirdim. Yakalamalıydım ama sonunda Lacey'nin elimde olması düşüncelerimi tüketti. Rakibimin hamlelerine yeterince dikkat etmedim ve o orospu çocuğu vezirimi çaldı.

"Ne dedi?"

"İtibarı için çok fazla yük olduğuma karar verdi, bu yüzden beni katındaki sütlerden biri olan Fil Odası'na yerleştiriyor."

"*Lanet olsun*." Saçlarımı yoluyorum ve sendeleyerek bir duvara yaslanıyorum. "Orada seninle mi kalıyor?"

"Hayır, Tanrı'ya şükür. Yatağı, banyosu, oturma alanı ve mini mutfağı olan güzel bir stüdyo ama Baron'un koca kafasının burada kalması için çok küçük olurdu. Gerçi beni buraya kilitledikten sonra hangi süite girdiğinden emin değilim. Garde birlikte yaşamamıza izin vermiyor, bu yüzden bana göz kulak olmak için düşünebildiği en yakın şey buydu."

"Tanrım," diye mırıldanıyorum. Müdahale etmek savaşa neden olacak ama umurumda değil. "Tamam, seni oradan çıkaracağım-"

"Hayır!"

Kalbim durdu. "*Hayır* mı? Ne demek *hayır*? Seni almaya geliyorum, hepsi bu."

"Neden? Onun yerine beni kilitleyebilesin diye mi? Bir yaldızlı kafes için diğeri nedir ki?"

Ahizeye doğru hırlarken parmaklarım sıkışıyor ve telefonum elimde gıcırıyor.

"*Benim* kafesimde işkence görmeyi Monroe Baron'unkine tercih edersin, sana söz veriyorum."

"Rouge'daki o kadın hakkında bir şey bulabildin mi?" Konuyu aniden değiştirmesi beni şaşkına çeviriyor ve alay ediyorum.

"Şimdilik konuları değiştirebilirsiniz ama konuşmamız bitmeden bu konuya geri döneceğiz. Yetkililer katilin kurbanın nişanlısı olduğunu düşünüyor. Babam haklı olabileceklerini düşünüyor. Garde'ın dahil olamayacağı kadar karışık bir olaydı."

Şüphelerimi ona söylemek dilimin ucunda, ama sadece paranoyakça davranıyorsam bunun ona bir faydası yok.

Diğer uçta iç geçiriyor. "Tamam, tamam, güzel. Bu beni daha iyi hissettirdi o zaman."

"Daha iyi *hissediyor* musun? Harika. Gelip seni alacağım ve evde kollarımda kendini daha iyi hissedebilirsin-"

"Kian..." İsmim dudaklarında fısıltılı bir yakarışa dönüşüyor ve bu beni durup dinlemeye . "Sana bir şey söylemem gerek."

Normalde güçlü olan sesi sonunda titriyor ve göğsümdeki ağrıyı ovuyorum. Bu sırrın onu incitmesinden nefret ediyorum ama sonunda bana sırrını açtığı için de içimde endişe ve gurur savaşları yaşıyorum.

"Ne , *Tine*?" Mırıldanıyorum.

Nefes veriyor. "Bu gece babamla konuştum. Sözleşmeyi bozduğunu itiraf etti. Baron üç yıl önce onunla bir anlaşma yapmış, babamın serbest kalması için onun adına tanıklık edecekmiş ama sadece onunla evlenirsem."

"Lanet olsun."

Çok mantıklı ama Charlie O'Shea'ya duyduğum tüm saygı uçup gidiyor.

"Ve bunu size daha önce söyleyemedim ama Baron'un bu gece söylediklerinden sonra-

"Anlat bana."

"Babam adına tanıklık etmesi , ama şimdi bunu benim başıma kakıyor, reddetmekle ya da varisine sahip olabileceğimi kanıtladığım duruşma sonrasına kadar beklemekle tehdit ediyor. Yani onunla evlenirsem anlaşmaya uyacağının garantisi bile yok. Her zaman mahkemeye çağrılırsa tanıklık etmek zorunda kalacağını düşünmüştüm."

"Normal insanların yapması gereken pek çok şey var ve Garde bunları aşmanın yollarını buluyor."

"Bu da beni kararıma getiriyor." Sesi titriyor ve bundan hiç hoşlanmayacağımı biliyorum. "Görünüşümü korumam gerekiyor. Baron'un oyununu oynamalı ve evliliğimizi gizli tutmalıyım-"

"*Lanet olsun*, hayır" diye itiraz .

"Babanla Baron arasında neler olup bittiğini öğrenene kadar babanın işleri gizli tutmamızı istediğini kendin söyledin. İşte bu . Babam masum. Bunu biliyorum. Baron'un elindeki kanıtın ne olduğunu öğrenmeliyim ki o olmadan bu kanıtı duruşmaya nasıl sokacağımı bulabileyim."

Babam ve aile reisleriyle yaptığım toplantı aklıma geliyor. O adamlara hayatım konusunda değil ama sırlarım konusunda güveniyorum. Her ne kadar kabul etmek istemesem de Monroe'nun neyin peşinde olduğunu *hepimizin* bilmesi gerekiyor. Garde'ın Bekçisi'ni serbest bırakmaya ya da alaşağı etmeye karar verebilecek bir güce sahipse, herhangi birimize sırt çevirmesini engelleyecek ne var? Dize getirilmesi gerekiyor. Bunu yapmanın tek yolu da onu kandırmak.

Ama bir şeyi kabul etmeden önce Lacey'nin güvende olduğunu bilmeliyim. "Monroe sana dokundu mu?" diye sordum.

Tereddüt etmesi homurdanmama neden oldu, "Lacey-"

"Sadece ön kolum. O kadar."

İkinci vuruş.

"Hangisi?"

"Bunun ne önemi var?"

"Hangisi?"

"Tamam, o kadar önemliyse sol tarafım."

Zihnime not ediyorum ve başımı sallıyorum. "Bana söylediğin için teşekkür ederim. Ve seninle kalmıyor, değil mi?"

"Hayır, tüm bunların iyi tarafı da bu. Arada sırada New York'tan fotoğraf çekimleri ve basın gezileri için geri geleceğini söylüyor ama çoğunlukla bana bir ders vermek ve beni izole etmek istiyor."

"-ki bundan nefret edeceksin."

"Ah, evet, ama cevapları alana kadar buna katlanacağım. Kameraları olup olmadığını öğrendikten sonra burada kanıt arayacağım."

"Peki ya orada hiç tutmazsa?" "Şey, um, o zaman ben... uh..."

Uzun süre kekelemesine izin vermiyorum, sadece bana ihtiyacı anlamasına yetecek kadar. Konuşmayı tamamen , konuşmamı yapıyorum.

"Siz geldiğinizde kanıt ararken, ben de elimden geleni yapacağım-"

"Hayır, karışmak zorunda değilsiniz. Senden tek istediğim Evliliğimizi gizli tutmakta sorun yok. Yapmak zorunda değilsin-"

"Sana yardım ediyorum. Bunu tek başına yapmanı istemiyorum. Senden tek istediğim beni her gün araman ya da mesaj atman. Bunu yapmadığın gün, gözümün önünden kaybolduğun son gün olacak. Anlıyor musun? Bu arada, bir boku senin o kulede bulabileceğinden çok daha çabuk bulabilirim, Rapunzel. Seni yatağımıza geri almak için ne gerekiyorsa yapacağım."

"Bu babamı serbest bırakmak anlamına gelse bile mi?" diye fısıldamadan önce bir duraksama daha oldu.

"Bunu baban için yapmıyorum. Bunu senin için yapıyorum."

"Ailenin ondan nefret ettiğini biliyorum ve... ve o mükemmel değil-"

Karanlık bir kıkırdama benden kaçıyor. "İnan bana, *Tine*, baban ne yaptıysa? Ben daha kötülerini yaptım. Kendine dikkat et, ben burada her şeyi hallederim. Ama tüm bunlar bittiğinde ve sen yatağımıza geri , Monroe Baron'elime geçireceğim ve tam olarak ne yaptığını öğrenecek neler ."

Sahne 21

HIÇBİR HABER KÖTÜ HABER DEĞİLDİR

1 Kasım

ROXXY

Böcek ya da kamera bulma şansınız var mı?

EŞİM

Hayır. Henüz değil. Dün telefonda güvende olduğumuzu düşünüyor musun?

Eğer olmasaydık, artık çok geç olurdu. Bundan sonra daha dikkatli olalım. Adımı yüksek sesle söyleme ve önemli bir şey hakkında konuşma. Elinde görüntü yoksa bile ses olabilir.

İyi fikir.

Roxy'den telefon var.

...

Eşimden Telefon

...

EŞİM

Yatmaya gidiyorum. <3 Yarın
arar mısın?

ROXXY

Sana söz veriyorum, Tine.

2 Kasım

EŞİM

LOL bugün evlenmediğin için. O yollardan geçtim.
Yaptım.

ROXXY

Bunun olmasına asla izin
vermezdim.

EVET. Ailemin düşmanı bunu beğendi ve beni çalıp
yüzük taktı, haha.

Söz verdiğin gibi takıyor musun?

Giyeceğimi* söylemedim. Sadece her zaman yanımda
taşıyacağımı söyledim. :P

Peki şimdi nerede?

Bilmiyorum, belki de
kaybettim.

Lacey.

Tanrım, tamam, bana bağırma.

Bebek bir fil heykelinin hortumuyla halka atma
oynuyorum. Görüldüğünden daha zor.

Lanet olsun, Fil Odası'nda hâlâ her yerde filler mi var?
Baron Suites eskiden safari temalı bir otelimizdi. En üst
katta hayvan temalı odalar vardı ve dekor... bir şeydi.
Kesinlikle aşırı.

Evet... OTT, bunu ifade etmenin bir yolu. Bütün duvarı
kaplayan bir fil resmi var. Manzara yok. Sadece kocaman
bir fil. Daha hepsini sayamadım bile.

Sanırım Baron babamdan aldığında pek bir şey
değiştirmemişler. Bunu bilmekte fayda var.

...

Eşimden Telefon

...

*Roxy'den
Arama İletişim Adı
Değiştirildi*

3 Kasım

EşİM

Adını tekrar değiştirdiğimi bilmek seni mutlu edecektir.

KOCAM

İlk seferinde değiştirdiğini bilmiyordum?

Evet, restorandaki Roxxy sendin. Ama bu sabah
değiştirdim. Adını yüksek sesle söyleyememek çok garip.

Bağırmanı tercih ederim.

AMAN TANRIM. Evet, eğer bana mesaj atacaksan yeni
isim olayı kesinlikle iyi bir karar.

Peki yeni isim ne? şimdi sana kim mesaj atıyor?

Söylemiyorum
:)

Alay et.

*Alaycı olan ben miyim?
Efendim.

Kulağa hoş . Belki de bunu bir sonraki cezana dahil
etmeliyim.

Önce beni buradan çıkarmalıyız. Senin tarafında şans var mı?

Elimde bazı kozlar var. En iyisi hayati bilgileri buraya mesaj atmayı alışkanlık haline getirmemek, cep telefonunuzu ele geçirme ihtimaline karşı.

Seni kırmak istemem ama şu ana kadarki mesajlarımızı görürse . Suçlayıcı mesajlar atmasak ama ben en kötülerini silsem nasıl olur?

Bu işe yarayacak. Bize yardımcı olacak biriyle randevum var ama neredeyse iki haftadır gelemiyorum.

Burada 2 hafta mı? Kulağa işkence gibi geliyor. Şimdiden fil figürleriyle Barbie bebekler gibi oynuyorum. Birimiz Baron'un ifadesini öğrenir öğrenmez, buradan koşarak çıkacağım.

Seni tekrar yanımda görmek için sabırsızlanıyorum.

Beni kaçıran birine bunu söyleyeceğim hiç aklıma gelmezdi ama ben de sana dönmek için sabırsızlanıyorum.

Bu akşam konuşalım mı? Planlamam gereken bir fil ailesi Sana söz veriyorum. Planı var.

<3

...

Eşimden Telefon

4 Kasım

KOCAM

Yüzüğümü taktın mı, Tine?

EŞİM

HAYIR. Hala bu çalıntı evliliği protesto ediyorum :P

Ama Baron'un ki hâlâ Cadılar Bayramı'nda yemeğe götürdüğüm çantada duruyor. Benim için seçtiğin kıyafet harikaydı, bu arada.

İçinde yenilebilir görünüyordun.

Eski nişanlınız size bir gardırop mu verdi?

Seninki kadar göz alıcı değil. Şöyle söyleyeyim, benim elbisemin üzerinde sarı kurdeleler var. Küçük bir kızın giyeceği türden. Ve en iyilerinden biri. *BARF*.

Bu çok rahatsız edici.

Evet, bir de bana sor.

En azından kamera bulamadım. Belki seni banyo dışında aramaya cesaret edebilirim. Bu saklanmak eğlenceli ama dün gece yaptığımız gibi sabahın köründe seninle konuşmak bir kızın boynunu kırabilir.

Senin için masaj yapmamı ister misin, Tine? Ellerimin ne kadar iyi olduğunu biliyorsun.

Tanrım, beni kışkırtma. Şimdiden bırakmak istiyorum. Dansın beni disipline ettiğini sanıyordum ama sanırım değilmiş.

Gitmek istiyorsan, benim için sorun değil. Söyle hadi.

Hayır. Vazgeçmemem için bana yardım etmen gerekiyordu!

Bu arada, kamera olması ihtimaline karşı şimdiye kadar sadece tesadüfen herhangi bir evrak veya dosya aradım. Henüz bir şey yok. :(

Temize çıktığımı tam bir kasırgaya dönüşeceğim.

Elinde her ne kanıt varsa muhtemelen açıkta olmayacaktır. Gözetleme için kontrol etmeye devam edin. Masaların altını, tavan köşelerini, ışık düğmelerini, lambaları, kapı kollarını.

Diğer s  tlere girebilecek misiniz?

O . O Őehirdeyken o salaktan m  mk  n olduğunca uzak durun.

Ona daha önce de böyle seslenmiŐtiniz ve ne anlama geldiğini bilmiyorum ama onaylıyorum, lol.

Korkarım diğer s  tlerde hayır. Benimki hiğbiriyle bağlantılı değil.

Aynı s  it isimleri, aynı dekor, aynı oda düzeni. Babamda hala planlar var mı diye bakmam gerekecek.

James Bond gibi davrandığında çok seksi oluyor. Benim Pierce Brosnan'ım gibi.

Hoşuna gitti mi? Bu görevi bırak ve bir saat içinde yatak odamızda buluşalım, böylece sana gizli paketimi verebilirim.

BAHAHA, TAMAM G R Ő R  Z. İyi deneme, 007, ama ben senin peŐindeyim.

Bu gece arar mısın?

Size s  z veriyorum, madam.

<3

...

EŞimden Telefon

5 Kasım

EŞİM

Şu anda neye bakıyorsun. GIT.

KOCAM

Eiffel Kulesi. Sen mi?

Vay canına, garip. Aslında aynı.

Gerçek Eyfel Kulesi'nin Fransa'da olduğunu anlamamın ortaokula kadar sürdüğünü biliyor muydunuz? Ve Las Vegas Strip'teki sahte olanın aslında

Paradise Nevada, Las Vegas değil mi?

ORTAOKUL KIAN. .

Amerikan eğitim sisteminiz için acımasız bir görünüm. Babamın beni İrlanda'da büyütmesine şaşmamalı. Bunun aileme yakın olmak, dilimi ve kültürümü öğrenmek ve Garde'dan korunmak için olduğunu sanıyordum. Şimdi gerçek sebebi biliyorum. Utanıyor musun?

Seninle evli olduğum için utandığım kadar değil. :P

Ouch.

Üzgün olduğunu söyle, Tine.

Özür dilerim. Şaka yapıyorum. Sayılır.

O kadar kötü mü?

Şaşırtıcı bir şekilde, hayır.

Dün gece telefonda gün boyunca mesajlaşmayı ve geceleri aramayı önerdiğimi biliyorum, ama seni şimdi arayabilir miyim? Bu biraz yapışkanlık gibi gelebilir ama sesini duymaya ihtiyacım var.

Kocamdan Telefon

...

EŞİM

Bugün için teşekkürler... Buna ihtiyacım vardı. Yarın düzenli mesajlaşma programına geri dönecek misin?

KOCAM

Neye ihtiyacın varsa, Tine. Ben seninim.

<3

6 Kasım

KOCAM

Hiç kamera buldun mu?

EŞİM

Hayır, henüz değil. Ama temizlik hizmetlerinin içki stokunu buzdolabının üstünde buldum!! ŞÜKÜRLER OLSUN!!!
Bir hafta yetecek kadar olmalı. Belki iki. Karne gerekecek.
Bu fil cehenneminde ne kadar kalacağımı bilmiyorum.

Uzak durmak zor olmamalı, değil mi? Daha öğlen oldu.

Kendimi meşgul etmek sandığınızdan daha zor, dün gece size bahsettiğim dansın koreografisini çoktan yaptım.

Asteria'dan "Hold Your Breath" için hayal ettiğin mi? Şarkıyı dinledim. Harika bir ritim.

Telefonuma indirdiğim birkaç parçadan biri ama en sevdiğim. Mükemmel olana kadar koreomu çalışacağım.

Gerçekten mükemmelleştirmeden önce oradan çıkmış olacaksın. Bundan emin olacağım.

Evet, şimdiye kadar sadece bir şişenin mührünü kırdım. Eğer hepsini gözden geçirmek zorunda , yemin ederim kıracağım, lol.

Garip bir "lol" kullanımı.

Bazılarımız, bilirsiniz, METİN yazarken metin konuşması kullanırız. Bunun bazıları için garip bir kavram olduğunu biliyorum... SANA BAKIYORUM KIAN... :P

Benden başka biriyle konuşabildin mi?

Pek sayılmaz. Kimseyi daha fazla tehlikeye atmak istemiyorum, bu yüzden sadece Roxy ve anneme ulaştım.

Roxy'ye ulaşmak zor oldu ama en iyi arkadaşımı tanıyorum. Muhtemelen bu durumdan kendini suçlu hissediyordur. Biz dansçıyız ama iş sorunlarımıza gelince doğuştan koşucuyuz. Yakında ortaya çıkacaktır, eminim.

Ve annem.

Baron'un yaptıklarında bir yanlışlık olduğunu düşünmüyor ve babam konusunda kafasını kuma gömmüş durumda.

Onunla bu konuda konuştun mu?

Elimden geldiğince. Babamın bugün araması gerekiyordu ama aramadı. Onun için endişeleniyorum ama endişelenmenin kırıksıklıklara neden olduğunu ve Fil Odası'nda botoks yaptıramazsam kaş çatma çizgilerine neden olan şeyler hakkında düşünmeyi bırakmam gerektiğini söyledi.

Annenden hoşlandığımdan emin değilim.

Şu anda ben de ondan hoşlanmıyorum.

Dans pratiği yapmak istiyorum ve duş zemini kırıma soğuk geliyor. Bu gece konuşalım mı?

Sana söz veriyorum.

<3

...

Eşimden Telefon

7 Kasım

KOCAM

Dövme sanatçısı bir arkadaşım ile buluşmaya gidiyordum ve Bellagio Konservatuvarı'nda yeni bir sergi var gibi görünüyor. Annenin yıllar önce açtığı kamelya sergisinden beri gitmemiştim.

...

KOCAM

Lacey
mi?

EŞİM

Hey, üzgünüm, rutinim üzerinde çalışıyorum. Mesajını antrenmanın ortasında gördüm, cevap vermeyi düşündüm ve açıkçası vermedim. Oops, lol.

Eşim: Bu sergi şimdiye kadarki favorimdi. Bu kadar farklı renk tonu olduğunu bilmiyordum! Neden pembe "Balerin Kamelyası" ya da yumuşak beyaz "Deniz Köpüğü Kamelyası" olamadım?

Seafoam Camellia olarak mı anılmak istiyordun?

Hayır. Ama ondan sonra, kırmızı çok sıkıcı göründü. Ve bugün dans ederken bunu düşünüyordum.

Bekçi'nin kızı "Kamelya" rengine, değil mi? Peki ben neden kırmızıyım? Sanki doğarken parlak kızıl saç rengini seçmişler ve onunla devam etmişler gibi geliyor.

Onlar yaptı. Bilmiyor
muydun?

KAPA ÇENENİ, HAYIR !

JK.

Bu senin "metin konuşman" için
nasıl?

Siktir , Kian McKennon.

Eskiden bana bu lakabı babamın taktığını düşünürdüm. Garde'ın verdiğini öğrendiğimde, isim benim için bozuldu. Ondan sonra bu konuda hiçbir şey bilmek istemedim. Ama şimdi merak ediyorum... Bana neden "Kırmızı Kamelya" dendiğini biliyor musunuz?

Bu renk, annenizin ailesinin müstakbel Bekçi ile evlendiğinde kendi isimlerini temsil etmesi için seçtiği renktir. Gardiyan'ın ailesinden doğan ya da onlarla evlenen kadınların hepsi bir renk alır. Aile geçmişlerini iç içe geçirmenin bir yolu.

Yani erkeğin soyadı+ kızın rengi= yeni Keeper serisi mi?

Doğru. Eğer bir oğlumuz olursa, nişanlısı ailesinin rengiyle anılacak ve soyumuz bizim adımıza devam edecek. Eğer bir kızımız olursa, Bekçi pozisyonu sizin soyunuzun renginde kalacak, ancak yeni soyadıyla.

Dinle, *kocam*, henüz ne zaman çocuk istediğime karar vermedim ve bile değiştirmedim. Sakin olun bayım.

Zamanı gelince, karıcığım.

Bunu göreceğiz :P

Ne olursa olsun, sen benim elmas kraliçemsin.

Lol, sen de Garde'ın vahşi ası mısın?

Tam olarak bir kupa ası.

Bu çok hoş. Kocamın bu kadar romantik olacağını hayal bile edemezdin. Çok tatlı bir sürpriz.

Sizi her gün şaşırtmak için sabırsızlanıyorum.

Aman Tanrım, dur. Şimdi çok tatlı oluyorsun.

Tamam, yoksa bugün ikinci kez bu duşta ağlayacağım, lol. Seni bu gece ararım!

Sana söz veriyorum.

Bekle, bugün ağladın

mı?

Her şey yolunda mı?

...

KOCAM

Konuş benimle,
Tine.

...

8 Kasım

KOCAM

Bugün kendini daha iyi hissediyor musun? Seni bütün gece uyutmadığım için mesaj atmadan önce uyumana izin vermek istedim.

EŞİM

Bu mimoza yardımcı olur :) Tüm sorunlar brunch yemekleriyle çözülür. Mimosalar benim en sevdiğim çözümdür.

Mimosalar yemek değildir. Gerçek yemekler yiyordun, değil mi? İlk telefon görüşmemizde korumalarının sana paket servis getirdiğini söylediğini biliyorum.

Evet, bana yemek getiriyorlar. Bu portakal suyu dışında, çoğunlukla salata. Dans ettiğim zamanlarda bile bu kadar iyi beslenmezdim.

Doydun mu? Güvenlik şefim Merek, korumaların arasına sızıp size en azından biraz yiyecek getirebilir.

HAYIR! HAYIR! Sana bunu söyleyip duruyorum. Baron'un kanıtlarının ne olduğunu öğrenmeliyiz. Babamın hayatının geri kalanını hapiste geçirmesi için bütün bu saçmalıklara katlanmayacağım.

Dün çıldırdım ve her yeri aradım, kameralar lanet olsun, ama hiçbir şey bulamadım.

Konuşmalarımızdan, bana yardım etmek için çalıştığını biliyorum. Polis bağlantılarına danışıyorsun, hiçbir şey bilmeseler de aile isimleriyle konuşuyorsun ve önümüzdeki hafta her kimsen onunla randevun var, bu yüzden yaptığın her şey için teşekkür ederim...

ama her şeyi fikirler öne sürmeye devam edersen seninle konuşamam. Eğer burada olmak zorundaysam, yanımda olman gerek yoksa gerçekten çatlarım, Kian. Yemin ederim.

KOCAM

Lacey, telefonuna cevap ver.

EŞİM

Şu anda seninle konuşmak istemiyorum. Bırak da .

O mesajın arkasında çok fazla duygu vardı ve hepsinin bana yönelik olmadığını biliyorum. Ara beni, Tine.

Bu gece ararım. Şu an arayamam.

...

KOCAM

Neredeyse gece yarısı oldu.

Kocamdan Cevapsız Arama

Eşimden Telefon

9 Kasım

KOCAM

Dün gece beni geri aradığın için teşekkür ederim.

EŞİM

Sorun değil.

Ayrıca, biraz tekilanın düzeltemeyeceği bir şey değil :P

Yeni bir şişe mi açtın?

Tatlım, epeyce açtım. Ama bu sabah su içmeye karar verdim. Dün gece sen aradıktan sonra fil arkadaşlarım beni atış yapmaya teşvik edip durdular ve ben de basit bir grand plié yaparken kıç üstü düştüm. Utanç verici.

Kıçıma yaptığın şeyi daha çok seviyorum ;)

Bir incittin mi? Saat kaçta uyudun?

Hayır. Sadece seyircilerimin önünde kendimi küçük düşürdüm. Hayranlarım ne olursa olsun beni seviyor.

Görüşmelerimiz sırasında sorduğumu biliyorum ama dışarıda beni özleyen oldu mu?

Monroe'nun sizin adınıza yaptığı basın açıklaması olmasaydı eminim bu konuda daha fazla ses çıkarırlardı. Çoğu insan bunu gerçek olarak kabul etti ve size alan açmaya çalışıyorlar.

Bundan nefret ediyorum. Onları düzeltmek için sabırsızlanıyorum.

Kahramanım günü kurtarmak istiyor.

Ben kahraman falan değilim. Ama seni güvende tutmak için her şeyi yaparım.

Ne kadar yumuşak.

Sadece seninle.

Babam bir kadının kalbine giden en iyi yolun düşüncelilik olduğunu söyler.

Annenin onu sevmesine şaşmamalı.

Seninle evlenmek için heyecanlanmamın nedenlerinden biri de oydu.

Seni severdi. O her zaman bizim şampiyonumuzdu.

Gittiği için üzgünüm.

Teşekkür . Asla kolay olmayacak. Ama giderek kolaylaşıyor.

Bir kadının kalbine giden yolun onu dans pistinde döndürmek olduğunu söylerdi. Sende sadece kısmen işe yaradı.

Kalbini kazanmak istiyorsam düşünceli davranmalıyım.

Babamı kurtarmama yardım edersen, onu alırsın.

Sana söz veriyorum.

*Kocamdan Telefon**10 Kasım*

KOCAM

Sana sarılmak
istiyorum.

EŞİM

Seni becermek
istiyorum :P

Bunu ayarlayabiliriz, Tine. Bir kalp atışında süitimize geri
döneceksin.

YASS Bütün bonigleri
istiyorum!!!!

Sen iyi misin?

Evet, tabii ki. LV'de bir rock yıldızı gibi eğleniyor.

Tamam.

Dün gece pek konuşmadık, senin için endişeleniyorum.

Dinle Keyster, hayatımın en güzel anlarını yaşıyorum.
Ben ve fil dostlarım sahte Eyfel Kulesi'ne bakıp gay
Pariee'deymişiz gibi davranıyoruz. Oui oui ve enchante
ve tüm bu saçmalıklar.

Lacey, sarhoş musun?

Mayyyybeee.

Daha öğlen bile olmadı ve sen yapayalnızsın
Lacey.

Tam olarak öğlen otuz yedi. Ve evet, yapayalnızım, bunu
bilmediğimi mi sanıyorsun?

Her ne içiyorsan, hemen kes Lacey, yoksa yemin ederim
gelip seni kendim alırım.

Lacey, Lacey, Lacey. Bir sürü Lacey var ama Laces, Tines ya da karısı yok.

Tanrım, *iyi*.

İğne yapıyor olabilirim ve senin haberin bile olmaz.

Sanırım bir fikrim var.

Hayır. Ben gizemli bir içiciyim. Tam bir gizem içicisiyim.

Evet, böyle saçma şeyler söylemeye devam et ve bana harcanmadığını söyle.

Tamamdır. Şimdi mutlu musun, anne?

Sen benim çatım altında güvende olana kadar mutlu olmayacağım.

Çatınız. Baronların çatısı. Bir sürü çatı var ama benimki yok. Çatılar kimin umurunda? Babamı bırak da huzur içinde içelim.

Lol "ben babam".

Toplantım gelecek hafta. Denedim ama daha erken bir randevu veremedi.

Ben bir korsanım.

Ve hala bana kim olduğunu söylemiyorsun. Sırlardan şeytan Kian.

Sanırım yaptıkları şey tam olarak bu.

Ne?

Hiçbir şey. Toplantımdan sonra kiminle görüştüğümü söyleyeceğim, yemin ederim. Sadece umutlanmanı istemiyorum.

Güzel. Denedim. Bu gece konuşuruz.

Oraya gelmem gerekiyor mu?

SADECE BIRAZ KESTIRECEĞİM.
TANRIM, BENİ RAHAT BIRAK.

...

Kocamdan Cevapsız Arama

...

Kocamdan Telefon

11 Kasım

EŞİM

Dün için özür dilerim... Sanırım burada olmak sonunda beni etkiledi.

KOCAM

Ne zaman istersen gelip seni alabilirim. Tek bir kelime söyle, Tine ve ben oradayım.

Babamı çıkarabileceğimi bilene kadar burada kalacağım. Beni almaya gelersen savaş başlatırsın ve her şeyimi kaybederim. Lütfen... Eğer cevaplarınız yoksa, bana bir çıkış yolu göstermeyi bırakın. Bu zaten yeterince zor.

Ama bu seni , Lace.

Hiç dans ettin mi? Yardımı oluyor gibi.

Haklısın. Bunu yapmalıyım. Aslında, şimdi gidip yapacağım. Bu gece konuşalım mı?

Daha erken. Aramamızdan önce kontrol etmek için sana mesaj .

...

KOCAM

Dans nasıldı?

Dantel mi?

...

Kocamdan cevapsız arama.

EŞİM

Ben iyiyim.
Uyukluyorum.

Kocamdan cevapsız arama.

12 Kasım

Kocamdan cevapsız arama.

KOCAM

Lacey, bana mesaj atmazsan ya da aramazsan hemen oraya geliyorum. Yemin ederim.

EŞİM

Ooo, bak nasıl da korkutucu davranıyorsun.

Karım: Düşündüm de... Senden korkmam gerekirdi.

Benden korkuyor musun? Neden korkuyorsun?

Spoiler uyarısı, beni kaçırdın ve evlenmeye zorladın. Korkunç birisin.

Yine en ufak bir korkun olmadı. Sanırım benden hoşlanıyorsun bile.

Eminim ikisini de kanıtlayabilirim.

Kendini beğenmişlik yapma.

Pekala, duyalım bakalım.

Kazanırsam ne alacağım?

Kocaman başparmak.

Sen karar ver.

Yağmurlu bir gün için saklasam nasıl olur?

Kulağa şüpheli geliyor ama son zamanlarda kendimi riskli hissediyorum. Kazanırsam ne alacağım?

Yapmayacaksın.

Monroe'nun süiti nasıl görünüyor?

Mkay... ve konu değişiklikleri konusunda her zaman *bana* yükleniyorsun, lol. Ben de katılacağım.

Güzel bir büyüklükte. Stüdyo tarzı+ çok sayıda mobilya ve gizli delik, buzdolabının üzerinde azalan bir likör zulası ve bir mini mutfak. Televizyon sadece yerel kanalları gösteriyor. Süper filli. Bir sürü renk var. Yumuşak bir şey yok. Sert bir yatak. Dışarıda özlediğim her şeyin harika manzarası var. FOMO'mu hiç de kötüleştirmiyor.

Yani dağınıklık yok mu?

zihnimden başka? Hayır...

kanıtınız. Benden olsaydın, süitimi dağıtmazdın.

Hmm... tamam. Ne demek istediğini anlıyorum. Senden hiç korkmadığımı kabul ediyorum, ama senden *sevmek*? Bu çok ileri gitmek olur, efendim!

Bana tekrar efendim deyin, sizi ne kadar ileri götürebileceğimi göstereyim.

JEE-SUS.

Evlilik yüzüğün benden hoşlandığını kanıtlıyor.

...ne olmuş?

Onu bile sakladın. Yine de tanıştığımız gece Monroe'nun yüzüğünü senden almama izin verdin.

Bir daha asla onunkini giymek istemiyorum.

Belki bir gün seninkini geri takarım. Artık sana sürekli kızgın olmamaya karar verdiğimde.

Seni önemsiyorum, Lace. Senin için endişeleniyorum.

Lütfen benim için endişelenme. Cidden, sadece biraz yalnız zaman. Her kızın buna ihtiyacı vardır.

Yine de küçük dişlerimin özgür kalmaya ihtiyacı var.

Sana söylemeyi unuttum. Tine'in ne demek olduğunu öğrendim.

Ve?

Ve... Hoşuma

gitti. Ben de seni

sevdim.

Bu gece arar mısın?

Sana söz veriyorum.

<3

...

Kocamdan Telefon

13 Kasım

EŞİM

Baron aradı. Pazar günü döneceğini söyledi. Dönüştürdüğü fahişesini göstermek için ayine gitmek istiyormuş.

KOCAM

Bunu sana o mu söyledi? Bu sözleri mi?

Lol, kızginken büyük harf kullanmaman neden daha korkutucu?

Lacey.

Evet, o kelimeleri kullandı.

Bu ona karşı üçüncü bir darbe.

Burada beyzbol mu oynuyoruz? Ya da bowling... Toplarla yapılan sporların kurallarını bilmiyorum.

Bu benim kendi sistemim. Kurallar, beni kızdırma ve benim olanı alma.

Bunlar meşhur "vahşi as" kurallarının bir parçası mı? Karanlık ve gizemli Kian'ı bize karşı karanlık ve gizemli olmadığı zamanlarda seviyoruz.

Biz mi?

Ben ve fil arkadaşlarım. Baron'un, onu tavlama için tüm tatlı dilimi kullanmama rağmen babama yardımcı olabilecek tek bir lanet şey bile söylememesini kutlamak için birlikte çay içiyoruz.

Çay derken çay-quila'yı kastediyorum.

Lacey, bunu konuşmuştuk.

Bırak da eğleneyim, lütfen? Şu anda *bir şeye* ihtiyacım var.

Peki ya dans?

Başa çıkma mekanizmam hakkında beni azarlamaya devam , bunu yapmayı bırakmayacağım, sadece konuyu açmayı bırakacağım. Bunu biliyorsun, değil mi?

Evet, . Senin bildiğinden daha fazla. Bu yüzden endişeliyim.

Tamam Kryptic Kian.

Sana bir gün anlatacağımı söylemiştim. Bu arada, lütfen farklı çıkış yolları bulmaya çalışın.

Mkay

Aziz Patrick'teki ayine katılacak mısınız?

Yalaka bir Garde üyesi başka bir yere gider mi hiç?
Baron kesinlikle İsa'yı etkilemek için gitmiyor.

Bu Cumartesi yapacağım toplantı umarım onunla gitmek
zorunda kalmanızı engeller.

Evet, artık o "umut" olayını yapmıyorum. Sadece günü
gününe yaşıyorum.

Benimle kal Lace. Şu anda yalnız olduğunu biliyorum ama
bunun seni etkilemesine izin veremezsin.

Biliyorum.

Bu gece
konuşalım mı?

Sana söz veriyorum.

<3

...

Kocamdan Telefon

14 Kasım

KOCAM

İyi misin? Dün gece mesafeli görünüyordun.

...

KOCAM

Lacey
mi?

EŞİM

Sadece yorgunum. Bütün gün yatarak hayatından nefret
etmek için çok fazla enerji harcadın, LOL.

Lacey, böyle lanet bir ifadeden sonra sadece "LOL" diyemezsin.

Sheesh, üzgünüm. "lol" o zaman.

Büyük harfler önemli değil. Duygu önemli. Hayatınızdan nefret etmek şaka değildir, özellikle de alkolle baş etmeye çalışıyorsanız. Moral bozucu. İnsanlara ne yaptığını herkesten daha iyi biliyorum.

...

KOCAM

Lacey mi?

EŞİM

Tamam

Bugün dans etmeyi denedin mi?

Ben yaparım. Gitmem lazım.

Bu gece arar mısın?

Elbette.

...

Kocamdan Cevapsız Arama

KOCAM

Lacey mi?

...

KOCAM

Seni önemsiyorum, Tine.

15 Kasım

KOCAM

Bir şey söyle yoksa oraya geliyorum.

EŞİM

Hey, özür dilerim. Dün regl oldum. Bütün gün uyuyacağım.

, iyi hissetmediğin için üzgünüm.

...

KOCAM

Bu gece ara o zaman? Toplantım yarın erken saatte. Öncesinde mesaj atmamı ister misin?

...

KOCAM

Lacey mi?

...

KOCAM

Bu gece arıyorum. Eğer cevap vermezsen, toplantımdan önce mesaj atar ya da ararım.

...

Kocamdan Cevapsız Arama 16

Kasım

Kocamdan Cevapsız Arama

Kocamdan Cevapsız Arama

Sahne 22

ZAVALLI MAHPUS

Kian

I Lacey'nin bu sabah cevap vermeyeceğini hissediyordum ama bu onun sessizliğini daha da kolaylaştırmıyor. Çilek sarısı bir bebeğim olmayacağını duyduğumda çok sevinmemiş olsam da McKennon'lar yakın zamanda ortalıkta dolaşmaya başlarsa, son birkaç gündür daha da uzaklaşmasının tek nedeninin regl dönemi olmasını çok isterim. Üst üste üçüncü kez aramama cevap vermemesi korkularımı doğruladı.

Lacey umudunu kaybetti, bu da benim Lacey'i kaybettiğim anlamına geliyor.

Hapishanenin otoparkında sabırsızlıkla otururken düşüncelerimi suçluluk duygusu kaplıyor. Bana kalsa, onu Monroe'nun odasından bir çırpıda çıkarırdım. Ama o haklı. Onu geri çalarsam, Monroe, ailesi ve Garde'in ikisine de sadık üyeleriyle bir savaş başlatmış olurum.

Onunla evlendiğimde, kısmen dürtülerimle hareket ettiğimi kabul ediyorum. Ama Lacey'e karşı hissettiklerim, özellikle de şimdi bildiklerimle, riskleri artırdı. Yaptıklarım yüzünden babasını hapse gönderdiğim için karımın hayatımızın geri kalanında benden nefret etmesine izin veremem ve eğer bu olaydan o da zarar görürse kendimi asla affetmem.

Bugün bile planlarımı açıklayacak cesareti kendimde bulamadım çünkü ona toplantımın neden neredeyse iki hafta ertelendiğini söylemek istemedim. İdari asistan ayrıntılar konusunda muğlaktı ama bildiğim az şey Lacey'yi mahvederdi.

Garde'daki yaşam hapishanenin her zaman bir olasılık olduğu anlamına geliyor, ancak hepimizin birilerine karşı bir şeyleri var, bu yüzden bunun gerçekleşme olasılığı yok denecek kadar az. Yine de kendimi bir hücrede bulursam, parmaklıklar kapanmadan önce beni oraya koyan her orospu çocuğunu dışarı çıkaracağım.

Cep telefonumdaki saat bir sonraki saate geçer geçmez iç çekip dikiz aynasından lal rengi ipek kravatımı düzeltiyorum, deri evrak çantamı elime alıyorum ve bir dakika bile beklemeden Audi'nden dışarı çıkıyorum. Yılın bu zamanında hava her zamanki gibi canlı ve kuru ama yazın o dayanılmaz sıcağı dışarı çıktığınızda sizi çarpmıyor. Şimdi daha serin bir havanın beni karşılamasını bekliyorum ama tenim endişeyle kızarıyor.

Hapishanenin renkli cam kapıları, ben onlara doğru yürürken bir ayna görevi görüyor. Sırtım dik, bir elim cebimde, diğer elim çantamı gevşekçe yanımda tutuyor ve her zamankinden farklı olarak kumral saçlarımın hiçbirisi yerinde değil. Dışarıdan bakıldığında, rolümü oynuyorum.

Ama içeride kalbim küt küt atıyor, zihnim hızla çalışıyor ve parmaklarım cebimdeki çipi kapıya daha da sıkı kavıyor. kalmak için öldürdüğüm hapishaneye *girmek* başlı başına bir ölüm cezası gibi geliyor ve her halsiz adımda yürüyüşüm yavaşlıyor.

Bir yıl önce kötü alışkanlıklarımın esiriydim ve hâlâ özgür kalmak için her gün savaşıyorum. Bu cehennem çukurunda sıkışıp kalmak - sıkışık odalar, asla temiz havayı koklayamamak ya da bir an bile özgür olamamak- en kötü kâbusum olurdu. Lacey de yaldızlı kafesinde böyle mi hissediyor?

Onu oradan çıkarmalıyım.

Ceplerimi bir tepsiye boşaltırken, metal dedektörlerinden ve imza atarken silahsız ne kadar çıplak hissettiğimi düşünmemeye çalışıyorum. İşim bittiğinde çipimi kapıp avucuma öyle bir bastırıyorum ki numaranın derime işlediğinden emin oluyorum.

Gardiyan bana özel bir odaya kadar eşlik ediyor, tıpkı randevu alırken talep ettiğim gibi. Burası küçük, penceresiz, duvarları boyalı, klostrofobiden tüylerimi diken diken eden bir yer. Konuşulabilecek tek mobilya, her iki yanında birer sandalye bulunan metal bir masa.

Sandalyeyi bakacak şekilde çekerken, ayaklar betonu sinirlerimi tırmalayan son derece sert bir gürültüyle sıyrılıyor. Bu hissi görmezden gelmek için elimden geleni yaparak koltuğa yerleşiyorum, çantamı koyuyorum ve cep telefonumda bir oyun oynuyormuş gibi yapmadan önce ayaklarımı masanın üzerine koyuyorum.

Metalin metal üzerinde çıkardığı gıcırta dikkatimi kapıya çekiyor. Arkama yaslanıp sandalyemin iki ayağı üzerinde dengede durduktan sonra parmaklarımı başımın arkasında birleştirerek şeytana uyma numaramı sürdürüyorum. Ama "müşterimi" gördüğümde, tüm numaralar uçup gidiyor.

"Charlie?" Kaba sesim sandalyemin yere düşerken çıkardığı gürültüyle neredeyse yutuluyor ve şimdi açık olan kapıyı dolduran adamı görünce gözlerim açılıyor.

Gardiyanımız Charlie O'Shea, bir zamanlar olduğu Garde kralının gölgesi gibi, kirli gri bir hastane önlüğü ve bol turuncu bir pantolon giyiyor. Belini saran bir zincir, ayaklarındaki kelepçelere ve sargılı ellerine bağlı, bu da içeride ayaklarını sürüyerek yürümesini zorlaştırıyor. Ama beni bu kadar şaşırtan yeni kıyafeti değil.

Charlie'nin keskin koyu mavi gözlerinden biri bana dikilmiş, diğeri ise şişerek kapanmış. Kahverengi kıvrıkcık saçları ve kalın sakalı derisine kadar tıraş edilmiş ve güçlü çenesi kırılmış gibi hafifçe çarpık. Topallıyor ve zincirlenmiş elleri titriyor olsa da gururu, anlayışlı kaşlarını sertleştiriyor.

"Sizin ve avukatınızın otuz dakikasını var," diye bağırarak gardiyan kapıyı arkasından çarparak Charlie'nin durduğu yerde sarsılmasına neden oldu.

Kapı kapanır kapanmaz elimi cebime daldırıp çipimi ovuyorum, kendime neden burada olduğumu hatırlatmaya ve kendimi kaybetmemeye çalışıyorum. Ama bir gün kim olabileceğimi hatırlayınca, lanet olsun, en kötü şekilde ayılıyorum.

Charlie karşımdaki sert metal koltuğa nazikçe oturuyor ve ben de yüzümü buruşturmadan öteye gitmediğinden emin olduğum bir gülümsemeyle soğukkanlı davranmaya çalışıyorum.

"İsa, Meryem ve Yusuf, berbat görünüyorsun Charlie. Seni iki hafta göremeyeceğimi söylemelerine şaşmamalı."

"Revirdeydim. Birkaç kavganın ortasında kaldım." Sesi hatırladığımdan daha çakıllı, ama bana o kendine özgü bakışıyla bakıyor. Şimdi onun gözlerinde gördüğüm

kendi kızım. Bu düşünce beni gülümsetiyor ve bedenim aşinalıkla rahatlıyor.

"İhtiyacın olursa sana bir iki aparkat gösterebilirim."

Boğazını temizliyor ama boğuk tınısı değişmiyor. "Yeni ortak siz misiniz?"

"Ne?" Kaşlarım çatılmış bir halde soruyorum.

"*Avukatım* olduğunuz için... Şirketteki tüm ortaklarla tanıştım.

Yeni olmalısınız, sanırım?"

Dikkatli konuşması sonunda fark edildi.

"Ah, odada dinleme cihazı yok. Bu konuyu uzatmaya gerek yok."

O önce kurcaladığım güvenlik uygulamasındaki yeşil "**TEMİZ**" göstergesini göstermek için cep telefonumu çeviriyorum.

Rahatlamış bir şekilde kamburunu çıkarıyor. "yerlerde asla bilemezsin."

" açılmışken..." Gözündeki morluğu gösteriyorum. "Ne oluyor? Burada beyaz yakalı muamelesi gördüğünü sanıyordum. Değiştirilmiş iş salıverme, süslü yemekler, kaçak mallar... tüm yüksek mevkidekilerin aldığı boktan şeyler."

Ofluyor. "Artık değil. Son zamanlarda işler kötüye gitti. Vahşi as beni çağırmaya geldiğine göre işler *gerçekten* kötüye gitmiş olmalı. McKennon varisinin burada ne işi var? Sonunda biri sana maça papazını mı verdi?"

"Acına son vermem için henüz kimse bana kartını göndermedi."

"Peki seni kim gönderdi?"

"Bir bakıma, elmas kraliçemiz yaptı."

Hastalıklı solgun yüzü kızarıyor. "Sen neden bahsediyorsun? Kızıma ne yaptın?"

"Sakin ol, Gardiyan. İçinde bulunduğu tehlike ne ise benim suçum değil, sana bunun sözünü verebilirim."

"Kian, Lacey hangi cehennemde?"

Bunu nasıl oynamak istediğimi düşünürken parmaklarım metal masaya vuruyor ve alçak, uğursuz yankı çıkarıyor.

"Monroe Baron Lacey'i sütlerinden birine kilitledi." "O..." Yüzü bilgileri gözden geçiriyor. "Onunla birlikte

Nişanlın, o zaman? Aman ne önemli. Ben de orada olduğunu sanıyordum. O iyi. Onunla konuştum."

"Oh, onunla konuştun, değil mi?" Kaşlarım kalktı. "Onunla en son Monroe' önünde konuştuğuna dair iyi bir otoriteye sahibim. Tam olarak bir baba-kız kalp kalbe değil, değil mi? Rouge'daki bekârlığa veda partisinde sahnede dans ettiği için son iki haftadır kapana kısılmış durumda."

"O, um..." Koltuğunda kayıyor. "Annesi ve ben onun kendi müessesemizde bu kadar belaya bulaşabileceğini düşünmemiştik ama anladığım kadarıyla Monroe'yu utandırmış."

Neredeyse kahkahayı basıyordum. "İşin tuhafı, ikiniz de onun başının ne kadar belaya girdiğini bilmiyorsunuz. Ama şimdi perişan durumda."

Kaşlarını çatı. "Çatı katında güvende. Bir Garde kadını daha ne isteyebilir ki?"

Hayal kırıklığı içinde saçımı çekiştiriyorum. "Güvenli mi? Lanet olsun, Keeper, hiçbir şey bilmiyorsun, değil mi? İçinde olup biten hiçbir şeyden haberin olmadan nasıl bir toplumun lideri olabilirsin?"

"Dikkat et," diye homurdanıyor Charlie.

"Monroe'nun kendisi tehlikeli, istismarcı bir serseri mayın olmakla kalmıyor, Lacey gibi bir kız da böyle yüksek bir kulede tek başına tutulamaz. O lanet olası bir peri masalı prensesi değil. Kızın hareket etmeye ve sevdiği insanların yanında olmaya *ihtiyacı var*. Senin sözde Kırmızı Kamelya'n soluyor."

Başını yana eğip beni inceliyor. "Kızımı iyi tanıyorsun o zaman, değil mi?" Kahretsin. Elimi çok çabuk gösterdim.

Dilimi ısııyorum, cevap verip vermemem gerektiğinden emin değilim.

"Kian, bak, ne söylememi istediğini bilmiyorum. Onun korunmasında hiçbir sakınca görmüyorum."

"*Korunmuyor*. Hapse atılıyor. İkimiz de aradaki farkı biliyoruz. Aptal herif onu sahte düğün günlerine kadar orada tutmak istiyor."

"Ve bu bir sorun çünkü?"

Nefesimi tuttum ve bahsimi oynamaya karar verdim.

"Çünkü o zaten evli, Bay O'Shea. Yoksa size *Baba?*"

Sahne 23

BÜKÜLMÜŞ JİVELER

Kian

C Harlie O'Shea'nın ağız kırık çenesinin izin verdiği ölçüde düşüyor.
"O zaten evli mi? *Sana* mı? Bu nasıl oldu da ne olacak?"

"Lacey'nin doğum gününe saatler kala, nişanlanma hakkımı kullandım. *Eminim* sözleşmemizi haklı bir sebep olmaksızın uygunsuz bir şekilde bozduğum için çok endişelenmişsinizdir ama endişelenme, Gardiyan. Ben icabına baktım ve senin onurun sağlam."

"Bu delilik," diye homurdanıyor.

"Olabilir. Ama kızınızı o psikopat Monroe ile evlendirmek de öyle."

"Sen bir tetikçisin, Kian. Deli olduğunu *düşünmemen* endişe verici."

"Deliliğin pek çok farklı türü vardır, Charlie. Benimki sadece senin kızına kafayı takmış durumda."

Monroe'nun O'Shea'ler adına tanıklık ettiğini bilmemem gerekiyor. Sırlar Garde'da sadece para birimi değil, aynı zamanda güvenilirliğin de işaretidir. Lacey'nin bana güvendiğini babasına söyleyerek ona ihanet etmeyeceğim, bu yüzden sonraki sözlerimi dikkatle seçiyorum.

"Monroe'nun Lacey'yi incitmek için bir iskambil kartına ihtiyacı olmayacak, o zaman neden onunla evlenmesini istedin?"

"Hafifletici sebepler vardı."

"Hafifletici sebepler', kızımanın kenarı. Ailen üzerinde ne etkisi var Charlie? Eğer elinde ne olduğunu bulabilirsem, Lacey'i ait olduğu yere geri getirebilirim. *Aslında* güvende. Benimle birlikte."

Parmaklarıyla yüzünü nazikçe ovalarken kelepçeleri şingirdiyor. Ellerini tekrar masanın üzerine koyduğunda, sandalyesinin arkasına yaslanmasına neden olan bitkin bir iç geçiriyor. Tutuklama fotoğraflarında, mahkeme duruşmalarında ve dünya haberlerini süsleyen sabıka fotoğraflarında bile Gardiyan'ı şimdiye kadar gördüğüm en yenilmiş haliydi.

Tedirgin edici ve... ilginç. "Nedir bu?" diye sordum.

"Kızımın Monroe Baron ile evlenmesini asla *istemedim*." Kelimeler boğazında düğümleniyor ve boğazını temizliyor. "Sizin ailenizle evlenmek O'Shea'lar, McKennon'lar ve bir bütün olarak Garde için daha iyi bir seçimdi."

"Ama..."

"Ama görünüşe göre ailelerden biri benimle uğraşüyor. İşlerimi yoluna koymaya çalıştığım için böyle davrandıklarından şüpheleniyorum."

"Bunun size nasıl bir faydası olmayacağını görebiliyorum. Garde başından beri hiçbir zaman dürüst davranmadı. Arkamızda bırakmaya çalıştığımız çeteden daha iyi değiliz."

Omuz silkerek kabul ediyor. "Demek ki önce fark etmişsin. Birisi polise ihbarda bulunmuş, dolandırıcılık, gasp, rüşvet, kaçakçılık yaptığımı iddia etmiş... Bunların hepsi Las Vegas'ta burnumun olup bitiyormuş ve benim haberim yokmuş. Ne olduğunu anlamadan, yetkililer beni haraç suçlamasıyla karşı karşıya bıraktı."

"Kendi lanet şehrinizde neler olup bittiğini nasıl bilmezsiniz, Bekçi?"

"Bir kez doğru yola girmeye , düşmanlarınız ortaya çıkar çünkü ya onları ele vereceğinizi ya da onları doğru yola girmeye zorlayacağınızı düşünürler. Sırları korudum ama dürüst başladığımda Garde'ı yönetme gücümle birlikte sırlar da kurudu. Bana karşı kullanılan bilgiler sadece Bekçi ve olaya karışan adamlar tarafından bilinmeliydi ve benim bunların hiçbirisi hakkında hiçbir fikrim yoktu."

"Yani asıl failler diğerk Garde üyeleri... siz değilsiniz?" Kaşlarım çatıldı. "Aileler kim?"

"Yetkililere ispiyonlamayacaksam, düşmanıma ispiyonlayacağımı nereden çıkardın?" diye alay ediyor.

Ellerimi kaldırıyorum. "Pekâlâ, pekâlâ... Sadece bir soruydu Bekçi. Hemen sinirlenme. Seni buraya koyan McKennon'lar değil."

"Siktir ." Kafasını sallıyor.

"Bak Charlie, hoşuna gitsin ya da gitmesin, sen ve ben artık bir aileyiz. Tek söylediğim, eğer bana o isimleri söylersen, onları şüpheli olarak yazabilirim. Kimse sırf senin üzerine yıkmak için suçlarını gün ışığına çıkarma riskine girmez."

Başını sallamadan önce uzun bir süre bana bakıyor, ölçümü alıyor. "Eğer oraya gelirse, sana söylerim, ama sadece Garde'in iyiliği içinse. Gerçi şu anda o sırrın üzerinde oturuyorum. Hâlâ burada olmamın nedenlerinden biri de bu."

"Nasıl yani?"

"Yeni uydurma suçlamalarla tekrar hapse atıldığımdan ve burada yargılanmayı beklemeye zorlandığımdan beri... Bölge Savcısı diğerk aileler aleyhine tanıklık etmem için bana baskı yapıyor. Tanıklık etmezeliindeki her şeyi üzerime atmakla tehdit ediyor."

"Bu kadar uzun sürmesi, doğrudan size karşı ne kadar az şey hissettiğinin bir kanıtı, değil mi?"

Charlie başını sallıyor. "Öyle, ama aynı zamanda Garde olmayan bir yargıcın davaya bakmasını da bekliyor."

"Lanet olsun, onun üyeliğini nereden biliyor ki? Ya da seninkini?"

"Biri onun kulağına gitmiş. Küçük hırsızlıklardan cinayete kadar aklınıza gelebilecek her türlü suçlamayı süslemiş. Hepsini bir araya getirdiğimizde, ben ömür boyu hapis cezasıyla karşı karşıyayım... ama o ölüm cezası istiyor."

"Ölüm cezası mı?" Gözlerim parlıyor. "Lacey bunu bilmiyor." "Hayır ve bu kazıkları ona asla söylemem. O çok şey yaşadı.

Ben ve anlaşmalarım sayesinde yeterince. Ona bir de bu yükü yüklemek istemiyorum."

"Yani hayattan ve ölümden kaçmak için evlilik sözleşmemizi bozdun ve onu Monroe'ya verdin."

"Yapmak zorundaydım. Monroe'nun babası öldüğünde ve Monroe yeni Baron olduğunda bana bir teklifle geldi. Böyle duvarların ardında bir ömür geçirmeyi düşünürken çok cazip bir teklifti bu. Finans müdürüm olarak bilgisini kullanarak yapabilecekleri konusunda tanıklık edebileceğini ama bunun için Lacey'ye evlilik sözü vermem gerektiğini söyledi. Lacey'e yalan söyledim çünkü seni kötü adam yapmazsam ve benim yüzümden kimsenin onu istemediğini söylemezsem Baron'la evlenmeyi reddedeceğini biliyordum. Ayrıca hak etmediğim bir özgürlük için potansiyel bir masuma şantaj yaptığımı bilmesini de istemedim."

"Şantaj mı?"

"Baron'un Kuzeydoğu'daki bağlantılarının yargıç hakkında sırları var. Bunları ancak duruşma başladıktan sonra ona karşı kullanacağız."

"Yargıç Garde değil." Parçaları birleştirirken dikkat çektim. "Yani onun Gardiyan'ın bile bilmediği sırları var ama Monroe'nun Garde olmayan bağlantıları biliyor."

"Aynen öyle. Avukatım, Monroe'nun ifadesinin beni mali suçlardan aklayacağını ve şantajın geri kalanını ortadan kaldıracığını söylüyor. Tabii ki bu sadece Monroe pislik olmayı bırakıp ifade vermeye karar verirse mümkün."

"Yani kızınızın geleceğini, mutluluğunu ve *hayatını*, muhtemelen kendi babasını öldürmüş birinin *sizin* için onurlu olma ihtimali üzerine mi pazarlık ettiniz?"

"Sence kızım seninle Baron'la olduğundan daha mı mutlu olurdu?" Bir kahkaha atıyor ve diğer gözünü de karartacak bir sağ kroşe atmamak için kendimi zor tutuyorum.

"Yaşarken ölmekten daha mutlu olacağını tahmin ediyorum. Kızınızın kanı ellerinizdeyken özgürlüğün bedeli buna değer mi?"

"Sen neden ?"

"Monroe'nun sırf onu korkutup boyun eğdirmek için birini öldürttüğünü biliyor muydunuz? Hem de kendi kurumunda?"

O'Shea'nın yüzü soluyor ve mavimsi-mor-sarı morluklar daha da belirginleşiyor.

"Ne yaptı?"

Blöf yapıyorum tabii ki. Tüm işaretler -ama içgüdülerim- yanıldığımı gösteriyor. Polis kurbanın nişanlısını çoktan tutukladı, bu da benim önsezimi sadece bir komplo teorisi haline getiriyor. Ama Gardiyan'ı korkutmak için küçük bir yalan söylemekten çekinmem. Ayrıca, Garde işin içindeyken komplo teorileri çoğu zaman doğru çıkar.

"Lacey'nin bekarlığa veda partisinden önce Monroe onu sarhoş olup kendisini utandırmaması konusunda uyardı. Sonra o gece, tıpkı Lacey gibi gelin gibi giyinmiş kızıl saçlı bir kadın Rouge'da öldürülmüş olarak bulundu."

"Karım bana bunların hiçbirini anlatmadı."

"Moira sana söylemedi mi? Yoksa kızınızı aramadığınız gibi onu da mı aramadınız?"

Ofluyor. "Revirdeki güvenlik kaçak telefonlar konusunda o kadar *anlayışlı* değil. Sonuncusuna el koydular ve bir tane daha göndermeden önce beni şahin gibi izlemeyi bırakmalarını bekliyorum. Eminim Moira çok endişelenmiştir. Gerçekten Monroe'nun masum birini öldürdüğünü mü düşünüyorsun?"

"Bence bu Lacey'e sıraya girmesi için bir uyarıydı. Kızınızı korkutmak için cinayet işliyorsan, yoluna çıkarsa onu öldürmesine ne engel olabilir?"

"Kahretsin, bunun böyle olmaması gerekiyordu. Savcı tüm bu diğer suçlamaları getirmeden önce hızlı bir duruşma karşılığında bir evlilik olması gerekiyordu. Baron ifadesini verecek ve ben de özgür olacaktım." Bekçi gözlerime bakmadan önce nefesinin altından küfrediyor. "Sen... onu oradan çıkarmalısın, Kian."

"Biliyorum. Ama Garde ile bir savaş başlatmadan yapamam, kendi küçük karımdan bahsetmiyorum . Senin için bir ölüm cezası davası başlattığımı öğrenirse beni asla affetmez."

"Annesine çekmiş. O kadın ne pahasına olursa olsun benim yanımda durur," diye cevaplıyor sesinde hiç mizah olmadan. Bir gerçek o zaman. Hiç şüphesiz birçok kez kanıtlanmış bir gerçek.

Kollarımı masaya dayadığımda, soğuk metal giysimin kumaşından

"O yüzden bu güveni kötüye kullanma Charlie. Bana Monroe'nun ne bildiğini, kimleri tanıdığını, etmeyi planladığı her şeyi *anlatabildiğin* kadar anlat, ben de seni olabildiğince çabuk nasıl *çıkaracağımı* bulayım."

Başını sallar. "Ben... Ben bilmiyorum. Keşke bilseydim. Avukatlarım ve güvendiğim aileler çoktan araştırdı. Ama masumiyetime dair her türlü kanıt yok edildi."

"*Hiçbir şey bulamadınız mı?* İsa, Meryem ve Yusuf, siz son bir yıldır burada çürürken avukatınız ne yapıyordu, ha? Kanıt bulamadılarsa, Monroe'nun bir şey bildiğine nasıl güvenebilirsiniz?"

"Baron'un ifadesinin yanı sıra yargıçla ilgili suçlayıcı fotoğrafları da var. Adamlarımın araştırdığı kadarıyla yargıç tertemiz biri. Resimler bulanık ama görebildiğiniz kadarıyla, beni suçlu bulurlarsa jüriyi geçersiz kılmasına yetecek kadar zarar verici."

"Ve bunlar gerçek mi? Size onları nasıl elde ettiğini söyledi mi?"

Cevap vermeden önce tereddüt ediyor, "Olmalarını umabileceğim kadar gerçek." "Lanet olsun Charlie, bütün bunları bir umut ve dua üzerine mi yaptın?"

"Lanet olsun." Masaya sert bir tokat atarak Charlie'nin koltuğunda sarsılmasına neden oluyorum ama bunun için zerre kadar suçluluk hissetmiyorum. "Savcı belli ki boşa kürek çekiyor ve arkasında tehditler savuruyor, o yüzden bırak duruşma kendiliğinden gerçekleşsin ve avukatın iyi bir mücadele versin. Lacey'i oradan çıkaracağım ve ona her şeyin bittiğini söyleyeceğim. Savaşın canı cehenneme. Kendi başınasın."

"Bunu yapamazsın!"

"Neden olmasın ki?" Öne atıldım, kendimi durduramadan kafasına birkaç santim yaklaştım. "Söyle bana, neden *karımın* senin ve diğer Garde piçleri için kendini feda etmesine izin vereyim?"

Orospu çocuğu bu kez irkilmiyor, ama bir zamanlar güçlü olan bu adamın yüz hatlarındaki mutlak yenilgiyi fark ettiğimde onu öldürme dürtüm geri .

"Çünkü Baron'a Lacey'nin artık nişanlısı olmadığı söylenirse ve ben hâlâ burada olursam, duruşmaya çıkamam."

Gömleğini kaldırıyor, sadece en kötü dövüşlerden sonra gördüğüm morluklar ve ciğerlerinin altında büyük bir bandaj ortaya çıkıyor. Öldürmek için bıçaklıyorsanız, saldırmak için en etkili bölgelerden biri.

"Baron saldırganlar göndermeye *devam* edecek... ta ki bir gün beni öldürene kadar."

Sahne 24

SOLMUŞ KAMELYA

Kian

"T "Ayin sona erdi, Tanrı'yı sevmek ve ona hizmet etmek için huzur içinde gidin." "Tanrı'ya şükürler olsun," diye mırıldanıyorum haç .

Son şarkı kilise orgundan yankılanmaya başlar, Patrick's Katedrali'nin içinde, sıralardan gelen cılız seslerle uyumsuz bir ahenk içinde yankılanıyor. Biter bitmez cemaat rahiplerin arkasında sıraya girmeye başlıyor. Ellerimi kavuşturup dua ederek diz çöküyorum, ta ki onun koridordan geldiğini görene kadar.

Lacey'i son gördüğümünden bu yana on yedi gün geçti ve son zamanlardaki boş ve içi boş konuşmalarımız dün babasıyla yaptığım ziyaretten sonra daha da kötüleşti. Daha doğrusu, ona detayları yüz yüze anlatmam gerektiğini söylediğimden beri. *Tekrar.*

Sanırım bu son işten çıkarma, planımıza olan güvenine büyük bir darbe vurdu ve korkarım *bana* olan güvenini kaybetmesine neden oldu. Umarım ona ne yapabileceğimi söylediğimde güvenini yeniden kazanırım.

Lacey, yanında Monroe'yla birlikte sade annesinin arkasından giderken Garde'ın Kırmızı Kamelyası'na çok benziyor. Dirsek hizasında kolları ve belinden dizlerine kadar inen eteği olan siyah beyaz elbisesiyle rolünü mükemmel oynuyor. Gözlerim kısa siyah dantel eldivenlerine takılıyor, ilginç bir seçim ve her zamanki tarzı değil, ama bakışlarım yüz hatlarını analiz etmek için tekrar yukarı kayıyor.

Tecritte olmak içindeki ışığı emiyor, ama kolu adamın koluna dolanırken ılık bir gülümsemeyle ayakta duruyor. Sadece

Perişan halde olduğunu anlamamanın yolu, sol elini yumruk yapmış halde yanında tutması ve Monroe'nun onu yakınında tutmak için kolunu ona doğru bastırması.

Gözlerim temasa odaklanıyor ve öfke göğsümü yakıyor.

Dördüncü vuruş.

Mantık, onlar beni geçene kadar başımı eğerek beklemem gerektiğini söylüyor ama onun zar zor tutunduğunu görünce kalbim vücudumun geri kalanının yerimden kalkmasını istiyor.

Monroe bana zerre kadar ilgi göstermiyor, sanki kampanya yapıyormuş gibi kiliseye gelenlere gülümseyip el sallıyor. Beni ve Lacey'i görmezden gelmeye devam edeceğine güvenerek çıkan kalabalığın arasından kilisenin önündeki mihraba doğru ilerliyorum. Başım dik, hedefimden başka bir şeye bakmıyormuş gibi görünüyorum ama Lacey'nin kaçamak bakışları etrafımda yanıp sönüyor.

Yoldan geçenlerin arasından dolanarak koridorun ortasından ona doğru ilerliyorum, ilerlerken aramızdaki sıraları sayıyorum. Kalbim göğsümde çarpıyor. Her kasım onu omzuma atıp birlikte kaçma isteğiyle geriliyor. Parmaklarım yanlarımda geriliyor, aramızda sadece sıralar kalana kadar her adımda daha da karıncalanıyor.

Üç.

İki.

Bir.

Kolum hafifçe onunkini okşarken sırtı dikleşiyor. İzleyenlere, koltuklarını terk eden insanlardan uzak duruyormuşum gibi görünüyor. Başka kimse parmaklarımın Lacey'nin yumuşak avucunu nasıl sıyırdığını görmüyor. Ya da sadece bir nefes için elinin benimkiyle iç içe geçtiğini.

Bir anlığına yine benim oldu.

Sonra ikimiz de bir adım daha atarız.

...ve o gitti.

Katedralin girişine yeniden odaklanmadan önce itirafçılara hafifçe başını salladığını görmek için tam zamanında arkama bakıyorum.

Günah çıkarma odasında buluşalım.

Bu sabah ona gönderdiğim son mesaj buydu. Cevap vermedi ama vaaz sırasında bunu yapması için çok dua ettim. ince bakış bana eğer yapabilirse benimle buluşacağını söylüyor.

Koridorun sonuna geldiğimde adak standına doğru yürüyorum ve herkesin gitmesini sabırsızlıkla beklerken annem için bir mum yakıyorum. Nef artık seslerle yankılanmadığında, haç çıkarıyorum ve uzun kırmızı perdeyi kapatmadan önce yakındaki günah çıkarma kabinine giriyorum.

Sert ahşap bank sıkışık alanın yarısını kaplıyor ve rahibin kafesli penceresinin arkasındaki boş kabin bana burada yalnız olduğumu garanti ediyor. Oturmaliyim ama sonunda Lacey'nin sesini şahsen duyacağım, onu kollarımda hissedeceğim ve tatlı çiçek kokusunu alacağım düşüncesiyle sinir küpüne dönmüş durumdayım.

Bir süre sonra topuklu ayakkabı sesleri mermerde yankılanmaya başlıyor. Düzensiz tempoya kaşlarımı çatıyorum ama perdenin arkasından bakmaya direniyorum. On beş acı dolu saniye sonra, adımlar günah çıkarma odasının dışında durdu.

Perde uçarak açılıyor ve Lacey kapatmadan önce aceleyle içeri giriyor. Onu kendime doğru çekiyorum ve nihayet ona tekrar sarılabildiğim için tüm endişelerim, bastırılmış özlemlerim serbest kalıyor. Kollarını aynı şiddetle bana doladığında, kalbimi sertleştirmeye başlayan buzsoğuk şüphe ayaklarının dibinde bir su birikintisine dönüşüyor.

"Kian," diye fısıldıyor ve haftalardır ilk kez adımı dudaklarında duyduğum için göğsüm ağrıyor. "Seni çok özledim."

Kalp atışlarım hızlanıyor ve onu daha sıkı sarıyorum, gevşek çilek sarısı buklelerinin yanağıma değen yumuşaklığının tadını çıkarıyorum.

"Seni çok özledim, *Tine*."

Onu son gördüğümünden beri her gün mesajlaştık ya da aradık ama onu kollarımda hissetmek eşsiz bir duygu. İronik bir şekilde, Monroe araya girmeseydi benden çok daha çabuk hoşlanmaya başladı. Eninde sonunda benim için bir alevin tutuşacağından şüphem yok ama yavaş bir yanma yerine bu adrenalin ve gizlilik bizi bir yangında bir araya getirdi.

"Fazla zamanım yok. Annem ve Monroe Şeytan'ın Gecesi'ndeki günahlarımı itiraf ettiğimi düşünüyorlar. İkisi de en sevdiği potansiyel bağışçılarına kur yapmakla meşgul oldukları için umursamadılar."

"Neden bana geri mesaj atmadın? Güvenliğin tehlikedeyken beni ortada bırakamazsın. Adamlarım Monroe'nun

Bu sabah seni aldığında odaya çıkmadım ama yine de endişelendim."

Bir nefes üflüyor ve keskin içki kokusu bana doğru yayılıyor, beni şaşkına çeviriyor.

"Biliyorum, özür dilerim. Cevap vermeliydim ama adını tekrar 'Roxxy' olarak değiştirmek zorunda kaldığımda, senin yerine onun adını görmek beni üzdü."

Cevap vermeden beni öpüyor ve ağzına doğru inliyorum. Kontrolü ele alarak, bir elimle boynunu kavrarken diğer elimle başını kavriyorum. Bana karşı eriyor, ama ancak ipeksi dilinin benimkine karşı tadını tam olarak çıkarmama izin verdiğimde tadına bakıyorum.

Şeker ve hastalıklı sakarin tatlılığı.

Ondan ayrılmak için tüm irademi kullanmam gerekiyor. "Lacey, içki mi içiyordun?"

Bana cevap vermek için geri adım attığında, ellerimi omuzlarına koyuyorum, henüz ona dokunmaktan vazgeçmek istemiyorum. Gözlerim onun yüz hatlarında geziniyor, haftalardır ilk kez karımı gerçekten değerlendiriyorum.

Makyajının ve günah çıkarma odasının loş ışığının birleşimi çillerini gizliyor, yanaklarındaki gölgeleri keskinleştiriyor ve gözlerinin altındaki mor torbaları daha da morartıyor. Gök mavisi gözbebekleri parlak ve sorum karşısında dramatik bir şekilde yuvarlanırken hafifçe şaşırmış durumda.

"Sakin ol. Nefret ettiğim bir adama saatlerce yapışık kalmanın gerginliğini atmak için sadece bir ya da üç mimozaydı. Endişelenecek bir şey yok."

Tedirginlik midemi bulandırıyor.

"Mimozadan daha fazlasıydı. Tekila gibi kokuyorsun."

"Tanrım, senin lanet bir tazi olduğunu bilmiyordum," diye homurdanıyor. "Lacey." Ona sert bir bakış attım.

"Tamam, belki de fil arkadaşlarımla geçirdiğim çılgın geceden dolayı biraz sarhoşum."

"Lacey, bu sen değilsin. Tanrı aşkına, *ayinden* önce sarhoşsun. Konuş benimle."

"Ben *iyiyim*, tamam mı? Şimdi burada seninle olduğum için daha da iyiyim. Sana ihtiyacım var, Kian."

Dudakları tekrar benimkilere çarptı. Lanet olsun, Lacey' öpmek ayrı kaldığımız her an yapmak istediğim tek şeydi. Ama

likörün tadı her şeyin önüne geçiyor, bana neyin tehlikede olduğunu hatırlatıyor.

Geri dönüşü karanlık bir yola giriyor. Işığı o kulede tek başına boğuluyor ve Monroe onu çalışırken bir an daha duramam.

Dizlerinin üzerine çöküp kemerime uzandığında, kendime geldim.

o.

"Lacey-"

"Regl dönemimdeyim, bu yüzden seks yapmak istemiyorum, ama şunu yapabilirim yerine-"

"*Kahretsin*, istiyor muyum..." Ellerimi bileklerine koyarak onu durduruyorum. "Ama Monroe'nun süitine döneceksen dönmeyeceğim.

Eğer bunu yaparsak, eve döneceksin. Bunlar senin seçimin. Eski nişanlına dönmeden önce günah çıkarma odasında beni becermek bunlardan biri değil." Onu ayağa kaldırdığımda dudakları somurtacakmış gibi dışarı çıktı.

Ama son anda yüzü kararır ve iç çeker.

"Beni buraya neden getirdin o zaman?" İfadesizliği öfkeden daha kötü. En azından isyankâr çizgisi çok seksi, ama bu? Kayıtsızlık işkence gibi.

"Gerçekten seni buraya sadece sikimi yalaman için çağırdığımı mı düşünüyorsun? Monroe'nun güvenliğinde ses olup olmadığını bilmediğimiz için konuşamadığımız şeyler hakkında konuşmalıyız."

"Ah... o." Dudaklarını titreten bir nefes üflüyor. "Evet, beni yine asılı bıraktığında, umursamayı bırakmak zorunda kaldım. Hayal kırıklığından daha kolaydı."

Onun acısı mideme bir yumruk gibi indi ama ona babasının revirde olduğunu söyleyemedim, yoksa kendini kaybederdi. Charlie'nin neredeyse ölümcül yarasını görene ve yetişkin bir adamın "kızını korumak" için sırrını saklamam için bana yalvardığını duyana kadar daha sonra ona güvenmeyi planlamıştım. Anlaşmayı kendini kurtarmak için yaptığını biliyorum ama Lacey üzerindeki etkisi felaket olabileceği için kabul ettim. Umarım tüm bunlar sona erdiğinde, onun kalbini elimden geldiğince koruduğumu anlayacaktır.

"Burada elimden geleni yapıyorum ama bunu sadece senin güvende olduğunu bilirim yapabilirim. Günlerdir uyumamış gibi görünüyorsun ve seni tehdit etmediğim sürece bana mesaj atmayı bıraktın. İyi misin?"

Çekiştirmeye çalışırken beni küçümsüyor. "Ben iyiyim, tamam mı? Ben *mükemmel* bir Garde eşiyim. Yüksek bir çıkıntıda bir kupa gibi bir kenara kondum. Önce senin için, şimdi de Baron için. Dikkatli olsanız iyi olur yoksa atlarım."

"Lacey," diye gürlüyor adı, kalbimin onun için acıdığı göğsümden alçak ve derin sesle. Bir elimle bileğini sıkarken, diğer elimi gözlerime bakmaya zorlamak için boğazına götürüyorum. "Böyle konuşma."

Onu bu şekilde tutmak geçmişte onu sakinleştirmişti ama şimdi karşı koyuyor.

"Neden olmasın? Oh, doğru ya. Unutmuşum. Ben sadece sizin oyunlarınızda bir piyonum. Birinizin beni çıkıntıdan aşağı itmesini *beklemeliyim*, değil mi? Bilirsiniz, kendim için düşünmek gibi ciddi bir şey yapmadan önce."

"Lanet olsun, bu kadar. Bu iş şimdi bitiyor." Hâlâ bileklerinden birini tutarken, cep telefonumu çıkarmak için boğazını bıraktım.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyor, artık benden uzaklaşmıyor.

"Arkadaşlarıma mesaj atıyorum. Tolie ya da Merek'in dikkat dağıtmasını sağlayacağım."

"Dışarı çık ve seni buradan götürü-"

Cihazı kaptığı gibi günah çıkarma odasının ahşap zeminine öyle sert vuruyor ki bir şeyler çatırdıyor.

"*Siktir...*" "Ne oluyor Lacey?" diye homurdanırken ellerim saçlarımı oyuyor.

"Bunu yapamazsın." Gitmek için döndü ama ben elini tuttum.

"Seni omzuma atıp eve geri götürmemem için bana iyi bir neden söyle."

Bana ters ters bakıyor ve tutuşuma karşı sarsılıyor, ama bırakmadığımda, bağırarak üzereymiş gibi derin bir nefes alıyor.

Elimi dudaklarına götürüyorum ve günah çıkarma odasının içinde onu döndürerek arka duvara yaslayıp çıkışını engelliyorum.

"Eğer çılgılık atarsan, bunu yaparım, yemin ederim Lacey. Seni Tanrı'nın ve Garde'ın önüne taşıyım. Sırf benimle konuşman için bir savaş başlatacağım, lanet olsun."

Avucumun arkasından homurdanıyor ve gözlerini deviriyor. Sakinleşmiş gibi görüldüğünde nihayet elimi çekiyorum ve onun seviyesine iniyorum.

"Konuş. Konuş. Benimle."

"Ah, neden iptal edemeyeceğini biliyorsun. Baron'un elinde babamı temize çıkaracak ne var bilmiyorum."

Hayal kırıklığı sesimi sertleştiriyor. "Baban yetişkin bir adam. O hapishane hücresinde *kendi* yatağını yaptı ve sonra özgürlüğü için seni bir canavara sattı."

"Beni kendin için *çaldın*," diye tersliyor, parmağını göğsüme saplıyor. "Sen çok mu farklısın?"

"*Evet*." Küçük silahını kaptım ve onu kendime çekmek için kullandım. "Başından beri benim olman gerekiyordu ama *benden* çalındın. Şimdi seni tekrar kaybediyorum ve ne için? Monroe'nun elinde onu kurtarabilecek bir kanıt varmış gibi davranabilmesi için birinin babana komplo kurduğu boktan bir plan için mi? Bunu bir düşün." Teorilerim içimden dökülüyor ama umarım her kelimeyi anlar. "Monroe'nun amacı Garde'in Bekçisi, toplumdaki ve hatta belki de ülkedeki en güçlü adam olmak. Baban tam da Monroe'nun istediği yerdeyken neden hapisten çıkmasına yardım etsin ki? Orada, hükümetin olduğu kadar Monroe'nun da tutsağı."

Lacey'nin nefesi kesilir. "Hayır... hayır. Elinde kanıt olmalı, değil mi? Babam bunun yeterli olacağını söyledi."

"Ama ikisi de size ne olduğunu söyledi mi?"

Zihni bu bilgiler üzerinde çalışıyor ama yine de yavaşça başını sallıyor.

Yüzündeki acı beni etkiliyor ve küçük fişeğimdeki yenilgiden dolayı içimdeki acıyı görmezden geliyorum. Başparmağımla çenesinin alt tarafını okşuyorum ve sesimi yumuşatıyorum.

"Buradaki tüm seçimleri baban yaptı, sen değil. Gardiyan olarak doğru yoldan gitmeye çalışarak yanlış insanları korkuttu ve Garde'in sadakatini koruyamadı. Masumiyetine işaret eden her şey yok edildi ve Monroe'nun tanıklık edebileceği tek şey mali suçlamalar, savcının eklemeye çalıştığı diğerleri değil. Onu kurtarabileceğinize inanmış olabilirsiniz ama kurtarmamanız *onu* mahkum *ettiğiniz* anlamına gelmez. Gardiyan kendi kendini mahkum etti."

Yüzü buruşuyor. "Oraya nasıl girmiş olursa olsun, eğer onu , deneyeceğim. Ya da denerdim... ama eğer tüm kanıtlar

yok edildi-" Cümlesinin ortasında durdu ve hatamı anladığında gerildim. "Bekle, bunu nereden biliyorsun?"

"Neyi nasıl bilebilirim?"

"Kanıtların yok edilmesi hakkında mı? Monroe'nun sadece belirli suçlamalar için ifade verebileceğini mi? Garde'ın ona komplo kurduğunu mu? Bilmiyorum, istediğin soruyu seç Kian. Bende bir sürü var."

Elini benimkinden çekmeye çalışıyor ama ben elini göğsüme bastırıp ensesini tekrar sıkıyorum.

Kahretsin, bu. Ona söylemek zorundayım.

Dudaklarımı yalıyorum ve onun tepkisi için kendimi hazırlıyorum, bu da benim anlayışlı elmas kraliçemin gözlerini parlatmaktan başka bir işe yaramıyor.

"konuşuyordun, Kian? Hemen şimdi söyle yoksa yemin ederim-"

", Lacey... Babanı gördüm."

Sahne 25

DELİLİK EN SAĞDUYULU

Lacey

I Bunu benden sakladığı için suçluluk duyup duymadığını görmek için yüzünün pürüzsüz hatlarını analiz ediyorum. Güçlü çenesi kararında sabit, ancak kaşları incelerken ortada hafifçe kıvrılıyor

Ben

"Babamı gördün mü?" Boştaki elim yanımda yumruk oluyor ve bacaklarım dans etme, zıplama, *kaçma* isteğiyle titriyor. Bu sabah uğruna çok çalıştığım vızıltı neredeyse yok oluyor. "Onu ne zaman gördün? Dün mü? Buluştuğun kişi o muydu?"

Başını salladığında, saatlerce süren mesajlaşmalarımız ve telefon görüşmelerimiz sırasında bana her olası ipucunu hatırlamaya çalışıyorum.

"Ama... onu görmek için neden iki hafta beklemek zorunda kaldınız?"

Yüzünde zorlukla algılanabilen bir irkilme belirdi. O kadar hızlıydı ki, sarhoş zihnimin bunu hayal edip etmediğinden emin değilim.

"Onunla hemen görüşmeme izin vermediler. Hapishane protokolü."

"Yüce Tanrım. Hapishaneler "protokol" konusunda çok ekstra. Ama sen

bana olduğunu söyleyebilirdi."

"Yapamadım. Monroe'nun ses tabanlı güvenliği olup olmadığından emin değildik."

Söyledikleri doğru gelmiyor ama bu küçük kabinde o kadar çok duygu dönüp duruyor ki -endişe, şehvet, öfke, ihanet, korku- kafamı . Hangi duygunun kazanacağından emin değilim.

Boğazıma düğümlenen duyguları yutkunarak geçiştiriyorum. "Ne ... nasıldı?"

Babam ziyaret etmeme izin vermiyor ve savcı davanın başında oturup parmaklarını oynatırken ben ona sarılamadım bile.

Kian'ın sert yüzü bir parça yumuşuyor ve eliyle enseme masaj yapıyor.

"O iyi-"

"Yalan söyleme," diye tıslıyorum ve omuz silkmeye çalışıyorum ama yerinden kıpırdamıyor. "Madem iyi, neden söylediği gibi beni aramadı?"

Kian cevap vermeden önce tereddüt ediyor, "O iyi, Lacey. Eski cep telefonu artık çalışmıyor ama yeni bir tane alacak. Seni sevdiğini ve iyi olduğunu söylememi istedi."

"O... iyi. O iyi," diye yavaşça tekrarlıyorum.

Tekrar yutkunmaya çalışıyorum ama boğazım işbirliği yapmıyor ve onun yerine öksürüyorum. Kian elimi sıkıyor ve beni rahatlatmaya çalışırken başparmağı boynumda yumuşak daireler çiziyor. Şaşırtıcı bir şekilde, işe yarıyor.

"Ne hakkında konuştunuz?"

"Davası hakkında, ona nasıl komplo kurulduğu hakkında-"

"Yani şimdi sen de mi ona komplo kurulduğuna inanıyorsun?"
Günlerdir ilk kez göğsümde umut uçuşuyor ve kendimi korumak için onu bastırmak yerine yükselmesine izin veriyorum.

"Biliyorum. Baban ayrıca ona kimin ve neden komplo kurduğunu öğrenmek için kendi yöntemlerimi kullanmam için bana izin verdi."

Kian bana gerçekten yardım edecek.

Son iki haftadır yaşadığım yalnızlık, birilerinin benim tarafımda olduğuna dair inancımı yontmaya başlamıştı. Kelimeleri zihnime kaydedinceye kadar damarlarımdan rahatlatma akıyor.

"Bekle, tüm bunları neden yapıyorsun? Yani, minnettarım... ama neden bu önemsiyorsun? Senin çıkarın ne?"

Gözleri şaşkınlıkla kısılr. "Sen benim karımsın Lacey."

Öfkelendim. "Pekâlâ, nedenmiş o? Ailemin tüm sırlarını zaten bildiğine göre, belki sonunda sen de bana kendi sırlarını anlatabilirsin. Kimse izlemediğinde olduğum kişi olduğum için benimle evlendiğini söyledin. Ama bu tam olarak ne anlama geliyor?"

Elini saçlarının arasında gezdiriyor, günah çıkarma odasının perdesinden sızan ışığın çoğunu kocaman gövdesiyle engelliyor. Saçından geriye tek bir tel kalması bile bir mucize, gerçi normalde bu küçük tuhaflığı benim yanımda yaptığı kadar sık yapmıyormuş gibi bir his var içimde. Keşke şimdi daha iyi görebilseydim, çünkü pazularının hareketle esnemesini, ceketinin kollarının dikişlerini test etmesini, saçlarının mükemmel bir şekilde kıvrılmış stiline geri dönmeden önce nasıl dik durduğunu sevmekten asla vazgeçeceğimi sanmıyorum.

İç çekerek beni hayallerimden kopardı ve bir karara varmış gibi kendi kendine başını salladı.

"Küçük bir çocukken evlenmek için aşık olmak gerektiğini sanırdım." Gülümsemesi göğsümün çarpmasına neden oluyor ve bu duyguyla bir şakayla mücadele etmeye çalışıyorum.

"Bu çok komik. Ben sadece koridorun sonunda nerede duracağınızın söylenmesi gerektiğini sanıyordum."

Başını iki yana sallıyor. "Şey, bunun gibi bir kilisede olacağını hayal *etmiştim* ve tabii ki karımın sadece hatırlamakla kalmayıp orada olmak *istemesi* gerekiyordu," diye hüzünle kıkırdıyor.

Küçük bir gülümseme dudaklarımı kaldırıyor. "Senin gibi bir romantik bizim dünyamızda nasıl hayatta kalabildi, Kian McKennon?"

"Örnek almam gereken ailem vardı. Birbirlerini o kadar şiddetli seviyorlardı ki ailelerimizin birbirinden nefret etmesine neden oldu. Bunu biliyor muydun?" Kaşlarım çatılınca devam etti. "Annemin Charlie O'Shea ile politik bir evlilik yapması gerekiyordu ama babam düğünden bir gece önce onu kaçırdı. Sevdiği kadın için her şeyi yapardı."

"Görünüşe göre aileler arasında bir savaş bile başlatabilir."

Gülüyorum. Omuz silkiyor. "Baba gibi, oğul gibi, ha?"

Bu itiraf karşısında dudaklarım aralanıyor ve göğsümde sıkışıyor. Cevap vermek istiyorum ama kelimeleri bir türlü bulamıyorum.

"Onları izlemek aşkın bir gün benim de sahip olabileceğim bir şey olduğuna inanmamı sağladı. Ve sonra, beş yıl önce, her şey kader gibi bir araya geldi - ya da annemin tasarımı, nasıl bakmak isterseniz. Aşık olmam gereken kişi sendin. Ama sonra bir gün o burada değildi, sen de değildin."

Sesindeki acıyla göğsüm ağrıyor ve ne yaptığımı anlamadan elim yüzüne gidiyor. Parmak uçlarımda altındaki çene kasları titriyor, ama bileğimi tutuyor ve devam ederken onları orada tutuyor.

"Annemi kaybetmek, sonra da benim olmayacağını öğrenmek... beni dibe vurdurdu. Teselliye yanlış şeylerde buldum. Bana unutturabilecek her türlü mengeneyi denedim. Vegas'ta kumarhane sahibi olarak verebileceğim onca zarara rağmen poker hiçbir zaman zayıf nokta olmadı. Oyuna ve stratejiye olan aşkımdan beni yönlendiriyor. Kumar bile oynamıyorum. Kazanırsam ve her şeyi kasaya geri veririm. Ama içki... o benim en sevdiğim zehirdi. Kendimi içinde boğmaya çalıştım. Kian McKennon'ın bir daha ortaya çıkmaması kimin umurundaydı? Kesinlikle Lacey O'Shea'nın değil." Bir kahkaha atıyor. "Senin yüzünden içmeyi bıraktığımdan beri bunu düşünmek çok komik."

Elim onun yüzünden göğsüme doğru iniyor.

"*Benim yüzümden mi?*" Sonunda sesim titriyor ve dinlerken kalbim duracak gibi oluyor.

Başını sallıyor. "Bir yıl önce babam beni tekmeleyerek ve çığlık atarak birinin çukurundan çıkardı. Kendime geldiğimde bana bir karo kraliçesi kartı ve bir iş verdi. Ayılmak için kendimden daha büyük, önemseyeceğim bir şeye ihtiyacım vardı. Böylece sen benim amacım oldun. Kırmızı Kamelya üzerinde çalışacaktım. Seni içten ve dıştan öğreniyorum. Başlangıçta sosyal medyayı kullandım."

"Seni kırmak istemem ama Roxy bunların çoğunu benim için yapıyor. Beni sosyal medyadan tanıdığınızı sanıyorsanız, fena halde yanıyorsunuz. O Lacey tamamen farklı bir kadın."

"Oh, biliyorum." Kıkırdıyor. "Anlayabiliyorum. Profesyonelce düzenlenmiş resimler. Kitleler için mükemmel bir şekilde düzenlenmiş. Gerçek seni gördüğüm yer *onun* sosyal medyasıydı. Arka planda, şen şakrak, kof bir sosyetik değildin. Sen sessiz kızdın, asiydin ve özgür bir ruhun vardı. Garde seni kafese kapatmış olabilir ama sen her parmaklıkları sallıyorsun. Bir yılı aşkın süredir seni, yani *gerçek* Lacey'i inceliyorum."

Elini başımın üzerinde günah çıkarma duvarına koyuyor ve bana doğru eğiliyor. Tatlı, dumanlı amber duyularımı dolduruyor ve karnımın dönmesine neden oluyor.

"Sen benim rakibimdin ve her şeyini öğrenene kadar seni öfkeyle analiz ettim. Öğrendikçe daha da öfkelen dim ve daha da saplantılı hale geldim. Bu yumuşak kalpli kadın bizim acımasız dünyamızdan kendini koruyordu..." Yanağımı okşuyor ve gözlerindeki ateşi görmem için çeneme dokunuyor. "Bu kadının benim olması gerekiyordu ama yeterince iyi olmadığımı düşündü. Sana aşık olduğumda bile senden nefret etmeme neden oldu."

Gözlerim açılıyor ve dudaklarım aralanıyor ama o devam ediyor.

"Sonra, Şeytan Gecesi'nde seni ilk kez dans ederken gördüm."

"Ben... Roxy'nin bunu yayınlamasına asla izin vermedim," diye fısıldadım. "Dans etmek benim için."

"Ve sen bu işte inanılmazsın. Vücudundaki tutku, yüzün, benimle birlikte hareket edişin. Kahretsin, daha fazlasına ihtiyacım vardı. Elimde senin karo kız kartın ve emirlerim vardı. Hatta onlara uyabileceğimi düşünerek kendimi kandırdım. Ama sen her dokunuşunda fikrimi değiştirdin. Ve sonra senin tadına baktım."

"Tatmak mı?" O gece bana ziyafet çekeceği düşüncesiyle ürperiyorum.

"Bir tat..." diye mırıldanıyor dudaklarını dudaklarıma değdirmeden önce. Bu bir öpücük fısıltısı ama tenimde zevk dalgaları yaratıyor. "Seninle bunun için evlendim."

"Sen... sen benimle bir öpücük yüzünden mi evlendin?"

"Öpücük değil. *Senin öpücüğün*. Önce sen beni öptün, Lace. Sen de beni benim seni istediğim kadar çok istedin ve bunun için çabaladın. Garde senin içindeki o ateşli gücü dizginlemeye çalışıyor... ve ben onu serbest bırakmak istiyorum."

Etrafımızdaki hava çok ağır ve kalbim göğsümde hızla çarpıyor. Gerginliği azaltacak bir şeyler arıyorum ve kıkırdamaya çalışıyorum.

"Yani bir dans ve bir öpücük. Kaderimi mühürleyen bu muydu?"

Saptırma girişimime kaşlarını çatı ve sol elimi çekti.

Yu

kar "Ne yapıyorsun?" "Demek

1. istediğimi anlatıyorum."

Dantel eldivenimin her bir parmağını çekiştirirken kaşlarım çatılıyor, Yavaşça çekip çıkarıyor ve kendi sırrımı açıklamak üzere olduğunu anlamam bir saniye sürüyor.

"Bekle..."

Ama eldiveni bir hamlede çıkardı ve elimi tuttu. Yüzük parmağımdaki gümüş bant ışıktaki parlıyor.

"Şimdi bile benim olabilmek için Garde'a karşı isyan ediyorsun."

Bakışları çok yoğun ama gömleğinin üst yarısını açarken bile gözlerimi alamıyorum. Sol elimi sıcak, sert ve çıplak göğsünün üzerine koyduktan sonra avucunu elbisemin yakasının üzerine bastırıyor ve diken diken oluyor.

Kalbi avucumun altında hızla atarken nefesimi tutuyorum ve benimki de onun hızına yetişmek için koşuyor. Sırtım duvardan ayrılana kadar vücudumun onunkine yaslandığını, mümkün olan her yerde bağlantı kurmaya çalıştığını fark etmiyorum.

"Gördün mü, sen de hissediyorsun, *Tine*,"

diye mırıldanıyor. "Neyi hissediyorum?"

"Bu *mutfak*. Aramızdaki nabız bizi birbirimize yaklaştırıyor. Bunu ilk gece hissettim ve senin de hissettiğini söyleyebilirim. Ama bu çekimi benim hissettiğimin yarısı kadar bile hissediyorsan, varken seni neden çaldığımı bilmelisin. *Bu*, şeyden çok, kaderimizi mühürledi. Bu oyunda bir piyon olduğunu . Ama sen daha fazlasısın. Sen bir piyon değilsin. Sen *benim* kraliçemsin ve beni yönetiyorsun, benim asi elmas kraliçem."

Eli göğsümden ayrılıp cebine dalıyor ve gümüş poker fişini alıyor, göğsümün üstündeki hassas teni okşuyor. Elim hâlâ durmaksızın çarpan kalbinin üzerinde duruyor ama aramızda tutmak için indiriyor. Günah çıkarma perdesinden sızan ışığa doğru fişi kaldırırken meraktan başımı eğiyorum. Yükseltilmiş gümüş dış yüzeyde yirmi dört sayısı ve "kendine karşı dürüst ol" sözleri gözüme çarpıyor.

"Onun bir poker fişi olduğunu sanıyordum," diye fısıldadım.

"Hayır, bu... bir yaşam çizgisi. Bu Adsız Alkolikler çipi geçtiğimiz yıl boyunca beni sayısız kez kurtardı."

Ona içki içmekle ilgili yaptığım her şakada ya da benim için endişelendiği için onu terslediğimde suçluluk duygusu zihnimi kemiriyor. Özür dilemek istiyorum ama her sözüne takılıyorum ve sözünü kesmeye cesaret edemiyorum.

"Odak noktam haline geldiğin gün, yıllar sonra ilk kez içki içmediğim gündü. Birçok AA toplantısının ilkine gittim ve

Bu yirmi dört saatlik ip. Bu benim için önemli olan tek başarı çünkü o gün hayatım daha iyiye doğru değişti ve asla arkama bakmadım. Yeni amacımın içine daldım ve ayıldım. Tolie ve Merek dışında tüm arkadaşlarım beni terk etti. Geçtiğimiz yıl boyunca bu görev konusunda dindarlaştıım, sen, ayıklığım ve bu ip bana her konuda yardımcı oldu. Ama şimdi..."

Derin bir nefes alıyor ve parayı avucuma koyuyor. "Bunu senin almanı istiyorum."

Metal, parmaklarının geçtiği yerden sıcak. Minnettarlık ve suçluluk duygusu göğsümde savaşıyor ve başımı sallıyorum.

"Kian, bunu alamam." Geri vermeye çalışıyorum ama elimi tekrar çipin etrafına kapatıyor ve göğsüme bastırıyor.

"Kupon defteri değil, biliyorum." Kıkırdıyor. "Ama bu benim sana hediyeim. Bununla gitmemin tek yolu senin de benimle gitmen."

"Ben... yapamam."

"Oradan ıkmalısn. Monroe'nun elinde ne kanıt olduğunu kendim bulacağım. Onun sitlerine geri dönme riskini alamayız. O çok tehlikeli."

"Senden daha mı tehlikeli?" Flörtöz bir şaka olması gerekiyordu ama ikimiz de gülmüyoruz.

"Dünyaya mı? Hayır. Sana mı?

Evet." "Ne demek istiyorsun?"

"Onunlayken hayatın tehlikede. Benimle mi? Dünya tehlikede. Kimse karıma dokunamaz."

Sesi alçak perdeden ve uğursuz. Beni korkutması gerekirken, tam gbeğimden vuruyor ve mantığım bana kendime gelmem için bağırırken bile alt karnım tepki olarak çırpınıyor.

"Monroe babam için de tehlikeli. Eğer cevap almadan gidersem, babam asla dışarı ıkamayabilir."

"Peki bu maskaralık için ne kadar ileri gitmeye hazırsın? İkinci bir evlilik yapar mısın? Yasadışı bir evlilik cüzdanı imzalar mısın? Onu becerir misin? *Bizim* olması gereken çocuklara sahip olur musun?"

"Hayır... hayır." Her kelimedede irkiliyorum ve kararlılığım parçalanmaya başladığında başımı sallıyorum. "Kian, dur."

"Lacey, sonuç ne olursa olsun, eğer Monroe yaşıyorsa, sonunda babanı ldrtecektir."

"Ama biri Monroe'yu duruşmadan önce öldürürse, babam için de umut yok!"

Küçük bankın üzerine yığılıyorum ve oturduğum süre uzadıkça Kian daha da sulu bir bulanıklığa dönüşüyor. Çipi sadece birkaç dakikadır elimde ama şimdiden sanki tüm cevaplar ondaymış gibi ona sarılmış durumdayım.

"Ne yapacağım ben? Ben... Ben artık bunu yapmak istemiyorum ama babamı da incitmek istemiyorum."

"Oh, *mo thine*, buraya gel." Fısıltısı "mu hin-neh" gibi geliyor. Ne anlama geldiğini bilmiyorum ama sıcak sesi beni kollarının arasına alırken ağır bir battaniye gibi ruhumu sarıyor. Kendimi ona doğru bastırıyorum ve gözyaşlarımla savaşmak için gözlerimi sıkıca kapatıyorum, ama sonunda savaşı kazanıyorlar.

Kian'ın kehribar rengi ve dumanlı, tatlı kokusu beni daha da sıkarken rahatlatıyor. Biri bana bu şekilde sarılmayalı çok uzun zaman olmuştu. En yakın aklıma gelen, annemin bana Garde eşi olmanın ne demek olduğuna dair acı gerçeği öğrettiği zaman. O zamandan beri kendi gerçekliğimde yalnızım.

"Benimle gel, *Tine*."

Bu kelimeler. Çaresizce teslim olmak istiyorum. Ama...

"Yapamam." çekildiğimde direniyor. "Bunu ailem için yapmak zorundayım."

"Artık *ben* de senin ailenim."

"Belki de her şey farklı olsaydı olabilirdik." Dilimi yakan her kelimedenden nefret etsem de devam etmek için yutkunuyorum. "Ama biz çalıntı bir ilişkiyiz ve sen benim evlenme kararımı elimden aldın."

Başını sallarken kaşları çatılıyor. "Bunu önce ailen ikimize de yaptı. Ama sen yine de onlara sadıksın."

Gerçek, fiziksel bir darbe gibi göğsüme çarpıyor.

"Ben... Ben ne diyeceğimi bilmiyorum. Özür dilerim. Seninle gelmek *istiyorum*. Ama bunu yaparsam babam benim yüzümden özgürlüğünü kaybedecek. Ona kimin komplo kurduğunu bulmak için kendi yöntemlerini kullanacağını söylemiştin. Baron hiç evde olmaz, bu yüzden babamı nasıl serbest bırakacağınızı bulana kadar onun süitinde kalamaz mıyım? Eğer *her şeyi* denersek, o zaman... o zaman beni ."

"Söz mü?" diye soruyor, kaşlarını kaldırarak.

Bu kararımdan pişman olmamayı umarak yutkunuyorum. "Söz veriyorum."

"O zaman elimden geldiğince hızlı çalışacağım. Ama bu?" Başparmağını gözümün altından, onca sarhoş ve umutsuz geceden sonra kapatıcımın gizleyemediği mor halkaların üzerinden geçiriyor. "Bu iyi değil Lacey. Başa çıkma şeklin iyi değil. Güvende olmana ihtiyacım var."

"Güvende olacağım. Baron bana zarar verecek değil ya. Görüntüden çok korkar, bu yüzden 'güzel yüzüme' zarar vermesinin imkanı yok."

Sadece ruhum.

Kian küfreder. "Ama eğer sana dokunursa-"

"Biliyorum, biliyorum. Nerede olduğunu söyle."

"*Hemen.* Sana bir hafta veriyorum. Mesajlarıma ve aramalarıma cevap ver ve gelecek Pazar ayinine kadar kendine daha iyi bakmazsan seni eve götürürüm. Babanla ilgili cevapları alsam da almasam da. Anladın mı?"

Yüzümü buruşturuyorum ve yerdeki paramparça parçaları gösteriyorum. "Ama sana nasıl mesaj vereceğim?"

"Ben hallederim. Eğer izin verirsen her şeyle ." "İzin vereceğini biliyorum."

Nefesimi yavaşça vermeden önce onu bir kez daha içime çekiyorum. Bu karar neredeyse sahip olduğum tüm iradeyi alıyor. Beni alıp götürmesini, arzuladığım özgürlüğü bana vermesini istiyorum. Ama o zaman babam asla özgür olmayacak.

Kian yüzümde her ne görüyorsa, sonunda kararımı verdiğime onu ikna etmiş olmalı. Çipini tutan elime başıyla işaret ediyor.

"Benim yanıma dönene kadar bunu sakla. Ayrı olduğumuz sürece, bunu sana olan bağlılığım olarak gör. Her zaman seninleyim ve seni o çukurdan çıkarmak için elimden geleni yapacağım."

Sesindeki samimiyet beni neredeyse tekrar gözyaşlarına boğuyor ve ona sulu bir gülümseme veriyorum.

"Teşekkür , Kian. Bu hediyeye her şey demek." Parayı elbisemin cebine sokuyorum. "Onu burada saklayacağım. Yüzüğümü takmadığım zamanlarda yanımda olacaklar."

Sahiplenme ve gurur gözlerinde parlıyor, ama bir parça acı yüz ifadesini karartıyor. Gitmeme izin vermek onu, onu terk etmek beni öldürdüğü kadar öldürüyor mu? Yanaklarımdan aşağı dökülmek üzere olan pişmanlığı göz kırparak geri püskürtüyorum ve boğazımı temizliyorum.

"Gitmeden önce bir öpücük alabilir miyim?" Gergin bir şekilde kıkırdıyorum. "Dudaktan değil ama, yine kendimizi kaptırmayalım."

Boynumu çevreliyor ve ağzı alnımın üzerinde gezinirken başparmağıyla çenemi yukarı kaldırıyor.

"Burası gibi bir yer mi?" Fısıldarken sıcak nefesi hassas tenimi gıdıklıyor. Ben cevap veremeden dudakları şakağımı okşuyor ve tüy gibi hafif bir dokunuşla yanağımı . "Ya da burada?"

Ellerim beni sabit tutmak için takım elbise ceketinin yakalarını kavıyor. "Başka bir yer var mı?"

Başımı sallıyorum, her ne kadar bana bu muameleyi yapması için can atıyor olsam da.

"Utanç verici." Aksanını kalınlaştırıyor ve alçak sesle fısıldarken içimin titremesine neden oluyor, "Veda etmek zorunda kalmadan önce seni daha çok öpmek isterdim. Aşk, sessiz konuşmalardan ve çalıntı dokunuşlardan daha fazlası olmalı."

Sevgiler.

Onu aşağı çekiyorum ve ağzımı onunla çarpıştırıyorum. Dili hiç vakit kaybetmeden dudaklarımın arasına dalıyor ve beni belimden tutup zaten sertleşmiş olan sikine doğru çekiyor. Ellerimi saçlarına geçiriyorum ve ağzımın içinde inliyor-

"Lacey?"

Annemin sesi kilisede yankılanıyor ve bir korku şoku omurgamı dikleştiriyor. Tekrar sesleniyor, bu sefer daha yakından, ama ben bir an daha bekliyorum, yüksek topuklu ayakkabıları uzakta takırdayana kadar nefesimi tutuyorum.

Sonunda "Gitmeliyim" diye fısıldadığımda Kian'ın gözlerine bakamıyorum. Çekilmeden önce dudakları tekrar dudaklarıma .

"Ben... Ben sana değer veriyorum Lacey. *Is tú mo rogha*. Bunun yerine bunu seçtiğin için bizi pişman etme."

Yutkunuyorum, cevap veremiyorum.

Ben zaten biliyorum.

Sahne 26

PLAN DEĞİŞİKLİĞİ, KALP DEĞİL

Lacey

I Kian elbisemi ve saçımı düzeltmeme yardım ederken eldivenimi geri takıyorum. Hazır olduğumda, perdenin arkasından sıvışmadan önce ona çok kısa bir öpücük veriyorum.

Çıkmak için sıraların arasında yürürken mabet boştu.

Arka koridorlardan birinden. Tuvaleti orada kullanacağım, böylece annem ona neden cevap vermediğimi sorduğunda en azından nereye gittiğim konusunda kısmen dürüst olabilirim. Bu kadar uzun süre gözetimsiz kalmama şaşırırdım ama annem tüm hatalarına rağmen hâlâ günah çıkarmanın kutsallığına inanıyor ve Monroe da muhtemelen dalkavuklarına hava atmakla meşgul olduğu için ne kadar süre yok olduğumu fark edemedi.

Koridor kapısını iterek açtığımda, mabedin diğer tarafındaki günah çıkarma odasının ağır perdelerinin hafif hışırtısını duyuyorum. Kian'ın benden uzaklaşmasını izlemeye el vermiyor, bu yüzden gözlerimi önüme dikip koridor kapısının arkamdan kapanmasına izin veriyorum.

Tuvalete girdiğimde yüzüme su çarpmak istiyorum ama Monroe'nun çok sevdiği "makyajsız" görünümümü bozmak istemiyorum. Bunun zahmetsiz olmaktan çok uzak olduğunu ve normal tarzım kadar ürün gerektirdiğini bilmiyorum. Bunun yerine çantamdaki pudrayla rötuş yapıyorum, su geçirmez maskarayı yaratan kadına dualarımı gönderiyorum ve ellerimi buz gibi suyla yıkamak için eldivenlerimi çıkarıyorum. Kian'ın yanında vücudumda yükselen ateşi soğutmak için bileklerimi durulayarak onları aşağıda tutuyorum.

Yaptığım işi analiz etmek için geri çekildiğimde, kendimi onun bakış açısından inceliyorum ve gözlerim açılıyor.

Altlarında bu sabah umursamazca kapatıcı sürdüğüm mavimsi mor torbalar var. Yanaklarım çukurlaşmış ve bu sadece belirginleştirmek için kullandığım bronzlaştırıcının bir etkisi değil. Çakırkeyif olmak gözlerimdeki kırmızı damarları öne çıkarıyor.

Bunu kendim için hiç istemedim. Küçüklüğümünden beri dans etmek isterdim. Babam ve annem bir süre hayallerimi şımarttı, ta ki annem Garde kadınlarının istekleri olmadığını bana söyleyene kadar. Bizler erkeklerin, ailenin ve bir bütün olarak Garde'in başarısı için varız. Babam hepsinin en başarılısı olduğu için, çizgiyi takip ettiğimden emin olmak için omuzlarıma çok daha fazla şey düştü.

On iki yaşımdaydım ve ağlarken annemin sarılmasından sızan metanetli acı dışında hatırlayabildiğim tek şey, sonrasında şiddetle kustuğum. Sanki kalp kırıklığı, arınmam gereken somut bir duyguydu.

Baron'un cezası içimdeki her şeyi yavaş yavaş tüketiyor. Ama beni öldüren tek şey Fil Odası'nda kilitli kalmak değil. Garde'daki rolümün kendisi.

Bu toplum beni yıllardır yoruyor. Acılarımın üzerini makyajla ve şarap lekeli sahte bir gülümsemeyle boyayarak buna katlandım. Her gün içinde bulunduğum parlak spot ışıklarına rağmen, kimse içimde yavaş yavaş ölmekte olduğumu fark etmedi... ama Kian McKennon karanlıkta bunu anlayabilirdi.

Ellerimi kurulayıp banyodan çıkmadan önce kendi kendime "Oradan çıkmam lazım" diye mırıldanıyorum.

Koridorun yan kapılarından birinden kestirmeden dışarı çıkmaya karar veriyorum, böylece girişten çıkarak dikkatleri üzerime çekmemiş oluyorum. Kilisenin dua bahçesine , katedralin önündeki büyük topluluğu görüyorum.

Patrick's muhteşemdir, ancak göze batan bir başparmak gibidir. Uğursuz, gri taş cephesi ve yüksek kulesi, Vegas'ın ikonik gösterişli ışıklarına ve parlak, aşırı renklerine karşı karanlık bir işarettir. Güneşli fonda, kilise şehrin canlılığını emiyor,

tıpkı ön tarafta toplanan gürültülü, patırtılı erkeklerin güzel, sessiz eşlerine yaptıkları gibi.

Birçok Garde üyesi St. Patrick'e katılıyor ama bunu dalgalar halinde yapıyorlar. Bir seferinde haftalarca katılmazlar ve sonra aniden tüm klan bir Pazar günü Paskalya sabahı gibi sıraları doldurur. Kilise arazisi tarafsız bölge olarak kabul edildiğinden, Garde duyuruları için ya da sosyal veya siyasi konularının iyi ve dindar kilise halkı rolünü oynamaktan fayda sağlayacağına inandıklarında toplanmak için her yerden uçarlar.

Ancak katılımlarının nedeni ne olursa olsun, son ilahi biter bitmez kilisenin dışında toplanmak ve en önemli buldukları kişiyi etkilemek için sıralardan fırlıyorlar.

Vücudumdaki her kasın beni yavaşlatıp durdurmaya çalışmasına rağmen kalabalığın içine giriyorum.

Baron'un bir hikâyeyle eğlendirdiği bir grup politikacı ve ünlü özentisinden kahkahalar yükseliyor. Bir başkası kendi hikayesini anlatmaya başladığında Monroe yaklaştığımı fark ediyor ve elindeki altın saate bakıyor. Başını hafifçe sallıyor ve bana hayal kırıklığına uğramış bir bakış atmadan önce saati cebine sokuyor.

Kahretsin.

Midemde çalkalanan korkuyu bir kenara itip annemin yanında durarak onlara katılıyorum.

Tıpkı benimki gibi gök mavisi gözleri beni gördüğünde hafifçe parlıyor, ama bana doğru eğilirken o plastik gülümsemesi yerinde kalıyor.

"Neredeydin? Katedralin içinde adını söylediğimde cevap vermedin ve seni banyoda da bulamadım."

"Günah çıkarma uzun sürdü, ama sonra alt kattaki kabinler doldu, ben de Pazar okulu odalarının yanındakini kullanmak zorunda kaldım." Yalanım dilimden gerçek kadar kolay dökülüyor, ama annem saflık yaparak Gardiyan'ın karısı olarak hayatta kalmadı.

Yüzümü değerlendirirken gözleri kısılıyor ama sonunda bir kez başını sallıyor ve kulağıma fısıldıyor. "Ne yaparsan yap, tek kelime etme. Rolünü oyna Lacey."

Kaşlarım çatılıyor ve Kian'ın ailelerimiz hakkındaki ifşaatının ışığında, gruba geri dönerken onu gerçekten inceliyorum. Bizimkinden

Profilden bakınca, botoksuna karşı savaşılan kaş çatma çizgileri dışında birbirimize tıpatıp benziyoruz. Soluk çilek sarısı saçları bir bukleye toplanmış ve babam hapse girdiğinden beri her gün yaptığı gibi uzun siyah bir elbise giymiş.

Onun ikinci tercihiydi ve yine de tüm bu zaman boyunca ona sadık kaldı. Hiç mutlu oldu mu? Birbirlerini sevdiklerini sanıyordum, ama hiç sevdiler mi? Her zaman mantık ve politika evliliği miydi? Bu düşünce beni ürpertiyor ve gözlerimi kaçırarak gruba bakıyorum.

Ancak konuşmayı dinlemeye başladığımda, uyarısının nedeni kısa sürede anlaşılıyor.

"Yargıç kefaletini iptal ettiğinde, yemin ederim altına sıçtı. Piç kurusu bunu hak ediyor." Popüler haber kanallarından birinden bir siyasi uzman gülüyor. Eminim burada ne olursa olsun bu akşam doğu saatiyle akşam sekizde yayınlanacak.

"Yıllardır insanları soyup soğana çeviriyor. Ben artık kurtulalım diyorum," diyor senatörlerden biri.

"Seni suçlamıyorum," diyor Monroe grubun geri kalanıyla birlikte içtenlikle.

Dedikodularının kurbanını çamurda sürüklemeye devam ediyorlar, alaylarını spor istatistikleri ve hava durumu konuşmalarıyla serpiştiriyorlar, ancak dinledikçe kimin itibarının zayi olduğunu daha iyi anlıyorum.

Babam hakkında konuşuyorlar.

Yanaklarım kızarıyor ve Monroe başka bir şey söylemek için ağzını açtığında kendimi durduramadan sözünü kesiyorum.

"Ona komplo kuruldu, biliyorsun. Babam kimseyi kandırmadı."

"Lacey," diye tıslıyor annem.

Baron açık kahverengi gözlerini bana diyor. "Buna gerçekten inanmıyorsun, değil mi?"

"*Bilmiyor* musun?" Başımı eğip bakışlarımı mesai saatleri dışında bile haber yapmak için ağzı sulanan muhabire dikerek soruyorum.

Monroe'nun babam *için* tanıklık etmesi gerekiyor. O'Shea adına bu şekilde küfretmeye devam ederse, daha kürsüye çıkmadan tanıklığını lekeleyecek.

Baron'un yüzü morarıyor ve dudakları jilet gibi ince bir çizgi halinde geriliyor. Seyirciler için soğukkanlılığını korumaya çalışıyor ama siktirsin gitsin. Eğer benim önümde babam hakkında saçma sapan konuşabileceğini sanıyorsa, başına başka bir şey gelmiş demektir.

Nevada senatörlerinden biri "Eğer bu insanları o dolandırmadıysa, sizce kim ?" diye soruyor. Adını hatırlayamıyorum ama oğlu, geçen yıl üniversitesinde bir kız kaybolduğunda muhtemelen gerçek bir cinayetten paçayı sıyırmış bir pislik.

"Şaka yapıyor, Senatör." Baron kıkırdar. "Sosyetikler politikaya atılmaya karar verdiklerinde onları fazla ciddiye almamak en iyisi."

Yine de soruyu yanıtlamadan önce Monroe'ya ters bir bakış attım. Ama şimdi tüm gözler üzerimde olduğu için kelimelerimi dikkatle seçiyorum.

"O insanlara kimin zarar verdiğini bilmiyorum. Bu benim işim değil. Sadece yanlış adamı yakaladıklarını biliyorum ve eğer yetkililer davayı yeniden açarlarsa-"

"Kanunlar hakkında hiçbir şey bilmiyorsun Lacey," diye tıslıyor Baron nefesinin altından, ama gruptaki herkes ayağa kalkıyor. Eşler başlarını eğiyor ve daha az kötü olan erkekler kendi aralarında konu değiştiriyormuş gibi yapıyor, veren ve Garde'ın prensesve ve gelecek Mahremiyeti koruyan. Ama boncuk gözlerini üzerimizden ayırmayan, dedikoduları ve potansiyel sırları sanki can damarlarıymış gibi içlerine çekenleri not ediyorum.

"Hakkında hiçbir şey bilmediğiniz şeylere karışmaya çalışmayın." İyi bir önlem için tekrarlıyor, ama bu beni sadece daha fazla kızdırıyor.

"O zaman benim yanımda böyle şeylerden bahsetme," diye alçak sesle uyarıyorum. kendi sesim.

"Oh, Lacey. Lütfen *dur*," diye fısıldıyor annem ve tırnaklarını ön koluma geçiriyor ama Monroe'nun öfkeli bakışları karşısında geri adım atmayı reddediyorum.

Hayatım boyunca Monroe Baron'dan daha kötü adamlarla birlikte oldum. Özel hayatımda beni korkutuyor olabilir ama bundan sonra ne olursa olsun beni toplum içinde küçük düşürmesine izin vermeyeceğim.

Yine de, kolunu belime dolayıp beni kendine çekerken ve kulağıma fısıldarken ondan uzak durma içgüdüleriyle savaşmak zorundayım. Eli kalçamı acıyla sıkıyor ve kolonyası üzerimde geziniyor, bunun yerine dumanlı, tatlı kehribarın duyularıma dolmasını umutsuzca dilememe neden oluyor.

"Eğer senin için neyin iyi olduğunu biliyorsan, kapatırsın. Ya da kendi güvenliğinin umurunda değilse, en azından babaninkini düşünürsün. Şimdi seninle flört etmişim gibi gül."

Bu tehdit beni ürpertiyor ama talimatlarını uygularken cesur bir yüz ifadesi takınmaya . Bir kıkırdama boğazımı tırmalıyor ve hafifçe ön kolunu okşuyorum.

"Oh, Monroe, çok kötüsün."

Bu şakacı alay onu tatmin ediyor ve bir kahkaha atıp kalabalığı da aynı şeyi yapmaya teşvik etmeden önce dudaklarının seğirmesi benim tek uyarım oluyor.

Bir bakışın dokunuşu yanaklarımı ısıtıyor. Kian'ı katedralin kapısına yaslanmış, elleri cebinde bulmam sadece bir saniye sürüyor. Kimse onunla ilgilenmiyor ve ben burada kaldığını bile fark etmemiştim. Onun koruyucu öfkesi, kalabalığın yakıcı bakışlarına kıyasla beni bir merhem gibi okşuyor.

Ancak politikacılardan biri Monroe ile birlikte gülünce etrafımdaki konuşmaya geri döndüm.

"Fişek gibi bir nişanlınız var, değil mi Baron?"

"Lafı ..." Monroe gruptan uzaklaşırken sesi daha da yükseliyor ve beni de sürüklüyor. Muhabirin gözleri fal taşı gibi açıldı ve telefonunu düellodaki bir tabanca gibi bize doğrulttu. "Çoğunuzun bildiği gibi, bir duyuru yapmam gerekiyor."

"Monroe, ne yapıyorsun..."

"Benim Kırmızı Kamelyam biraz yaramaz bir kızdı, ama bugün günah çıkarmaya gitti ve o günahlardan tövbe etti. Öyle değil mi, tatlı çiçeğim?"

Midemde tiksinti çalkalanıyor ama başımı sallarken dudağımın kıvrılmasını engelliyorum.

"Mükemmel. Bunu göz önünde bulundurarak, onu affetmeye karar verdim. İki gün içinde evleneceğiz!"

Annem ve ben "İki gün mü?" diye nefes nefese kalıyoruz. O benden önce kendini hatırlıyor ve gülümsemesini yeniden takınıyor.

İlk basamağa adım attığı anda bakışlarım Kian'ınkilere takılıyor, gözleri alev alev yanıyor. Monroe tüm planlarımızı nasıl anlatırken gözlerimi kaçıramıyorum.

"Prova yemeğini yarın vereceğiz. Ayrıntılar için bizi izlemeye devam edin, bayanlar ve baylar. Bunu kaçırmak istemezsiniz. Şimdi nişanım ve

Gitmem gerek. Sürpriz bir düğün için hazırlanmam gereken çok şey var."

Bizi döndürerek gözlerimi Kian'dan ayırmam için beni zorluyor. Hem beni hem de babamı bu durumdan nasıl kurtaracağını bulması için kilisede ettiğimden daha fazla dua ediyorum sessizce.

İnsanlar limuzine giderken fotoğrafımızı çekiyor ve Monroe biz yürürken el sallıyor.

"Monroe?" annemin sesi topuklu ayakkabılarıyla arkamızdan gelirken hafifçe titriyor. Bize ulaştığında, itirazını başkalarının duyamayacağı kadar sessiz bir şekilde dile getiriyor. "Kırk sekiz saatten kısa bir süre içinde bir prova yemeği ve düğün mü? Bu... bu çok erken. Ve talep ettiğiniz detaylarla bunu planlamak neredeyse imkânsız."

Sadece o ve ben duyalım diye sesini alçaltıyor ama cevap verirken müstakbel kayınvalidesine hiç saygı duymuyor.

"Dışarıdaki muhabire göre, bir kraliyet prensi bu Cumartesi uluslararası yayınlanacak gizli bir düğün yapacakmış, sonra da Şükran Günü olacakmış. New York'ta öğrendim ki bağlantılarım ve ben bunu daha fazla ertelemem için sabırsızlanıyoruz. İşe yarıyor çünkü bu şekilde karşı karşıya kalacağımız tek haber önümüzdeki birkaç gün içinde yağmur yağacağı gerçeği olacak. O'Shea'nın bunca zamandan sonra dışarı çıkmak için can attığından bahsetmiyorum bile. Adının bir an önce temize çıkmasını isteyeceğini düşünebilirsiniz." Monroe duraksıyor ve kaşlarını kaldırıyor.

Annem utanç içinde kızardı. "Haklısın. Yapıyorum. Sadece çok fazla zamanım yok-"

"Yarın Rouge'daki prova yemeğini planla, Moira. Yeterince kolay olmalı. Bu bir açılış yemeği ya da roket bilimi değil."

Monroe'nun korumalarından biri limuzinin kapısını açıyor ve Monroe beni neredeyse içeri itiyor.

"Rouge'da mı?" diye ciyaklıyor annem, Monroe başka bir korumanın ona kapıyı açtığı diğer tarafa doğru yürürken. "Ama... bir kadın-" Adam içeri girip kapı arkasından kapandığında, kadın limuzinin içine doğru eğilip tıslıyor. "Ama iki hafta önce orada bir kadın *öldürüldü*."

"Bunu gerçekleştirin, Bayan O'Shea. Prova yemeği için maskeli balo teması düşünüyorum. Eğlenceli olur."

Şaşkınlık kaşlarını kırıştırıyor. "*Temalı* bir prova mı? Ama Monroe, temanın *evlilik* olması gerekiyordu. Törenden önce kilisede ne zaman buluşmak istersiniz?"

Annemin endişesini eliyle savuşturdu.

"Gerek yok. Hepimiz daha önce bir düğünde bulunduk. Bütün bir prova için zamanım yok. Sadece akşam yemeği partisini istiyorum. Tüm büyük isimlerin düğünlerinden önce suareleri olur. Sadece provalar sıkıcıdır ve ilginç haber bölümleri oluşturmazlar. Bu yüzden ne görmek için sabırsızlanıyorum, Moira."

"Ama-"

Elini korumasına doğru salladı. Adam, annem sorusunu bitiremeden kapıyı suratına çarpıyor ve göğsümde bir öfke kıvılcımı çakıyor.

Arka koltukta sadece ikimiz kaldığımızda, Monroe'dan olabildiğince uzağa kayıyorum. Neyse ki beni durdurmadı.

Renkli camdan Kian'ı arıyorum ve onu kalabalığın arasından limuzine doğru ilerlerken buluyorum. Ama o bize ulaşmadan biz park yerinden ayrılıp trafiğe giriyoruz ve onu toz içinde bırakıyoruz. Yetişseydi ne yapardı bilmiyorum. Tüm maskaralığı mahveder miydi? Bir parçam öyle olmasını diliyor.

Ama babam...

"Baron Suites Bayan O'Shea için," diye bağılıyor Monroe şoföre ve kronometresini çıkarıyor. Cebine sokmadan önce homurdanıyor. "İtiraf etmen yeterince uzun sürdü. Şimdi toplantılarımdan birine geç kalacağım."

"Özür dilerim," diye fısıldadım.

"Hmm. Sonunda benimle evleneceğin için mutlu musun?" Taksiyle aramızdaki bölme için kapatmak için düğmeye basıyor.

Ona bakmayı reddederek kuru bir şekilde "Mest oldum," diye cevap verdim. Bu benim hatamdı.

Pencere sessizce kapanır kapanmaz, acı karnımın alt kısmına çarpıyor. Keskin darbe nefesimi kesiyor ve kendimi korumaya çalışırken sırtımı açıkta bırakarak yan tarafımı tutuyorum. Monroe böbreğimin yakınına iki kez daha yumruk attığında çığlık atıyorum. Kendimi bir sonraki darbeye hazırlarken tüm vücudum geriliyor ve acım daha da artıyor.

"Bana bak Lacey."

Kocam olması gereken ama Kian sayesinde artık asla olamayacak olan adama, saldırganıma doğru güçsüzce dönerken gözlerimden yaşlar boşanıyor.

Baron, başını bağlayan jelden düşen kirli-sarı saç tellerini düzeltiyor. Keçi sakalının bıyıklarının ucunda, kelimenin tam anlamıyla ağzı köpürdüğü için nem var. Derin bir nefes alıyor ve başını sallıyor.

"Bunu yapmak zorunda kalmamalıydım ama arkadaşlarımdan önünde beni sorgulayarak bunu kendin yaptın. Beni bir daha asla böyle utandırmayacaksın. Anlıyor musun? Bu yüksek ve kudretli prenses Kırmızı Kamelya saçmalığı benimle sona eriyor."

Refleks olarak bir kez başımı sallıyorum. Belimden hala ağırlar yayılıyor ve doğru düşünebilmek için derin nefes almak zorunda kalıyorum. Bana tekrar vurmasını engellemek için her şeyi kabul etmeye hazırım.

"Cevap ver!" diye bağırıyor ve tükürüğü yüzüme gelince irkilmeme neden oluyor.

"Seni utandırmayacağım."

"Güzel. Son zamanlarda senden daha azı için daha çok masum kadın öldürttüm."

"Sen... Rouge'daki kadın? O sen miydin?"

Bir kahkaha atıyor. "Komik değil mi? Geriye dönüp baktığımda, sana vur emri vermem aptalcaydı ama meydan okuman beni öfkeyle düşüncesizce davranmaya itti. Şimdi rastgele bir kadın öldü ve hepsi senin suçun. Onun sen olması gerekiyordu, bu yüzden ertesi gün ruhsatı imzalamaya gelmedim. Annen uyuduğun için özür dilediğini söylediğinde şoku düşünsene. Yine de korumalarımın beceriksizliği için Tanrı'ya şükürler olsun, çünkü beni çok kısa görüşlü bir hata yapmaktan kurtardılar. Seni öldürmek *her şeyi* mahvedebilirdi, Keeper olma şansımdan bahsetmiyorum bile. Şimdi bana telefonunu ver. Küçük arkadaşlarına nişanımı nasıl disipline ettiğim hakkında yalanlar söylemene ihtiyacım yok."

Parmaklarıyla dediğini yapmamı işaret ediyor. İtaatsizlik edemeyecek kadar sersemlemiş bir halde cebimden çıkarıp ona uzatıyorum. Ama cebine koyarken, neredeyse acının kendisinden daha kötü bir anlayış ve korku beni sarsıyor.

"Ama... ama telefonum yanımda olmalı. Annemle nasıl konuşacağım?"

Roxy? Ya babam ararsa?"

"Çok kötü. Güzel, şımarık veletlerin bile davranışlarının sonuçları olduğunu öğreneceksin. Evlendikten sonra geri alabilirsin. Prova yemeği için elbiseni çoktan ayarlamışsındır umarım?"

"Evet," diyorum sıkılmış dişlerimin arasından, umarım bunların hiçbirini gerçekten yapmak zorunda kalmam.

"Mükemmel. Kongre üyelerinin yanı sıra Kuzeydoğu'dan bazı bağlantılarım da katılacak. En iyi şekilde davranman gerekecek. İş anlaşmaları bu evliliğe bağlı. Eğer dağılırlarsa, hepimiz için büyük sonuçları olur. Ama her şey yolunda gider ve birlik olursak, bu adamlar gelecek yıl Nevada'da Senato'ya adaylığımı koyduğumda benim arkama geçebilirler."

Kulaklarım . "Nevada mı? Ama sen New York'lusun."

"Elbette. Ama burada bir ikametgahım var. Sadece evrak işleri ve doğru dirsekleri sürtme meselesi. Sonra babanın davasını hızlandıracağımdan ve onun için tanıklık edeceğimden emin olabilirsin. Köşesinde bir senatörün olması baban için daha iyi görünecek. Ama tüm bunlar sadece ben kazanırsam ve sen de baştan sona pitoresk bir senatör eşi olursan gerçekleşir."

"Ama... ama bu sonsuza kadar sürer. Babam zaten çok uzun süredir hapiste ve yargıç duruşmasına kadar çıkmasına izin vermiyor. Serbest bırakılması gerekiyor."

"O halde bu kampanyaya nasıl faydalı olabileceğinizi düşünmeniz gerekecek. Ve şunu bilin..." Alanıma doğru eğiliyor, daha sıkı kıvrılmamı ve acı içinde tıslamamak için dilimi ısırمامı sağlıyor. "Eğer bu işi benim için herhangi bir şekilde berbat edersen, babanın çürümesine izin veririm. Babana iftira atılmış olabilir" -bu itiraf karşısında gözlerim büyüyor- "ama ben sana söylediğimde çenenin kapatıp bacaklarını açmazsan, kimse onun masum olup olmadığını öğrenemeyecek."

Diğer eli iç uyluğuma sürtünüyor ve ürperiyorum. Kıkırdarken gülümsemesinden kötülük sızıyor.

"Benim küçük bakire Kırmızı Kamelya sürtüğüm şimdiden beni arzuluyor mu? Sen , değil mi?"

"Elbette," diye cevap veriyorum otomatik olarak, hayatım tehlikede. Ama gözleri kısılıyor.

"Düşündüm de, neden henüz kontrol etmediğimi bilmiyorum.
Belki de-"

"Geldik efendim," diye şoförün sesi dahili telefondan taşıyor ve beni kurtarıyor.

Baron küfreder ve başını sallar. "O zaman başka zaman. Belki yarın akşam prova yemeğinden sonra. Düğün gününe yeterince yakın. Bugün ilgilenmem gereken bir işim olduğu için şanslısın."

Gerçekten öyleyim.

Baron'un eli kalçamı bırakıp yanından çıkar çıkmaz bacaklarımı kapatıyorum. Ben hazır olmadan kapım açılıyor ve Monroe elini uzattığında, kendimi korumak için elini tutuyorum, nemli avucu benimkini sardığında safrayı geri yutuyorum.

Koltuğumdan yavaşça kalktıktan sonra Monroe'nun yanında duruyorum. Limuzinde aval aval bakan insanlara sıcak bir şekilde gülümsüyor ve bana doğru eğiliyor, kolu sırtıma sarılmış ve parmakları belimde küçük hançerler gibi.

"Öp beni, Lacey. Onlara iyi bir gösteri yap. Babanın hayatı buna bağlı. Seninki de öyle."

Sanki otomatik pilotta gibi, dudaklarımı onun dudaklarına bastırmak için ayak parmaklarımın üzerinde yükseliyorum. Beni daha yakına çekiyor ama neyse ki çatallı dili ağzında kalıyor. Sonunda beni bıraktığında, lanet bir ünlü gibi kalabalığa el sallıyor, egosu, şüphesiz fotoğraf çeken ve video kaydeden telefonlar tarafından daha da kötüleştirildi.

Sonunda beni korumalarına teslim edene kadar nefesim göğsümde düğümleniyor. O limuzine geri dönene kadar havam boşalmıyor. Helyum kaçtıkça uçmaya çalışan ipte asılı bir balon gibiyim ama hâlâ Baron Suites'in içinde bana eşlik eden üç korumaya bağlıyım.

Baron'un fiziksel ve sözlü darbelerinin ardından nefes almaya konsantre olurken, birinci kattaki kumarhanenin parlak ışıkları bir bulanıklık içinde süzülüyor. Yıldızlı kafesime yaklaştığım her adımda kafamın içinde bir korku filmi gibi tekrar tekrar oynuyorlar.

Babamın hatırı için buna daha ne kadar katlanabilirim bilmiyorum ama Baron bunu öğrenmeden önce beni bu ıstıraptan kurtarabilir.

Sahne 27

ACE YÜKSEK

Kian

W Dün Monroe'nun yarın akşam karımla evleneceğini dünyaya duyurması, anda onu boğarak öldürmek istememe neden oldu. Yapamadım.

Kendimi limuzinlerinin peşinden gitmekten alıkoydum ve şoförün hızlı çıkışı beni aptalca bir şey yapmaktan alıkoyan tek şeydi. Yine de planım bu gece cevap vermezse, Garde, Gardiyan ya da bu lanet olası şehirdeki herhangi biri umurumda değil. Başka biriyle nikâh masasına oturmadan önce karımı geri çalacağım.

Monroe otelinin önünde Lacey'le o lanet numarayı yaptığından beri kumar oynuyor, içki içiyor, sarkıntılık ediyor ve çene çalıyor. Yeni bir cep telefonu aldığımdan beri mesaj atıp aramama rağmen Lacey'den haber alamadım ve bu beni deli ediyor. Ancak geçtiğimiz iki hafta boyunca Baron Suites'te kurduğum bağlantılar, dün Fil Odası'na tek başına güvenli bir şekilde bırakıldığını doğruladı. Bu beni yetmiyor ama bu gece onu görene kadar idare etmek zorunda.

Üç dakika önce Lorenzo, Merek'in benim için ayarladığı yeni cep telefonuna mesaj atarak Monroe'nun ailemin kumarhanesinde para kaybettiğini bildirdi. O piçin şu anda ailemin işinde olması beni kızdırıyor, ama eğer buradaysa, o zaman bu

Adamlarımın pozisyon alabileceği ve Lacey'nin hâlâ güvende olduğu anlamına geliyor. Çalışanlarıma, ben hızla buraya gelirken onu mümkün olduğunca uzun süre oyalamalarını söyledim.

Kumarhane, her makinede kazananların ve kaybedenlerin tezahüratları ve bağırışlarıyla çalkalanıyor. Masalar da aynı şekilde etkileyici, turistler kumar oynarken "ooh" ve "aah" sesleriyle dolu. Yüksek silindirli odaya geldiğimde, nöbet tutan Lorenzo'ya başımla selam veriyorum. Kendi alanını değerlendirmeye geri dönmeden önce cevap olarak çenesini sallıyor. Tetikte oluşu çarpan kalbimi bir an için yatıştırıyor ve odaya başladığımdan daha az endişeyle girip avımı çabucak tespit ediyorum.

Monroe'nun kucağında kumarhane katından bir dansçı var. Bu şerefsizi eğlendirmek için yaptığı fedakarlıktan dolayı bu gece bahşişlerini üçe katlamam gerekecek.

Diğer iki oyuncu arasındaki hesaplaşmada elini masaya gösterir. Görünüşe göre bir kez olsun kazanmıştır ve cılız potu alır, böbürlenirken fişleri koltuğuna doğru yuvarlar. Yüzündeki kibirli neşe, oyuncular ayağa kalkıp kartlarını masaya fırlatarak onu ve oyunu geride bıraktıklarında hızla dağılır.

"ama! Bir tane daha!"

"Getirdiğim fiş destesini masaya koyup Monroe'nun yanındaki boş koltuğa kaydım ve kör bahsimi oynamak için ortaya bin dolarlık fiş attım.

Krupiye desteyi karıştırmaya başlarken Monroe iki kere düşünür.

"Kian McKennon, seni burada görmeyi beklemiyordum."

"Burası ailemin kumarhanesi, Monroe. Yoksa unuttun mu?"

Diğer masalardan herhangi birine bakan biri sırtışıının başka bir oyuncunun sinirini bozmakla ilgili olduğunu düşünebilir ama bu numara beni onun burnunu kırma yenik düşmekten alıkoyan tek şey.

Monroe'nun kızarmış yanakları morarır. Kucağındaki dansçı saçlarını geriye doğru taramaya çalışıyor ama Monroe dansçının elini itiyor.

"Çekil üstümden," diye homurdanıyor ve emrine itaat edemediğini onu karşımdaki tarafa fırlatıyor. Aceleyle odadan çıkıyor ama o gittiğinde benim tüylerim hâlâ diken diken.

"Kendine dikkat et Monroe," diye uyarıyorum. "O bir McKennon çalışanı. Seni dışarı atmak zorunda kalmak istemiyorum. Eğer basın bir kumarhane dansçısına neredeyse saldırdığını öğrenirse, bu senin siyasi hedeflerin için kötü olur. Ve tutuklanman bu akşam gerçekleşeceğini duyduğum prova yemeğini mahveder."

"Ah... birileri kendini dışlanmış mı hissediyor? Partime davet edilmek ister misin, Kian?" Homurdanıyor.

Alaycı ses tonunu duymazdan gelerek omuz silkiyorum. "Hayır, pek bir şey kaçıracağımı sanmıyorum."

İşten çıkarılmama kaşlarını çatıyor ve kör bahis için ortaya iki fiş koymadan önce endişemi el sallıyor.

"O zaman bir striptizciyi neden bu kadar büyüttüğünüzü anlamıyorum," diye homurdandı. "Aslında polisi aramayacaksınız ve bugünlerde politikacılar her zaman pantolonları aşağıdayken yakalanıyor. Biraz para ve el sıkışmanın düzeltmeyeceği bir şey değil."

Aradan tam yirmi dört saat geçmesine rağmen ayinde giydiği takım elbisenin yakalarını düzeltiyor. Bu kasabada istediğiniz her şeyi istediğiniz saatte bulabilirsiniz. Kadınlar, uyuşturucu, içki... Kahrolası pencereler dışında her şey. Görünüşe göre Monroe bütün gece boyunca ilk üçüne katılmış ve sonuncusu zamanın nasıl geçtiğini anlamamasına neden olmuş. Dışarıda güneş parlıyor ama burada bunu anlayamazsınız. Monroe'nun vahşi ve kan çanağına dönmüş gözlerine bakılırsa, o kesinlikle bilmiyor.

"Bu arada, buranın ailenizin işletmesi olduğunu biliyordum. Dışarıda bir fahişeyi beceriyorsundur diye düşündüm."

"Hayır, Monroe." Dişlerimi emiyorum ve başımı sallıyorum. Önüme iki kâğıt geliyor ve kâğıtları kaldırıp pota daha fazla fiş atmadan önce onlara bakıyorum. "Bu *senin* yapacağın bir şeye benziyor. Benim değil."

"Ben *Baron*," diye tıslıyor Monroe ve aynı miktarı pota ekliyor. "Babam öldü, bu da unvanı ve saygıyı adil şekilde alacağım anlamına geliyor."

"Adil ve dürüst..." Yüzüm düşünceli bir şekilde buruşuyor. "Babanın ölüm koşulları düşünüldüğünde ilginç bir kelime seçimi. Bu oyunda yeni olduğunu biliyorum Monroe, ama saygı sadece

bir varisi güvence altına aldıktan sonra verilir. Garde, özünde aileye bireylerden daha fazla değer verir."

Dağıtıcı elindeki en üstteki kartı atıyor ve ardından üç kartı açık olarak masaya koyuyor. Monroe'nun gözlerini masaya dikmesini izlerken yüz ifademi belli etmemeye dikkat ediyorum.

"Lacey O'Shea ile evlenir evlenmez bunu güvence altına almakta hiçbir sorun olmayacak. Onu bakire amcığı çiğ olana kadar sikmeyi planlıyorum-" Nefesi kesiliyor ve elini ağzına götürüyor. Abartılı bir ses tonuyla sorarken keçi sakalını bir gülümseme kaldırıyor. "Oops, bu hassas bir konu mu? Biliyorsun, seninle evlenmesi gerektiğinden beri? Ben bu oyunda çok yeniyim. Unutmuşum."

Fişleri dağıtıcıya doğru atarken kıkırdıyor.

Parmak eklemlerim yumruk haline gelirken patlıyor. Konuşabildiğimden beri bu oyunu oynuyorum ve poker suratımı geliştirdim, ancak bu sayısız saatlik pratik, içimde biriken öfkeyi zar zor zapt ediyor.

Bunun yerine, alıştırılmış bir gülümsemeyle yalan söyleyip bahse giriyorum. "Anlaşmalarına sadık kalmayan bir aileyle işimiz olmaz."

"Evet doğru," diye alay ediyor Monroe. "Böyle bir kış parçasına vurmadığın için pişmanlık duymadan bırakamazsın."

Yedinci ve sekizinci grevler.

Daha önce görmek zorunda kaldığım küçük gösteri de dahil olmak üzere, Monroe ona tüm günahlarını ödetmemden hoşlanmayacak.

Dağıtıcı dördüncü kartı koymadan önce bir kart daha yakar.

Sikeyim.

Bu oyunu kolayca kazanmamın imkanı yok ama kafasına girersem yine de kazanabilirim.

"Biliyorsun..." Ortaya bir deste koydum ve bahsi yükselterek güçlü bir elim varmış gibi davrandım. "Özenti bir politikacı için üniversitede birinci sınıf öğrencisi gibi konuşuyorsun. Nişanlıydık. Sonra nişanlanmadık. Şimdi onunla evleniyorsun. Aman önemli. Söyleyecek başka bir şey yok."

Monroe kaşlarını çatıyor ve ikimiz de dağıtıcının son ortak kartı ortaya atmadan önce en üstteki kartı atmasını izliyoruz. Koltuğunda kıpırdanıyor ve keçi sakalında bir gülümseme başlangıcının seğirdiğine yemin edebilirim.

"Herhangi biriniz bu anlaşmadan nasıl sıyrılabileceğinizi düşündünüz anlamıyorum. Bir O'Shea ile evlenen bir McKennon?" diye kahkaha atıyor.

"Bu da ne demek oluyor?"

Monroe'nun gururu, vücudundaki içki ve uyuşturucuyla karışarak dudaklarını gevşetiyor. "Garde, hüküm süren iki ailenin birleşmesine asla izin vermez. Şu anda, geri kalanımız arasında bir güç görünümü var. Eğer onu birleştirirseniz, sizin yönetiminiz altında sadece tebaa oluruz. Bunu durdurmak için bir şeyler yapmaları ve O'Shea'ların hadlerini aştıkları için cezalandırılmaları gerekiyordu."

Gözlerim kısıldı. Sadece birkaç oyuncunun O'Shea'ya karşı olduğunu düşünmüştüm ama...

"Ailelerin babamla yaptıkları evlilik anlaşmasına karşı olduklarını mı söylüyorsunuz?"

Monroe başını sallıyor ve cevap vermek için ağzını açıyor ama söyleyeceği şey dilinin ucuna takılıyor.

"Artık bunların hiçbir önemi yok."

Kahretsin, henüz yeterince sarhoş değil. Saçmalamasına izin verip tekrar hata yapmasını umacağım.

"Yine de ucuz atlattın. O'Shea kızının evde eğitilmesi gerekiyor."

Dokuz.

Cebimdeki fişe uzanıyorum ama parmaklarım boş ipek dikişiyle buluştuğunda onu Lacey'ye verdiğimi çok geç hatırlıyorum. Çenem sıkılıyor ve kendimi toparlamak için burnumdan derin nefes alıyorum. Umarım Monroe kendisi için neyin iyi olduğunu bilir ve ben kendimi kaybedip suratının ortasına yumruğu indirmeden önce çenesini kapatır.

"O'Shea belli ki benim yerime seni istemiş," diye karşı çıkıyorum. "Yani ateşli bir kızla sahip olacaksın. Eğer onunla başa çıkamazsan, bu senin suçun."

"Onunla başa çıkabilirim," diye tıslıyor. "O sadece bir rahim. Görevini tamamladıktan sonra ona ne olacağı umurumda değil. Benim istediğim Koruyucu olmak."

Bu söze sinirlendim. "Önce Charlie'nin nalları dikmesi lazım. O giderse, iş açık demektir."

Monroe'nun kıkırdaması mideme bir korku çukuru kazıyor. "Küçük organizasyonumuz ne kadar namuslu olursa olsun, ideallerini korumak için hâlâ parmaklıklar ardındaki bir adama güveniyor olmamız inanılmaz. Kim böyle bir şey ister ki? Gardiyan sırlarımızı güvende tutuyor ama onlarla birlikte özgürlüğümüzü de elimizden alıyor. Kabul edelim ki, güzel kadınlar, para ve güç elde ediyoruz ve bazıları için buna değer olsa da, önemli olan hepsini elde etmek. Gardiyan'ın kızıyla evlilik anlaşması yapmanın en iyi yanı da bu. Ve benim durumumda, Lacey ile evlendikten sonra bunları elde etmek için çok beklemem gerekmeyecek."

Kaşlarım hafifçe kalkıyor ama sarhoş adamın bunu anlayabileceğinden şüpheliyim. "Azrail'le bir ilişkin mi var o zaman?"

Tekrar kıkırdıyor. "Hapisteki yarıdakçılardan birini tanıyorum ve O'Shea'yı ele geçirmek için can atıyor diyelim."

Saatim bileğimde vızıldıyor. Beklediğim kısa mesajın ekranımdaki başparmak işaretini görmek için aşağı bakıyorum.

"Lanet telefonlar. Dur tahmin edeyim. Birçok fetihlerinden biri mi?"

"Onun gibi bir şey," diye mırıldanıyorum ve Merek'e mesaj atmak için cep telefonumu çıkarıyorum.

. Bu gece prova sırasında.

"Kadınlar sürekli mesaj atıp aramaları yüzünden çok sinir bozucu oluyorlar. Muñoz denen kız dün Lacey'e durmadan mesaj attı. Kapatmak zorunda kaldım."

Kaşlarım çatıldı. "Kapatmak zorunda mıydın?"

Bu yüzden mi mesajlarıma cevap vermiyor?

Ofluyor. "Orospu her zaman telefonuyla konuşuyor. Kilisede hava atmaya çalışınca elinden aldım. Zaten tek yapması gereken prova yemeğine gelmek. Bunun için telefonuna ihtiyacı yok. Yine de disipline edilmesi zor biri olacak, şimdiden söyleyebilirim."

Söyledikleri nihayet yerine oturduğunda kalbim göğsümde gümbür gümbür atıyor.

Beni Roxana sandı... *Lanet*, bu çok yakındı.

"Mirasımı aldığımda ve Bekçi olduğumda, kendine çeki düzen verse iyi olur. Sevdiği herkese şantaj yapacak sırlarım olacak.

yapmaz. Ona istediğimi yaptırmanın tek yolunun bu olduğunu kanıtladı."

Sonunda elini çevirdi ve bana en başta bir oyun oynadığımı hatırlattı. Cevapları bulmaya çalışırken kendimi çok kaptırmıştım ve şimdi bu piçin yüzünde kendini beğenmiş bir sırıtma var.

"Sinek ası... ve tahtadaki kızla eşleşecek bir maça kızı," der krupiye.

Bir çift, hesaplaşmada kazanmayı garantileyen bir el sayılmaz ama benimkinden daha iyi değil. Sarhoş saçmalıklarıyla onu okumak zordu ama sonunda işe yaradı.

"Siz O'Shea'lar ve McKennon'lar Garde'in sistemini kandırabileceğinizi sandınız," diye alay ediyor Monroe. "Ama ben Gardiyan olduğumda her şeye sahip olacağım ve siz McKennonlar *bana* hesap vermek zorunda kalacaksınız."

"Gördün mü, işte burada yanılıyorsun." Kupa asımı ve karo kızımı kılıç tarafına yatırdım.

"Beraberlik," diye anons ediyor krupiye. "İkiniz arasında bir pot."

"Hepsini istemiyorum, Monroe. Gözüm hep *tek bir* ödülün üzerinde." Parmaklarım oyunumuzu beraberliğe çeviren vezir ve as kombinasyonumu sıyrıyor ve onun sinirli kaşlarıyla karşılaşıyorum. "Ben tek bir kişiye hesap veririm ve o da kesinlikle sen değilsin."

Kazancımın yarısını krupiyeye uzatıyorum ve ona başımı sallıyorum. "Bunları katta çalışan diğerlerine dağıtın."

Monroe öfkeden mosmor oldu.

"Rövanş!" diye bağılıyor ama ben çoktan gitmiştim.

"Gitmen gereken bir prova yemeği yok mu?" Omzumun üzerinden sesleniyorum. "Gitmeden önce temizlen. Berbat kokuyorsun."

"Gününü ve saatini söyle! Rövanşımı alacağım."

Başımı sallıyorum, ona bakmaya cesaret edemiyorum. Eğer bakarsam, onu burada, kendi kumarhanemde öldürmememin hiçbir yolu yok. Sadece çok fazla irade gücüm var.

"Kendi evimde rövanş yapmam, Monroe. Öyle ya da böyle, McKennon'lar her zaman kazanır."

Sahne 28

DAHA ÇOK GÜLÜMSEMELİSİN.

Lacey

"S "Montmartre Otelinin birinci katından Rouge'un kumarhane girişine doğru yürürken Baron kulağıma tıslıyor.

Kolonya, parfüm ve içki kokan ben değilim ama bu konuda sana zorluk çıkardığımı da görmüyorsun.

Kelimeler dilimin ucuna kadar geliyor ama dün beni süitlere telefonsuz bıraktığından beri düşünmek için çok zamanım oldu.

Bu adam beni öldürmeye çalıştı -ve başka bir kadını öldürdü- çünkü bekarlığa veda partimle onun gururunu incittim. Bu noktada, beni sadece süitine hapsettiği için kendimi şanslı sayıyorum. Babama yardım etmek için elimden gelen her şeyi yapmak istiyorum ama şimdi kendi hayatım da tehdit altında olduğu için kararlılığım zayıflıyor. Ne kadar bencilce olsun, eğer Kian çabucak iyileşmezse.

Bu düşünce siyah maskeli balo maskemi eldivenli parmaklarımla sıkımda neden oluyor. Korkuma rağmen, ipek kumaşın altına oldukça sade alyansımı takmayı ihmal etmedim. Yüzüğü takmak büyük bir risk ama son yirmi dört saattir yalnız, korkmuş ve incinmiş olmanın ardından bu küçük sırrı takmakta güç buldum.

Görünüşe çok fazla, çünkü yanlışlıkla ince kayışı maskemden koparıyorum.

Oops. Sanırım artık onu giymeyeceğim.

"*Dedim ki... dur... kıpırdanma.*" Baron da maske takmıyor ve bana olan kızgınlığı yüzünden okunuyor.

Beni siyah trençkotumun kolundan tutup kolumu dirseğinin kıvrımından geçiriyor ve topuklarımdan birini halıya sıkıştıran bir sarsıntıyla. Ayağım takılıyor ve dik durmak için kolunu tutuyorum. Ani hareket vücudumun sol tarafında zonklayıcı bir ağrıya yol açıyor ve acıyı bastırmak için dişlerimi sıkıyorum.

Tanrıya şükür ki bu kıpkırmızı, pırlanta işlemeli prenses çizgisindeki elbisenin altına boğucu derecede sıkı bir korse giymemeye karar verdim. Korsesiz, arkadaki bağcıklı muhafaza daha açık ve çapraz kurdelelerin yerlerde çıplak teni gösteriyor. Kürek kemiklerimin hemen altından başlayıp popomun hemen üzerinde birleşiyorlar, ancak sol alt tarafımda oluşan kötü mor çürüğü örtmeye yetecek kadar kumaş var. Olmasaydı bile, çelik kemiklerin arasından nefes almaya çalışırken hayatta kalamazdım.

Kendimi toparladıktan sonra kıpırdanmayı bırakıyorum ve kolumu onun koluna doluyorum ama *onun* daha da kötüleştirdiği gergin bir alışkanlık için özür dilemeyi reddediyorum.

Kian beni kurtarmasaydı hayatımın geri kalanı böyle olurdu. Kanlı ve çürük kayıpların ortasında görünmez isyanlar. Kian'ın bana *asla* davranmayacağından hiç şüphem yok. Şu anda beni rahatlatan tek düşünce, yakında tekrar onunla birlikte bilmek.

"Bu öğleden sonra babanla konuştum."

Baron'un anonsu beni neredeyse olduğum yerde durduracaktı ama o hiç duraksamadan beni ileriye doğru sürükledi.

"Yaptın mı?" Sesimdeki gıcırtya engel olamıyorum. "Haftalardır ondan haber almadım."

". Revirdeydi."

Monroe haberi, Vegas'ta "yine güneşli bir gün" olacağını bildiren bir hava durumu sunucusu kadar soğukkanlı bir şekilde veriyor.

"Revir mi?" Dehşet midemi kazıyor. "Babam neden revirdeydi? Hasta mıydı? O iyi mi?"

"Şimdi öyle. Tabii ki saldırılardan sonra durum değişti."

"Saldırılar mı? Ne saldırısı?" Sesim neredeyse tanınmaz haldeydi. Annemin bana sessiz, ağırbaşlı, Garde bir kadın olmam konusunda öğrettiği her ders pencereden dışarı fırladı.

"Bilmiyor muydun?" Kaşlarını çatarken başını hafifçe yana eğiyor. "Birkaç hafta önce saldırıya uğradı."

"Birkaç *hafta* önce mi? Ama... ama iyi olduğunu söyledi!"

Kian onu görmüş. İyi olduğunu söyledi. Kian neden bana yalan söylesin ki?

Yoksa Monroe bana yalan mı söylüyor?

Baron bana kaşlarını çattı. "Babanın iyi olduğunu kim söyledi? Onunla konuşmadığınızı sanıyordum."

Düşüncelerimi çalışırken ağzım bir açılıp bir kapanıyor. Yıllar süren Garde "eğitiminin" sonunda tekrar devreye girip kolay bir yalan söylediği için minnettarım.

"Ben, ... Yani, restoranda telefonda konuştuğumuzda sesi iyi geliyordu."

Bu işin aslını öğrenmeliyim. Babamı hapisten çıkarmam için Kian'a çok güvendim ama başından beri benimle oynuyor muydu?

"Ah, şey, babanız tam bir sanatçı ve o gece sizin için bir gösteri yaptı, ölümden döndüğü halde sizi bir sorun olmadığına inandırdı. Aslında iki kez. Bir kez Rouge'daki küçük gösterinizden önce..." Telefonunu çıkarmak için durur. "Ve bir kez sonra. İki saldırı, biri diğerinin hemen ardından, tam hücresinde. Sanki biri emir vermiş gibi. Bak. Senin için bir resmim bile var."

Telefonunu çeviriyor ve vücudumdaki her hücre donuyor. Babam bir hastane yatağında yatarken ekranı dolduruyor. Her iki gözü de şişmiş, kafasına sargı bezi sarılmış ve serum bağlanmış bir hasta önlüğü içinde neredeyse tanınmaz halde.

Nefesim ciğerlerimde acıyor. "Monroe... sen... sen...."

Kelimeleri çıkaramıyorum ve Monroe sırtıma ve mideme olduğu gibi göğsüme de fiziksel bir darbe indirmiş gibi göğsüm ağrımaya başlıyor.

"Babanın saldırısıyla bir ilgim olup *olmadığını* mı sorguluyorsun?"

Boğazıma kaçmak üzere olan safrayla cevap vermemin imkânı yok. Tek yapabildiğim küçük bir baş sallama.

"O zaman cevabım evet." Gülümsüyor ve bizi bir grup turistin etrafından dolaştırıyor.

"Ama... Ben... Ben anlamıyorum. Evlenmemiz gerekiyordu."

"Evlenecek miydik?" Kaşı kalktı ve ben de kendimi kontrol altına aldım.

"Öyle. Öyleyiz ama siz sanki durum böyle değilmiş gibi konuşuyorsunuz. Eğer babam hapisanede ölürse-"

"Ne olacak? Ne olacak Lacey? Sen biliyor musun? Çünkü küstahlık edip bilmiyormuş gibi davranıyorsun, o yüzden hafızanı tazeleyeyim. Eğer biz evlenmeden önce hapiste ölürse, artık benim için iyi değilsin." Söylediği şey korkunç ama devam ederken yüzünde beliren gülümseme iliklerime kadar ürpertiyor beni: "Artık Garde'ın şımarık prensesi olmayacaksın. Bekçi pozisyonu kapışmaya açılacak ve senin adın da anneninkiyle birlikte doğrama tahtasında olacak. Ailenin reisi olmadan ve evlenme ihtimaliniz de yokken, senin ve annenin günleri sayılı. Geri kalanımız için, baban da gittiğine göre, ölü halin diri halinden daha değerli."

Bunların çoğu doğru olabilirdi... eğer Kian'la evli olmasaydım. Kocamın kim olduğunu bilselerdi kimse soyumu kurutmaya cesaret edemezdi.

Eğer bilselerdi.

Bu bilgiyi nasıl kullanacağımdan henüz emin değilim. Bu, doğru zamanda oynanması gereken bir kart. Başımı sallıyorum ve karşılığında Monroe'dan bir şeyler duymayı umarak sırlarımı biraz daha saklıyorum.

"Babam ölürse, düzen olur. Bu zaman alacaktır. yeni bir Gardiyan atayın. O zaman ne olacak?"

"Bu detaylar hakkında endişelenmemize gerek olmaması iyi, değil mi? Çünkü yaralı hala hayatta, bu da ikinizin de kafasına asmak için çok fazla hareket alanım olduğu anlamına geliyor. Babanla bugün bunu konuştuk aslında. En azından biz evlenene kadar onun korumasını geri getirdim. Ben tanıklık ettiğim sürece, o da artık ölüm cezasıyla karşı karşıya kalmayacak."

"Ölüm cezası mı?"

"Oh," diyerek yoldan geçen başka birini atlatıyor ve kolunu dolayarak beni yönlendiriyor. "Gördüğüm kadarıyla Bekçimiz kendisinden birçok sır saklıyormuş."

kendi kızı. Endişelenme, Lacey. Eğer çizgiyi aşarsan, tek yapmam gerekenin bir telefon etmek olduğunu unutma. Evlendiğimizde, iyi bir Garde kadını olarak onun ne kadar süre zarar görmeden kalacağını belirlememe yardımcı . Kulağa adil geliyor mu, karıcığım?"

Monroe'nun bu kelimeyi söylediğini duymak beni ürpertiyor. Kian ile kulağa kurtuluş gibi geliyor ama Monroe ile cehennemin ağzının açıldığını hissedebiliyorum.

Rouge'un girişine yaklaşırken zihnim saniyede milyonlarca kilometre hızla , bir sonraki oyunu anlamaya çalışıyorum. , az önce patlattığı bombayı düşünmek istiyorum ama Monroe bana düşünecek zaman vermiyor.

"Cevap ver bana," diye tıslıyor. "Evet. Kulağa adil geliyor."

"Bir anlaşılmaya varabildiğimize sevindim."

Hızlandığında tekrar tökezliyorum ve acı içinde inliyorum.

"Beceriksiz sarhoş," diye mırıldanıyor nefesinin altında, trajik bir şekilde ayık olmama rağmen.

Hemen önümüzde bir Montmartre görevlisi kalın kırmızı bir perdeyle çerçevelenmiş devasa bir siyah meşe kapıyı açıyor. Burası Rouge'un ikinci girişi ve Monroe beni de sürükleyerek bizi oraya yönlendiriyor.

Yarım yamalak planım suya düşüyor ama Rouge'a girdiğimizde annemin yirmi dört saatte yaptığı işe hâlâ hayranım.

Tek bir mekânda tamamen farklı iki parti varmış gibi hissettiriyor. Yüzlerce davetlinin Rouge'un kumarhane girişine yakın bir yerde kaynaştığı özenle hazırlanmış ziyafetin havasını ortam aydınlatması belirliyor. Kulüp girişine yaklaştıkça sahnenin parlak ışıkları önündeki dans pistini karartıyor. Bir müzik grubu çalışıyor ve pistte şimdiden o kadar çok insan var ki, şu anda onlara katılıp gölgelerin arasına karışabilirim. Annem bu anonimliği benim için özgürlüğümün son gecesinde stres atabileyim diye mi planladı? Eğer öyleyse, bu bana verdiği en güzel hediye olabilir.

Kumarhane tarafında, garsonlar *ordövrleri* taşıırken uzun ziyafet masaları yiyeceklerle doludur. Eskiden sahnenin önünde bulunan yuvarlak masalar, salon boyunca uzanan yüksek masalarla değiştirildi. Akrobatlar kalabalığın arasına serpiştirilmiş

durur ve konuklar arasında gösteri yapar. Masa örtüleri, duvarlardaki perdeler ve sahte mumlar tekrar kıpkırmızı ve gümüş renklere bürünürken, gerçek yakutlar ve elmaslar da her yerde parıldıyor. Kian'ın Kırmızı Kamelya'nın kökeniyle ilgili mesajlarının ışığında, bu renklerin ve değerli taşların anne tarafımdan ailemin rengini temsil ettiğine şüphe olmadığını anlıyorum. Ama Tanrım, çok abartılı bir prova yemeği oldu. Maskeli balo temasında o kadar çok şey var ki neredeyse hiç tema yokmuş gibi hissettiriyor.

Monroe düğünümüzün parti boyutunu sonuna kadar götürmek istiyordu ve anneme defalarca bunun iki günlük bir olay olması gerektiğini söyledi. Bu yemekten önce bir "prova" bile yapmadık. O sadece kendi şerefine iki kat daha fazla konuşma fırsatı olmasını önemsiyordu. Ama anneme bunu yapmasını emrettiyse, düğünün ne kadar abartılı hayal bile edemiyorum.

... Bunu yapabilmemin imkanı yok.

Ama ya yapmazsam ve Kian gelmezse? O zaman babama ne olacak?

Grup şarkılarını bitiriyor, beni düşüncelerimden uzaklaştırıyor ve solistin sesi mikrofondan yükseliyor.

"Bayanlar ve baylar, geleceğin Bay ve Bayan Baron'u geldi. Onları alkışlayalım."

Tüm konuklar maskeli balo maskeleriyle girişe doğru dönerken midem çalkalanıyor. Bazıları güzel ve parlak, mücevherlerle süslenmiş ya da balo elbiseleri ve smokinleriyle uyumlu taç yaprağı benzeri tüylerle bezenmiş. Diğerleri iskeletlere ve palyaçolara benziyor ve birkaç tanesinden fazlası hıyarcıklı veba sırasında doktorları anımsatan ürkütücü gagalara sahip.

Kibar tezahüratlar ve alkışlar koptuğunda Monroe abartılı bir selam veriyor ve ben kaçma dürtüsüyle savaşıyorum. Tam bu düşünce aklıma gelmişken, bir garson sanki kaçma riskim olduğunu biliyormuş gibi çıkarmama yardım ediyor. Maskeli seyirciler arasında Kian'arıyorum ama görünürde yok.

Neden olsun ki? Bu bir O'Shea etkinliği ve McKennon'lardan nefret etmemiz gerekiyor. geceyi yalnız geçireceğimi düşününce kalp atışlarım hızlanıyor ve Baron alçak sesle fısıldayınca daha da kötüleşiyor.

"Dün yaptığın gibi bu gece de beni küçük düşürme. Etkilemem gereken destekçiler, kongre üyeleri ve potansiyel bağışçılar var. Bu tür etkinlikler Garde'in tarafsız bir zeminde bir araya gelmesini sağlayan az sayıdaki etkinlikten bazılarıdır ve bu fırsatı heba etmeyeceksin. Her zaman yanımda duracak, sessiz kalacak ve aşık bir kadın olacaksın. Anladın mı?"

Ben aşık bir kadıyım.

düşünce ben daha tam olarak algılayamadan aklımdan geçiyor. Ancak Kian'ın arsız sırtışı düşüncelerimde parladığında kelimelerin ne anlama geldiğini anlıyorum.

"Lacey... cevap ver bana. Babanın hayatı tehlikede." Monroe kolumu sıkıyor ve ben irkilmemi engelliyorum.

"Evet. Anladım. Aşık bir kadın. Kesinlikle öyle olabilirim."

Ama aşık olamam... Adamı çok az tanıyorum, değil mi? O sanal bir yabancı, ailemin düşmanı ve bu yeraltı suç dünyasında bir playboy. Bana sahip olabileceğini ve beni kafese tıkabileceğini düşünen başka bir adam.

Ama Baron'un elinde yaşadığım her şey tam da annemin beni hayatın nasıl olacağı konusunda uyardığı şeydi. Ve bana Kian'la şimdiye kadar yaşadığım her şeyin bir peri masalı fantezisi olduğu öğretildi. Yine bana sarılma şekli o kadar gerçekçi geliyor ki, sadece onun varlığıyla bile bedenim sakinleşiyor...

Aman Tanrım... Kian McKennon'a aşık olabilirim.

Kalbim vahiy karşısında gümbür gümbür atıyor ama şu anda bunun üzerinde durmak tehlikeli. Hızla atan nabzımı görmezden gelmeye çalışıyorum ve yabancılara gülümsemeye, bu dar elbisenin içinde nefes almaya ve bundan kurtulmaya odaklanıyorum.

Konuklara gösterdiğim şovmenliğe konsantre olmama rağmen başım dönüyor, hâlâ Kian'ı görmeye çalışıyorum. Ama buradaysa bile onu bulamıyorum ve Rouge'un balo salonuna doğru ilerlediğimizde ilk gördüğüm kişi annem oluyor.

Maske takma zahmetine katlanmayan konuklardan biri de o. Çilek sarısı saçları benim rahat, hafifçe kıvrılmış yarı yukarı yarı aşağı tarzımdan çok farklı olarak yine sıkıca toplanmış. Uzun, siyah balo elbisesi abartısız ve babamın hapse girdiği günden beri yas siyahını rağmen, bu gece bir cenaze için giyinmiş gibi görünüyor.

Baron'un kiliseden sonra omuzlarını ovuşturmaya çalıştığı kongre üyelerinden biri onunla büyük el hareketleriyle konuşuyor ve söylediklerini dikkate alıyor gibi görünürken başını hafifçe sallıyor. Bir zamanlar kenara itilmiş, hayranlık duyulacak ve ağzını açar açmaz görmezden gelinecek güzel bir bibloydu. Ama şimdi ona bir bakın.

Babamın işlerini en az onun kadar, belki de ondan daha iyi yürütüyor. Monroe'nun ona hiç saygısı yok ama yaklaşık bir yıldır Garde irtibat görevlisi olarak göz önünde. Babam hapisten çıkınca sahne arkasını izlemeye geri mi dönecek? Yoksa parlamaya devam etmesine izin mi verecek? Hangi hayatı ister?

Kian'la hangi hayatı yaşayacağım?

Her şey bittiğinde -eğer biterse- beni bir kupa gibi kaideye mi koyacak? Ya da bir tanrıça gibi sunakta bana tapacak mı?

Yoksa bir kraliçe gibi yanımda hüküm sürmek mi?

Dudaklarımda bir gülümseme beliriyor çünkü cevabı zaten biliyorum.

O benim vahşi kupa asım, ben de onun karo kraliçesiyim. Yan yana hüküm süreceğimizden hiç şüphem yok.

Annem bize el sallayarak I Don't Know and Co. şirketinin CEO'su ve Who The Fuck Cares şirketinin kurucusu ile tanıştırtıyor. Baron ışıltıyor, ama başka bir pisliğin yüksek sosyeteye adım atması daha az ilgimi çekemezdi. Daha bir kelime konuştular ve ben barı aramaya başladım bile.

Annem beni Baron'un pençelerinden kurtardı. Beni kolayca bırakıyor, potansiyel bir destekçiye kur yapmakla o kadar meşgul ki benim için endişelenmiyor.

Ama annem endişeli görünüyor, çatık dudaklarının arasından fısıldıyor: "İyi misin? Neler oluyor? Bugün elbiseni bıraktığımda korumalar hiç yardımcı olmadı ve mesajlarımın hiçbirine cevap vermedin."

"Üzgünüm, şey..." Yalan söylemek istiyorum ama o ve babam beni bu karmaşanın içine sokmaya yardım ettiler. En azından bunun bana ne yaptığını görmeliler. "Baron telefonumu çaldı."

"Çok mu kullandın?" diye soruyor annem hayal kırıklığı içinde başını eğerek.

Çenem düştü.

"Sanki *bu* bir yetişkinin başka bir yetişkinin telefonunu çalması için bir neden mi?"

Annem en azından mahcup görünme nezaketini gösteriyor. Yumuşak fildişi teni doğal bir kızarıklığa bürünüyor ama haklı olduğumu bilse de vazgeçmiyor.

"Garde adamlarına karşı dikkatli olmalısın Lacey. Oldukça titizdirler. Baban-"

"Babamın saldırıya uğradığını biliyor muydun? Ve suçlu bulunursa ölüm cezası alabileceğini?"

Benimkiler gibi gözleri fal taşı gibi açılmıyor.

"Biliyordun," diye fısıldıyorum, göğsümde bir acı hissediyorum. "Neden bana söylemedin?"

Kimse benim tarafımda değil mi?

İç çekiyor. "Geçtiğimiz hafta sonu Rouge hakkında konuşmak için beni otomatik hattan aradı. Saldırıdan bahsettiğinde, o kadar da kötü olmadığını söyledi. Seni endişelendirmek istemedi, tatlım. Ve Baron'la işini yaptığın sürece ölüm cezası meselesi çok da önemli değil."

"O kadar *kötü* değil mi? *Önemli* bir şey değil mi? Monroe neredeyse öldüğünü söyledi anne.

Mahkum edilirse zaten ölebilir!"

"Şşş, şşş." Beni benden daha büyük bir çiçeğin buzdan heykelinin arkasına götürüyor. Ani hareket karşısında inlememek için dişlerimi tekrar sıkıyorum ve yemin ederim baskı altında çatladıklarını hissedebiliyorum. "Sesini alçalt. Tüm Garde'ın krallarının ne kadar savunmasız olduğunu duymasını mı istiyorsun?"

"Belki de bilmeliler," diye tıslıyorum ona. "O zaman tüm bu saçmalıkların arkasında kimin olduğunu bulabilirler ve ben de kurbanlık olmak zorunda kalmam."

Gözleri kısılıyor ve aramızdaki gerilim mağlup bir iç çekişe kadar yükseliyor.

"Özür dilerim, sadece size bildiğim en iyi şekilde yardımcı olmaya çalışıyorum. Annem bana hep iyiye odaklanmamı ve olumlu bir tutum sergilememi söylerdi. İkimiz de bunu yapalım mı? Pozitif kalırsak, her şey yoluna girecektir. Kimse her zaman mutsuz olamaz." Gülümsemesi kırılğan ve ben başımı sallarken parçalara ayrılıyor.

"Peki ya 'iyi'den daha fazlasına sahip olabilirsek? Bunu istemez miydiniz? Hepimiz işlemsel evliliklere odaklanmış durumdayız, peki ya aşk? Ve mutluluk?"

Annem homurdanıyor. "Kafanı bulutlardan çıkar Lacey. Baron aşk kadar iyi bir şey sağlayabilir. Onun güvencesi var. Baban bana bunu sağladı ve birlikte çok mutlu bir hayat yaşadık."

Başımı iki yana sallıyorum. "Kendini buna gerçekten ikna ettin, değil mi? Kocan şu anda *hapisteyken* bile mi?"

Dudakları inceldi. "Hoşuna gitse de gitmese de bu işin içinde sıkışıp kaldık Lacey. Çıkış yolu yok. Bunu anladığın anda hepimiz daha uzun süre hayatta kalacağız."

Kalın bir yudum boğazımı tıkıyor ve başımı sallıyorum.

"Ya 'yaşamaktan' daha fazlasını istiyorsam? Ya *yaşamak* istiyorsam?"

Elini uzatıyor ve soğuk eli yanağıma değmeden önce kaskatı kesiliyorum. Yüzümü incelerken alnı hafifçe kırışıyor.

"Geldiğini gördüm. İlkokuldan beri pirouet yapıyorsun ve hayatın boyunca mükemmel bir dengeye sahip oldun. Yıllarca dans etmek seni ayaklarının üzerinde hafifletmiş ama yine de seni ona doğru çektiğinde sert ve yavaştin."

Eli tenimden ayrılıyor. Üzerinden geçen hava avucundan daha sıcak.

"En azından senin güzel yüzüne dokunmuyor, değil mi? Hayattasın ve bazen elimize geçen en iyi şey budur. Bunun için şükret. Benim tavsiyem? Gecenin tadını çıkarmaya çalış. Sen ve Roxana biraz eğlenin diye dans pistinin ışıklarını ama Baron'u utandırmayın. Bu onun tek bir yerde olabildiğince çok bağlantı kurma gecesi. Bir bardak votka al. Soda olmasın. Hepimizin yaptığı gibi insanlara su olduğunu söyle. Gülümse. Mutlu nişanlı kadın rolünü oyna. Umarım bu ve dans etmek dindirmeye yardımcı olur."

"Kulağa mükemmel geliyor," diye mırıldanıyorum dişlerimi sıkarak.

"Unutmadan, bugün kilisedeydim ve mihraba ve üzerinde oturduğu masaya bir kez daha baktım. sunak biraz şatafatlı, değil mi? Belki de bir düğün için fazla?"

"Anne..." Abartılı prova yemeğini işaret etmek için elimi sallamadan önce yavaşça göz kırpıyorum. "*Bunun* 'çok fazla' olduğunu mu düşünüyorsun?"

Başını sallarken alaycılığımı anlamamış gibi görünüyor. "Sence onu yan sunağa taşımama izin verirler mi? Ya da komünyon masasını ek odalardan birine taşımama?"

"Bilmiyorum anne, umurumda da değil." Havayı ona doğru savuruyorum ve topuklarımın üzerinde dönerek o kutsanmış bar her neresiyse oraya doğru ilerliyorum.

Annem bana hatırlatmadan önce sırtımı sıvazlıyor. "Sosyetenin en yüksek tabakasıyla dans ettiğinden emin ol. Bu senin partin, eminim gözde biri olacaksın. Baron'u iyi göstermenin en iyi yolu doğru insanlarla takılmaktır."

Omzumun üzerinden ona seslenmeden önce "Ben de tam bundan endişeleniyordum," diye mırıldanıyorum. "O zaman Monroe'ya söyle, *gevezelik* etmeye gidiyorum."

Salon tıka basa dolu ama bar beni adeta bir pervane gibi çağırıyor. "Garde preses" statümü kullanarak herkesi geçip doğrudan sıranın önüne geçmek için kendimi durdurmak için neredeyse tüm irademi kullanmam gerekiyor. Sıranın sonunda durup bir topuğumdan diğerine geçiyorum.

Monroe haklıydı. Her zamankinden daha fazla kıpırdanıyorum. Sinirlerim tepeme çıkıyor ve bu gece Kian'ı görüp göremeyeceğimi için midem düğümleniyor.

Onun sürekli mesajlarını, check-in'lerini ve flörtöz şakalarını ne kadar arzuladığımı onlar gidene kadar fark etmemiştim. Son zamanlarda çocukça bir inatla ona cevap vermeyi reddetsem de, son birkaç haftadır o benim kurtuluşum oldu. Artık ondan tek kelime duymak için neredeyse her şeyimi verirdim.

Ama görünürde yok ve sırada beklemek gerginliğimi daha da artırıyor. Burada herkesin konuşabileceği kadar açıktayım ve şu anda rol yapacak halim yok. Sonunda siparişimi vermek için tezgâha yaklaştığımda, barmen bana üstünkörü bir gülümseme veriyor.

"Ne ?"

"Votka." Açık kahverengi teninde en ufak bir şaşkınlık belirtisi bile yok ve sanki bu gece yüzlerce kez yapmış gibi votkayı doldurmaya koyuluyor

Şimdiden. Görünüşe göre bu şeyde kafayı bulmaya hazır olan tek kişi ben değilim.

"Al bakalım." İçkiyi önüme koydu ve bahşış için elbisemin cebine
Ama sert metal parmak uçlarımın altında ısınıyor ve ne olduğunu
hatırlamak için onu çıkarıp ışığa tutmam gerekiyor.
Kian'ın AA çipi.

Sahne 29

DEDİKODU VAR

Lacey

M Göğsüm ağrıyor. Madeni para muhtemelen gümüş kaplamadır ve parasal değeri yok denecek kadar azdır, ancak bana umut aşılama için verdi ve ona güvenebileceğime söz verdi. Sadece bu da değil.

bana bir sırrını daha verdi ve beni önemseydiğini itiraf etti. Bu şimdiye kadar aldığım en değerli hediye.

Peki neden babamın yaraları hakkında yalan söyledi? Annem babamın benim bilmemi istemediğini söyledi. Bu doğru mu? Kian babamın isteklerini yerine getiriyor muydu?

Saklamak üzere cebime koymadan önce parmak uçlarım numarayı okşuyor. Annemin elbisemi bırakırken cebimde olmasını sağladığı yüz dolarlık banknotlardan biriyle değiştiriyorum ve parayı tezgâhın üzerine koyuyorum... belki de hiç olmadığım kadar kararlıyım.

"Aslında ben su alacağım." Adamın siyah kaşları neredeyse saç çizgisine kadar yükseliyor ama votkayı bardaktan boşaltırken tek kelime etmiyor. Küçük bir su şişesinin kapağını açıp mührünü kırıyor ve ben de ona yüz dolarlık banknotu ve teşekkürlerimi sunuyorum.

Partiyi gözlemlemek ve bu gecenin moralime ne kadar zarar vereceğini değerlendirmek için arkamı dönmeden önce suyum yudumluyorum.

Kadınlar balo elbiseleri ve erkekler ile herkes en şık şekilde giyinmiştir. Herkesin maskesi , ama bu eğlenceli bir şey.

Bakalım bunu yapanları tespit edebilecek miyim, ama pek şanslı olduğumu sanmıyorum.

Grup yeni bir şarkıya başlıyor ve daha fazla insan dans pistine doğru yöneliyor. bir kısmını dışarı atmak için can atıyorum ama belimdeki ve karnımdaki ağrıyı düşününce ne kadar iyi hareket edebileceğimden emin değilim.

Daha önce de acı çekerek dans ettim. Su toplamaları, burkulan ayak bilekleri ve stres kırıkları yeni şeyler değil. Ama bu sakatlık farklı. "Acıyla dans et" türünden bir durum gibi hissettirmiyor.

Lanet bir doktora görünmem gerekebilirmiş gibi hissediyorum. "Lacey!"

En iyi arkadaşımın sesine doğru kayıyorum. Belimden keskin bir kramp yayılıyor ve koşup Roxy'nin kollarına atlamamı engelliyor. Ancak onun böyle bir kısıtlaması yok ve dar siyah denizkızı elbisesine rağmen bana doğru hızla geliyor ve beni güçlü bir şekilde kollarıyla sarıyor. Sızlanmamak için dilimi ısııyorum ama o yine de dışarı sızan küçük sesin üzerine konuşuyor.

"Aman Tanrım, lütfen bana kızgın olmadığını söyle. Bana kızgın olmamanı istiyorum. Aramadığımı ya da mesaj atmadığımı biliyorum ama çok stresliydim ve benden nefret ettiğini düşündüm." Benden uzaklaşıyor ve siyah maskeli balo maskesini çıkarıp beni kolumdan tutuyor ve büyük kahverengi köpek yavrusu gözleriyle yalvarıyor. "Lütfen benden nefret etmediğini söyle. Bu tatlı yakanın göğüslerini harika gösterdiğinden bahsetmiş miydim? Ayrıca, lütfen benden nefret etme."

Homurdanıyorum ve bizi odanın kenarına, meraklı kulaklardan uzağa götürüyorum.

"*Tanrım*, Roxy. Senden nefret etmiyorum. Burada olmana gerçekten sevindim. Bu işi tek halletmek zorunda kalacağımdan korkuyordum."

"Evet, kızım. En iyi arkadaşımın düğün şenliklerini asla kaçırmam. Gerçi bu bir prova yemeğinden çok kampanya bağış toplama etkinliğine benziyor, alınmayın."

"Alınmadı."

"Ve..." Sesini fısıltıya kadar alçaltıyor. "Neden burada olduğumuz konusunda biraz kafam karıştı."

Gözlerim kısıldı. "Neden?"

"Şey... Şeytan Gecesi. Bir şey olmuş olabileceğini düşündüm. Belki de "Keşke Hâlâ Bekâr Olsaydın" kuponunu bozdurmuşlardır? Birlikte olmak istersin diye düşündüm... bilirsin. Gizemli şeytanınla."

Sesimi alçaltmadan önce etrafıma bakıyorum. "Ne biliyorsun? Çünkü bazı şeyler bildiğini *biliyorum*. Şu sözde gizemli şeytan bana söyledi. Yine de ondan kimseye bahsetmedin, değil mi?"

"Hayır, Tanrım hayır. Asla yapmam."

Sanki benim hakkımda hiç dedikodu yapmayacakmış gibi davranıyor ve ben de onun şaşkın ifadesine bakarak .

"Biliyor musun, şimdi çok mantıklı geliyor. Babam hapse girene kadar güvenebileceğim biriydin. Ondan sonra işimi kendine hiç saklamadın. Şimdi de Muñoze'ler *McKennon*'a sadık oldukları için bunu yapıyorsun, değil mi?"

Acı yüzünü buruşturuyor ve onun için üzölmek istiyorum ama gerçek bu. O benim en iyi arkadaşım ve genelde yüzleşmekten kaçırız, ama bu sefer kaçmasına izin veremem.

"Bu doğru değil. Senin dikkatini dağıttığım zamanlarda Garde'a yaptığın küçük 'siktir git'lerden kimseye bahsetmedim. Sadece işleri ilginç tutmak için dedikodu değirmenine yeterince sızdırdım. Bu farklı."

"Doğru, ama şu anda McKennon diye biri işin içinde ve siz başından beri onun planının perde ."

Kaşlarını çatarken çenesi gamzeleniyor. "Hadi ama Lace. Babam beni zorladı. Yapmak zorundaydım."

"Bana ihanet etmek zorunda mıydın? Tekrar tekrar?" Roxy rakip bir ailenin varisine ulaşan bir şeyi sızdırdığı için annemin beni arayıp zamanları düşünüyorum"Arkadaşlığımızı mahvedebilirdin, biliyorsun."

"Biliyorum, çok üzgünüm. Ama babam... Yapmak zorundaydım. Anlıyorsun, değil mi?"

İç çekiyorum. Çünkü biliyorum. Babamı kurtarmak için neredeyse her şeyi yaparım. "Anlıyorum ama sevdiğim birine ihanet etmeyeceğimi düşünmek isterdim." "Hepimiz böyle düşünmek istemez miyiz?" Kırmızı yüzünde hüzünlü bir gülümseme belirdi. boyalı dudaklar. "Özür dilerim Lacey. Gerçekten üzgünüm. Ama söz veriyorum seni gerçekten tehlikeye atacak hiçbir şey yapmadım. Ve sadece seni heyecanlandıracak kadarını paylaştım."

"Beni heyecanlı gösterdiğin sürece her şey affedildi." Gözlerimi deviriyorum ve sırtıyorum.

Bana teatral bir göz kırptıyor ve ben de gülmekten kendimi alamıyorum. En iyi arkadaşşıma kızgın kalmakta hiçbir zaman iyi olmadım ve göğsümdeki ihanet acısı onun özrüyle biraz hafifledi.

Ama beynim onun söylediği her şeyi düşünmeye başladı. O da benim gibi ailesinin iyiliği için her tarafı oynamaya . Bunca zamandır Garde'ın oyununda sadece bir piyon olduğumu sanıyordum. Ama ya hepimiz itilip kakılıyor ve tahtaya oynamaya zorlanıyorsak? Ve eğer durum buysa, taşları kim tutuyor?

"... nasıldı?" diye soruyor, kaşlarını botoksunun izin verdiği en iyi şekilde sallayarak. "Söylentilere göre Kian McKennon çok büyükmüş."

Kıskançlık kıvılcımları çakıyor, ta ben onun sadece boyutundan bahsettiğini anlayana kadar. Büyük olduğu kesin, ama kadınlar gerçekten kocam hakkında konuşuyor olsalardı, sikinin ucunda çok lezzetli ve benzersiz bir özellik olurdu ve bu da dedikodu değirmenini kontrolden çıkarırdı. Cevap vermek yerine, onu daha büyük bir olay şok etmeye karar verdim.

"Hmm... düğünden önce mi sonra mı?"

Gözleri büyür. "*Düğün* mü? Aman Tanrım, sen *Evli* misin?"

"Şşş, şşş, şşş, Rox, sessiz ol," diye kıkırdıyorum endişeyle.

Tanrıya şükür herkes Monroe'nun etrafında dans ediyor, yiyor, içiyor ya da kaynaşıyor. Ben sözde gelin olabilirim ama o balonun en güzel kızı.

"Pardon, pardon. Yüzük nerede?" diye fısıldıyor ve parmaklarını sol elimin etrafına yerleştirerek eldivenimin altındaki bandı hissediyorum. "Oh, vay canına. Evet. Evlenmişsin amına koyayım. Bekle, sen de mi hamilesin? Bir alana bir bedava Vegas spesişali mi?"

Homurdanıyorum. "*Hayır*, bugün regl dönemimin son günü olmalı, çok teşekkür ederim" derken bile göğsümde hayal kırıklığı sancıları hissediyorum.

"Bummer. Hey, en azından düğününde ziyan olacaksın..." Gözleri açıldı. "Lacey... neler oluyor? Eğer o" -sol elimi işaret ediyor- "zaten olduysa *bu* neden oluyor?"

İç çekiyorum. "Karışık bir durum..."

"Karmaşık mı? Matematik karmaşıktır. Bu ölüm kalım meselesi." Elimi tuttu. "Seni hemen buradan çıkarmalıyız. Eğer Baron öğrenirse-"

"Yapamam, Rox." Yüzündeki saf dehşetten nefret ederek geri çekiliyorum.

"Oyuna getirildiğini anladığında seni *öldürecek*. Kian'ın seni o canavarın yanına yaklaştırdığına bile inanamıyorum."

Açık sözlülüğü karşısında irkildim ama o hiçbir zaman Garde'ın gerçeklerinden kaçan biri olmadı.

"Bundan fazlası var. Kian biliyor. Bana elinden geldiğince yardım ediyor." Bunu söylerken bile neden yalan söylediğini sorguluyorum. Bu korkunç düşünceyi bir kenara itiyorum ve en iyi arkadaşımın elini tutuyorum. "Lütfen kaçana kadar bunu atlatmama yardım et."

"Ama şimdi kaçabilirsin-"

"Dinle, Baron önemli bir şey biliyor. Ne olduğunu öğrenmem gerek. Bilgiyi rehin tutuyor."

"Ve şimdi *seni* rehin tutuyor. Kahretsin, 'Ye, *Dua Et, Sev*, kumbaya, kendimi geliştirmek için sosyal medyadan zaman ayırıyorum' basın özrünün saçmalık olduğunu biliyordum. Senin dışa dönük kıçın böyle izole edilmemeliydi. Ama hepsi onun suçuydu, değil mi? Bak, onun ne bildiği umurumda değil, senin hayatın tehlikede."

"Biliyorum. O zaman yaşamama yardım et. Her şey normalmiş gibi görünmesini sağlamalıyım."

"Lacey... Bundan hoşlanmıyorum-"

"Lütfen? Cidden, Baron'un süitinde tek başıma ve sadece filler varken kendimi kaybediyorum. Sana *ihtiyacım* var."

"Filler mi? Ne-" Başını sallıyor ve elini kaldırıyor. "Tamam, tamam. Tamam. Garde'daki herkesin senin mutlu bir gelin olduğunu bilmesi için elimden geleni yapacağım. Ama kızım, kendini *Dateline*'da bir vaka olarak bulmadan önce yirmi dört saatin var. Ya da iki erkekle evlenmeden önce. Eğer onlardan biri Baron olmasaydı ve iki eşlilik de lanet bir *suç* olmasaydı, bu tamamen harika olurdu. Hayatı uçlarda yaşamayı sevdiğini biliyorum ama turuncu bir tulum saçlarıyla pek uyumlu olmaz, kızım."

Çekiniyorum. "İnan bana, yakın zamanda bir gardırop değişikliği aramıyorum. Umarım Kian, Baron'un bildiği her neyse o kadar gitmeden bulabilir."

"Kian bir şey bulamazsa ne olacak? Ya da Baron'u kullanırsanız ve o da Kian'ı öğrenirse? Onun ününü biliyorsun."

Hatırlayınca ürperiyorum ve zihnim bana benzeyen ölü kadının hayalini canlandırıyor.

"Bilmiyorum. Şu anda bunu düşünemem. Sadece her günü atlatmak zorundayım."

"Tamam... eğer bu intihar görevinden eminseniz, elimden geleni yapacağım. Söylentilerimin Garde'da serbestçe dolaşmasına izin verin." Çenesine vuruyor. "Belki sürü farklı dedikodu uydururum ve kimin boşboğaz olduğunu görürüm."

"Sen olduğundan oldukça eminim, Rox." O kaşlarını çatarken ben kıkırdıyorum.

"Hey! Baron sana mola vermiş olabilir, ama bu kötü davranabileceğin anlamına gelmez."

"Bu *mola* değil, Roxana."

Maeve'i görmek için arkamı döndüğümde korku beni sarsıyor.

Bize doğru yürüyor, Garde kadınının su versiyonunu . Beyaz empire bel elbisesi ve ona uygun tüylü maskeli balo maskesi melek gibi, ancak alaycı sırıtışı bu etkiyi bozuyor. Yine de bu sırıtma bir nimet, çünkü konuşmamızın geri kalanını duymuş olsaydı yüzünde belirecek ifadenin yakınından bile geçmiyor ve geçirmek üzere olduğum kalp krizi göğsümde dağılıyor.

"Söyle ona Lacey. Kardeşim sadece senin güvenliğin için endişeleniyor." Roxy'ye dönmeden önce bana sert bir bakış attı. "Lacey son zamanlarda başını belaya sokmaya devam ediyor gibi görünüyor ve o da ikisinin de itibarının sağlam kalmasını istiyor."

Yanaklarım ısındı. Bu zavallı kız Kool-Aid içmişti ve kardeşini koruduğu için ona kızamam. Bunun aptalca bir iş olduğunu anlamadan önce babamı korumak için kardeşini kullanmaya çalışıyordum.

"Haklısın Maeve. Umarım kardeşin, günahlarım için beni affedecek bir yürek bulur."

Omuz silkerken alaycılığımı anlamıyor. "Biri umut edebilir."

"Bu kadar konuşma yeter." Roxy gözlerini devirir. "Hadi dans edelim. Eğer bütün gece burada kalıp herkesle öpüşmek zorunda kalacaksak

Gelinin kıcı yerine damadın kıcı, onu dans pistine kendim çıkaracağım ve ona iyi vakit geçirteceğim."

Büyüyen kalabalığa doğru bakıyorum. Annemin hakkını vermeliyim, grup harika ve sahnenin üstündeki tüm ışıkları kapattığı için minnettarım, böylece kalbimle dans edebiliyorum. Müzik türlerinin iyi bir karışımı var, herkes için bir şeyler var ve Vegas'tayız. İnsanlar ne kadar düzgün olmak isterse istesin, sisteme ne kadar çok içki ve müzik girerse, zengin züppeler bile o kadar çok twerk yapmak istiyor.

"Bu fikre bayıldım." Gülümsüyorum.

Maeve alay ediyor. "Herkes kardeşimden çok korkuyor, biliyorsun. Gerçekten birinin seninle dans etmek için onun kötü tarafına geçme riskini göze alacağını mı düşünüyorsun?"

Omuz silkiyorum ve onun daha önce kullandığı kelimeleri kullanıyorum. "İnsan umut edebilir." Bir kahkaha attı. "Bu Vegas'ta yağmur yağacağına güvenmek gibi bir şey."

"Ne gariptir ki," diye araya giriyor Roxy. "Hava durumu sunucusu bunun yakında gerçekleşeceğini bildirdi. Yani ille de 'domuzlar uçuğunda' senaryosu olması gerekmiyor. Hadi Lacey, gidelim."

Maeve bana dönmeden önce ona kaşlarını çatıyor.

"Henüz dans etmen istenmedi. Oraya öylece gidemezsin.

-" diye kekeliyor, sonra da omurgamdan aşağı lezzetli ürpertiler gönderen bir gürültüyle kesiliyor.

"Bu dansı bana lütfeder misiniz?"

Sahne 30

ATEŞ ÜZERİNDE ATEŞ

Lacey

H Derin sesi ve İrlanda aksanı enseme ısıtıyor, bedenimin içini ve dışını ısıtıyor. Omzumun üzerinden bakarken Maeve'in gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacak. Ben zaten biliyorum

Kian'ın babamın sağlığı hakkında bana yalan söylemiş olmasına rağmen onun varlığı sinirlerimi yatıştırıyor, tıpkı sahneye çıkmadan önce zihnimin boşalması gibi.

Arkamı döndüğümde, Kian tamamen siyah bir smokin içinde, elini uzatmış beni bekliyordu. Taktığı tek renk kırmızı ipek kravatı ve kırmızı şeytan maskesi. Rouge'da taktığının aynısı, bana lezzetli bir deja vu yaşıyor ve hatırladıkça içim kıpır kıpır oluyor.

"Evet, dans edecek, değil mi Lacey? Kaba davranıp hayır diyemezsin, değil mi Maeve?"

Roxy tam bir azize. Zahmetsizce Maeve'i resmiyetle köşeye sıkıştırdı. Hangi Garde kadını bir erkeğe hayır der ki?

Elimi tutup beni dans pistine götürmesine izin vermeden önce "Memnun olurum" diye cevap veriyorum.

Bir önceki şarkı yavaşlıyor ve Sam Smith'in "Fire On Fire" şarkısının boğucu bir cover'ına dönüşüyor. Solist mikrofonuna mırıldanmaya başladığında hemen tanıyorum. Kian elini çapraz bağcıkların üzerinden belime koyarken yaylılar melodiyi taşıyor.

Parmaklarının ucu kayışlardan birinin altından geçerek çıplak tenime dokunuyor ve beni ürpertiyor. Eldivenli bir elimi omzuna koyup diğeriyle havaya kaldırdığı elini tuttuğumda, bakışlarındaki sahiplenme duygusuyla kalbim göğsümde çarpıyor.

Şarkı akmaya başladığında, adım adım süzülüp valsimize başlıyoruz. Normalde ondan hafif bir açıyla uzaklaştırdım ama bunu denersem hem sol alt sırt kaslarım itiraz ederdi hem de aramıza mesafe koymak istemezdim. Onu takip ediyorum, vücudunun adımlarımı geriye, sola, öne ve sağa doğru yönlendirmesine izin veriyorum.

Bizi uzun, zarif, akıcı adımlarla pistin ortasına doğru götürüyor. Diğer dansçılar tarafından partinin geri kalanından gizleniyoruz ve her ne kadar onunla yalnız kalmayı arzulasam da, babamla ilgili sorular hala aklımı kurcalıyor ve suçlamalarımı daha fazla tutamıyorum. Değer verdiğim birinden gelecek bir başka ihanet için kendimi hazırlarken gözlerim kısılıyor.

"Bana yalan söyledin, Kian."

Sanki ona tokat atmışım gibi geri çekildi. "Yalan mı? Ne hakkında?"

"Monroe bana babamın saldırıya uğradığını söyledi. Ve suçlu bulunursa ölüm cezası alabileceğini söyledi." Sözcükler dudaklarımdan çıkar çıkmaz Kian'ın yüz hatları anlayışla yumuşuyor ve kalbim sıkışıyor. "Yani ya babamı görmeye hiç gitmedin ya da bana onun iyi olduğunu söylerken yalan söyledin-"

"O şimdi iyi ve size iyi olduğunu söylememi istedi. Kızının onun için endişelenmesini istemedi. Babanı nasıl serbest bırakacağımızı sonra gerisinin hiçbir önemi kalmayacak."

Alay ediyorum. "Hem onun için endişelenmememi söyleyip hem de beni bir canavarla evlendirecek kadar yüzsüz."

Kian'ın sinirli oflaması alnıma çarpıyor. "Katılıyorum ama baban sırrını saklamam için bana yalvardı. İstemiyordum ama uzun süre saklamak zorunda kalmayacağımı umuyordum. Planım her şey yoluna girdiğinde ve sen Monroe'dan çıktığında sana söylemekti..." Kian'ın kaşları maskesinin üzerinden çatılıyor. "Baban ona bizden bahsetti mi?"

Gözlerim açılıyor ve başımı sallıyorum. " sanmıyorum. Eğer öyle olsaydı, şu anda hayatta olacağımı hiç sanmıyorum.

asla gerekleşemeyecek bir düğün."

"Güzel. O zaman cevapları bulmam konusunda bana hâlâ güveniyor." "Ne demek istiyorsun?"

Bakışlarımla tekrar buluştu. "Eğer baban bana gvenmeseydi, bu bilgiyi Monroe ile pazarlık yapmak için kullanabilirdi. Ama kullanmadı, bu da ikinizi de serbest bırakmam için bana gvendiğı anlamına geliyor."

"Sana güvenmeli mi? Bir şey bulabildiniz mi?"

"Cevapları bulmak için bağılantılarımla birlikte çalışıyordum. Sizi mesaj yoluyla bilgilendirmeye çalıştım ama Monroe bana telefonunuzun onda olduğunu söyledi."

"Monroe mu söyledi? Onu ne zaman gördün?"

"Bu sabah. O pislik ailemin kumarhanesindeydi. Adamlarım onun sitlerine nasıl gireceklerini bulmaya çalışırken aşağı indim ve onlar bana mesaj atana kadar onu oyaladım. Monroe'nun kendisinden öğrendiğim bir şey varsa o da birden fazla ailenin evliliğimize olduğıuydu."

"*Birden fazla* aile mi?"

Kian başını sallıyor ve yüzü kararıyor, maske onu normalden daha ölümcül gösteriyor. "Sanırım ayılıyordu, bu yüzden ondan pek bir şey öğrenemedim. Ama ailelerin evlenmemize asla izin vermeyeceğini, çünkü herkese karşı çok güçlü olacağımızı söyledi. Haddini açtığı için babanı cezalandırmak istediler. Bu, birkaç kişinin kendi işledikleri suçlar için onu suçlamasından daha fazlası. Korkarım bu Garde çapında bir komplo." Daha da alçak sesle fısıldamadan önce gözlerini odanın içinde gezdiriyor. "Ve kimin bize karşı olduğı hakkında hiçbir fikrimiz yok."

şarkı kreşendo yapmaya başlıyor ve ben sesimi hafifçe ykseltiyorum. "Tanrım, ne yapacağız?"

"Tam şu anda harekete geçmiş bir planım var."

Beni dışa döndürüyor ve Baron'un dn limuzinde hırpaladığı kaslarımı kullanırken ciğerlerimden hava tıslıyor. Kekeleyerek ona doğıru geri adım atıyorum, dönmeye çalışıyorum ama beni nazikçe çekiyor ve sırtım göğsüne gelecek şekilde önünde tutuyor.

"Tanrım, Lace, iyi misin? O piç seni incitti mi?" Beni kucaklıyor, bir eliyle çıplak omzumu kavrarken diğeri eliyle

Diğeri kalçalarımı onunkilere bastırıyor, geniş gövdesini beni sarmak ve rahatlatmak için kullanıyor.

"Şşşt, şşşt," diye fısıldıyorum ona ve gözlerimi kapatıp acıyı engellemeye çalışıyorum. Dans ediyormuşuz gibi yapmayı unuttuğundan, benimle birlikte sallanmasını sağlamak için bir o yana bir bu yana adım atıyorum. Tekrar konuşmadan önce burnumdan yavaşça nefes almak beni toparlamama yardımcı oluyor. "Ben iyiyim, gerçekten. Hareket beni şok etti, hepsi bu."

İçine gömülmek, sıcaklığına teslim olmak istiyorum. Alt göbeğimin üzerinde duran parmak uçları tehlikeli bir şekilde uyluklarımın tepesine yaklaşıyor. Diğer eli koruyucu bir okşayışla pazumdan aşağı kayıyor ve ben bir iniltiyle ona yaslanıyorum.

"Siktir, *tine*," diye mırıldanıyor dudakları şakağıma karşı. "Şu anda böyle konuşuyor olamazsın. Zaten günaha karşı zar zor direniyorum."

Bizi gözetleyen biri olup olmadığını görmek için gözlerimi açıyorum ama dans pisti tıklım tıklım dolu ve kendi partnerleri dışında kimseyi fark etmiyor gibiler. Neyse ki loş ışıktaki gölgeler gibiyiz ama de ateşle oynuyoruz.

"Daha dikkatli olmalıyız," diye fısıldadıktan sonra nefesimi çekip Kian'ın kollarında dönmeye başladım

Bu hareket iyi olduğumu göstermek içindi, ama valsimize devam etmek için ellerimizi yeniden konumlandırıdığımızda, toplayabildiğim tek şey kırılğan, plastik bir gülümseme. Şarkının kabarması, dokunuşunun neredeyse yok olduğu konusunda beni uyarıyor, göğsümde bir örs gibi ağırlaşan endişe nefes almamı zorlaştırıyor. Tehlikeli gözyaşlarımın yanaklarımdan aşağı süzülmesini engellemek için hızla gözlerimi kırptıştırıyorum ve başımı görebilecek herkesten kaçırıyorum.

"Lanet olsun," diye küfrediyor Kian saçlarıma fısıldamadan önce. "*İyi* değilsin. Şarkı bittikten sonra beni takip et."

Hızla başımı sallıyorum ve burnumu zorlukla çekiyorum. Dumanlı, tatlı kehribar kokusu burun deliklerimi dolduruyor ve şarkının son vuruşları kalabalığa yayılana kadar beni rahatlatıyor. Herkes alkışlıyor ve ben de eski alışkanlıklarına dönerek çok eğilmemi gerektirmeyen bir reverans yapıyorum.

Kian eğilip elimi öpüyor, sıcak nefesi tenimi okşarken gözleri duyularla dolup taşıyor.

"Memnun oldum, Bayan O'Shea."

O'Shea'yı şehvetli bir şekilde telaffuz ediş i karnımın dönmesine neden oluyor.

Daha birkaç hafta önce "McKennon" demesine karşı çıkmıştım ama şimdi yeni ismimi onun derin sesi ve aksanıyla duymak için can atıyorum. Bu düşünce karşısında gülümsememek için dudağımı ısıyorum ve gözleri ağzıma kayarken kararıyor. Küfür ediyor ve o daha ayağa kalkmaya bile vakit bulamadan, birbirimizin içinde tekrar kaybolmayacağımızdan emin olarak hızla dans pistinden çıkıyorum.

Baron'un etrafını saran D-list ünlüler ve politikacılar grubuna doğru yürürken aklımı başıma toplamaya çalışıyorum ama aynı zamanda Kian'ı çevremde tutacak şekilde kendimi yönlendiriyorum.

Maeve kardeşinin yanında duruyor ve sert bakışlarını üzerimde yoğunlaştırıyor. Gözlerini benimkilere diyor ama bir şey onu geri çağırıyor ve yüzü potansiyel dinleyicileri için yumuşuyor, istendiğinde konuşmaya hazır. Henüz tek bir kelime bile etmediğine dair aklımda hiçbir şüphe yok.

Yol boyunca birkaç kadın beni tebrik etmek için zaman ayırdı, ancak ne kadar samimi olduklarından emin değilim. Buradaki her kadın Baron'la evlilik cüzdanı imzalamanın kendi ölüm fermanımı imzalamak anlamına gelebileceğini biliyor. Onlara kibarca teşekkür ediyorum, zihinsel olarak kasvetli olmaktan ziyade acımasızca neşeli olanları ediyorum.

Annem ben ona ulaşmadan gruptan ayrılıyor, beni kabaca odanın kenarına yönlendirmek için kolumdan tutarken bile yüzü hala sahte bir gülümsemeyle sıvanmış durumda. Dinleyen kulaklardan uzaklaştığımızda, korku ve öfkeyle yüzünü buruşturarak bana doğru dönüyor.

"Lacey, onunla ne yapıyordun?" diye tıslıyor.

Sesindeki duygu miktarı beni şaşırttı. Bırakın yüzlerce Garde üyesinin ve yüksek sosyetenin etrafta dolaştığı bir balo salonunun köşesini, özel bir toplulukta bile bunu gösterecek biri değil.

"Sen neden ?"

"Kimden çok iyi biliyorsun. Kian McKennon. Maeve bana seni dans pistine götürdüğünü söyledi. Şanslısın ki Monroe onunla gittiğini görmedi yoksa küplere binerdi. Aptallığına daha fazla dikkat çekmeden orada bulup durduramazdım. Onunla dans ederken ne *düşünüyordun*? Ve o neden burada? Davetli bile değildi!"

"O bana sordu ve sen bana başka erkeklerle dans etmemi söyledin-"

"Kian McKennon değil! Asla bir McKennon değil. Onlar bizim *düşmanımız*."

Aileleri yönetimde olmak için can atıyor. Bunu biliyorsun!"

Onlardan neden nefret ettiğimizi bilip bilmediğini sormak dilimin ucunda, ama bilmiyorsa, bunu ona söyleyen ben olmayacağım. Özellikle de bana zaten kızginken.

"Sadece bir dansçı anne."

Başını iki yana sallar. "Bunun bir önemi yok. Düğününden bir gece önce böyle aptalca davranmak sadece kötü sonuçlanabilir. Ben sadece seni korumaya çalışıyorum."

"Hayır, sen sadece beni *kontrol* etmeye çalışıyorsun ve bunu tüm hayatım boyunca yaptın." Sesim öfkeli bir fısıltıya dönüşüyor ve devam ettiğim için geri çeviremiyorum. "Ben Kırmızı Kamelya'yım, Garde prensesiyim ama tek sırt üstü yatarak bir erkeğin statüsünü yükseltmek."

"Lacey, böyle konuşamazsın ve Kian McKennon'la da birlikte görünemezsin. Bu sadece dedikoduları başlatır."

"Onun yerine Kian ile birlikte olsaydım çok mu kötü olurdu?"

Alay ediyor. "Senin için mi? Hayır. İlk başta değil. Ama o yavru köpek sevgisiyle bakan gözlerin karardığında ve onun ne olduğunu, babası ve diğerleri gibi başka bir acımasız piç olduğunu gördüğünde, etrafına bakacaksın ve kimsenin kalmadığını fark edeceksin çünkü yaptıkların babanın hapiste ölmesine neden oldu."

Gözlerim açılıyor ve göğsüm . "Anne... bu benim
.."

"Dikkatli olun. Tek söylediğim bu. Her ne yapıyorsan Kian. Bitir şunu. Bir fahişe gibi davranılmak için babanın hayatını feda etmek istemezsin. Güzelliğin solduğunda, daha yeni ve daha güzel bir model için kenara atılacaksın. Hayatını mahvetmek istiyorsan, tamam. Artık bir yetişkinsin ve seni durduramam. Ama babanı ve beni de birlikte dibe çekme. Şimdi gülümse ve babanın hayatına mal olmamış gibi davran."

Beni sersemlemiş bir halde gruba geri sürüklüyor. Uyarıları zihnimde çınlıyor ve Baron bana doğru bağırana kadar diğer tüm konuşmaları bastırıyor.

"Ah, işte benim dans eden çiçeğim." Elini uzatıyor, ben de mekanik bir şekilde elimi koyuyorum ve beni içine çekmesine izin veriyorum.

Gruptaki erkeklerin çoğu maskeli balo maskeleri takıyor. Şeytanlar, soytarılar ve diğer çeşitli yaratıklar iğrenç, bilmiş sırıtışlarla bana bakıyor. Monroe'nun benim hakkımda ne söylediğini bilmiyorum ama annemin bunu duymuş olması gerektiğinden şüpheliyim.

Keçi sakalının bıyıkları kulağımın kabuğunu dürtüyor. Kaslarım geriliyor ve o fısıldarken geri çekilmemeye çalışıyorum.

"Tek kelime etme. Seni duymaktansa unutmayı tercih ederim. Anlıyor musun?"

Onun ve kız kardeşinin arkasında durmak için hareket ederken cevap vermemek için dilimi ısırıyorum.

"Şimdi, ne diyordum ben?"

Söylediği tek bir kelimeyi bile unutmadığından yüzde bin eminim, ama soytarı maskeli bir adam ona hatırladığı için kurabiye bekliyormuş gibi hatırlatıyor ve Baron hemen hikayesine geri dönüyor.

Kian'ın izini kaybettim ve içimi bir endişe çukuru kemiriyor, ta ki Roxy'yi görene kadar. Saçlarını savuruyor, barmenle flört etmeye çalışıyor ama hemen gözüme çarpıyor. Barmen ona bir içki uzatıyor ve o da içkiyi geri devirip yanıma geliyor, sadece grubun arasına karışmak için yavaşlıyor. Bana ulaştığında, kimsenin duyamayacağı kadar alçak sesle fısıldıyor.

"Kim olduğunu bildiğin kişiyi koridora doğru giderken gördüm. Biraz dikkat dağıtmam gerekiyor mu? Eski günlerdeki gibi mi? Bu adamlar senin korumalarından çok daha kolay."

Gülmek istiyorum ama annemle yaptığım konuşmadan sonra gözyaşlarımın eşiğindeyim. Babamın hayatının omuzlarıma yüklediği ilave yük, baskı altında ezilmeme neden oluyor.

Etrafa göz gezdirerek, bahsettiği koridoru çabucak buluyorum. Tekrar grubun karşısına geçip duruşlarını ve yüzlerini analiz ediyorum. Annem ve Maeve, Baron şu anda her ne hakkında övünüyorsa onun büyüüne kapılmış durumdalar ve ben bir kez daha müstakbel kocamın yanında görünmezim. Bu mükemmel.

Ona hafifçe başımı sallıyorum.

Bana göz kırpmıyor ve "Gösteri zamanı" diyor.

Sahne 31

KENARLARDA YIPRANMA

Kian

Lacey'nin gözleri koridora kayıyor, ben de gölgelerin arasında onu bekliyorum. Kulübün performanslar sırasında ışıkları engellemek için kullandığı perdenin arkasında duruyorum.

prodüksiyonla birlikte.

Sahne arkasındaki soyunma odaları daha iyi bir seçim olabilirdi, ancak onu sadece birkaç hafta önce suç mahalli olan bir yere maruz bırakmak istemedim. Neyse ki bu tür partilere katılanlar tamamen kendileriyle meşgul oluyorlar ve zaten benim geliş gidişlerime dikkat etmiyorlardı.

Bu da bazı ilginç gizlice dinlemelere neden oldu.

Bu gece gittiğim her yerde New York ve Kuzeydoğu'daki aileler hakkında söylentiler duydum. Maskeleri nedeniyle katılan herkesi tanıyamıyorum ve Monroe'nun amacının başından beri bu olup olmadığını merak ediyorum.

Bu sabahdan önce, O'Shea'lardan daha fazla desteği olduğunu asla tahmin edemezdim. Ama bugün, evliliğimize başından beri karşı olan pek çok aile olduğunu ima etti. Kuzeydoğu'daki bağları bir şekilde Garde'daki gücü çalmasına yardım mı etti?

Lanet olsun, bunu düzeltmek zorundayım. Lacey çok fazla tehlike altında ve cevapları kendi başına bulamayacak kadar soruna yakın.

Roxana grupla bir konuşma başlattığında sessizce bana gelmesi için ona yalvarıyorum. Erkeklerin hüsrânını ve kadınların bir kadının sıra dışı konuşmasından duydukları utancı görünce sırtıyorum ama bir şaşırtmaca gördüğümde anlıyorum.

Lacey kalabalığın arasından sıyrılıp yavaşça bana doğru ilerliyor.

Onunla yalnız kalmak için kalbim hızla çarparken bile, dikkatli yürüyüşü zihnimde alarm zillerini çaldiriyor. Genelde gittiği her yere süzülerek gider, dengesi ve dansçı vücudu yerçekimi ve etrafındaki havayla birlikte çalışarak yaptığı her şeyin zahmetsiz görünmesini sağlar. Ama bu gece kamburu çıkmış ve adımları doğal olamayacak kadar ölçülü. Bir şeyler çok yanlış ve bunun temeline inmem gerekiyor.

Bu gece ayık, bu yüzden kasıtlı adımlarının alkol yüzünden olmadığını biliyorum. Son yirmi dört saat içinde neler olduğunu bilmiyorum ve bu çok kısa vals bana cevaptan çok soru verdi.

Benimle dans etmesini , ama lanet olsun, karımı tekrar kollarıma almak çok iyi hissettirdi... ta ki acı çektiğini fark edene kadar. Bastırılmış iniltileri beni neredeyse hasta ediyordu ve ne ya da kim olduğunu bilmeden ondan tekrar ayrılamazdım.

-Onu incitti.

Sonunda beni görebileceğini bildiğim kadar yaklaştı, bu yüzden koridorun sonundaki vestiyere ulaşana kadar ilerlemek için arkamı dönüyorum. Kapıyı usulca kapatmadan önce içeri süzülüyorum ve gözlerimin kapı çerçevesindeki çatlaklardan sızan ışığa alışması bir dakika alıyor.

Karanlığa alıştıklarında, birkaç sıra halinde asılı duran abartılı kürkleri ve uzun paltoları seçebiliyorum. İlk iki giysi rafının arasında metal bir sandalye var, ama önünde sabırsızca yürüyorum, zihnim koştururken hareketsiz oturamıyorum.

Bu lanet olası döngüye tekrar gireceğimiz korkusuyla boğazımın arkasını mide bulantısı kaplıyor. Benimle gelmesini talep edeceğim. Kalmak için ısrar edecek. Kabul etmek zorunda kalacağım, böylece babasının ölümüne neden olan pislik olarak beni suçlamayacak. Sonra gidişini izlerken kalbim kırılacak ve benden nefret etmesine neden olmadan onu kurtarıp kurtaramayacağım konusunda endişelenmeye devam edeceğim.

Ama bu sefer diğerklerinden daha da sinir bozucu. Merek'in bana nihayet bazı cevaplar dair mesaj atmasına saatler kalmış olabilir ama biliyorum ki cevaplar elime geçene kadar hiçbir şey onun için yeterince iyi olmayacak.

Elimi cebime sokuyorum ve parmaklarımı oradaki karo kız kartının yıpranmış kenarlarında gezdiriyorum. Babam onu bana işaret olarak verdiğinden beri, onu takım elbisemin göğüs cebinde saklıyorum. Ama bugün çipim yanımda olmadığında dersimi aldım, bu yüzden onu Monroe Baron gibiler için beni sakinleştirecek bir yedek olarak kullanıyorum. Bu kartı daha da yıpratacak ama umarım biraz dayanabilir.

"Alo?" Kapıyı kapatırken Lacey'nin sesi paltoların arasında boğuklaşıyor. "."

Onu almak için paltoların ilk katmanının etrafından dolaniyorum ve elimi bileğine doluyorum.

"Benim," diye mırıldaniyorum onu ürkütmemek için ve nazikçe benimle birlikte iki sıranın arasına yönlendiriyorum.

Sonunda önüme geldiğinde, kapalı kapının çatlaklarından sızan ışık, mavi gözlerinin dökülmemiş gözyaşlarıyla parladığını görmeye yetecek kadar parlak.

"Tanrım, o sana ne yaptı?"

"Yok bir şey. Sadece regl krampları ve beni duygusallaştırıyor." Başını sallıyor ama sesi titreyerek fısıldıyor: "Bir şeyler söylemiştin. Lütfen bana bunu sadece bir gece daha yapmam gerektiğini söyle. Buna daha ne kadar katlanabileceğimi bilmiyorum-"

Başka bir şey söyleyemedi onu kendime doğru çektim. Ellerini sırtıma sarıp takım elbisemin ceketini can simidi gibi kavrarken tatlı çiçek kokusu burun deliklerimi dolduruyor.

Lanet olsun, bu kadını sadece birkaç haftadır tanıyorum ve onun için gözümü kırpmadan adam öldürebilirim. Doğrusu, o kadar uzun sürmedi bile. Elim ilk tuttuğu anda dünya tehlikedeydi.

"*Tine*, bunu yapmak zorunda değilsin. Benimle gel. Hemen gidiyoruz. Şu anda cevap arayan bir adamım var. Gecenin sonuna kadar bir şeyler bulmuş olur."

O çeker uzakta gelen benim kucaklamak ve görünüyor
Yukarı, onu Gözleri nemden elmas gibi parlıyordu.

"Yani henüz bir şey bulamadınız mı?"

Dişlerimi sıkıyorum ve henüz kırılmamış olmaları bir mucize. "Her an yapabilirim."

"Ama henüz değil." Derin nefes alıyor. "Tamam... tamam, henüz cevapların yok. Ama alacaksın. Yalanlarla dolu bir gece daha. Ben... Ben bunu yapabilirim."

Tahminim başladığında göğsüm çöküyor.

"Benimle geliyorsun. Artık buna gerek yok. Oraya geri dönemezsin."

"Adamının bir şey bulacağını *biliyor* musun?"

"Eminim bulacak-"

"Bu bir hayır. Yani henüz seninle gelemem! Dinle, benim için endişelendiğini biliyorum ama babamı o hastane yatağında gördüm. Monroe bana onun resmini gösterdi. Onu dışarı çıkarmalıyım."

"Ya hastane yatağındaki bir sonraki kişi sen olursan?" En kötü kâbusumu yüksek sesle itiraf ederken sesim titriyor ama şüphelerimi de dile çalışıyorum. "Yetkililerin şüpheliyi yakaladıklarını düşündüklerini biliyorum ama ya o kadının Rouge'da öldürülmesinin arkasında gerçekten Monroe varsa? İnsanları okurum. İşim bu ve bu konuda çok iyiyimdir. Bu davanın onların söylediği kadar basit olduğunu sanmıyorum."

Başını yavaşça sallıyor ve kollarımda titriyor. Sonunda konuştuğunda, sesi daha az güçlü, sanki kelimelere kendisi de inanmıyormuş gibi.

"Bu sadece paranoya. Baron beni öldürmeyecek ama biz onu kurtarmazsak babama tekrar tekrar zarar verecek. Babam parmaklıklar ardında ölebilir ve ben sadece bir gece daha sabrederek bunu engelleyebileceğimi bilerek yaşayamam."

"Ve sen *içeride* ölüyorsun. Buna sebep olduğumu bilerek yaşayamam. Seni gözlerimin önünde kaybediyordum gibi hissediyorum ve buna dayanamıyorum. Evimizde güvende olmanı istiyorum. Buna daha fazla seyirci kalamam."

"değil. Sadece sabırlı olmamız gerekiyor ve sen farkına bile varmadan yatakta istediğin her şeyi yapıyor olacağız." Gülmeye çalışıyor ama ben onun saptırma çabalarına boyun eğmiyorum.

" bu değil." Saçlarımın tellerini tutuyorum ve ona ulaşmaya çalışırken hayal kırıklığı içinde çekiyorum. "Sana aşığım, bunu görmüyor musun? *Hissetmiyor* musun? Ona geri dönmek seni de beni de ldryor. Neden ısrar edip duruyorsun-"

Gerçek bir paranoya olduğunu umduğum şüphelerim devreye giriyor ve kendimi durduramadan soruyu soruyorum.

"Bunu *istemezsin*. İstiyor musun? Monroe ile birlikte olmak istiyor musun?" "Ne? Hayır, tabii ki istemiyorum. Ben de bundan nefret ediyorum! Ama lütfen, bak

yirmi dört saat içinde bulacaksın. Umarım sadece bir gece daha sürer."

Dilimi neredeyse kan tadı alacak kadar ısıırıyorum. Durmamın tek nedeni ellerinin yüzümü kavrayıp beni bir öpücük için aşağı indirmesi. Bileklerini tutup başımı sallıyorum.

"Hayır, Lacey. şimdi zamanı değil-"

"Lütfen," diye fısıldıyor dudaklarıma. "Buna ihtiyacım var. Seni tekrar görene kadar sadece bir öpücük daha. Sen benim zgrlğmsn ve ben kendimi tekrar bir kafese kilitlemek . zgrlğ tekrar tatmama izin ver."

Onu omzuma atıp Garde'a, babasına ve Monroe'ya lanet olsun demeyi tercih ederim. Ama karım benden bir özgürlük öpücüğü istediğinde, ona veririm.

Yumuşak dudakları benimkileri okşuyor ve ben artık kendimi tutamıyorum. Dili ağzımın kenarıyla oynuyor ve bu dokunuş ikimize de kendimizi kaybetme izni vermek için ihtiyacımız olan tek şey.

Ellerim yanlarından aşağı kayıyor ve onu kucağıma almak üzereyim ama arkamdaki sandalye baldırlarıma değene kadar göğsümü nazikçe itiyor.

Koltuğa yerleşiyorum ve balo elbisesinin uçuşan eteğini yukarı iterek bana sarılmasına yardım ediyorum. Kumaş bacaklarımın etrafından akıyor ve göbeği pantolonumun içinden sikimi ısıtıyor. Ellerim ıplak teninde dolaşarak parmaklarımı dış uyluklarına doluyor ve onu kendime doğru çekiyorum. Başımın arkasını kavırıyor ve tırnakları boynumu beni işaretleyecek kadar sert çiziyor, bana n kolumdaki yeni mürekkebi hatırlatıyor.

İlk defa, komutayı onun almasına izin veriyorum. Sikime sürtünüyor ve ben de onun belirlediği aynı yavaş, yuvarlanan, kasıtlı ritimle merkezini karşılamak için itiyorum. Onun kontrolü altında, dillerimiz

uzun ve şehvetli, daha önce aramızda hiç olmadığı kadar duygu yüklü. Ama içinde son olduğunu hissettiren bir şey var. Bu öpücüğün tadını kadar çıkaracağım, ama bu son öpdünyanın canı cehenneme.

Gürleyen bir ses ikimizi de sakinleştiriyor. Uzaklaşıyor ve ben ayağa kalkarken onu kalçalarından tutup nazikçe kaldırıyorum ve biri diye arkama yerleştiriyorum.

Yan tarafta bir grup kadın kahkahalara boğulana kadar birkaç sessiz dakika bekliyoruz ve gergin kaslarım nihayet gevşiyor.

"Kadınlar tuvaletinden geldi," diye nefes veriyor ve benim korkum onun rahatlatıcı nefesiyle birlikte yok oluyor. "Kahretsin, bu çok yakındı. Geri dönmeliyim-"

"Şimdi mi?" Onunla yüzleşmek için arkamı döndüm. "Ya biri bizi duyarsa?"

"O kızlardı. Ayrıca, açık bir içki barında insanlar muhtemelen isimlerini bilemeyecek kadar sarhoş olmuşlardır. Bayanlar tuvaletinin kapısının açıldığını duyana kadar bekleyeceğim ve sonra ben de gideceğim." Yüzümü tutuyor ve sertçe fısıldıyor. "Dinle, ben iyi olacağım. Yemin ederim."

"Bana ne söylersen söyle, karıcığım, koridorda başka bir adamla yürümene izin vermeyeceğim." Yeminim niyet ettiğimden daha sertti, ama vazgeçmedim.

Başını sallıyor. "Ben... Onunla aynı koridorda yürümeyeceğim." "Söz ver bana."

"Söz veriyorum. Sadece bir gece daha."

"Bir gece daha..." Bir elimle saçlarımı yolarken diğer elimi yumruk haline getiriyorum. "Lanet olsun. Bunu yapmak istemiyorum."

"Ama yapacaksın. Benim için. Yapmayacak mısın? Lütfen? Bunun bir parçası olman beni ayakta tutan tek şey oldu. Bunu sensiz yapamam."

"Bunu yapmanı hiç istemiyorum!" Tıslıyorum.

Yavaşça bir adım geri çekilip aramızda bir uçurum açarken duruşu düzeliyor ve dudakları geriliyor. Kısa bir an için kendimi kaybettim ve bununla birlikte onu benimle birlikte gitmeye ikna etme yeteneğimi de kaybettim. O pes etmiyor.

"Gitmem gerek, Kian."

Bu sefer bana veda öpücüğü vermiyor ve benden önce gitmesine izin veriyorum. Önce ben gidemem çünkü onu arkamda bırakamam.

Ama arkasına bile bakmadan kapıdan çıkarken aynı sorunu yaşamıyor.

Sandalyeye çöküp saçlarımı çekiştiriyorum, kendimi ihanete uğramış hissetmemeye, doğru kararı verdiğine inanmaya ve Merek'in dumanı tüten silahı bulması için dua etmeye zorluyorum. Nefeslerimi topladıktan sonra nihayet çıkıyorum. Dışarı çıktığımda koridor boştu. Ama balo salonuna girdiğimde hâlâ kalabalıktı.

Gözlerim hemen Lacey'ye takılıyor ama onun dikkati Monroe'ya sabitlenmiş durumda, yüzüne o kadar sağlam bir ifade yapıştırmış ki bir daha çıkarabilecek mi merak ediyorum. Monroe'nun kız kardeşi ve Bayan O'Shea de benzer ifadeler takınıyor. Balo salonundaki kadınların maskeli balo teması için maske almalarına gerek yoktu. Doğdukları günden beri taktıklarını kullanabilirlerdi.

İzlerken bir şişe su alıyorum ve köşede somurtup şüphe çekmemek için etrafta dolanıyorum. Bana bir kez bile bakmıyor. Ondan uzakta geçirdiğim her saniye benden bir parça koparıırken, savunmasını kül blokları gibi güçlendiriyor. Bu yalanı yaşamakta çok başarılı.

Belki Lacey O'Shea bu dünya için yaratılmıştır.

Babam yavaşça yanıma geliyor. İkimizin de burada olmaması gerekiyordu ama O'Shea ve vasat altı Baron korumalarının takip edemeyeceği kadar çok insan var. Bu maskelerin Monroe'nun Garde üyesi olmayan bazı müttefiklerini gizlice içeri sokmasına yardımcı olduğundan zaten şüpheleniyordum ama en azından McKennon'ların düşmanlarımızı da tespit etmesine yardımcı oldu.

"Bakıyorsun," diye hatırlatıyor ama değil. "Bunu daha fazla yapamam baba. Onu istiyorum."

"Görüşünüzü kaybetmeyin. Eğer düşündüğün şey doğruysa, uzun zamandır yanlış ailenin peşindeyiz demektir. Bırak bu iş sonuçlansın. Adamından haber var mı?"

"Henüz tek kelime yok," diye homurdanıyorum, yine de cep telefonumu kontrol ediyorum. Yeni bir bildirim yok ve onu tekrar cebime sokuyorum. "Hâlâ bir şey yok."

"O zaman sabırlı ol. Bu kadın için bir yıl bekledin. Bir gece daha bekleyebilirsin."

Maeve'in gözleri benimkileri yakalayana kadar nefesimi tutup maskemin arkasından Monroe'ya kaşlarımı çatıyorum. Dikkatleri üzerime çekmemeye çalışarak, babamla yüzleşmek için yavaşça arkamı dönüyorum.

"Bir gece daha," diye kabul ettim sonunda. "Ama ne olursa olsun, yarın yine benim olacak."

4. Perde

Sahne 32

KOŞARKEN TÖKEZLERLER

Lacey

T Baron korkunç derecede sessiz. Balo salonundan ayrıldığımızdan beri öyle. Son veda elini sıkar sıkmaz kolumu kendi koluna doladı ve beni sıkıca .

O zamandan beri beni bırakmadı, limuzine binmek ya da yolculuk boyunca telefonuna *dokunmak* için bile. Gece boyunca pek çok konuğun bahsettiği yaklaşan fırtına hakkında konuşmaya bile çalıştım ama o sessiz kaldı. Otele vardığımızda parmaklarını bileğime doladı ve beni neredeyse sütlerine sürükledi. Tek kelime etmeden.

Çok korkuyorum.

Korku içimde uğulduyor ve ellerimi sıkmamak için yumruk yapmak zorunda kalıyorum. Fil Odası'na vardığımızda damarlarımdaki kan soğuyor ve Monroe beni bırakmak yerine korumalarla konuşmak için kısmen kapalı kapının hemen dışında durduğunda tamamen donuyor.

Hiçbir şey gibi trençkotumu çıkarıp odayı düzenleyerek kendimi meşgul ediyorum. Dakikalar , iki yüz otuz yedi filin hepsi giyotinin düşmesini bekler gibi bana bakıyor. Ama ortalığı toparlamaya ve iyi bir Garde ev kadını taklidi yapmaya devam edersem, belki sıkılır ve basit bir iyi geceyle gider-

Kapı arkamdan çarparak beni sıçrattı. Tek çıkışımın önünde duran Baron'u görmek için topuklarımın üzerinde dönerken, yalnız kalacağıma dair umudum yüzümdeki kanla birlikte tükeniyor.

Kahverengi gözleri düşünceli bir şekilde beni incelerken ağzı kaşlarını çatıyor. Dakikalar geçiyor ve ben boğucu sessizliğe dayanamıyorum.

"Sen, şey... iyi vakit geçirdin mi?"

Tıpkı benim gibi, o da hayatı boyunca kalabalığa yüzünü göstermiş. Şimdiye kadar onu daha iyi okumam gerekirdi ama bu gece her şey dengemi bozdu. Hem gerçek hem mecazi anlamda.

"Mhmm," diye cevap veriyor yavaşça başını sallayarak. "Çok... aydınlatıcıydı, özellikle de sonlara doğru."

"Bu harika." "Evet, öyle."

Mermerin üzerinden bana doğru yürüyor ve benim de üzerinde durduğum fil şeklindeki gri halıya adım attığında kalbim gümbür gümbür atıyor. Benden çok uzun değil ama daha iri ve burnunun ucuyla bana bakarken dudağını kıvıran hoşnutsuzluk beni huzursuz ediyor.

Bu kötü bir fikirdi. Şansım varken Kian'la birlikte gitmeliydim.

"Düğünden sonra Las Vegas'ta ne kadar kalacaksınız?"

Koyu bir kahkaha atıyor. "Bu konuda endişelenmene gerek olduğunu sanmıyorum. Şu anda kendinden başka hiçbir şey için endişelenmen gerektiğini düşünmüyorum."

Kahretsin. Kian'a ihtiyacım var.

"Bu ne anlama geliyor?"

"Bunun anlamı... Ayrılmadan hemen önce kız kardeşimle ilginç bir konuşma yaptık. Bekârlığa veda partinle ilgili pek bir şey hatırlamıyor. Ama Kian McKennon seni dansa kaldırdığında, şeytan maskesi onun bağımlı beynindeki nöronları harekete geçirmiş. İkinci dans edene kadar her şey yerine oturmadı. Bekârlığa veda gecesinde sahnede dans ettiğin kişinin o olduğunu iddia ediyor."

Başımı yavaşça sallıyorum ve saçma bir şeymiş gibi gülmeye çalışıyorum ama ağızımdan çıkan tek şey bir oflama oluyor.

"Rouge'un şovunun düzenli bir parçası. O adamın kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama Kian oyuncu kadrosunda değil. Neden o olsun ki?"

Keçi sakalının arasından geniş, şeytani bir gülümseme uzanıyor ve bir adım daha atarken benden çok daha içten gülüyor.

"Biliyorum, biliyorum. Ben de bunun çılgınca olduğunu düşünmüştüm. Ama o fotoğraf hala telefonumda duruyor. Gitmeden hemen önce onu bir anlığına gördüm ve biliyor musun? Benim aptal, dalkavuk kız kardeşim aptal hayatında bir kez olsun haklı olabilir."

"Yanılıyor olmalı-" "Bana yalan söyleme, fahişe!"

Bana doğru hamle yapıyor ve ben geriye doğru debelenerek süitin arka duvarını boydan boya kaplayan tavandan tabana pencereye doğru yığılıyorum. Beni elli kat aşağı düşmekten sadece birkaç santimlik camın ayırdığını fark ettiğimde midem boğazıma kadar yükseliyor.

Yumrukları havada uçuşurken bana bağırdığı her şey kayboluyor. Yumruklar karnıma çarpıyor ve boğazımı yırtan bir çığlıkla iki büklüm oluyorum. Ondaki uzaklaşırken elbisemdeki elmas çiviler kollarımı çiziyor. Beni kurdele yakalıyor ve bağcıklar çözülmeden beni cam sehpaye fırlatıp sırtıma çarparak parçalıyor. Yanan kesikler derimi kesiyor ve acı omurgamdan yukarı fırlıyor. Nefes almaya çalışırken görüşüm kararıyor.

Yere kıvrıldım, batan cam iğneler şu anda başka bir yere hareket etmekten daha rahat. Bu sırada etrafımda dolaşıp bağılıyor.

Ben nankörüm.

Ben bir
fahişeyim.

Onu
kullandım.

Acınacak
haldeyim.

Doğru olsun ya da olmasın her suçlamasında sırtıma tekme atıyor, beni çözülmeye zorluyor ve ön tarafıma da tekme atması için ona alan açıyor. Acı vücudumda dalgalanıyor ama yüzümde değil. Asla yüzüm değil.

Şimdi bile, öfkeli olduğunda, optikleri düşünüyor, kırmaya değil, zedelemeye dikkat ediyor. Ben hilekâr bir kaltağım ama o yüzümden kaçınıyor çünkü öfkesinin kanıtlarını kıyafetlerimin altına saklayacağıma güveniyor. Ne kadar acı verici olsa da beni öldürmek istemiyor. Ruhumu milyonlarca küçük parçaya ayırmak istiyor. Şu anda

ve korkarım Kian bile beni tekrar bir araya getiremeyecek.

Sonunda, b z lm    halime sadece ba ıracak kadar sakinle iyor. Nefes alıyorum, g        derinliklerinden gelen bir  ks r    teşvik ediyor ve vücudumu sararken inliyorum. İçimde ve dı ımda acı verici bir ağrı zonkluyor. Belim beni öldürüyor ve mide bulantısı midemi  alkalıyor.

Beni tekrar pencereye doğru fırlatıyor ve tüm vücudum deh ete kapılıyor, mide bulandırıcı bir gümbürtüyle  arpı ana kadar sonuna kadar gitmek için kendimi hazırlıyorum. Sürünerek uzaklaşmak istiyorum ama daha do rulamadan beni saçlarımdan yakalıyor.

Alaycı yüzü ve vahşi gözleri görüş alanımı dolduruyor.

"Sen bir sıçan gibi vestiyere gizlice girdiğinde Maeve seni takip etti. İçeri girmede ama kapının dışında yeterince şey duydu. Kian senin - *karısının*- başka bir adamla koridorda *y r mene* izin vermeyeceğini söyledi."

Eldiveni sol elimden çekip çıkartıyor ve parma ımdaki banda bile imi sıkıyor. "Bu *doğru* mu?"

Cevap alyansımı parma ımdan çekip alıyor, koparıırken parmak eklemimin derisini kesiyor.

"Hayır! Lütfen!" , daha fazla  ks rd m.

Topuklarının üzerinde geriye doğru oturup y z   yüzüme doğru itmeden önce saçlarımı sıkıca kavrıyor. "Onunla gerçekten *evlendin* mi, seni aptal sürtük? Bu nasıl mümkün olabilir? Ne zaman oldu bu?!"

"Ben... her şey çok hızlı oldu. Bekarlı a veda partim. Bir şey yok. Bir hataydı. Bana takıntılıydı ve ben de bir süreliğine rol yapmasına izin verdim. Bitti artık. Bu gece bitirdim."

Yalanlar dilimi yakıyor ama Kian'ı şu anda ya adı ım gazaptan korumak için ne söylemem gerekiyorsa söyleyeceğim.

"Siz Garde s rt kleri hep aynısınız. Her zaman sikecek en zengin siki ararsınız. Sana sormama izin ver. İli kinizi *tamamladınız* mı? *Benim* olanı aldı mı?"

"Ben... *kimsenin*... alacağı ." Son kelimenin arkasına tüm öfkemi koyuyorum, ama sadece bo uk bir nefesle dışarı çıkıyor.

"İ te burada yanılıyorsun, seni değerli    ek. *Garde'ın* Kırmızı Kamelyası olduğunu unuttun mu? Sen

satın alındı ve ödendi. Benim zevkim için koparıldı. Nasıl uygun görürsem öyle yaparım."

Elbisemin saten kumaşından amımı kavırıyor ve merkezime girerek beni çığlık attırıyor.

"Bu toplumda sahip olduğunuzu düşündüğünüz her türlü özgürlük yok oldu. Eğer bana itaat etmeye başlamazsan, zavallı babanın özgürlüğüne de elveda diyebilirsin. Adamlarımı hapisanede onun üzerine salacağım, ta ki pamuk ipliğine bağlı kalana kadar. Sadece varisimi kadar nefes almasını istiyorum, sonra Gardiyan olabilirim. Ve eğer Kian McKennon'a evliliğinizi feshettiğinizi söylemezseniz, onun da peşine düşeceğim."

Başımı sallıyorum. ". O çok güçlü."

Baron yüzüme doğru bir kahkaha atıyor ve tükürükleri yanağımda uçuşuyor. "En azından zeki olduğumu sanıyordum, ama görünüşe göre sen de diğerleri kadar aptalsın." Övünürken göğsünü işaret ediyor. "Babanı devirmek için Kuzeydoğu'da ve Garde'da destek topladım. Babanın tutuklanmasını *ben* organize ettim. *Hem de iki kez*. Babanın defterlerini *ben* düzenledim ve onu hapiste tutmak için polise, savcıya ve yargıca ödeme yapmak için kendi parasını kullandım. dolandırdığınız milyarlarca dolarla neler elde edebileceğiniz inanılmaz. Tek bir işlemle sadakat ve ihanet. Şimdi babanın acı çekip çekmeyeceğine tek bir mesajla ben karar vereceğim. Aynı şeyi Kian McKennon'a yapamayacağımı mı sanıyorsun? Garde'da bir hiç. Mal varlığı yok. Desteği yok. Sanki buranın sahibiymiş gibi ortalıkta dolaşıyor ama o sıradan bir tetikçi ve tüm kartlar *benim* ."

Duvarlar etrafımda çöküyor. Uzaklardan alçak bir gümbürtü yankılanıyor ve bunun göğsüm değil de gök gürültüsü olduğunu anlamam bir anımı alıyor. Hayatta kalmak için ağzımdan nefes alıyorum. Ama söylediği her kelime tabutuma çakılan bir çivi gibi geliyor.

Kian, Garde'daki ailelerden destek aldığını, babama nasıl yardım edebileceğini bulabileceğini söyledi. Ama yine de hiçbir şey bulamadı. Düşündüğü kadar gücü var mı? Yoksa insanlar onun ailesine de benimkine olduğu gibi düşman mı oldular?

Baron onu öldürebilir mi?

İnanılmaz geliyor ama düşünürken bile en ufak bir ihtimal bile göğsümü ağrıtıyor. Kontrolsüzce titriyorum ve gözlerimden yaşlar süzülerek yanaklarımdan aşağı dökülüyor.

Baron bana dudak büküyor ve saçlarımı kendisinden uzağa iterek serbest bırakıyor. "İşte bu yüzden makyajdan nefret ediyorum. Tam bir felaket gibi görünüyorsun. Kendini temizleyeceksin ama önce bir görüşmesi yapmamız gerekiyor."

Baron cebini karıştırıp iki telefon çıkarınca gözlerim açılıyor, onunki ve benimki kırmızı-gümüş ışıltılı. Dudaklarında sinsi bir gülümseme beliriyor ve benimkini havaya kaldırıyor.

"Roxana'nın seni gün boyunca durmadan aradığını ve mesaj attığını fark ettim. Ama sonra *Roxy*, bir *x* ile, buraya dönerken sana mesaj attı. İlk başta, farklı yazımın bir şekilde hata olduğunu düşünmüştüm. Ama şimdi yeni bir teorim var..."

Ekranı kulağıma tutmadan önce düğmelere basıyor.

"Merhaba deyin, başka bir şey demeyin, yoksa yemin ederim bu ikinizin de yaptığı son telefon konuşması olur."

Çevir sesi sadece bir kez çalıyor ve *telefonu* açtığında kalbim duruyor. Dudaklarımı yalıyorum ve konuşmadan önce yutkunuyorum.

"Merhaba."

Ben daha bir şey söyleyemeden Baron sessiz düğmesine basıyor ve hoparlörden Kian'ın sesi geliyor.

"Lacey, *sonunda*. Monroe sana telefonunu geri mi verdi?"

"Ona bittiğini söyle," diye emrediyor Monroe ve ekranda bir numara olan diğer telefonunu kaldırıyor. "Ona hemen şimdi söyle. Yoksa adamlarımdan biri peşine düşer. Parmağımı bile kıpırdatmadan babanı neredeyse yaşam destek ünitesine bağlıyordum. Serseri McKennon'a daha kötüsünü yapamayacağımı mı sanıyorsun?"

Kalbim göğsümde çatırdıyor. Acı, Baron'un şimdiye kadar açtığı yaraların hepsinden daha kötü ve hızla atan nabzımın uğultusu tüm düşüncelerimi bastırıyor. Kian'la birlikte yaşayacağıma dair kurmaya başladığım tüm hayaller sönüyor.

"*Tine?*" Aksanı endişeyle kalınlaşıyor ve bu kelime içimdeki tüm mücadelenin dışarı sızmasına neden olarak beni yere yığıyor.

"Bana inanmayacak." Başımı sallıyorum. Gözyaşlarım altımdaki halıyı ıslatıyor, sanki son birkaç damla umudumu da döküyormuşum gibi.

"O zaman hayatının performansını sergileyip onu inandırsan iyi edersin. Onu uyar, ben yine de onu dışarı çıkaracağım. Karar senin. Babanın ve Kian'ın hayatı senin ellerinde."

Baron telefonun sesini açtı ve soğuk ekran yanağıma değdiğinde. Ne yapmam gerektiğini biliyorum.

Sahne 33

SERT YALANLAR

Kian

B Lanet olsun, sonunda bir gelişme kaydettik. Lacey, Monroe ile partiden ayrıldıktan dakikalar sonra Merek bana haber gönderdi ve onun peşinden koşmamak için kendimi zor tuttum.

ve onu kaçıracaktım. Bunun yerine, Rouge'dan Baron Suites'e hızla gittim ve bir kaçış arabasına sahip olmak için bir blok içinde park ettim.

Baron Suites artık bizim işletmemiz değil, ancak Fil Odası'nın bunca yıldan sonra neredeyse hiç değişmemiş olması gibi, personeli için de aynı şey geçerli. Bu, Monroe'yu şimdi kışından ısırarak bir ihmal çünkü içeride pek çok hoşnutsuz çalışan tanıyorum. Patronlarını mahvetmeye hevesli olanlar.

Bu sabah erkenden, Monroe kafayı bulup servetini kumarhaneme bağışlarken, Merek Monroe'nun sütlerine girmek için evrensel bir otel anahtarı temin etmeyi başardı. Bu akşamki sahte prova yemeği, Merek ve Lorenzo'nun içeri girip her odanın girişine aceleyle kameralar yerleştirmesi ve dumanı tüten silahı araması için mükemmel bir zamandı.

Ve onu buldular.

Monroe, dizüstü bilgisayarları, sabit diskleri, flash bellekleri ve basılı elektronik tabloları utanmazca sütlerindeki ofislerden birinde ortalıkta bıraktı. Merek her şeyi indirip fotoğraflarını çekebildi. Lorenzo ile birlikte McKennon Otel'e döndüklerinde, cep telefonuma dosya üstüne dosya ve fotoğraf üstüne fotoğraf gönderdi. Zaten çoğunu gözden geçirdim

benim incelemem için gönderdiği şeylerin. Okuduklarım bu toplumun iskambil kağıtlarından evini yıkabilir.

Monroe'nun O'Shea'ya tuzak kuran kişi olduğu ortaya çıktı. Charlie'nin finans müdürü olarak, Gardiyanımızı alaşağı etmek için en iyi pozisyondaydı. O'Shea'nın defterlerini düzenlemiş, rakip Garde üyelerinden çalmış ve parayı yetkilileri Charlie'ye karşı kışkırtmak için kullanmış. Ama bu işin arkasında sadece Monroe yoktu. Garde'ın içinden ve dışından pek çok kişi bunu bilmekle kalmadı, düzenlenmesine de yardım etti.

Babam ve benim son birkaç yıldır müttefik olarak topladığımız ailelerin hainler listesinde olmadığını bilmek bana huzur verdi. Hoş bir sürpriz olarak Luciano bile. Ama bazı üyeler beni çevirdi.

Yazışmalarına göre, Garde aileleri Lacey ve benim evlenmemizi engellemek için komplo kurmuş ve Monroe'yu desteklerken bizi birbirimize düşürmüşlerdi. Bir e-postaya göre, en güçlü iki ailenin birleşmesinin Garde'ı demokrasiden ziyade bir monarşiye dönüştüreceğine inanıyorlardı. O'Shea-McKennon birliği çok güçlü bir kuvvetti.

Ne kadar haklı oldukları hakkında hiçbir fikirleri yok.

Düşmanlarımıza bunu ödetmeyi planlıyorum ama bu zamanı gelince olacak. McKennon'ın intikamı sabır ister ve şimdilik sadece elmas kraliçemin hak ettiği yerde, yanımda hüküm sürmesini istiyorum.

Benimle eve gelmesinde ısrar ettiğimde bir daha hayır diyemeyeceğinden emin olmak için babasının savunma avukatını, polis departmanındaki bağlantılarımı, hapishaneyi ve hatta yerel yargıçları ve bölge savcılarını aradım. Bu saatte bile her biri çağrıma cevap verdi. Hepsine, masum Charlie O'Shea'yı yarın sabaha kadar hapisten çıkarmazlarsa, kellelerinin söyledim. Liderimizin işlemlerinin bu kadar çabuk tamamlanması için birkaç yüz bin dolar gerekebilir ama bunu gerçekleştirecek kadar param ve şantajım var ve karımı kollarıma geri almak için ne gerekiyorsa yapacağım.

Her şey yerli yerine otururken, Merek bana kanlı bir şekilde beklemede kalmamı emretti. Monroe'nun güvenliğindeki zayıflıklar için en üst katı gözetledi ve şimdi beni desteklemek için bir ekip kuruyor.

Lacey'i kurtarmak için içeri girdiğimizde. Onları beklemem gerekiyor ama onun bir canavarla bir saniye daha geçireceğini düşünmek acı veriyor.

Şehre doğru yaklaşan fırtınaya ve ara sıra alnıma sıçrayan yağmura rağmen, dışarıda tuğladan bir patikada ilerliyorum. Sabahın erken saatleri olabilir ama açık hava meydanı hâlâ sarhoş turistlerle dolu. Baron Suites'e, O'Shea kumarhanesine, McKennon Hotel'e giden bir üst geçide ve -trafiğin daha az olduğu- eski uğrak yerlerimden biri olan Elysian 'a gitmek için dört bir yönden dolaşıyorlar. Monroe'nun oteline girip karımı kurtarmak için sabırsızlıkla beklerken sırayla dördüne de gidiyorum.

Arayıp aramadığını öğrenmek için cep telefonumu kontrol ediyorum ama aldığım tek mesaj Merek'ten geliyor ve Fil Odası'nın yaşam alanına yerleştirilen kameranın çalıştığını bildiriyor. Lacey odaya tek başına güvenli bir şekilde girdiğinde, vites değiştirdi ve benimle birlikte içeri girmesi için McKennon güvenliğini toplamaya başladı. Delikanlı bana cevaplar ve gözetim sağlamak için gece gündüz durmadan çalışıyor. Cep telefonumdaki güvenlik uygulamasını günceller güncellemez ben de görüntüyü alacağım ama bu arada onu görememek beni öldürüyor.

Uygulamalarım arasında güncellemenin bitip bitmediğine bakıyorum ama telefonum elimde titreyerek beni yarıda kesiyor. "Karım "ı gördüğümde kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor ve onun yumuşak, uykulu gülümsemesi ekranımı dolduruyor.

Heyecandan içim içime sığmıyor ve prova yemeğinden ayrıldığımızdan beri öğrendiğim her şeyi ağızımdan kaçırma isteğime zorlukla karşı koyabiliyorum. Ama onun konuştuğunu duyana kadar kendimi beklemeye zorluyorum, böylece o olduğunu anlıyorum. O , artık kendimi tutamıyorum.

"Lacey, *sonunda*. Monroe telefonunu geri verdi mi?" Cevap bekliyorum ama telefonun diğer ucunda sessiz. "*Tine*?"

Aksanıma endişe sızıyor, ama cevap veriyor ve hepsi eriyip gidiyor.

"Üzgünüm, sessiz bir yere gitmem gerekiyordu."

"Sessiz bir yer mi?" Sesimi alçaltırken kaşlarım çatılıyor. "Güvende misin?"

"Oh, oh evet, tabii ki."

Yanıtlarını alışık olmadığım bir tempoya yavaşlatan bir tereddüt var.

"Gerçekten mi? Sesin garip geliyor. İyi olduğuna emin misin? Sana gelebilirim-"

"Aslında ben iyi değilim." Ağır iç çekişi midemi bulandırıyor.

"Konuşmamız gerek."

"Haklısın. Lacey, buldum-" "Her şey bitti, Kian."

Adımlarım barın önünde duruyor ve sütlerin en üst katına bakmak için boynumu eğiyorum. Onu buradan görmemin imkânı yok ve tek karşılaştığım şey alnıma çarpan bir yağmur damlası.

"Sen neden bahsediyorsun-"

"Bunu söylemek benim için çok zor ama artık yapamıyorum. Haftalardır kararsızım. Ama sonunda bir karara vardım ve artık bunu riske atamam."

"Ne riski?"

"Babam. İtibarım. Mirasım."

"*Mirasınız* mı?" Elim saçlarımı karıştırıyor. "Oh, şimdi saçmaladığımı anladım."

Merek onun odaya tek başına bırakıldığını söyledi, ama ya kameranın açısı yanlışsa? Ya da Merek onu kurtarmak için içeri girmeyi organize etmeye başladıktan sonra Monroe geri geldiyse?

Sormadan önce sesimi alçaltıyorum, "Monroe seninle mi? Sadece evet ya da hayır de. Bir planım var-"

"Hayır! O benimle değil, tamam mı? Bu ondan çok benimle ilgili. Bu gece seninle birlikte olmanın sahip olduğum her şeyi feda etmek anlamına geldiğini fark ettim."

"Ne demek istiyorsun?"

"Bu gece herkesi gördün. Konuştuktan sonra Monroe ve ben saatlerce kaldık ve düşünmek için çok zamanım oldu. İnsanların onunla evliliğimi desteklemek için akın akın geldiğini fark ettim. Garde'ın desteğini kaybederek milyonlarca dolar kaybetme riskini almak istemiyorum. Bu aptal köpek yavrusu aşkı toplumumuzdaki yerimi mahvetmeye değer."

Sözleri küçük kâğıt kesikleri gibi başladı, ama devam ettikçe göğsümü daha da derinlemesine kesiyorlar.

Ama bir şey var... kapalı. Keşke yüzünü görebilseydim. Karımı bir kitap gibi okuyabilirim, ama ekranın arkasında, o her zaman biraz gizemli olmuştur.

Volta atmaya devam ederken elimi cebime sokuyorum. Lacey'nin sesi sertleşirken bile yıpranmış karo kız kartı parmaklarımda altında yumuşacık. Yine de içgüdülerime güveniyorum.

"O ilk gece, benim sevebileceğin türden bir adam olduğumu söylemiştin.

Bu doğru muydu?"

Bana gülmeden önce bir duraksama oluyor. "Tabii ki gülmedim. Kafam iyiydi ve eğleniyordum."

Yavaşça başımı sallıyorum. "Sana inanmıyorum."

"Tanrım. Tabii ki umursamıyorsun. Bunca zamandır sana sadece seni umursamadığımı ve yalnız kalmak istediğimi söylemeye çalışıyordum. Ama sen sadece görmek istediğin şeyi gördün, değil mi? Kafanda bana benzeyen bir kadın yarattın, hatta onu benim adımla çağırıyorsun ama o bir fantezi. Gerçek beni tanımakla ilgili küçük konuşmaların? Hepsi saçmalık." Sertçe alay etmesi başımı ahizeden uzaklaştırıyor. "Kendini toplum içinde bir maskenin ardına saklandığıma inandırmışsın ama hiç durup da gerçekte böyle biri olduğumu düşündün mü? Yoksa bu senin uydurduğun aşk hikâyesine uymuyor mu?"

"Yani bana herkesin inandığı gibi sık bir parti kızı olduğunu mu söylüyorsun?"

"Pek parti kızı sayılmam ama bulutların üzerinde yaşayan bir romantik de değilim. Sizi hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm."

Elim cebimden çıkıyor, karo kız hâlâ avucumda. Katlanmış kartın etrafındaki saçlarımı çekiştiriyorum ve Fil Odası'nın olduğu yere bakıyorum.

"Bu da nereden çıktı, Lace? Annen kafana falan mı girdi?"

"Bunu yapmak zorunda değildi ama bu gece onunla konuştuğumda neyin önemli olduğunu anlamama yardımcı oldu."

"Önemli olan ne? Lanet , bunu daha fazla duymayacağım. Oraya geliyorum-"

"Hayır! Polisleri arayacağım! Elimde seni ömür boyu hapse attırarak kadar delil var. Sen sadece bir tetikçisin, Garde'ın iyi tarafında kalmak için orospu çocuğusun ve bir noktada beni öldürmek istedin. Polislere bildiklerimi anlattığımda ne diyeceklerini sanıyorsun?"

Tehdidi kalbimin yerinden fırlamasına neden oluyor ama blöfünü görmezden geliyorum. "Devam et ve ara onları. Arkadaşlarımdan biriyle sohbet etmek isterim."

"Eminim Monroe'nun ekibinde de birkaç tane vardır."

Yüzümü buruşturuyorum çünkü muhtemelen haklı. Ben tek başıma Lacey'yi almaya odaklanmışken Monroe kendi şehrimde hamleler yapıyordu ama ihtimalleri tartmaya çalışırken zihnim hızla çalışıyor.

"Dinle, Kian. Onu aramalıyız, tamam mı? Baron'un hedefleri var. Senatör, hatta belki de başkan olacak ve *beni* yanında istiyor. Sadece bu da değil, güvenlik sağlayabilir, destek olabilir ve babamı hapisten çıkarabilir."

"Ama, nasıl yapılacağını biliyorum-"

"Umurumda değil!" diye boğuk bir çığlık atarak sözümü kesiyor, sesi o kadar acı verici ki yutkunmak zorunda kalıyorum. "Umurumda değil. Umurumda değil. Babamla görüştüğünü söylemediğinde bana yalan söyledin ve onun güvende olduğunu söylediğinde de bana yalan söyledin. Monroe'nun yaptığı onca şeye rağmen bana hiç yalan söylemedi. Şimdi ne söylersen söyle, güvenemem ve ... ve babamın hayatını değersiz bir sarhoşun sözleriyle riske atmak istemiyorum."

Bu suçlama göğsüme bir darbe indiriyor ve yağmur yeri ıslatırken kaldırımın ortasında duruyorum. Gürültülü, gece geç saatlerde gelen turistler, asit çiseliyormuş gibi açık gökyüzünden kaçmak için üzerimizde yükselen binalara sığınıyor. Hareketsiz halime çarpmamak için etrafımdan dolanmak zorunda kalıyorlar. İyi ki de öyle yapıyorlar çünkü bir adım daha atamıyorum ve küçücük bir itme beni yere düşürebilir.

"Bunu kastetmiş olamazsın," diye fısıldıyorum sonunda, bize olan inancım nihayet parçalanmaya başladığında sesim duygusallıktan sertleşiyor. Kartı cebime atıyorum ve inanamayarak başımı sallıyorum. "Ben... Ben bunu sana güvenerek söyledim. Şimdi bunu bana karşı mı kullanacaksın?"

Beni sessizlik karşılıyor ve o dudak bükene kadar sözlerimin yerine ulaşmış olabileceğini düşünüyorum.

"Hiçbir zaman daha fazlasını kastetmedim. Sen benim için bir hayaldin. *Senin* sebep olduğun cezaya katlanırken günlerimi geçirmek için kullanabileceğim biriydin. Özgürlüğe biletim olabileceğini düşünmüştüm ama söylediklerinin arkasında duramadığın gibi, Baron beni bıraktığına göre artık sana ihtiyacım da yok. Bana bir Garde kadınının her şeyi vereceğine söz verdi."

Sanki sözlerinin kalbimde açtığı acımasız yaralardan kan akıyormuş gibi göğsümden aşağı bir his akıyor. Elimi gömleğime bastırıp sisle kaplı neon ışığına tuttuğumda bunun sadece terle karışık yağmur olduğunu fark ediyorum.

Yine de duygularım içimden akıp giderken zayıflıyorum. Geriye doğru sendeleyerek bir tentenin altındaki duvara yaslanıyorum ve yere yığılmamak için kendimi zor tutuyorum.

Daha birkaç saat önce, prova yemeğinde, benimle mi yoksa Monroe ile mi olmak istediğini sorguladım. Ve onu konukların önünde maskesini takarken gördüğümde, bu o kadar zahmetsiz ve doğaldı ki...

İnanmak istediğim şeyi mi görüyordum?

"Baron'un fahişesi olmak sana istediğini vermez, biliyorsun. Sadece onu zengin eder. O piç kurusuna hiçbir şey borçlu değilsin," diye hırılıyor ben durduramadan, ama belki içindeki isyankâr ateşi alevlendirirsem aklını toplar.

"Sen de benim için bir hiçsin, Kian McKennon," diye soğuk bir şekilde cevap veriyor ve blöfümü anında görüyor. "Birkaç hafta içinde bana fazla kazık attın ve yalanlarınla işim bitti."

"Peki ya söylediğin her şey? Onlar da mı yalandı? Seni sevdiğimi söylediğimde yalan söylemiyordum Lacey. Bu . Bana pek çok şey yaptırabilirsin, karıcığım. Seni sevmemi. Senin için öldürürüm. Senin için ölebilirim. Ama beni senden ayrılmaya zorlama."

Cep telefonuna öksürmeden önce diğer uçta bir nefeslik bir duraklama oluyor. Endişeyle iyi olup olmadığını sormak için dudaklarımı aralıyorum ama ağzından çıkan yakıcı kelimeler beni yine kandırdığını anlamama neden oluyor.

"Bana aşık olduğunu düşünmen çok saçma. Birbirimizi çok az tanıyoruz. İlahi bir kaderin oynandığını düşünmene neden olan şey senin aşk takıntın. Sen bir McKennon'sın, ben de bir O'Shea. Ailen batan bir gemi ve ben seninle birlikte batamam.

Sen. Baron yükselişte ve bana her zaman bildiğim hayatı verecek ve babamı özgür bırakacak. Artık aptal rüyalarda kaybolamam. Gerçeklerle yüzleşmeliyim, sen de öyle yapmalısın. Ve gerçek şu ki, sen aşık bir aptalsın ama aşık değilsin."

Her kelime başka bir acı verici dilim. Sonunda cevap vermeden önce boğazımı temizliyorum.

"Hissettiğim şey, *hissettiğim* şey... saçma değildi, *Tine*. Aşık olmak birkaç haftadan daha uzun sürebilir ve belki de ben bu noktada hata yaptım. Bir adım öndeydim ve senin bana düşündüm. Ama eğer aşık olursam..." Elimi saçlarımın arasından geçirip uçlarından koparıyorum. "Artık beni , değil mi?"

Cevap vermiyor ve telefonu kapattığını düşünüyorum, ancak aramanın hala devam ettiğini farklı bir taktik deniyorum.

"Monroe konusunda ne yapacaksın? Biz zaten evliyiz."

Sesi kısık ve boğuk bir şekilde cevap veriyor: "İptal ettirmek çok kolay olacak. Tek yapmam gereken videoyu göstermek. Herkes ziyan olduğumu görebilir."

Video.

Henüz geri kalanını görmediğini fark ettim. Ve aklıma bir fikir geldi.

"Kullanmak için videoyu benden almanız gerekir, biliyorsunuz."

"Peki, tamam. Devam et o zaman. Gönder. Doğru ellere ulaştıracağım. Babamın adıyla, kısa sürede fesih işlemini gerçekleştireceğiz. Baron'la bir an önce yasal olarak evlenmek istiyorum. Böylece babamın hapisten çıkmasını sağlayabilir ve tüm bu saçmalıkları arkamda bırakabilirim."

En üst kata, artık özgürce yağan yağmur damlalarına bakıyorum ve beni görmesi mümkün olmasa da başımı sallıyorum. Yanımda açılan bir kapının çalan zili, çıkan kişiye çarpmamak için kaldırıma doğru bir adım daha atmama neden oluyor. Yağmur saçlarımı ıslatıyor ve kafam o kadar karışıyor ki hangi binanın dolaştığımı hatırlamak için omzumun üzerinden bakıyorum.

Elysian Bar'ın parlak neon el yazısı tabelasının alçak vızıltısı, gürleyen fırtınada bir siren gibi beni çağırıyor. Ona doğru sürüklenmek için arkamı dönüyorum, artık kayalara çarpıp çarpmayacağımı umursamıyorum.

"Göndereceğim." Benim sesim de onunki kadar ölü. "İzledikten sonra bana haber ver. Eğer fikrini değiştirmediyse, seni bir daha ikna etmeye çalışmayacağım."

"Telefonun başında beklemeye zahmet etmeyin. Fikrimi değiştirmeyeceğim. Garde'da bir prensesim ama asla senin kraliçen olamam, Kian McKennon."

Ve kapattı.

Ağır ahşap kapıları açarken kalbim göğsümde bir davul sesi gibi gümbürdüyor. Giriş bir mağara kadar karanlık, ama bir sonraki kapıları açınca barın üzerinde asılı duran loş ışık ortaya çıkıyor.

"Kian?" Barmen aradan bir yıldan fazla zaman geçmesine rağmen beni hâlâ isimle tanıyor ama bira bardağını kurularken kara kaşları çatılıyor, zeytin rengi teni kırışıyor. "Nesin sen, uh... uzun zaman oldu. Bir şey istediğine emin misin?"

"Bir dakika, Archie." Takım elbisemin ceketini çıkarıp uzun bar sandalyesinin arkasına astıktan sonra video poker makinesinin önüne oturuyorum. "Ama şu boku kapatır mısın?"

Archie başını sallayıp barın arkasındaki düğmeye basıyor, video poker ekranlarının cıfcaflı ışıklarını söndürüyor ve oturup bir içki eşliğinde kumar oynamak isteyen müşterileri kaçırıyor. Artık kör olmadan görebildiğim için kollarımı sıvıyorum ve kilise müdürünün düğün gecesi benim için çektiği videoyu açıyorum.

barın zorunlu kumarhane katındaki slot makinelerinden gelen çeşitli cıngıllar yüzünden videoyu düzgün bir şekilde duymak için çok gürültülü. Ama yine de Lacey'nin yeminini okurken ağzının hareketini izlemek için zaman ayırıyorum.

Son birkaç haftadır onun yokluğunda, sırf benim için tekrar gülümsediğini görmek için bunu yüzlerce kez izledim. Ama göğsümde hiç şimdiki gibi bir sızı olmamıştı. Göğüs kafesimi oymak, içine ulaşmak ve bana bu kadar acı veren şeyin özünü kesip çıkarmak istiyorum, ama bir insan kalbi olmadan yaşayamaz.

Parmaklarım ekrandaki yüzünün üzerinde geziniyor, o sırtırken çilli yanağını okşayabilmeyi diliyorum. Gerçekten dikkat eden herkes onun tamamen akli başında olmadığını görebilir. Tüm evlilik planıyla beni eğlendirdiği için şanslıydım. Yoksa

El dağıtıldıktan hemen sonra fesih kartını oynamak için çok ısrar etti, ama bir şey onu durdurdu.

Her neyse, artık önünde hiçbir engel yok.

Bunun farkına varmak, tüm bu plana başlarken düşündüğümünden daha fazla acı veriyor. Videoyu ona göndermeden önce bir kez daha izliyorum ve hemen ardından ikimizin de aynı anda izlediğini hayal ederek bir kez daha izliyorum. Ama bittiğinde ve cevap gelmediğinde, barmene göz gezdiriyorum.

Cep telefonuyla konuşuyor ve dikkatini çekmek için elimi sallıyorum.

Garde'daki insanlar biz McKennon'ların yanımızda ne kadar çok erkek ve kadın olduğunun farkında değiller ve Archie de bizimkilerden biri. Aileler bize sırt çevirdiğinde ve McKennonlar dışlandığında, Garde üyesi olmayanlar sadık kaldı. İnsanlara iyi davranmanın faydası oluyor. Garde sadece zengin, nüfuzlu ve ünlü kişilerden müttefik arar, ancak sırtınız iplere dayandığında sizi destekleyenler hiçbir beklentiniz olmadan yardım ettiğiniz insanlardır.

Gerçi şu anda burada ben ve Archie'den başka kimse yok ve tüm bu gürültü patırtı ve yanıp sönen ekranlar arasında, beni merkeze almak için etrafımı incelemek sinirlerimi bozuyor.

Cebimdeki bozuk paraya uzanıyorum, son anda kendimi korumaya ve kontrol etmeye çalışıyorum.

Ama gitti.

Onun yerine yıpranmış karo kız kartını çıkarıyorum.

Geçtiğimiz yıl boyunca binlerce kez katlanıp yeniden katlandı ve kırışıklıklar yırtılmaya başladı. Ortada yatay olarak oluşturduğum çizgi, kılıçların kraliçesini elinde kamelya olan kraliçeden ayırıyor. İki kraliçe. Bir kart.

kadar uzun süre bakıyorum ki gözlerim bulanıklaşıyor ve cebime geri koymadan önce kartı ahşap çubuğa doğru düzleştirmeye çalışıyorum. Ama olabildiğince dikkatli olmama rağmen ellerim çok sert. Kart ikiye bölünerek iki kız arasındaki bağlantıyı koparıyor. Sahip olduğum son birkaç irade ipliği de onunla birlikte kopup gidiyor.

Katlanıyorum.

İki yarısını cebime koyarken barın arkasındaki içkileri tarıyorum. Midleton Dair Ghaelach'ı yakalayana kadar hiçbiri beni özellikle çağırmadı. Archie cep telefonunu kapattığında onu işaret ediyorum.

Videonun bir fark yarattığını gösteren bir şey alıp almadığımı görmek için mesajlarımı son bir kez kontrol edin.

Ama hiçbir şey yok.

Barmene başımı sallamadan önce cihazı susturup cebime atıyorum. Üç yüz seksen üç gündür ilk kez, uğruna çalıştığım her şeye sırtımı dönüyorum.

"Midleton, temiz... ve ben bir duble alacağım."

Sahne 34

ŞİDDETLİ SONLAR

Lacey

T Kulaklarım yanaklarımı ıslatıyor ve Baron telefonumu çekerken ekran tenime yapışıyor.

Yüzü tiksintiyle buruşuyor. "Şu makyaja bak." O Valentino elbisemin fondötenini silmeden önce telefonu yüzüme tutuyor. "Artık o iğrenç şeyi giymeyeceksin."

Hiçbir şey söylemiyorum. Yenilmiş ve tükenmiş durumdayım. Garde'dan, Baron'dan, beklentilerden, tecritten katlanmak zorunda kaldığım onca şeyden sonra... bunların hiçbirisi Kian'ı kaybetmekle kıyaslanamaz. Ona yalan söylemek, toplayabildiğim son enerji kıvılcımını da söndürdü.

Baron benimkine kaşlarını çatmadan önce kendi telefonundan mesaj atıyor. "Bu çok garip, burada Wi-Fi var." Bana ters ters baktı. "Bunca zamandır internetin var mıydı?"

Ben başımı sallarken gözlerim kısılıyor ve o da .

"Neyse, önemli değil. Korumalarımı açtıracaktım ama zaten elimizde olduğuna göre, umarım Kian'ın sözünü tutup tutmayacağını görmek için çok fazla beklememiz gerekmez."

Yağmur arkamdaki pencereye vuruyor. Çapraz şeritlerin çıplak tenimi ortaya çıkardığı cam sırtımda soğuk duruyor ve ben de ona yaslanıyorum. Bir yanım pencerenin çerçevesinin yerinden çıkmasını diliyor, bu düşünce midemi bulandırsa da.

Telefon aramızda çalışıyor ve Baron bir kahkaha atıyor. "Ah, gerçekten de göndermiş. Hadi şu felaketi izleyelim."

Beni saçlarımdan tutup inletiyor. Beni kanepeye doğru sürüklerken bileğinden tutuyorum ve bir minder üzerine oturtup beni bir köpek gibi ayaklarının dibine bırakıyor.

"Onun sizden faydalanmasını izleyeceksiniz ve bunun toplumumuzun doğası olduğunu anlayacaksınız. Sizin ebeveynleriniz de onların ebeveynlerinin ebeveynleri gibi buna inandı ve siz de rolünüzü oynamaya çağrılana kadar bu avantajların tadını çıkardınız. Şimdi öne çıkma ve lanet olası işini yapma zamanı. Kafanızda Kian McKennon'ın özgürlüğü ve aşkı temsil ettiğine dair bir fantezi var. Ama Garde'da böyle bir şey yok ve Kian da bizden daha iyi değil. Seni özgür bırakacak gücü yok ve seni sevmiyor. O senin paranı ve statünü seviyor. Seni becermek ise bonus."

Başımı kaldırıyor ve telefonumun kilidini açmak için yüzümü kullanırken tıslıyorum. Yüzümü buruşturmama rağmen çalışıyor ve "Roxxy"den gelen bildirime basıyor.

"kurnazca bir şey yapacağını , seni küçük sürtük," diye benden çok kendi kendine mırıldanıyor ve mesajı kaydırıyor.

Kian'la mesajlaşmalarımız ve güvenlik önlemi olarak mesajlarımızı en son ne zaman sildiğimi hatırlayamadığımı fark ettiğimde korkudan tüylerim diken diken oluyor. Neyse ki Monroe düğün ekranı kapladığı için şimdilik sadece videoya odaklanmış durumda.

Gök gürlüyor ve yağmur cama vuruyor ve video oynamaya başlar başlamaz Monroe bir kez olsun sessizliğe gömülüyor. Ben de büyülenmiş durumdayım, o kadar ki vücudumu kasıp kavuran acı zihnimin gerisinde kalıyor ve ben de yüzeye çıkan silik anılara dalıyorum. İçkinin ve Kian'ın şırıngasında ne varsa onun birleşimi düğünümüzü bulanıklaştırıyor ama her şeyi hatırlayamadığım yerde video boşlukları dolduruyor.

Sadece televizyonda içini gördüğüm o abartılı gece yarısı şapellerinden birinde karşısında duruyorum. Siyah bir takım elbise giymiş ve benim kaçak gelin kostümüm dışında hiçbir şey yerinde görünmüyor. Mekan şatafatlı ya da aptalca değil ve beyaz kafes düğün kemerinin etrafında sahte de olsa güzel kırmızı çiçekler asılı. Ona bakarken son derece sakinim ve dudaklarımda mutlu bir gülümseme var.

Rahibin kendi yeminlerimiz ve yüzüklerimiz olup olmadığını sormasıyla başlıyor. Kian'dan çekinerek hayır cevabını veriyorum. Bu itirafıma sadece kıkırdıyor, ben de rahip benim için geleneksel olanları okurken heyecanımın doruğuna çıkıyorum. "Ben Lacey O'Shea, sen Kian McKennon'ı kocam olarak kabul ediyorum," diye tekrarladığımda gözümü bile kırpmıyorum ve gülümsemem neredeyse göz kamaştırıyor.

Gecenin başında, beni daha az umursamayan toplumla hiçbir ilgisi olmayan maskeli bir yabancıydı. Ben ise toplumun ona takmayı öğrettiği maskenin arkasına saklanarak kendini koruyan bir kadındım. Ama rahibin önünde durduğumuzda ikimizin de maskesi . Onun Kian olduğunu biliyordum ve hayatımı ona adadığım süre boyunca el ele tutuştuk.

Her cümleyi mutlulukla okuyorum, Kian'a sahip olacağıma ve o günden sonra iyi ya da kötü, zengin, fakir, hasta ya da sağlıklı olsak da ona sarılacağıma söz veriyorum. Onu ölene kadar seveceğime ve el üstünde tutacağıma yemin ederken gözlerim parlıyor. O gecedan kalan duygular tekrar aklıma geliyor, beni bunaltıyor ve onunla evlenirken hissettiğim umudu ve özgürlüğü hatırlatıyor. O zamanlar Garde'dan kaçışım, özlemini çektiğim huzur ve özgürlüğün cevabıydı.

Rahip Kian'a dönüp "Benden sonra tekrar et" dediğinde Kian başını sallayarak beni şok ediyor.

"Benim kendiminkiler var."

Ben izlerken, zihnimin bedenime unutturmaya çalıştığı acı yavaş yavaş geri gelmeye başlıyor. Nefesimi tutuyorum, kısmen herhangi bir hareketin neden olduğu ağrıyı engellemek için, kısmen de her kelimeyi duymaya ihtiyacım olduğu için.

Rahip başını sallar ve geri çekilir.

Kian derin bir nefes alıyor ve boğazını temizlemeden önce düşüncelerini toparlıyor gibi görünüyor.

"Ben... Ben seni istedim Lacey, baban bana söz verdiği andan itibaren. Evlilik iptal edildiğinde, asla birlikte olamayacağımız geleceğin yasını tuttum ve unutmaya çalıştım. Seni kaybettikten sonra bir süre kendimi kaybettim. Ama sonra babam bana bir fırsat verdi."

Ellerimi sıkış olmalı çünkü ona tekrar gülümsemeden önce onlara baktım. Parmaklarım şimdi karıncalanıyor sanki

benden daha iyi .

"Bu gece, bu fırsatı nasıl kullanacağıma dair bir seçeneğim vardı ve ben seni seçtim. *Is tú mo rogha*. Sen benim seçimimsin, *Tine*."

Monroe'nun yanında nefesim ciğerlerimde düğümleniyor ve ses çıkarmamak için elimden geleni yapıyorum. Bizim için bu kadar çok şeyin dikte edildiği bir toplumda, kendi kaderini seçmek güçlü bir isyandır. Ama Kian'ın *beni* seçtiğini her itiraf edişini hatırladıkça gözyaşlarım yanaklarımdan özgürce süzülüyor. Tek istediği bunu benim söylememdi... ama ben asla söylemedim.

"Daha önce hiç tanışmamış olsak da," diyerek elimi bırakıp takım elbise ceketinin iç cebine uzanıyor ve küçük gümüş bir yüzük çıkarıyor. Sol yüzük parmağıma kolayca geçirirken ışıktan parlıyor. "*Cha robh dithis riamh a' fadadh teine nach do las eatarra*."

"Bu ne anlama geliyor?" İki elimi tekrar tutarken videoda soruyorum.

Yüzünde umutlu bir gülümseme beliriyor. "Demek ki hiç tanışmamış olsak da aramızda hâlâ bir ateş yanıyor. Bunu bu gece dansımız sırasında ve beni öptüğünde tekrar fark ettim. Sen benimsin, benim ateşimsin. Biz birlikte olmak için yaratılmışız ve iki insan birlikte olmak için yaratılmışsa, aralarındaki ateşin neden kıvılcımlandığını kimse açıklayamaz, ama yine de tutuşur."

Gözlerimi kocaman açarak ona bakıyorum ve hiç şüphesiz nabzım hızla atıyor. Şimdi onu izlerken bile kalbim çırpınıyor, vücudum kabarık ve havadar hissediyor ve sonunda kafama dank ediyor.

Her zaman aşkın hayalini kurduğundan ve aramızda tutuşabileceğini bildiğinden bahsederdi. Ve işte burada, gözlerimin önünde. O gece en saf haliyle alevlendiğini hissettik ve bu sınavlardan birlikte geçtikçe alev daha da arttı.

Ayrı olduğumuz zamanlarda bile mesajlar ve aramalar yoluyla beni cesaretlendirdi, gizli toplantılarımız sırasında bana huzur verdi, bunaldığımda bana sarıldı. Savunmasızdı ve sırları konusunda bana güvendi, hatta bağlılığını ve korumasını vaat etmek için kendisi için çok önemli olan bir şeyin - AA çipinin - fiziksel bir hatırlatıcısını bana verecek kadar ileri gitti.

Tek istediğimin Kian'ın temsil ettiği bağımsızlık olduğunu düşünerek kendimi kandırdım. Ama umduğum sadece özgürlük değildi.

Onu. Bu aşktı. Ve tanıştığımız andan itibaren bana bunu ve daha fazlasını verdi.

Rahip ikimize de gülümsüyor ve bizi izleyen yaşlı kadınlar neredeyse benim ve Kian'ınki kadar büyük hülyalı gülümsemelerle iç çekiyorlar. Onları şimdi fark ediyorum, ama o zamanlar Kian'ın bana bakışından çok etkilenmişim, sanki aynı anda hem beni yemek hem de bana tapmak için sabırsızlanıyor gibiydi.

Rahip ellerini kaldırdığında şöyle der: "Tanrı'nın kimse ayırmasın. *Sliocht sleachta ar sliocht bhur sleachta!* Sizin çocuklarınız olsun, çocuklarınızın da çocukları olsun ve Tanrı bu evliliği tüm günleriniz boyunca kutsasın. Şimdi gelini öpebilirsiniz-"

Rahip daha sözlerini bitirmeden, yeni kocamla öpüşmek için ona doğru hamle yaptım bile. Kian beni çabucak yakalıyor ve başımın arkasını kavıyor. Her nasılsa, beni kalçalarımın altından tutup kaldırırken öpüşmeye devam ediyor. Beni gelin gibi tuttuktan sonra koridordan aşağıya taşıyor, bir koluyla omurgamı destekliyor, böylece o zamandan beri pek çok kez yaptığı gibi enleme masaj yapabiliyor.

Gözyaşlarım görüşümü doldururken ekran bulanıklaşıyor. Kian bana sırtırken durakladığında parmaklarım ekranın üzerinde geziniyor-

Telefon aniden önümden kayboluyor. Baron'un telefonumu duvara fırlattığını ve kırılan parçaların mermer zemine düştüğünü fark etmeden önce iki çarpma sesi birbiri ardına geliyor.

"O aptalla evlenerek benimle oynayabileceğini mi sandın? Evliliğinin iptalini isteyeceksin ve alacaksın. Sana söz veriyorum." Yüzünde şeytani bir gülümseme yavaşça kıvrılıyor ve karnım mide bulantısıyla çalkalanıyor. "Ve eğer bitirmek için daha fazla motivasyona ihtiyacın varsa, Kian'ın seni çoktan aldattığını bildirmekten mutluluk duyarım."

"Ne?" kelimesi sanki bana yumruk atmış gibi nefes nefese bir iniltiyle ağzımdan kaçıyor.

Hayır.

"Bugün, poker oyunumuz sırasında, sen burada telefonun olmadan kilitli kalırken, o fetihlerinden biriyle mesajlaşıyordu. Hatta, onunla buluşmak için parasını almadan gitti.

ve rövanşı reddetti. Bunu kim yapar ki? Sadece sevişmek üzere bir adam bunu düşünür."

"Ben kumar bile oynamam. Kazanırım ve her şeyi eve geri veririm."

Kian'ın itirafı aklımdan geçiyor ve kalp atışlarım tekrar normale dönmeye başlarken elbisemin cebindeki bozuk paraya uzanıyorum. Beni aldatmadığından zerre kadar şüphem yoktu. Babamı kurtarmak için cevaplar bulmaya çalışıyordu. Birkaç dakika önceki konuşmamıza ve onu korumak için kaç kez araya girmek zorunda kaldığıma bakılırsa, bazılarını bulmuş. Bunca zamandır benim tarafımdaydı.

En azından gitmesine izin vermem onu güvende tutuyor.

gece ne olursa olsun, babamı kurtarmak için ne gerekiyorsa yapacağına ve Kian'ın artık Baron'un gazabından güvende olacağına . Ama ben hâlâ Monroe'yla birlikte burada hapsedildim. O videodan sonra... Asla çıkabileceğimi sanmıyorum.

Artık rol yapmak istemiyorum ve daha fazla yalan söyleyemem. Eğer Baron bu gece beni öldürürse, gitmeden önce bunu en azından bir kez yüksek sesle söylemek istiyorum.

Kian beni seviyor. Ve ben...

"Onu seviyorum." Başımı hafifçe sallıyorum ve Baron'un kocaman gözleriyle karşılaştığımda madeni parayı avucumun içinde tutuyorum. Pencereden şimşekler çakıyor ve Monroe'nun öfkeyle moraran yüzünü aydınlatıyor. "Kian'ı seviyorum."

Bu söz dudaklarımdan dökülür dökülmez Baron üzerime çullanıyor ve beni saçlarımdan tutup tekrar yukarı çekiyor. Çığlık atıyorum ve yakasına yapışmaya çalışıyorum. Kahverengi gözleri öfkeden dönmüştü ve arkaya doğru taranmış kirli sarı saçları dağılmıştı.

"Kian sana olan şehvetini tatmin ettiğinde seni terk edecek. Baban hapiste olacak -ya da ölecek- ve sen de onun hayatını, sana bir fahişe gibi davranılması için feda etmiş olacaksın."

Bileğimi büküyor ve beni yere fırlatmadan önce koluma kör edici bir acı gönderiyor. En kötü açıyla yere düşüyorum ve bir acı dalgası içime dolmadan önce bir patlama hissediyorum. Görüşüm tekrar kararıyor. Mide bulantısı beni eziyor ve midemdeki sulu içeriği boşaltıyorum.

boş midemi yanımdaki halının üzerine koyuyorum. Ama Baron bunu bile rahatça yapmama izin vermiyor.

Tıkanmanın ortasında beni tekrar tekmeliyor, onu kandırdığımı bağıarak söylüyor. Babamın bir daha asla gün yüzü görmeyeceğini. Kian'ı öldüreceğini. Beni öldürmeye yemin etmiyor, şu anda istediğim tek tehdit olsa bile.

Monroe'nun her vuruşunda pencerenin yanındaki soğuk mermer zemine daha sıkı kıvrılıyorum. Tüm gücümü tüketti ve görüşümü bir sis kapladı.

Gök gürültüsüyle uyandığımda Monroe'yu belime sarılmış halde buluyorum.

"Hayır, hayır..."

Elleri boğazımı sarıyor, zayıf kesiyor. Tekmeliyor ve çırpınıyorum, ama küçük oksijen yudumları emmeyi başarsam bile, mücadele yavaşça içimden akıp gidiyor. Bacaklarım gevşiyor, yüzüm sıcak ve gergin bir hal alıyor ve karanlık bana doğru yaklaşıyor. Zihnim, onu istemediğime inanan Kian'la birlikte öleceğimi söyleyerek benimle alay ettiğinde, ediyorum ve kayıp gidiyorum.

Bu her şeyden daha çok acı veren bir darbe. Baron'un beni mermer zemine çarpacak kadar sert sarsmasından daha fazla. Başımın sert zemine çarpmasından daha fazla.

Annemin sözleri o son darbeye birlikte zihnimden geçiyor.

"En azından senin güzel yüzüne dokunmuyor..."

...ama kapalı bir tabuttaki güzel bir yüz kimsenin umurunda değil.

Sahne 35

ORPHEUS VE AMOR

Kian

T arkamdaki kumar makinelerinin ışıkları bardağımın içindeki kehribar rengi sıvının üzerinde parıltıyor. Benden birkaç santim ötede duran içkiye uzun uzun bakmaktan gözlerim seğiriyor. Ter Unutabilmek için bir dikişte mideye indirme dürtümle savaşıırken ensemdede bir sızı hissediyorum.

"İçki kendi kendine içilmeyecek evlat."

Babamın takım elbise ceketindeki yağmur damlacıklarını fırçaladığını görmek için koltuğumda dönüyorum. Yanımdaki tabureyi çekti ve barmene başıyla selam verdi.

"Onun içtiğinden ben de alacağım, Archie."

Archie sanki bu isteği bekliyormuş gibi, babama benimki gibi bir Glencairn bardağında Midleton doldurmaya başladı bile. Bardağı bıraktığında babam bardağı kapıyor ve bir nefes çekmeden önce viskiyi döndürüyor.

"Ah, ilk döküldüğünde hep çok güzel kokar." Bana doğru uzattı. "Şimdi... bunu yapacak mıyız, yapmayacak mıyız, delikanlı?"

Kahverengi gözleri sadece bir babanın yapabileceği gibi ölçümü alıyor. Garde, Finneas McKennon'ın en zorlu üyelerinden biri olduğunu unutmuş gibi görünüyor. Sadece bakışları bile zayıf adamların poker masasında pes etmesine neden oluyor ki bu da iyi bir şey çünkü babam bu oyunda berbat.

"Beni rahat bırak." Ona el sallayıp viskiyle göz göze gelme yarışına geri dönüyorum. Ama bir anlık sessizlikten sonra ona bakıyorum.

"Burada olduğumu nereden bildin?"

"Arch," diye gür gri kaşlarını kaldırarak barın diğer ucundaki bardakları özenle temizleyen barmene doğru başını sallıyor.

"Hey, Arch!" diye seslenmeden önce küfrediyorum.

Archie sanki bunca zamandır dinlemiyormuş gibi arkasını döner. "Öyle mi?"

"Vegas'taki herkesi arayıp uçurumun kenarında olduğumu mu söylüyorsun, yoksa sadece bu piçi mi?" Ona kaşlarımı çatıyorum ama hiç etkilenmiş gibi görünmüyor.

"Merek'i de aradım. Yola çıktığını söyledi." Archie sırtıyor.

Gözlerimi deviriyorum ve babamın nasihatine katlanmak için tabureme yaslanıyorum.

"Seni önemseyen insanlar var, delikanlı. Garde'ın asla anlayamayacağı bir şey."

"Harika. Keşke sevdiğim kadın da aynısını yapsaydı."

"Konunun bu olmasından korkuyordum. Yeni dövmeni beğenmedi mi?" Gülerek ön koluma bakıyor. Şakası sertçe göğsüme iniyor ve oradaki yanığı ovuyorum.

"Siktir . Onu hiç görmedi bile."

"Sadece seninle dalga geçiyorum, delikanlı." Önce kıkırdadı ama bir süre beni inceledikten sonra boğazını temizledi. "Bunun hassas bir durum olduğunu biliyorum evlat, ama ikiniz de size verilenle iyi iş çıkardınız."

Yanıt vermeyince iç geçiriyor ve başını bana doğru eğiyor. "Annen ve benim neden Lacey ile evlenmeniz gerektiğine karar verdiğimizizi anladın mı?"

"Garde'ın iyiliğı için," şimdiye kadar binlerce kez duyduğum bu cümleyi mesafeli bir tonda tekrarlıyorum. "Annem evliliğimizin Garde'ın iki aile arasındaki nefretten kaynaklanan bölünmüşlüğünü çözebileceğı fikrine sahipti. Gerçi bu gece Merek'in gözetimi sayesinde birçok ailenin bu fikre pek sıcak bakmadığını öğrendim. Elimde bizi ayırmak ve O'Shea'leri hapse göndermek için Monroe ile komplo kuran gafillerin bir listesi var."

"Hmm." Babamın yüzü öfkeyle kızarıyor. "O listeyi görmem gerekecek. Er ya da geç birkaç aile reisine kart vermemiz gerekebilir." Devam etmeden önce oflayıp pufluyor. "Ama her durumda, bu

O'Shea'ya verdiğim sebep. Annen ve benim başka bir amacımız vardı."

Kaşlarım çatıldı. "O zaman *gerçek* sebep neydi?"

"En büyük liderler en isteksiz olanlardır. Yıllar önce Bekçimizin Garde arasındaki desteğini kaybettiğini söyleyebilirdim. Toplum, içeride olduğu kadar dışarıda da insanlara ihtiyacımız olduğu gerçeğini gözden kaçırdı. Ama sen..." Viskisini Archie'nin sırtına doğrultuyor. "Her ikisinin de takipçilerini kendi başına topladın. Garde'a ihtiyacın yok ve bu da toplumu aileler arasındaki herhangi bir ittifaktan daha çok korkutuyor. Sadece seçkinler için değil, herkes için en iyisini isteyen bir liderin iş başında olduğu düşünce mi? İşte bu tehlikeli."

"Eğer Garde'ın istediği bu değilse, neden benim sorumlu olmamı istiyorsunuz?"

"Bah, kalın kafalı olma, delikanlı. Bir şeyleri değiştirebilmen içindi! Yaşlı adamlar yoruldu. Bizim fikirlerimiz de yorgun. Yeni dünya, yeni Garde, aslında başından beri olmak için çabaladığımız şey olmalı, daha yüksek ideallerden biri. Sen ve şu küçük fişek gibi karın, sebep olduğumuz tüm zararları düzeltmek için en iyi umudumuzsunuz."

"Ama artık hepsi gitti." Başımı sallıyorum. "Lacey Monroe'yu seçti."

Babam kaşlarını çatıyor ve sesi sert çıkıyor. "Ne oldu? Senin jokerinin halledemeyeceği bir şey olduğunu sanmıyorum."

"Benimle işi bitti." Yutkunuyorum ve omuz silkiyorum. "Bu gece bana öyle söyledi. Beni babasına yardım etmek için kullandı ve şimdi Monroe'nun ona verebileceği şeyi, Garde'da statü istiyor. Değersiz bir ayyaşın koca olmasını istemediğini söyledi. Bana değer verdiğini sanıyordum ama sanırım her şeyi kalbim uydurdu."

Babam bir kahkaha attı. "Eğer bu saçmalığa gerçekten inanıyorsan belki de sonumuz gelmiştir."

"Ne demek istiyorsun?"

"Bu gece ikinizi dans pistinde gördüm. Bir köpek gibi davranıp onun üzerine işemen hataydı evlat. Ama dans ettiğinizde birbiriniz için yaratıldığınız çok açıktı. İki alev..."

"Her şey aynı şekilde tutuştu," diye bitiriyorum. Umut göğsümde bir ateş yakıyor.

"Karınıza ne oldu bilmiyorum ama kadınınızda bir sorun varsa bunu düzeltmek sizin görevinizdir. Aşk zayıflar ya da kalpsizler için değildir. Bunun için savaşmanız gerekebilir. Bu savaş için cesaretin var mı sence?"

Bu soru karşısında sandalyemde doğruldum. "Eğer karım sonunda bana geri dönerse, nasıl korkabilirim ki?"

"İşte iyi bir delikanlı. Ayrıca, onu daha önce bir kez kaçırdın ve birkaç saat içinde sana aşık olmaya ikna etmeyi başardın. Bunu tekrar yapmanın ne zararı var? Ne de olsa McKennon tarzı bu." Babam kıkırdıyor ve viskisini kadeh kaldırmak için kaldırıyor. "Seçiminizi yapın ama bir kez yaptıktan sonra asla arkanıza bakmayın. Eğer bakarsan bu ona sadece zarar verir."

Kendinden emin ifadesini incelemeden önce kaldırdığı bardağına bakıyorum. Kendinden emin bir gülümseme, hafifçe kalkık gür kaşlar ve zaten biliyormuş gibi görüldüğü bir cevabı bekliyor. Beni kötü alışkanlıklarım ya da bağımlılığım yüzünden asla yargılamadı. Ama bu yolda ilerlemeye devam edersem ne kadar çok şey kaybedebileceğim konusunda herkesten daha fazla endişeliydi.

Gözlerim kısıldı. "Bir yıl önce bana bu işi verdiğinde karo kızını nasıl oynayacağımı biliyor muydun?"

Omuz silkmeden önce bilmiş bir gülümseme dudaklarını kaldırıyor. "Hadi ama, kart oyunlarında berbat olduğumu biliyorsun."

"Lanet olsun." Sandalyeme yerleşirken kıkırdıyorum.

Sırıttırıyor ve bardağın ucunu tekrar uzatıyor. "Peki ne , evlat?"

Babam bana inanıyor. Arkamda arkadaşlarım var. Ne kadar sıkı çalıştığımı bana hatırlatacak çipim artık olmayabilir. Ama ayık kalmayı sadece Lacey için başarmadım, bunu kendim için de yaptım. Şimdi ikimizi de kaybedersem lanetleneneceğim.

El değmemiş viskiye tekrar baktığımda, içki eskisi gibi değildi.

İçkiyi elimden itiyorum ve babamın gözleriyle karşılaşmadan önce sandalyemden kalkıyorum. Kenarlarda kırısan endişenin yerini gurur alıyor.

"Lacey'i bulup fikrini değiştireceğim. Merek Fil Odası'nda yalnız olduğunu söyledi ama belki annesi ya da Monroe provada dans ettikten sonra onu korkutacak bir şey söylemiştir.

akşam yemeği..." Babamın sözleri nihayet yerine otururken benim kelimelerim yavaşlıyor. "Bekle, bizi dans ederken gördüğünü mü söyledin?" Başını salladığında küfrediyorum. "Monroe da dans etmiş midir?"

Babamın dudakları mantığımı takip ederken büzülüyor. "Eğer yaptıysa, düşündüğümüzden daha iyi bir poker yüzü var. Ama bütün gece onu bir kurt gibi izledim ve fark etmedi, bundan eminim. Gerçi siz de az önce destekçileri olduğunu söylediniz. Bir de kız kardeşı vardı. _"

"*Siktir.*" Saçımı çekiştiriyorum ve cep telefonuma uzanıyorum. "Merek'i aramalıyım ve-"

Cihaz elimde yanıp sönüyor ve en üstte Merek'in adını okuduğumda aramayı hemen kabul ediyorum.

"Benim için neyin var?"

"Key, seni aramaya çalışıyordum dostum. Ben Lacey," diye hızlıca konuşuyor ve dikkatli ses tonu beni yerime oturtuyor.

Ceketim sandalyemden ama babam yere düşmeden yakalıyor. Ceketimi tutuyor ve kaşlarını çatarak bana bakıyor ama benim tüm dikkatim Merek'in titrek sesine odaklanıyor.

"Elysian'a gidiyordum, o yüzden hemen göremedim ama otelin güvenliği Monroe Baron'un katında bir karışıklık olduğunu bildirdi."

"Sence içeri zorla girdiğimizi biliyor mudur?"

"Bunu ben de merak ettim ve bu gece yerleştirdiğimiz gözetleme sistemini kontrol ettim. Ama Kian, Lacey'nin temize çıktığını düşündükten sonra tekrar içeri girdi-"

Koltuktan atlayıp bardan hızla çıkıyorum ama koşarken dinlemeye devam ediyorum.

"Seni aramadan önce sadece bir saniye izledim. Ama bu öfkeyi daha önce de görmüştüm. *Hay sikeyim.* 911'i aradım bile. Bu kadar uzakta yapabileceğim tek şey bu. Telefondayken izleyemem, ama zaten izlemediyse-"

"Neyi izledin?" Kalbim göğsümde duracak gibi oluyor ama çok yavaş adımlarla ilerliyorum. "Merek, ne oldu? Lacey'ye ne yapıyor?"

Merek'in duraksaması, yutkunup nihayet cevap verene kadar bir ömür gibi geliyor, "Onu öldürecek, Key... eğer henüz öldürmediyse."

Sahne 36

KAFESTEKİ KUŞA ÖLÜM

Kian

D Onun için geri döneceğimi biliyor olmalıydım. Üst geçitten geçmek yerine Baron Suites'in hemen karşısındaki Elysian Bar'a gitmeyi neden seçtiğime şüphe yok.

McKennon'a.

Lanet olsun, şimdi bu karar için minnettarım. Meydandan koşarak geçtiğimde bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyor ve Lacey'i on yedi kez aramış olmama rağmen her biri telesekretere düşüyor.

Neyse ki Merek'in aklı başında. Son uyarısından sonra telefonu hemen kapattım, ancak yetkilileri aradığını ve arkadaş olduğu çalışanlardan birine konsiyerj masasına benim için evrensel bir kaydırma anahtarı bırakmasını söylediğini mesaj attı.

Masaya ulaştığımda kimse ama anahtar bir işaret gibi orada duruyordu. Onu kapıp asansöre doğru koşuyorum.

İçeri girdikten sonra, en üst katın kilidini açmak için evrensel anahtarı kullanıyorum. Simgesi yandığında, ona ve "kapıyı kapat" düğmesine aynı anda basıyorum. Bir asansörü elli kat geçebileceğimi bilsem merdivenleri koşarak çıkardım ama kaybedecek zamanım yok ve bu işimi görecektir.

Müzik ve yolculuk sırasındaki bekleyiş bana nefes alma şansı veriyor ama ben bu süreyi gömleğimin altından tabancamın kılıfını çıkararak, volta atarak ve saçlarımı geçiriyorum. Göz kırparak bakıyorum

sayılar yavaşça artıyor ve ben kendimi göreceğim şeye hazırlamaya çalışıyorum. Tüm bu süre boyunca, zihnim lanet kapatmıyor.

Ya Merek benim uygulamamla gözetim arasında hemen bağlantı kurabilseydi... babasını daha önce serbest bırakmak için kanıt bulabilseydik... lanet olası içgüdülerime güvenseydim ve onun lanet olası kurbanlık koyun olma ısrarını dinlemek yerine onu tekrar kaçırsaydım.

"Siktir!" Dönüyorum ve yumruğumu asansörün ayna duvarına çarpıyorum. Örümcek ağı gibi çatlıyor, yansımam da benim hissettiğim gibi karmakarışık ve kırık bir hale geliyor.

Tekrar yapmak istiyorum ama onun yerine cep telefonumu açıp mesaj yazmaya başlıyorum. Ancak ekrana kan bulaştığında, parmak eklemlerimden ön kollarımın damarlarına doğru akıntılar olduğunu fark ediyorum. Kanamayı durdurmaya cesaret edemiyorum, bu yüzden ekranı siyah gömleğime sürterek temizliyorum ve mesajı tek elle tekrar göndermeye çalışıyorum, ancak Merek'in metni ekranda kabarcıklar oluşturuyor.

MEREK

Yola çıkıyorum. Tüm adamlarınızı ve yardım edebilecek herkesi aradım. Baron az önce odadan çıktı. Görünüşe göre binadan ayrılıyor, ama sağlık görevlileri her an orada olabilir.

Parmaklarım klavyenin üzerinde uçuşuyor.

O nasıl?

Mesaj atmak yerine beni arıyor ve kanım damarlarımda çamura dönüşüyor.

"Dinle dostum, beni ya da sağlık görevlilerini bekle, tamam mı? Oraya girmek istemezsin."

"Lanet olsun, bilmiyorum. Onu kamerada görebiliyorsun, değil mi? Yalnız mı? İyi mi? Ne kadar kötü yaralanmış?"

"O... o onu boğdu. Başladıktan sonra da . O da ne yaptığını biliyordu, çünkü oradan bir suçlu gibi kaçtı. Kız henüz uyanmadı..."

"Sakin söyleme," diye homurdanıyorum ama Merek hiçbir zaman gerçeklerden kaçan biri olmadı.

"O... o gitti, Kian."

Cep telefonunu kulakları sağır eden bir *gürültüyle* metal kapıya çarptım. Mikroskobik cam parçaları havada pırıl pırıl toz gibi patlarken cihaz çıtırdarak yere düşüyor. Çatlak duvar beni durdurana kadar ayaklarım geriye doğru sendeliyor. İki elimle saçlarımı çekiştirirken tabanca başıma çarpıyor. Tek yapabildiğim rakamların değişimini izlemek, katların *ping ping* geçişini dinlemek ve akıl sağlığımı alay eden sarsıcı asansör müziğini duymamaya çalışmak.

Asansör yavaşlayarak durmadan önce duruşumu alçaltıyorum ve tabancamı tutuyorum. Kapılar açılır açılmaz koridora fırlıyorum.

Boş koridor.

Ürkütücü derecede sessiz. En üst katın Monroe'nun ikametgah olarak kullandığı çeşitli sütlerle dolu olması gerekiyor, en sondaki de Fil Odası. Merek, Monroe'nun gittiğini söyledi ama Lacey hâlâ burada. Bu *birinin* nöbet tutması gerektiği anlamına gelmez mi?

Eğer o de-

"Hayır," diye homurdanıyorum nefesimin altında.

Başımı sallayarak, halı kaplı koridorda koşmaya başlamadan önce bu düşünceden kendimi kurtarıyorum. Hafif adımlarla olabildiğince hızlı ilerliyorum, sorumlu birinin bırakılmış olma ihtimaline karşı çok fazla gürültü yapmamaya dikkat ediyorum. Yanında fil işareti olan kapıya gelene kadar endişe ciğerlerimi yakıyor ve nefesimi tuttuğumu fark ediyorum. Ayaklarım yavaşlıyor ve göğsüme saplanan korkuyu bastırmak için kendimi nefes almaya zorluyorum.

Kapı kırık.

Parmaklarım metale dokunduğunda midem bulanıyor. Ağır otel kapıları açılmıyor. Çok ağırdırlar. Ama bunun üstündeki güvenlik mandalı kapı ile çerçeve arasına sıkışmış. İçeride her ne varsa... biri bulunmasını istemiş.

Monroe onun için geleceğimi biliyor muydu?

Bir elimle silahımı kaldırırken diğer elimle soğuk metal kapıyı yavaşça itiyorum. Sessizce açılıyor ve içeri girdiğimde gözlerim tehditlere karşı odayı temizlemek için etrafı tarıyor.

Stüdyo süit, tıpkı yıllar öncesinden hatırladığım gibi, bir yaşam alanı, kraliçe yatak, en-suite banyo ve mini mutfaktan oluşuyor.

Filler, uzun süre sonra gözlerinizi acıtacak kadar parlak renklerle mekanın neredeyse her santimini kaplıyor.

Ama şimdi tam bir karmaşa içinde. Cam sehpa paramparça olmuş, altın ve gümüş fil heykelleri ve figürleri etrafa saçılmış ve Lacey'yi bulamayınca panik beni felç etmeye başlıyor.

Ama sonra onu gördüm.

Kalbim adrenalın pompaladığı için aşırı hızda çarparken bile kanım donuyor. Pencerenin duvarında çakan şimşekler karımın yüzükoyun yatan bedenini aydınlatıyor. Camın önündeki mermerin üzerine yayılmış, sanki biri onu pencereden aşağı atmış da o da dibe çökmüş gibi.

"Tine?"

Fısıldarken sesim boğuk çıkıyor ama beni duysa bile cevap vermeyeceğini düşünerek içim içimi yiyor. Yanında yere yığılana kadar ona doğru , kıpkırmızı elbisesinden kopan ve şimdi etrafında parıldayan keskin elmasların üzerine düşüyorum.

"Uyan, Lace."

Ama gözleri kapalı. Sol bileği dizimin yanında rahatsız edici bir açıyla yatıyor, kırık olduğu belli ve çıplak sol yüzük parmağında kırmızı bir sıyrık var.

Sikeyim.

Kollarının neredeyse her , arkamdaki kırık cam sehpanın neden olduğuna şüphe olmayan başka kesikler ve çizikler var. Muhteşem çilek sarısı bukleleri şimdi başının arkasından akan kanla ıslanmış ve eskiden tertemiz olan beyaz mermerin üzerinde düz bir şekilde uzanıyor. Yüzü yara almamış. Hayalet beyazı teninde açık kahverengi çiller göze çarpıyor ve rujla boyanmış dudakları ayrılmış. Ama ben burada oturup kendi nefes alıp verişlerimi sayarken, göğsü benimkiyle birlikte inip kalkmıyor.

Daha birkaç hafta önce buna benzer bir olay yeri fotoğrafı görmüştüm. O zaman bir kabustu ama şimdi yaşıyorum. O gece olanları durduramazdım. Bu gece, yaşadığımız onca şeyden sonra, zihnim tek bir gerçeği haykırıyor.

Hayatımın aşkı ölüyor... ve bu benim hatam.

Bu farkındalık sonunda beni harap olmuş çıkardı.

"Lanet olsun, bebeğim. Uyan artık."

Morarmış ve hırpalanmış durumda ve ona dokunursam daha kötü korkuyorum ama ölmesini izlemek bir seçenek değil. Birini nasıl bayıltacağımı onu nasıl hayata döndüreceğimden daha iyi bilsem de, uzun zamandır unuttuğum ilk yardım dersleri devreye giriyor ve boynunda kalp atışlarını hissediyorum. Parmaklarım titriyor ve sayabilmek için kendimi kıpırdamadan durmaya zorluyorum ama atıyorsa bile bunu söyleyemeyecek kadar zayıf.

"Bunu bana yapamazsın, *Tine*."

Gök mavisi gözlerinin bana odaklanmasını sağlamak için daha önce birçok kez yaptığım gibi çenesini kaldırıyorum. Ancak bu sefer göz kapakları kapalı ve bunu benim için nefes almasını sağlamak için yapıyorum.

Dizlerimin üzerinde doğrulup elbisesinin yakasını çekiştirerek elimin topuğunu göğüslerinin arasına yerleştiriyorum. Kayışlarının nasıl gevşediğini ve nelere katlanmış olabileceğini düşünmemeye çalışıyorum. Monroe zaten ölü bir adam ama nasıl öleceğine karar vermemde Lacey'nin yardımına ihtiyacım olacak ve Lacey kurtarılmadan bu gerçekleşemez.

Kalp masajına başlamak için yeterli alana sahip olduğumda, ona ritmik bir şekilde o kadar sert bastırıyorum ki kırılğan vücudunu ikiye böleceğimden emin oluyorum. Üzerine eğilip burnunu tutmadan ve ciğerlerine hava basmadan önce birkaç kez kalp masajı yapıyorum.

Göğsüne her bastırışım ve her nefes üflejšim bir öncekinden daha beyhude geliyor. Kendi kalp atışlarım acı verecek kadar hızlanıyor ve cildim eforla ısınıyor. Farkında olmadan benim hayatımı kurtaran kadına yeniden hayat vermeye çalışırken yanaklarımdan ter boşanıyor. Gözlerime batan tuzu çıkarmak için başımı sallıyorum ve sonunda bunun ter olmadığını fark ediyorum. Damlacıklar dışarıdaki yağmur gibi yağın sıcak gözyaşları.

Sonsuzluk gibi gelen bir sürenin ardından kaslarım çaresizlik, adrenalin ve çabadan titremeye başlıyor. Yavaşlıyorum ve kendimi sakinleştirmek için derin nefesler alıyorum, böylece yaralanmamış bileğindeki kalp atışlarını hissedebiliyorum.

Elini tuttuğumda, avucundan bir gümüş parıltı düşüyor ve mermere çarpıyor. Parayı yerden alıyorum ama incelememe gerek yok. Onu kendimden daha iyi tanıyorum.

Bu benim AA çipim. Ve Lacey son nefesine kadar onu elinde tuttu.

Karımı kucağıma almak için yavaşça kaldırdığımda göğsümden alçak, kederli bir inilti yükseliyor. Dışarıda gök gürliyor ve şimşekler çakıyor. Bu kuraklıkta yağmur bir mucize ama ben kendi mucizem için yalvarıyorum. Sevdiğim kadından bir nefes daha.

Gevşek bedeni göğsümde yuvarlanırken aldığım tek şey onun hafif çiçek kokusu.

Ona karşı ne hissettiğimi aylar öncesinden biliyordum ama buna karşı koydum. Ona haftalar önce söylemeliydim ama onu korkutmaktan korktum. Dün nasıl tepki vereceğini görmek için ima ettim. Ve saatler önce, nihayet onu sevdiğimi itiraf ettim. Çok mu geç oldu?

Benimle bitirmeye çalışırken söylediği her şeyi unuttum ama umurumda değil. Onlar zaten yalandı ve ben sadece gerçeği hatırlamak istiyorum. Lacey O'Shea'yı seviyorum ve onun da beni sevdiğini biliyorum.

...seviyor

.

Çok
sevdim.

Düşünceler kafamda çılgına dönerken ve suçluluk duygusu göğsümü yumruklarken kalbim parçalanıyor.

Bunu ona ben yaptım. Keşke bu kadar bencil olmasaydım. Onu yalnız bıraksaydım. Benimle evlenmesi için onu kandırmasaydım. Eğer burada kalmasına izin vermeseydim. En başta onu dansa kaldırmasaydım.

Gözlerim yanıyor ve daha dün yaptığım gibi elini çarpan göğsümde tutuyorum. Onu hafifçe ileri geri sallıyorum, ileri geri, ileri geri.

Arkamda bir hareketlilik var ve yabancıların etrafımda sakinleştirilmesi gereken vahşi bir hayvanmışım gibi konuştuklarını fark etmiyorum bile. Zihnimin bir yerinde, sırtıma vurulduğunda omzumun üzerinden onlara hırlamama neden olarak durumu daha da kötüleştirdiğimi biliyorum.

Biri benimle doğrudan konuşana kadar olup bittiğini tam olarak anlamaya başlamıyorum.

"Efendim... onu
bırakmalısınız." "Hayır."

Kadın sağlık görevlisi hırlamam üzerine benden uzaklaşıyor ama kaşlarını çatıyor ve ekibine etrafımda dolaşmaya devam etmelerini emrediyor.

Merek onun arkasından beliriyor ve yanımda diz çöküyor, kaşları endişeyle çatılmış.

"Key, dostum, ona yaklaşmalarına izin vermelisin."

"Onu götürecekler. O... o nefes almıyor ve eğer onu götürürlerse-"

-Ya geri dönmezse?

"Kamerada gördüklerimi anlattım ve yardım edebileceklerini düşünüyorlar. Ama kendine bir bak." Pencereyi işaret ediyor ve ben isteksizce bakışlarımı Lacey'nin ıslak, dikenli kirpiklerinden kaldırıp camda kendimi görüyorum. "Onu senden almaya korkuyorlar ama yaşamasına yardım etmek istiyorlar."

Su camı boydan boya kesmiş. Fırtına ile birleşen renk tonu Vegas ışıklarını karartmış, yansımamı keskin bir şekilde ortaya çıkarmıştı. Lacey'i kollarımın arasına alırken gözlerim öfke ve kederden çılgına dönmüştü. Başını göğsüme yaslıyorum, kanın döküldüğü yere dokunmamaya dikkat ediyorum ve nefeslerim gerginlik, korku ve yaşam dolu hızlı hareketlerle yükselip alçalıyor. Lacey hareket etmiyor.

"Bırak onu, Kian. Eğer izin verirsen, sana geri dönecektir."

Sözlerini düşünürken yavaşça başımı sallıyorum. Bir acil yardım görevlisine bir şeyler söylüyor ve tekrar ulaştıklarında onu nazikçe iki kadın sağlık görevlisine teslim ediyorum. Onu üzerimden kaldırdıklarında kollarım onun ağırlığı olmadan hafifliyor ama göğsümdeki hava nefes alamayacak kadar ağırlaşıyor. Onu tekrar kendime çekmemek için irademin her zerresini kullanıyorum ama Merek'in beni geri çekerek yoldan çekilmesine izin veriyorum.

"Nefes almıyor," diye tekrar yüksek sesle mırıldanıyorum.

Sağlık görevlisi şu anda sahip olduğumdan çok daha sabırlı bir şekilde, "Biliyoruz efendim," diye cevap veriyor.

"Bırak işlerini yapsınlar," emrediyor Merek.

Tekrar başımı sallıyorum, sersemlemiş bir halde, onun üzerinde hararetle çalışmalarını izliyorum. Hayati değerlerini kontrol ederken göğüs kompresyonu ve kalp masajı yapıyorlar. Vücudumdaki tüm duygular boşalıyor, en kötüsüne hazırlanıyorum. Paralı asker mantığı boşluğu dolduruyor ve damarlarımı buz gibi yapan soğuğu memnuniyetle karşılıyorum. Sonunda konuştuğumda sesimdeki sert tonu zar zor fark ediyorum.

"Merek? Monroe Baron'u bul. Bulduğunda, onu önünden ayırma. Anlıyor musun? bir joker var.

kullanmak için."

"Kesinlikle. Vegas'tan ayrılmayacak."

"Niyetinin bu olduğunu sanmıyorum. Onu bulmam için kapıyı açık bıraktı. Benimle alay etti, ama o piç her zaman elini fazla oynatmıştır. Bu aileler arası bir savaş eylemiydi. Pislik herif bunu biliyor ama kendini yenilmez, beni de bir hiç sanıyor."

Gözümün ucuyla parlak bir şey dikkatimi çekiyor ve Lacey'nin cep telefonunu yerde bulmak için bakıyorum. Ekran tamamen paramparça olmuştu.

Monroe'yu içeri alan bu muydu? Düğün videosunu birlikte mi izlediler? Bu, onu öldürecek kadar sinirlendiren son damla mıydı?

Hata üstüne hata. Her şeyi binlerce kez berbat ettim. Babam bir araya sağlamış olabilir, ama ben... Ben onu mahvettim.

"Siktir!" Bağırıyorum ve ellerimi saçlarımda gezdirmeye başlıyorum. Hâlâ AA çipimi tutan elim beni durduruyor ve onu avucumun içine alıyorum.

Madeni parayı yüzüme götürüp parmaklarımı etrafında dolaştırıyorum, kısmen Tanrı'ya karımı bana geri getirmesi için yalvarmak için, kısmen de bunu yapmak için onun bedenini istismar etmelerini izleyemediğim için. Sıcak gözyaşları yanaklarımdan aşağı süzülürken görüşümü bulanıklaştırıyor. Tanrı'ya her zamankinden daha çok dua ederken duygularımın içimden akıp gitmesine izin veriyorum ve Lacey'ye beni dinlemesi için sessizce yalvarıyorum.

"Bana geri dön, Lace. *Lütfen*. Bana geri dön, *mo thine*."

Yerimde sallanırken, Merek'e Monroe'yu bulması için dizginleri verirken ve sağlık görevlilerinin Lacey'nin hayatı için savaşmasına izin verirken, dua ediyorum ve dua ediyorum ve dua ... *sonunda*... en güzel kelimeleri duyana kadar...

"Nabız var!"

Sahne 37

SANA SÖZ VERİYORUM.

Lacey

H Kulaklarımdaki bip sesleri baş ağrımı daha da kötüleştiriyor. Sarıldığım saten çarşaf lar yumuşak ama tenimi çiziyor. Kırmızı-turuncu ışık

Göz kapaklarım ve onları engellemek için daha sıkı sıkıyorum. Bu sadece çekiçleme hissini kafatasımın daha da derinlerine itiyor.

Tamam, onun yerine ben açarım.

Gözlerimi açtığımda, kör edici bir acı beynime saplanıyor ve haykırıyorum.

"Şşş, iyisin Lace."

Kian'ın dumanlı, tatlı amber kokusu beni sararken, bir kolunu nazikçe göğsüme doluyor. Sıcak, rahatlatıcı sözler fısıldarken dudakları kulağımın kabuğuna ama bunları ancak acım dindikten sonra anlayabiliyorum.

"Güvendesin, *Tine*. Evindesin. Artık sana zarar veremeyecek. Bir daha kimse sana zarar veremeyecek."

Ona teşekkür etmeye çalışıyorum, ama boğazım o kadar kuru ki, sadece bir inilti olarak çıkıyor.

"Al." Bir pipet dudaklarıma değene kadar yanımda kayıyor. "Bu yardımcı olacaktır."

Dudaklarım aralarından soğuk, ferahlatıcı suyun sızmasına izin vermek için ayrılıyor. Açgözlülükle kucaklıyorum ve bardağı çektiğinde gözlerim

İçgüdüsel olarak nereye gittiğini takip etmek için açtım. Ama o parlak ışık içeri giriyor, beni inletiyor ve Kian yataktan uçuyor.

"Bu lanet şeyleri açmamaları gerektiğini biliyordum." Perdeleri şiddetle kapatırken metal halkalar çubuğa çarpıyor. "Üzgünüm, bu olmamalıydı. *Kahretsin*, bunların hiçbiri olmamalıydı."

Işığın kararmasıyla birlikte, etrafımı nihayet değerlendirmek için gözlerim tekrar açılıyor. Kian yanımda gümüş bir yorganın üzerinde oturuyor, gömleksiz ve gri bir eşofman giymiş. Ağırlığı şilteyi dalgalandırıyor ve bu yatağı tanıdığımı fark etmem bir saniye sürüyor.

"Biz-" Boğazımı temizliyorum ve irkiliyorum. "Evinizde miyiz?"

"Bizim evimizde," diye cevaplıyor pipeti dudaklarıma dayarken Tekrar. Hafızamdaki boşlukları doldururken içiyorum.

"McKennon'daki süitimizdeyiz. Dün gece olanlardan sonra hastaneye gittin. Günün büyük bir bölümünde uykuya dalıp çıktın."

"Bok gibi hissetmeme şaşmamalı." Doğrulamaya çalışıyorum ama omurgamdan aşağı inen bir ağrı beni durduruyor. Göğsümden bir tıslama kaçıyor ve ağrının çoğunun nereden kaynaklandığını hissetmek için başımın arkasına uzanıyorum, ama Kian elimi yakalıyor.

"Dokunma ona. Kötü bir beyin sarsıntısı geçirdin ve sana dikiş atmak zorunda kaldılar. En iyisi onu rahat bırakmak."

"Beyin sarsıntısı mı?"

Yorgunluk omuzlarını çökertiyor ve cam gibi gözlerinin altındaki deriyi koyu halkalar morartıyor. Cevap verirken sesi titriyor.

"Seni bulduktan sonra denedim... Seni kurtarmaya çalıştım. Sağlık görevlileri onlar kadar kalbini çalıştırdığımı söylediler. Geldiklerinde seni hayata döndürmeyi başardılar. Bunlardan herhangi birini hatırlıyor musun?"

Sanki düşüncelerim soruyu benim yerime cevaplamaya çalışıyormuş gibi, utanç ve suçluluk damarlarımı doldururken anılar zihnimi bıçaklıyor.

"Kian, aman Tanrım, o telefon konuşması... Çok özür dilerim. Hiçbirini kastetmedim. Baron-"

"Şşş, sorun yok, Lace. Biliyorum." Beni sakinleştirmek için yorganın üzerinden uyluğumu yatıştırıcı bir şekilde ovuyor. Harika hissettiriyor, ama odaklanabildiğim tek şey

parmak eklemlerindeki kesik ve çürükler.

"Tanrım, eline ne oldu?"

Sanki ilk kez fark ediyormuş gibi eline bakıyor. "Ben, uh, yansımamla olan kavgamı kaybettim. Dün gece berbat ettiğim tek şey kesinlikle bu değildi."

Ela gözleri bir damla duygu yanağından aşağı süzülene kadar parlıyor ve göz kapaklarına masaj yapıyor.

"Lanet , sen özür diliyordun ama özür dilemesi gereken *benim*. Özür dilerim. Çok üzgünüm. Çok fazla hata yaptım. Her şeyi daha önce anlamalıydım. Mecbur kalmadıkça o şeylerin hiçbirini söylemeyeceğine güvenmeliydim. Eğer yapsaydım-"

Sesini çatlatan ve neden olan keder için kalbim kırılıyor. Yanağındaki nemi silmek için yaralanmamış elimin başparmağını kullanıyorum.

"Pek çok erkek demir yumrukla hükmederek saygı talep ediyor, ancak bize gözyaşlarını verseler sevinebilirler."

"Karşılığında senin sevgini almak için her şeyimi verirdim." Elimi yanağına bastırıyor ve avucumu öpüyor.

Orada tutuyorum ve itirafımı bakışlarımı onunkilere kilitliyorum. "Belki ikimiz de daha iyi olabilirdik. Ama dürüst olmak gerekirse? Sana aşık olmak bu kadar doğru hissettiriyorsa her şeyi yeniden yanlış yaparım."

Çenesi gevşiyor ve elimi indiriyor. "Sen... beni seviyor musun?"

"." Gülümsüyorum ve kelimeleri hatırlamaya çalışıyorum. "*Is tú mo rogha*. Seni seviyorum Kian McKennon ve seni seçiyorum."

İki elimi de tutuyor ve sert bir sesle konuşuyor: "*Is tú mo rogha*. Seni seviyorum ve seni seçiyorum Lacey O'Shea."

"McKennon," diye düzeltiyorum onu küçük bir sırtıtışla. Gülümsemesi göğsümü hafifletiyor ve ona dokunmaya gidiyorum ama sol elim kaskatı kesiliyor. Onu saran taze alçıyı görünce gözlerim parlıyor.

"Bu... bu kırık mı?" Fısıldıyorum. "Ve... ve yüzüğüm. Nerede o?"

Elimi tutuyor ama dikkatli dokunuşu yüzündeki öfkeyle tam bir tezat oluşturuyor.

"Yüzüğün nerede olduğunu bilmiyorum ama seni bulduktan sonra... Hayatta olduğun için mutluyum. O bok parçası seni öldürmeye çalıştı, Lace."

"Ama Kian McKennon ona izin vermezdi." Aklımdan korkunç bir düşünce geçene kadar sırtımaya çalışıyorum. "Başka ne yaptı? Ben dışarıdayken ne yaptığını bilmiyorum. Ya o-"

"O yapmadı." Bronz teni beyazlaşıyor. Sözcükleri söylemek benim için olduğu kadar onun için de zor görünüyor. "Sana saldırıp saldırmadığını anlamak için bir rap-a... kiti yapmak istediler. Ama kamera kayıtlarını kendim izledim. Böyle bir şey yapmadı."

Rahatlama başımı döndürüyor. "O zaman ne yaptı? Her yerim acıyor. Ayinden sonra beni yapabileceği en kötü şey olmasını umuyordum ama belli ki-"

"Kiliseden sonra sana *yumruk mu attı*? Ve sen bana söylemedin mi?"

"Eğer sana söyleseydim, *kalmama* izin vermezdin ve benim Babam için cevaplar bulman gerekiyordu, yoksa her şey boşa giderdi."

Dudakları inceliyor ama derin bir nefes alıyor. "Keşke bana söyleseydin."

"Biliyorum. Özür dilerim."

"Sorun yok. Monroe'yla başa çıkmak için yapman gerektiğini düşündüğün şeyi yaptın. Ben de öyle yapacağım," diye mırıldanıyor sol yüzük parmağımın içini okşamaya başlarken.

Hareket ön kolunu esnetiyor ve oraya yeni işlenmiş bir grup daireyi gösteriyor. Göğsü ve sırtı semboller ve süslü desenlerle dövme ama ilk kez sol kolundakileri fark ediyorum. Pazusunda iki kâğıdı, kupa ası ve karo kız var. Bunu fark edince göğsümde bir çarpıntı oluşuyor ama ön kolundaki yeni daireler hâlâ gizemini koruyor.

Yaralanmamış elimle, ovali oluşturan her bir küçük dairenin izini sürüyorum... tam benim-

"Ön koluna ısıruk izimin dövmesini mi yaptırdın?"

Bir kahkaha attı. "Söyledim. Beni işaretlersen sonsuza dek işaretlemiş olursun demiştim, karıcığım."

"Tam anlamıyla demek istediğini bilmiyordum!"

"Adil uyarı, bir dahaki sefere beni kaşırsan, onları da almayı planlıyorum."

Dudaklarımdan bir kahkaha dökülmeye çalışıyor ama şu anda üzerimdeki izlerin Kian'a ait olmadığı düşüncesiyle yüzümü buruşturuyorum.

"Üzerimde iz bırakması hoşuma gitmiyor," diye fısıldadım. "Ben seninkileri sevdim."

Parmağımı sıkıyor ve yüzü sertleşiyor. "Yakında yine benim olacaksın, sana söz veriyorum. Ve adalete de sahip olacaksın. O piç kurusuna sana verdiği her yarayı ve daha fazlasını geri vermeyi planlıyorum."

"Başka ne gibi yaralarım var? Yani, burada olduğuma memnunum, ama hissettiklerime bakılırsa, şu anda hastanede olmadığımı şaşırdım."

İç çekiyor. "Merek, Monroe'nun Vegas'ta kaldığını öğrendiğinde, seni tekrar o pislığe karşı savunmasız bırakma riskini göze alamazdım, bu yüzden seni buraya getirdim." Devam etmeden önce şık bir hastane odasına dönüştürülmüş yatak odasını işaret ediyor, "Böbreklerinde, karnında ve boğazında derin morluklar var. Beyin sarsıntısı geçirmişsin ve kafana dikiş atılmış. Camdan kaynaklanan kesikler ve çizikler ve ameliyat gerektirecek bir kırık bilek."

"Ameliyat mı? Peki ya dans? Bazı hareketler için elime ihtiyacım var-"

"Bunu halledeceğiz. Önce geri kalanınızın iyileşmesi gerekiyor, tamam mı?"

Panik hâlâ göğsümde dalgalanıyor ama avucumu okşarken cesaretlendirici gülümsemesi beni rahatlatıyor. Sıcak parmakları tenimi gıdıklıyor ve bana şunu hatırlatıyor.

"Çipin mi? Sende mi? Onu sakladım..." ", *Tine*.

Onu güvende tutun."

Yer değiştirip eşofmanının cebinden bozuk parayı çıkarıyor ve çipi avucuma koyup kapatıyor. Yontulmuş tırnaklarıma bakarken yüzünü pişmanlık ve öfke kaplıyor. Çenesi, kısa sakalının altındaki küçük kaslar titreşene kadar geriliyor. Sonunda kararlı bir bakışla bana bakıyor.

"Onu öldüreceğim. Beni durduramayacaksın-" "Güzel."

Kaşları kalkıyor. "Senin... senin bir sorun yok mu?"

Ona hemen cevap yerine, cevabını zaten bildiğimi hissettiğim soruyu soruyorum. "Olanları polise anlattın mı?"

Dudakları inceliyor ve başını sallıyor. "Bu işi kendi içimizde halletmek istedim. Polis bağlantılarım daha fazla soru sormayacak kadar bilgi sahibi ve yaralarınız sağlık görevlilerini sessiz kalmaya ikna etmeyi kolaylaştırdı. Sanırım herkes adalet sisteminin yöntemlerinin bu sefer işe yaramayacağı konusunda hemfikir."

Beklediğim buydu ve içimdeki öfkeyle birlikte, Garde'ın etkisinin bir kez olsun iyi adamları koruduğu için minnettarım.

"Babamı hapisten nasıl çıkaracağımı biliyor musun?"

Başını sallıyor. "Dün gece aramaları yaptım. Her an serbest bırakılabilir ve adı temize çıkarılabilir."

Başımın haberle sarsılmasını tam zamanında engelliyorum. "Çok hızlıydı."

"Doğru sırlara sahipseniz pek çok şey yapabilirsiniz ve masum bir adamı serbest bırakmak söz konusu olduğunda, gerçek, para ve şantaj güçlü motivasyon kaynaklarıydı."

"Monroe, Garde'ın içinden ve dışından birkaç ailenin babamı suçlamasına yardım ettiğini söyledi."

"Biliyorum ve hepsi bunun bedelini ödeyecek, seni temin ederim. Sadece Monroe'nun sana dokunduğu her yeri bilmem gerekiyor, sonra yüzmeye gidecek."

"Mead Gölü mü?"

Cevap verirken tepkimi görmek için beni izliyor. "Bunun için orada olmak ister misin?"

Yavaşça cevap vermeden önce soruyu düşünüyorum, "McKennon'lar intikamlarıyla tanınırlar... ve ben de artık bir McKennon'ım, yani..."

Sözlerim üzerine gözleri karardı. "Joker kartımı kullanmayı planlıyorum." Gözlerim büyüdü. "Ama sadece bir tane hakkın var."

"Eğer onu kullanacak olsaydım, bu bir fırsat olurdu ve hiç pişmanlık duymazdım."

Kian'ın işinden hem kendi çıkarı hem de ona bir düşmanı vurma emri veren oyun kartını verenler için sadece gizli tonlarda bahsedilir. Kararları kendisinin verdiği tek zaman, tek kartını kullandığı zamandır. Joker. Eğer vahşi as joker *kartını* kullanıyorsa, Monroe Baron zaten ölü sayılır.

Derin nefes alıp veriyorum, bedenimdeki acının ona hayır duamı iletmem için beni ateşlemesine izin veriyorum.

"Canını yak."

A kötü gülümseme eğriler onun Dudaklar önce o
nazikçe Öpücükler Alnım.

"Sana söz veriyorum, *Tine*."

Sahne 38

BARON'UN RULETİ

Kian

I Monroe Baron'un karımı neredeyse öldürmesinin üzerinden iki gün geçti ve yeni cep telefonumda babamın mesajını görür görmez damarlarımda adrenalin salgılanmaya başladı. Görünüşe göre, Baron piçi

McKennon poker oyununu bozup zarar görmeden çıkabileceğini düşünme cüretini gösteriyor. Elini hep fazla oynadı ama blöfünü bir kez ve sonsuza dek görmeyi planlıyorum.

Roxana Lacey ile birlikte ziyarette, bu yüzden Merek süitimizi korurken ikisini de bırakıyorum. Onun varlığı bana huzur veriyor, böylece Monroe ile ilgilenmek için aşağıya inebiliyorum.

Kumarhane katına vardığımda, Lorenzo'nun yüksek roller odasının kapısının dışında nöbet tuttuğunu görüyorum. Delikanlı, Merek'in Monroe'nun süitinde kanıt bulmasına yardım etmede çok önemli olduğunu kanıtladı ve bir saat içinde, şimdiye kadarki en büyük işi için askere alınacak. Hayal kırıklığına uğratmayacağına dair ona inancım tam.

Çenesini bana doğru uzatıyor ama bakışları tetikte, "Kameralarımızın arkasındaki güvenlik Monroe'nun kumarhaneye girdiğini söylediğinde onu kasaya kilitleyecektim ama baban gelip oynamasına izin vermemi istedi. Bay McKennon o pislik için planlarınız olduğunu söyledi."

"Planlarım var, tamam. Bilmem gereken başka bir şey var mı?"

"Bunu içeri götürmeye çalıştı..." Lorenzo takım elbisesinin ceketini hafifçe gümüş bir tabancayı ortaya çıkarır.

Öfkelendim ve başımı salladım. "Ne aptal ama. Pekâlâ, tetikte ol delikanlı. Bu işi bitiriyorum. Şimdi. Kimsenin girmesine izin verme."

"Anlaşıldı," sessizce cevap veriyor beni odaya kadar takip ederken.

Yüksek silindirli odaya girdiğimde, başparmağımla arkamdaki kapıyı işaret ediyorum. Krupiyeler ve dağıtıcılar hemen masalarını ve tahtalarını kapatmaya başlıyorlar.

"Hey!" diye bağılıyor müşterilerden biri. "İşimiz bitmemiştii!"

"Onlara alacaklarını verin. Gerisi ev için," diye anons ediyorum, ses tonum misafirlerin daha fazla sorun çıkarmamasını sağlıyor.

Birkaçı homurdanıyor ama daha fazla karşı koymuyorlar, özellikle de Lorenzo odaya girip parmaklarını çıtlattıktan sonra. Biraz teatral ama işe yarıyor.

Herkes gittikten ve Lorenzo yüksek silindirli odayı halka kapatan uzun ahşap kapıları kapattıktan sonra, odanın arkasına ve gergin enerjinin dumanlı havayı yoğunlaştırdığı Kırmızı Oda'nın perdelerinden içeri giriyorum.

Monroe'nun sırtı bana dönük, babamla ve güvendiğimiz ailelerle poker oynuyor, sanki yürüyen bir ölü değilmiş gibi. Muñoz, Thomson, Milton ve Luciano tekmeyi yemek üzere değiller ama yine de koltuklarında rahatsız bir şekilde kayıyorlar, yüzlerinde endişe ve kana susamışlık karışımı bir ışık var. Babam ise sandalyesinde arkasına yaslanmış, tırnaklarını inceliyor, görünüşe göre dünya umurunda değil. Ben gelene kadar bebek bakıcılığı yapıyordu ve diğerleri McKennon'ın intikamını iş başında görmeye susamıştı.

Bu odadaki liderler sadakatlerini defalarca kanıtladılar. Evliliğimi gizli tuttular ve Monroe'nun O'Shea'ları alaşağı etme planlarına dahil olmadılar. Onları zamanı gelince ödüllendireceğim ama şu anda özel olarak halletmem gereken bir iş var.

"Aileler, dışarı. Monroe kalsın." Sesim zor duyuluyor ama masadakiler sanki bağırıyım gibi ayağa fırlıyor ve oturma ortasında kartlarını bırakıyorlar.

Aile reisleri onu geride bırakırken Monroe'nun omurgası sertleşiyor. Milton, Thomson ve Luciano yanımdan geçerken, ilk iki adamın yüzünde hayal kırıklığının kırıksıklıkları belirirken

Sonuncusu bana saygı dolu bir selam verdi. Muñoz perdeyi geçmeden önce kolundan tutup onu durduruyorum.

"Roxana'nın geçtiğimiz yıl Lacey ve benim için yaptığı her şeyi ailenize sonsuza dek borçluyum. Her ne yaparsanız yapın benim desteğime sahipsiniz."

"Tabii ki. Garde'ın da bu olmalıydı." "Lacey ve ben Bekçi olduğumuzda da öyle olacak."

Monroe'nun alçak sesle alay etmesi parmaklarımı yumruk haline getiriyor ama yakında onunla başa çıkacağım. Muñoz'un siyah bıyığı, çıkmadan önce onaylayan gülümsemesinin üzerinde seğiriyor.

Avıma döndüğümde, babam arkamdaki kapının yanına oturmak için hareket ediyor. Ellerini üst baldırlarına dayayarak sandalyeye yerleşiyor ve yanında kılıfında duran silahı rahatça ortaya çıkarıyor. Adam altmışını zorluyor ama biri Monroe'ya yardım etmek için araya girerse, babam onlar daha yumruk atamadan beyinlerine bir kurşun sıkar.

"Ah, Kian." Monroe sandalyesinde tembelce dönüyor ve ceketinin cebinden bir şey çıkarmadan önce sırtıyor. "Aşağı geleceğini umuyordum. Seni ziyaret etmenin zamanı geldi diye düşündüm."

Poker masasının üzerine parlak bir metal parçası fırlatıyor. Küçük gümüş alyansı görünce damarlarımda soğuk bir rahatlama ve sıcak bir öfke hakimiyet için düello ediyor. Ama göt herifin kibirli gülümsemesiyle karşılaştığımda, kanımı kaynatan Lacey'nin yüzündeki ve boynundaki çizikler oluyor.

Hayatı için savaştığını biliyordum. Çentikli tırnaklarını görmek bile beni öldürmeye yetiyordu ama Monroe'nun kendini savunduğuna dair kanıtları bir onur nişanı gibi takması, hâlâ konuştuğunu bile fark etmeden ona doğru ilerlememe neden oldu.

"Geçen gece sana bıraktığım hediye beğendin mi? Onun gidici olduğunu düşünmüştüm-"

Ellerim ceketinin yakasından tutup ayağa kaldırıyor ve duvara doğru itiyor.

"*Karıma* dokunabileceğini mi sanıyorsun?"

O kibirli tavrı geri dönmekten önce geniş gözlerinde belirsizlik parlıyor. Keçi sakalı, kaşlarını çatarken dudaklarının aşağıya doğru inen yörüngesini ok gibi çiziyor.

"Baron, senin için-"

Onu duvara çarpıyorum ve kafasının çıkardığı çatırtının tadını çıkarıyorum, tıpkı Lacey'nin muhtemelen mermerde çıkardığı ses gibi. İnliyor ve kafasına uzanıyor ve ben bunu tekrar yapmamak için kendimi durdurmak zorunda kalıyorum.

"Bu nasıl bir his, *Monroe*? Lacey'e attığın dayağın aynısını atabilecek misin merak ediyorum. Seninle işim bittiğinde, keşke kurşun kullansaydım diyeceksin."

Ayaklarımın dibine yığılmasına izin vermeden önce onu bir kez daha sarsıyorum. Enerji üzerime biniyor, öfkemi derimden fırlamak isteyen somut bir şey haline getiriyor. Dövüşmeye hazır kafesteki bir canavar gibi önünde volta atıyorum.

"Ne *sikime* buradasın? Ölmek mi ?" Monroe ayağa fırlarken yüzü öfkeyle buruşuyor.

"Öyle mi? Bana böyle davranabileceğini mi sanıyorsun? Siz McKennon'lar her zaman bizden daha iyi olduğunuzu düşündünüz ama son dakika haberi. Artık yetkili olan benim. Bu şehri ben yönetiyorum ve buraya hak iddia etmeye geldim."

Bir kahkaha attım, değil. "Oh, bu şehri *sen mi* yönetiyorsun, hmm? Nasıl anladın, göt herif?"

Dudaklarında alaycı bir gülümseme beliriyor. "Kendimi kaybettiğimde Bekçi olma şansımı kaybedeceğimden korkuyordum ama Lacey hâlâ hayatta ve artık planlarımı saklamama bile gerek yok. Gardiyan'ın kızını yatağına almış olabilirsin -şimdilik- ama ona bir ders verdikten ve babasına benim emrimle neler olduğunu gösterdikten sonra, tam istediğim yere getirdim. Sahte evliliğin doğru yargıçla bir saniyede iptal edilebilir. Lacey ile evleneceğim ve Gardiyan ol. Seni sevdiğini düşünüyor olabilir ama sevgili babacığını hapisten çıkarmak için her şeyi yapar. Ve ona aşık olduğun için, bu *ikinizin de ben* ne yapacağınız anlamına geliyor. O'Shea parmaklıklar arkasındayken ve onun hayatı benim ellerimdeyken, ben dokunulmazım."

Söylemini küstah bir kıkırdamayla bitiriyor ama ben ne dediğini anlayamıyorum.

Ne be? O'Shea parmaklıklar arkasındayken mi? İçeride değil.

Gözlerim kısa bir an için kısılıyor ama ne olduğunu anda yüzümü siliyorum. Birlikte çalıştığım insanlar, kendilerinin olduğu kadar O'Shea'ların da iyiliği için her şeyi gizli tuttular. Hiç kimse

masum bir adamın onların gözetiminde bir yıl boyunca hapiste tutulduğunu öğrendi. Bu da demek oluyor ki.

Charlie'nin serbest bırakıldığını bilmiyor.

Bu bilgiyi daha sonrası için saklıyorum ve havayı yumrukluyorum. "Her zaman kendini beğenmiş bir pisliktin, ama bu küçük numara seni de aptal yapıyor. Garde'da ne kadar güçlü olduğunu düşündüğün umurumda değil, *benim* kumarhanemdesin ve McKennon ev kuralları geçerli. O rövanşı istiyorum Monroe. Hemen burada ve şimdi."

Onun oturduğu yerden iki koltuk aşağıya yerleşiyorum ve Kırmızı Oda krupiyemize başımı sallıyorum. "Beni de dahil et, Suzette."

Karıştırmak için masadaki kartları topluyor ve o çalışırken ona bakma zahmetine girmeden Monroe konuşuyorum.

"Otur, Monroe. Şimdi ikisi için de oynayacağız."

"İkisi için de oynamak mı? Lacey ve Garde'ı yönetmek için mi?" Monroe'nun gözlerinde açgözlülük ışıltıyor. "Beni de dahil et o zaman. Eğer büyük vahşi as babamın parasıyla takas yapmak istiyorsa, ben de hepsini kazanmaya hazırım."

O piç beni yeneceğini sanıyor. Ona ve Garde'a benimle uğraşılmayacağını hatırlatacağım.

"Oh, para ile oynamayacağız. Her elin anında bir ödemesi olacak, ancak Lacey ve Keeper pozisyonu potta olacak. Üçün en iyisi sonunda hepsini kazanacak."

Bana temkinli bir şekilde bakıyor, otururken kibrinin bir kısmı onu terk ediyor. "Peki o zaman. İş ilginç hale getirmek istiyorsan, *gerçekten* ilginç hale getirelim. Başlangıç bahsi, McKennon holdinglerinden biri."

Onun kör bahsi karşısında yüz ifadem nötr kalıyor ve ben de kendi bahsimi yapıyorum. "Harika. O zaman sağ kolunu alıyorum."

"Benim..." Monroe'nun kirli-sarı kaşları şaşkınlıkla çatılıyor. "Benim neyim?"

"Senin. Sağ. Kolun. Lacey'e her dokunduğunda ya da benim yanımda onun hakkında saygısızca bir şey söylediğinde, kafamda bir çetele tuttum. Her turda yeni bir şey üzerine bahse gireceğiz. Eğer ben kazanırsam, sapık ellerini nereye koyduğunu sana hatırlatacağım." Sağ kolunu gösteriyorum. "Ayine gittiğinde onu ölümüne tutmuştun. Eğer bu eli kazanırsam, bunun acısını sağ kolundan çıkaracağım."

Koltuğunda huzursuzca kayıyor. "Peki ya kazanırsam?"

"Ben adil bir adamım. Eğer kazanırsan, sen de aynısını yaparsın."

"Kazansam da kaybetsem de beni öldürmeyeceğinizi nereden bileceğim? Ya da adamlarından birine beni öldürtmeyeceğini?"

"Bu kumarhanede kimse seni öldürmeyecek, Monroe. Sana bunun sözünü verebilirim."

Yapabilirim de. Elim masanın altında Monroe'kendini beğenmiş suratındaki iyileşmekte olan kesikleri açma isteğiyle esnese de onu burada, hatta bugün bile öldürmeye niyetim yok. Lacey ve ben ölüm kalım gibi nihai kararları birlikte vereceğiz.

"Peki ya dışarıda?" diye sorar.

"Başkalarının dışarıda ne yaptığını kontrol edemem. Ama burada? Masada olmayan her şey artık masada. Gerçekten sınırsız."

Monroe'nun narsisizmi bir kez daha muhakemesini gölgeliyor ve gerçek bir kumarbaz gibi bu fırsatı kaçırırken yanaklarında şeytani bir gülümseme beliriyor.

"Tamam o zaman, sen kaybedersin, McKennon."

İki kartımız dağıtıldı ve bahsimi yapmadan önce onları değerlendirdim. "Görüyorum. Dilin. Onunla birkaç kez saçmaladın."

Gözleri parlıyor ve gülüyor. "Tamam o zaman. *Kaldırıyorum*. Adamını buraya çağır."

Gözlerim kısılıyor, bir sonraki oyununu anlamaya çalışıyorum ama merakımdan adamın dediğini yapıyorum ve Lorenzo'yu çağırıyorum.

"Evet, efendim." Derin sesi, içeri girdiğinde odadaki sesi boğan perdeler tarafından yutuluyor.

Neşe Monroe'nun yüzünü aydınlatır. "Tabancam sende mi?"

Gözlerimi Monroe'dan ayırmıyorum ama Lorenzo çevremde tereddüt ediyor.

"Ona cevap verebilirsin, Lorenzo."

"Evet. Silahın bende."

"Mükemmel," diye masaya vuruyor Monroe. "İşte teklifim. Sen İrlanda'da bir dövüşçüydün ve yumrukların senin silahın. Kendime ait bir silahım olmadan oynamam pek adil olmaz. O zaman benim bahsim *senin* kolun, ama kazanırsam ben de rulet oynayacağım... silahımla."

Kaslarım geriliyor ve bir kahkaha atmadan önce babamın da aynı şeyi yaptığını hissediyorum. "Delirmiş olmalısın, evlat. Oğlumun yumruk yumruğa bir kavgaya silahla girmesine izin vermesine imkan yok-"

"Büyük. Adil olan adildir."

Cevabım  zerine Monroe'nun gülümsemesi genişliyor ve babam arkamdan küfrediyor.

"Kian, delikanlı-"

"Yap dedim." Başımı Monroe'ya doğru eğdim. "Lorenzo. Adama silahını ver ve dışarıda nöbet tutmaya devam et. Adil oynamadığımı düşünmesine izin vermeyeceğim."

Lorenzo yavaşça emrettiğim şeyi yaparken kalbim g m güm atıyor, şüphesiz aklımı kaçırıp kağırmadığımı merak ediyor, ama hiçbir duygu göstermiyorum. Bana ne olursa olsun, babam bu pisliğin kumarhanemiz dışında uzun süre yaşamamasını sağlayacak ve Merek de Lacey'yi güvende tutacak. Eğer bir poker oyununu kaybetmek benim için son olacaksa, bu vahşi as için de uygun bir son olurdu.

Lorenzo silahı tahtanın ortasına yerleştirir, ancak Monroe onu yakalayamadan silah elinden alınır.

"Hey!" Monroe sesleniyor ve ben dönüp baktığımda babamın mermileri eline döküp cebine koyduğunu ve silahı Monroe'ya verdiğini görüyorum.

"Birden fazla mermiyle rulet oynayamayız, değil mi?" diye belirtiyor babam.

Monroe'nun dudakları büzülür. "hala bir tane mi var?"

"Kendin kontrol et, delikanlı." Babam kapının yanındaki sandalyesine otururken havaya vuruyor.

Monroe silahı masanın kenarına koymadan önce kaşlarını çatarak babamın arkasından bakıyor ama ben eğilip silahı göğsüne dayıyorum.

"Oyun sırasında kaldır onu. Hile yapmanı istemiyorum. Bunu yapmayı ne kadar sevdiğini ikimiz de biliyoruz."

Monroe, silahını kılıfına koymak yerine pantolonunun kemerine sokarken "Peki," diye homurdanıyor.

Beni heyecanlandıramadığı için hayal kırıklığına uğradığına şüphe yok. Ama Suzette   kart açtığında kalbim kontrolsüzce çarpıyor.

Boktan bir elim var, ama sen asla kartlarını oynamazsın. Rakibini oynarsın. Lacey'nin poker suratı bu heriften daha iyi ama Monroe'nun suratında duygularını gizlemeden önce bir memnuniyet ifadesi beliriyor.

Suzette dördüncü kartı açana kadar sonraki birkaç bahsimizi oynuyoruz.

İsa, Meryem ve Yusuf, bu hiç iyi değil.

Monroe kıkırdar. "Yükselt. Başka bir McKennon holdingi. Söylesene Kian, baban işlerini kumarda kaybetmenden nasıl hoşlanacak?"

"Ben senin gibi değilim." Suzette son kartı yerleştirirken başımı sallıyorum. "Ben başkalarının parasıyla oynamam."

O homurdanıyor, ama ben onu duymazdan geliyorum. Bu raundu kaybedeceğimi biliyorum, özellikle de Monroe başka bir McKennon tutuşu için artırdığında. Blöf yapıyorum ve aynı şekilde bahse giriyorum. Bu orospu çocuğuna katlanmamın imkanı yok.

Son bahislerimizi yaptığımızda Monroe'nun gözleri kartlarından benimkilerin arkasına kayıyor ve koltuğunda daha dik oturmak için kıpırdanıyor.

"Hesaplaşma, McKennon. Elinde ne var?"

Ben de tam onun yaptığı gibi kartlarımı çeviriyorum ve gülümsemesi yanaklarına yayılıyor.

Suzette, Monroe'yu işaret ederken "Floş, ası yener," diye kekeliyor. "Bay Baron kazandı, Bay McKennon."

Zavallı satıcı bu kazıklarla ne yapacağını şaşırması olmalı ama Monroe ayağa kalkıp belinden silahını çıkarırken ben sakinliğimi koruyorum.

"Peki bu benim için ne ifade ediyor? İki McKennon mülkü, sağ kolun ve dilin." Tabancasını çevirip bana doğrulttu. "Bu hızlı bir oyun olabilir."

Gözlerinin içine bakmak için dönüyorum ama onun dışında hareketsiz kalıyorum. Duygusuzluğuma şaşırması gibi önce alını kırışıyor. Dışarıdan bakınca, yaşamak ya da ölmek umurumda olmayan parçamı yönlendiriyorum.

Yine de içimde, yaratıcımla buluşmaya eskisi kadar hazır değilim. Hayatımda pek çok hata yaptım ve Lacey'i tehlikeye atmak en kötüsü oldu. Hayatımın geri kalanını onun affını kazanarak geçirmeyi çok istedim ama bana ne olursa olsun Lacey güvende olacak ve dediğim gibi-adalet adildir. Bu oyunu ben teklif ettim ve bu riskleri kabul ettim, o yüzden bu herifin beni korkak görmesine izin verirsem lanetleneceğim.

Şaşkınlığını üzerinden atıyor ve tetiği çıkarırken kötü niyetli bir sırıtışla değiştiriyor.

Tıklayın.

Dön.

O ateş ederken nefesimi tutuyorum.

Sahne 39

KALPLERİN ASI

Kian

C yalamak.

Bana bir silah doğrultulması, koşullar ne olursa olsun asla hoş bir deneyim değildir ve silah iki kez boş tıklıyor, vücudumdaki tüm gergin kaslar gevşiyor.

Monroe tabancasını incelerken hayal kırıklığı ve endişeyle dişlerini sıkarak küfrediyor.

"Kaldır ve otur, Monroe."

"Bu kadar küstah olma," diye tısladı ama emrime itaat etti. "Bu bir altıpatlar. Tükenmeden önce sadece çok fazla şansın var."

"Aslında, her çevirişinizde altıda bir şansınız var, ama kim sayıyor ki?" Krupiyeyle tekrar yüzleşmeden önce kendimi biraz rahat bırakıyorum.

"Bir el daha lütfen Suzette." Masanın ortasındaki gümüş alyansı işaret ediyorum ve bahsimi açıklıyorum. "Benim kör bahsim çaldığın yüzük, Monroe. Lacey onu geri istiyordu."

Alay ediyor. "Bahse girdiğin şey *bu mu*? Ne büyük kayıp. Hiçbir değeri yok."

"Karım seviyorsa, her şeye değer."

Suzette daha önce oynadığımız kartları ıskarta yığınına gönderip onun bahsini koymasını beklerken yüzü bana ekşiyor.

"İyi o zaman. Rulet. Yüz."

"Tüm yüzüm mü, yoksa belirli bir yer var mı..."

"Kapa çeneni, Kian. Sen kendi kurallarını koyuyorsun, ben de kendi kurallarımı koyuyorum. Yüzünü söyledim ve kazandıktan sonra oraya nişan alacağım."

"Harika." Suzette'e başımı sallıyorum ve o da hızlıca yeni ellerimizi dağıtıyor. Kartlarımı inceliyorum ve Monroe'nun preflop bahsini koymasını bekliyorum.

Yüzü hayal kırıklığıyla lekelenmiş. Okuması neredeyse çok kolay ve düşük bir bahis oynadığında -her şey bir yana siyah Audi'm- iki papazla başlamış olmama rağmen aynı şekilde oynuyorum.

Turlar devam ederken kıpırdanmaya başlar ve nefesinin altında "Bu çok saçma" diye homurdanır.

Onu görmezden geldim ve limuzininde Lacey'e yaptığı davranış için sırtına ve kalçasına bahse girdim. Monroe'nun tacizini benden saklamış olsa da, ailesini koruduğu için onu rahat bıraktım. Monroe benimkini incittikten sonra aynı muameleyi görmeyecek.

Suzette son kartı koyuyor ve kalbim yerinden fırlıyor.

Evet.

Monroe'nun geniş, seğiren gözleriyle karşılaştığımda gülümsememek için zor tutuyorum.

"So/ kolun."

Yutkunduğu duyulabiliyor ve Lacey'ninkini kırdığı gerçeğini düşündüğünü bilmekten büyük memnuniyet duyuyorum.

Arkasında hiçbir güç olmadan artırımını mırıldanıyor. Kaybedeceği bir bahis için çaba sarf etmenin bir anlamı yok.

Suzette'in bronz yanakları, hesaplaşma için kartlarımızı açmamızı beklerken hastalıklı bir şekilde solgun. Kırmızı Oda'da ailelere ceza vermem ya da "eski " davranmam nadiren oluyor. Ama bir ay içinde iki kez buna maruz kaldı.

Kartlarımızı gösterdiğimizde, gözle görülür bir şekilde iç çekti.

"Full house bir çift dörtlüyü yener. Bay McKennon kazandı."

"Bu ev senin bir sonraki tatilin olacak Suzette," diye mırıldanıyorum. "Aileni alıp istediğin yere gidebilirsin. Tüm bunlarla uğraştıktan sonra bir molayı hak ediyorsun."

Monroe yüksek sesle homurdanıyor, şüphesiz olduğundan daha az stresli görünmeye çalışıyor.

"Bu bok çukurunu sen yönetiyormuşsun gibi davranıyorsun. Hey, McKennon!" Babama baktı. "Oğlunun kumarhaneni yönetmesine izin mi veriyorsun?"

"Tabii ki hayır." Babam gülüyor ve ben de aramızdaki küçük şakaya gülümsüyorum.

"Bu kadar komik olan ne?" Monroe alay ediyor.

"Kumarhanem." Sandalyemden kalkmadan önce yüzüğü kaptığım gibi takım elbisemin cebine koyuyorum. "Şimdi ayağa ."

"Ne?" Arkamızdaki masadan rulet tırmığını aldığım da Monroe'nun gözleri açılıyor ve vücudu sertleşiyor.

"Hangi kısım senin için zordu? Ayağa kalkmak mı? Yoksa McKennon Otel ve Kumarhanesi'nin benim olması mı? Yıllar önce babamdan satın aldım ve bunu yapmak için Garde'ı kullanmadım."

"Ne?" Monroe'nun çenesi düşüyor ve sesinde kıskançlıktan daha fazlasını sezebiliyorum. "Bu nasıl mümkün olabilir? Henüz mirasa konmuş olamazsın."

Ayağa kalkmasını işaret etmeden önce tahta tırmıkla avucuma vuruyorum. Farkında bile olmadan emrimi yerine getiriyor ve ben ona cevap verirken oturduğu yerden kalkıyor.

"Bazılarımız hak ettiğimizi düşündüğümüz şeylerin bize verilmesini beklemek yerine bize zaten verilmiş olanlardan yararlanırsınız. Ben bağlantılarımı ve kaynaklarımı kendi yolumu açmak için kullandım. Lanet olası Garde'a ihtiyacım yok. *Senin bana* ihtiyacın var."

Hızlı bir hamleyle tırmığı üst kısmına geçirdim. "Bu, limuzininizde onun kalçasına dokunduğunuz için."

İki büklüm olurken boğazından gırtlaktan bir inilti öksürüyor. Tökezlediğinde sırtına bir şaplak indiriyorum ve keskin bir çığlık odada yankılanıyor.

"Bu, kolunuzu ona doladığınız ve onu sizin için gülümsemeye zorladığınız için."

Sırtının alt kısmına bir tekme savurduğumda inliyor, Lacey'de hâlâ koyu mor bir çürük var. Rulet tırmığını babama fırlatıyorum ve Monroe'yu saçlarından tutup yukarı çekiyorum, onu kollarımın arasına aldığım da güzel çilek sarısı buklelerinin nasıl darmadağın olduğunu hatırlıyorum.

"Bırak beni, McKennon!"

"Sorun ne, Monroe? Sonuçlarına katlanmadan karıma el kaldırabileceğini mi sandın? Yumruğu yiyemeyeceksen atma, orospu çocuğu ve ödeyemeyeceğin bahislere girme."

Bana doğru savruluyor ama sol kolunu yüzüme temas etmeden yakalayıp arkasından büküyorum. Bu hareket onu ayağa kalkmaya zorlamama yardımcı oluyor ve onu yüzüstü duvara itiyorum. Sonuçsuzca kıpırdanıyor ve kaderini açıklarken tutuşumu sıkılaştırıyorum.

"Doktor Lacey'nin yaralarını okuduğunda her birini tek tek not ettim." Ağırlığımı değiştiriyorum ve Monroe'nun ön kolunun elimin altında gıcırdadığını hissediyorum. "Ve şimdi, sana her şeyi on katıyla geri vereceğim."

"Hayır, hayır, yapma, lütfen-"

"Duyduğuma göre takipçilerin varmış. Bunu nasıl kaçırdım bilmiyorum ama sana yaptıklarımın sonra Lacey McKennon herhangi bir şekilde zarar görürse ne olacağını çok iyi bilecekler."

Vücut ağırlığımı kaldırıcı olarak kullanıyorum ve Monroe'nun ön kolunu dayanılmaz bir açıyla çekiyorum. Onun bileğini kırdığım yerde ben de onunkini kırınca ellerimin altında gürültülü bir çıtırtı *kopuyor*. Tiz çığlığı etrafımızdaki havayı delip geçiyor ama Kırmızı Oda'nın ağır perdeleri bu sesi bastırıyor. Onu yere atıyorum, orada feryat ediyor ve halının üzerinde yuvarlanıyor.

Lacey bu ahmak kadar ağladı mı? Sanmam. Kız muhtemelen bir resitalde kırık ayak parmakları üzerinde pirouet yapmıştır. Bu havalı herifin kağıt bile ağladığına şüphe yok.

Birkaç dakika daha hüngür hüngür ağlamasını dinledikten sonra yakalarımı düzeltiyor ve Suzette'e omuz silkerek iç çekiyorum.

"Beklerken, sakıncası yoksa bir maden suyu alayım lütfen."

Aceleyle başını sallıyor, poker masasının altındaki mini bardan bir şişe alıyor ve bana uzatıyor. Ona teşekkür edip kapağını açıyorum ve Monroe'ya tekrar hitap etmeden önce serin, ferahlatıcı köpüklerden bir yudum almak için mührü kırıyorum.

"Tekrar oynayalım mı *Baron*? Üçün en iyisi, değil mi? Yoksa berabere mi demek istersiniz? Elbette bir McKennon kumarhanesinde eşitlik olması durumunda kasa kazanır."

"Siktir git, McKennon," diye burnunu çekiyor ve sendeleyerek yerden kalkarken homurdanıyor.

"Bunu tekrar oynamaya evet olarak kabul ediyorum o zaman." Suzette'e devam etmesini işaret ediyorum. İşareti alıyor ve bir sonraki tur için kartları karıştırmadan önce tüm kartları topluyor.

Monroe kırık bileğini göğsüne bastırıp sandalyesine çökerken sızlanıp mızızlanıyor.

"Beni içeri al, kaltak," diye kekeleyerek küfrediyor.

"Hey, göt herif," diye sesleniyor babam benden önce. "Çalışanlarımıza saygısızlık etme, anladın mı? Kendine dikkat et, yoksa Kian'ın seninle işi bittikten sonra geriye bir şey kalırsa Suzette'in onurunun intikamını ."

Öfke Monroe'nun yanaklarında kırmızı lekeler oluşturuyor ama en azından çenesini kapatacak kadar sağduyulu.

"Bahse var mısın, Monroe?"

Gözleri kısıldı. "Kendini yenilmez sanıyorsun ama Charlie O'Shea yenilmez değil. Sen ve Lacey evliliğinizi iptal ettiremezseniz, O'Shea'yı hapiste tutmam için hiçbir neden yok. Yaptığın bu numaranın babasını öldürttüğünü öğrendiğinde sana *aşık* olacağını mı sanıyorsun?"

Kıkırdıyorum. "Bu senin bahsin mi? Buna hemen şimdi karar verebiliriz.

Devam et ve adamını ara. Bakalım umurumda olacak mı?"

Monroe cep telefonuna gidiyor ama duraklıyor. "Bekle... Neden umurunda mı?"

Başımı eğiyorum ve omuz silkerek omzumu kaldırıyorum. "Peki, hapishanedeki bağlantınızla en son ne zaman konuştunuz? Yirmi dört saat içinde çok şey ."

Monroe'nun solgun yüzü ağarır. "Ne yaptın sen?"

"Artık bana, Lacey'e ya da Charlie O'Shea'ya karşı üstünlüğünüz yok diyelim. Aslında... eğer O'Shea, ne bileyim, siz prova yemeğindeyken süitimize girildikten sonra serbest bırakılır ve adı temize çıkarılırsa... hiçbir gücünüz kalmadığını söyleyebilirim."

Söylediklerim karşısında çenesi düştü ve alnında boncuk boncuk terler oluştu. "Gardiyan hapisten çıktı mı?"

"Kesinlikle öyle." Sırıtiyorum ve poker masasına dokunuyorum. "Bu arada, arttırıyorum ve taşaklarına bahse giriyorum."

"Benim... ne?" Tükürmeden önce yüzü buruşuyor. "Senin fahişeni sikmedim, McKennon!"

Elimi masaya vurarak Monroe'nun sarsılmasına neden oldum. "Ona 'rahim' dedin, seni bok parçası. Bu adil bir oyun. Ona bir daha fahişe dersin, kanını akıtmak için oynadığın bu oyunu devam ettirmem. Kurallara göre oynadığım için şanslısın." Monroe'ya bakışlarım hâlâ alev alev yanıyor ama Suzette'le birlikte sesimin acısını alıyorum. "Anlaşalım lütfen."

Kadın kartları ustalıkla dağıtır ve Monroe hem işe yaramaz elini hem de iki kartını tutmaya çalışır.

"Yardı mı ister misin, Monroe?"

"Siktir git."

"Sen ." Boğazına bahse girerken öfkemi bastırmak zorundayım. Lacey'nin hışırtilı sesini ve boynundaki parmak izlerini hatırlamak, bu raundu kazanırsam onu öldürmememi zorlaştıracak.

"Kafa," diye tekrarlıyor Monroe preflop bahsi için. Sandalyesinde titriyor, sarsılıyor ve şüphesiz avantajı ortadan kalktığı için sonraki hamlesini düşünmeye çalışıyor. Acaba kendini beğenmiş orospu çocuğu son oyununu ödünç alınmış bir zamanda oynadığını henüz fark etti mi?

Suzette bunu ortak kartları açmak için bir işaret olarak kabul ediyor ve turlara devam ediyoruz. Bahislerimi onun cezasını oynuyorum ama Monroe'nun her bahsi için sadece homurdanıyor ve "kafa" diye tekrarlıyor.

Bunu bildiğinden şüpheliyim ama yaralı ve kızgın hali aslında şimdiye kadarki en iyi poker yüzü. Suzette tahtaya hangi kartı koyarsa koysun, adam hakkında bir fikir edinemiyorum. Maça papazı ve sinek valesinden oluşan iyi bir başlangıç elim var ama kazanacağım garanti değil. Suzette masaya son iki kartı , damarlarımda umut dolaşıyor ve göğsüm ağrıyor.

Kupa ası.

"Vahşi asın kalp olduğunu kim tahmin edebilirdi?"

... ardından karo kız geliyor.

"Sadece elmas kraliçesi için."

Monroe yine "Kafa," diye bağılıyor ama yemin ederim bu seferkinde her zamankinden daha fazla umut var.

"Ağız," diye cevap veriyorum.

"Ağız mı? Ben onun yüzüne hiç yumruk atmadım."

Öfke yanaklarımı ısıtıyor. "Yüzüne vurmadığını biliyorum ama fotoğraf çektiirmek için onu seni öpmeye zorladın, seni lanet olası piç."

"Oh evet." Kıkırdıyor. "Bunu hafızamdan sildim. Ölü bir balığı öpmek gibiydi. Gerçi fahişen senin için çoktan boşaldı, o yüzden söyle bana... onu becerdiğinde de aynı şey oluyor mu-"

Sandalyemden öyle bir fırlıyorum ki geriye doğru düşüyor.

"Kian! Kendine dikkat et. Kafana girmesine izin veriyorsun, delikanlı."

Göğsüm zorlukla kontrol altında tuttuğum nefeslerle yükselip alçalırken Monroe sırtıyor. Sandalyemi kaldırıyorum ve tekrar oturmadan önce dört ayağımın üzerine koyuyorum. Cesurca gülüyor ve farkındalık midemde hastalıklı bir his çalkalanıyor.

O kazanan bir eli olduğunu düşünüyor ve ben... Ben o kadar emin değilim.

"Kartlarınız, beyler?" Suzette soruyor.

İlk defa kartlarımı açmakta yavaş davranıyorum. Daha önce ne için oynadığımı hiç önemsememiştim ama şimdi Lacey ile hayatım tehlikede, kaybedecek her şeyim var.

Maça papazımı ve sinek valemi gösteriyorum ve Monroe'nun sinek dokuzlusu ve karo sekizlisini görmek için bakıyorum.

Suzette'in duruşu tekrar gevşer. "Aslı yüksek olan düz, onluyu yüksek olan düzü yener. Bay McKennon kazanır-"

"Hayır!" Monroe sandalyesinden fırlar ve silahını belinden çıkarır. "Bekçi *ben* olacağım! Lacey *benim*!"

Nişan alıp parmağını tetiğe vurduğunda gözlerim açılıyor.

Tıklayın.

Tıkla. Tıkla.

Tıkla. Tıkla. Klik...

Klik.

"Ne oluyor lan?" Monroe çığlık atıyor ve şaşkınlıkla silahına bakıyor. Namluyu bana doğru çevirirken kırık bileğini göğsüne bastırıyor. "Sen... sen hile yaptın!"

Ama ben de onun kadar şaşkınım.

"Hile mi *yaptım*? *Ben* kazandım ve *sen* yine de silahını üzerime boşaltmaya çalıştın-"

"Yapacağını bildiğim gibi," diye araya giriyor babam yanımda dururken. "Baronlar her zaman hilekâr ve hırsız olmuşlardır." Cebinden çıkardığı kurşunları masaya dökmeden önce rulet tırmığını bana uzatıyor. Altısını da. "Oğlum hile yapmadı ama *sen* yapabileceğini kanıtladın."

"Git buradan Suzette," diye sakince emrederken bakışlarımı Monroe'nun üzerine dikiyorum. Tek kelime etmeden koşarak odadan çıkıyor.

Kadın gitmez, tabancayı başımın yan tarafına doğru geniş bir kavis çizerek savuruyor. Benden daha hızlı olduğunu düşünerek bu ahmağa gülerdim ama çok sinirliyim. Silahını yakaladım ve elinden aldım. Tabancayı yana fırlattığımda piç kurusu bir yumruk atmaya çalıştı ama kolundan zahmetsizce sıyrıldım ve iskaladığı sağ kroşe onu rulet masasına düşürdü. Geri geri giderken yalpalıyor ve beni durdurmak için bir sandalyeyi deviriyor ama ben üzerinden atlayıp başladığımdan daha yakına iniyorum. Yakınlığımız karşısında gözleri açılıyor ve ben de onun şokunu kullanarak rulet tırmığını boynuna doğru itip onu duvara yapıştırıyorum. Neredeyse tökezliyor ve elleri çubuğa doğru savruluyor ama tırmığı çenesinin altından geçirip solunum yolunu keserek ikimizi de dik tutuyorum.

"Bu Lacey'i boğarak öldürmeye çalıştığın için."

Tırmığı iterken yüzü morarıyor. İki kolum da olsa, bu bok çuvalı beni durduramazdı. Tek kırıkla mı? Hiç şansı yok. Çubuk onu boğuyor ve nefes almak için hırıldıyor. Tırmıkla savaşmanın boşuna olduğunu anladığında, onun yerine bana pençe atıyor. Ön kollarımı yakalıyor, ama eğitimim beni farkında olmadan harekete geçiriyor ve uzanarak beni ulaşamayacağı bir yere koyuyorum.

"Şimdi gösteriş yaptığın çizikleri böyle mi yaptı? Kimse benim karımın izlerini taşımıyor ve *yaşamıyor*, göt herif."

Kan çanağına dönmüş kahverengi gözleri, egosunun ve berbat kararlarının onu içine hapsettiği durumun ciddiyetini nihayet anladığında genişliyor. Cılız tekmeleri kaval kemiklerime temas etmeye çalışıyor ama bunlar sadece nefes yolunu daha da kesiyor. Gözyaşları yüzünden aşağı süzülüyor, kendine olan güvenini ve kibrini de beraberinde götürüyor.

"Evliliğimi sabote etmenin arkasında *senin* olduğunu öğrendiğim an, yürüyen ölü bir adamdın. Ondan sonraki her dokunuş

Son çeteleye bir yara daha eklendi. Bu her zaman senin kaderin olacaktı, Monroe Baron. Ne kadar acı verici olacağı sana bağlıydı."

"Beni öldürmeyeceğini söylemiştin. *Onuruna* ne oldu?" diye gargara yapıyor. Onu susturmak için daha sert ittiğimde gözleri yuvalarından fırladı.

"Seni kumarhanemde öldürmeyeceğimi söyledim ve oyunumuzu dürüstçe oynadım. Ama sen vezirimi kafese koyup ışığını söndürmeye çalıştın. Nasıl devam etmek istediğini bana söylemesine izin vereceğim. Bu arada"-yüzüme zorla yerleşen gülümseme Monroe'nun ürpermesine neden oldu-"Tam sana göre bir kafesim var."

Bu son not üzerine, vücut ağırlığımı tırmığın arkasına ve nefes borusuna, onu kadar uzun süre yaslıyorum. yere düşüyor ve çubuğu kafasına bir kez indiriyorum, öldürecek kadar sert değil, ama şeyi ikiye ayıracak ve Lacey'ninki gibi bir beyin sarsıntısı geçirmesine neden olacak kadar sert.

"İyi geceler, Monroe."

Kanlı tırmığın iki yarısını masanın üzerine fırlatıyorum. Biri takırdıyor, diğeri keçe yüzeyde yuvarlanıyor ve krupiyenin aceleyle etrafa saçtığı destenin üzerinde kan izleri bırakıyor.

Geri çekildiğimde, son elden kupa asını alıp takım elbisemin ceketinin içine sokuyorum. Monroe'ya bakıyorum, uyandığını bilsem de bekliyorum.

Yanımda gırtlığımı temizleyen bir ses beni paranoyamdan kurtarıyor ve döndüğümde babamın üzerinde kan lekeleri olan bir joker kartı uzattığını görüyorum.

"Bundan emin misin, delikanlı? Bu senin tek kartın."

"Öyleyim," diye tereddüt etmeden kabul ediyorum. "Bunu yapmak için elmas kraliçesinden de destek alacağım."

Babam kıkırdıyor. "O tam bir fişek. O karta da ihtiyacın var mı?"

Alaycı bir sırıtişla başımı sallıyorum. "Bana verdiğin ve tüm bunları başlatan kart hâlâ bende."

Hatırlatma üzerine kahkahası gümbürdüyor ve kırık rulet tırmığını işaret ediyor. "Bu sefer daha az kan var ama hainlerin geri kalanının peşine düşmek istiyorsan bunlardan daha fazla alman gerekecek."

"Lacey ile arama bir daha kimsenin girmemesi için ne gerekiyorsa yapacağım." Neşesiz bir kahkaha attım. "İntikamımda McKennon'ın tek kaybı rulet tırmıkları olacaksa, olsun."

"Seni suçlamıyorum. Temizlemek ister misin?"

Başımı salladım. "Lorenzo'yu al ve buraya getir."

Babam yanımdan kayboluyor ve fedai saniyeler içinde kapıda beliriyor.

"Bana ihtiyacın var mıydı, patron?"

Hakkını yemeyelim, en ufak bir alınganlık göstermiyor, hatta belki de kan dökülmesine biraz aç görünüyor. Kendine geliyor. Bir sonraki iş için mükemmel olacak.

"Bir temizlik ekibi bul, kumarhane değil. Dikkat çekmesin. Lacey iyileşene kadar Bay Baron'u kasada tut. Bu arada bana bir varil ve çimento getirip teknemi hazırlayın. Monroe karıma elini sürdüğünde Mead Gölü'nün ortasında uzun uzun yüzmeye karar verdi."

"I..." Boğazını temizliyor. "O piçin Bayan'a ne yaptığını gördüm. McKennon."

Karımın yeni soyadını ilk kez bir başkasının ağzından duyunca kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor ama cümlesinin geri kalanı kaşlarımı çatmama neden oluyor.

"Ve?"

Yüzü sertleşir. "Göl o pislik için fazla iyi." "Katılıyorum, ama inan bana, daha işim bitmedi. Onun da öyle."

Lorenzo sırtarak emrimi yerine getirmek için ayrılıyor. O gider gitmez Monroe'yu inceliyorum ve kanlı jokeri cebime koyuyorum. Üzerinde en az kıpkırmızı leke olan bir poker fişi kapıyorum ve düşmanımın bilinçsiz bedeniyle konuşurken elimde çeviriyorum.

"Ev her zaman kazanır, orospu çocuğu."

Sahne 40

ELMAS KRALİÇESİ

Lacey

T Gece yağmurdan dolayı puslu, ama Kian'ın yatındaki üstü kapalı flybridge sayesinde, Mead Gölü'nün en derin bölgelerinden birinin üzerinde süzülürken yanaklarımda sadece keskin rüzgârı hissediyorum. Fırtına

Üç gün önce başlayan gerginlik dün gece Kian'ın Monroe'yla oynadığı poker oyunundan eve dönmesinden sonra azalmaya başladı. Bahislerin tam olarak ne olduğunu bilmiyorum ama Monroe kaybetti ve biz de bu yüzden buradayız.

Omuzlarımı arkadan hafifçe kavrayan Kian'ın sıcaklığı trençkotumun içinden sızıyor ve ben de göğsüne yaslanıyorum. Aşağıda adamları Lorenzo ve Merek'e detaylar konusunda yardım ediyordu. Güvertenin kenarında duran fıçıya bakıyorum ve yapacağımız şey karşısında ürpermek için kendimi zor tutuyorum. Yapılması gerekiyor.

"Teşekkür ... her şey için," diye mırıldandım. "Senin için her şeyi yaparım, *Tine*."

Öğleden sonra bandajlarımın çıkarıldığı yerin hemen üstünden beni hafifçe öpüyor. Ekstra güçlü ibuprofen sayesinde ağrım azaldı ama bana hâlâ camdan yapılmışım gibi davranıyor. Acıyan yerlerim -kollarım, boynum, boğazım, sırtım- minnettar.

Ama nerem *ağrıyor*? Daha fazlasına ihtiyacım var.

Odasına döndüğümden beri dumanlı, tatlı kehribar kokusu beni çıldırtıyor ama yine de temkinli okşamaların ötesinde bana dokunmayı reddediyor. Şimdi, teninin benimkine en ufak bir dokunuşu bile

beni arzuyla titretiyor. Hazır olduğumu düşünse de düşünmese de işkenceme bir an önce son vermeyi planlıyorum.

"Acı çekiyor musun?" Sesi endişe dolu, titreyişimi yanlış anlıyor. "Diğer ilaçları alabilirsin. Beni rahatsız etmez." Uzaklaşmaya çalışıyor ama onu yakın tutmak için ön koluna -tam da yeni dövmesinin üzerine- yapışıyorum.

Sorusu, yaralı elimle cebimdeki çipe yönelmeme neden oluyor. Onu geri istemedi ve ben de vermek istemiyorum ama sakladığım için kendimi suçlu hissediyorum.

Kararımı verdim, ona teslim etmeye çalışıyorum.

"Hayır, o artık senin." Kendi cebini karıştırıp gerçek bir poker fişi bulmadan önce onu itiyor. Çipi havada çevirirken kolu etrafımda duruyor ve yakalamak için uzanırken beni de hafifçe eğiyor. "Monroe bunu benim için aldı. Bu yeni bir bölüm. O sende kalabilir. Bu da bana neyin önemli olduğunu kolayca hatırlatacak."

Çipi cebime geri koyarken dudaklarımda minnettar bir gülümseme beliriyor. Sabahtan beri aklımda olan soruyu sormadan önce iyi şans getirmesi için sıkıyorum.

"Bu gecedен sonra ne olacak?"

"Ne olmasını istiyorsun?" Sesi nazik, ama parmaklarım alçımın etrafında yumruk yapmaya çalışırken gözlerim yaşıyor ve bana bugün ameliyatla bile asla tam olarak iyileşemeyeceği söylenen kırık bileğimi hatırlatıyor.

"Ben... Ben dans etmek istiyorum."

"Kahretsin, Lace." Yanağımı okşadı. "O zaman dans et. Tutkularımızın peşinden gidemeyeceksek sorumlu olmanın ne anlamı var?"

Alçımı kaldırıyorum. "Ama doktor dedi ki-"

"Doktorlar siktirip gidebilir. Birlikte Tanrı'dan daha çok paramız var. Size en iyi cerrahları bulacağız."

"Ama ya bu işe yaramazsa?"

Bana sert bir bakış attı. "*Çivimin* sadece yaralı bir bilek tarafından durdurulabileceğini düşünmemiştim. Ne gerekiyorsa yapacağız."

Göğsüm onun sözüyle havalanıyor ve hafifliyor. Umarım haklıdır, ama değilse bile, onun kararlılığıyla savaşılabilecek enerjim yok, ne de

İstiyor muyum? Yine de gecenin geri kalanı için bana cesaret vermeye yetiyor ve bir sal gibi ona tutunuyorum.

O da bunu hissetmiş olmalı, çünkü yanağımı avuçluyor ve sonunda sormadan önce derin bir nefes veriyor.

"Hazır mısın?"

Bir kez başımı salladım. "Bildiğinden daha fazla."

Dudakları titriyor. "Hadi aşağı inelim o zaman. Lorenzo ve Merek varili bizim için kenara yerleştirdiler ve bize mahremiyet sağlayacaklarına söz verdiler. Bölgeyi keşfetmek ve gölde yalnız olduğumuzdan emin olmak için tekneyle yola çıkacaklar."

Beni yağmurdan korumak için omuzlarıma ve başımın üzerine yumuşak bir battaniye sarıyor. Beni dolambaçlı, dar merdivenlerden aşağı indirirken, bana bir kez daha güven veriyor.

"Bu göl tamamen kurumadığı sürece, varilin dibindeki beton onu aşağıdaki tortuya gömmeli ve sabitlemelidir."

"Ve dünyanın geri kalanı onun neredeyse... neredeyse beni öldürdükten sonra kaçtığını mı düşünecek?"

O da onaylarcasına homurdanır. "Gardiyan birçok sırrı korur ama vahşi as en saklar. Hangi ailelerin diğerlerine suikast emri verdiğini biliyorum ve Baron Suites'e girdikten sonra babanın peşine kimin düştüğünü de biliyorum. Monroe ortadan kaybolacak ve kimse yaydığımız hikayeyi sorgulamayacak çünkü sorguladıkları takdirde kendi bağlantılarının ortaya çıkacağını biliyorlar. İskambil kâğıtlarından evlerini yıkmak ya da benim -ya da babanın- gazabına uğramak istemiyorlar." Bana sırtıyor. "Ayrıca, benim küçük fişek gibi karımın tek başına bile ne kadar zorlu olduğunu yakında öğrenecekler."

Ona gülümsüyorum ve uzattığı eli kabul ediyorum. Güverteye ulaştığımızda Lorenzo ve Merek çoktan yata eşlik eden küçük tekneye atlamışlardı. O kadar sessiz gidiyorlar ki suda neredeyse hiç ses ya da dalgalanma yok. Teknenin baş ve kış tarafındaki ışıklar uzaklaştıkça titriyor, ta ki karanlık onları tamamen yutana kadar.

Sadece ben, Kian ve yakında ölecek olan adam.

"Hazır mısın?" Kian tekrar soruyor ve cevap olarak elini sıkıyorum.

Beni parlak ıslak güvertenin kenarında duran fıçıya götürüyor ve metal kapağı çıkarıyor. Monroe içeride

Ellerinin etrafını ve ağızını bantlamış. Kahverengi gözleri karanlıkta siyah ve parlak, Kian'dan af diliyor, sanki bu konuda söz sahibi olan tek kişi kocamış gibi. Kian, babamın Bekçi rolü sona erdiğinde onun yanında hüküm süreceğimi açıkça belirtti. Bunun birlikte vereceğimiz pek çok kararın ilki olduğundan hiç şüphem yok.

Canavara son cümlesini söylerken Kian'ın sesi soğuk bir öfkeyle derinleşiyor. "Monroe Baron, biz ateşi yakmaya fırsat bulamadan sen onu söndürmeye çalıştın. Hayatımdaki ışığı daha alevlenmeye fırsat bulamadan neredeyse söndürüyordun. Alevimize su olmak için çok uğraştın, su senin sonun olacak."

Monroe'nun kasetin arkasında telaffuz ettiği soruyu zar zor seçebiliyorum: "Beni kim vurdu?"

"Ben yaptım." Kian takım elbisesinin cebinden iskambil kâğıtlarını çıkarır ve kanlı joker kartını gösterir. "Ben vahşi ve bu vahşi kart benim, istediğimi yaparım." Bakışları Monroe'nunkilere kilitleniyor. "Bu benim hizmetim için bir ödül. Garde ailelerinden misilleme yok, herhangi bir yetkiliye ihbar yok, kin yok. Bedava bir cinayet." Çenesini bana doğru uzattı. "Sadece bu da değil, elmas kraliçemin desteğine sahibim."

Kian jokeri ve ası göğüs cebine sokarken Monroe dönerek uzaklaşmaya çalışıyor. Kocam daha sonra elinde yıpranmış bir karo kızının iki yarısıyla bana dönüyor.

"Son bir sözün var mı, *Tine*? Bu kartı kullandığınızda, oynanacak. Artık başınızın üzerinde bir emir olmayacak."

Bana gönderilen kartı görünce kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. İşinin bu kısmını sadece duymuştum ve kesinlikle katılacağımı hiç düşünmemiştim. Ama bunu kaçırmak istemedim. Artık bir McKennon've McKennon intikamı tam da bunu düzeltmek için ihtiyacım olan şey.

Kartı alıyorum ve iki kraliçeyi analiz etmek için ayın loş ışığını kullanıyorum. Biri kılıç, diğeri kırmızı bir kamelya tutuyor.

"Bunu benim için , değil mi?"

Kian başını sallıyor. "Elmasların kraliçesi aynı zamanda kılıçların da kraliçesidir. O şefkatli bir lider ve

Değişir. Ama gerektiğinde acımasızdır. O her zaman senin için mükemmeldi."

Bu iltifat bana Monroe'nun yüzüğünü cebimden çıkarma ve namluya yaklaşma cesareti veriyor. Bana öfkeyle bağırıyor ama küçümsemesi koli bandının arkasında kayboluyor. Ölümün eşiğindeyken bile bana nefret ve saygısızlıkla bakıyor. Son nefeslerinin koreografisini benim yaptığımdan haberi yok.

Derin bir nefes alıp verdikten sonra boğazımdaki acıyı yutkunarak geçiriyorum ve sesimdeki kısıklığı maskelemek için elimden geleni yapıyorum. Bu piçin son düşüncelerinin beni incittiği için duyduğu memnuniyet olmasına izin vermek istemiyorum.

"Ailemi mahvetmeye çalıştın. Beni neredeyse öldürüyordun ve sırf gururun incindiği için masum bir insanın canını aldın. Garde'da yanlış olan her şey sensin ve bu idealler seninle birlikte ölecek. Ama Kian ve ben gelişeceğiz."

Monroe'nun bağlanmasına karşı çıkmasına rağmen, vezir kartının her iki yarısını ve yüzüğünü as ve jokerin önündeki göğüs cebine sokuyorum. Bu iş biter bitmez Kian dalış ekipmanlarını hazırlamaya başlıyor ve maskeyi bana uzatıyor. Monroe değiş tokuşumuzdan o kadar şaşkın ki, tekrar çırpınmaya başlamadan önce gözlükleri ve ağızlığı kafasının yarısına kadar geçirmeme izin veriyor.

Kian, Monroe'nun kurtulma çabalarını görmezden geliyor ve cihaza bir kez dokunmadan önce solunum cihazını adamın bağlı ellerine yerleştiriyor.

"Bu heliox tankı daha derinlerde nefes almanızı sağlayacak. Göl burada o kadar derindir ki uygun dekompresyon yapılmadan yapılacak bir çıkış sizi yüzeye ulaşmadan öldürecektir. Dipteki düşük su sıcaklığıyla birlikte sizi öldürecek şey hipotermi, basınç değişiklikleri, tanktaki helioks miktarı ve iradeniz arasındaki bir yarışma . Bahse girerim önce sonuncusu pes eder."

Kian'ın hınzır sırıtışı karşısında Monroe'nun kaşları havaya kalkıyor ama son kararı ben veriyorum.

"Monroe Baron, bunun beni yavaş yavaş öldüreceğini bile bile beni izole . Sonra beni dövdün ve ölüme terk ettin. Sonunda

anlar, sonunda kapana kısılmanın nasıl bir his olduğunu öğrenmenin uygun olacağını düşündüm."

Monroe'nun ağzını kapatan bandı söktüğümde, göğsümde acımasız bir memnuniyet kıpırdanıyor ve hiç şüphesiz hafifçe akli başında olmayan bir gülümsemeye yol açıyor. Bu, her şeyden çok onu korkutmuşa benziyor ve kan donduran bir çığlık atıyor.

Kian, Monroe'nun açık ağzını kullanarak maskeyi taş kesilmiş yüzüne doğru iter ve regülatörü dudaklarının arasına yerleştirir. Fıçıdan çıkmak için kıvranmaya çalışıyor ama Merek ve Lorenzo onu dibe yapıştırdığı için çabaları işe yaramıyor.

Maske düzgünce takıldıktan sonra kapağı Monroe'nun kafasının üstüne çarpıyorum ve Kian mandalları kapatıyor. Tenekeden boğuk çığlıklar yankılanıyor ama Lorenzo ve Merek'in yardım gelmeyeceğinden emin olduklarına inanıyorum.

Fıçının ağzı kapalıyken Kian kenarına bir tekme atarak onu denize deviriyor. Bir dakika boyunca sallanıyor ve kalbim batmayacağı korkusuyla çarpıyor. Ama Kian beni arkamdan kucaklamaya başladığında, Monroe'nun çığlıkları daha çılgınca artıyor ve onu tüketen göle doğru santimler kaybederken metale sert vuruşlar çarpıyor.

Su metalin içine dolmaya başladığında, hızla dolar. Çok geçmeden Monroe'nun çığlıkları karışıyor, ta ki fıçının kapağı nihayet yüzeyin altına inene ve baloncuklar yüzüp patlayana kadar. Kabarmalarını, patlamalarını ve tekrar kabarmalarını izliyorum, Monroe'nun hayatta kalma çabası beni hipnotize ediyor.

"Bu sadece başlangıç." Kian'ın çenesi başımın üstünde duruyor ve beni uyarırken hareket ettiğini hissediyorum. "Monroe'nun onu destekleyen pek çok ailesi vardıBabalarımız gerçeği kendi başlarına çözemediler çünkü aynı yalana sahip o kadar çok insan vardı ki, gerçeği kurgudan ayırmak neredeyse imkansızdı. Bizi yok etmeye çalışanları nasıl cezalandıracağımıza karar vermemiz gerekecek. Ben şahsen Monroe'nunkinin yanına en az bir düzine daha varil istiyorum."

Güç damarlarımda akıyor. Neye karar verirsem vereyim, Kian'ın bunu gerçekleştireceğini biliyorum. Benim için sadece savaşa girmekle kalmayıp savaş başlatacağını da kanıtladı.

Ama bunu istiyor muyum?

Başımı sallamadan önce dudağımı ısıyorum. "Eğer bir şeylerin değişmesini istiyorsak bu olamaz. Garde'ın kadınlara, kendi halkına ve kendilerinden aşağı gördüklerine davranış biçimi korkunç. Ben bunu değiştirmek istiyorum."

"Değiştirelim o zaman."

Ona bakıyorum. "Gerçekten mi?"

"Evet, gerçekten. Gardiyan pozisyonu bize geçtiğinde, on yıllardır ailenin aileye karşı komplo kurmasına neden olan bu saçmalığa göz yummayacağız. Monroe gibi yılanlar evimize fark edilmeden girememeli. Babanın onları teker teker yakalayıp dizlerinden kesecek bir sürü sırrı var. Keşke Monroe'nun kız kardeşini onunla birlikte göndermiş olsaydık. Tüm bu olanlarda tam bir amcıktı. Belki senin annen de. Alınma ama."

Bakışlarını suyun üzerinde daha yavaş oluşan baloncuklara doğru takip ediyorum.

"İkisi de çevrelerinin ürünü," diye cevap veriyorum, nefes alma belirtileri durduğunda ne anlama geleceğini düşünerek kalp atışlarım hızlanıyor. "Babam uzaktayken annem daha da kötüleşti. Artık eve döndüğüne göre, bizi hayatta tutmanın muazzam baskısını hissetmeyecek. Maeve'e gelince... Garde'ın onayladığı bir evlilik olmadan ne gücü ne de tüm güven fonuna erişimi olacak. Onun için bu, ona fiziksel olarak yapabileceğimiz her şeyden daha kötü olacak. Hepsinin önemseydiği şey güç. Eğer ellerinden alırsak ölmüş olmayı dilerler."

Kıkırdıyor. "McKennon intikamının yeni çağı. Ölümünden daha kötü kaderler, günahkâra göre ayarlanmış. İşte böyle bir cezanın arkasına sığınabilirim."

Etrafımıza sessizlik çöküyor ve baloncukların kaybolduğunu görmek için tekrar suya bakıyorum.

"Bu düşündüğüm mü geliyor?" Fısıldıyorum.

"Duruma göre değişir. Yüzlerce metre aşağıda, bu yüzden verdiği nefeslerin yükselmesi daha uzun zaman alıyor olabilir. Ancak solunum cihazının sadece bir saatlik helyum ve oksijeni var, eğer aşırı nefes alırsa daha az. Eğer hava yeterince soğuksa, hipotermi onu otuz dakika gibi kısa bir sürede bu süreden önce öldürebilir."

"Ve sonra gitmiş olacak," diye fısıldıyorum. "Şimdiye kadar gitmediyse tabii."

Çarpan kalbim yavaşlıyor. Gölün tekneye hafifçe vuruşunu dinlerken sessizlik içinde duruyoruz. Yılların kargaşası, stresi ve korkusunun ağırlığı akıntıyla birlikte sürüklenip gidiyor ve yıllar sonra ilk kez tam anlamıyla temizleyici bir nefes alıyorum.

Sahne 41

KELIMELERİ SÖYLE, TINE

Lacey

A Birkaç dakika daha geçtikten sonra Kian yaralanmamış elimi tutuyor ve kolunu belime dolayarak kaygan merdivenlerden köprüye çıkmama yardım ediyor. Oradaki navigasyon paneli ekranlar ve cama karşı parlayan soluk kırmızı, yeşil ve sarı düğmeler. Ben onun yanındaki yardımcı kaptan koltuğuna çökerken o kumandaların arkasına geçip ışıkları yakıyor.

İçerisi, gölün ortasında dikkat çekici bir fener olmamamızı sağlayacak kadar loş aynı zamanda odada görünür olmamızı sağlıyor. Pencerenin ötesi neredeyse zifiri karanlık, bu da bana yalnız olduğumuz konusunda huzur veriyor. Ama suya bakarken, yan aynalardan birindeki yansımam beni hazırlıksız yakalıyor.

Ağrılarım ve sızılarım dün en yüksek morarmaya ulaştı. Bazı çizikler de iyileşmeye başladı. Bu sabah uyandığımda gözlerimin altındaki kırmızı lekeler de kaybolmuştu, Tanrı'ya şükür. Ama *onun* parmak izleri hala orada, yansımamda karanlık ve çirkin bir şekilde duruyor.

Monroe'nun yaptığı her şeyden çok, en nefret ettiğim çürükler bunlar. Kian'ın parmak izleri moralimi yükseltti ve kilitli kaldığım en kötü zamanı atlatmama yardımcı oldu. Tamamen ortadan kaybolduklarında mini bir erime yaşadım ve o zamandan beri onları geri istiyorum.

Ancak Monroe'nun çürükleri midemi bulandırıyor ve onlardan kurtulmak için duyduğum karşı konulmaz ihtiyaç beni sarsıyor.

"Gitmelerini istiyorum," diye fısıldıyorum.

Kian kontrollerden başını kaldırdığında trençkotumu açmaya başlamıştım bile.

"Ne istiyorsun..." Sesi uzaklaşıyor. Yüzümde gördüğü şey onu yerinden sıçratıyor ve yanağımı okşamak için bana doğru atılıyor. "Lace, sorun ne?"

Yanağımı. Eskiden sadece boynumu tutarak beni sakinleştirirdi ama artık okşamaya bile korkuyor.

Daha fazlasına ihtiyacım var.

"Lütfen, Kian." Paltomu çıkarıp kenara fırlatırken sesim çılgınca çıkıyor ve tunik elbisemin düğmelerinden birini zorla koparıyorum. Artık kumaştan kurtulduğuma göre boynumu kaşırmaktan kendimi alıkoyamıyorum.

"Lacey, kes şunu," diye homurdanıyor ve ellerimi tutuyor.

Gözlerini kendimi yere kilitlerken yüzünü duygular kaplıyor. Öfke, kızgınlık, suçluluk... ama ben bunların hiçbirini istemiyorum. Endişe göğsümü eziyor ve sesimin yükselmesine engel olamıyorum.

"Bunların gitmesi gerek. O gitti ama çürükleri gitmedi. Lütfen onları yok et. Artık onları üzerimde taşıyamam. Beni işaretleyen son kişi o ."

"Şşş, *Tine*, sakın ol. Bir şey yok. Ben-" Gözleri çürüklerin üzerinde gezinirken yutkunuyor. "Bunun olmasına izin verdiğim için özür dilerim. Eğer çağırdığında oraya gitseydim-"

"Dur! Özür dilemene gerek yok. Bunların gitmesini *istiyorum*. Lütfen. Onun... onun izleri, onun dokunuşu. Buna dayanamıyorum. Seninkine ihtiyacım var."

"*Siktir*," diye homurdanıyor Kian ve elini saçlarına götürüyor. "Onun yaptığının aynısını yapmayacağım."

"Bir şeyler yap, *lütfe*."

Bana ne oldu bilmiyorum. Tek bildiğim, Monroe muhtemelen şu anda teknemizin altında ölmüş ya da ölüyor olsa da, üzerimde bıraktığı izler de yok olana kadar ondan tamamen kurtulamayacağım. Gözlerim yaşlarla doluyor ve Kian ceketini çıkarıp beni kalçalarımın tutana kadar neredeyse histerik oluyorum.

Beni kaptan koltuğuna taşıyor ve üzerine oturtuyor, elbisemi kalçalarım kadar kaldırıyor ve elleriyle üst baldırlarımı kavırıyor. Baş üstü ampulleri kapatıp sadece dış güvenlik ışıklarını bırakırken ona tutunuyorum. Koltuğunun etrafındaki parlayan LED'ler ve navigasyon panelindeki düğmeler dışında karanlıkta kalıyoruz.

Morlukları silecek kadar iyi göremeyeceğinden neredeyse korkuyorum ama gözleri belirli bir bölgeye odaklandığında kalbim beklentiyle çarpıyor. Elini nazikçe enseme koyup boynumu dudaklarına götürdüğünde nihayet huzur bulmaya başlıyorum.

Çenemin hemen altındaki derimi sertçe emiyor. O bölge hiç acımıyor ve baskıyı artırma şekli sanki beni acı çekip çekmediğim konusunda test ediyormuş gibi hissettiriyor. Beni işaretlerken, hassas boynumu kucaklıyor ve garip bir açıyla hareket ettirmemi engelliyor. Dili, morarmış etimi okşamak için bana katılıyor ve vücudumda zevk karıncalanmaları yaratıyor. İnliyorum ve kaptan koltuğunun arkasına tutunarak ona sürtünüyorum.

Monroe'nun ellerinin olduğu yeri bulduğunda nefesim kesiliyor. Kian'ın hareketleri artık daha temkinli ve o kadar nazikçe emmeye başlıyor ki ilk başta hissetmiyorum. Ancak baskıyı bir kez artırdığında, ağzı cildimde lezzetli bir acıya dönüşürken, ağrıyan boğaz kaslarımı bırakmayı başarıyor.

"İhtiyacın olan bu mu, Lace?" diye fısıldıyor aşağıya doğru süzülürken. "Durmamı istiyorsan ne söyleyeceğini biliyorsun. Benim için bir kez söyle ve bana benim olduğunu söyle."

"*Is tú mo rogha,*" diye fısıldıyorum başını kendime doğru bastırırken, ona daha fazlasını alabileceğimi söylüyorum. "Ben seninim."

"Ve ben seninim."

Dudakları Monroe'nun parmaklarının bıraktığı her bir çürüğün etrafında kenetlenirken ağzı boynumda geziniyor. Kian'ın emici ısıkları, yalamaları ve öpücükleri kendi izlerini bırakırken nazik ve sahiplenici. Arzuladığım izler.

O bana karşı bu kadar dikkatli davranırken, ben tam tersini yapıyorum. Ne zaman bırakmaya çalışsa, yaralanmamış elimle saçından bir avuç çekiyorum. Onun acımasız olmasını istiyorum.

Misilleme olarak kulağımın altını ısırıyor ama bu sadece benden bir inilti çıkarıyor ve ben de onun sertleşen sikinin üzerinde kayıyorum.

"Yetkinin sende olduğunu mu sanıyorsun, karıcığım?" diye fısıldıyor boynuma doğru. "Çünkü öylesin. Bana sahipsin, Lace. Ben seninim. Benden ne istiyorsan al."

Saçlarını bırakıp pantolonunun fermuarını açmaya çalışıyorum ama kırık bileğim bunu zorlaştırıyor. Hayal kırıklığımı dile getirdiğimde fermuarını indiriyor ve sikini boxer külotundan çıkarıyor. Çıplak gövdesiyle ten tene olabilmek için külotumu hızla yana doğru çekiyorum.

Sondaki metal halter sıcak ama ağrıyan sıcak çekirdeğimden daha serin ve klitorisimi ona sürtmek için kayıyorum. Top o küçük sinir demetine tam isabet ettiğinde haykırıyorum ve Kian boğazıma küfürler savuruyor.

Yeterince ıslanmamış olmama rağmen onu elime alıyorum ve kendimi aşağı itmeden önce girişime yerleştiriyorum. Kanalıma direnci beni inletiyor ve o da homurdanıyor.

"*Lanet* ." Hareket etmeye çalıştığımda elleri belime düşüyor. "*Hayır, hayır.*"

Daha hazır değilsin."

"Umurumda değil," diye tıslıyorum, ama ona binmemi engelliyor ve hayal kırıklığımı homurdanıyorum.

Dudaklarımı bir öpücükle yakalıyor, tunik elbisemin önünü çevik bir hareketle açarken dikkatimi dağıtıyor, ta ki düğmelerimi tamamen açana ve kumaş üzerimize dökülene kadar.

"Ne yapıyorsun?"

Cevap vermek yerine sütyenimi çekiştiriyor ve dudaklarımı bırakıp meme uçlarımı okşuyor. Sıcak, kadife dili nirvana gibi ve onu göğsüme bağlamak için saçlarını dizgin gibi tutuyorum. Ağzına alıyor ve boynuma uyguladığı aynı sert emişi kullanmadan önce çakıllı areolamın etrafında dönüyor.

Sırtımın üstündeki eli beni bir danstaki gibi yönlendiriyor ve diğer eli merkezime giderken kontrolü daha fazla ağız dolusu almak için kullanıyor. Hassas tepe noktalarımın üzerinde gezinirken ve klitorisimle oynarken kollarında akışkanım. Isırdığında ve dişlerini etrafımda kenetlediğinde, sadece bize ait olan yeni izler yarattığında, zevk içimden geçiyor.

"Aman *Tanrım*."

İçimden fışkıran bir arzu onun sikini ıslatıyor. Koltuk başlığına yaslanmadan önce göğsüme doğru bir lanet mırıldanıyor ve ardında serin bir hava bırakıyor.

" burada, bebeğim. *Siktir*, sana ihtiyacım vardı." "Benim de sana ihtiyacım vardı, Kian."

Aramıza uzanarak parmaklarını sikinin tabanının etrafına sarıyor ve uyarılmama yardımcı oluyor. O da kadar ıslandığında, yavaşça yukarı ve aşağı itiyor, hızımızı ayarlıyor ve açgözlülükle bağlantımıza bakıyor.

"Lanet olsun, şu halimize bak, Lace."

Kaptan koltuğunu kavrarken, girip çıkarken loş ışıkta parlayan şaftına hayranlıkla bakmak için arkama yaslanıyorum. Vuruşları uzun ve şehvetli ve deliciliğini G noktamın üzerinde kaydırarak her santimde tüm vücudumu titretiyor.

Ritmimizi korumak için bir elini belimde tutarken, diğer elini karnımın alt kısmına doğru uzatıyor.

"Benim adımı alacaksın Lacey. Çalıntı ya da değil, bir McKennon olacaksın."

"Ben bir McKennon olacağım," diye fısıldıyorum küçük bir baş sallamasıyla tekrar aşağı kayarken.

"Çocuğumu doğuracaksın... ya da üç."

"Onu ben de istiyorum. Başka ne var?"

Ben soruyorum. "Hayatı kendi bildiğimiz gibi yaşayacağız."

"Bizim yolumuz," diye fısıldıyorum, bu sözle canlanıyorum.

Eli karnımdan ayrılmadan önce klitorisimi bir kez okşuyor ve hayal kırıklığımı miyavlatıyor. Boşalmayı çok istiyorum ve onun diline, dişlerine, parmak izlerine, içime ve dışıma boşalmasına ihtiyacım var. *Ona* ihtiyacım var. Hepsini istiyorum ki onun kollarından uzakta olduğumu unutabileyim.

Parmak uçları, uyarılmışlığımla sıcak ve nemli, boynumun arkasını kavramak için geri dönüyor. Hafifçe sıkıyor, beni sertçe öpmeden önce nefesimi alıyor.

Ve sonunda hızı artar.

Bu birlikte hâlâ çok yeni olduğumuz bir dans, ama Tanrım, onu bir partner olarak çok seviyorum. Mutlu bir şekilde sert ve hızlı bir tempoda içime girerken bile boynumu çok fazla hareket etmekten koruyor. Onun kalın sikinin üzerinde yükselip alçalmak için kalçalarımı kullanarak inme inme onu karşılıyorum. Onun

Hassas kanalımın her santimi boyunca kayıyor, her itişte G noktama çarpıyor.

Beni öpüyor ve aşağıdaki dansımızı yukarıdaki dillerimiz ve dudaklarımızla taklit ediyoruz. Bu hareket bana istediğimi hemen veriyor. Coşku çok fazla olduğunda, göğsüne doğru çöküyorum, aniden boşalma ihtiyacıyla zayıf düşünüyorum. Ama ben yükselmeye başlamadan hemen önce yavaşlıyor.

"Hayır, , hayır..."

"Söyle karıcığım, ben de gelmene izin vereyim."

Kelimeler. Ne istediğini anlamam sadece bir saniye sürdü.

Ellerimi boynuna doluyorum ve dudaklarına fısıldamadan önce onu şiddetle öpüyorum.

"Is tú mo rogha, Kian."

Ağzımın içine doğru hırlıyor ve cevap verirken sesi sert. "Seni seçiyorum Lacey."

Tüm kontrolünü kaybetmesini ve boşalmam için çılgınca içime pompalamasını bekliyorum ama yapmıyor. Bunun yerine, her zaman yaptığı gibi, aramızda daha fazlası olduğunu fark etmemi sağlıyor.

Yavaş ve kasıtlı yaparken göz göze geliyoruz. Duygular göğsümün içinde, serbest kalmakla tehdit ediyor, boynumu tekrar emdiğinde daha da yükseliyor. Acı veriyor ama aceleye bayılıyorum. başlıyor ve tam güvenli kelimemi kullanmak üzereyken, bırakıyor ve son bir kez daha içime giriyor.

Damarlarıma hisler doluyor ve orgazmım beni sarmallara sokuyor. Altımda , ona en çok ihtiyaç duyduğum noktaya vururken adını haykırıyorum.

"Kian!"

"Siktir, Lace."

Kalçalarımı aşağı doğru itiyor, kanalımı tamamen doldurmak için delicisini içimin derinliklerine bastırıyor. Beni kendisine doğru tutarken, içimde sallanıyor ve döl püskürtüleri göbeğimi kaplıyor.

Birbirimize sarılıyoruz ve duygularım damarlarımda zonkluyor. Nefeslerim kesildiğinde boynuna fısıldıyorum.

"Seni seviyorum, Kian McKennon."

Altımda titriyor ve gözlerimin içine bakmak için uzaklaşıyor. "Ben de seni seviyorum Lacey McKennon."

Loş bir ışığı yakmak için uzanırken beni sabitlemek için kalçalarımı kavriyor. Her şeyi başlatan aynayı hareket ettiriyor ve çenemi ışığa doğru tutuyor.

"Bu daha mı iyi, *mo thine*?"

Monroe'nun parmak izleri hâlâ orada olabilir ama Kian'ın dudaklarından boynumun her santimetresine yayılan koyu mor ve kırmızıyı göremiyorum. Parmakları sahiplenici izleri boyunca sürüklendiğinde, yansımamızda gözleriyle karşılaşıyorum.

"Bu mükemmel."

Navigasyon panosundaki bir ekranı işaret ediyor. Ekranın dörtte biri rakamlar ve hesaplamalarla dolu, geri kalanı ise teknenin güvenlik kamerasının güvertede nereleri görüntülediğini gösteriyor. Ay ve teknenin ışıkları sayesinde Monroe'yu batırdığımız pürüzsüz, durgun suyu görebiliyorum.

"Hâlâ baloncuk yok," diye fısıldıyorum.

"Hayır. Ve bu ekranın sağ tarafı heliox tankında kalan seviyeleri gösteriyor. Neredeyse iki dakikadır kullanmamış. Bu da demek oluyor ki... o cehenneme batarken biz cennetteydik."

Bu düşünce karşısında küçük gülümsemem hınzırca büyüyor. "O gitti."

"O gitti," diye tekrarlıyor yüzümü çevirirken. Karanlık bakışları göğsümü titretiyor ve parmakları boynumu okşarken tüy gibi hafifliyor.

"Bir daha hiçbir erkek seni işaretlemeyecek."

"Ben seninim," diye cevap veriyorum tereddüt etmeden.

Onaylarcasına homurdanıyor ve tekrar altıma giriyor. Hareket etmemek için omuzlarına tutunuyorum ve tam ne yaptığını soracakken cebinden bir gümüş parıltı çıkarıyor.

"Bundan sonra ne olacağını sordunuz. Yapabileceğimiz bir şey biliyorum." "Neymiş o?"

Alyansımı yüzük parmağıma takmadan önce yaralı elimi kendi eliyle kavriyor.

"Geri almışsın," diye nefes nefese kaldım.

"Çıkardım ve asla çıkarmanı istemiyorum. Evlen benimle, Lace. Tekrar evlen. Dünyanın sonunda senin benim, benim de senin olduğunu bilmesini istiyorum. Ve ben

senin de bunu kabul etmeni istiyorum."

Gözleri arkamdaki ay ışığında parlıyor ve dudaklarını öpmeden önce kalbim yerinden fırlayacakmış gibi atıyor.

"Evet, Kian. Beni *senin* yap. Sonsuza kadar. Seninle evlenmek istiyorum."

"Ama bir şartım var. Mesajlaştığımız ve benden korkmadığını kanıtlayabileceğime dair iddiaya girdiğim zamanı hatırlıyor musun?"

"Kaybettim ve... ve sen yağmurlu bir gün için saklayacağını söyledin." Dudaklarımda bir gülümseme beliriyor ve yağmurun gölün üzerine hafifçe düştüğü pencereden dışarı bakıyorum. "Şimdi mi arıyorsun?"

"Ben..." Dudakları muzip bir gülümsemeyle kıvrılıyor ve benimkiler de aynı şeyi yapmaktan kendilerini alamıyorlar. "Ama bu anneni çıldırtacak."

Sonsöz

Kian

T Bir zamanlar Lacey O'Shea'nın koridorda bana doğru yürüdüğünü asla göremeyeceğimi düşünüyordum.

Ama burada, benim güzel gelinim, bana doğru süzülüyor.

Patrick's Katedrali'nde, muhteşem mavi gözleri ışıdayarak bana gülümsüyor. Çilek sarısı saçlarının yarısı taç şeklinde örülmüş ve kırmızı ipek bir kurdeleyle bağlanmış. Diğer yarısı omuzlarının arkasında gevşek bukleler halinde akıyor, düşük yakasını ve geçen hafta teknemde ona verdiğim solmakta tüm morlukları gösteriyor.

Monroe'nun ona dokunduğu her yerde daha derin bir iz bıraktım ve o zamandan beri her santimine aynı muameleyi yaptım. O gece, daha önce yaptığım gibi onu boğmamı istedi ama ben buna izin vermedim. Bunun yerine, başka bir adamın yaptığı izleri silerken boğazındaki kasları yeniden zedelememek için açık teninin yüzeyine yakın durdum. Şimdi benimkini onun üzerinde görür görmez sııttım ve o da bana nazlı bir gülümsemeyle verdi.

Moira O'Shea, Lacey gelinlik provasına benim mor-mavi kanıtlarımla geldiğinde dehşete düşmüştü. Lacey ve benim istediğimiz gibi modern düğün uygulamalarını geleneksel olanla birleştirme konusunda zaten kararsızdı -kızının damat seçiminden bahsetmiyorum bile- ama benim morluklarımı görmek

Kadın. Düğünü ertelemeye çalıştı ama gelinim bunu kabul etmedi ve bir sonraki Cumartesi -bugün- ya da hiç yapmamakta ısrar etti.

Lacey, evlilik cüzdanımızın yasal olduğunu yargıç önünde çoktan doğrulamıştı. Yasalara göre, onu kandırdığım andan beri evliyiz. Yani bu Garde için, bizim için değil. Lacey her şeyi iptal etmeye hazırdı ama o ve annesi, uzun, dökümlü elbisesinin İrlanda dantellerinin geri kalanıyla uyumlu yüksek bir yaka ile uzlaştıklarını iddia ettiler.

Ama evlenme teklif ettiğimde, girdiğimiz bahsi bozdurdum ve evlendiğimizde izlerimi kapatmamasını söyledim. Annesine karşı gelecek kadar cesur olup olmayacağını merak ediyordum ama ateşli gelinimden şüphe etmemeliydim.

Moira kanlı bir durumda. Yüzündeki şaşkın ifade ve kızaran yanaklarına bakılırsa, küçük fişeğim onu bahsimi kazanacağı konusunda uyarmamış. Elmas kraliçemden Garde'a karşı bir isyan daha, daha niceleri gelecek.

Lanet , onu seviyorum.

Mihraba vardığında babası onu yanağından öper ve o da babasına ısılt ısılt gülümser.

O'Shea nihayet adı temize çıkmış olarak evine dönmüştür ve suçların gerçek faili gizemli bir şekilde ortadan kaybolmuştur. Çoğu kişi Monroe'nun Charlie O'Shea'ya komplo kurduğu ve Lacey'i neredeyse öldürdüğü ortaya çıktıktan sonra kaçtığına inanıyor. Diğer herkes çenesini kapalı tutuyor, O'Shea ve McKennon'ların intikamlarını almalarını beklerken endişeden hasta olduklarına şüphe yok.

O'Shea için yaptığım her şeye rağmen, o pislik herif "Lacey'i vermeden" önce bana kaşlarını çatıyor. Kızını satmaya çalışan adamın ne düşündüğü umurumda bile değil ama neyse ki bu konuyu ele almak zorunda değilim.

Onu sorunsuz bir şekilde yanımda bırakıyor ve koyu kırmızı ve gümüş elbisesi ipek kravatlarla ve baş nedime elbisesine uyan Moira'nın yanına oturuyor. Keşke annem de burada olsaydı da onun yanında otursaydı, ama oğlunun sonunda dans eşini bulmuş olmasından son derece memnun bir şekilde yukarıdan izlediğini biliyorum.

Charlie kolunu sıranın arkasına doğru uzatırken, sağdıcım olarak duran babama başıyla selam veriyor. Sadece bir ay önce birbirimizden tutkuyla nefret ettiğimizi ve sıkıntılarımızdan birbirimizi sorumlu tuttuğumuzu düşünmek delice. Bana romantik diyebilirsiniz ama aşkın en karanlık geçmişleri bile alt edebileceğine inanıyorum. Elbette karşılıklı intikam arzusu da yardımcı oluyor.

Lacey, Roxana'ya kırmızı, pembe ve yumuşak beyaz kamelyalardan oluşan buketini uzatıyor. Alçıdaki bileğine dikkat ederek gelinimin ellerini kendi ellerimle kavıyorum ve dudaklarımın ince boynunda bıraktığı soluk izlere bakıyorum.

"Bana öyle bakma," diye fısıldıyor utangaç bir gülümsemeyle nefesinin altından.

Eğiliyorum, sadece onun için iğrenç düşüncelerimi söylerken dudaklarımla kulağının kabuğunu okşuyorum.

"Ne gibi? Seni tüm bu insanların ve Tanrı'nın önünde becermek istediğim gibi mi?"

"Kian!" diye tıslıyor bana ve çilli yanakları öyle lezzetli bir kızarıyor ki kıstırmak istiyorum.

Ama rahip boğazını temizliyor ve ben de geri çekilip vahşi bir sırıtışla onun karşısında duruyorum.

"Özür dilerim, Peder. Lütfen devam edin."

Onaylamayarak kaşlarını çatı. Belki de beni duymuştur. Doğrusu, beni yargılamakta haklı olabilir. Karımı becermek günah değil ama bunu yapma şeklim günah.

Rahip ritüelleri sıralamaya başladı ve Lacey ile ben onları takip ederken gözlerimizi birbirimizden ayıramıyoruz, seyirciler arasındaki yüzlerce Garde üyesini görmezden geliyoruz.

Garde'daki tüm aile reislerini düğünümüze davet etmenin bir güç gösterisi olduğunu kabul ediyorum. Bu kalabalık davetli listesiyle, bizi ayrı tutmak için ellerinden geleni yapanlar, toplum içinde ve dışında bizi ne kadar çok kişinin desteklediğini görebilecekler. Biz hesaba katılması gereken bir gücüz.

Daha bir hafta bile olmadı ama eminim seyircilerin çoğu ucuz atlattıklarına ve hatta belki de paçayı kurtardıklarına inanıyorlardır ama Lacey ve ben sadece zamanımızı bekliyorduk. O ve ben bir çocuk sahibi olduğumuzda, Charlie O'Shea ikimize de daha önce benzeri görülmemiş bir karar vererek Gardiyanlık görevinden çekileceğine ve

Bize. Garde'ın sırlarını ele geçireceğiz ve bizi yok etmeye çalışanları mahvedeceğiz. Bu uzun bir dolandırıcılık ama ben sabırlı bir adamım. Lacey'i beklemek için öyle olmalıydım. Ve eğer her şey yolunda giderse, bu gece onun içinde bir McKennon olacak.

Rahip bana sert bir bakış atıyor ve Lacey'nin bastırılmış kıkırdaması bana yine ikimiz hakkında hayaller kurduğumu bildiğini söylüyor.

"Yüzükler mi? Çiftin yemin töreninden önce onları değiştirmeye karar verdiğini duyurdum."

"Ah," yüzükler için babama dönüyorum ve Merek ile Tolie'yi onun arkasında, kulaktan kulağa destek gülümsemeleriyle yakalıyorum. Babam Lacey'nin iki yüzüğünü de avucuma bırakana kadar ben de kendiminkilerden birine karşılık veriyorum.

Lacey'le tekrar karşılaştığımda, benim için gümüş bir bant getirmişti.

"Benden sonra tekrar et," diye başlıyor rahip ve ben yüzük parmağını tutarken Lacey'nin gök mavisini gözlerine odaklanıyorum.

"Bu yüzükle evleniyorum Lacey."

Sade gümüş kordonuna eklediğim zümrüt kesim kırmızı elması görünce gözleri doluyor.

"Kian..."

Ne kadar abartılı olduğuna dair bir şaka bekliyordum, özellikle de ilkiyle dalga geçtikten sonra, ama ona saygıyla bakıyor ve göğsümde gurur büyüyor.

"Senin sıran, *Tine*," diye mırıldanıyorum.

Sol elimi tutup kalın alyansı yüzük parmağıma kolayca takmadan önce derin bir nefes alıyor.

"Bu yüzükle, seninle evleniyorum, Kian."

"Ve şimdi de yeminler," diyor rahip.

Babamla tekrar yüzleşirken Lacey'nin sol elini tutmaya devam ediyorum. O, Merek ve Tolie bana kurdelelerini verirken hâlâ aptal gibi sırtlıyorlar.

Lacey Roxana'nınkini alıyor ve kendi saçındaki kırmızıyı hafifçe çekip çıkarıyor. Ben de ceketimin iç kısmından kendiminkini çıkarıyorum ve birlikte altı kurdeleyi de rahibinkisiyle birleştirmek üzere uzatıyoruz. Eski ve yeniyi bir araya getirmek Las Vegas Aziz Patrick Kilisesi için alışılmışın dışında olabilir ama Lacey ve bana mükemmel bir şekilde uyuyor ve rahip de bunu kabul ediyor.

Ellerimizi aramızda çaprazlarız; benim sol elim onunkinin üstünde, sağ elimiz de altındadır. Rahip ellerimizi

Gümüş, kırmızı ve yeşilin çeşitli tonlarını birleştirdiğimiz ellerimizin etrafına sonsuzluk düğümü gibi sarıyor. Birbirimize bağlandıktan sonra ellerini bağın üzerine yerleştiriyor.

"Birbirine bağlanmış olanı, kimse çözmesin. Tanrı'nın birleştirdiğini kimse ayırmasın."

Gelinimin elleri güvenli bir şekilde benim ellerimdeyken, gerçekten sadece ikimiz varmışız gibi hissediyorum.

Daha dik duruyorum ve alçısına dikkat ederek ellerini hafifçe sıkıyorum. Bu düğün Garde için olsa da, şimdi önemli olduklarını düşünen herkesin önündeyiz, *onun* ne kadar önemli olduğunu bilmelerini istiyorum.

"Lacey O'Shea, bana söz verdiğin andan itibaren benim olduğunu biliyordum. Dış güçler bizi ayırmaya çalıştı ama daha önce de söylediğim gibi, *cha robh dithis riamh a' fadadh teine nach do las eatarra*. Daha önce hiç karşılaşmamışken aramızda bir ateş yandı ve hiçbir şeyin iki alevimizi birbirinden ayıramayacağını kanıtladık.

"Sana sahip olacağım. Hastalıkta ve sağlıkta sana sarılacağım. Yaşayacağız, ve bu alevleri yanık tutmak için savaşacağız. Sen her zaman inandığım aşkımsın. Sen benim karo kızsın, ben de senin kalp asınım. Seninle savaşmak ve kendi savaşını vermek istediğinde yanında durmak için buradayım. *Is tú mo rogha*, Lacey. Seçtiğim kişi sensin."

Ben bitirene kadar gözleri mutluluk gözyaşlarıyla parlıyor. Rahip tekrar ettirmek için döndüğünde, rahibin sözünü kesiyor.

"Aslında bu sefer kendiminkini aldım."

Poker suratım en iyilerden biri olsa da, kendimi geniş bir gülümsemeye bölünmekten alıkoyamıyorum. Karım sürprizlerle doludur.

Bugün erken saatlerde yaptığımız kısa prova sırasında kendi yeminini etmekten hiç bahsetmedi. Kabul etmek gerekir ki, gerekli dikkati göstermek için mabedin arka odalarını araştırmakla oldukça meşguldüm.

Rahip, sanki karımın hislerini söylemesine engel olacakmışım gibi, senaryo dışına çıktığı için gergin bir şekilde beni bekliyor. Ben de ona ters baktım. O bir Garde rahibi ve McKennon destekçisi ama bu cinsiyetçi saçmalığa bir vermeli. Karım benim . Suç ortağım.

Rahibi görmezden gelir ve hafifçe boğazını temizler.

"Kian McKennon, ilk tanıştığımızda kim olduğunu bilmiyordum ama sonrasında yaşadıklarımı sensiz atlatamazdım." Sözlerinin acımasız gerçekliği karşısında göğsümde bir sızı hissediyorum ama o devam ediyor ve ben de onu durdurmaya cesaret edemiyorum. "Gölgelerde elimi tuttun ve beni ışığa götürdün. Sen yanımda olmasını istediğim adamsın. Sahip olmak ve için. Bir aile kurmak için. *"is tú mo rogha"* demiştin. Bana bu cümleyi öğrettiğin zamanı hatırlıyorum."

Kaşlarım hafifçe kalkıyor ve ona bu ifadeyi "güvenli kelime" olarak öğrettiğim anı hatırlayınca sikim seğiriyor. Kalbim bir sonraki söyleyeceği şeyi duymak için hızla atarken dudaklarımda bir gülümseme oluşuyor.

"Bu sözler artık için güvenlik anlamına geliyor, tıpkı senin gibi. Hayallerimi senin yanında yaşamak istiyorum Ben senin elmasınım, ama kalbim sende. Şimdi ve sonsuza dek."

Göğsüm kabarıyor ve onu öpmek için eğiliyorum ama rahip elini uzatıyor.

Ona dik dik bakıyorum ve alçak sesle gürlüyorum, "Elini yolumdan çek baba, yoksa kırarım. Tanrı'nın birleştirdiğini kimse ayırmaz, tamam mı? Benimle karımın arasına hiçbir şey giremez."

Rahibin gözleri açılıyor ve cemaate bir şeyler söylemeden önce kolunu aramızdan çekiyor.

"Bana verilen yetkiye dayanarak sizi karı koca ilan ediyorum. Yapabilirsiniz-"

Tıpkı ilk düğünümüzde yaptığı gibi, rahip sözünü bitiremeden onu öpüyorum. Dili dudaklarımdan kenarını okşuyor ve onu daha da yaklaştırmak için kolumla belini sarıyorum. Elim başının arkasını kavırıyor ve daha iyi bir açı yakalayabilmek için çenesini nazikçe yukarı kaldırıyor.

Org hızla çalmaya başlıyor ve kalabalık ayağa kalkıp alkışlıyor. Lacey kollarını boynuma doladığında, onu gelin gibi taşıyarak kaldırıyorum ve koridoru tamamen atlayarak yana doğru koşuyorum.

"Bay McKennon, orası değil-" diye sesleniyor rahip ama babam onun yanında gülüyor.

"Bırak , Peder. Delikanlı bir görevde. Ayrıca bir süre oraya geri dönmek istemeyebilir, ne demek istediğimi anlıyorsanız. İçiniz rahat olsun, eğer bir şey kırarlarsa, onu on kat öşüre ekleyeceğiz."

Lacey'nin dudaklarıma yapışarak gülmesine neden olacak şekilde, "Bunu doğru anladım," diye mırıldandım.

Bugün erken saatlerde bulduğum ek oda kapısına geri dönüyorum ve içeri dalmak için kapıyı iterek açıyorum. Onu daha fazla bekleyemem.

Evlenmeden önce Garde'ın arkaik kuralları konusunda bir asi olmasına rağmen, ona teknede evlenme teklif ettikten sonra ayak diredi. Düğün gecemize kadar benimle bir daha seks yapmayı reddetti ve onun kurallarını esnetmeyi başarsam da onları çiğnemedik. Bir haftadan biraz fazla oldu ama sanki sonsuzluk gibi .

"Kian! Misafirler! Resepsiyon. Gidip kaynaşmalıyız." Kıkırdıyor.

"Sen ve ben kaynaşacağız, Lacey McKennon. Bana düğünümüzden sonraya kadar beklememiz gerektiğini söylemiştin. O bizim düğünümüzdü karıcığım ve ben bir saniye daha beklemeyeceğim."

Komünyon masasının üzerine aceleyle yığılmış cüppeleri ve giysileri bir kenara itiyorum. Bayan O'Shea "düğünün estetiğine uymadığı" için kiliseden sunağın yerini değiştirmesini istemişti. O zaman bunun saçma bir istek olduğunu düşünmüştüm ama itiraf etmeliyim ki şimdi bunun için minnettarım.

Lacey için bir yer bulduğumda, şu anda üzerimde olan arzuyla onu elimden geldiğince nazikçe üstüne oturtuyorum. Dilimi onun hevesli ağzına daldırıyorum ve bacaklarını ayırarak aralarına giriyorum.

"Kian, Tanrım, seni özledim."

"Bu senin hatan, *Tine*. Sana asla bu kadar acımasızca işkence etmezdim, ama şimdi *beni* bekletmenin bedelini ödeyeceksin."

O itiraz edemeden önünde diz çöküp uzun, dökümlü elbisesini yukarı itiyorum. Benim için parıldayan çıplak amını görünce ağzım sulanıyor.

Sesim sert, "Gelinliğinin altına külot giymiyor musun?"

Bana sırtıyor. "Bu gecenin nereye gideceğini hissediyordum diyelim."

Elbisesinin altından kıcını kavradım ve ziyafetim için onu öne doğru çektim.

Uylukları omuzlarımla üzerine düşüyor, ben dilimi onun ortasına doğru kaydırıyorum, zaten uyarılmayla nemlenmiş. Başparmağım klitorisine masaj yapıyor, ama ben ağzımı girişinde kullanıyorum, onu benim için hazır hale getirmek için kendi tükürüğümle ıslatıyorum. Karım komünyon masasına oturuyor ve ben de onu son akşam yemeğimmiş gibi yiyorum.

Haykırıyor ve saçlarımı çekiştiriyor, omurgamdan aşağıya ve doğrudan sikime zevk-acı gönderiyor.

", bu çok iyi hissettiriyor."

"Devam et ve dua et, bebeğim. Buna ihtiyacın olacak."

"Şimdiden nasıl boşalmak istiyorum? Aman Tanrım, haklıymışsın. Beklemek için çok uzun bir süreydi."

Dilim klitorisinin etrafında dönüyor, ismimi inletiyor ve kalçaları kulaklarıma doğru geriliyor. Başparmağım klitorisini öfkeyle çalıştırırken dilimi göbeğinin içine sokabildiğim kadar derine sokuyorum ve yukarı doğru kıvrıyorum.

Ama sesi yükseldiğinde ve dansçı bacakları başımın etrafında sıkışmaya başladığında, kendimi ondan koparıyorum.

"Kian! Ne be?"

"Beni inkar edersen böyle olur." Kalçasına bir şaplak attım, tısladı ve ayağa kalkarken bana ters ters baktı. "Artık benden merhamet görmeyeceksin, karıcığım."

Çabucak sikimi pantolonumdan kurtardım ve gözleri açıldı. Sevdiğini bildiğim halter, ucumdan sızan prekum sayesinde şimdiden parlıyor.

Kafamı kaldırdığımda açgözlü dudaklarını yalıyor ve tüm dikkati hâlâ sikimde. Elimi ensesine doladım ve bakışlarını yakaladım.

"Dizlerinin üzerine çöküp düzgün bir şekilde özür dilemeni sağlamak için yarım aklım var, ama tatlı amını çok uzun zamandır özledim."

Son sözümle birlikte tek hamlede amına girdim. Zaten ağzımdan ve kendi uyarılmasından sıırıslam olmuştu, bu yüzden ona boyutuma veya piercingime alışması için zaman vermiyorum ve şiddetli bir hızla içine pompalıyorum. Tehdidime rağmen, onun geri kalanına dikkat ediyorum, zaten şişmiş amına uzun vuruşlarla girerken bile hassas olan herhangi bir yerini yeniden yaralamadığımdan emin oluyorum.

Kollarını bana doluyor ve yaralanmamış eliyle enseme kaşıyor. Amcığı uzunluğumun etrafında çırpınmaya başladığında, sırtımdaki stiletolarıyla beni daha yakına çekmeye çalışıyor, ama ben ona kıcının hemen altına şaplak atıyorum. Etrafımda rahatlamadan önce teslimiyetini miyavlıyor ve ateşli karımın asisini becerirken hınzırca gülümsüyorum.

"Söyle, *Tine*." Onu daha birçok kez işaretlediğim boynunu öpüyorum. "Benim için söyle."

Güvenli kelimesine ihtiyaı yok ama yine de ne istediğimi biliyor.

"*Is t mo rogha*, Kian. Her zaman."

Göğsümden bir onay hırıltısı yükseliyor ve ona o kadar sert giriyorum ki her darbede masa duvara çarpıyor. Amcığı içimdeki lanet olası hayatı sıkıp ikimizi de harekete geçirene kadar adımı tekrar tekrar haykırıyor.

ığlık atmamaya çalışıyormuş gibi yakamın üstünden boynumu ısırmadan önce adımı inliyor. Parmakları takım elbisemin ceketini tam n kolumdaki dövmeli ısırığının üzerine sıkıştırıyor ve ben ritmimi tamamen kaybediyorum. Ne gerekir olmak ağrı olur anında öfori ve Vcudumdan sikime doğru dalgalanıyor. Son hamlemde, içine soktum Onu dllerimle doldururken kendimi onun dar amının içine kapatıyorum.

Hemen hamile kalmayı konuştuk. Doktor, bileğinden ameliyat olup iyileştikten sonra dans performansını en st düzeye çıkarmasının biraz zaman alacağını söyledi. Bu arada bebek sahibi olmayı denemek Lacey'nin fikriydi.

Elimi karnının alt kısmına koyuyorum ve kulağına fısıldıyorum. "Eğer bir komünyon masasında sevişmek bizi hamile bırakmayacaksa, ne bırakır bilmiyorum."

Boynuma doğru gülüyor ve beni öpmek için çekiliyor. Onun içinde kilitli kalıyorum, tüm spermlerimin olması gereken yerde kaldığından emin oluyorum.

"İşe yarayana kadar tekrar tekrar denemeye hazırım." Kıkırıyor. Sikim bu sesle sarsılıyor, amcığı da aynı şekilde kasılıyor ve ben cevap vermeden önce ikimiz de zevkten tıslıyoruz.

"Tekrar, tekrar ve tekrar deneyeceğiz. İşe yarasa da yaramasa da, bu tatlı amcığa tapınmak için diz keceğim ve vücuduna

takdir ediyorum." Gözleriyle önce dudaklarına iffetli bir öpücük konduruyorum. "Ama ne olursa olsun, hayalinin peşinden gidiyorsun."

Gözleri parlıyor ve umutlu bir gülümseme çilli yanaklarını kaldırıyor. "Artık sen de bu rüyanın bir parçasısın, biliyorsun."

"Çok haklısın, öyleyim ve seni her adımda takip edeceğim."

"Takip etme. Yanımda yürü." Gülümsüyor ve kravatımı çekiştirerek beni kendine yaklaştırıp dudaklarıma fısıldıyor: "Seni seviyorum Kian McKennon. *Is tú mo rogha.*"

"Ben de seni seviyorum, Lace. O zaman da seni seçtim, şimdi de seni seçiyorum ve bundan sonra da her gün seni seçeceğim, *mo thine. Is tú mo rogha.*"

~~

Greer Rivers tarafından da yazılmıştır

[MahkumiyetKaçmak](#)

Serisi

Mahkumiyetten

[Mahkumiyetle](#)

[Mahkumiyeti](#)

[Mahkumiyeti Kefaret](#)

[Mahkumiyete](#)

[Mücadele Etmek](#)

[Kırmak İyileştirmek](#)

[Etmek](#)

[EtmekÖnderlik](#)

Yırtık Perde Serisi

[Fantom](#)

Karanlık, Modern Bir Operadaki Hayalet Yeniden Anlatımı

Bağımsız

[Yıldırım Yakalamak](#)

Düşmandan Aşığa Bir Üniversite Sporları Romantizmi

[Bültenime katılın ve Cazip Bir Hareketin ÜCRETSİZ kopyasını alın](#)düşmanlardan
aşıklara, ofis romantizmi kısa öyküsü 'bir

Okuduğunuz için teşekkürler!

Lütfen [Amazon](#), [Goodreads](#) ve [Bookbub](#)'a yorum bırakmayı unutmayın!

Sadece bir kelime bile büyük fark yaratabilir.

Operadaki Hayalet'in Karanlık Romantik Yeniden Anlatımı

O benim ilham perim, ben de onun müzik şeytanıyım.

Bir yıl önce, tatlı Scarlett Day'in karanlık tarafına tanık oldum. O zamandan beri benim saplantım oldu.

Onun sırrı olmaktan memnundum. Onu uzaktan korumakla yetiniyordum... Ta ki geçmişimden bir düşman gözünü ona dikene kadar.

Ailelerimizin derin bir nefret geçmişi vardır ve Scarlett ortada kalmıştır.

Bu arada, zihni ona oyunlar oynuyor. Bir panik atak korkunç bir şekilde ters gittiğinde, onu kurtarmak için gölgelerden ortaya çıkıyorum.

Artık benim olduğuna göre, gitmesine izin veremem.

Karanlıkta ustalaştım. Işıyla beni baştan çıkarıyor.

Ama maskem gittiğinde, altındaki canavardan korkacak mı?

Amazon'da Phantom'u okuyun veya Kindle Unlimited'ta ÜCRETSİZ!

Düşmandan Aşığa Bir Üniversite Sporları Romantizmi

Eylemlerin sonuçları olduğunu zor yoldan öğrendim. Yanlış yönlendirilmiş bir gece bende hem fiziksel hem de duygusal yaralar bıraktı. Kolejlere transfer olmanın iyileşmeme yardımcı olacağını ummuştum, ama *onun* bana çare olacağını hiç beklemiyordum.

Hudson Wright bana kazanılacak başka bir ödölmüşüm gibi bakıyor. Bir meydan okuma. Bir *oyun*. Ondan nefret etmeliyim ve kesinlikle ona güvenmemeliyim.

Gerçek şu ki, onun fırtınasına kapıldım.

Neredeyse bir yıldır ilk kez yaşadığımı hissediyorum. O yanımdayken, derimin altında kıvılcımlar tutuşuyor.

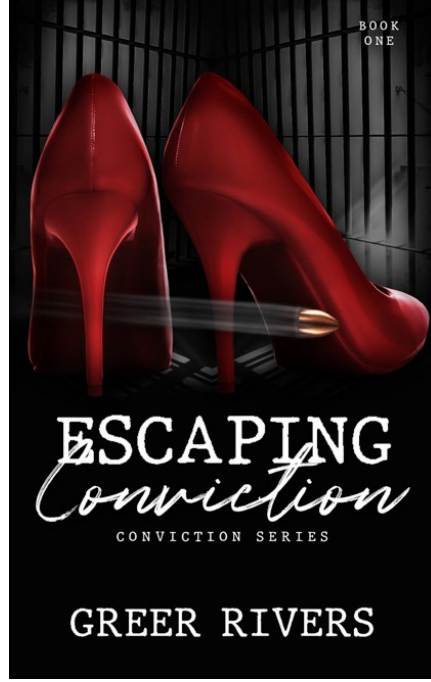
Bağımlılık yapıyorlar ve tüm uyarı işaretlerini ve şüpheleri görmezden gelmeme neden oluyorlar.

Yıldız oyun kurucu kazanmaya alışkın olabilir ama ben de oyun oynayabilirim.

Beni kovalayacağına söz , ben de kaçacağıma söz verdim.

Tek soru, beni yakalamasına izin verirsem ne olacak?

[Catching Lightning'i Amazon'da veya Kindle Unlimited'ta ÜCRETSİZ okuyun!](#)

İkinci Şans Romantik Gerilim

Jason

Bundan sonra gütmesine izin vermeyeceğim.

Bana en çok ihtiya ı olduğu anda hayatımın a kını terk ettim. Dünyayı kurtardığımı sanıyordum ama onun yerine her  eyimi kaybettim.

Şimdi *ona* ihtiya ım var.

Kız kardeşim kayıp ve ben 1 numaralı   pheliyim. Jules savunma avukatım olmasaydı, karde imi kurtarmaya çalışmak yerine bir hücreye kapatılmış olurdum. Ellie'yi bulduğumda, ikisini de asla bırakmayacağım.

onları gözümün önünden uzakla tırdım.

Bu hatayı tekrar yapmamın imkanı yok.

Jules

O da diğer m   teriler gibi.

Hayatımın a kı olduğunu düşündüğüm adam, ona en çok ihtiya ım olduğu anda beni terk etti.

Onun kaçan kişi olduğunu söylemek . Ama hayır. O benim kaçtığım kurşun.

Şimdi *bana* ihtiya ı var.

Kız kardeşi kayıp ve onu kaçırmakla suçlanıyor. Kırdığı şeyleri onarabileceğimizi düşünüyor.
Ama ben ona güvenemem.

Bu hatayı tekrar yapmamın imkanı yok.

Mahkumiyetten Kaçış (Mahkumiyet Serisi Birinci Kitap) kitabını Amazon'da veya Kindle
Unlimited'ta ÜCRETSİZ okuyun!

Bir Sevgili Olun ve Greer'i Buradan Takip Edin

Bir Patron Bebek olun ve Facebook grubum [Greer Rivers](#) 'e katılın

[Haber bültenime abone olun](#) ve ücretsiz bir roman kazanın!

[Amazon Yazar Sayfamı](#) ve [Bookbub'](#)ı takip ederek yeni sürüm güncellemelerini alın

authorgreerrivers.com

Teşekkür

Merhaba! Eğer burada yeniyseniz, bu benim en sevdiğim bölümlerden biri! Açıkçası bu sayfalarca övgüyü okumak zorunda değilsiniz, ama isterseniz okuyabilirsiniz! Hatta içinde bile olabilirsin. Ama özetle: Eğer seni tanıyorsam, senin için edebileceğinden çok daha fazla minnettarım.

Öncelikle ve neredeyse en önemlisi (üzgünüm, hub her zaman benim 1 numaramdır), teşekkürler OKUYUCULAR! Hayal kuranlar, spicybooktokers ve Boss Ass Bitches! Zamanınızın değerli olduğunu biliyorum, bu yüzden yazdığım bir şeye zaman ayırmanız benim için gerçek bir onur. Bir yazarın dünyasını döndürdüğünüzü söylememe izin verin. Sizlerle takılmak bu işi yapmamın nedeni ve okuyuculardan haber almayı seviyorum! Bana güzel şeyler söylemek için ulaşan siz güzel sözler söyleyen insanlar: Teşvikinizle dünyamı sarsıyorsunuz ve biri sözlerim hakkında güzel bir şey söylediğinde gerçekten çok şaşıyorum. Sizler olmasaydınız bu hayalin peşinden gidemezdim, bu yüzden hayallerimi gerçekleştirdiğiniz için teşekkürler!

Valentine PR'daki harika ekip: Yaptığınız her şey için çok teşekkür ederiz!

TRC Tasarım'dan Cat'e: Bu kapakla yine başardınız. Sen harika bir kadınsın ve geleceğin için çok heyecanlıyım! Bana katlandığın için teşekkür ederim! Sen bir meleksin, dostum.

My Brother's Editor'daki editörüm Ellie McLove'a çok teşekkürler: Sen usta bir bulmacacısın ve editörüm ve arkadaşım olduğun için sana minnettarım!

Claire'e, en yeni İrlandalı arkadaşıma! Bu karakterlerle ilgili tüm yardımlarınız ve rehberliğiniz için çok teşekkür ederim! Kendi yazarlık yolculuğunun neler getireceğini görmek için çok heyecanlıyım ve İrlanda mitolojisi fantezinin geri kalanını okumak için sabırsızlanıyorum (Claire değilsen, Claire Wright'a göz at, o bomba).

Bitesize Irish'in güzel ekibine: Atalarımın dilini öğrenmekten gerçekten keyif aldım ve İrlanda dilini, kültürünü ve tarihini için yaptığınız her şeyi takdir ediyorum.

Lo'ya: Kitap camiasında bir ışıksın ve seninle tanıştığıma çok memnunum! Tüm yardımlarınız için teşekkür ederim!

Rouge'un alfa ve beta okuyucularına:

A.V., Whitney, Carrie, Serenity, Kristen, Blanca, Randi, Heather, Ashley, Rosa ve Mandy:

Y'all. Bu sefer kaos vardı. Bunu biliyorum. Biliyorsunuz. Ve misilleme olarak bana sim bombaları göndermediğiniz için çok minnettarım. Bu çılgın yolculuğa katıldığınız için çok teşekkür ederim!

A.V.!!! Kalın kitaplarda ve ince kitaplarda (gerçek olalım, çoğunlukla) benimle birlikte olan güzel arkadaşım. Her zaman çok nazik ve okumaya hazır olduğun için çok teşekkür ederim. Geribildirimlerin ihtiyacım olan her şey ve her kitapta beni daha iyi bir yazar yapmanı seviyorum. Yeni kitaplarınızı okumak için sabırsızlanıyorum!!!

Bana güzel şeyler söylediğiniz için teşekkürler betalar. Hepinizi seviyorum ve geliştirdiğimiz dostluklar için çok minnettarım. Bu kitabı okumanızla ilgili en sevdiğim şeyler: mükemmel müzik uzmanlığı ve önerileri, aynı dalga boyunda olmak, bazılarınızı Vegas 2022/2023'te ve bazılarınızı Denver 2024'te görmek, Vegas gün batımları, poker ve dans uzmanlığı ve içgörü, cesaretlendirme, eleştiri, kana susamış intikam istekleri ve günümü güzelleştiren oyun oynar gibi duygular.

Kıssadan hisse: Hepinizle harika arkadaşlar edindim ve bu her şey demek.

Teşekkürler Bre ve Carlie! Her gün size minnettarım! Hepinizin yanımda olması benim için DÜNYA demek ve size ne kadar teşekkür etsem az!

Mafya tarzı bir yat sonu için bana ilham veren Below Deck'e teşekkür ederim.

KK'ya: Sen inanılmazsın ve iyisin. Bu yıl ikimiz için de gerçekten çok zor geçti ve benim yanımda olduğun için çok mutluyum.

Rachel'a: Bir gün beni cesaretlendirmek için elini uzattın ve sonra konuşmayı hiç bırakmadık. Bu en iyisiydi ve arkadaşlığımız ve Zoom'larımız için çok minnettarım!

OG BABs/Dinner Divas'ıma: Katie, Sydni, Liz ve Lauren: Bu satırları yazarken SG'nin salsa macha torta al pastor kızarmış muhteşem bir havada ve verandada yeme düşüncesiyle SALIVATING yapıyorum. Çok heyecanlıyım. Grubumuza şirin mi şirin bir bebek katmak, en muhteşem düğünde geceyi dans ederek geçirmek inanılmazdı.

Harika aileme, anneme, kız kardeşlerime, BIL'e ve 2 değerli melek yüzlü yeğenim Baby J ve Sweet P'ye: Desteğiniz her şey demek. Hepinizin ne kadar harika olduğunu görmek beni çok şaşırttı ve her biriniz için çok minnettarım. Menee bana göndermeyi hiç bırakmıyor. Bu kızlar benim için her şey demek. BG Artık yerine getirmem gereken hiçbir ön siparişim olmadığına göre seni şarap randevusuna götürreceğim. Anne, Pazar günü yeni evinde vereceğin parti bomba gibi olacak ve ben de Charcoot'ları getirmek için sabırsızlanıyorum. Bir kez daha, kitaplarımı okumanızı *asla* beklemiyorum, ama okursanız, umarım en azından beğenirsiniz!!!

Babama: Her zaman bağımlılıkla mücadele eden ve ayık kalmak için çalışan biri için bir HEA yazmak istemişimdir. Sana bu konuda yardım edememiş olmak hayattaki en büyük biri.

Maria'ya: Herkes doğduğunda bize bir terapist gerektiğine kesinlikle inanıyorum ve mükemmel zamanda aklımı kaybettiğim için sana sahip olduğum için çok minnettarım.

Athena, seni çılgın sürük. Phantom'u senin onuruna beri çok sessizdin ve vahşi davranabileceğin *bir sürü* zaman vardı. Beni rahatlatacak kadar için teşekkür ederim, kanka. Harikasın.

Ve son olarak, hub'a: Bu çok çılgıncaydı. Normalden iki yüz saat daha fazla ve çok fazla gün değil. Çok zor ve stresliydi ama bunu sensiz gerçekten yapamazdım ve da istemezdim. Sen benim "Kudretli Alfa "m, ilk okuyucum, son okuyucum, aradaki tüm okuyucularım, ortak yazarım, iş ortağım, ortak sahibim, yöneticim, TikTok onaylayıcım, uçurum atlayış iticim/yakalayıcım, en sevdiğim cesaretlendiricim, IRL kitap erkek arkadaşım, sonsuza dek en iyi arkadaşım ve hayatımın . Kian'ı/bu hikâyeyi çok sevdiğinizi söylediğiniz için teşekkür ederim. Umarım bu seriyi her yeni MMC'de devam ettiririm. Güzel sözlerin beni dolduruyor ve bu hikayedeki tüm korkutucu şeyleri yapmam için bana cesaret veriyor.

Dünya. Yönetici yürüyüşleri ve seninle plan yapmak en sevdiğim iki şey ve kelimenin tam anlamıyla aklımı başımda tutuyor. Her zaman olduğu gibi, bana %100 inandığınız ve benimle birlikte büyük bir inanç sıçraması yaptığınız için inanılmaz derecede minnettarım. Hayatımı kurtardınız ve daha iyiye doğru değiştirdiniz. Sensiz bir an bile geçirmek istemezdim. Her günü bir HEA yaptığın için teşekkür ederim.

Sevgiler,

Greer Rivers

Greer Hakkında Her Şey

Greer Rivers takım elbiseli eski bir suç savaşçısıdır, ancak şimdi bunu mutlu bir şekilde karakterlerine bırakıyor! Doğma büyüme Carolinalı olan Greer, "hepiniz" diyor, arada sırada (gerektiğinde) "çok yaşayın" diyor ve günlük hayatta hukuk jargonunu kullanırken kendini rahat hissediyor.

Kocası/eleştirmen partneri/kız kitabı sevgilisi ve üç tüylü bebekleriyle birlikte dağlarda yaşıyor. Reality TV, New Girl ve gündüz vakti korku filmlerine bayılıyor. Greer, dağınık bir yiyici olduğunu, gömlekleri mahvettiğini ve yemek ya da şarap paylaşmadığını itiraf ediyor.

Greer güçlü, şımarık kadın kahramanlara ve ateşli ikinci şanslara bayılıyor. Okurlara hayatın çılgınlığından bir kaçış ve çok fazla hissetmek için güvenli bir yer vermeyi umuyor. Sizden her zaman haber almak ister! Sabah hariç. Sabahlardan nefret eder.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

